АНМОЛЕХВИВЛІОТЕКА

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΙΔΙΩΣ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟ

Α. ΟΥΟΛΚΙΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ
9930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ.

(Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀριθ. 212).

1860.

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

Το προκείμενον σύγγραμμα διηρέσαμεν εἰς δύο μέρη· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ περιλαμβάνονται οἵ τε γραμματικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες, ἐν οἷς καὶ ἱκανοὶ κατ' ἐκλογὴν διάλογοι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ἅπασαι αἱ πρωτότυποι τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ αἱ ἐκ ξένων γλωσσῶν παραδεχθεῖσαι λέξεις μετὰ παραβολῆς πρὸς ἄλλας γλώσσας οἷον τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν, Ἰταλικὴν, Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν, Ἑβραϊκὴν, Περσικὴν, Ἀραβικὴν καὶ Σλαβικὴν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

435.8
0.860

ΚΑΝΟΝΕΣ
ΤΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

2930

Ἡ γραμματικὴ τῆς γερμανικῆς γλώσσης διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα· οἷον

Α΄. Τμῆμα ἐτυμολογίας.
Β΄. » συντάξεως.
Γ΄. » ὀρθογραφίας.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

§. 1.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει εἴκοσι ἓξ γράμματα τὰ ἑξῆς·

	ὄνομα	προφέρεται ὡς
a	α	α.
b	μπε	μπ.
c	τσε	τσ.
d	δε	δ.
e	ε	ε.
f	εφ	φ.
g	γε	γ.
h	χα	ά.
i, j	ι	ι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ζιάτιστας "Μανούσεια"

	ὄνομα	προφέρεται ὡς
k	κα	κ.
l	ελ	λ.
m	εμ	μ.
n	εν	ν.
o	ο	ο.
p	πε	π.
q	κϐε	κϐ.
r	ερ	ρ.
s	εσ	σ.
t	τε	τ.
u	ου	ου.
v	φε	φ.
w	ϐε	ϐ.
x	ιξ	ξ.
y	ὖψιλον	υ.
z	τζετ	τζ.

§. 2.

Τούτων τῶν γραμμάτων συμφωνοῦσι τὰ πλεῖστα πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἐκτὸς τοῦ **c, h, q, z,** ἐξ ὧν τὸ **c** εὑρίσκεται μόνον εἰς ξένας τινὰς λέξεις.

Α. Ἐκ τῶν 26 στοιχείων εἶναι 5 φωνήεντα, **Selbstlaute,** οἷον **a, e, i, o, u.**

Ἐκ τούτων δὲ τῶν φωνηέντων σχηματίζονται αἱ δίφθογγοι **Doppellaute** ai=αϊ οἷον **Kaiser** Καϊσερ

au=αου » **auch** αουχ

aeu=äu=αϊυ » **läuten** λάϊτεν

ei =αϊ » **drei** δραϊ

eu=αϊ » **treu** τραϊ

Β'. Τὸ **a, o, u** ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Γερμανικὴν γλῶσσαν ἡνωμένον μετὰ τοῦ **e** οἷον, **ae, oe, ue,** εἰς τὴν νῦν δὲ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γλῶσσαν ἀπαντᾶται τὸ e μόνον μὲ τὸ κεφαλαῖον A, O, U οἷον Aeste=αἶστε, Oel=ελ, Uebel=ὕμπελ, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν μεταβάλλεται ae εἰς ä, oe εἰς ö, ue εἰς ü, καὶ προφέρονται ä=αι οἷον lästig λαίστιγ

ö=ε » öde έδε

ü=υ (μακρὸν) über ὕμπερ.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ὀνομάζεται τροπὴ Umlaut, καὶ δηλοῖ

ά) τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων· Vater πατὴρ, Väter πατέρες· Sohn υἱὸς, Söhne υἱοί.

β′) τὴν παραγωγὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν ἐπιθέτων οἷον, gute ἀγαθὸς, Güte ἀγαθότης.

γ′) τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τῶν ἐπιθέτων οἷον, kluge φρόνιμος, klügere φρονιμώτερος, klügste φρονιμώτατος.

δ′) τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ῥημάτων εἰς τὴν ὁριστικὴν τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου, ἢ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ παρατατικοῦ χρόνου οἷον (ἐνεστὼς) du trägst=φέρεις, er trägt=φέρει (παρατατικὸς ὑποτακτικὴ) ich wäre =νὰ ἤμην.

Γ′) Εἰς ὀλίγας τινὰς λέξεις γράφονται aa, ee, oo, ἀλλὰ προφέρονται μακρά· Aal, Meer, Moos.

Δ′) 21 σύμφωνα (Mitlaute) ἅτινα ἀπαντῶνται πολλάκις σύνθετα, ἐξ ὧν ἄλλα χωρίζονται, ἄλλα μένουσιν ἀχώριστα.

χωρίζονται		δὲν χωρίζονται	
dt	= δτ	che	= χ
ff	= φφ	ck	= κκ
ll	= λλ	pf	= πφ.
mm	= μμ	sch	= σχ=τῷ γαλλικῷ chercher
nn	= νν	sp	= σπ.
rr	= ρρ	th	= θ.
ss	= σσ	st	= στ.
tt	= ττ	tz	= τζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τὰ σύνθετα χωριστέα σύμφωνα κάμνουν τὸ προηγούμενον φωνῆεν βραχὺ οἷον, Schif-fe=σχῐ̆φφε.

Ε΄) Τὰ φωνήεντα προφέρονται πρὸ ἁπλοῦ συμφώνου μακρὰ οἷον legen=λε̄γεν.

Πρὸ τοῦ h μακρὰ, οἷον sehen=σε̄χεν.

Τὸ ie=i εἶναι πάντοτε μακρὸν, liegen=λῑ̄γεν.

Ἅπασαι αἱ δίφθογγοι θεωροῦνται μακραί.

Τρία ὅμοια φωνήεντα δὲν γράφονται π. χ. der Klee γενικὴ des Kle-es οὐχὶ des Klee-es.

§. 3.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων, ὅσα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἑλληνικά.

b προφέρεται ὄχι ἐντελῶς ὡς μπ ἀλλὰ μᾶλλον ὡς τὸ γαλλικὸν b οἷον, abord.

g προφέρεται ὡς γγ εἰς τὴν λέξιν ἄγγελος.

h προφέρεται ὁπωσοῦν ὡς χ ἀλλ᾽ ἧττον δασέως.

Τὸ h εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως δὲν ἀκούεται οἷον sieh=σῑ.

j προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ι εἰς τὴν λέξιν ἰατρός.

k προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ, ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως μετὰ δασύτητος.

ö προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν eu οἷον peu ἢ feu.

s προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς λέξεως οἷον Sarg=σαρκοφάγος, ins=εἰς· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς λέξεως εὑρισκόμενον προφέρεται ὡς ζ οἷον lesen (λέζεν).

§. 4.

Αἱ ἐκ τῶν εἰκοσιἑξ γραμμάτων σχηματιζόμεναι λέξεις εἶναι ἁπλαῖ, παράγωγοι καὶ σύνθετοι.

Ἡ σύνθεσις δὲ καὶ ἡ παραγωγὴ εἶναι λίαν ποικίλαι καὶ ἀπαιτοῦσι πολλὴν προσοχήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἡ παραγωγὴ γίνεται κυρίως δι' ἀρχικῶν καὶ καταληκτικῶν συλλαβῶν.

Ἀρχικαὶ συλλαβαὶ εἶναι ant, be, ent, em, er, ge, miss, ver, zer, un, ur.

Καταληκτικαὶ εἶναι, bar, chen, ei, en, end, er, ern, et haft, heit, ig, icht, ing, in, isch, keit, los, lein, lei, ling, lich, licht, niss, sal, sel (selig), sam, schaft, thum, ung, zig, ssig· ὅρα τὰ διάφορα μέρη τοῦ λόγου.

Συνθέτους λέξεις σχηματίζει ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα 1) ἐκ δύω ἢ πλειοτέρων ὀνομάτων· 2) ἐξ ὀνόματος καὶ ἐπιῤῥήματος· 3) ἐκ δύο ἐπιθέτων· 4) ἐκ δύο ἐπιῤῥημάτων καὶ ῥήματος· 5) ἐξ ἐπιῤῥήματος ἢ καὶ ὀνόματος· 6) ἐξ ἀριθμητικοῦ καὶ ἐπιῤῥήματος· ἐκ προθέσεως καὶ ὀνόματος· ἐκ προθέσεως καὶ ῥήματος· ἐκ προθέσεως καὶ ἀντωνυμίας.

Τῶν ῥηθεισῶν συνθέσεων ἡ κυριωτέρα εἶναι ἡ ἐξ ἐπιῤῥήματος καὶ ῥήματος.

§. 5.

Περὶ τόνου.

1) Ὁ τόνος εἰς τὰς γερμανικὰς ἁπλᾶς λέξεις ἀκούεται εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν δηλ. εἰς τὴν ῥίζαν ἥτις παρὰ ποιηταῖς ἀποτελεῖ πάντοτε μακρὰν συλλαβὴν οἷον laufen.

2) Εἰς τὰς συνθέτους λέξεις ἀκούεται ὁ τόνος εἰς τὸ πρῶτον τῆς συνθέσεως μέρος, οἷον áblaufen.

3) Εἰς τὰς ἀρχομένας λέξεις ἐκ τῶν συλλαβῶν be, ent, emp, er, ge, miss, ver, zer, καὶ ἐκ τῶν προθέσεων durch, hinter, um, unter, über, wieder, wider καὶ voll (αἱ ὁποῖαι συνθέσεις ἀπαντῶνται πρὸ πάντων εἰς τὰ ῥήματα), τονίζεται ἡ ῥίζα τῆς συνθέτου λέξεως οἷον, begében (ἐκ τοῦ be καὶ geben) entwínden, hinterbríngen (hinter-bringen).

4) Εἰς τὰς ἀρχομένας ἐκ τῶν ἀντωνυμιῶν das καὶ was, ἐκ τῶν ἐπιῤῥημάτων her, hier, hin καὶ ἐκ τῆς προθέσεως zu

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τονίζεται ἡ ἑπομένη συλλαβὴ οἷον, damít, wodúrch, hereín, hieraúf, zuvór.

Ἐὰν ὅμως τὰ ἐπιῤῥήματα her καὶ hin, ἡ πρόθεσις zu καὶ ἡ ἀντωνυμία das μεταβαλλομένη εἰς dar συντίθεται μὲ ῥήματα, τότε ἀκούεται εἰς ταῦτα ὁ τόνος οἷον, hértragen, hínlegen, zúlegen, dárbieten.

5) Εἰς τὴν λέξιν lebéndig τονίζεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ συλλαβὴ ben μολονότι παράγεται ἀπὸ Lében.

6) Ἡ παραλήγουσα τονίζεται εἰς τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς ieren ἢ iren (ἐκ τοῦ λατινικοῦ are, ere, ire) οἷον addiren, barbieren, buchstabiren.

7) Ἡ λήγουσα συλλαβὴ τονίζεται εἰς τὰς παραγώγους λέξεις ληγούσας εἰς ei οἷον, Raserei, Tändelei.

8) Τὰ ξένα ὀνόματα τονίζονται κατὰ τὴν γλῶσσάν των, οἷον Natúr, Figúr, Soldát, Altar, Pallast.

9) Εἰς τὰς συνθέσεις ἐκείνας τῶν ὁποίων ἀμφότερα τὰ συνθετικὰ μέρη συνίστανται ἐκ δύο συλλαβῶν, ἀκούονται σχεδὸν δύο τόνοι· οἷον, óffen-báren, ἀλλ' ὁ δεύτερος τόνος εἶναι ἀσθενέστερος.

§. 6.

Μέρη τοῦ λόγου εἶναι δέκα.

1) Ὄνομα Hauptwort ἢ Nennwort.
2) Ἄρθρον Geschlechtswort.
3) Ἐπίθετον Beiwort ἢ Eigenschaftswort.
4) Ἀριθμητικὸν Zahlwort.
5) Ἀντωνυμία Fürwort.
6) Ῥῆμα Zeitwort
7) Ἐπιῤῥῆμα Nebenwort ἢ Umstandswort.
8) Πρόθεσις Vorwort.
9) Σύνδεσμος Bindewort.
10) Ἐπιφώνημα Empfindungswort.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἐκ τῶν δέκα μερῶν τοῦ λόγου κλιτὰ εἶναι τὰ πρῶτα ἑπτά, τὰ δὲ τρία ἄκλιτα.

Ἡ Γερμανικὴ ὀνομασία τῶν δέκα μερῶν τοῦ λόγου συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἔννοιαν.

§. 7.

α) Περὶ τοῦ ὀνόματος.

Τὰ ὀνόματα διαιροῦνται, ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς οὐσιαστικὰ, selbst-ständige Hauptwörter π. χ. Tisch, τράπεζα· εἰς ἀφῃρημένα, unselbst-ständige Hauptwörter π. χ. Liebe, ἀγάπη· εἰς κύρια, Eigennamen π. χ. Alexander, Ἀλέξανδρος· προσηγορικὰ, Gattungsnamen π. χ. Hund, κύων. Περιληπτικὰ, Sammelnamen π. χ. Geld, χρήματα.

β') Σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων.

Εἰς τὰς ἐκ δύω ὀνομάτων συνθέτους λέξεις, τὸ δεύτερον ὄνομα σημαίνει τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, τὸ πρῶτον ἔχει ἐπιθετικὴν σημασίαν· οἷον Hausthür, θύρα οἰκίας Wanduhr ὡρολόγιον τοῦ τοίχου. Ὁ σχηματισμὸς οὗτος ἐπιτρέπεται μόνον εἰς λίαν κοινὰ ὀνόματα. Ὄνομα τοῦ Θεοῦ Name des Gottes, καὶ οὐχὶ Gottsnamen.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Ἑλληνικῶν τοιούτων ὀνομάτων ἔστω ὁδηγὸς καὶ τῶν σχηματιζομένων Γερμανικῶν ὀνομάτων. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων γίνεται (ὅρα παράγραφ. 4).

1) *Δι' ἀρχικῶν λέξεων ἢ συλλαβῶν*, ὧν αἱ κυριώτεραι εἶναι ant, be, ent, em, er, ge, miss, zer, un, ur, erz, αἵτινες συλλαβαὶ δηλοῦσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραγωγὴν ἐκ ῥημάτων, οἷον Bedarf χρεία ἀπὸ bedürfen χρειάζομαι ἐκτὸς τοῦ ant, miss, un, ur, erz, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν μόνον εἰς ὀνόματα ἢ ἐπιῤῥήματα, οἷον Antwort, Misston, Unrath, Urbild, Erzherzog.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

2) Ἡ σημασία τῶν ἀνωτέρω συλλαβῶν καὶ λέξεων εὑρίσκεται εἰς τὸν §. 17 τῶν ῥημάτων· διὰ καταληκτικῶν συλλαβῶν εἰς

chen καὶ lein δι' ὧν σχηματίζονται ὑποκοριστικὰ ὀνόματα π. χ. Tisch Tischlein. Εἰς ταῦτα δὲ τὰ φωνήεντα a, o, u, τρέπονται πάντοτε εἰς ä. ö. ü οἷον Buch, Büchlein. Τὸ ὄνομα Mädchen παράγεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου, νῦν παρὰ ποιηταῖς εὐχρήστου Maid, τὸ ὁποῖον ai εἶναι ἴσον μὲ ä ἑπομένως Mädchen.

ei δηλοῦσαν τόπον, διαμονὴν, τέχνην, ἐπανάληψιν πράξεως Schäferei προβατοτροφεῖον, Färberei, βαφικὴ τέχνη. Schmeichelei κολακεία.

Icht ἔχουσαν περιληπτικὴν ἔννοιαν π. χ. Dickicht δάσος.

In δηλοῦσαν θηλικὰ ὀνόματα προσώπων καὶ ζώων König βασιλεὺς, Königin βασίλισσα, Hund ὁ κύων Hündin ἡ κύων.

Heit καὶ Keit δηλοῦσαν ἰδιότητα ἢ κατάστασιν ἀφῃρημένων ὀνομάτων, οἷον Dummheit μωρία, Klugheit σύνεσις.

Σημείωσις. Ἡ συλλαβὴ Keit, συνάπτεται εὐφωνίας χάριν μόνον μὲ τὰς καταλήξεις bar, er, ig, lich καὶ sam.

Ling ἡ καταληκτικὴ αὕτη συλλαβὴ μεταφέρει τὴν σημασίαν τῆς πρωτοτύπου λέξεως εἰς πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, οἷον jung, νέος, Jüngling νεανίας, Silberling ἀργυροῦν νόμισμα.

Σημείωσις. Εἴς τινα ὀνόματα δηλοῖ καταφρόνησιν οἷον Witzling εὐτράπελος.

Niss δηλοῦσαν ἔργον καὶ κατάστασιν οἷον, Begräbniss κηδεία, Betrübniss λύπη.

Sal=niss οἷον Schicksal μοῖρα, πεπρωμένον, Labsal τέρψις ἥδυσμα.

Schaft δηλοῦσαν περίληψιν, κατάστασιν καὶ ἰδιότητα, οἷον, Dienerschaft, οἱ ὑπηρέται, Wissenschaft, ἐπιστήμη.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Thum. δηλοῦσαν περιφέρειαν, θρησκείαν, ἀξίωμα, κατασιν, οἷον **Bisthum**, ἐπισκοπὴ, **Heidenthum** εἰδωλολατρία, **Priesterthum**, ἱερατεῖον, **Wachsthum**, αὔξησις φυτῶν.

Ung δηλοῦσαν περίληψιν καὶ πρᾶξιν, οἷον **Waldung** δάσος **Warnung** νουθεσία.

γ') *Τρόποι σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων.*

1) Ὄνομα μετὰ ὀνόματος ἢ ἄλλου μέρους τοῦ λόγου, ὅρα §. 7. δ'.

2) Ὄνομα ἐξ ἐπιθέτου τὸ φωνῆεν τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ τρέπεται.

3) Ὄνομα ἐξ ἀντωνυμίας, οἷον **gute**, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, **die Güte** ἀγαθότης, ὅσα δὲ ἐπίθετα δὲν εἶναι τρεπτὰ χρησιμεύουν καὶ ὡς ὀνόματα οἷον **schwere** βαρὺς καὶ βάρος.

ά) Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία **Ich** ἰσχύει ὡς ὄνομα οὐδέτερον **das Ich.**

β') Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, **mein, dein, sein, ihr, unser, euer** μὲ προσθήκην τοῦ **e** ἢ τοῦ **ige** παρέχουσιν οὐδέτερον ὄνομα, δηλοῦν εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθ. κτῆμα, εἰς τὸν πληθυντ. ἀριθμὸν μέλη οἰκογενείας.

4) Ὄνομα ἐκ ῥήματος.

ά) Ἡ ῥίζα τοῦ ῥήματος ἀποτελεῖ ἀρσενικὸν ὄνομα οἷον **schlagen** τύπτειν **Schlag** τύψις. Ὡς ῥίζα ῥήματος πρὸς σχηματισμὸν ὀνόματος χρησιμεύει οὐχὶ μόνον ἡ τοῦ ἀπαρεμφάτου ῥίζα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου ἢ τῆς μετοχῆς τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων οἷον **dringen** ὁρμῶ παρατ. **drang** ἐξ οὗ **der Drang**, ἡ ὁρμὴ **finden** εὑρίσκω, μετοχὴ **gefunden**, ἐξ ἧς **der Fund** τὸ εὕρημα.

β') Ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ ῥήματος.

Τὸ ἀπαρέμφατον ἄνευ τοῦ **n** παρέχει θηλυκὸν ὄνομα, οἷον **lieben** ἀγαπῶ, **Liebe** ἀγάπη.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τὸ ἀπαρέμφατον μεταβληθέντος τοῦ n, εἰς r, παρέχει ὡσαύτως τὸ ἀρσενικὸν, οἷον schreiben γράφω Schreiber γραφεύς.

Τὰ εἰς len λήγοντα ῥήματα ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ n, οἷον schmeichelen κολακεύω, schmeicheln, ἀλλ' εἰς σχηματισμὸν ὀνόματος τὸ διατηροῦν, καὶ ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ l, οἷον, Schmeichler κόλαξ.

γ') Τὸ ἀπαρέμφατον ἐν γένει ἔχει εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ τὸ αὐτὸ γένος ὡς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἷον das Lachen τὸ γελᾶν.

§. 8.

Περὶ γένους τῶν ὀνομάτων.

Τὸ γένος Geschlecht, τῶν Γερμανικῶν ὀνομάτων μανθάνεται μᾶλλον διὰ τῆς ἕξεως ἢ διὰ κανόνων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ κυριώτεροι εἶναι οἱ ἑξῆς.

Α') Κατὰ τὴν σημασίαν ἀρσενικοῦ γένους εἶναι (männlich)

1) Τὰ ὀνόματα ἀρσενικῶν προσώπων, ἐργαλείων καὶ τῶν ἔργων των οἷον der Vater, πατὴρ, der Mahler, ζωγράφος, der Löwe, λέων, der Bohrer, τρυπάνιον.

2) Τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν, δαιμόνων, ἀνέμων, τῶν μερῶν τοῦ χρόνου καὶ ὁρίζοντος οἷον der Gott, ὁ Θεὸς, der Osten, ἀνατολή.

3) Αἱ ῥίζαι τῶν ῥημάτων χρησιμεύουσαι ὡς ὄνομα· der Druck, θλῖψις.

4) Τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα ὀνόματα δηλοῦντα ζῷον αὐξανόμενον, ἢ πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν οἷον der Hirsch, ἔλαφος der Baum, δένδρον, der Zweig κλώνη, der Halm, κάλαμος.

5) Τὰ ὀνόματα τὰ δηλοῦντα τίτλον, εἶδος, ἰδιότητα καὶ ὄνομα ἐθνῶν, κατοίκων κ. τ. λ. der Herr, ὁ Κύριος, der

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Graf ὁ κόμης, der Hirt ὁ ποιμὴν, der Thor ὁ μωρὸς, der Grieche, ὁ Ἕλλην, der Römer, ὁ Ῥωμαῖος.

Β΄) Κατὰ τὴν κατάληξιν ἀρσενικοῦ γένους εἶναι.

1) Τὰ ὀνόματα τὰ ἔχοντα εἰς τὴν λήγουσαν i, οἷον der Honig μέλι, der Häring, ἀρείγγα.

2) Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς el, en, er, οἷον der Hebel μοχλὸς, der Garten κῆπος, der Zeiger ὡροδείκτης.

3) Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα εἰς e, Knabe παῖς Löwe Λέων, κ. λ.

Á) Κατὰ τὴν σημασίαν θηλυκοῦ γένους εἶναι (weiblich).

1) Τὰ ὀνόματα θηλυκῶν προσώπων ἐν γένει, τὰ ὀνόματα ἐργαλείων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, οἷον die Magd ὑπηρέτρια die Nadel, βελόνη, die Haube, σκούφια.

2) Τὰ ἐξ ἐπιῤῥημάτων σχηματισθέντα ἀφῃρημένα ὀνόματα οἷον gut ἀγαθὸς, die Güte ἀγαθότης, stark ἰσχυρὸς die Stärke ἰσχὺς, frei ἐλεύθερος, die Freiheit ἐλευθερία.

3) Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν καρπῶν τῶν δένδρων οἷον die Birne ἀπίδιον, die Traube, σταφύλιον.

Β΄) *Κατὰ τὴν κατάληξιν.*

Θηλυκοῦ γένους εἶναι τὰ λήγοντα εἰς e, in, heit, keit, ei, schaft, ung, ath, uth, οἷον die Freude, χαρὰ, die Gräfin κόμησσα Freiheit ἐλευθερία κ. τ. λ. καὶ πολλὰ λήγοντα εἰς niss, διὰ Erlaubniss, ἄδεια.

Á) Κατὰ τὴν σημασίαν οὐδετέρου γένους εἶναι (sächlich).

1) Τὰ ὀνόματα τῶν μικρῶν τὴν ἡλικίαν ὄντων. οἷον das Kind, τὸ παιδίον, das Huhn, ὀρνίθιον.

2) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ὀρυκτῶν παραγομένων ὑλῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κατασκευαζομένων πραγμάτων, οἷον das Eisen, σίδηρος, das Salz, ἅλας das Haus, οἶκος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

3) Τὰ πλεῖστα περιληπτικὰ ὀνόματα οἷον das Geld, χρήματα das Mehl, ἄλευρον.

4) Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν χωρῶν, ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων οἷον das Deutschland, Γερμανία, das alte Athen, αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι.

5) Ἅπαντα τὰ ὑποκοριστικὰ ὀνόματα, οἷον das Büchlein, βιβλιάριον, das Städtchen μικρὰ πόλις.

6) Τὸ ἀπαρέμφατον τῶν ῥημάτων, οἷον das Leben, τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωή.

Σημείωσις, das Weib γυνὴ ἢ σύζυγος.

Β΄) Κατὰ τὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους εἶναι.

Τὰ λήγοντα ὀνόματα εἰς thum ἐκτὸς der Reichthum, πλοῦτος, καὶ πολλὰ εἰς niss, οἷον das Bedürfniss ἀνάγκη.

Σημειώσεις περὶ γένους.

ά) Ὀνόματα ἐκ ξένων γλωσσῶν διατηροῦσι τὸ γένος τῆς γλώσσης των, οἷον die Basis, ἡ βάσις, die Natur φύσις.

β΄) Τινὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ γένους οἷον der Bürge, ὁ καὶ ἡ ἐγγυητὴς, der Zeuge ὁ καὶ ἡ μάρτυς der Findling, παιδίον ἔκθετον.

γ΄) Ὀνόματά τινα δέχονται ἄνευ μεταβολῆς τὸ ἄρθρον der ἢ die οἷον der Mündel, ὁ ὀρφανὸς die Mündel ἡ ὀρφανὴ der Waise ἡ ὀρφανὴ der Pathe, die Pathe, ὁ καὶ ἡ ἀνάδοχος.

δ΄) Πρὸς διάκρισιν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους ὑπάρχουν καὶ διάφορα ὀνόματα, οἷον der Herr, ὁ Κύριος, die Frau ἡ Κυρία, der Vater, ὁ πατὴρ, die Mutter, ἡ μήτηρ, der Sohn ὁ υἱὸς, die Tochter, ἡ θυγάτηρ, der Knecht, ὁ ὑπηρέτης, die Magd, ἡ ὑπηρέτρια, der Hengst ὁ ἵππος, die Stutte, ἡ ἵππος der Stier ὁ ταῦρος, der Ochs ὁ βοῦς, die Kuh, ἡ ἀγελάδα, der Hahn, ὁ ἀλέκτωρ die Henne, ἡ ὄρνις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν πτηνῶν, τῶν ὁποίων τὸ γένος δὲν δηλοῦται διὰ τοῦ ἄρθρου, προστίθεται πρὸς διασάφησιν τοῦ γένους εἰς μὲν τὰ ὀνόματα τῶν μικρῶν πτηνῶν τὸ ὑποκοριστικὸν ὄνομα Männchen (ἀρσενικὸν) ἡ Weibchen (θηλυκὸν) εἰς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων πτηνῶν γίνεται ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ Hahn ἢ Henne, οἷον der Pfau ταὼς, Pfauenhahn, ὁ ταὼς, Pfauenhenne ἡ ταὼς.

ε) Ὀνόματα τινα εἶναι διαφόρου γένους καὶ σημασίας, οἷον der Band, ὁ τόμος das Band ταινία,
der Bund, δεσμὸς, das Bund, δέμα,
der Bauer, χωρικὸς, das Bauer κλωβίον,
der Buckel (ὕβος) die Buckel μεταλ. κόμβος ἱπποσκευῆς,
der Chor, χορὸς, das Chor, τόπος διὰ τὴν ἐκκλησιαστ. μουσικὴν,
der Erbe, κληρονόμος, das Erbe, κληροδότημα,
der Flur, πρόδρομος, die Flur, ἀνθοῦσα πεδιὰς,
der Geissel, ἐγγυητὴς, die Geissel, μάστιξ,
die Gift-(Mitgift) προῖξ, das Gift, δηλητήριον,
der Harz, ὄρη Γερμανίας, das Harz, ῥητίνη,
der Hut, πῖλος, die Hut, βοσκὴ, προσοχὴ,
der Heide, ἐθνικὸς, die Heide λιβάδιον,
der Kaper, πειρατὴς, die Kaper, κάππαρις,
der Kiefer, σιαγὼν, die Kiefer, πεύκη,
der Kunde, ἀγοραστὴς (μουστερὴς), die Kunde εἴδησις,
der Koller, νόσος ἵππων, das Koller, ἱμάτιον δερμάτινον,
der Leiter, ὁδηγὸς, die Leiter, κλῖμαξ,
der Mangel, ἔλλειψις, die Mangel, εἶδος ἐργαλείου.
der Mensch, ἄνθρωπος, das Mensch κοράσιον, (καταφρονητικῶς),
der Muth, θάῤῥος, das Muth, ἀρχαῖον μέτρον διὰ ῥευστὰ,
die Mandel, ἀμύγδαλον, das Mandel, ἀριθ. 15,
der Mast, ἱστὸς, die Mast, τροφὴ ζώων πρὸς πάχυνσιν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

der Ohm, θεῖος, die Ohm, ἀρχαῖον μέτρον δι' οἶνον,
der Pack, δέμα, das Pack, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι,
der Schild, ἀσπὶς, das Schild, ἐπιγραφὴ καταστήματος,
der See, λίμνη, die See, θάλασσα,
der Sprosse, βλαστὸς, die Sprosse, βαθμὸς,
der Stift, καρφίον, das Stift, ἐκπαιδ. κατάστημα, μοναστήριον,
die Steuer, φόρος, das Steuer, πηδάλιον,
der Thor, μωρὸς, das Thor, πύλη,
der Verdienst, ἡμερομίσθιον das Verdienst, ἐκδούλευσις,
das Wehr, τεχνικὸς καταράκτης, die Wehr, ὑπεράσπισις,
der Weihe, ὑδρόβιον πτηνὸν, die Weihe χειροτονία,

§. 9.

Περὶ ἀριθμοῦ. (Zahl).

Ὁ ἀριθμὸς εἶναι, ἑνικὸς (einfache Zahl.) πληθυντικὸς (vielfache Zahl.)

Τὰ πλεῖστα ὀνόματα ἐπιδέχονται τοὺς δύο ἀριθμοὺς, ἄλλα δὲ μόνον τὸν ἕνα.

ά) Μόνον τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ἐπιδέχονται.

1) Τὰ περιληπτικὰ ὀνόματα οἷον das Fleisch, κρέας, das Geld, χρήματα.

2) Τὰ ἐξ ἐπιῤῥημάτων καὶ ῥημάτων σχηματισθέντα ἀφῃρημένα ὀνόματα, οἷον gut καλῶς, Güte καλωσύνη. lieben ἀγαπῶ Liebe ἀγάπη.

3) Τὰ κύρια ὀνόματα οἷον Athen Ἀθῆναι.

4) Τὰ ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, δηλοῦντα ἀριθμὸν, μέτρον, βάρος, ἡνωμένα μὲ ἀριθμητικὸν, οἷον fünf Paar Schuhe, πέντε ζεύγη σανδαλίων, sechs Fass Wein ἓξ βαρέλια οἴνου, drei Pfund Fleisch τρεῖς λίτραι κρέατος.

Σημείωσις. Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἔχουσι τὸν πληθυντικὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἀριθμὸν, οἷον zehn Ellen Leinwand, δέκα πήχ. λινοῦ.

δ') Μόνον τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐπιδέχονται ὀλίγα τινὰ ὀνόματα, οἷον die Ahnen. πρόγονοι, die Aeltern γονεῖς, Gebrüder, ἀδελφαὶ, καὶ ἀδελφοὶ, Leute, ἄνθρωποι, Einkünfte, ἔσοδα, Kosten, δαπάναι, Ostern, πάσχα, Pfingsten, πεντηκοστὴ, Weihnachten, Χριστούγεννα.

Σχηματισμὸς ἢ χαρακτηριστικὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς σχηματίζεται ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς.

Τὸ ἄρθρον, ἡ τροπὴ τοῦ φωνήεντος καὶ αἱ τελικαὶ συλλαβαὶ e, n, en, er.

ά) Τὸ ὄνομα λαμβάνει τὸ τελικὸν e, μετὰ τροπῆς τοῦ φωνήεντος (ὅρα ά καὶ ς' κλίσιν) οἷον der Abt, ἡγούμενος, die Aebte, die Stadt, πόλις die Städte, ἢ ἄνευ τροπῆς (ὅρα ά κλίσιν, τὰ οὐδέτερα ὀνόματα) οἷον, das Ross, ἵππος, die Rosse.

β') Τὸ ὄνομα ἐπιδέχεται τὴν τελικὴν συλλαβὴν er μετὰ τροπῆς τοῦ φωνήεντος (ὅρα τὴν β' κλίσιν) das Bild, εἰκὼν, die Bilder, das Glas, ὕαλος, Gläser.

γ') Τὸ ὄνομα μένει ἀμετάβλητον (ὅρα τὴν γ' κλίσιν) der Deckel κάλυμμα, die Deckel, der Thaler, τάλληρον, die Thaler ἢ τὸ φωνῆεν μόνον τρέπεται, οἷον der Vater die Väter.

δ') Τὸ ὄνομα ἐπιδέχεται τὸ τελικὸν n ἄνευ τροπῆς τοῦ φωνήεντος, (ὅρα τὴν δ' καὶ ς' κλίσιν) οἷον der Knabe, παῖς, die Knaben, die Feder πτερὸν, die Federn.

έ) Τὸ ὄνομα δέχεται τὸ τελικὸν en ἄνευ τροπῆς τοῦ φωνήεντος (ὅρα τὴν δ' κλίσιν β' τὴν έ κλίσιν, τὰ ἐκεῖ ἀναφερόμενα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, καὶ τὴν ς' κλίσιν, τὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

μονοσύλλαβα μὲ μακρὸν φωνῆεν) οἷον der Herr, ὁ Κύριος die Herren, das Ohr, οὖς, die Ohren, die Zeit, χρόνος die Zeiten.

§. 10.

Περὶ πτώσεων. (Endung).

Αἱ πτώσεις τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἶναι τέσσαρες, αἱ ὁποῖαι σημειόνονται δι' ἀριθμῶν.

Ὀνομαστικὴ,	Erste	Endung.
Γενικὴ,	Zweite	»
Δοτικὴ,	Dritte	»
Αἰτιατικὴ,	Vierte.	»

Ἡ κλητικὴ ἐκφράζεται διὰ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ὀνόματος μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιφωνήματος οἷον O Gott, Θεὲ, ἢ Vater unser Πάτερ ἡμῶν.

§. 11.

Περὶ κλίσεων (Abänderungsart).

Ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τοῦ § 9 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ προκύπτει, τὰ ὀνόματα ὑπόκεινται εἰς πέντε διαφόρους μεταβολὰς ὡς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ πέντε μόνον κλίσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατάταξις τῶν ὀνομάτων εἰς κλίσιν τινὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸ γένος ὑπάρχει καὶ ἡ ἕκτη κλίσις πρὸς ἐντελεστέραν ἐφαρμογήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σχῆμα τῶν κλίσεων.

ἀριθμὸς τῶν κλίσεων.	ά	β′	γ′	δ′	έ	ϛ′
κατάληξις τῆς ὀνομ. πληθ. ἀρ.	e	er	— ὡς ὁ ἑνικ.	n ἢ en	n ἢ en	e ἢ en
Γενικὴ παρατήρ.	ἐνταῦθα ἀνήκουν τὰ πλεῖστα ἀρσενικὰ ὀνόματα.	Τὰ πλεῖστα οὐδέτερα ὀνόματα.	ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα εἰς el, en, er, chen καὶ lein	μόνον ἀρσενικὰ ὀνόματα.	ξένα καὶ ὀλίγα τινὰ ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα.	μόνον θηλυκὰ ὀνόματα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"
Δημόσια Κεντρική

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ κλίσεων.

1) Ἡ ά κλίσις περιλαμβάνει τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα, καὶ ὀλίγα τινὰ οὐδέτερα.

Ἡ β΄ κλίσις περιλαμβάνει τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα οὐδέτερα καὶ μόνον 10 ἀρσενικὰ ὀνόματα.

Ἡ γ΄ κλίσις περιλαμβάνει τὰ διὰ τῶν καταλήξεων el, en, er, συγκεκριμένα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, καὶ ἅπαντα τὰ ὑποκοριστικὰ ἀμετάβλητα ὀνόματα, ἐκ τούτων μόνον 18 ὀνόματα εἶναι τρεπτὰ, εἰς τὸν πληθ. ἀριθ.

Ἡ δ΄ κλίσις περιλαμβάνει μόνον ἀρσενικὰ ὀνόματα, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι πολυσύλλαβα, ὀλίγα δὲ μονοσύλλαβα.

Ἡ έ κλίσις περιλαμβάνει μόνον ὀλίγα τινὰ ὀνόματα κατ᾽ ἐξαίρεσιν, περισσότερα δὲ ξένα ὀνόματα.

2) Ἡ τροπὴ τοῦ φωνήεντος τῆς ῥίζης τῶν μὲν ἀρσενικῶν δηλοῖ τὴν ά κλίσιν, τῶν οὐδετέρων τὴν β΄, καὶ τῶν θηλυκῶν τὴν ς΄ κλίσιν.

3) Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα μένουν εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ἄκλιτα.

4) Πᾶσα δοτικὴ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ λήγει εἰς n.

5) Ἡ πληθυντικὴ ὀνομαστικὴ, γενικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῆς ά, β΄, γ΄, έ καὶ ς΄ κλίσεως εἶναι ὅμοιαι.

6) Εἰς τὴν δ΄, έ, καὶ ς΄ κλίσιν (τύπος 6) ἅπασαι αἱ πτώσεις εἶναι ὅμοιαι.

7) Τὸ e τῆς δοτικῆς τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ά, β΄ καὶ έ κλίσεως παραλείπεται εἰς τὰ ὀνόματα τὰ ἄνευ ἄρθρου, ἢ μετὰ πρόθεσιν ἄνευ ἄρθρου, οἷον Gott sei Dank δόξα τῷ Θεῷ mit Weib und Kind, μετὰ γυναικὸς καὶ τέκνου, von Haus zu Haus, ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον, zu Fuss, πεζὸς, zu Pferd, ἔριππος, zu Land, διὰ ξηρᾶς.

8) Εἰς τὴν κατάταξιν ὀνόματός τινος εἰς μίαν τῶν ἓξ κλίσεων λαμβάνεται ὑπ᾽ ὄψιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ά τὸ γένος,
β′ ὁ ἀριθμὸς τῶν συλλαβῶν,
γ′ ἡ κατάληξις,
δ′ ἡ γενικὴ σημασία,
έ ἡ ἐξαίρεσις τῶν ὀνομάτων,

Οἷον, τὸ θηλυκὸν γένος ὁρίζει τὴν κατάταξιν τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν ς′ κλίσιν,

μονοσύλλαβον ἀρσενικὸν ὄνομα ὁρίζει τὴν ά καὶ δ′ κλίσιν,

μονοσύλλαβον οὐδέτερον ὄνομα ὁρίζει τὴν β′ κλίσιν,

ἡ κατάληξις ig icht κ. τ. λ. δηλοῖ τὴν ά κλίσιν.

» » el en, er, γ′ »
» » e » » δ′ »

Ἡ γενικὴ σημασία προσδιορίζει τὴν κατάταξιν οἷον der Tisch τράπεζα, καὶ der Graf κόμης, ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι μονοσύλλαβα καὶ ἀρσενικοῦ γένους, ἀλλὰ κατὰ τὴν γενικὴν σημασίαν δηλοῖ Tisch, πρᾶγμα καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ά κλίσιν (ὅρα ά κλίσιν β′) Graf δηλοῖ τίτλον, καὶ ἀνήκει εἰς τὴν δ′ κλίσιν, (ὅρα δ′ κλίσιν β′)

Τὰ κατ' ἐξαίρεσιν ὀνόματα ἀνήκουσιν ἢ εἰς τὴν δ′ ἢ έ κλίσιν π. χ. das Herz καρδία εἰς τὴν δ′, das Ohr οὖς εἰς τὴν έ κλίσιν, der Mann, ἀνὴρ, εἰς τὴν β′ κλίσιν.

Α′. Κλίσις.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1 —	1—e
2 es ἢ s	2—e
3 e » —	3—en
4 — » —	4—e

Ἡ κλίσις αὕτη περιλαμβάνει ὀνόματα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Α'. Ἀρσενικὰ ὀνόματα.

ά) Τὰ πολυσύλλαβα, ὅσα εἰς τὴν λήγουσαν ἔχουσιν **i**, οἷον, der **König**, βασιλεὺς, der **Jüngling**, νεανίας καὶ ὀνόματα λήγοντα εἰς **at**, **and**, οἷον **Spat** εἶδος λίθου, **Heiland** σωτήρ.

β') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα ὅσα δηλοῦσιν,

ἐπιστήμην (τρεπτὰ εἰς τὸν πληθυντ. ἀριθ.) οἷον,

	der **Arzt**, ἰατρὸς, **Aerzte**,
θέσιν (τρεπτὰ)	der **Abt**, ἡγούμενος, **Aebte**,
ἐπάγγελμα	der **Schmied**, σιδηρουργὸς, **Schmiede**,
ἐπιτήδευμα	der **Wirth**, ξενοδόχος, **Wirthe**,
πρᾶγμα	der **Tisch**, τράπεζα **Tische**

δάση ἢ ποταμούς τινας der **Rhein** Ῥῆνος.

ζῶον κατὰ τὴν ἡλικίαν μέγα οἷον, der **Hund**, κύων (τὰ πλεῖστα ἄτρεπτα.)

γ') Ἡ ῥίζα ῥήματος λαμβανομένη ὡς ὄνομα, οἷον **blicken** βλέπω, der **Blick**, βλέμμα (τὰ πλεῖστα τρεπτά.)

δ') Τὰ πολυσύλλαβα καὶ μονοσύλλαβα ὀνόματα τῶν μερῶν τοῦ χρόνου, οἷον, der **Abend**, ἑσπέρα, der **Monat**, μὴν, der **Tag**, ἡμέρα, (ἄτρεπτα) καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα **Jahr** ἔτος.

ε) Τὰ ξένα ὀνόματα, τὰ λήγοντα εἰς **al**, **an**, **ar**, **ast on**, οἷον, der **General**, στρατηγὸς, **Dekan**, πρύτανις, **Altar**, βωμὸς, **Pallast**, παλάτιον, **Patron**, προστάτης (τὰ πλεῖστα ἄτρεπτα).

ς') Τὰ ὀνόματα τῶν πολυτίμων λίθων.

Β'. Οὐδέτερα ὀνόματα.

ά) Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς **niss** καὶ **sal**, οἷον, das **Geheimniss**, μυστήριον, das **Schicksal**, μοῖρα (ἄτρεπτα).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

β') Τὰ ὀνόματα ἔχοντα ἀρχικὴν συλλαβὴν ge, μὴ λήγοντα δὲ εἰς el, en, er, οἷον das Geschenk, δῶρον.

γ') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα ὅσα δηλοῦσι ζῶον καθ' ἡλικίαν μέγα, οἷον, das Pferd ἢ Ross, ὁ ἵππος (ἄτρεπτα).

δ') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα μὲ, aa, ee, oo, ei, οἷον, das Aas, ψοφίμιον, das Meer, θάλασσα, das Moos, βρύον, das Beil πέλεκυς. Τὰ ἀρχόμενα μὲ Th, οἷον, Thier ζῶον.

ε) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα μὲ διπλοῦν τελικὸν σύμφωνον οἷον das Schiff, πλοῖον, das Mass, μέτρον.

ς') Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἐν γένει τὰ περιληπτικὰ, κλινόμενα μόνον κατὰ τὸν ἑνικὸν ἀριθμόν.

Σημείωσις. Τὸ e, τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ παραλείπεται πολλάκις εὐφωνίας χάριν ἰδίως εἰς τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα ὑπ' ἀρ. ά καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα ὀνόματα λήγοντα εἰς al.

Β'. Κλίσις.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1 —	1—er
2 es	2—er
3 e	3—ern
4 —	4—er

Ἡ κλίσις αὕτη περιέχει τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα οὐδέτερα ὀνόματα καὶ ὀλίγα τινα ἀρσενικὰ ἅτινα εἰσὶν ἅπαντα τρεπτὰ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον.

Α'. Οὐδέτερα ὀνόματα.

ά) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τὰ δηλοῦντα μικρὸν καθ' ἡλικίαν ὄν, ἢ πρᾶγμα, οἷον, das Kind, τέκνον, das Kalb, μοσχάριον, das Buch, βιβλίον.

β') Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς thum, οἷον das Bisthum, ἐπισκοπὴ, Bisthümer.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γ') Τὰ τρία οὐδέτερα ὀνόματα μὲ τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν Ge μὴ λήγοντα εἰς el, er, en, (ὅρα ά κλίσιν, οὐδέτερα ὀνόματα ἀριθ. δ') Gemüth, διάθεσις ψυχῆς, Geschlecht, γένος, Gespenst, φάντασμα.

δ') Τὰ ξένα ὀνόματα λήγοντα εἰς al, καὶ ent, Spital, νοσοκομεῖον, Regiment. τάγμα, σύνταγμα, σρατ.

Β'. Ἀρσενικὰ ὀνόματα.

ά) Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς thum (ὀλίγα), der Irrthum, πλάνη, Reichthum πλοῦτος. (Τὰ ὀνόματα ταῦτα ἀποβάλλουσι τὸ e πρὸ τοῦ s τῆς γενικῆς τοῦ ἑνικοῦ ἀριθ. εὐφωνίας χάριν).

β') Τὰ ὀνόματα Geist, πνεῦμα, Gott, Θεὸς, Leib, σῶμα Mann, ἀνὴρ, Rand, ἄκρα Strauch, θάμνος Vormund, κηδεμὼν, Wald, δάσος, Wurm, σκώληξ.

Σημείωσις. ά) Τὰ ἐκ τοῦ ὀνόματος Mann σύνθετα ὀνόματα, οἷον, Kaufmann, ἔμπορος, Hauptmann, λοχαγὸς, δὲν σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἰς männer ἀλλὰ εἰς leute, καὶ κλίνονται κατὰ τὴν ά κλίσιν, οἷον Kaufmann, Kaufleute, Hauptmann Hauptleute. Ὀνόματα δηλοῦντα ἀτομικὴν σημασίαν, ἢ ἀνώτερον ἀξίωμα κλίνονται τακτικῶς κατὰ τὴν κλίσιν ταύτην, οἷον, Ehemann σύζυγος, Ehemänner. Staatsmann διπλωμάτης Staatsmänner.

β') Τὰ ὀνόματα, Land, χώρα, der Ort, ἢ das Ort, τόπος. das Wort, λέξις ἐπὶ γενικῆς σημασίας κλίνονται κατὰ τὴν β' κλίσιν, ἐπὶ μερικῆς σημασίας κατὰ τὴν ά κλίσιν.

Γ'. Κλίσις.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1 —	1—
2 s	2—
3 —	3—n
4 —	4—

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν ἀνήκουν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα λήγοντα εἰς el, en, er, καὶ τὰ ὑποκοριστικὰ εἰς chen, καὶ lein, (ὅρα §. 7. ἀριθ. 2).

Ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀνηκόντων ὀνομάτων ἐπιδέχονται τροπὴν τὰ ἀρσενικὰ εἰς el, Apfel μῆλον, Hammel κριὸς, Mangel, ἔλλειψις, Mantel, μανδύας, Nabel, ὀμφαλὸς, Sattel, ἐφίππιον, Schnabel, ῥάμφος, Vogel, πτηνόν.

Τὰ λήγοντα εἰς er, Acker, ἀγρὸς, Bruder, ἀδελφὸς, Hammer, σφῦρα, Schwager, γαμβρὸς, Vater, πατήρ.

Τὰ λήγοντα εἰς en Boden, ἔδαφος, Faden, νῆμα, Garten, κῆπος, Ofen, θερμάστρα.

Τὸ οὐδέτερον ὄνομα Kloster, μοναστήριον.

Δ'. Κλίσις.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1 —	1—en
2 — en	2—en
3 — en	3—en
4 — en	4—en

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν ἀνήκουν μόνον ἀρσενικὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν μένουν ἄτρεπτα.

α) Τὰ λήγοντα εἰς e, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ εἶναι ὀνόματα ἐθνῶν, οἷον, Knabe, παῖς, Jude, Ἰουδαῖος, Pohle, Πολωνός.

β') Ἐπίθετα λαμβανόμενα ὡς ὀνόματα οὐσιαστικὰ, οἷον, der Weise, ὁ σοφός.

γ') Μονοσύλλαβα ὀνόματα δηλοῦντα τίτλον, εἶδος ἢ ἰδιότητα, οἷον, Graf, κόμης, Mensch, ἄνθρωπος, Thor, μωρός.

δ') Τὰ ξένα ὀνόματα λήγοντα εἰς ant, at, arch, ent, ur,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

οἷον, Elephant, ἐλέφας, Soldat, στρατιώτης, Monarch, μονάρχης, Student, σπουδαστής.

Σημείωσις. Τὰ ἑξῆς ἀρσενικὰ ὀνόματα, Buchstabe στοιχεῖον, Friede, εἰρήνη, Glaube, πίστις, Haufe, σωρὸς, Name, ὄνομα, Nutzen, ὠφέλεια, Same, σπόρος, Schade βλάβη, Wille, θέλησις, Schmerz πόνος καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα Herz, κλίνονται ἀνωμάλως κατὰ τὴν δ΄ κλίσιν, λαμβάνοντα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ns, τὰ δὲ ὀνόματα Schmerz καὶ Herz, ens.

Συγγραφεῖς τινες προσθέτουσιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἄνω ὀνομάτων n, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὀρθὸν, ἐπειδὴ μόνον τὸ e, οὐχὶ δὲ τὸ n, συντελεῖ εἰς εὐφωνίαν.

Τὰ ὀνόματα Herz καὶ Schmerz, ἔχουν τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἑνικοῦ ὡς τὴν ὀνομαστικήν.

Ἐκ τῶν ἄνω ὀνομάτων μόνον τὸ ὄνομα Schaden, ἔχει τὴν τροπὴν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον, Schäden.

Ε΄. Κλίσις.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1 —	1 en
2 es	2 en
3 e	3 en
4 —	4 en

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν τάττονται μόνον ὀλίγα τινα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, ἄτρεπτα εἰς τὸν πληθυντικὸν, τοιαῦτα δὲ εἶναι.

α) Τὰ ὀνόματα ἐθνῶν τινων, εἰς ar καὶ er, καὶ τὰ ξένα ὀνόματα εἰς or, οἷον, der Tartar, Τάρταρος, der Baier Βαυαρὸς, der Professor ὁ καθηγητής.

β΄) Τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα, Bauer, χωρικὸς Dorn ἄκανθα, Muskel μῦς, Nachbar, γείτων, Vetter, ἐξάδελφος, Staat,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κράτος, Stachel, κέντρον, See, λίμνη, Strahl, ἀκτὶς, Unterthan, ὑπήκοος, Zierrath, κόσμημα, καὶ τὰ οὐδέτερα ὀνόματα, Auge, ὀφθαλμὸς, Bett, κλίνη, Ende, τέλος, Hemd, ὑποκάμισον, Ohr, οὖς.

Σημείωσις. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς l καὶ r, χάριν εὐφωνίας ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ s, τῆς ἑνικῆς γενικῆς καὶ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς καὶ τὸ e πρὸ τοῦ n, εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, καὶ τὰ ξένα ὀνόματα, ὡς Doctor, δόκτωρ, Director, διευθυντὴς κτλ.

ϛ'. *Κλίσις.*

Ἑνικὸς ἀριθμὸς	Πληθυντικὸς ἀριθμός.
1—	1 e ἢ en
2—	2 e » en
3—	3 en » en
4—	4 e » en

Ἡ κλίσις αὕτη περιλαμβάνει ὅλα τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἅτινα εἰσὶν ἀμετάβλητα κατὰ τὸν ἑνικὸν ἀριθμόν.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς ἔχει δύο τύπους, τὸν εἰς e, καὶ en· Κατὰ τὸν ἀ τύπον εἰς e, κλίνονται, μὲ τροπὴν τοῦ φωνηέντος.

ἀ) Τὰ μονοσύλλαβα μὲ τὴν δίφθογγον, au, λήγοντα εἰς σύμφωνον, οἷον Haut, δέρμα, Häute ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ὄνομα Sau ἡ χοῖρος, Säue.

β') Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα τὰ εἰς niss λήγοντα, ἄτρεπτα, οἷον Kenntniss γνῶσις, Kenntnisse.

Κατὰ τὸν β' τύπον εἰς en, κλίνονται καὶ εἶναι ἄτρεπτα.

ἀ) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα μὲ δίφθογγον ἢ μακρὸν φωνῆεν (ὅρα § 2 ἐ) Zeit, χρόνος Zeiten, Pflicht καθῆκον, Pflichten.

β') Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα, ἄτρεπτα, οἷον Katze γαλῆ.

Σημείωσις. ἀ) Τὰ ὀνόματα Mutter μήτηρ, Tochter θυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γάτηρ μένουν εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἄκλιτα ἀλλὰ τρεπτὰ εἰς πληθυντικὸν ἀριθ. οἷον Mütter, Töchter.

γ΄) Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς e, l, r, λαμβάνουν μόνον, n, εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον Taube, περιστερά, Tauben,, Fabel, μῦθος, Fabeln, Schwester ἀδελφὴ, Schwestern.

δ΄) Εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν δὲν ἦσαν ἄκλιτα τὰ θηλυκὰ ὀνόματα εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, τὸ ὁποῖον ἀναφαίνεται ἔκ τινων ἁπλῶν καὶ συνθέτων ὀνομάτων, ὄντων ἐν χρήσει τώρα, οἷον, Erde, γῆ auf Erden, ἐπὶ τῆς γῆς, Gnade χάρις, von Gottes, Gnaden, ἐλέῳ Θεοῦ, zu Gunsten, πρὸς εὔνοιαν, von Seiten, ἐκ μέρους, Liebenfrauenkirche ἐκκλησία τῆς Παναγίας.

§. 12.

Κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ποταμῶν, λιμνῶν, ὀρέων, δασῶν τινων χωρῶν καὶ ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἄνευ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν, οἷον der Rhein ὁ Ῥῆνος ποταμὸς, die Schweiz, Ἑλβετία, der Schweizer ὁ Ἑλβετὸς, κλίνονται κατὰ τὴν κλίσιν, εἰς ἣν συμφώνως πρὸς τοὺς τεθέντας κανόνας ἀνήκουν· οἷον der Rhein εἰς τὴν ά, (ὅρα τὴν ά κλ. ὀνόμ. ἀρ. β΄) die Schweiz, ὡς θηλυκὸν ὄνομα εἰς τὴν ς΄, der Schweizer εἰς τὴν γ΄ κλίσιν.

Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν καὶ ποταμῶν συνήθως παραλείπεται τὸ e τῆς ἑνικῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς, οἷον des Rheins, dem Rhein, ἀντὶ Rheines, Rheine, Deutschland, Deutschlands κ.τ.λ.

Τὰ λοιπὰ ὀνόματα κλίνονται.

ά) Μετὰ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου (μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιθέτου) μένουν ἄκλιτα, οἷον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

der	Cicero	der berühmte	Cicero
des	»	des—en	»
dem	»	dem—en	»
den	»	den—en	»

β') Ἄνευ ἄρθρου

Τὰ ἀρσενικὰ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, ἐκτὸς τῶν λήγόντων εἰς s, ss, x, καὶ z, λαμβάνουν εἰς τὴν γενικὴν s, εἰς τὰς λοιπὰς πτώσεις μένουν ἄκλιτα, οἷον, Virgil, Virgils, Otto, Ottos, Amalia, Amalias.

Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς e ἐπιδέχονται εἰς τὴν γενικὴν ns, οἷον Sophie, Sophiens.

Σημείωσις. ά) Ἡ γενικὴ τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων χωρῶν καὶ πόλεων, ἰδίως τῶν ληγόντων εἰς s, ss, x καὶ z ἐκφράζεται κάλλιον διὰ τῆς δοτικῆς μὲ τὴν πρόθεσιν von, ἀπὸ, οἷον ἀντὶ die Bürger Athens, die Bürger von Athen.

γ'. Ἐὰν ἐπὶ συγκρίσει ἔπρεπε νὰ τεθῇ κύριον ὄνομα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, λαμβάνουσι τὰ ῥητῶς γερμανικὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ξένα εἰς on καὶ am, τὸ e, τὰ λήγοντα εἰς o ὀνόματα, ne, οἷον Ludwig—Ludwige, Otto, Ottone. Τὰ εἰς a, e, i, en, el, er καὶ τὰ ὑποκοριστικὰ εἰς chen μένουν ἀμετάβλητα, οἷον Seneca, Göthe, Nicolai, Schlegel.

γ') Τὰ θηλυκὰ κύρια ὀνόματα προσώπων λαμβάνουν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, en ἢ n, τὰ εἰς a καὶ e λήγοντα, n, μὲ ἀπόστροφον, οἷον Josephine, Josephinen, Ida, Ida'n.

δ') Προηγουμένου τίτλου εἰς τὸ κύριον ὄνομα μένει τὸ κύριον ὄνομα ἀμετάβλητον, οἷον das Leben des Königs Friedrich οὐχὶ Friedrich's, ὁ βίος τοῦ βασιλέως Φρεδερίκου.

ε) Τὸ ὄνομα, Herr, κύριος, δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλου ὀνόματος δηλοῦντος τίτλον, θέσιν, ἀξίωμα καὶ κύρια ὀνόματα, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ὀνόματα δηλοῦντα τέχνην κτλ, οἷον Herr Graf, κύριος κόμης, Herr Rath κύριος σύμβουλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστας "Μανούσεια"

§. 13.

Περὶ τοῦ ἄρθρου.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει δύο ἄρθρα, οἷον

α) Τὸ ὁριστικὸν (das bestimmte).

	Ἑνικὸς ἀριθμὸς			Πληθ. ἀριθμὸς
	ἀρσενικὸν	θηλυκὸν	οὐδέτερον	διὰ τὰ τρία γένη.
1	der ὁ	die ἡ	das τὸ	1 die οἱ, αἱ, τὰ
2	des τοῦ	der τῆς	des τοῦ	2 der τῶν
3	dem τῷ	der τῇ	dem τῷ	3 den τοῖς, ταῖς, τὰ
4	den τὸν	die τὴν	das τὸ	4 die τοὺς, τὰς, τὰ

β') Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (das unbestimmte).

1	ein εἷς	eine μία	ein ἕν	Τὸ ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἔχει πληθ. ἀριθ.
2	eines ἑνὸς	einer μιᾶς	eines ἑνὸς	
3	einem ἑνὶ	einer μιᾷ	einem ἑνὶ	
4	einen ἕνα	eine μίαν	ein ἕν	

Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου.

1. Ἐὰν ἀκολουθῶσιν εἴς τινα περίοδον πλειότερα ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ γένους ἀριθμοῦ καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως τίθεται τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον μόνον εἰς τὸ πρῶτον ὄνομα, οἷον die Weisheit, Güte nnd Gerechtigkeit des Fürsten, ἡ σοφία, καλοκαγαθία καὶ δικαιοσύνη τοῦ ἡγεμόνος.

2. Ἀναφορικῶς, εἰς τὴν ἀντιπαράθεσιν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἥτις ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἔχει, παρατηρεῖται, ὅτι ὁσάκις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπάρχει τὸ οὐσιαστικὸν ἄνευ ἄρθρου, εἰς τὴν γερμανικὴν πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ἀόριστον ἄρθρον. Τὰ ἀψηρημένα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἄνευ ἄρθρου μένουν καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν ἄνευ τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ἡνωμένα μετὰ ἐπιθέτου, καθ' ἣν περίστασιν κάλλιον τίθεται τὸ ἀόριστον ἄρθρον, οἷον, ἠγόρασα ξίφος, ῥάβδον καὶ δακτυλίδιον· Ich kaufte einen Degen, einen Stock und einen Ring. Ἀπὸ φιλίαν καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη "Στατιστας Πανούσεια"

ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, Aus Freundschaft und Liebe zu dem Nächsten. Ἀληθὴς φιλία ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν. Eine wahre Freundschaft besteht unter uns.

3. Τὸ ὁριστικὸν ἢ ἀόριστον ἄρθρον, τίθεται καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιθέτου, οἷον der weise Salomo ὁ σοφὸς Σαλομών, ἢ εἰς τὴν σύγκρισιν μὲ ἄλλα ὀνόματα, οἷον der Alexander unserer Zeit ist. — Ὁ Ἀλέξανδρος τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἶναι.

4. Τὰ κύρια ὀνόματα ἐθνῶν, ὀρέων, δασῶν, ποταμῶν, λιμνῶν, θαλασσῶν, καί τινων χωρῶν ἐπιδέχονται τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον, οἷον der Grieche, ὁ Ἕλλην, der Chimborasso, ὄρος ἐν Ἀμερικῇ, der Harz, ἢ Harzwald δάσος Γερμανίας κτλ.

Τὸ ἄρθρον παραλείπεται.

1) Ἐν γένει εἰς τὰ κύρια ὀνόματα εἰς ἃ ἀνήκει καὶ τὸ ὄνομα Gott, θεὸς ὡς ἀνώτατον ὄν.

2) Εἰς τίτλους καὶ ἐπιγραφὰς τῶν βιβλίων, οἷον, Deutsche Sprachlehre, Γερμανικὴ γραμματικὴ, Vorrede, πρόλογος.

3) Εἰς ὀνόματα τὰ ὁποῖα πρὸ αὐτῶν ἔχουσι ἀριθμητικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, οἷον, Ich lernte drei Paragraphe aus meinem Buche, ἔμαθον τρεῖς παραγράφους ἐκ τοῦ βιβλίου μου.

4. Προηγουμένης γενικῆς μένει ἡ ἑπομένη ὀνομαστικὴ, δοτικὴ ἢ αἰτιατικὴ ἄνευ ἄρθρου, οἷον der Segen Gottes, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Gottes Segen, die Geschenke des Vaters, des Vaters Geschenke, τὰ δῶρα τοῦ πατρός.

5) Ἐπὶ ἐμφάσει, οἷον, Gut, Ehre, Leben, alles hat er verloren, τὰ ἀγαθὰ, (τὴν) τιμὴν, (τὴν) ζωὴν, ὅλα ἀπώλεσε.

6) Εἰς ὀνόματα ὡρισμένα διὰ μέτρου, ἀριθμοῦ ἢ σταθμῶν (ὅρα §. 9. ἀριθ. 4 καὶ §. 13 ἀριθ. 4 περὶ παραλείψεως τοῦ ἄρθρου) οἷον, Fünf Pfund Tabak, πέντε λίτραι καπνοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

7) Τὸ ὄνομα τὸ ἔχον τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν στερεῖται τούτου εἰς τὸν πληθυντ. (ὅρα §. 13 ἀόριστον ἄρθρον) οἷον ein Kind lernt leicht, ἓν παιδίον μανθάνει εὐκόλως. Kinder lernen leicht παιδία μανθάνουν εὐκόλως.

8) Εἰς φράσεις τινας ἐπιῤῥηματικῆς σημασίας, (ὅρα §. 11. ἀριθ. 7.) οἷον nach Wunsch κατ' ἐπιθυμίαν, zu Fuss πεζῶς, κτλ.

Σημείωσις. 1) Τὸ ἀόριστον ἀριθμητικὸν alle, πάντες ἀποβάλλει πάντοτε τὸ ἄρθρον, οἷον alle Menschen πάντες οἱ ἄνθρωποι· ἐξαιρεῖται δὲ das All, τὸ πᾶν.

2) Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου ein, παραγόμενος πληθυντικὸς ἀριθμὸς, einige, ἔχει μερικὴν σημασίαν ἐνῷ (κατὰ τὸν ἀριθ. 7. περὶ παραλήψεως τοῦ ἄρθρου,) τὸ ὄνομα ἄνευ ἄρθρου εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἔχει γενικὴν σημασίαν, οἷον, Kinder, lernen leicht, παιδία (ἐν γένει) μανθάνουν εὐκόλως. Einige Kinder lernen leicht, παιδία τινα μανθάνουν εὐκόλως.

3) Τὸ ἄρθρον δὲν συγχωρεῖ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τὴν παρένθεσιν ἄλλου ὀνόματος μετὰ ἄρθρου ἢ προθέσεως, οἷον, περὶ τοῦ εἰς τὸν παράγραφον 2, προβλήματος. Τοῦτο εἶναι ἐλλειπτικὴ φράσις ἕνεκα παραλήψεως μετοχῆς τινος, ἥτις εἰς τὴν Γερμανικὴν ἢ πρέπει νὰ τεθῇ, ἢ ἡ φράσις τότε ἀναλύεται, οἷον, περὶ τοῦ εἰς τὸν § 2. σημειωθέντος προβλήματος, ἢ περὶ τοῦ προβλήματος εἰς τὸν § 2. Von dem im Paragraph 2 angeführten Problem ἢ Von dem Problem im §. 2.

4) Τὰ περιληπτικὰ ὀνόματα ἄνευ ἐπιθέτου ἐπιδέχονται μόνον τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον, μετὰ ἐπιθέτου μένουν κάλλιον ἄνευ ἄρθρου, οἷον, Das Gold ist schwerer als das Silber ὁ χρυσὸς εἶναι βαρύτερος ἢ ὁ ἄργυρος.

5) Συναίρεσις ἄρθρου μετὰ προθέσεως (ὅρα τὸν § περὶ προθέσεων.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

§. 14.

Περὶ ἐπιθέτου.

Εἰς τὰ λεξικὰ δὲν εὑρίσκομεν οὐδὲν ἐπίθετον ἀλλὰ μόνον τὰ ἐπιῤῥήματα, ἐξ ὧν σχηματίζεται ὁ θετικὸς βαθμὸς τῶν ἐπιθέτων διὰ προσθήκης τῆς καταλήξεως e, οἷον, gut καλῶς, gute καλὸς, η, ον.

Τὰ ἐπιῤῥήματα λήγοντα εἰς e, χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐπίθετα, οἷον, böse, κακῶς, καὶ κακὸς, η, ον.

Τὰ λήγοντα εἰς el, ἐπιῤῥήματα ἀποβάλλουσι εὐφωνίας χάριν τὸ e, πρὸ τοῦ l, οἷον, edel εὐγενῶς, edle εὐγενὴς, dunkel σκοτεινῶς, dunkle σκοτεινὸς, η, ον.

Ἐκ τῶν μετοχῶν, ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν, σχηματίζονται κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ὡσαύτως ἐπίθετα, οἷον liebend, liebende, ἀγαπῶν, οῦσα, ον, geliebt, geliebte, ἀγαπητὸς, η, ον.

Ἐκ τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπιθέτου σχηματίζεται ὄνομα (ὅρα §. 7. ἀρ. 2.)

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς

σχηματίζεται προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς, er, εἰς τὸν θετικὸν βαθμὸν οἷον, kleine μικρὸς, kleinere μικρότερος.

Τὰ ἐκ πρωτοτύπων ἐπιῤῥημάτων σχηματισθέντα ἐπίθετα μὲ τὰ φωνήεντα a, o, u τρέπουν αὐτὰ εἰς ä, ö, ü, εἰς τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἷον arme πτωχὸς ärmere, kalte ψυχρὸς, kältere.

Ταύτην τὴν τροπὴν δὲν ἐπιδέχονται τὰ ἐπίθετα·

ά) Ἐκ τῶν ἐπιῤῥημάτων, ληγόντων εἰς el, er, en, e, bar, sam, haft, ig, lich.

β') Ἐκ μετοχῶν.

γ') Τὰ μὲ τὴν δίφθογγον au.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

δ΄) Τὰ ἐξῆς ἐκ πρωτοτύπων ἐπιῤῥημάτων, barsche, blanke, blosse brave, bunte, dumpfe, fahle, falbe, falsche, flache, frohe, hohle, holde, kahle, karge, klare, knappe, lasse, matte, morsche, nackte, platte, plumpe, rasche, rohe, runde, sachte, sanfte, satte, schlaffe, schlanke, schroffe, starre, stolze, straffe, stumme, stumpfe, tolle, volle, wahre, wunde, zahme. Τοῦ τακτικοῦ ἀριθμητικοῦ erste πρῶτος καὶ τοῦ ἐπιθέτου, letzte τελευταῖος, ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς εἶναι ἐνίοτε εἰς χρῆσιν.

Ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς

τοῦ ἐπιθέτου σχηματίζεται προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς ste, εἰς τὸν συγκριτικὸν βαθμὸν, ἀντὶ τῆς συλλαβῆς, re, καὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ e, πρὸ τοῦ ste, εὐφωνίας χάριν, οἷον kleinere μικρότερος kleineste (ἄνευ τοῦ e,) kleinste, grobe χονδρὸς gröbere, gröbste.

Τὸ ἀποβαλλόμενον e παρὰ ποιηταῖς ἕνεκα τοῦ μέτρου ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν θέσιν του.

Βαθμοὺς συγκρίσεως δὲν ἔχουσι.

ά) Τὰ ἐξ ὑπερθετικοῦ σύνθετα ἐπίθετα, οἷον, bestverdiente, λίαν ἄξιος· ἢ διὰ ἐπιῤῥήματός τινος δηλοῦντος τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἷον höchst geehrt λίαν τιμώμενος.

β) Ἐπίθετα ὅσα μηδεμίαν πλέον σύγκρισιν συγχωροῦσι, οἷον todte νεκρὸς, mündliche προφορικός.

γ΄) Τὰ ἐξ ὀνομάτων σύνθετα ἐπίθετα, οἷον, schneeweisse χιονόλευκος, eiskalte, ὡς πάγος ψυχρός.

δ΄) Τὰ δηλοῦντα ὕλην ἐπίθετα, οἷον, hölzerne ξύλινος, eiserne σιδηροῦς, goldene χρυσοῦς κτλ.

ε) Τὰ ἐκ τῶν προθέσεων aus, in, unter, vor, καὶ ἐκ τῶν ἐπιῤῥημάτων oben, hinter καὶ mittel σύνθετα ἐπίθετα στεροῦνται τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ οἷον, äussere äusserste, ἐξω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τερικὸς innere, innerste ἐσωτερικὸς, untere unterste κατώτερος κτλ.

Τινὰ ἐπίθετα εἶναι ὡς πρὸς τοὺς βαθμοὺς ἀνώμαλα, οἷον.

gute,	bessere,	beste,	καλός.
hohe,	höhere,	höchste,	ὑψηλός.
nahe,	nähere,	nächste,	πλησίον.
viele,	mehre (*)	meiste,	πολλοί, αι, α,

Τὰ ἐπίθετα ὡς καὶ οἱ βαθμοὶ των κλίνονται μετὰ τοῦ ὀνόματος κατὰ τοὺς ἑξῆς τρεῖς τρόπους, (ἄνευ ὀνόματος ὅρα τὴν δ' κλίσιν β'.)

α) Τρόπος μὲ ὁριστικὸν ἄρθρον.

Ἑνικὸς ἀριθμός.

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
1 der gute Vater	die gute Mutter	das gute Kind
2 des—en —s	der—en —	des—en —es
3 dem—en —n	der—en —	dem—en —e
4 den—en —	die—e —	das —e —

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

1 die—en Väter	die guten Mütter	die guten Kinder
2 der—en —	der—en —	der—en —n
3 den—en —n	den—en —n	den—en —n
4 die—en —	die—en —	die—en —

β') Τρόπος μὲ ἀόριστον ἄρθρον.

1 ein guter Vater	eine gute Mutter	ein gutes Kind
2 eines—en —s	einer guten Mutter	eines—en—es
3 einem—en —	einer guten Mutter	einem—en—e
4 einen —en —	eine gute Mutter	ein—es —

(*) Καταχρηστικῶς εὑρίσκεται πολλάκις καὶ mehrere.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστας "Μανούσεια"

γ΄) *Τρόπος ἄνευ ἄρθρου.*

Ἑνικὸς ἀριθμός.

1	guter	Vater	gute	Mutter	gutes	Kind
2	guten	—s	—er	—	—en	—es
3	—em	—	—er	—	—em	—e
4	—en	—	—e	—	—es	—

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

1	gute	Väter	gute	Mütter	gute	Kinder
2	—er	—	—er	—	—er	—
3	—en	—n	—n	—n	—en	—n
4	—e	—	—e	—	—e	—

Σημείωσις. ά) Ὡς ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ ἐπιθέτου ἀναφαίνεται, ὅτι ἡ κυρία κατάληξις αὐτοῦ εἰς τὸν ά καὶ β΄ τρόπον εἶναι τὸ en εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, εἰς δὲ τὸν γ΄ τρόπον ἔχει τὰ στοιχεῖα τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου ἄνευ τοῦ d.

β΄) Τὸ ἐπίθετον ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ μετὰ ἀορίστου ἄρθρου δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ἀντ' αὐτοῦ μεταχειριζόμεθα τὸν (θετικὸν) βαθμὸν μὲ ἐπίρρημα δηλοῦν τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἷον, ἀντὶ ein schönster Garten, λέγομεν, ein sehr schöner Garten, λίαν ὡραῖος κῆπος.

γ΄) Τὸ ἐπίθετον τίθεται πάντοτε πρὸ τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, μετὰ τὸ ὄνομα ἀναφαίνεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ e ὡς ἐπίρρημα, οἷον, der fleissige Schüler, der Schüler ist fleissig ὁ μαθητὴς ἔχει ἐπιμελῶς (εἶναι ἐπιμελής).

(*) Ἡ γενικὴ ἑνικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, en, εὐφωνίας χάριν ἀντὶ es.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

§. 15.

Περὶ Ἀντωνυμιῶν.

Αἱ ἀντωνυμίαι διαιροῦνται εἰς
ά) Προσωπικὰς, Persönliche.
β') Κτητικὰς, Zueignende.
γ') Δεικτικὰς, Anzeigende.
δ') Ἀναφορικὰς, Beziehende.
ε) Ἐρωτηματικὰς, Fragende.
ς') Ἀορίστους, Unbestimmte.

ά) Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἑνικὸς ἀριθμός.

	ά) Πρόσωπον		β') Πρόσωπον	
1	ich	ἐγὼ	du	σὺ
2	meiner	ἐμοῦ	deiner	σοῦ
3	mir	ἐμοὶ	dir	σοὶ
4	mich	ἐμὲ	dich	σὲ

γ') Πρόσωπον.

	er	αὐτὸς		sie	αὐτὴ		es	αὐτὸ
	seiner	αὐτοῦ		ihrer	αὐτῆς		seiner	αὐτοῦ
	ihm	αὐτῷ	sich.	ihr	αὐτῇ	sich.	ihm	αὐτῷ sich.
	ihn	αὐτὸν		sie	αὐτὴν		es	αὐτὸ

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

1	wir	ἡμεῖς	ihr	ὑμεῖς	sie		αὐτοὶ	αὐταὶ	αὐτὰ
2	unser	ἡμῶν	euer	ὑμῶν	ihrer			αὐτῶν	
3	uns	ἡμῖν	euch	ὑμῖν	ihnen	sich.	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς
4	uns	ἡμᾶς	euch	ὑμᾶς	sich		αὐτοὺς	αὐτὰς	αὐτά.

1) Ἡ γενικὴ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ὑπάρχει ἐν χρήσει μόνον ὡς mein, dein, sein, ihr οἷον, τίνος εἶναι τὸ βιβλίον; ἐμοῦ, Wessen ist das Buch, mein, ὄχι meiner.

2) Ἡ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ sich, καθὼς mir, dir, mich

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος "Μανούσεια"

dich, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων, οἷον, βλάπτεσθαι, sich schaden, ich schade mir, βλάπτομαι, du schadest dir, βλάπτεσαι, er schadet sich βλάπτεται.

3) Ἡ γενικὴ mein, dein, sein, συνδέεται μὲ τὰς προθέσεις, halben, wegen, willen, καὶ εὐφωνίας χάριν παρεντίθεται ἡ συλλαβὴ et, μὲ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν unser, euer μόνον, t, οἷον, meinet halben, ἐμοῦ ἕνεκα, deinetwillen χάριν σοῦ, seinetwegen, αὐτοῦ ἕνεκα, unsertwillen, χάριν ἡμῶν.

4) Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπιδέχονται πρὸς ἔμφασιν τὰς ἀκλίτους ἀντωνυμίας, selbst καὶ allein, ὁ ἴδιος, μόνος καὶ ἀποκλείουσι τὴν συνέργειαν ἄλλου προσώπου, οἷον, ich selbst habe geschrieben, ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔγραψα.

5) Ἡ ἀντωνυμία es, ἥτις ἀντικαθιστᾷ οὐδέτερα ὀνόματα, εἶναι κυρίως ἐν χρήσει,

α) Εἰς τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα, οἷον, es regnet, βρέχει, es blitzt, ἀστράπτει.

β) Ὡς ἀρχὴ λόγου (ὅρα μέρος συντακτικὸν), οἷον, Es ist die Rede von der Welt, ἀντὶ die Rede ist von der Welt, ὁ λόγος εἶναι περὶ τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀντωνυμία es, μετὰ προθέσεως δὲν εἶναι εὔχρηστος οἷον durch es, gegen es, δι' οὗ, καθ' οὗ, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τίθεται ἡ σύνθετος ἀντωνυμία dasselbe.

6) Τὸ γ' πρόσωπον ἐκφράζεται διὰ τῶν ἀκλίτων ἀντωνυμιῶν Jemand, τίς, Jedermann, πᾶς τις, Niemand οὐδείς man τίς, ἐπὶ προσώπων, καὶ διὰ τοῦ etwas, τί, ἐπὶ πραγμάτων, οἷον Man sagt, dass die Türken, λέγουσιν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι. κτλ.

β') Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι σχηματίζονται ἐκ τῆς γενικῆς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τοῦ ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἐμφαίνουσιν ὁμοῦ μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς κτήσεως καὶ τὸ πρόσωπον.

Εἶναι δὲ αἱ ἑξῆς.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς			Πληθυντικὸς ἀριθμός.
γεν. ἀρσεν.	θηλ.	οὐδετ.	διὰ τὰ τρία γένη.
Mein	meine	mein μου	meine
Dein	deine	dein σου	deine
Sein	seine	sein του	seine
Unser	unsere	unser μας	unsere
Euer	euere	euer σας	euere
Ihr	ihre	ihr της	ihre των.

1) Ἡ κλίσις τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν εἶναι ἀπαραλάκτως ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ ἄρθρου.

2) Αἱ ἀντωνυμίαι unser καὶ euer εἰς τὴν κλίσιν των ἐπιτρέπουσι τὴν ἀποβολὴν τοῦ e, εἰς τὴν λήγουσαν συλλαβὴν ἢ πρὸ αὐτῆς, οἷον, unseres, unsers, eueres, euers, unserer, unsrer, euerer, eurer κτλ.

3. Ὅταν ἀναφέρηται ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία εἰς προηγούμενον οὐσιαστικὸν, τότε τὰ τρία γένη λαμβάνουσιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τὰς καταλήξεις συμφωνούσας μὲ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται, er—e—es, οἷον das ist nicht dein Buch, sondern meines, αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν σου βιβλίον ἀλλ' ἰδικόν μου.

4) Μετὰ τὸ ὄνομα μένουν αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι ἄκλιτοι, οἷον, die Bücher sind mein (οὐχὶ meine.)

5) Ὁ σχηματισμὸς τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν εἰς ige, δηλοῖ εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν κτῆμα καὶ θεωρεῖται ὡς ὄνομα δεχόμενον μόνον τὸ ὁριστικὸν οὐδέτερον ἄρθρον μὲ ἔννοιαν περιληπτικὴν, οἷον, das Meinige τὰ ἰδικά μου, das Unsrige τὰ ἰδικά μας, εἰς δὲ τὸν πληθ. ἀριθ. δηλοῖ μέλη οἱ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κογενείας, οἷον, die Meinigen, οἱ ἰδικοί μου, δηλ. ἡ σύζυγος μετὰ τῶν τέκνων.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος χρησιμεύει καὶ ὡς ἀναφορικὸν ἐπίθετον (ὅρα ἀριθ. 3.) οἷον das ist nicht dein Buch, sondern das meinige (ἀντὶ meines.)

Ποιητικῶς λέγεται καὶ das Meine, das Deine, das Seine.

6) Πρὸς ἔμφασιν προστίθεται εἰς τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἐπίθετον, eigener, eigene, eigenes, οἷον Mein eigener Garten, ὁ ἰδικός μου κῆπος, meine eigene Hand, ἡ ἰδική μου χείρ.

7) Εἰς ἐπιστολὰς εἶναι ἡ ἀντωνυμία, euer, (Ew), ὡς κλητικὴ πολὺ εὔχρηστος, οἷον, Euer Excellenz ἐξοχότης ὑμῶν. Euer Hochwohlgeboren ἢ Euer Wohlgeboren εὐγένεια ὑμῶν.

Ὡσαύτως διὰ τὸ γ΄ πρόσωπον ἡ ἀντωνυμία, seine, καὶ ihre, οἷον, Seine Majestät der König, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, Ihre Majestät die Königin, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, ἡ Βασίλισσα, Ihre Majestäten αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες.

γ΄) Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Εἶναι αἱ ἑφεξῆς.

Ἑνικὸς ἀριθμὸς

1) dieser οὗτος diese αὕτη dieses τοῦτο

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

diese, οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Ἑνικὸς ἀριθμός.

2) jener ἐκεῖνος, jene ἐκείνη, jenes ἐκεῖνο,

3) solcher τοιοῦτος, solche τοιαύτη, solches τοιοῦτον,

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

jene ἐκεῖνοι, αι—α.

solche τοιοῦτοι τοιαῦται, τοιαῦτα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται κλίνονται κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου, μόνον ἡ ἀντωνυμία solcher-e-es δέχεται πρὸς ἔμφασιν ἐπὶ θαυμασμοῦ τὸ ἀόριστον ἄρθρον καὶ κλίνεται ὡς ἐπίθετον, οἷον, ein solcher, eines solchen, einem solchen, κτλ.

Ἐὰν τὸ ἄρθρον ἀκολουθῇ τὴν ἀντωνυμίαν, ἀποβάλλεται ἡ κατάληξις αὐτῆς καὶ κλίνεται μόνον τὸ ἄρθρον, οἷον, solch ein, solch eines, solch einem, solch einen.

Εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν κλίνεται ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἄνευ ἄρθρου.

Ἑνικὸς ἀριθμός.

4) derjenige ἐκεῖνος, diejenige ἐκείνη, das jenige ἐκεῖνο.

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

diejenigen ἐκεῖνοι αι α.

Ἑνικὸς ἀριθμός

5) derselbe ὁ αὐτὸς, dieselbe ἡ αὐτὴ, dasselbe τὸ αὐτό.

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

dieselben οἱ αὐτοὶ, αἱ αὐταὶ, τὰ αὐτά.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἀντωνυμίαι κλίνονται κατὰ τὸ σχῆμα τῆς κλίσεως τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου μὲ ἐπίθετον (ὅρα §. 14. περὶ ἐπιθέτου, κλίσιν μὲ ὁριστικὸν ἄρθρον), καὶ συνοδεύονται ἐνίοτε μὲ τὸ ἐπίρρημα eben, πρὸς ἔμφασιν.

6) Τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον der, die, das, ἄνευ ὀνόματος εἶναι εἰς χρῆσιν ὡς δεικτικὴ ἀντωνυμία, ἡ κλίσις δὲ διαφέρει, οἷον.

Ἑνικὸς			Πληθυντικός.
der ἐκεῖνος	die	das	die
dessen *	deren	dessen	deren
dem	der	dem	denen
den	die	das	die.

(*) Ἀντὶ τοῦ dessen εὑρίσκεται μόνον dess.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη εἶναι εἰς χρῆσιν ἄνευ ὀνόματος, οἷον, Denen glaube ich, welche, εἰς ἐκείνους πιστεύω οἵτινες.

Τὸ das, καὶ diess, (ἀντὶ dieses), εἶναι εὔχρηστον ἄνευ προσδιορισμοῦ τοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, οἷον, das ist der Mann welcher, αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνὴρ, ὅστις, das sind die Folgen (τοῦτο), αὗται εἶναι αἱ συνέπειαι κτλ.

δ') Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Εἶναι αἱ ἑξῆς.

Ἑνικός.

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.

1) welcher ὁ ὁποῖος, welche ἡ ὁποία, welches τὸ ὁποῖον,

Πληθυντικός.

welche, οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι, τὰ ὁποῖα.

	Ἑνικὸς		Πληθυντικός.	
	Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.	
2)	der ὁ ὁποῖος	die	das	die
	dessen	deren	dessen	deren
	dem	der	dem	denen
	den	die	das	die

	Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
3)	wer ὅστις, ἥτις,		was ὅ,τι
	wessen		wessen
	wem		wem
	wen		was

α') Ἡ ἀντωνυμία welcher e-es κλίνεται καθὼς τὸ ἄρθρον.

β') Τῆς ἀντωνυμίας welcher, e, es ἡ γενικὴ ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν· ἀντ' αὐτῆς ἡ γενικὴ τῆς ἀντωνυμίας der, die, das, οἷον, der Schüler,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

dessen Bücher, (οὐχὶ welches) ὁ μαθητὴς τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία κτλ.

γ') Τῆς ἀντωνυμίας, der, die, das, ἔπρεπε νὰ ἦναι εἰς χρῆσιν μόνον ἡ γενικὴ τοῦ ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ πρὸς ἀποφυγὴν δυσκολιῶν διὰ τοὺς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν σπουδάζοντας.

δ') Ἡ γενικὴ τοῦ ἑνικοῦ (οὐδετέρου γένους) τῶν ἀντωνυμιῶν das καὶ was συνδέεται πολλάκις μὲ τὰς προθέσεις halb (ἀντὶ halben, ὅρα τὰς προθέσεις) wegen ἕνεκα, willen χάριν, οἷον· desshalb, desswegen, desswillen, τούτου ἕνεκα wesshalb, wesswegen, οὗ ἕνεκα. Εἰς τὴν σύνθεσιν ταύτην τὸ das ἔχει σημασίαν δεικτικῆς, τὸ δὲ was σημασίαν ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

ε) Ἀντὶ τῆς ἀντωνυμίας welcher e, es ἀπαντᾶται παρά τισι συγγραφεῦσι τὸ ἐπίῤῥημα so, ἐὰν ἀναφέρηται εἰς πρόσωπον, οἷον, der Mensch, so Gottes Gebothe hält, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ φυλάττει, καὶ τὸ ἐπίῤῥημα wo, ἐὰν ἀναφέρηται εἰς τόπον, οἷον, die Stadt, wo viele Kaufleute wohnen, ἡ πόλις ὅπου πολλοὶ ἔμποροι κατοικοῦσιν.

ς') Αἱ ἀντωνυμίαι das καὶ was συντίθενται μετὰ τῶν πλείστων προθέσεων, εἰς τὴν ὁποίαν σύνθεσιν ἀποβάλλεται τὸ s, ἀντὶ τοῦ ὁποίου τίθεται εὐφωνίας χάριν r, ἐὰν ἡ πρόθεσις ἀρχίζῃ ἀπὸ φωνῆεν. Τὸ a τῆς ἀντωνυμίας was μεταβάλλεται πάντοτε εἰς o, (ἐκτὸς εἰς σύνθεσιν μὲ τὴν πρόθεσιν um διὰ, ὅπου δὲν μεταβάλλεται τὸ a οἷον warum διατί), οἷον damit ἵνα, daraus ἐξ οὗ, womit μὲ ὅ,τι, woraus ἐξ οὗ.

ζ') Ἐὰν ἀρχίζῃ ὁ λόγος μὲ wer, ἀκολουθεῖ τὸ ἑπόμενον μέρος αὐτοῦ μὲ τὸ der, τὸ ὁποῖον καὶ πολλάκις παραλείπεται, οἷον wer Ordnung liebt (der) hat wenig Mühe ὅστις ἀγαπᾷ τάξιν, ἔχει ὀλίγον κόπον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἰς τὸ was, ἕπεται τὸ das, οἷον, was du heute thun kannst, (das) verschiebe nicht auf morgen ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς σήμερον, μὴ ἀναβάλῃς δι' αὔριον.

ε) Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Αἱ προηγούμεναι ἀντωνυμίαι ἀναφορικαὶ εἶναι καὶ ἐρωτηματικαί.

Wer ἐρωτᾷ γενικῶς περὶ προσώπου, οἷον, Wer ist dieser Mann? Τίς εἶναι οὗτος ὁ ἀνήρ; Wer ist diese Frau? Τίς εἶναι αὕτη ἡ γυνή;

Was (μόνον ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ) ἐρωτᾷ περὶ πράγματος, οἷον, was ist diess? Τί εἶναι τοῦτο; was suchst du? Τί ζητεῖς;

Ἑνικὸς welcher ποῖος, welche ποία, welches ποῖον,

Πληθυντικὸς welche εἶναι ὁριστικώτερον τοῦ wer καὶ was καὶ συνάπτεται καὶ μὲ ὄνομα, οἷον, welchen Mann meinst du. Ποῖον ἄνδρα λέγεις;

Διὰ ἐρώτησιν περὶ ἰδιότητος χρησιμεύει,

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
Was für ein	eine	ein

Πληθυντικός.

Was für ποῖος, α, ον, τί λογῆς καὶ κλίνεται μόνον τὸ ἄρθρον.

Πολλάκις εὑρίσκεται τὸ was für χωριζόμενον τοῦ ein, eine, ein, οἷον, Ich weiss nicht, was der Mensch für eine Ausrede immer hat δὲν ἠξεύρω ποίαν πρόφασιν ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἔχει, ὀρθότερον εἶναι, Ich weiss nicht, was für eine Ausrede der Mensch immer hat.

Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν ἀποτελοῦσι πάντοτε εὐθεῖαν ἀλλὰ καὶ πλαγίαν ἐρώτησιν, οἷον. Er fragte mich, wer ich sei und was ich wolle, μὲ ἠρώτησε ποῖος εἶμαι καὶ τί θέλω.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sage mir, welcher Mann dich gestern suchte.
Λέγε μοὶ ποῖος ἀνὴρ σὲ ἐζήτησε χθές.
Du weisst, was für ein Buch ich lese.
(Σὺ) ἠξεύρεις ποῖον βιβλίον ἀναγινώσκω.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

ά) Αἱ ἀντωνυμίαι συμφωνοῦν μὲ τὸ ὄνομα κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν, οἷον. Die Sparsamkeit ist nicht Geiz, (ἀρσενικοῦ γένους) jener (γενικὴ ἐνικὴ) befleisse dich, diesen meide, jene ist eine Tugend, von welcher deine Zufriedenheit abhängt; dieser ein Laster, das Unglück bringt. Ἡ φειδωλία δὲν εἶναι φυλαργυρία, ἐπιμελοῦ ἐκείνης, ταύτην ἀπόφυγον! ἐκείνη μὲν εἶναι ἀρετὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ εὐχαρίστησίς σου, αὕτη εἶναι κακὸν πάθος, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει δυστυχίαν.

β') Εἰς πλειότερα ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀριθμοῦ, καὶ πτώσεως τίθεται ἡ ἀντωνυμία ἅπαξ, εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἐπαναλαμβάνεται, οἷον, Mein Vater, Bruder und Vetter, ὁ πατήρ, ἀδελφὸς καὶ θεῖός μου, ἀντὶ mein Vater, mein Bruder und mein Vetter. Mein Vater und meine Mutter haben deine Schwester und deine Brüder immer geliebt. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μου ἠγάπησαν ἀείποτε τὴν ἀδελφὴν καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

γ') Ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἀναφέρηται εἰς ὑποκοριστικὰ ὀνόματα προσώπων, ἅτινα ἅπαντα εἶναι οὐδετέρου γένους (ὅρα §. 8. οὐδέτερα ὀνόματα ἑ) πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸ φυσικὸν γένος, οἷον, was macht ihr Söhnlein? ist er (ἀντὶ es) noch krank? Πῶς ἔχει ὁ μικρὸς υἱός σας, εἶναι ἀκόμη ἀσθενής; Hast du das Fräulein gekannt? sie selbst (ἀντὶ es) ist an ihrem (ἀντὶ seinem) Tode schuld. Ἐγνώριζες τὴν Κυρίαν; Αὐτὴ εἶναι αἰτία τοῦ θανάτου της.

δ') Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβάλλει τὸ ἄρθρον.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ε) Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία du, πληθ. ihr, ἀκούεται μόνον εἰς φιλικὴν ὁμιλίαν, εἰς τὰς ποιήσεις, προσευχὰς καὶ ἱεροὺς λόγους· εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιστάσεις εἶναι ἐν χρήσει τὸ γ΄ πρόσωπον τοῦ πληθ. ἀριθμοῦ sie, ihrer, ihnen, sie, οἷον, sehen Sie den Stern? βλέπετε τὸν ἀστέρα; Ich gehe mit Ihnen, ὑπάγω μεθ' ὑμῶν κτλ.

§. 16.

Περὶ ἀριθμητικῶν.

Α΄. Ὁριστικὰ ἀριθμητικά.

ἀ) Ἀπόλυτα.

1 ein
2 zwei (κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν zwain,)
3 drei
4 vier
5 fünf
6 sechs
7 sieben
8 acht
9 neun
10 Zehn
11 eilf (elf)
12 zwölf (ἐκτοῦ ἀρχαίου zwo καὶ lyfan δέκα).

Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 13 μέχρι 20 σχηματίζονται τὰ ἀπόλυτα διὰ τῆς συνθέσεως τῆς δεκάδος μετὰ τῶν μονάδων, οἷον· 13 dreizehn, 14 vierzehn, 15 fünfzehn κτλ.

Αἱ δεκάδες σχηματίζονται ἐκ τῶν μονάδων διὰ τῆς καταλήξεως zig, οἷον, 20 zwanzig (ἐκ τοῦ ἀρχαίου zwainzig,) 30 dreissig (ἀντὶ dreizig εὐφωνίας ἕνεκα), 40 vierzig κτλ.

Αἱ δεκάδες μετὰ τῶν μονάδων ἀπὸ 20 καὶ ἐπέκεινα συνδέονται μὲ τὸν σύνδεσμον und, οἷον, 21 ein und zwanzig, 33 drei und dreissig, 45 fünf und vierzig κτλ.

100, hundert, 1000 tausend, 1,000,000. Million.

Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν εἶναι κλιτά.

ein	eine,	(eins)	
zwei,	zweier,	zweien,	zwei
drei,	dreier,	dreien,	drei

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τὸ ein κλίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους, οἷον.

ά) Πρὸ ὀνόματος, μὲ ἢ χωρὶς ἐπίθετον, ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον οἷον·

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν
ein guter Freund	eine gute Schwester
eines guten Freundes	einer guten Schwester
einem guten Freunde	einer guten Schwester
einen guten Freund	eine gute Schwester
εἷς καλὸς φίλος.	μία καλὴ ἀδελφή.

Οὐδέτερον.

ein kleines Pferd
eines kleinen Pferdes
einem kleinen Pferde
ein kleines Pferd.

εἷς μικρὸς ἵππος.

β') Προηγουμένων τῶν ἀντωνυμιῶν der, dieser, jener κλίνεται ὡς ἐπίθετον μετὰ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου (ὅρα §. 14. ά τρόπος) οἷον·

der eine Mann	diese eine Frau	jenes eine Kind
des einen Mannes	dieser einen Frau	jenes einen Kindes
dem einen Manne	dieser einen Frau	jenem einen Kinde
den einen Mann	diese eine Frau	jenes eine Kind.

γ') Ἄνευ ὀνόματος κλίνεται ὡς τὸ ἐπίθετον ἄνευ ἄρθρου (ὅρα §. 14. γ' τρόπος) οἷον·

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
einer	eine	eines (eins)
eines	einer	eines
einem	einer	einem
einen	eine	eines (eins)

Τὸ zwei ἀναφερόμενον εἰς προηγούμενα ὀνόματα ἀναπληροῦται διὰ τοῦ beide, ἀμφότεροι, οἷον, Er hat zwei Brüder, welche beide awesend sind, ἔχει δύο ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι ἀμφότεροι εἶναι ἀπόντες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἰς σύνθεσιν μεταβάλλεται τὸ zwei εἰς zwie, οἷον, Zwie χάραγμα, zwiespalt καὶ zwietracht διχόνοια.

Hundert καὶ Tausend, ἑκατοντὰς, χιλιὰς, θεωροῦνται ὀνόματα οὐδέτερα καὶ κλίνονται κατὰ τὴν ά κλίσιν τῶν ὀνομάτων.

Τὸ halb, ἥμισυ, εἶναι ἐν χρήσει ἐπιῤῥηματικῶς, ἵνα προσδιορίζηται ἡ ὥρα τοῦ ἡμερονυκτίου, οἷον, halb drei, 2 1|2 ὥρα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίθετον, οἷον der halbe Tag. Τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας. Σημαίνει ἑπομένως τὸ ἥμισυ μονάδος, ἐνῷ τὸ ὄνομα die Hälfte σημαίνει τὸ ἥμισυ ἀριθμοῦ, οἷον, du hast sieben Drachmen, gib mir die Hälfte, ἔχεις ἑπτὰ δραχμὰς, δῶσε μοι τὸ ἥμισυ, οἷον 3 1]2.

6') *Τακτικὰ ἀριθμητικά.*

Ταῦτα σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων διὰ τῆς καταλήξεως te μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 20. Ἀνώμαλα εἶναι, erste, ἀντὶ einte, dritte ἀντὶ dreite. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν κανόνα οἷον zweite, vierte, fünfte κτλ.

Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 20 καὶ ἐπέκεινα λαμβάνουσι μόνον αἱ δεκάδες τὴν κατάληξιν ste, οἷον, zwanzigste, ein und zwanzigste, sieben und fünfzigste, neunzigste, hundertste, Tausendste.

Ἑπομένων πολλῶν ἀριθμῶν μόνον ὁ τελευταῖος λαμβάνει τὴν κατάληξιν te ἢ ste, οἷον wir schreiben nun das ein tausend acht hundert sechzigste Iahr nach Christi Geburt. Γράφομεν νῦν τὸ 1860 ἔτος μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα μετὰ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου.

Ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν σχηματίζονται τὰ κλάσματα προσθήκῃ τοῦ l, καὶ θεωροῦνται ὀνόματα οὐδέτερα τῆς γ'

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κλίσεως, οἷον, das Drittel, 1]3 drei Viertel 3]4 κτλ. ἀλλὰ ἀντὶ ein Zweitel κάλλιον ein Halbes ἢ ein Halb.

Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συνάπτονται καὶ μὲ τὸ halb οἷον anderthalb 1 1]2 ἀντὶ zweit halb dritthalb, vierthalb, zwei ganze, das dritte halb, δύο ὁλόκληρα καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τρίτου ὁλοκλήρου, vierthalb, drei Ganze und das vierte halb, τρία ὁλόκληρα καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τετάρτου ὁλοκλήρου. Ταῦτα εἶναι ἄκλιτα.

γ') *Πολλαπλασιαστικὰ ἀριθμητικά.*

Εἶναι τριῶν εἰδῶν καὶ σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων.

ά) Μὲ τὴν κατάληξιν, mal, φορὰ, einmal, ἅπαξ (μία φορὰ) zweimal, δὶς, hundertmal ἑκατοντάκις κτλ.

Ταῦτα εἶναι κλιτὰ ὡς τὰ ἐπίθετα.

β') Μὲ τὴν κατάληξιν, fach, ἢ fältig, οὗ τὸ fach εὐχρηστότερον, πλοῦς, οἷον, einfach ἁπλοῦς zweifach, διπλοῦς κτλ. doppelt, zweifach.

γ') Μὲ τὴν κατάληξιν erlei, ἐπὶ εἴδους πραγμάτων, οἷον, einerlei μιᾶς λογῆς ἢ τῆς αὐτῆς λογῆς, zweierlei δύο εἰδῶν, zehnerlei δέκα εἰδῶν.

Σημ. Erlei συνίσταται ἐκ τῆς χαρακτηριζούσης συλλαβῆς er, καὶ τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος leige ἢ lei εἶδος.

Τὰ εἰς erlei λήγοντα ἀριθμητικὰ εἶναι ἄκλιτα.

Β. Ἀόριστα ἀριθμητικά.

Εἶναι τὰ ἑξῆς.

Ἑνικ. aller, alle, alles (all ἄκλιτον) πληθ. alle πᾶς, πᾶσα, πᾶν, κλιτὸν κατὰ τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον, δὲν συνάπτεται μὲ ἄρθρον καὶ ἀφορᾷ κατὰ τὴν σημασίαν πάντοτε ἀριθ. οἷον alle Menschen πάντες οἱ ἄνθρωποι, das All τὸ πᾶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ganze (ganz) δηλοῖ ἐν ἀντιθέσει τοῦ alle τὸ σύνολον τῶν μερῶν ἑνὸς ἀντικειμένου, κλιτὸν ὡς ἐπίθετον μετὰ τοῦ ἄρθρου· οἷον, der ganze Wald ὅλον τὸ δάσος.

Ieder, jede, jedes ἕκαστος, κλιτὸν ὡς τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον κατὰ τὴν σημασίαν ὅμοιον μὲ τὸ alle, ἀφορῶν ἀτομικότητα καὶ συνάπτεται καὶ μὲ τὸ ἀόριστον ἄρθρον, ein, eine, ein, μετὰ τοῦ ὁποίου κλίνεται ὡς ἐπίθετον.

Einiger-e-es πληθ. einige (etliche) τινὲς, φανερόνει ἀόριστον μικρὸν ἀριθμὸν πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν εὔχρηστον· εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν μόνον μὲ περιληπτικὰ ὀνόματα, οἷον einige Thiere leben nur einige Tage. Τινὰ ζῷα ζῶσι μόνον ἡμέρας τινας. Einiges Obst blieb unreif. Τινὰ ὀπωρικὰ ἔμειναν ἄωρα.

Kein, Keine, Kein, οὐδείς, πρὸ ὀνόματος, Keiner e-es ἄνευ ὀνόματος, (παράγεται ἐκ τοῦ nicht καὶ ein.)

Ἑνικὸς mancher e-es πληθ. manche, μερικοὶ, αἱ ἀ, τινὲς, ἀ, κλίνεται πάντοτε ἄνευ ἄρθρου κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος, οἷον, Mancher Arme πτωχοί τινες. Manche sagen τινὲς λέγουσι.

Viel, πολὺ, συγκριτικὸς βαθμὸς mehr πλεῖον, wenig ὀλίγον, ὡς ἄκλιτον μὲ σημασίαν ποσότητος, ἐν χρήσει πρὸ περιληπτικοῦ ὀνόματος ἄνευ ἄρθρου. Μὲ ἄρθρον κλιτὸν ὡς ἐπίθετον, viele mehre, wenige ἔχει σημασίαν εἴδους, οἷον viel ἢ mehr ἢ wenig Geld, πολλὰ περισσότερα, ὀλίγα χρήματα, die vielen Gelder αἱ πολλαὶ ποσότητες χρημάτων.

Genug ἀρκετὰ, etwas τι, nichts τίποτε, ἄκλιτα.

Genug καὶ etwas συνάπτονται καὶ μὲ ὄνομα, οἷον, Genug Menschen ἀρκετοὶ ἄνθρωποι. Etwas Brod ὀλίγον ἄρτον.

Nichts συνάπτεται μόνον μὲ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ' οὐχὶ μὲ ὄνομα οὐσιαστικὸν, οἷον, Nichts Neues τίποτε νέον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀριθμητικῶν.

α') Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἶναι ἐνίοτε ἐν χρήσει καὶ ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἰδίως δι' ἐλλείψεως τοῦ Iahr ἔτος, Tag ἡμέρα καὶ Uhr ὥρα, οἷον, es schlägt drei (Uhr) κτυπᾷ τρεῖς ὥρας, heute ist der zehnte Ianuar σήμερον εἶναι ἡ τρίτη Ιανουαρίου.

β') Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἀνήκοντα εἰς κύρια ὀνόματα τίθενται μετὰ τὸ ὄνομα ὁμοῦ μὲ τὸ ἄρθρον, οἷον Karl der Fünfte Κάρολος ὁ πέμπτος.

γ') Ἅπαντα τὰ ἀριθμητικὰ (ἐκτὸς τῶν δηλούντων τὸ ὅλον τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων) συνδέονται μὲ τὴν γενικὴν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὀνομάτων ἐὰν δηλῶσι μέρος μεγαλητέρου ἀριθμοῦ, οἷον, zwei meiner Brüder, δύο τῶν ἀδελφῶν μου der erste und dritte meiner Brüder ὁ πρῶτος καὶ τρίτος τῶν ἀδελφῶν μου.

Ἡ γενικὴ αὕτη δύναται νὰ ἐκφρασθῇ καὶ διὰ τῆς δοτικῆς μὲ τὴν πρόθεσιν von ἀπὸ, aus ἐξ, unter μεταξὺ, οἷον, zwei von meinen Brüdern, δύο ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου.

Ἡ γενικὴ πληθυντικὴ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν unser, euer, ihrer ἑνωμένη μὲ ἀριθμητικὰ προηγεῖται τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον, unser zwölf ἡμῶν δώδεκα, euer fünf ὑμῶν πέντε κτλ. ἢ καθὼς ἐνγένει ἀριθμητικὰ μετὰ ἀντωνυμιῶν, zwölf von uns, δώδεκα ἀπὸ ἡμᾶς, vier von diesen τέσσαρες ἐξ αὐτῶν.

Πρὸς ἔκφρασιν ἀβεβαίου ἀριθμοῦ χρησιμεύουσι τὰ ἐπιρρήματα etwa, ungefähr, beinahe, fast, περίπου, σχεδὸν, Kaum μόλις, gegen, bei, ἕως, οἷον, etwa ἢ ungefähr zehn Thaler werth περίπου δέκα ταλλήρων ἀξίας.

Τὸ ἀβέβαιον μεταξὺ δύο ἀριθμῶν ἐκφράζεται διὰ τοῦ bis, ἢ oder, ἕως, οἷον, sechs bis sieben Fuss hoch, ἐξ ἕως ἑπτὰ πόδας ὑψηλός. Es ist vier oder fünf Iahre her, εἶναι τέσσαρα ἕως πέντε ἔτη.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τὸν ἀβέβαιον ἀριθμὸν μεταξὺ δύο δεκάδων ἐκφράζει τὸ einige, οἷον, zehn und einige Schritte, δέκα καί τινα βήματα.

§. 17.

Περὶ ῥήματος.

Τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ ῥήματος εἶναι·

ά) Τὸ ἀπαρέμφατον (unbestimmte Art).

β') Ὁ παρατατικὸς χρόνος (halbvergangene Zeit).

γ') Ἡ παθητικὴ μετοχὴ (Mittelwort leidender Form).

Τὸ ἀπαρέμφατον ὅλων τῶν ῥημάτων λήγει εἰς en οἷον leben ζῆν, tragen φέρειν, lachen γελᾶν, legen βάλλειν, τὰ παράγωγα ῥήματα ἔχοντα l, ἢ r, εἰς τὴν λήγουσαν εὐφωνίας χάριν ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ n, οἷον, schmeichelen schmeicheln κολακεύειν, heuchelen heucheln ὑποκρίνεσθαι, räucheren räuchern καπνίζειν, bereicheren bereichern, πλουτεῖν, ἀπὸ heuch, rauch, reich, ἀλλὰ οὐχὶ τὰ πρωτότυπα, wählen ἐκλέγω stehlen κλέπτω, heilen θεραπεύω κτλ.

Τὸ en ἢ ln, rn εἶναι τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀπαρεμφάτου. Τὸ δεύτερον εἶναι zu, τὸ ὁποῖον ἀναδέχεται τὸ ἀπαρέμφατον ἐν τῷ λόγῳ ἢ ἐν τῇ περιόδῳ μὲ τὴν σημασίαν, ἵνα, οἷον, Ich kam, um dich zu sehen, ἦλθον ἵνα σὲ ἴδω.

Τὰ ἐλλειπῆ ῥήματα, 14 τὸν ἀριθμὸν, ἀποβάλλουσι τοῦτο τὸ χαρακτηριστικὸν, (ὅρα τὰ ἐλλειπῆ ῥήματα), οἷον, Ich will in die Stadt gehen (ἀντὶ zu gehen) θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πόλιν, Er kann nicht mehr arbeiten, δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται πλέον.

Ὁ παρατατικὸς χρόνος, σχηματίζεται.

ά) Τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων,

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου (ἥτις εἶναι τὸ ὑπόλοιπον τῆς λέξεως ἀφαιρουμένης τῆς καταλήξεως **en,**) μὲ τὴν συλλαβὴν, te, οἷον, **loben,** ῥίζα **lob,** ὅθεν **lobte** (ἐπαινῶ) **lächeln-lächeln** ῥίζα **lächel,** ὅθεν **lächelte** μειδιῶ.

Β′) Τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

Ὡσαύτως ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ῥήματος διὰ συγχρόνου μεταβολῆς τοῦ φωνήεντος ἢ τῆς διφθόγγου, οἷον, **sterben,** ἀποθνήσκω, ῥίζα **sterb,** μεταβολὴ τοῦ e εἰς a, **starb, liegen** κεῖμαι **lag.** Τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην τῶν ῥημάτων μανθάνομεν μᾶλλον διὰ τῆς χρήσεως κατὰ τὸν πίνακα.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ σχηματίζεται,

α) Τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

Ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου μὲ τὴν κατάληξιν t ἢ et, ὡς χαρακτηριστικὸν (τὸ et λαμβάνουν τὰ λήγοντα ῥήματα εἰς **den,** ἢ **ten**), καὶ διὰ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως **ge,** τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ δεύτερον χαρακτηριστικὸν, οἷον, **loben, gelobt.**

Β′) Τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

Ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου διὰ μεταβολῆς τοῦ φωνήεντος ἢ τῆς διφθόγγου μὲ τὴν κατάληξιν τῶν πλείστων ἀνωμάλων ῥημάτων εἰς **en,** καὶ μὲ τὴν αὔξησιν **ge,** οἷον, **liegen,** ῥίζα **lieg,** μετοχὴ **gelegen** κεῖμαι.

Τινὰ ῥήματα διατηροῦν τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον, **tragen,** φέρω, ῥίζα **trag,** μετοχὴ **getragen.**

Παρατηρεῖται καθὼς εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον, ὅτι ἐντυποῦται ἡ ἀνωμαλία αὕτη μᾶλλον διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ τὸν πίνακα.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων.

Κατὰ τὰ προηγούμενα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου ἐξάγεται, ὅτι ὁμαλὰ ῥήματα λήγουσιν εἰς **te,**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἡ ὁποία κατάληξις καθὼς καὶ τὸ t ἢ el, τῆς μετοχῆς εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν.

Τὰ ἀνώμαλα ῥήματα εἶναι 8 εἰδῶν, οἷον·

ά) Ῥήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀνωμαλία ἐμφαίνεται εἰς τὸ 2 καὶ 3 πρόσωπον ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἐνεστῶτος χρόνου, εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν μετοχὴν, οἷον, befehlen διατάττω.

Ἐνεστὼς	Παρατατικὸς	Μετοχή.
ά) πρόσ. Ich befehle		
β′) » du befiehlst	befahl	befohlen.
γ′) » er befiehlt.		

β) Ῥήματα, ἀνώμαλα μόνον εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ τὴν μετοχὴν, οἷον, beginnen ἀρχίζειν.

Ἐνεστὼς	Παρατατικὸς	Μετοχή.
ά) πρόσ. ich beginne.		
β′) » du beginnst	begann	begonnen.
γ′) » er beginnt		

γ′) Ῥήματα (ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν), ἀνώμαλα εἰς τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, μὲ τὴν κατάληξιν τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν μετοχήν· εἴς τινα μεταβάλλεται τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον, wollen βούλομαι.

Ἐνεστὼς	Παρατατικὸς	Μετοχὴ	
ich will	wollte	gewollt	(καὶ wollen).

δ′) Ῥήματα (11 τὸν ἀριθμὸν εἰς τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ὑπὸ γ′ ἑπτὰ) μὲ τὴν κατάληξιν τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων ἀλλὰ μὲ μεταβληθὲν φωνῆεν, οἷον, brennen, καίω, bringen φέρω.

ε) Ῥήματα ἀνώμαλα εἰς τὴν μετοχὴν, εἰς τοὺς χρόνους ὁμαλὰ, 4 τὸν ἀριθμόν.

ς′) Τὸ ἀνώμαλον ῥῆμα thun (πράττειν) ἐνεστὼς, ich thue, παρατ. ich that, μετοχὴ get han.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ζ') Τὰ 3 βοηθητικὰ ῥήματα haben, sein, werden κατὰ τὸν τύπον.

ή) Τὸ ῥῆμα lügen, log, gelogen ψεύδομαι.

Ἐνεστὼς	Παρατατικὸς	Μετοχή.
ich brenne	ich brannte	gebrannt
ich bringe	ich brachte	gebracht.

Τὴν μεταβολὴν τοῦ φωνήεντος τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν δεικνύει ὁ ἑπόμενος πίναξ.

Ἀπαρέμφ.	Παρατατικὸς χρόνος	Μετοχὴ
i	a	u
i	a	o
e	a	o
ä	a	o
o	a	o
e	a	e
i	a	e
ie	a	e
a	u	a
a	i	a
a	ie	a
au	ie	au
o	ie	o
u	ie	u
ei	i (διπλοῦν σύμφωνον)	i διπλ. σύμφ.
ei	ie μὲ σύμφ. τὸ ὁποῖον δὲν διπλ.	ie
ei	ie	ei
ie	o	o
ü	o	o
au	o	o
a	o	o
ä	o	o

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

e	o	o
i	o	o
ö	o	o
i	u	u
a	te	a
o	te	o

Τὰ 3 βοηθητικὰ ῥήματα κατὰ τὸν τύπον.

e	i	a
e	a	a
e	ante	ant
i	achte	acht
e	achte	acht

Ῥήματα ἀνώμαλα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον· 7 ἐλλειπῆ ῥήματα κτλ.

Εἴδη τῶν ῥημάτων.

ά) Μεταβατικὰ ῥήματα, οἷον Ich lobe den Schüler.

β΄) Ἀμετάβατα ἢ οὐδέτερα, ich schlafe κοιμῶμαι.

δ΄) Αὐτοπαθῆ ῥήματα ἀπαιτοῦντα τὴν δοτικὴν ἢ αἰτιατικὴν ἑνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον ich freue mich χαίρω, wir freuen uns χαίρομεν.

Τὸ γ΄ πρόσωπον ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ λαμβάνει ἀντὶ τῆς δοτικῆς ihm, ihr, ihnen καὶ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς ihn, sie, es πάντοτε τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν sich, οἷον er freut sich, χαίρει, sie freuen sich χαίρουσιν.

ε) Βοηθητικὰ ῥήματα, τρία, οἷον sein εἶσθαι, haben ἔχειν, werden γίγνεσθαι, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ῥήματος κατὰ τοὺς χρόνους, φωνὴν κτλ.

ς΄) Ἀπρόσωπα ῥήματα, ἐκφράζοντα μόνον τὸ γ΄ πρόσωπον ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πάντων τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος, ἐκτὸς τοῦ ῥήματος geschehen συμβαίνειν, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὸ γ΄ πρό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

σωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ εἶναι εὔχρηστον, οἷον es geschieht συμβαίνει καὶ es geschehen συμβαίνουσιν.

Ἀπολύτως ἀπρόσωπα ῥήματα εἶναι ὀλίγα, οἷον es donnert βροντᾷ, es blitzt ἀστράπτει, es friert παγώνει, es hagelt πίπτει χάλαζα, es regnet βρέχει, es thauet ἢ thaut δροσίζει, es reift παχνίζει, es schneit χιονίζει, es widerfährt, τυχαίνει.

Πολλὰ τῶν ἀμεταβάτων ῥημάτων μεταβάλλονται εἰς ἀπρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ λέξις es ἀποβάλλεται προηγουμένης ἀντωνυμίας. Ταῦτα τὰ ῥήματα εἶναι τότε συγχρόνως καὶ αὐτοπαθῆ, οἷον hungern πεινῶ. Es hungert mich, ἢ mich hungert, πεινῶ, geben δίδειν, es gibt Menschen ὑπάρχουν ἄνθρωποι.

ζ') Ἐλλειπῆ ῥήματα, ἀπαιτοῦντα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας τὸ ἀπαρέμφατον ἄλλου τινος ῥήματος ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ zu, εἶναι 14 τὸν ἀριθμόν.

1	dürfen, ἔχειν ἄδειαν,	8	heissen, διατάττειν,
2	können, δύνασθαι,	9	helfen, βοηθεῖν,
3	lassen, ἀφίνειν,	10	lehren, διδάσκειν,
4	mögen, θέλειν,	11	lernen, μανθάνειν,
5	müssen, πρέπει,	12	hören, ἀκούειν,
6	sollen, ὀφείλειν,	13	sehen, ὁρᾶν,
7	wollen, βούλομαι,	14	fühlen, αἰσθάνεσθαι.

Ἐκ τῶν 14 τούτων ῥημάτων τὰ πρῶτα 7 εἶναι πάντοτε ἐλλειπῆ, τὰ δὲ ἄλλα 7 μόνον ἐνίοτε, οἷον ich höre singen, ἀκούω ψάλλειν, ich höre das Wort ἀκούω τὸν λόγον.

Τὰ πρῶτα 7 ῥήματα, εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους δὲν ἑνώνουσι τὴν παθητικὴν μετοχὴν μὲ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς τὸ ἀπαρέμφατον, οἷον Ich habe nicht gehen dürfen (ἀντὶ gedurft) δὲν εἶχον τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγω.

Τὰ δὲ ἄλλα 7 εἶναι εὔχρηστα εἰς τοὺς ἄνω χρόνους κατὰ δύο τρόπους, μὲ τὸ ἀπαρέμφατον ἢ μὲ τὴν μετοχὴν οἷον ich

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριθμός Κτητορίου
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

habe ihn singen hören ἢ gehört τὸν ἤκουσα (ψάλλειν) ψάλλοντα· ich habe den Kaiser reiten gesehen ἢ sehen· εἶδον τὸν Αὐτοκράτορα (ἱππεύειν) ἱππεύοντα.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων 14 ἐλλειπῶν ῥημάτων καὶ τὰ ἑξῆς 10 ἑνωμένα μὲ τὸ ἀπαρέμφατον δευτέρου ῥήματος ἄνευ zu εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐλλειπῆ, οἷον·

Bleiben, μένω, μετὰ τῶν ῥημάτων· hangen κρέμασθαι, kleben κολλᾶν, knien γονατίζειν, liegen κεῖσθαι, stecken ἐμποδίζεσθαι, stehen ἵστασθαι.

Finden, εὑρίσκω, μὲ τὸ ῥῆμα schlafen κοιμᾶσθαι.

Fahren, ὀχεῖσθαι, μὲ τὸ ῥῆμα spazieren, περιπατεῖν, δηλ. περιπατεῖν ἐφ' ἁμάξης.

Gehen, βαδίζειν, μὲ τὰ ῥήματα betteln ἐπαιτεῖν schlafen κοιμᾶσθαι, spazieren περιπατεῖν, wallfahrten ὁδοιπορεῖν πρὸς προσκύνησιν.

Legen, τιθέναι, εἰς τὴν φράσιν sich schlafen legen, πλαγιάζειν.

Machen, πράττειν, μὲ τὰ ῥήματα lachen γελᾶν, weinen κλαίειν.

Nennen, λέγειν, καὶ heissen ὀνομάζειν, εἰς φράσεις τινας, οἷον das heisst schlafen, τοῦτο ὀνομάζεται ὕπνος.

Reiten, ἱππεύω, μόνον μὲ τὸ ῥῆμα spazieren, περιπατεῖν, ὡς τὸ gehen.

Thun, κάμνειν, ἑνωμένον μὲ τὸ nichts τίποτε, οἷον er thut nichts, als essen und trinken, δὲν κάμνει τίποτε παρὰ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ.

Haben, ἔχειν, μόνον εἰς τὰς φράσεις, er hat gut machen ἢ reden εὐκόλως τὸ κάμνει, ὁμιλεῖ. Geld auf Zinsen stehen haben, χρήματα εἰς τόκον ἔχειν.

Ταῦτα τὰ 10 ῥήματα σχηματίζουσι τοὺς συνθέτους χρόνους πάντοτε διὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ ῥή-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ματος, οἷον Ich habe (hatte) ihn schlafen gefunden (οὐχὶ finden) τὸν εὗρον κοιμώμενον.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ῥημάτων.

Ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τὰ ῥήματα εἶναι·

ά) Πρωτότυπα, οἷον binden δένειν, fragen ἐρωτᾶν.

β′) Παράγωγα, οἷον lächeln μειδιᾶν, ἀπὸ lachen γελᾶν.

γ′) Σύνθετα, οἷον, nachforschen ἐρευνᾶν, ἀπὸ nach καὶ forschen.

Παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται.

1). Διὰ ἁπλῆς προσθήκης τῆς καταληξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου en.

ά) Εἰς οὐσιαστικὰ, οἷον Fisch ἰχθὺς fischen ἁλιεύειν.

Haus οἶκος, hausen οἰκῶ καὶ οἰκονομῶ κτλ.

β′) Εἰς ἐπιῤῥήματα τὰ ὁποῖα, μετατραπέντα εἰς ῥήματα, μεταβάλλουσι τὸ φωνῆεν, οἷον stark δυνατὸς, stärken ἐνδυναμώνειν, schwach ἀδύνατος, schwächen ἀδυνατίζειν, warm θερμῶς, wärmen θερμαίνειν.

2). Διὰ ἐσωτερικῆς μεταβολῆς τῶν στοιχείων οἷον·

ά) Διὰ τροπῆς τοῦ φωνήεντος, οἷον fallen πίπτειν, fällen τέμνειν, hangen κρεμᾶσθαι, hängen κρεμνᾶ.

Ἡ διαφορὰ τῆς σημασίας τούτων τῶν ῥημάτων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι τὰ ἄτρεπτα ῥήματα εἶναι οὐδέτερα, τὰ δὲ τρεπτὰ μεταβατικά.

β′) Διὰ μεταβολῆς τοῦ συμφώνου, καὶ εἴς τινα ῥήματα καὶ τοῦ φωνήεντος, οἷον beissen δάκνειν, beizen κατατρώγειν, stechen κεντρόνειν, stecken βάλλειν, essen τρώγειν, ätzen τρέφειν.

3). Διὰ παραγώγων συλλαβῶν, οἷον·

ά) Τῶν ληκτικῶν συλλαβῶν εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κοινή Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

chen, μεταβάλλει τὸ πρωτότυπον ῥῆμα εἰς ἰσχυρότερον, οἷον hören, ἀκούειν, horchen, προσέχειν.

eln, δηλοῖ ἐπανάληψιν, μίμησιν, καταφρόνησιν, οἷον lächeln μειδιᾷν, spötteln εἰρωνεύεσθαι, ἀπὸ lachen γελᾷν, spotten περιπαίζειν.

ern, δηλοῖ ἐπανάληψιν, κλίσιν καὶ πρᾶξιν οἷον klappern κροτεῖν, schläfern κλίνω εἰς ὕπνον, räuchern καπνίζειν.

schen, μόνον εἰς τὸ ῥῆμα herrschen κυριαρχεῖν, ἀπὸ Herr-κύριος.

zen, φανερόνει τὴν ἐπανάληψιν φωνῆς τινος, οἷον ächzen, ἀπὸ τὸ ach οἴμοι, schluchzen, ἀπὸ schlucken, στενάζειν, lechzen ἀπὸ loch ἢ leck, διψᾷν.

igen, δηλοῖ πρᾶξιν, οἷον endigen τελειόνειν τέλος κάμνειν.

Ἐν γένει ἀνήκει ἡ κατάληξις igen, μᾶλλον εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς ig.

iren πρὸς σχηματισμὸν ῥημάτων ἐκ ξένων ὀνομάτων, καταχρηστικῶς καὶ εἴς τινα ἄλλα ῥήματα ἐξ ἐπιῤῥημάτων ἢ ὀνομάτων, οἷον addiren προσθέτειν, regieren κυβερνᾷν, halbiren, διαμοιράζειν εἰς δύο μέρη, schattieren σκιάζειν, ἀνήκουν εἰς τὰ ὁμαλὰ ῥήματα ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν τὴν αὔξησιν ge.

4). Διὰ τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν, οἷον·

ant, ἀρχαία πρόθεσις=μὲ ἀντὶ, ὑπάρχει μόνον εἰς τὸ ῥῆμα antworten, ἀνταποκρίνεσθαι, θεωρεῖται νῦν πρωτότυπον ὁμαλὸν δεχόμενον τὴν αὔξησιν ge καὶ εἰς τὸ ὄνομα Antlitz πρόσωπον, εἰς ποιητὰς ἐν χρήσει.

be, ἐκ τῆς προθέσεως bei δηλοῖ·

Ἔκτασιν, οἷον decken καλύπτω, bedecken περικαλύπτω, bauen κτίζειν, bebauen καλλιεργεῖν.

Ἰσχὺν, οἷον stehen ἵστασθαι, bestehen πάντοτε ἵστασθαι, ὑπάρχειν.

Διάδοσιν, οἷον (ῥήματα ἐξ ἐπιῤῥημάτων) frei ἐλευθέρως,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

befreien δίδειν ἐλευθερίαν, ἀπελευθερόνω, feucht ὑγρῶς, befeuchten δίδω ὑγρασίαν, ποτίζω, ῥαντίζω.

Διὰ τοῦ be σχηματίζονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν ῥήματα ἐξ οὐσιαστικῶν, οἷον Flügel πτέρυξ, beflügeln δίδω πτέρυγας, μεταφορικῶς ἐπιταχύνω. Geist πνεῦμα, begeistern, δίδω πνεῦμα, ἐνθουσιάζω.

Ἡ συλλαβὴ αὕτη μεταβάλλει πολλὰ ἀμετάβατα ῥήματα εἰς μεταβατικὰ, οἷον weinen, κλαίειν, beweinen κλαίειν θρηνεῖν τινα, sprechen ὁμιλεῖν, besprechen ὁμιλεῖν περί τινος ἀντικειμένου. Ὀλίγα τινα ῥήματα ἐκ τοῦ be σύνθετα δέχονται καὶ τὸ ἀρνητικὸν un τὸ ὁποῖον εἰς πάντα τὰ λοιπὰ ῥήματα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ nicht, οἷον beruhigen, ἡσυχάζειν, beunruhigen ἀνησυχεῖν.

ent,=μὲ τὸ ἐπίῤῥημα weg μακρὰν, ἢ μὲ τὴν πρόθεσιν ab, ἀπὸ (ὅρα προθέσεις μετὰ δοτικῆς) φανερόνει ἀπομάκρυνσιν, οἷον, kommen ἔρχεσθαι, entkommen ἀπέρχεσθαι, φεύγειν, Haupt κεφαλὴ, enthaupten ἀποκεφαλίζειν, laden φορτόνειν, entladen ἢ abladen ξεφορτόνειν.

Μετάβασιν εἰς ἄλλην κατάστασιν, ἀρχὴν καὶ τέλους, οἷον, zünden καίειν entzünden ἀνάπτειν, schlafen κοιμᾶσθαι, entschlafen ἀποκοιμᾶσθαι ἀποθνήσκειν.

emp,=μὲ ent, μόνον εἰς τὰ δύο ῥήματα empfangen λαμβάνειν καὶ empfinden αἰσθάνεσθαι.

Er=μὲ ur, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρχαιότατον καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸ αρ, (ἀρχὴ) καὶ ἀπαντᾶται μόνον εἰς τὸ ῥῆμα urtheilen κρίνειν, εἰς ὀνόματα δὲ πολλά.

Ἡ συλλαβὴ er, δηλοῖ.

Τάσιν πρὸς τὸ ὕψος καὶ ἀρχὴν, οἷον, bauen κτίζειν, erbauen ἀνεγείρειν, öffnen ἔναρξιν ποιεῖν, ἄρχεσθαι.

Πλησίασιν εἰς σκοπὸν, κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ, leben ζῆν erleben ἐπιζῆν, reichen φθάνειν, erreichen κατορθόνειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὁμοιότητα, (ἴσον μὲ ἐξ) οἷον, strecken τείνειν, erstrecken ἐκτείνειν, schöpfen ἀντλεῖν, erschöpfen ἐξαντλεῖν.

Προαγωγὴν πράγματος, dichten ποιεῖν, erdichten πλάσσειν, Kunst, τέχνη, erkünsteln, τεχνάζεσθαι.

Τέλος, οἷον, saufen πίνειν, ersaufen πνίγειν, schlagen τύπτειν, erschlagen φονεύειν.

ge δεικνύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολὴν τῆς σημασίας τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος, οἷον, brauchen χρειάζεσθαι, gebrauchen μεταχειρίζεσθαι, rathen συμβουλεύειν, gerathen καταντᾷν.

Ἡ συλλαβὴ αὕτη σημαντικωτέρα εἶναι εἰς τὰ ὀνόματα τὰ παραγόμενα ἀπὸ ῥήματα, τὰ ὁποῖα ὀνόματα διατηροῦν τὴν συλλαβικὴν αὔξησιν ge, οἷον, schenken δωρῶ, μετοχὴ geschenkt, Geschenk, δῶρον.

ver ἔχει ἐν συνθέσει πολλὰς σημασίας, οἷον.

Σημασίαν ἀπομακρύνσεως, οἷον, jagen θηρᾶν, verjagen ἀποδιώκειν, folgen ἀκολουθεῖν, verfolgen κατατρέχειν.

Σημασίαν καταναλώσεως, arbeiten ἐργάζεσθαι, verarbeiten κατεργάζεσθαι, blühen ἀνθίζειν, verblühen ἀπανθεῖν.

Σημασίαν ζημίας, πλάνης, φθορᾶς, οἷον, lernen μανθάνειν, verlernen λησμονεῖν, schreiben γράφειν, verschreiben παραγράφειν, λανθάνειν, derben (ἀρχαῖον, νῦν δὲ ἄχρηστον ῥῆμα), βλάπτειν, verderben φθείρειν.

Σημασίαν ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου βαθμοῦ, οἷον, salzen, ἁλατίζειν, versalzen πολὺ ἁλατίζειν, rücken κινεῖν, verrücken μετακινεῖν.

Σημασίαν καταστάσεως (ῥήματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐπιῤῥημάτων καὶ ὀνομάτων) οἷον arm πτωχὸς, verarmen πτωχεύειν, Gott Θεὸς, vergöttern ἀποθεώνειν, Stein λίθος, versteinern ἀπολιθόνειν.

Σημασίαν στενοτέρας ἑνώσεως, οἷον flechten πλέκειν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

verflechten περιπλέκειν, sammeln συνάζειν, versammeln συναθροίζειν.

Σημασίαν ἐντελοῦς ἀποκλείσεως, οἷον, schliessen κλείειν, verschliessen ἀποκλείειν, hüllen καλύπτειν, verhüllen περικαλύπτειν.

Τὰ ἐκ τῆς συλλαβῆς ver σύνθετα ῥήματα δέχονται καθὼς ἐκεῖνα ἐκ τοῦ be σύνθετα τὸ ἀρνητικὸν un, οἷον glücken εὐτυχεῖν, verunglücken δυστυχεῖν.

Zer φανερόνει χωρισμὸν, καταστροφὴν, οἷον, brechen θραύειν, zerbrechen συντρίβειν, reissen σχίζειν, zerreissen κατασχίζειν.

Εἰς τὰς ἀρχικὰς πρὸς σχηματισμὸν παραγώγων ῥημάτων συλλαβὰς ἀνήκουσιν αἱ ἐξῆς προθέσεις καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιῤῥήματα.

Durch, διὰ, φανερόνει ἔκτασιν, ἐπειδὴ ἡ πρόθεσις αὕτη συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σχηματισθὲν ῥῆμα ἀπαιτεῖ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον, Ich reise durch die Welt καὶ ich durchreise die Welt, διέρχομαι τὸν κόσμον.

Hinter, ὄπισθεν, τὰ ἐκ τοῦ hinter· σχηματισθέντα ῥήματα λαμβάνουσι διάφορον τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος σημασίαν, οἷον, bringen φέρειν, hinterbringen κρυφίως εἰδοποιεῖν, lassen ἀφίνειν, hinterlassen ἐγκαταλείπειν.

Miss, δηλοῖ ἀτέλειαν, ἔλλειψιν, σφάλμα, τὸ ἐναντίον, =μὲ τὸ κατὰ, δὺς, παρὰ, ἀπὸ, κακῶς, οἷον, brauchen μεταχειρίζεσθαι, χρειάζεσθαι, missbrauchen καταχρᾶσθαι, deuten ἐξηγεῖν, missdeuten παρεξηγεῖν, billigen ἐπιδοκιμάζειν, missbilligen ἀποδοκιμάζειν, handeln πράττειν, misshandeln κακομεταχειρίζεσθαι.

über, ὑπὲρ, ἐπὶ, διὰ, μετὰ, οἷον, treiben διώκειν, übertreiben ὑπερβάλλειν, schreiben γράφειν, überschreiben

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Αρχαία Κινητή Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἐπιγράφειν, setzen θέττειν, übersetzen μεταβάλλειν, μεταφράζειν, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὅμοιον μὲ durch.

Um, περὶ, μετὰ, οἷον, schreiben γράφειν, umschreiben περιγράφειν, fassen πιάνειν, umfassen περιλαμβάνειν. Τὸ ῥῆμα umbringen φονεύειν, ἔγεινε ἐκ τοῦ um das Leben bringen, ἀφαιρεῖν τὴν ζωήν· εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἢ αὐτοπαθὲς ῥῆμα, sich umbringen λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ὄνομα Leben.

Unter, ὑπὸ, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ σχηματισθέντα ῥήματα ἀναλαμβάνουσι διάφορον τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος σημασίαν, οἷον, stehen ἵστασθαι, unterstehen ὑπάγεσθαι, ἀνήκειν, sich unterstehen τολμᾷν.

Wieder, ἀνὰ, ἐπὶ, (ἐπίῤῥημα,) μόνον μὲ τὸ ῥῆμα hohlen, φέρειν, wiederhohlen ἐπαναφέρειν, ἐπαναλαμβάνειν.

wider, κατὰ, ἀντὶ, ἐπίῤῥημα τὸ ὁποῖον συνάπτεται μόνον μὲ τὰ ἑξῆς 10 ῥήματα, ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, οἷον, fahren, legen, rathen, rufen, setzen, sprechen, stehen, streben, streiten· widerfahren (ἀπρόσωπον) συμβαίνειν, (ὅρα τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα) widerlegen ἀνταποδεικνύειν, widerrathen ἀποτρέπειν, widerrufen ἀνακαλεῖν, widersetzen, widerstehen, widerstreben, ἀντίστασθαι, widersprechen, ἀντιφάσκειν, widerstreiten ἀντιμάχεσθαι.

Σημείωσις. Τὰ ἐκ τῶν προηγουμένων συλλαβῶν, προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων σχηματισθέντα ῥήματα, εἶναι ἀχώριστα τοῦ τῆς συνθέσεως μέρους καὶ ὀνομάζονται γενικῶς παράγωγα, καὶ ἔχουν ὡς τοιαῦτα διαφέρουσαν, δηλ. μεταφορικὴν τοῦ ἁπλοῦ ῥήματος σημασίαν· συγχρόνως μεταβάλλονται διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τὰ ἁπλᾶ ῥήματα εἰς μεταβατικά. Ταῦτα δὲν δέχονται τὴν συλλαβικὴν τῆς μετοχῆς αὔξησιν ge, καὶ ὁ τόνος μένει εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σύνθετα ῥήματα.

Σχηματίζονται.

α) Ῥῆμα μὲ ὄνομα, οἷον, Hand χεῖρ, haben ἔχειν, handhaben μεταχειρίζεσθαι, Lob ἔπαινος, singen ψάλλειν, lobsingen ὑμνεῖν. Τῶν τοιούτων ῥημάτων μόνον ὁ ἐνεστὼς χρόνος, τὸ ἀπαρέμφατον καὶ ἡ προστακτικὴ εἶναι εὔχρηστοι.

β') Ῥῆμα μὲ ἐπίῤῥημα, οἷον, gross μέγα, thun ποιεῖν, grossthun καμαρόνειν, καυχᾶσθαι, frei ἐλεύθερος, lassen ἀφίνειν, freilassen ἀπελευθερόνειν, παραιτεῖν. Ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ γ') ῥημάτων καὶ κάλλιον τὰ μεταχειριζόμεθα χωριστὰ καὶ ὄχι ὡς μίαν λέξιν.

Ῥήματα μὲ τὰς προθέσεις, ab, (ῥητῶς von) ἀπὸ, ἀντὶ, an, auf, εἰς καὶ ἐπὶ, aus ἐξ, ἐκ, bei πρὸς, ἐπὶ, ein (ἀντὶ in) ἐν καὶ εἰς, mit μὲ, σὺν, nach πρὸς, vor πρὸ, zu πρὸς, ἐπί.

Ὡσαύτως καὶ αἱ ἤδη ἀναφερόμεναι προθέσεις durch διὰ, hinter ὄπισθεν, über ὑπὲρ, um περὶ, unter ὑπὸ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ οὕτω σύνθετα ῥήματα δὲν ἀναδέχονται ὡς ἄνω μεταφορικὴν σημασίαν, ἀλλὰ τὴν πῶν ἁπλῶν ῥημάτων, προσδιορισμένην διὰ τῶν προθέσεων, οἷον, übergehen, Ich übergehe παραβλέπω (ὡς ἀχώριστον ῥῆμα) Ich gehe über μεταβαίνω, (ὡς χωριστὸν ῥῆμα.)

δ') Ῥήματα μὲ ἐπιῤῥήματα, οἷον, dar, πρὸς, πρὸ, ἀντὶ da ἐδῶ, τὸ ὁποῖον da, εἰς σύνθεσιν μὲ ῥήματα εὐρωνίας χάριν λαμβάνει τὸ r, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὰς λοιπὰς συνθέσεις (ὅρα §. συνθέσεις προθέσεων μὲ ἀντωνυμίας) fort μακρὰν, her κίνησις πρὸς τὰ ἐδῶ, hin κίνησις πρὸς τὰ ἐκεῖ, her καὶ hin, εἰς σύνθεσιν, ὡς herab, heran, herauf, hinein hinaus, hinunter, einher, vorher, los, ξε, ἀπὸ, ob (ἀντὶ oben) ἐπὶ, ἄνω, weg, ὑπὸ, ἀνὰ, οἷον, bringen φέρειν, darbringen, προσφέρειν.

Schreiten βαδίζειν, fortschreiten προχωρεῖν.
Reissen σχίζειν losreissen ξεσχίζειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Walten	ἄρχειν,	**obwalten**	ἐπικρατεῖν.
Legen	θέτειν,	**weglegen**	ἀποθέτειν.

Τὰ ὑπὸ γ′ καὶ δ′ σημειούμενα σύνθετα ῥήματα ἔχουν τὴν ἰδιότητα,

ά) Ὅτι εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν χρόνον χωρίζονται τῆς προθέσεως ἢ τοῦ ἐπιῤῥήματος, τὸ ὁποῖον τῆς συνθέσεως μέρος τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον, **Ich bringe** ἢ **brachte in der Kirche Gott den Dank dar.** Προσφέρω ἢ προσέφερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαρίστησιν.

β′) Ἡ παθητικὴ μετοχὴ λαμβάνει τὴν αὔξησιν **ge** μεταξὺ τῶν δύο τῆς συνθέσεως μερῶν, οἷον, **dargebracht,** καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἀπαρέμφατον τὸ χαρακτηριστικὸν **zu,** οἷον, **darzubringen.**

γ′) Εἰς τὴν προστακτικὴν τίθεται ὡσαύτως ἡ πρόθεσις ἢ τὸ ἐπίῤῥημα εἰς τὸ τέλος, οἷον. **Bringet Gott . . . . dar** προσφέρατε τῷ Θεῷ.

Συζυγία τῶν ῥημάτων.

Ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν ῥημάτων εἰς ὁμαλὰ καὶ ἀνώμαλα φυσικῷ τῷ λόγῳ εἶναι καὶ δύο συζυγίαι τῶν ῥημάτων, τῶν ὁποίων συζυγιῶν ἡ διαφορὰ ἀναφαίνεται εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν κατὰ τοὺς ἑπομένους πίνακας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Α. Πίναξ διὰ τὰ ὁμαλὰ ῥήματα.

	Ἐνεστὼς χρ.		Παρατατικὸς χρ.	
	Ὁριστικὴ	Ὑποτακ.	Ὁριστικὴ	Ὑπτακτ.
Ἐνικὸς	1 πρ. e 2 » est, st 3 » et, t	e est e	te, ete test, etest te, ete	ete, te etest, test ete, te
Πληθυντικὸς	1 » en n 2 » et, t 3 » en, n	en et en	ten, eten tet, etet ten, eten	eten, ten etet, tet eten, ten

Προστακτικὴ

Ἐνικὸς 6′ πρόσ. e
Πληθ. 6′ » et t
γ′ » en

Ἀπαρέμφατον

en n

Μετοχὴ

Ἐνεργητικὴ end nd
Παθητικὴ ge—et t

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σίτιστας "Μανούσεια"

Β. Πίναξ διὰ τὰ ἀνώμαλα ῥήματα.

	Ἐνεστὼς χρόνος		Παρατατικὸς χρ.		Προστακτικὴ
	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	
Ἑνικὸς α′	e	e	—	e	Ἑνικὸς β′ πρ. e,
Ἑνικὸς β′	est ἢ st	est	st ἢ est	est (st)	Πληθ. β′ » et, t
Ἑνικὸς γ′	et ἢ t	e	—	e	γ′ » en
Πληθ. α′	en	en	en	en	Ἀπαρέμφατον
Πληθ. β′	et ἢ t	et	et ἢ t	et (t)	en
Πληθ. γ′	en	en	en	en	Μετοχὴ
					Ἐνεργ. end
					Παθητ. ge—en

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταμάτης Μανούσεια"

Σημείωσις, Εἰς τοὺς δύο πίνακας βλέπομεν εἰς τὸ β′ καὶ γ′ πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ καὶ β′ πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ δύο εἴδη καταλήξεων ἢ χαρακτηριστικά, οἷον est ἢ t, καὶ et ἢ t, χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα πρέπει πάντοτε νὰ ἀκουσθῶσι, ὅθεν ἀνήκει τὸ est καὶ et εἰς ῥήματα λήγοντα εἰς den, ten, sen, ssen, schen π. χ.

leiden πάσχειν, ich leide, du leidest, er leidet, ihr leidet
leiten ὁδηγεῖν, » leite » leitest » leitet » leitet
reisen ὁδοιπορεῖν » reise » reisest » reiset » reiset
schliessen κλείειν, » schliesse » schliessest » schliesset ihr schliesset
löschen σβενύναι » lösche » löschest, löschet » löschet

Ὅσα ῥήματα ἀνώμαλα μεταβάλλουσι τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης εἰς τὸ β′ καὶ γ′ πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος (ὅρα τὸν πίνακα τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων) ἔχουν καὶ ἁπλοῦν st ἢ t τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ π. χ. treten πατεῖν, ich trete, du trittst, er tritt, ἀλλὰ ihr tretet.

Τὰ ὁμαλὰ ῥήματα μὴ λήγοντα ὡς ἄνω εἴρηται, λαμβάνουν μόνον τὸ st, ἢ t, ἐπειδὴ ἀκούεται τὸ χαρακτηριστικὸν καθαρῶς π. χ.

Legen βάλλειν, ich lege, du legst, er legt, ihr legt.

Τὸ λεχθὲν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν προστακτικὴν, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης μεταβάλλοντα ῥήματα (εἰς τὸ ά καὶ β′ πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ) συγχρόνως σχηματίζουσι τὴν προστακτικὴν ἐκ τοῦ γ′ προσώπου τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἄνευ st ἢ t, geben δίδειν, ich gebe, du giebst, er giebt, προστακ. gieb. Οἱ ποιηταὶ λίαν συχνὰ ἀποβάλλουν καὶ τὸ τακτικὸν e τῆς προστακτικῆς, οἷον, ἀντὶ schlafe, schlaf, komme, komm, laufe lauf, κτλ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Περὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς συζυγίας καὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

Τὰ συστατικὰ μέρη τῆς συζυγίας εἶναι,

ά) Οἱ χρόνοι.

β') Αἱ ἐγκλίσεις.

ά) Χρόνοι εἶναι·

ὁ ἐνεστὼς
ὁ παρελθὼν { Παρατατικὸς, Παρακείμενος, Ὑπερσυντελικὸς } Τῆς ἐνεργητικῆς ἢ
ὁ μέλλων { ὁ ῥητῶς μέλλων, ὁ μέλλων τετελεσμένος } παθητικῆς φωνῆς.

Α'. Χρόνοι ἐνεργητικῆς φωνῆς.

Ὁ ἐνεστὼς χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ῥήματος μὲ τὰς ἐν τῷ πίνακι ά καὶ β' σημειωμένας καταλήξεις ἢ χαρακτηριστικά.

Ὁ παρατατικὸς χρόνος τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων σχηματίζεται ὡς ἐλέχθη εἰς τὴν ἀρχὴν §. 17. καὶ κατὰ τοὺς πίνακας ά καὶ β'. Ὁ χρόνος οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος ἱστορικός.

Ὁ παρακείμενος χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων **sein** ἢ **haben** καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου ῥήματος π. χ.

legen βάλλω, **ich habe gelegt.**
stehen ἵσταμαι, **ich bin gestanden.**

Ὁ ὑπερσυντελικὸς χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων **sein** ἢ **haben** καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ προκειμένου ῥήματος, π. χ.

legen,	**ich hatte**	**gelegt.**
stehen,	**ich war**	**gestanden.**

Ὁ μέλλων χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοη-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

θητικοῦ ῥήματος werden, καὶ ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ προκειμένου ῥήματος, π. χ.

legen,	ich	werde	legen
stehen,	ich	werde	stehen.

Ὁ μέλλων τετελεσμένος χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου τοῦ ῥήματος werden καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου παρελθόντος χρόνου τοῦ προκειμένου ῥήμματος ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ zu. π. χ.

legen,	ich	werde	gelegt	haben
stehen,	ich	werde	gestanden	sein

6′) Ἐγκλίσεις.

Ὁριστικὴ
Ὑποτακτικὴ
Προστακτικὴ
Ἀπαρέμφατος

Περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν ὅρα §. 17. καὶ τοὺς πίνακας ά καὶ β′ τῶν συζυγιῶν.

Ἀπαρέμφατοι ἐγκλίσεις εἶναι τρεῖς τῶν ὁποίων ὁ τύπος εἶναι·

Ἐνεργητικῆς φωνῆς.

ά) Ἐνεστῶτος χρόνου,		zu loben.
β′) Παρελθόντος	»	gelobt zu haben (ge-t, sein)
γ′) Μέλλοντος	»	loben werden.

Παθητικῆς φωνῆς.

ά) Ἐνεστῶτος χρόνου		gelobt werden.
β′) Παρελθόντος	»	gelobt worden sein
γ′) Μέλλοντος	»	werden gelobt werden.

Μετοχὴ

ά) Ἐνεργητικὴ	lobend.
β′) Παθητικὴ	gelobt.
γ′) » μέλλοντος χρόνου	zu lobend.

ά) Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου, προσθήκῃ τοῦ d, οἷον, loben, lobend, schmeicheln, schmeichelnd.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

δ') Περὶ σχηματισμοῦ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ὡς κυρίου μέρους τοῦ ῥήματος ὅρα §. 17. περὶ πρωτοτύπων παραγώγων καὶ συνθέτων ῥημάτων. (Αἱ δύο αὗται μετοχαὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐπίθετα ἢ ἐπιῤῥήματα δηλ. κλιτὰ ἢ ἄκλιτα).

γ') Ἡ παθητικὴ τοῦ μέλλοντος χρόνου μετοχὴ εἶναι ἡ ἐνεργητικὴ μὲ zu, οἷον, zu lobend ἐπαινεθησόμενος. Ἡ μετοχὴ αὕτη, μόνον ὡς ἐπίθετον εὔχρηστος, ποτὲ δὲ ὡς ἐπίῤῥημα, περιγράφεται κάλλιον διὰ τῆς ἀντωνυμίας welcher-e, es ἢ der, die, das καὶ τῶν ῥημάτων, müssen können, sollen, π. χ. der zu lobende Schüler ὁ ἐπαινεθησόμενος μαθητὴς, der Schüler, welcher gelobt werden muss ἢ soll, ὁ μαθητὴς, ὅστις πρέπει ἢ μέλλει νὰ ἐπαινεθῇ.

Β'. Οἱ χρόνοι τῆς παθητικῆς φωνῆς ὡς καὶ αἱ ἐγκλίσεις αὐτῆς σχηματίζονται μὲ τὸ βοηθητικὸν werden, καθ' ὅλους τοὺς τύπους αὐτοῦ.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

Τὰ βοηθητικὰ ῥήματα haben ἔχειν, sein εἶσθαι, werden γίγνεσθαι, χρησιμεύουν πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων, δηλ. τοῦ παρακειμένου, ὑπερσυντελικοῦ καὶ μέλλοντος χρόνου ἄλλου ῥήματος εἰς τὴν παθητικὴν καὶ ἐνεργητικὴν φωνὴν, ὡς τὸ δεικνείει ὁ τύπος τοῦ ἀπαρεμφάτου.

α') Μὲ τὸ ῥῆμα haben σχηματίζονται ἅπαντα τὰ μεταβατικὰ, αὐτοπαθῆ καὶ ἀπρόσωπα ῥήματα, οἷον, sehen ὁρᾷν, sich freuen χαίρειν, regnen βρέχειν· ἑπομένως, ich habe gesehen, mich gefreut, es hat geregnet, καὶ τὰ ῥήματα τὰ δηλοῦντα κατάστασιν, ἥτις δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν, ἐνεργητικότητα, ἐνέργειαν ἢ τὸ αἴσθημα ἡμῶν, οἷον, schlafen κοιμᾶσθαι, arbeiten ἐργάζεσθαι, fehlen σφάλλειν, dürsten διψᾷν, ἑπομένως, ich habe geschlafen, gearbeitet, gefehlt, gedürstet.

β') Μὲ τὸ ῥῆμα sein, σχηματίζονται τὰ ῥήματα ἅτινα φα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

νερβόνουν κίνησιν μὲ σύγχρονον ἀλλαγὴν τοῦ τόπου ἢ κατάστασιν ἐξηρτημένην ἀπὸ τὴν ἡμετέραν θέλησιν, οἷον, fliegen πετᾶν, reisen ταξειδεύειν, wachsen αὐξάνειν, φυτρόνειν, ἑπομένως, er ist geflogen, ich bin gereist, es ist gewachsen. Ταῦτα τὰ ῥήματα κλίνονται μόνον κατὰ τὴν ἐνεργητικὴν φωνήν.

γ΄) Τὸ ῥῆμα werden, χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν ὅλων τῶν χρόνων τῆς παθητικῆς καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, οἷον, ich werde gelobt, ἐπαινοῦμαι, ich werde schreiben, γράψω.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Συζυγία τῶν βοηθητικῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

	haben		sein		werden	
	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ
			Ἐνεστὼς χρόνος			
Ἑνικὸς	1 ich habe	habe	bin	sei	werde	werde
	2 du hast	habest	bist	seiest	wirst	werdest
	3 er, sie, es, man, hat	habe	ist	sei	wird	werde
Πληθ.	1 wir haben	haben	sind	seien	werden	werden
	2 ihr habt	habet	seid	seiet	werdet	werdet
	3 sie haben	haben	sind	seien	werden	werden
			Παρατατικὸς χρόνος.			
Ἑνικὸς	1 ich hatte	hätte	war	wäre	wurde	würde
	2 du hattest	hättest	warst	wärest	wurdest	würdest
	3 er sie, es, man hatte,	hätte	war	wäre	wurde ward	würde
Πληθ.	1 wir hatten	hätten	waren	wären	wurden	würden
	2 ihr hattet	hättet	waret	wäret	wurdet	würdet
	3 sie hatten	hätten	waren	wären	wurden	würden

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σάτσιστας "Μανούσεια"

	Παρακείμενος χρόνος	
ich habe | habe gehabt	bin | sei gewesen	bin | sei geworden
	Ὑπερσυντελικὸς χρόνος.	
ich hatte | hätte gehabt	war | wär gewesen	war | wäre geworden
	ά) Μέλλων χρόνος.	
ich werde | werde haben	werde | werde sein	werde | werde werden
	β') Μέλλων. β') Μέλλων χρόνος.	
ich werde | haben gehabt haben	werde | werde gewesen sein	werde | werde geworden sein
Ἑνικὸς habe (du) er, sie, es, man	Προστακτικὴ	werde, (du) er sie, man,
Πληθ. habet, haben sie	sei, (du), er, sie, es, man seiet, seien sie	werdet, werden sie.
Ἐνεστὼς zu haben (ἢ ἄνευ zu)	Ἀπαρέμφατον	zu werden
Παρελθὼν gehabt zu haben	zu sein (ἢ ἄνευ zu) gewesen zu sein ὅμ.	geworden zu sein
Μέλλων haben werden	sein werden	werden werden.
Ἐνεργητικὴ, habend	Μετοχὴ	werdend
Παθητικὴ, gehabt	seiend	geworden
Παθ. μέλλ. zu habend.	gewesen zu seiend	zu werdend.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἐνεργητικῆς φωνῆς.		Παθητικῆς φωνῆς	
ῥήματος ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου μὲ haben.		ῥήματος ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου	
Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ
Ἐνεστὼς χρόνος			
ich lobe - schlage	lobe - schlage	werde	werde
du lobst - schlägst	lobest - schlagest	wirst	werdest
er lobt - schlägt	lobe - schlage	wird	werde
wir loben- schlagen	loben - schlagen	werden	werden
ihr lobt - schlagt	lobet - schlaget	werdet	werdet
sie loben - schlagen	loben - schlagen	werden	werden
Παρατατικὸς χρόνος			
ich lobte - schlug	lobete - schlüge	wurde	würde
du lobtest- schlugst	lobetest - schlügest	wurdest	würdest
er lobte - schlug	lobete - schlüge	wurde (ward)	würde
wir lobten- schlugen	lobeten - schlügen	wurden	würden
ihr lobtet - schlugt	lobetet - schlüget	wurdet	würdet
sie lobten - schlugen	lobeten- schlügen	wurden	würden

gelobt ἢ geschlagen

gelobt ἢ geschlagen

gelobt ἢ geschlagen

gelobt ἢ geschlagen

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"
Δημοτική Κεντρική

Παρακείμενος χρόνος

ich habe gelobt ἢ geschlagen	habe gelobt ἢ geschlagen	bin gelobt ἢ geschlagen worden	sei gelobt ἢ geschlagen worden

Ὑπερσυντελικὸς χρόνος

ich hatte gelobt ἢ geschlagen	ich hätte gelobt ἢ geschlagen	war gelobt ἢ geschlagen worden	wäre gelobt ἢ geschlagen worden

Χρόνος μέλλων ά.

ich werde loben ἢ schlagen	werde loben ἢ schlagen	werde gelobt ἢ geschlagen werden	werde gelobt ἢ geschlagen werden

Χρόνος μέλλων β') (τε-τελεσμένος)

ich werde gelobt ἢ geschlagen haben	werde gelobt ἢ geschlagen haben	werde gelobt ἢ geschlagen worden sein	werde gelobt ἢ geschlagen worden sein

Προστακτική

Ἐνικὸς	lobe, schlage (ἄνευ du) er, sie man	werde	gelobt geschlagen
Πληθ.	lobet, schlaget (ἄνευ ihr)	werdet	» »
	loben, schlagen sie.	werden sie	» »

Ἀπαρέμφατος

Ἐνεστ.	zu loben, zu schlagen (ἢ ἄνευ zu)	gelobt-geschlagen zu werden (ἄνευ zu)
Παρελ.	gelobt-geschlagen zu haben	» - » worden zu sein
Μέλλων	loben-schlagen werden	werden gelobt-geschlagen werden

Μετοχή

Ἐνεργ.	lobend-schlagend	gelobt-geschlagen
		Μέλλων zu lobend

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τύπος συζυγίας

ῥήματος μετὰ τοῦ sein		Αὐτοπαθοῦς ῥήματος μετὰ αἰτιατικῆς	
Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ
	Χρόνος ἐνεστὼς		
1 ich falle πίπτω.	falle	freue mich	freue mich
2 du fällst	fallest	freust dich	freuest dich
3 er fällt	falle	freut sich	freuet sich
1 wir fallen	fallen	freuen uns	freuen uns
2 ihr fallet	fallet	freut euch	freuet euch
3 sie fallen	fallen	freuen sich	freuen sich
	Παρατατικὸς χρόνος		
1 ich fiel	fiele	freute mich	freuete mich
2 du fielst	fielest	freutest dich	freuetest dich
3 er fiel	fiele	freute sich	freuete sich
1 wir fielen	fielen	freuten uns	freueten uns
2 ihr fielet	fielet	freutet euch	freuetet euch
3 sie fielen	fielen	freuten sich	freueten sich

παθητική

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"
Δημόσια Κεντρική

ich bin gefallen	sei gefallen	Χρόνος Παρακείμενος habe mich gefreut	habe mich gefreut
ich war gefallen	wäre gefallen	Χρόνος ὑπερσυντελικὸς habe mich gefreut	hätte mich gefreut
ich werde fallen	werde fallen	Χρόνος μέλλων ά. werde mich freuen	werde mich freuen
ich werde gefallen sein	werde gefallen sein	Χρόνος μέλλων β′ werde mich gefreut haben	werde mich gefreut haben

Προστακτικὴ

Ἐνικὸς falle (ἄνευ du) er, sie, es, man — freue dich-er sie, es, man, sich
Πληθ. fallet (ἄνευ ihr) fallen sie — freuet euch, freuen sie sich

Ἀπαρέμφατος

Ἐνεστ. zu fallen (ἢ ἄνευ zu) — sich zu freuen (ἢ ἄνευ zu)
Παρελ. gefallen zu sein (ἢ ἄνευ zu) — sich gefreut zu haben (καὶ ἄνευ zu)
Μέλλων fallen werden — sich freuen werden

Μετοχὴ

Ἐνεργ. fallend — sich freuend
Παθητ. gefallen — Ἐπειδὴ τὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα δὲν ἔχουν παθητικὴν φωνὴν, ἡ παθητικὴ μετοχὴ ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἄνω χρόνους.

ΔΗΜΟΣΙΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σπύρου Μανούσεια

Τύπος συζυγίας

Αὐτοπαθοῦς ῥήματος μετὰ δοτικῆς		Ἀπροσώπου ῥήματος	
Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ὑποτακτικὴ
	Ἐνεστὼς χρόνος		
1 ich schmeichle mir	schmeichele mir		
2 du schmeichelst dir	schmeichelest dir		
3 er schmeichelt sich	schmeichele sich	es regnet	regne
1 wir schmeichelnuns	schmeichelen uns		
2 ihr schmeichelt euch	schmeichelet euch		
3 sie schmeicheln sich	schmeichelen sich		
	Παρατατικὸς		
1 ich schmeichelte mir	ὡς ἡ ὁριστικὴ		
2 du schmeicheltest dir			
3 er schmeichelte sich		es regnete	regnete
1 wir schmeicheltenuns			
2 ihr schmeicheltet euch			
3 sie schmeichelten sich			

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σάτσου "Μανούσεια"

ich habe | habe mir geschmeichelt	Παρακείμενος	es hat | habe geregnet
ich hatte | hätte mir geschmeichelt	Ὑπερσυντελικὸς	es hatte | hätte geregnet
ich werde | werde mir schmeicheln	Μέλλων ά	es wird | werde regnen
ich werde | werde mir geschmeichelt haben	Μέλλων β΄	es wird | werde geregnet haben
Ἐνικὸς schmeichle dir—sich	Προστακτικὴ	es regne
Πληθ. schmeichlet euch, schmeichlen sie sich		
Ἐνεστ. dir euch, sich, zu schmeicheln	Ἀπαρέμφατος	zu regnen
Παρελ. dir, euch, sich, geschmeichelt zu haben		geregnet haben
Μέλλων ἄχρηστος		ἄχρηστος
Ἐνεργ. dir, euch, sich schmeichelnd	Μετοχὴ	regnend
Παθητ. » » » geschmeichelt		geregnet

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Γενικὰ περὶ τῆς χρήσεως τῶν συστατικῶν τῆς συζυγίας.

ά) Χρῆσις τοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ.

Ἐπειδὴ αἱ καταλήξεις τοῦ ῥήματος, εἰς τοὺς χρόνους, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἶναι αἱ αὐταὶ διὰ τὸ ά καὶ γ΄ πρόσωπον τοῦ ἑν. καὶ πληθ. ἀριθμοῦ τῶν διαφόρων χρόνων, ἐκφράζεται τὸ πρόσωπον πάντοτε διὰ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἑν. ἢ πληθ. ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ οὐσιαστικοῦ τινος (γ΄ προσώπου) δηλ. τοῦ ὑποκειμένου, τὸ γ΄ πρόσωπον ἤδη πρόδηλον εἶναι, οἷον der Frühling verging schnell, er war aber sehr angenehm. Τὸ ἔαρ παρῆλθε ταχέως, ἦτον ὅμως λίαν εὐάρεστον.

Ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ταὐτοπροσώπου, παραλείπεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία μετὰ τοῦ συνδέσμου und οἷον der Vater kam aus der Stadt und brachte (ἀντὶ und er) uns verschiedene Sachen. Ὁ πατὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔφερεν ἡμῖν διάφορα πράγματα.

Εἰς τὸ β΄ πρόσωπον ἑν. καὶ πληθ. ἀριθμοῦ τῆς προστακτικῆς τακτικῶς παραλείπεται ἡ ἀντωνυμία du ἢ ihr, οἷον Prüfe zuerst und dann wähle, ἐξέταζον πρῶτον καὶ ἔπειτα ἔκλεγε.

Ἐὰν ἐπιβάληται ἔμφασις τῇ προστακτικῇ τίθεται ἡ ἀντωνυμία, οἷον Schreibe du deinen Brief und ihr leset. Σὺ γράφε τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ ὑμεῖς ἀναγιγνώσκετε.

Τὰ ἀπολύτως ἀπρόσωπα ῥήματα ἀπαιτοῦν τὴν ἀντωνυμίαν es, τὰ δὲ ἐκ τῶν οὐδετέρων (ἀμεταβάτων) σχηματισθέντα ἀπρόσωπα ῥήματα (ὅρα εἴδη τῶν ῥημάτων ς΄) ἄτινα εἶναι συγχρόνως αὐτοπαθῆ, προηγουμένης τῆς ἀντωνυμίας στεροῦνται τοῦ es, οἷον es regnet, es donnert, es friert mich ἢ mich friert.

Ἐὰν ἀκολουθῶσι πλειότερα ῥήματα τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἡ ἀντωνυμία τίθεται ἅπαξ, οἷον, du lachst, lärmst und plauderst, γελᾷς, θορυβεῖς καὶ φλυαρεῖς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Μετὰ τὰς ἀντωνυμίας es, das, dies, ἀκολουθεῖ τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ἦναι οὐσιαστικὸν πληθ. οἷον· Es sind Fremde εἶναι ξένοι· dies sind Männer, welche Verdienste haben. (Τοῦτο) εἶναι ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις.

Ἐὰν ἀναφέρηται τὸ ῥῆμα εἰς πλειότερα διὰ συνδέσμου ἑνωμένα ὑποκείμενα τῆς αὐτῆς πτώσεως, τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. οἷον die Rose und die Lilie dienen zur Vergleichung. Τὸ ῥόδον καὶ τὸ κρῖνον χρησιμεύουσι πρὸς σύγκρισιν. Οἱ ποιηταὶ θέτουσι καὶ τὸν ἑν. οἷον des Edlen Wort und That klingt auch nach Jahren wieder. Τοῦ γενναίου ὁ λόγος καὶ ἡ πρᾶξις ἀντηχοῦσι καὶ μετὰ ἔτη.

Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα διὰ ἐναντιωματικοῦ συνδέσμου ἑνοῦνται, τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸν ἑν. οἷον· Entweder er, oder sein Freund muss sterben—ἢ αὐτὸς ἢ ὁ φίλος του πρέπει νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐὰν ἀναφέρηται τὸ ῥῆμα εἰς ὑποκείμενα διαφόρου προσώπου, τίθεται ὡσαύτως τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. οἷον· ἐπὶ ἀ καὶ β′ προσ. τίθεται τὸ ῥῆμα ἀ προσ. πληθυντικοῦ· ich und du sind Freunde, ἐγὼ καὶ σὺ εἴμεθα φίλοι. Ἐπὶ β′ καὶ γ′ προσώπου τίθεται ὁ πληθ. τοῦ β′ προσ. τοῦ ῥήματος, οἷον du und er glaubt, σὺ καὶ αὐτὸς πιστεύετε. Εἰς τὴν ἀ περίπτωσιν ἐννοεῖται τὸ wir, εἰς δὲ τὴν β′ τὸ ihr.

β′) Χρῆσις τῶν χρόνων.

Πρὸς ζωηροτέραν παράστασιν τῶν ἰδεῶν τίθεται ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ παρατατικοῦ, ἢ μέλλοντος, οἷον· Gestern nähert sich mir auf der Strasse ein Mensch und bittet um eine Unterstützung, ich ziehe meinen Geldbeutel, um ihm eine Drachme zu geben; im Augenblicke aber entreisst er mir den Beutel und läuft davon. Χθὲς πλησιάζει εἰς ἐμὲ ἄνθρωπος καὶ ζητεῖ συνδρομὴν χρηματικήν; σύρω τὸ βαλάντιον ἵνα τῷ δώσω μίαν δραχμὴν, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ μοὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἀφαρπάζει τὸ βαλάντιον καὶ φεύγει.—Morgen reise ich nach Smyrna, in acht Tagen komme ich wieder und bringe dir Waaren. Αὔριον ταξειδεύω διὰ Σμύρνην, εἰς ὀκτὼ ἡμέρας ἐπιστρέφω καὶ φέρω διὰ σὲ πραγματείας.

Ὁ παρατατικὸς λέγεται καὶ ἱστορικὸς χρόνος καὶ φανερώνει τὴν συνέχειαν τῶν περιστάσεων· π. χ. die Feinde versuchten die Stadt zu erobern, da sie aber überall kräftigen Widerstand fanden, zogen sie wieder in ihr Lager. Οἱ ἐχθροὶ ἐδοκίμασαν νὰ κυριεύσωσι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπειδὴ πανταχοῦ εὗρον ἰσχυρὰν ἀντίστασιν, ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

Ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐκφράζουν τετελεσμένην πρᾶξιν, οἷον· In dem letzten orientalischen Kriege haben viele ihr Leben verloren. Εἰς τὸν τελευταῖον ἀνατολικὸν πόλεμον ἔχασαν πολλοὶ τὴν ζωήν των.

Ὁ ὑπερσυντελικὸς λαμβάνει χώραν εἰς περίστασιν ὅπου τετελεσμένης τῆς μιᾶς ὑποθέσεως ἡ ἄλλη ἤρχιζε, οἷον· Nachdem ich die Arbeit beendigt hatte, ging ich aus ἢ ich ging aus (ich bin ausgegangen) nachdem ich die Arbeit beendigt hatte. Ἀφοῦ ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν ἐξῆλθον.

γ') Χρῆσις τῆς ὁριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως.

Ἡ ὁριστικὴ εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν.

Ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται·

1). μετὰ τὰ ῥήματα τὰ δηλοῦντα σκέψιν, αἴσθημα, θέλησιν, καὶ ἐν γένει ἀμφιβολίαν ἀποτελέσματος, οἷον· er meinte, dass es gut sei, ἐνόμιζε ὅτι καλὸν εἶναι.

2). μετὰ τοὺς συνδέσμους· alsob, als wenn, wie wenn, ὡς νὰ, wenn ἐὰν, dass, damit ἵνα, οἷον· es scheint, als ob es regne, φαίνεται ὡς νὰ βρέχῃ. Wenn ich Gelt hätte, möchte ich reisen. Ἐὰν εἶχον χρήματα ἤθελον ταξειδεύσει.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

3). ἡ εὐχὴ ἐκφράζεται πάντοτε διὰ τῆς ὑποτακτικῆς (ὅρα περὶ συντάξεως — εὐχὴ) οἷον· **Wäre doch mein Bruder schon hier,** εἴθε νὰ ἦτον ὁ ἀδελφός μου ἤδη ἐδῶ.

δ) Χρῆσις τῆς προστακτικῆς.

Ἡ προστακτικὴ σχηματισθεῖσα ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ἐνεστῶτος δὲν ἐκφράζει πάντοτε ἀπόλυτον προσταγήν, ἀλλὰ καὶ εὐχήν, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀμφίβολον, οἷον· **Trage diesen Brief auf die Post,** φέρε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. **Leben Sie wohl,** ὑγιαίνετε.

ε) Χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου.

Ἐκτὸς τῶν περὶ ἀπαρεμφάτου λεχθέντων εἰς τὸν §. 17 ὑπάρχει ἡ ἔγκλισις αὕτη προσέτι ἐν χρήσει ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ **zu.**

1). ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, οἷον· **Seinen Feinden verzeihen, ist edel.** Τοῖς ἐχθροῖς συγχωρεῖν εἶναι γενναῖον. **Denken ist oft leichter. als handeln.** Τὸ σκέπτεσθαι πολλάκις εὐκολώτερον εἶναι τοῦ πράττειν.

Ὡς ὄνομα εἶναι τὸ ἀπαρέμφατον κλιτὸν μετὰ τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν γ΄ κλίσιν, οἷον **die Wirkung des Lügens,** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψεύδεσθαι. **Zum Fliegen gehören Flügel.** Εἰς τὸ ἵπτασθαι ἀνήκουσι πτέρυγες.

ς΄) Χρῆσις τῶν μετοχῶν.

1). Τὴν χρῆσιν τῶν μετοχῶν ὡς ἐπιθέτων ἢ ἐπιῤῥημάτων προσδιορίζει ἡ ἔννοια τῶν ῥημάτων, οἷον· **Die Gefahr ist drohend,** ὁ κίνδυνος εἶναι ἀπειλητικὸς, **die drohende Gefahr** ὁ ἀπειλητικὸς κίνδυνος. **Die geliebte Mutter,** ἡ ἀγαπημένη μήτηρ, ἢ **die Mutter ist geliebt,** ἡ μήτηρ εἶναι ἀγαπημένη. Ὡς ἐπίθετα εἶναι αἱ μετοχαὶ κλιταὶ κατὰ τὸν τύπον, (ὅρα §. 14. κλίσιν τῶν ἐπιθέτων).

2). Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ φανερόνει πάντοτε ἐκτὸς τῆς ἐνεργείας καὶ τὴν διάρκειαν, ἡ παθητικὴ τὸν χρόνον τετελε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

σμένον, ἡ παθητικὴ μέλλοντος χρόνου, ὅ,τι πρέπει εἰς μέλλοντα χρόνον νὰ γείνῃ.

3). Ἡ ἐνεργητικὴ ὡς καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ πολλῶν ῥημάτων εἶναι εἰς χρῆσιν ὡς ὄνομα, καὶ κλίνεται κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπιθέτων, οἷον der Geliebte, ein Geliebter, ὁ ἀγαπητὸς, ἐραστὴς, der Sterbende, ein Sterbender, ὁ ἀποθνήσκων.

4). Αἱ δύο μετοχαὶ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν ὡς ἐπιῤῥήματα προσδιορίζοντα τὰ ἐπίθετα, οἷον das siedend heisse Wasser, τὸ βράζον ζεστὸν ὕδωρ, ein ausgezeichnet gelehrter Mann διακεκριμένως πεπαιδευμένος ἀνήρ.

5). Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν πλείστων ῥημάτων δέχεται τὸ ἀρνητικὸν un καὶ λαμβάνει διὰ τούτου ἐπιῤῥηματικὴν σημασίαν, οἷον er kam unbemerkt ἦλθεν ἀπαρατήρητος.

Σχηματισμὸς ῥημάτων μετὰ τῶν διαφόρων πτώσεων τοῦ ὀνόματος.

ά) Ῥήματα μετὰ ὀνομαστικῆς εἶναι sein εἶσθαι, werden γίγνεσθαι, heissen ὀνομάζεσθαι, bleiben μένειν, scheinen φαίνεσθαι, π. χ. Er ist mein Bruder, εἶναι ἀδελφός μου. Meine Schwester wird Braut, ἡ ἀδελφή μου γίνεται νύμφη, der Kaufmann scheint ein redlicher Mann, ὁ ἔμπορος φαίνεται τίμιος ἄνθρωπος.

β') Ῥήματα μόνον μετὰ γενικῆς πτώσεως (κοινῶς μετὰ αἰτιατικῆς) achten προσέχειν, achte dieser Worte, πρόσεχε εἰς τὸν λόγον· bedürfen χρείαν ἔχειν, des Geldes bedürfen, χρείαν ἔχειν χρημάτων, denken ἢ gedenken ἐνθυμεῖσθαι, οἷον· des Todes τὸν θάνατον, entbehren στερεῖσθαι, οἷον τῆς ἀληθείας der Wahrheit ermangeln, erwähnen μνημονεύειν, οἷον· der Begebenheit τὸ συμβάν.

geniessen ἀπολαμβάνειν, οἷον· der Gesundheit τὴν ὑγείαν.

geschweigen ἀποσιωπᾶν, οἷον, ich geschweige der Feh-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριάδνη Κυπριακή
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ler ἀποσιωπῶ τὰ σφάλματα. Τοῦτο τὸ ῥῆμα ἀποβάλλει σχεδὸν πάντοτε τὴν ἀντωνυμίαν καὶ γράφεται μόνον geschweige.

harren περιμένειν, οἷον, besserer Zeiten καλλιτέρους χρόνους.

lachen (περιφρονῶ) μᾶλλον ποιητικῶς, οἷον des Unglücks τὴν δυστυχίαν.

pflegen περιποιεῖσθαι, οἷον, des Alters τὸ γῆρας.

schonen φείδεσθαι, οἷον, deiner Kleider τὰ ἐνδύματα.

sein εἶσθαι, οἷον· Ich bin der Meinung εἶμαι τῆς γνώμης.

spotten=lachen σκώπτειν.

vergessen λησμονεῖν, ich vergesse deiner nicht, δὲν σὲ λησμονῶ.

warten περιμένειν, des Sommers, τὸ θέρος περιμένειν.

γ') Ῥήματα μετὰ γενικῆς τοῦ πράγματος καὶ αἰτιατικῆς τοῦ προσώπου.

anklagen κατηγορεῖν, den Diener eines Verbrechens, τὸν ὑπηρέτην ἐγκλήματος.

belehren διδάσκειν, συμβουλεύειν, das Kind eines Besseren τὸ τέκνον καλλίτερόν τι.

berauben ληστεύειν, γυμνόνειν· die Feinde beraubten meinen Bruder seines Geldes, οἱ ἐχθροὶ ἐλήστευσαν τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ χρήματα (ἐγύμνωσαν τὸν ἀδελφόν μου τῶν χρημάτων).

beschuldigen, ἐνοχοποιεῖν.

bezichtigen, beinzichtigen { κατηγορεῖν, ἐκ τοῦ Zeihen } ὡς τὸ anklagen.

entblössen γυμνόνειν, οἷον· Jemanden des Schmuckes τινὰ τῆς στολῆς.

entladen, entlasten, entledigen { ξεφορτόνειν, ἀπελευθερόνειν. } { entladen καὶ entlasten ἐπὶ πράγματος, οἷον, der Bürde τοῦ βάρους, φορτίου, entledigen ἐπὶ προσώπου, οἷον· Des Feindes τοῦ ἐχθροῦ. }

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Εκπαιδευτική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

entlassen παραιτεῖν } **Jemanden des Amtes,** τινὰ
entsetzen, καταβιβάζειν } τῆς θέσεως.

entwöhnen, ξεσυνειθίζειν, οἷον, **dich des Lachens** σὲ τοῦ γελᾶν.

überführen } ἀποδεικνύειν, οἷον, **ihn des Diebstahls,**
überzeugen } αὐτὸν κλοπῆς.

überheben ξεφορτόνειν, οἷον, **den Arbeiter der Mühe** τὸν ἐργάτην τοῦ κόπου, ἀπὸ τὸν κόπον.

versichern διαβεβαιόνειν, ἀσφαλεῖν, οἷον· **Jemanden der Freundschaft** τινὰ περὶ τῆς φιλίας. Ἄνευ τῆς γενικῆς συντάσσεται τὸ ῥῆμα μετὰ δοτικῆς, οἷον, **ich versichere dir, dass** σὲ βεβαιόνω, ὅτι . . . .

verweisen ἐξορίζειν, οἷον, **den Mann des Landes.**

würdigen ἀξιοῖν, θεωρεῖν ἄξιον **den Schüler einer Belohnung,** τὸν μαθητὴν ἀμοιβῆς.

δ') Αὐτοπαθῆ ῥήματα (μὲ αἰτιατικὴν τοῦ προσώπου) μετὰ γενικῆς τοῦ πράγματος.

anmassen οἰκειοποιεῖσθαι, οἷον, **sich einer Sache** (εἰς τὸ ά καὶ β' πρόσωπον **mir, dir** ὄχι **mich, dich.**

annehmen ἀναδέχεσθαι, **sich eines Kindes, einer Angelegenheit,** τέκνον, ὑπόθεσιν.

bedenken σκέπτεσθαι μόνον **sich «eines Besseren»** (εἰς ἄλλας περιστάσεις μὲ τὴν πρόθεσιν **über** οἷον, **sich über die Sache bedenken**).

bedienen χρῶμαι, δράττω, οἷον, **sich der Gelegenheit,** τῆς εὐκαιρίας.

befleissigen ἐπιμελεῖσθαι, οἷον, **sich der Reinlichkeit,** τῆς καθαριότητος.

begeben παραιτεῖν, **sich des Rechtes,** τοῦ δικαιώματος.

bemächtigen κυριεύειν, **sich des Landes** τὴν χώραν.

bemeistern » »

bescheiden εὐχαριστεῖσθαι, **ich bescheide mich dessen,** εὐχαριστοῦμαι μὲ τοῦτο.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

besinnen ἐνθυμεῖσθαι, οἷον, mich der Worte, τῶν λόγων.

entäussern παραιτεῖν, ἀφίνειν, sich der Sorgen, τὰς φροντίδας.

enthalten ἀπέχειν, sich des Essens und Trinkens φαγητῶν καὶ ποτῶν.

entsinnen
κάλλιον
erinnern } ἐνθυμεῖσθαι ὡς besinnen.

entschlagen=μὲ entäussern.

erbarmen εὐσπλαγχνίζεσθαι, sich der Armen, τῶν πτωχῶν.

erwehren ἀνθίστασθαι, sich des Schlafes erwehren, εἰς τὸν ὕπνον.

erfreuen
freuen } ἀπολαύειν, χαίρει sich des Glückes, τὴν εὐτυχίαν.

rühmen δοξάζεσθαι, sich des Reichthums, περὶ πλούτου.

schämen αἰσχύνεσθαι, sich der Arbeit, ἐργασίαν.

unterwinden
unterziehen } ὑποβάλλεσθαι, sich dem Rathe, εἰς τὴν συμβουλήν.

versehen προβλέπειν, ἐξασφαλίζειν sich des Zufalls, τὴν τύχην.

wundern θαυμάζειν, sich der Geschicklichkeit, τὴν ἐπιτηδειότητα κάλλιον sich über die . . . .

weigern, ἀρνεῖσθαι, ἀργοπορεῖν, sich der Sache κάλλιον τὸ ῥῆμα verweigern μετὰ αἰτιατικῆς, ich verweigere die Erlaubniss ἀρνοῦμαι, ἢ δὲν παραχωρῶ τὴν ἄδειαν.

ε) Ῥήματα μετὰ δοτικῆς.

Ἐπειδὴ τὰ ῥήματα μετὰ δοτικῆς εἶναι πολυάριθμα, ἁπλᾶ καὶ σύνθετα, καὶ ἐν γένει συμφωνοῦσι μὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἑλληνικῶν ῥημάτων, δὲν ἀναφέρονται ταῦτα κατὰ στοιχεῖον ἐνταῦθα καὶ αἱ ἑξῆς παρατηρήσεις δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὁδηγίαν.

ά) Τὰ μεταβατικὰ ῥήματα συντασσόμενα μετὰ αἰτιατικῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπαιτοῦσι καὶ τὴν δοτικὴν τοῦ προσώ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

που, οἷον, geben δίδειν, ich gebe für die Arbeit den Lohn, δίδω διὰ τὴν ἐργασίαν τὸν μισθὸν, ἢ ich gebe ihm den Lohn δίδω αὐτῷ τὸν μισθόν.

ϛ΄) Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα, ἑπομένως τὰ ζερούμενα τῆς αἰτιατικῆς ἐν γένει, ἀπαιτοῦσι τὴν δοτικὴν προσώπου, οἷον, danken εὐχαριστεῖν, ich danke dir, ihm, ihr, ihnen, εὐχαριστῶ σοι, αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτοῖς κτλ.

Ἂν καὶ τὰ τοιαῦτα ῥήματα δὲν ἔχουσι παθητικὴν φωνὴν, ὅμως ἀπαντᾶται τὸ γ΄ πρόσωπον ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς φωνῆς αὐτῆς, οἷον· es wird (wurde) mir gedankt.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τούτων τῶν ῥημάτων ἀνήκουσι κυρίως καὶ τὰ σύνθετα μὲ ab, an, auf, aus, bei, ein, entgegen, nach, unter, vor, wider, zu, προθέσεις ἀπαιτοῦσαι τὴν δοτικήν.

Ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἀμετάβατα ῥήματα, ὧν ἡ σημασία δὲν ἐπιτρέπει οὐδόλως παθητικὴν φωνὴν, οἷον, angehören ἢ gehören ἀνήκειν, das Buch gehört dem Kinde, τὸ βιβλίον ἀνήκει τῷ παιδίῳ—ἀλλ' ὄχι wird gehört. (Ἡ παραβολὴ τῶν γερμανικῶν μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ῥημάτων ὁδηγεῖ κυρίως τὸν μαθητήν).

γ΄) Μόνον ὀλίγα τινα αὐτοπαθῆ ῥήματα ἔχουν τὴν δοτικὴν προσώπου, καὶ συνήθως τὴν αἰτιατικὴν πράγματος, οἷον, einbilden φαντάζεσθαι, ich bilde mir etwas ein.

δ΄) Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα μεταβληθέντα εἰς ἀπρόσωπα ἀπαιτοῦν τὴν δοτικὴν προσώπου· τὰ κυριώτερα εὔχρηστα εἶναι τὰ ἑξῆς·

ahnen προαισθάνεσθαι	auffallen παραξενεύεσθαι
begegnen συμβαίνειν,	entfallen ἐκπίπτειν
belieben ἐπιθυμεῖν,	einfallen πίπτειν εἰς νοῦν,
behagen εὐδοκιμεῖν,	leichtfallen εὐκολύνεσθαι
bekommen »	fehlen λείπειν
dauern λυπεῖσθαι	gebrechen ζερεῖσθαι (μὲ an)
däuchten φαίνεσθαι	gefallen ἀρέσκειν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ekeln ἀηδιάζειν.

gereichen, ἀρκεῖν, φθάνειν, εἶσθαι (μὲ zu)
geziemen πρέπει, ἀνήκειν,
glücken ἐπιτυγχάνειν
grauen
grausen } φρίττειν
graüeln
kommen (darauf an) πρόκειται, λόγος εἶναι
einleuchten ἐννοεῖν,
liegen (daran) συμφέρον ἔχειν, σπουδαῖον εἶναι
mangeln(an) ἔλλειψιν ἔχειν
missfalleu ἀπαρέσκειν
schaden βλάπτειν
scheinen φαίνεσθαι
schaudern φρίττειν
schwindeln ζαλίζεσθαι

gehen εὑρίσκεσθαι εἰς κατάστασίν τινα.
schimmern διαλάμπειν
schlagen (fehl) ἀποτυγχάνειν
schlagen (ein) ἁρμόζειν
schweben (vor Augen ταλαντεύεσθαι, auf der Zunge ἐπὶ τῆς γλώσσης, πρὸ ὀφθαλμῶν)
stehen (an) πρέπει, στολίζειν
» (frei) εἰς διάθεσιν . . .
thun (leid, weh) πόνον, λύπην προξενεῖν
» (wohl) εὐχαρίστησιν
träumen ὀνειρεύεσθαι
verschlagen (nichts)δὲν βλάπτει
widerstehen ἀηδιάζειν
werden (leicht, übel, bange εὐκολύνεσθαι,ζαλίζεσθαι,ἀγωνιᾷν)
wurmen ἐρεθίζειν, ἀπαρέσκειν
ziemen πρέπει, ἁρμόζειν

Ἑπομένως: es gefällt mir μοὶ ἀρέσκει, esgebricht mir an Mitteln, στεροῦμαι τῶν μέσων, es geht ihm gut καλὰ εἶναι, es gereicht dir zur Ehre, (ἀρκεῖ, φθάνει) εἶναι πρὸς τιμήν σου, es kommt darauf an, πρόκειται, ἐξαρτᾶται, es thut mir leid λυποῦμαι, es wird mir bange ἀγωνιῶ κτλ.

ε) Ῥήματα μετὰ αἰτιατικῆς.

Τὴν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν·

α) Ἅπαντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα κλιτὰ καὶ καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς παθητικῆς φωνῆς, οἷον, lieben,lehren, ehren.

β) Τὰ ἤδη ἀνεφερθέντα καὶ λοιπὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα μετὰ αἰτιατικῆς τοῦ προσώπου.

γ) Τὰ ἐκ ἀμεταβάτων σχηματισθέντα ἀπρόσωπα ῥήματα.

δ) Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα ἐκφράζοντα ἐνέργειάν τινα ἐν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

χρόνῳ τινι, κατὰ τὰς ἰδιότητας κτλ. οἷον, er schläft den ganzen Tag, κοιμᾶται ὅλην τὴν ἡμέραν, der Soldat misst sechs Fuss ὁ στρατιώτης (μετρᾷ) εἶναι ἓξ ποδῶν μεγέθους.

ε) Διπλῆν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι τὰ ῥήματα nennen, heissen ὀνομάζειν, lehren, διδάσκειν, schelten, schimpfen κακολογεῖν, taufen βαπτίζειν, οἷον, er nennt mich einen Feind der Menschen, μὲ ὀνομάζει ἐχθρὸν τῶν ἀνθρώπων.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

	Ἀπαρέμφατος	ἀνωμαλίατοῦ ἐνικοῦ ἀριθ. ἐνεστῶτος χρ.	Παρατατικὸς χρόνος	Παθητικὴ μετοχὴ	Σημασία καὶ παρατήρησις
B.	backen	β′ γ′ πρόσ. ä	buck καὶ backte	gebacken	
	befehlen	» » ie	befahl	befohlen	διατάττω
	befleissen	—	befliss	beflissen	ἐπιμελοῦμαι
	beginnen	—	begann	begonnen	ἀρχίζω
	beissen	=	biss	gebissen	δαγκάνω
	bergen	β′ καὶ γ′ πρόσ. i	barg	geborgen	κρύπτω
	bersten	» i	barst ἢ berstete	geborsten	διαρηγνύωμαι
	betriegen	—	betrog	betrogen	ἀπατῶ
	bewegen	—	bewog καὶ	bewogen	παρακινῶ
			bewegte	bewegt	κινῶ
	biegen	—	bog	gebogen	κόπτω,
	bieten	εἰς ποιητὰς beutst, beut	bot	geboten	προσφέρω
	binden		band	gebunden	δένω

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σάτσιστας "Μανούσια"
Δημόσια Κεντρική

	bitten	—	bat	gebeten	παρακαλῶ
	blasen	ä	blies	geblasen	φυσῶ
	bleiben	—	blieb	geblieben	μένω
	bleichen	—	blich καὶ ὁμαλ. bleichte	geblichen gebleicht	ὠχριῶ λευκαίνω
	braten	—	briet, καὶ bratete	gebraten	ψαίνω
	brechen	i	brach	gebrochen	σπῶ
	brennen	—	brannte	gebrannt	καίω
20	bringen	—	brachte	gebracht	φέρω
D	denken	—	drachte	gedacht	συλλογίζομαι
	dingen	—	dung καὶ dingte	gedungen	μισθόνω
	dreschen	i	drasch ἢ dreschte	gedroschen	ἀλονίζω
	dringen	—	drang	gedrungen	ὁρμῶ
5	dürfen	ich darf du darfst er darf	durfte	dürfen	ἔχω τὴν ἄδειαν, δύναμαι
E	empfehlen	ϑ′ καὶ γ′ πρόσ. ie	empfahl	empfohlen	συσταίνω
	erschallen	—	erscholl	erschollen	ἠχῶ
	erschrecken	i	erschrack	erschrocken	ταράττομαι
	»		erschreckte	erschreckt	ταράττω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

4	essen	β′ πρόσ. issest	ass	gegessen	τρώγω
		γ′ isst			
F	fahren	β′ γ′ ä	fuhr	gefahren	ὀχοῦμαι
	fallen	ä	fiel	gefallen	πίπτω
	falten	—	faltete	gefalten	διπλόνω
	fangen	ä	fieng	gefangen	πιάνω
	fechten	i	focht	gefochten	μάχομαι
	finden	—	fand	gefunden	εὑρίσκω
	flechten	i	flocht	geflochten	πλέκω
	fliegen	εἰς ποιητ. fleugst fleugt	flog	geflogen	πετῶ
	fliehen	» » fleuchst fleucht	floh	geflohen	φεύγω
	fliessen	—	floss	geflossen	ῥέω
	fressen	i	frass	gefressen	τρώγω
12	frieren	—	fror	gefroren	παγόνω
G	gähren	—	gohr ἢ gährte	gegohren	ἀναβράζω
	gebären	ie	gebar	geboren	γεννῶ
	geben	ie	gab	gegeben	δίδω
	gedeihen	—	gedieh	gediehen	εὐδοκιμῶ
	gehen	—	ging	gegangen	βαδίζω
	gelingen	—	gelang	gelungen	ἐπιτυγχάνω
	gelten	i	galt	gegolten	ἀξίζω
	genesen	—	genas	genesen	ἀναῤῥώννυμαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σπύρος Μανούσια
Αθήνα

	geniessen	—	genoss	genossen	ἀπολαμβάνω
	geschehen	ie	geschah	geschehen	συμβαίνειν
	gewinnen	—	gewann	gewonnen	κερδίζω
	giessen	εἰς ποιητ. geussest geusst	goss	gegossen	χύνω
	gleichen	—	glich	geglichen	ὁμοιάζω
	gleiten	—	glitt	geglitten	ὀλισθαίνω
	glimmen	—	glomm καὶ glimmte	geglommen	ὑποκαίω
	graben	ä	grub	gegraben	σκάπτω
17	greifen	—	griff	gegriffen	πιάνω
H	haben	hast hat	hatte	gehabt	ἔχω
	halten	ä	hielt	gehalten	κρατῶ
	hangen	ä	hing	gehangen	κρέμαμαι
	hauen	—	hieb	gehauen	δέρνω, κόπτω, τύπτω
	heben	—	hob	gehoben	σηκόνω
	heissen	—	hiess	geheissen	ὀνομάζω, (διατάττω)
7	helfen	i	half	geholfen	βοηθῶ
K	keifen	—	kiff ἢ keifte	gekiffen gekeift	φιλονεικῶ
	kneifen ἢ	—	kniff	gekniffen	τζιμπῶ
	kneipen	—	knipp	geknippen	
	kiesen ἢ	—	kor	gekoren	ἐκλέγω
	küren (ἀρχ.)	—	»	»	»

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

	klimmen	—	klomm	geklommen	καὶ ὁμαλῶς, ἀναβαίνω	
	klingen	—	klang	geklungen	ἠχῶ	
	kommen	ö	kam	gekommen	ἔρχομαι	
	können	ich kann, du kannst, er kann	konnte	können	δύναμαι	
11	kennen	—	kannte	gekannt	γνωρίζω	
L	kriechen	—	kroch	gekrochen	ἕρπω	
	laden	—	lud	geladen	φορτόνω	
	lassen	ä	liess	lassen	ἀφίνω	
	laufen	ä	lief	gelaufen	τρέχω	
	leiden	—	litt	gelitten	πάσχω	
	leihen	—	lieh	geliehen	δανείζω	
	lesen	ie	las	gelesen	ἀναγινώσκω	
	legen	—	lag	gelegen	κεῖμαι	
	löschen	—	losch	geloschen	ὁμαλῶς, σβαίνω	
9	lügen	—	log	gelogen	ψεύδομαι.	
M	mahlen	—	mahlte	gemahlen	ἀλέθειν, mahlen ζωγραφίζειν, ὁμαλῶν	
	meiden	—	mied	gemieden	ἀποφεύγω	
	melken	—	molk	gemolken	καὶ ὁμαλῶς, ἀμέλγω,	
	messen	i	mass	gemessen	μετρῶ	
	mögen	ich mag	mochte	mögen	θέλω	

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

		du magst			
		er mag			
	müssen	ich muss	musste	müssen	ὀφείλω, πρέπει
		du musst			
6		er muss			
N	nehmen	du nimmst	nahm	genommen	λαμβάνω
		er nimmt			
2	nennen	—	nannte	genannt.	ὀνομάζω
P	pfeifen	—	pfiff	gepfiffen	συρίζω
	pflegen	—	pflog	gepflogen	καὶ ὁμαλῶς τρέφω (συναναῤρέφομαι)
3	preisen	—	pries	gepriesen	δοξάζειν, ὑμνεῖν, εἰς σύνθεσ. ὁμαλὸν
Q	quellen	i	quoll	gequollen	πηγάζειν (καὶ ὁμαλὸν)
R	rathen	ä	rieth	gerathen	συμβουλεύω
	reiben	—	rieb	gerieben	τρίβω.
	reissen	—	riss	gerissen	σχίζω
	reiten	—	ritt	geritten	ἱππεύω
	rennen	—	rannte	gerannt	ὁρμητικῶς τρέχω.
	riechen	—	roch	gerochen	μυρίζω
	ringen	—	rang	gerungen	παλαίω
	rinnen	—	rann	geronnen	ῥέω (ὀλίγον ῥέειν)
9	rufen	—	rief	gerufen	κράζω
S	saufen	äu	soff	gesoffen	πίνω (πολὺ)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

salzen	—	salzte	gesalzen	ἁλατίζω
saugen	—	sog	gesogen	βυζάνω, ῥοφῶ
schaffen	—	schuf	geschaffen	πλάττω
scheiden	—	schied	geschieden	χωρίζω
scheinen	—	schien	geschienen	φαίνομαι
schelten	i	schalt	gescholten	λοιδορῶ
scheren	—	schor	geschoren	ξυρίζω, ψαλιδίζω,
schieben	—	schob	geschoben	μετακινῶ
schinden	—	schund	geschunden	ἐκδέρω
schnauben	—	schnob	geschnoben	καὶ ὁμαλ. ἀσθμαίνω (ἵππων)
schmeissen	—	schmiss	geschmissen	ῥίπτω
schrauben	—	schraubte	geschroben	καὶ ὁμαλῶς, σφίγγω
schroten	—	schrotete	geschroten	ὁμ. ἀλέθω χονδρῶς
schlafen	ä	schlief	geschlafen	κοιμῶμαι
schlagen	ä	schlug	geschlagen	τύπτω
schleichen	—	schlicch	geschlichen	ἕρπω
schleifen	—	schliff	geschliffen	ἀκονίζω (ὁμαλ. σύρειν)
schleissen	—	schliss	geschlissen	ἐκλέγω πτερά
schliefen	—	schloff	geschloffen	κάλλιον schlüpfen ὁμαλ.
schlingen	—	schlang	geschlungen	πλέκω
schmelzen	i	schmolz	geschmolzen	ἀναλύω
schneiden	—	schnitt	geschnitten	κόπτω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schnieben	—	schnob	geschnoben	ἀσθμαίνω
schiessen	—	schoss	geschossen	πυροβολῶ
schliessen	—	schloss	geschlossen	κλείω
schreiben	—	schrieb	geschrieben	γράφω
schreiten	—	schritt	geschritten	βαδίζω
schreien	—	schrie	geschrien	φωνάζω, κράζω
schwären	—	schwor	geschworen	φουσκόνω (πληγὴ)
schweigen	—	schwieg	geschwiegen	σιωπῶ
schwellen	i	schwoll	geschwollen	φουσκόνειν (τὸ ἐνεργητικὸν ὁμαλὸν,)
schwimmen	—	schwamm	geschwommen	κολυμβῶ
schwinden	—	schwand	geschwunden	ἀφανίζομαι
schwingen	—	schwang	geschwungen	ὑψόνω
schwören	—	schwor	geschworen	ὀμνύω
sehen	ie	sah	gesehen	βλέπω
sein	ich bin du bist er ist	war	gewesen	εἶμαι
senden	—	sandte	gesandt	καὶ ὁμαλ. ἀποστέλλω
sieden	—	sott	gesotten	βράζω
singen	—	sang	gesungen	τραγῳδῶ, ψάλλω
sinken	—	sank	gesunken	πίπτω
sinnen	—	sann	gesonnen	σκέπτομαι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσια"

	sitzen	—	sass	gesessen	καθίζω
	spalten	—	spaltete	gespalten	σχίζω
	speien	—	spie	gespienen	πτύω, ἐξερνῶ
	spinnen	—	spann	gesponnen	γνέθω
	spleissen	—	spliess	gesplissen	σχίζω
	sprechen	i	sprach	gesprochen	ὁμιλῶ
	spriessen	—	spross	gesprossen	ἀναφύειν
	springen	—	sprang	gesprungen	πηδῶ
	stechen	i	stach	gestochen	κεντῶ
	stehen	—	stand	gestanden	ἵσταμαι
	stehlen	ie	stahl	gestohlen	κλέπτω
	steigen	—	stieg	gestiegen	βαίνω
	sterben	i	starb	gestorben	ἀποθνήσκω
	stieben	—	stob	gestoben	διασκορπίζω
	stinken	—	stank	gestunken	βρωμῶ
	stossen	ö	stiess	gestossen	ὠθῶ
	streichen	—	strich	gestrichen	ἐξαλείφω, πλανῶμαι
	streiten	—	stritt	gestritten	φιλονεικῶ
62	sollen	ich soll du sollst er soll	sollte	sollen	πρέπει
T	thun (thuen)	—	that	gethan	πράττω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Κέντρου Νεοελληνικών Σπουδών "Μανούσεια"
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας "Μανούσεια"

	tragen	ä	trug	getragen	φέρω
	treffen	i	traf	getroffen	ἐπιτυγχάνω
	treiben	—	trieb	getrieben	ἐλαύνω, μετέρχομαι
	treten	i	trat	getreten	πατῶ
	triefen	—	troff	getroffen	ὁμαλ. σταλάζω
7	trinken	—	trank	getrunken	πίνω
—	trügen	—	trog	getrogen	ἀπατῶ
V	verderben	i	verdarb	verdorben	διαφθείρω
	verdriessen	—	verdross	verdrossen	κακοφαίνεται
	vergessen	i	vergass	vergessen	λησμονῶ
	verlieren	—	verlor	verloren	χάνω
5	verwirren	—	verworr	verworren	καὶ ὁμαλ. ταράττω, συγχέω
—	wachsen	ä	wuchs	gewachsen	αὐξάνω
W	wägen	—	wog	gewogen	ζυγίζω
	waschen	ä	wusch	gewaschen	πλύνω
	weben	—	wob	gewoben	καὶ ὁμαλ. ὑφαίνω
	weichen	—	wich	gewichen	ὑποχωρῶ
	weisen	—	wies	gewiesen	δεικνύω
	wenden	—	wandte	gewandt	καὶ ὁμαλ. στρέφω
	werben	i	warb	geworben	ζητῶ, στρατολογῶ
	werden	ich werde du wirst	wurde	geworden	γίγνομαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σχολής Μωραΐτη
"Μανούσειο"

		er wird		worden	
	werfen	i	warf	geworfen	ῥίπτω
	wiegen	—	wog	gewogen	ζυγίζω
	winden	—	wand	gewunden	πλέκω, στρέφω
13	wissen	ich weiss	wusste	gewusst	ἠξεύρω
		du weisst			
		er weiss			
Z	wollen	ich will	wollte	wollen	θέλω
		du willst			
		er will			
	zeihen	—	zieh	geziehen	κατηγορῶ
	ziehen	—	zog	gezogen	σύρω
3	zwingen	—	zwang	gezwungen	βιάζω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Κέντρική Δημοσιότητας "Μανούσεια"

Πίναξ ῥημάτων τινῶν τὰ ὁποῖα ἢ ἐντελῶς ἢ ὁπωσοῦν εἶναι ὁμοιόφωνα ἀλλὰ εἰς μὲν τὴν σημασίαν εἶναι ὁμαλὰ, εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἀνώμαλα.

ὁμαλὰ	ἀνώμαλα
Aetzen τρέφειν πτηνὸν	essen τρώγειν,
bereiten ἑτοιμάζειν	bereiten περιπποεύειν
bethen προσεύχεσθαι	bitten παρακαλεῖν
bewegen κινεῖν	bewegen παρακινεῖν·
bliehen λευκαίνειν	bleichen (er ἢ ver) ὠχρὸς γίν.
drängen ἐνοχλεῖν, βιάζειν,	dringen, εἰςδύειν
fällen τέμνειν	fallen πίπτειν,
flössen ξυλικὴν κομίζειν διὰ σχεδίας	fliessen ῥέειν·
legen βάλλειν	liegen κεῖσθαι·
hängen κρεμάζειν	hangen κρέμασθαι
löschen σβενύναι	löschen (er, ver) σβεννύναι
mahlen ζωγραφίζειν	mahlen ἀλέθειν
pflegen συνειθίζειν	pflegen (μὲ σημασίαν κατὰ τὸ ὄνομα ὡς ἀντικείμενον) οἷον·
ersäufen πνίγειν	Frenndschaft pflegen φιλίαν τρέφειν, Rath pflegen, συμβουλεύεσθαι.
ersäufen	ersaufen πνίγειν ἐν ὕδατι
säugen θηλάζεσθαι	saugen ἀποῤῥοφᾶν·
schaffen προμηθεύειν	schaffen δημιουργεῖν,
schleifen σύρειν	schleifen ἀκονίζειν
schmelzen ἀναλύειν	schmelzen τήκειν
schrecken (er) τρομάζειν	schrecken (er) ταράσσεσθαι
schwemmen λούειν τὰ ζῶα	schwimmen κολυμβᾶν·
senken κλίνειν	sinken πίπτειν
setzen θέτειν	sitzen κάθισθαι
sprengen καλπάζειν	springen πηδᾶν
tränken ποτίζειν ertränken ersäufen.	trinken πίνειν ertrinken πνίγεσθαι
wiegen κινεῖν τὸ ἐν τῇ κοιτίδι βρέφος	wiegen ζυγιάζεσθαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

§. 18.

Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Ἐπειδὴ τὸ ἐπίῤῥημα προσδιορίζει τὸ κατηγορούμενον προτάσεως τινος κατὰ τρόπον ἢ περίστασίν τινα τῆς πράξεως, καταστάσεως ἢ ἰδιότητος, δὲν συνάπτεται καθὼς τὸ ἐπίθετον μὲ οὐσιαστικὰ, ἀλλὰ μὲ ῥήματα, ἐπίθετα καὶ ἐπιῤῥήματα, οἷον, der Mensch denkt richtig ἢ richtig denkt der Mensch—ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται ὀρθῶς ein richtig denkender Mensch, ὀρθῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος, der Mensch denkt sehr oft ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται λίαν συχνά.

Μόνον κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαντᾶται τὸ ἐπίῤῥημα πλησίον ὀνόματος, οἷον, der Mensch dort, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ . . . αὐτὴ ἡ φράσις δὲ εἶναι ἐλλειπτικὴ καὶ ἐξηγεῖται· der Mensch welcher dort ist, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἐκεῖ.

Βαθμοὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος.

Ὁ συγκριτικὸς σχηματίζεται διὰ τῆς προσθήκης er εἰς τὸν θετικὸν τῶν εἰς σύμφωνον, καὶ τοῦ r τῶν εἰς φωνῆεν ληγόντων ἐπιῤῥημάτων μετὰ τροπῆς τοῦ φωνήεντος, οἷον, spät ἀργὰ, später, nahe πλησίον, näher.

Τὴν τροπὴν δὲν ἔχουσι τὰ εἰς §. 14 τὰ ὑπὸ ά, ὅ', γ', δ', ἀναφερόμενα ἐπιῤῥήματα.

Ὁ ὑπερθετικὸς ἐκφράζεται διὰ τοῦ θετικοῦ προσδιοριζομένου δι' ἄλλου ἐπιῤῥήματος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνώτατον βαθμὸν σημαίνει, οἷον, spät, sehr spät, λίαν ἀργά. Τὰ κυριώτερα τούτου τοῦ εἴδους ἐπιῤῥήματα εἶναι τὰ ἑξῆς· äusserst, ausserordentlich, höchst, sehr, vor allem ἢ allen, ungemein, zu· καὶ ὁ τρόπος οὗτος ὀνομάζεται « τρόπος διὰ περιγραφῆς ».

Ἐπὶ συγκρίσει ἰδιότητος ἢ καταστάσεώς τινος μεταξὺ πολλῶν προσώπων λαμβάνει τὸ ἐπίῤῥημα τὴν κατάληξιν sten

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

εἰς τὸν ὑπερθετικὸν μετὰ τῆς συνηρημένης προθέσεως am (an dem) καὶ θεωρεῖται τὸ ἐπίῤῥημα ὡς ὄνομα, οἷον, Johann schreibt schön, Georg schöner, Philipp am schönsten. Ὁ Ἰωάννης γράφει ὡραία, ὁ Γεώργιος ὡραιότερα, ὁ Φίλιππος ὡραιότατα.

Τινῶν ἐπιῤῥημάτων ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς λήγων εἰς st (καὶ ἐκ τούτου εἰς ens) εἰσέτι εἶναι εὔχρηστος, οἷον, äusserst, höchst, jüngst, längst, meist, nächst, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ ἐπιῤῥήματα· höchstens, meistens, längstens.

Ἐὰν συγκρίνωνται πλείονες ἰδιότητες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου τότε περιγράφεται ἡ πρώτη ἰδιότης διὰ τοῦ ἐπιῤῥήματος mehr καὶ συνδέεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἰδιοτήτων μὲ τὸν σύνδεσμον als οἷον· Romulus war mehr kriegerisch als friedlich. Ὁ Ῥωμύλος μᾶλλον πολεμικὸς ἦτον ἢ εἰρηνικός.

Εἰς παραβολὴν ἰδιότητος πρὸς δήλωσιν ἰσότητος (ἐπίῤῥημα θετικοῦ βαθμοῦ) ἐπὶ δύο προσώπων, τίθεται ὁ σύνδεσμος wie οἷον, Maria ist so geschickt und arbeitsam, wie ihre Mutter· ἡ Μαρία εἶναι ὡσαύτως ἱκανὴ καὶ φιλόπονος ὡς ἡ μήτηρ της.

Εἰς σύγκρισιν ἰδιοτήτων ἐπὶ δύο ἢ περισσοτέρων προσώπων τίθεται ὁ σύνδεσμος als οἷον· Maria ist geschickter und fleissiger, als ihre Schwester. Ἡ Μαρία εἶναι ἱκανωτέρα καὶ φιλοπονωτέρα τῆς ἀδελφῆς της.

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς ἐπιῤῥήματος μετὰ ἄλλου ἐπιῤῥήματος ἐκφράζει ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ συγκριτικοῦ καὶ κατώτερον τοῦ ὑπερθετικοῦ, οἷον· dieses Land ist viel schöner als . . . ἡ χώρα αὕτη εἶναι πολὺ ὡραιοτέρα ἢ . . . .

Ὅμοια ἐπιῤῥήματα εἶναι· weit, bei weitem, ungleich, noch, = ἔτι.

Ἀνώτερος βαθμὸς τοῦ ὑπερθετικοῦ ἐκφράζεται διὰ τῆς συνθέσεως μὲ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν aller οἷον, allerliebst κομψότατα, allergrösst, μέγιστα allerbesten κάλλιστα, δηλ. τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κομψότατον ὅλων τῶν πραγμάτων, μέγιστα, κάλλιστα ὅλων.

Εἴδη ἐπιῤῥημάτων.

Τὰ ἐπιῤῥήματα εἶναι κατὰ μορφήν·

ά) ἁπλᾶ, οἷον· gut καλῶς, da, hier ἐδῶ, unten κάτω·

β′) παράγωγα, οἷον, endlich τέλος, neulich νεωστί.

γ′) σύνθετα, οἷον, dergestalt, τρόπῳ, unterwegs, καθ' ὁδόν.

Κατὰ τὴν σημασίαν διαιροῦνται εἰς

1). Ἐπιῤῥήματα χρόνου εἰς τὴν ἐρώτησιν wann, πότε, οἷον, je-jemals, nie, οὐδέποτε, nun, jetzt, ἤδη, τώρα, heute, σήμερον, gestern, χθὲς, morgen, αὔριον, immer πάντοτε.

2). Ἐπιῤῥήματα τόπου εἰς τὴν ἐρώτησιν wo, ποῦ, οἷον, da, hier ἐδῶ, oben ἄνω, unten κάτω, dort ἐκεῖ, rechts δεξιά.

3). Ἐπιῤῥήματα ἰδιότητος εἰς τὴν ἐρώτησιν wie, πῶς, οἷον, gern, εὐχαρίστως, ja ναὶ, freilich μάλιστα, nein ὄχι, besonders ἰδίως, zugleich, συγχρόνως, sämmtlich ὁμοῦ, überhaupt ἐν γένει.

Σχηματισμὸς τῶν ἐπιῤῥημάτων.

ά) διὰ τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν be, ge (ὅρα τὰς ἀρχικὰς συλλαβὰς τῶν ῥημάτων), un=μὲ τὸ στερητικὸν a, καὶ erz, δηλοῦν τὸν ἀνώτατον βαθμὸν=μὲ ἀρχ. εἰς τὰ ὀνόματα, οἷον· Erzengel, ἀρχάγγελος οἷον, gelenk εὐάρθρως, behende ταχέως, unlieb δυσαρέστως.

β′) διὰ τῶν τελικῶν συλλαβῶν·

bar ἥτις συλλαβὴ φανερώνει ὕπαρξιν, ἐπιδεκτικότητα, τὸ δυνατὸν, τὴν ἀξίαν, οἷον· achtbar, ehrbar ἀξιότιμος, fruchtbar καρποφόρος, strafbar ἀξιοτιμώρητος, lesbar ἀναγνωστέος.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ εἰσέτι εἰς ποιητὰς φανερώνει τὸ bar στέρησιν, οἷον, aller Hoffnung bar, ἄνευ πάσης ἐλπίδος, barfuss γυμνός. Ὡς ἐπίθετον, οἷον, bares Geld μετρητὰ χρήματα.

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

el απανία κατάληξις ἐπιῤῥήματος, δηλοῦσα ἰδιότητα, οἷον, edel (ἀπὸ Adel) εὐγενῶς, übel κακῶς, dunkel σκοτεινῶς, (μέγας ἀριθμὸς ὅμως ὀνομάτων ἀρσενικῶν λήγει εἰς el).

en, n, ern φανερώνει ὕλην, ἡ ῥίζα τοιούτων ἐπιῤῥημάτων εἶναι ἑπομένως ὄνομα, οἷον· Lein λινάριον, leinen λινὸς, Seide μέταξα, seiden μεταξωτὸς, Silber ἀργυρὸς, silbern, Holz ξύλον, hölzern ξύλινος.

Ὀλίγα τινὰ πρωτότυπα ἐπιῤῥήματα λήγουσιν εἰς en, n, ern, οἷον, eben ὁμαλῶς, bitter πικρῶς, albern μωρῶς.

Ἐνταῦθα λογίζονται αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων, οἷον, betrogen ἠπατημένος, gelegen κείμενος.

end κατάληξις τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων, οἷον, schreibend, γράφων, lebend ζῶν.

et ἢ t κατάληξις τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων, οἷον, geleitet ὁδηγούμενος, gefehlt ἐσφαλμένος.

haft φανερώνει ἔχειν, φέρειν, κλίνειν, ὁμοιάζειν, δύνασθαι, οἷον, gewissenhaft, ἔχειν συνείδησιν, schmerzhaft ἐπιφέρειν πόνον, lügenhaft, κλίνειν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι, mannhaft ὁμοιάζειν ἀνδρὶ, wohnhaft κατοικῶν.

ig εἰς ὀνόματα δηλοῖ ὕπαρξιν πράγματος ἢ καταστάσεως, οἷον, durstig ἔχειν δίψαν, διψασμένος, fleissig ἔχειν ἐπιμέλειαν, ἐπιμελῶς, gütig ἔχειν καλοσύνην.

Διὰ ταύτης τῆς καταλήξεως σχηματίζονται ἔκ τινων ἐπιῤῥημάτων ἐπίθετα, οἷον, heute σήμερον heutige σημερινὸς, jetzt νῦν jetzige.

isch φανερώνει κλίσιν, ὁμοιότητα, περιφρόνησιν, κτῆμα, οἷον, neidisch φθονερῶς, närrisch, μωρῶς, kindisch παιδικῶς, städtisch ἀστυκῶς.

Διὰ τῆς καταλήξεως isch σχηματίζονται ἐπιῤῥήματα ἐκ ξένων ὀνομάτων, οἷον, Rom, ἡ Ῥώμη, römisch ῥωμαϊκῶς, Grieche ὁ Ἕλλην, ἑλληνικῶς, Griechisch, Asia ἡ Ἀσία, asiatisch.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

lich δηλοῖ ὁμοιότητα, τρόπον, τὸ δυνατὸν, κτῆμα, οἷον, Schrift, ἡ γραφὴ, schriftlich ἐγγράφως, weiss λευκῶς, weisslich ὑπολεύκως, Fürst ἡγεμὼν, fürstlich ἡγεμονικῶς, sterben ἀποθνήσκειν, sterblich θνητῶς, König βασιλεὺς, königlich βασιλικῶς.

Αἱ εἰς l λήγουσαι λέξεις δὲν δέχονται τὴν συλλαβὴν lich ἀλλὰ ig οἷον· Adel εὐγένεια, adelig (ἀντὶ adellich) εὐγενῶς.

sam φανερώνει ἱκανότητα, κλίσιν, τρόπον, κτῆμα, οἷον. Arbeit ἐργασία, arbeitsam, φιλοπόνως, empfinden αἰσθάνεσθαι, empfindsam εὐαισθήτως, Tugend ἀρετὴ, tugendsam ἐναρέτως.

selig δηλοῖ ἀφθονίαν, οἷον, glück εὐτυχία, glückselig εὐδαιμόνως, Mühe κόπος, mühselig, πολυκόπως.

Σύνθεσις ἐπιῤῥημάτων.

Τὰ ἐπιῤῥήματα δύνανται νὰ συνθέτωνται μετὰ τῶν πλείστων μερῶν τοῦ λόγου, οἷον·

1). ὄνομα μὲ ἐπίῤῥημα, οἷον· Geld ἄργυρος, gierig ἐπιθυμῶν, geldgierig φιλαργύρως, Baum δένδρον, stark δυνατὸς, baumstark, ὡς δένδρον δυνατός.

2). ἐπίῤῥημα μὲ ἐπίῤῥημα οἷον· hoch ὑψηλὸς, muthig θαῤῥαλέως, hochmüthig ὑψηλοφρόνως.

3). Ῥῆμα μὲ ἐπίῤῥημα, οἷον, brennen καίειν, heiss θερμῶς, brennheiss καυστικῶς, denken σκέπτεσθαι, würdig ἄξιος, denkwürdig ἀξιομνημονεύτως.

4). Ἀριθμητικὸν μὲ ἐπίῤῥημα, οἷον, dreiseitig, dreieckig, τριγώνως.

5). Πρόθεσις μὲ ἐπίῤῥημα, οἷον, nach μετὰ, lassig ἀφίνων nachlässig, ἀμελῶς, vor πρὸ, laut μεγαλοφώνως, vorlaut προπετῶς.

Ἡ συνηθεστέρα σύνθεσις ὀνομάτων εἶναι ἡ μετὰ τῶν ἑξῆς ἐπιῤῥημάτων·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

artig=εἶδος, οἷον, steinartig πετρῶδες,

frei, leer, los } ἐπὶ στερήσεως, οἷον, sorgenfrei ἀμερίμνως, freudenleer, ἄνευ χαρᾶς, geldlos ἄνευ χρημάτων.

haltig=οὔχος, οἷον silberhaltig ἀργυροῦχος.

reich=πλουσίως, οἷον, freudenreich πολυχαρής.

voll=πλήρης, οἷον, hoffnungsvoll, πλήρης ἐλπίδος, εὔελπις.

werth, würdig } ἄξιος, οἷον, ehrwürdig ἀξιοσεβάστως, strafwürdig ἀξιοτιμώρητος.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

1) Ἀνώμαλα ὡς πρὸς τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν βαθμὸν εἶναι τὰ ἑξῆς ἐπιῤῥήματα.

θετικὸς	συγκριτικὸς	ὑπερθετικὸς
bald πάραυτα	eher	ehestens, am ehesten
gern εὐχαρίστως	lieber	— am liebsten
oft συχνὰ	öfter, öfters, oftmals	— am öftesten

2) Τὸ ἐπίῤῥημα, προσδιορίζον ἄλλο μέρος λόγου τίθεται πρὸ αὐτοῦ, οἷον, er war sehr froh, ἦτο λίαν φαιδρός.

3) Εἰς ἁπλῆν πρότασιν, τῆς ὁποίας τὸ ῥῆμα εἶναι ἁπλοῦν καὶ ἐνεστῶτος ἢ παρατατικοῦ χρόνου, τίθεται τὸ ἐπίῤῥημα εἰς τὸ τέλος, ἐὰν δὲ ἦναι τὸ ῥῆμα σύνθετον, τότε τίθεται πρὸ τοῦ χωριζομένου μέρους τῆς συνθέσεως, οἷον, ich schreibe (schrieb) den Brief schön, γράφω τὴν ἐπιστολὴν ὡραίως, ich schreibe den Brief gleich ab, ἀντιγράφω τὴν ἐπιστολὴν ἀμέσως.

4) Ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι εἰς παρακείμενον, ὑπερσυντελικὸν ἢ μέλλοντα χρόνον τίθεται τὸ ἐπίῤῥημα πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἢ τοῦ ἀπαρεμφάτου (ὅρα τὸν σχηματισμὸν τῶν χρόνων §. 17), οἷον, ich habe (hatte) den Brief schon geschrie-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ben, ἔγραφον ἢ ἔγραψα ἤδη τὴν ἐπιστολήν, ich werde den Brief gleich schreiben, γράψω ἀμέσως τὴν ἐπιστολήν.

5) Τὰ ἐπιῤῥήματα, allein μόνον, genug ἀρκετὰ, καὶ selbst ὁ ἴδιος, μὴ προσδιορίζοντα τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως, τίθενται μετὰ τὴν προσδιοριζομένην λέξιν ἢ πρὸ αὐτῆς, ich allein (selbst) war dort ἢ allein (selbst) ich war dort ἐγὼ μόνον (ὁ ἴδιος) ἤμην ἐκεῖ, er hat Geld genug ἢ genug Geld, ἔχει ἀρκετὰ χρήματα.

6) Τὸ ἐπίῤῥημα nicht προσδιορίζον ὄνομα μὲ ἀόριστον ἄρθρον μεταβάλλεται εἰς kein, e-es, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδὲν, οἷον, ich erwarte nicht einen Brief, weil .... ich erwarte keinen Brief, δὲν περιμένω οὐδεμίαν ἐπιστολὴν, ἐπειδή . . .

7) Τὸ ἐπίῤῥημα nicht προσδιορίζον παθητικὴν μετοχὴν μεταβάλλεται εἰς τὸ ἀρνητικὸν un συναπτόμενον μὲ τὴν μετοχὴν, οἷον, ein nicht erwarteter Besuch, μὴ προσδοκημένη ἐπίσκεψις, ein unerwarteter Besuch, ἀπροσδόκητος ἐπίσκεψις.

8) Ἐὰν εἰς πρότασίν τινα ὑπάρχῃ ἤδη ἀρνητικὴ λέξις, παραλείπεται τὸ nicht, ἐπειδὴ δύο ἀρνήσεις ἀποτελοῦσι κατάφασιν, οἷον· Es war Niemand nicht da. Οὐδεὶς δὲν ἦτον ἐδῶ, ὀρθῶς. Es war Niemand da. — Er ist nie nicht zu Hause, ὀρθῶς, Er ist nie zu Hause, ποτὲ δὲν εἶναι οἶκοι.

9) Προηγουμένου ῥήματος μὲ ἀρνητικὴν ἔννοιαν, παραλείπεται τὸ ἐπίῤῥημα nicht, οἷον μετὰ τὰ ῥήματα abschlagen, versagen ἀρνεῖσθαι, verbieten ἀπαγορεύειν, zweifeln ἀμφιβάλλειν, fürchten φοβεῖσθαι, hindern ἐμποδίζειν, leugnen ἀρνεῖσθαι, π. χ. dem Kinde ist untersagt, zu lügen, (ἀντὶ nicht zu lügen) εἰς τὸ παιδίον εἶναι ἀπαγορευμένον νὰ (μὴ) ψεύδηται.

10) Ἐπὶ θαυμασμοῦ τὸ nicht, εἶναι περιττὸν (εἴς τινας συγγραφεῖς εὕρηται ἀκόμη εὔχρηστον) wie schön ist (nicht)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

die Eintracht unter Brüdern und Schwestern, πόσον ὡραία εἶναι ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν!

11) Τινὰ ῥήματα ἔχουσι καὶ ἐπιῤῥηματικὴν σημασίαν καὶ ἡ προσθήκη ἐπιῤῥήματος τῆς αὐτῆς σημασίας πλεονάζει, οἷον pflegen συνειθίζειν, er pflegt es (gewöhnlich) so zu machen, συνειθίζει (συνήθως) νὰ τὸ κάμνῃ οὕτως.

12) Ἐὰν ἡ πρόθεσις σαφῶς δηλοῖ τὴν σχέσιν μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἄλλου ὀνόματος, πλεονάζει ἡ προσθήκη ἐπιῤῥήματος δηλοῦντος τὴν αὐτὴν σχέσιν, οἷον Er kam aus dem Hause (heraus) ἦλθεν ἐκ τῆς οἰκίας (ἔξω).

Περὶ ἀκριβοῦς σημασίας τινῶν ἐπιῤῥημάτων.

Beiläufig, σχεδὸν, ἀφορᾷ χρόνον.
beinahe σχεδὸν, » τόπον.
ungefähr σχεδὸν, ἀφορᾷ ἀριθμόν.
fast σχεδὸν, » » καὶ τόπον.
neulich, kürzlich, jüngst νεωστὶ, ἐπὶ χρόνου. Τὸ neulich φανερόνει ὀλίγον, kürzlich ὀλιγώτερον, jüngst, ἐλάχιστον παρελθόντα χρόνον.

eben καὶ gerade ταυτοχρόνως, ἀκριβῶς (ἴσια). Τὰ δύο ἐπιῤῥήματα δηλοῦσι ταυτότητα τρόπου, βαθμοῦ ἢ χρόνου, οἷον Er macht es eben (ἢ gerade) so, wie ich. Τὸ κάμνει ἐπίσης ἀκριβῶς ὡς ἐγώ.

Ἐπὶ χρόνου μόνον τὸ eben, εἶναι εὔχρηστον, καὶ σημαίνει ἀκριβῶς τὴν τελευταίαν παρελθοῦσαν στιγμὴν, οἷον er ist eben angekommen (ὄχι gerade) τὴν στιγμὴν ἔφθασε.

Erst, schon, noch, δηλοῦσι χρόνον, πρῶτον, ἤδη, ἔτι.

jetzt, τώρα, nun νῦν. Jetzt δηλοῖ τὸν ἁπλοῦν ἐνεστῶτα χρόνον, nun τὸν ἐνεστῶτα χρόνον μετὰ τῶν περιστάσεων, οἷον Nun kommst du zu spät, was ist nun zu thun? Νῦν ἔρχεσαι πολὺ ἀργά· τί νὰ κάμωμεν νῦν (δηλ. εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

sonst ἄλλως, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οἷον **Thue deine Pflicht, sonst wirst du bestraft.** Κάμνε τὸ χρέος σου, ἄλλως τιμωρεῖσαι.

sonst, ἐπὶ χρόνου, ἄλλοτε, κατ' ἄλλον χρόνον, οἷον **Er trinkt nur Sonntags Wein, sonst Wasser,** πίνει μόνον τὴν κυριακὴν οἶνον, ἄλλοτε (τὸν ἄλλον καιρὸν, τὰς ἄλλας ἡμέρας) ὕδωρ.

sonst ἢ **ehemals** ποτὲ, δηλοῦσιν ἀόριστον παρελθόντα χρόνον, οἷον **sonst (ehemals) war es anders, als jetzt.** Ποτὲ ἄλλως ἦτον ἢ τώρα.

einst } ποτὲ, ἐπὶ ὁριστικῶς παρελθόντος χρόνου μᾶλλον,
einmal } καὶ ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, οἷον **Du hattest einst einen Freund** καὶ **du wirst mich einst zum Freunde haben.** Ποτὲ εἶχες φίλον,—ποτὲ θέλεις μὲ ἔχει φίλον.

voran ἢ **voraus** ἔμπροσθεν, δηλοῖ τὴν θέσιν, τὸν τόπον τοῦ πρώτου σχετικῶς πρὸς δεύτερόν τινα ἢ πολλοὺς, οἷον **Gehe voran** ἢ **voraus, wir werden folgen.** Πορεύου ἔμπροσθεν (προπορεύου) ἡμεῖς ἀκολουθήσομεν.

vorwärts ἐμπρὸς, δηλοῖ τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς, δηλ. κίνησιν, χωρὶς νὰ ἀποβλέπῃ τὸ ἀκόλουθον. **Ich schreite vorwärts** προχωρῶ.

auf καὶ **offen, auf** φανερόνει μὲ ὀλίγα τινα ῥήματα τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀνοίγειν, **offen** τὴν κατάστασιν, δηλ. τὸ ἀνοικτὸν, οἷον **ich schlage das Buch auf,** ἀνοίγω τὸ βιβλίον, **das Buch ist offen.** Τὸ βιβλίον εἶναι ἀνοικτόν.

in καὶ **ein** (ἐν, εἰς) τὸ **in** φανερόνει εἰς σύνθεσιν στάσιν, ὡς πρόθεσις κίνησιν καὶ στάσιν, τὸ **ein,** σύνθετον μὲ ῥήματα τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν, σύνθετον μὲ ἐπιῤῥήματα, ὀνόματα κλ, στάσιν, οἷον **indem** ἐνῷ, **indessen** ἐντούτοις, **ich bin in der Kirche,** εἶμαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, **ich gehe in die Kirche,** πηγαίνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Μὲ τὴν πρόθεσιν **in** δὲν συνθέτονται ῥήματα· ἀντ' αὐτοῦ μὲ **ein**, οἷον **eindringen** εἰσδύειν.

Εἰς τὰς συνθέσεις **herein**, **hinein**, **darein**, **worein** δηλοῖ τὸ **ein** τὴν κίνησιν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν, εἰς δὲ τὰς συνθέσεις **darin**, **hierin**, **worin**, τὸ **in** δηλοῖ στάσιν.

hier ἐδῶ, ὑπάρχει εἰς σύνθεσιν μετὰ διαφόρων προθέσεων, μόνον εἰς **hiedurch**, **hieher**, **hiefür** ἄνευ r, εὐφωνίας χάριν.

hin ἐκεῖ, ἐπὶ κινήσεως, δηλ. ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν λαλοῦντα· εἰς συνθέσεις μὲ προθέσεις αὗται προσδιορίζουσι τὸν τρόπον τῆς κινήσεως, οἷον **hinauf** πρὸς τὰ ἄνω, **hinein** πρὸς τὰ ἐντός.

her ἐδῶ, ἐπὶ κινήσεως εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ **hin**, φανερόνει δηλ. τὴν πλησίασιν πρὸς τὸν λαλοῦντα.

Τὰ μὲ **her** σχηματισθέντα ἐπιῤῥήματα, ὡς **herab**, **heraus**, **herunter** κ.τ.λ. εἰς σύνθεσιν μετὰ ῥημάτων δὲν ἔχουν τὴν σημασίαν κινήσεως, ἀλλὰ μεταφορικὴν, οἷον **herablassen** **Herablassung** συγκαταβαίνειν, συγκατάβασις, **herausgeben** **Herausgabe** ἐκδίδειν, ἔκδοσις, **herunterkommen** πτωχεύειν.

herum καὶ **umher** = περὶ, **herum** φανερόνει τὴν κυκλοειδῆ κίνησιν πρὸς τὸν λαλοῦντα ἢ περὶ τὸ ἀντικείμενον, **umher** τὴν ἀόριστον κίνησιν, οἷον **Ich gehe um die Stadt herum** πηγαίνω περὶ τὴν πόλιν, **ich gehe in der Stadt umher** περιφέρομαι ἐν τῇ πόλει.

hinum-umhin. Τὸ **hinum** δηλοῖ τὴν κίνησιν ἀπὸ τὸν λαλοῦντα περὶ τὸ ἀντικείμενον πρὸς ἓν μέρος αὐτοῦ, **umhin** δηλοῖ τὴν κίνησιν περὶ τὸ ἀντικείμενον. Εἰς τὴν φράσιν **ich kann nicht umhin, zu bemerken**, ἔχει ἐντελῶς μεταφορικὴν σημασίαν, οἷον, πρέπει νὰ παρατηρήσω.

§. 19.

Περὶ προθέσεων.

Εἴδη προθέσεων.

ά) Πρωτότυποι ἢ ἁπλαῖ, οἷον, **an**, **auf** εἰς, ἐπὶ, **aus** ἐκ ἐξ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

bei παρὰ, durch διὰ τοῦ, τῆς, für διὰ τὸν, τὴν, vor πρὸ, in εἰς, ἐν, mit μὲ, nach πρὸς, κατὰ, ob ἕνεκα, ohne ἄνευ, seit ἀφ' ὅτου, um περὶ, von ἀπὸ, zu, πρός.

β) Παράγωγοι, οἷον ausser ἐκτὸς (ἀπὸ aus) hinter ὄπισθεν (ἀπὸ hin), über ὑπὲρ (ἀπὸ ob), unter ὑπὸ (ἀπὸ in), wider κατὰ (ἀπὸ wie καὶ dar), sonder ἄνευ (ἀπὸ τὸ sondern χωρίζειν), sammt ὁμοῦ (ἀπὸ sammeln συναθροίζειν)

γ) Σύνθετοι, οἷον, binnen ἐντὸς (χρονικὸν) (ἐκ τοῦ bei καὶ in ἢ innen)

δ) Προθέσεις ἐξ ὀνομάτων.

gegen πρὸς (ἀπὸ Gegend τόπος) κατὰ συγκοπὴν gen, σύνθετον μετὰ da, ent, hin, καὶ zu, οἷον, dagegen ἀπεναντίας, τοῦ über, οἷον, gegenüber ἀντικρύ.

halb, halben, halber (ἀπὸ Halbe ἥμισυ) εἰς σύνθεσιν:

ausserhalb, ἔξωθεν, innerhalb, ἔσωθεν, oberhalb ἄνωθεν, unterhalb κάτωθεν.

hinsichtlich ὡς πρὸς (ἀπὸ Hinsicht) ἀπόβλεψις.

wegen ἕνεκα (ἀπὸ Weg ὁδός.)

zufolge συνεπείᾳ (ἀπὸ Folge συνέπεια.)

kraft δυνάμει (ἀπὸ Kraft δύναμις.)

vermöge διὰ τοῦ, τῆς, (ἀπὸ Vermögen δύναμις)

laut συμφώνως (ἀπὸ Laut φωνή.)

mittels ἢ mittelst, διὰ τοῦ τῆς, (ἀπὸ Mittel μέσον.)

diesseit ἢ diesseits ἐντεῦθεν (ἀπὸ dieses καὶ Seite μέρος.)

jenseit ἢ jenseits, πέραν (ἀπὸ jenes καὶ Seite).

anstatt ἢ statt ἀντὶ (ἀπὸ Stätte θέσις).

trotz μὲ ὅλον, ὅλην (ἀπὸ Trotz αὐθάδεια).

willen χάριν (ἀπὸ Willen θέλησις) μὲ um, οἷον, um der Menschen willen χάριν τῶν ἀνθρώπων.

Σημείωσις. Ἡ γενικὴ τῶν ὀνομάτων Angesicht, πρόσωπον, Behuf, βοήθεια, σκοπὸς, συνδρομὴ, Eingang, εἴσοδος ἀρχὴ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

εἶναι ἐνχρήσει ὡς πρόθεσις, οἷον, angesichts der Menschen, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, behufs der Beendigung πρὸς βοήθειαν, σκοπὸν, τῆς ἀποπερατώσεως.

Προθέσεις μετὰ γενικῆς.

anstatt ἢ statt ἀντὶ, δηλοῖ θέσιν, οἷον, anstatt (statt) meines Bruders komme ich, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἔρχομαι ἐγώ.

Ἡ πρόθεσις (anstatt) χωρίζεται ἐνίοτε καὶ τὸ statt, θεωρούμενον ὡς οὐσιαστικὸν τίθεται μετὰ τὴν γενικὴν, οἷον, an Kindes statt, εἰς τὴν θέσιν τοῦ τέκνου.

diesseit ἐντεῦθεν, jenseit ἐκεῖθεν, οἷον, diesseit des Grabes sei weise, jenseit desselben sei glücklich. Ἐντεῦθεν τοῦ τάφου ἔσο σοφὸς, πέραν αὐτοῦ εὐτυχής.

Αἱ δύο προθέσεις προσλαμβάνουσιν ὡς ἐπιῤῥήματα s, οἷον, diesseits sei weise, jenseits sei glücklich.

halb, halben, halber ἕνεκα, εἰς σύνθεσιν δηλοῦσι τὴν τοπικὴν σχέσιν, οἷον, ausserhalb, ἔξωθεν, innerhalb ἔσωθεν oberhalb ἄνωθεν, unterhalb κάτωθεν.

Ἡ ἐξ ὀνόματος σχηματισθεῖσα πρόθεσις τίθεται πάντοτε μετὰ τὴν γενικὴν, οἷον, Armuth halber, desshalben ἢ desshalb.

Kraft } δυνάμει οἷον, kraft (vermöge) des Befehles
vermöge } δυνάμει τῆς διαταγῆς.

längs καὶ entlang παρὰ τὸν κατὰ μῆκος, οἷον,
längs des Weges κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

laut συμφώνως, κατὰ, οἷον, laut des Briefes, der Zeitung κατὰ τὴν ἐπιστολὴν, ἐφημερίδα.

mittels, mittelst } διὰ μέσου οἷον, wir kamen
vermittels, vermittelst } vermittelst ἢ mittelst des Kahnes an das Ufer. Ἐφθάσαμεν διὰ τῆς λέμβου εἰς τὴν ὄχθην.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

nm willen χάριν, διὰ, λαμβάνει τὴν γενικὴν μεταξὺ τῶν δύο μερῶν, οἷον, Gott schuf alles um der Menschen willen ὁ Θεὸς ἔπλασε τὰ πάντα χάριν τῶν ἀνθρώπων, um Gottes willen διὰ τὸν Θεόν!

ungeachtet } μὲ ὅλον, ὅλην κτλ. ἢ μὴ θεωρουμένου θεω-
trotz } ρουμένης, οἷον, Trotz seines Fleisses kann,
Μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλειάν του δὲν δύναται.
(μὲ ἄρνησιν.)

unweit ὄχι μακρὰν, πλησίον, οἷον, unweit des Gartens, πλησίον τοῦ κήπου.

während διαρκοῦντος, διαρκούσης κτ. οἷον, während der Schlacht διαρκούσης τῆς μάχης.

wegen ἕνεκα, οἷον, wegen seines Fleisses, ἕνεκα τῆς ἐπιμελείας του, ἢ seines Fleisses wegen.

(Ὑπάρχει καὶ μὲ τὴν γενικὴν τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἑνωμένον, οἷον, meinet, deinet-seinet-ihret-wegen). Zufolge συνεπείᾳ, οἷον, Zufolge der Verordnung, συνεπείᾳ τοῦ διατάγματος.

Προθέσεις μετὰ δοτικῆς.

aus ἐκ, ἐξ, δηλοῖ, α') τοπικὴν καὶ χρονικὴν σχέσιν, οἷον, aus der Schule kommen ἐκ τοῦ σχολίου ἔρχεσθαι. Ein Dichter aus dem XIII. Jahrhundert. Ποιητὴς (ἐκ) τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

β') σχέσιν ὕλης, οἷον aus Holz, ἐκ ξύλου.

γ') λόγον γνώσεως, aus Erfahrung ἐκ πείρας.

δ') αἰτίαν, aus Geiz, ἀπὸ φιλαργυρίαν.

ausser ἐκτὸς, οἷον, ausser der Stadt sind Felder, ἐκτὸς τῆς πόλεως εἶναι ἀγροί· ausser der Stadt hat das Erdbeben auch viele Dörfer zerstört, ἐκτὸς τῆς πόλεως κατέστρεψεν ὁ σεισμὸς καὶ πολλὰ χωρία.

Ἐὰν τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως ἀπαιτῇ πρὸς συμπλήρωσιν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τῆς ἐννοίας του ὄνομα μετὰ τοῦ **auser**, συντάσσεται ἡ πρόθεσις αὐτὴ μετὰ αἰτιατικῆς, οἷον, **Ich setze etwas ausser allen** (ὄχι **allem**) **Zweifel** θέτω τι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

bei παρά τινι, ά) ἐπὶ στάσεως, οἷον, **er wohnt bei dem Markte**, κατοικεῖ παρὰ τὴν ἀγοράν.

β') ἐπὶ διαρκείας πράξεως, οἷον **Bei der Aufführung des Drama**, κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ δράματος.

binnen ἢ **innerhalb**, ἐντὸς, ἐπὶ χρόνου, οἷον, **Das Schiff kam binnen** ἢ **innerhalb acht Tagen von. . . .** Τὸ πλοῖον ἦλθεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ . . . (**innerhalb**, τοπικὸν ἔσωθεν).

entgegen καὶ **zuwider**, αἱ δύο προθέσεις δηλοῦσι τὴν σχετικὴν διεύθυνσιν δύο πραγμάτων πρὸς ἄλληλα, **zuwider** δηλοῖ συγχρόνως ἀποστροφὴν, ἔχθραν. Ἀμφότεραι αἱ προθέσεις τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον, **Der Osten ist dem Westen entgegen**, ἡ ἀνατολὴ εἶναι ἀπέναντι τῆς δύσεως. **Die Arzenei ist mir zuwider, der Mensch ist mir zuwider**, ἀποστρέφομαι τὸ φάρμακον, τὸν ἄνθρωπον.— Μετὰ τῶν ῥημάτων **gehen** καὶ **kommen** σημαίνει πρὸς ἀπάντησιν.

gegenüber ἀπέναντι, ἐπὶ θέσεως, ὡσαύτως τίθεται μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον, **sein Haus steht dem Rathause gegenüber.** Ὁ οἶκός του ἵσταται ἀπέναντι τοῦ βουλευτηρίου (τῆς δημαρχίας)

inner=**in** ἐντὸς, σπανίως ἀπαντᾶται.

mit
nebst
sammt
} γενικῶς=μέ. **Mit** φανερόνει στενωτέραν ἐσωτερικὴν, **nebst** καὶ **sammt** ἐξωτερικὴν ἔννωσιν, οἷον **Wein mit Wasser**, οἶνος μικτὸς μὲ ὕδωρ. **Wein nebst, (sammt) Wasser** οἶνος καὶ ὕδωρ (ἄμικτα). **Leiden mit Geduld ertragen**, πόνους μεθ' ὑπομονῆς ὑπομένειν· **die Mutter nebst** (ἢ **mit**) **der Tochter**, ἡ μήτηρ μὲ τὴν θυγατέρα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

nach πρὸς, κατὰ, μετὰ, περὶ, δηλοῖ·

α') Κίνησιν ἢ διεύθυνσιν πρὸς τόπον ἀπομεμακρυσμένον, οἷον Er reiset nach England, ταξειδεύει εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

β') Τρόπον, οἷον nach der Vorschrift schreiben, γράφειν κατὰ τὸ παράδειγμα.

γ') τάξιν, der Erste nach mir, ὁ πρῶτος μετ' ἐμέ.

δ') αἰτίαν, Er fragt nach mir, ἐρωτᾷ περὶ ἐμοῦ.

Ἐὰν σημαίνῃ τὸν τρόπον, ἡ πρόθεσις δύναται νὰ τεθῇ καὶ μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον meiner Meinung nach, κατὰ (συμφώνως μὲ) τὴν γνώμην μου.

Κατ' ἐξαίρεσιν λέγεται, nach Hause gehen, πρὸς τὴν οἰκίαν.

nächst } πλησίον, πλησιέστατα, δηλοῖ, τόπον, τὴν ἄμε-
zunächst } σον ἀκολουθίαν, οἷον er sass nächst ihr, ἐκάθητο πλησιέστατα αὐτῆς, nächst Ihnen ist er mir der Liebste, πλησιέστατα ὑμῶν, εἶναι αὐτὸς εἰς ἐμὲ ὁ ἀγαπητότατος. — Ἡ πρόθεσις zunächst τίθεται καὶ μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον er sass ihr zunächst.

seit ἀπὸ τοῦ, τῆς, δηλοῖ τὸν ἀκόλουθον χρόνον καὶ διάρκειαν ἀπὸ ὡρισμένου τινος χρόνου, οἷον Seit Christi Geburt, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

von ἀπὸ τὸν, τὴν, ἐκ, περὶ, δηλοῖ ἀπομάκρυνσιν, παραγωγὴν, ἀρχὴν κτλ. σχετικῶς μὲ τὸν τόπον, χρόνον καὶ τὴν ἐνεργητικὴν αἰτίαν. Ἐπὶ χρόνου προστίθεται ἐνίοτε καὶ δευτέρα πρόθεσις (an, auf, aus) ἥτις φανερόνει τὴν διάρκειαν, οἷον er kommt von Italien, ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, vom Pferde steigen, καταβαίνειν ἀπὸ τὸν ἵππον, das Buch handelt vom Kriege, τὸ βιβλίον πραγματεύεται περὶ πολέμου. Von dem Tage an . . . ἀπὸ τῆς ἡμέρας, von seiner Jugend auf ἢ an, ἀπὸ τῆς νεότητός του.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

zu πρὸς, εἰς, κατὰ, ἐπὶ, δηλοῖ·

ά) Κίνησιν πρὸς ἔμψυχα, οἷον ich gehe zu meiner Schwester πηγαίνω εἰς τὴν ἀδελφήν μου.

β') Κατάστασιν. Zu meinem Troste fand ich ihn zu Hause πρὸς παρηγορίαν μου τὸν εὗρον εἰς τὸν οἶκον.

γ') Χρόνον, zu der Stunde, κατὰ τὴν ὥραν.

δ') Τρόπον, zu Pferde ἔφιππος, zu Fusse πεζός.

έ) Ἀναλογίαν ἀξίας, ἰδιότητος. Im Verhältniss, wie ein Zwerg zu einem Riesen, ἐν ἀναλογίᾳ νάνου πρὸς γίγαντα· den Thaler zu fünf Drachmen rechnen. Τὸ τάλληρον λογίζειν πρὸς πέντε δραχμάς.

Προθέσεις μετὰ αἰτιατικῆς.

durch, διὰ, τοῦ, τῆς, κατὰ, δηλοῖ διεύθυνσιν διὰ τῶν ἐσωτερικῶν μερῶν σώματος, διάρκειαν χρόνου, μέσον, οἷον durch das Thor fahren, διὰ τῆς πύλης πορεύεσθαι, durch ein ganzes Jahr, ἢ das gange Jahr durch, καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Durch den Gebrauch der Bücher, διὰ χρήσεως τῶν βιβλίων. — Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ durch einander, ἄνω κάτω.

für διὰ τὸν, τὴν, πρὸς, ἀνὰ, ὡς, ἀντὶ, δηλοῖ σχέσιν.

ά) Θέσεως, ich gehe für meinen Bruder in den Krieg, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον.

β') Ὁμοιότητος, ich hielt es für Wahrheit, τὸ ἐξέλαβον ὡς ἀλήθειαν.

γ') Σκοπὸν, Der Vater sorgt für seine Kinder, ὁ πατὴρ φροντίζει διὰ τὰ τέκνα του.

δ') Σειρὰν, τάξιν, für das (fürs) Erste, κατὰ πρῶτον, Tag für Tag, ἡμέραν πρὸς ἡμέραν.

gegen ἢ wider πρὸς, ἐναντίον, ὡς πρὸς, κατὰ, δηλοῦσι τὴν διεύθυνσιν πρὸς ἀντικείμενόν τι, gegen γενικῶς, wider ἐπὶ ἀντιστάσεως, οἷον Liebe gegen Jemand haben, ἀγάπην ἔχειν πρός τινα, gegen Jemand sein, κατά τινος. Was bist

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

du gegen jenen Reichen τί εἶσαι ὡς πρὸς ἐκεῖνον τὸν πλούσιον;

Κατὰ συγκοπὴν γράφεται gen, ἀντὶ gegen εἰς ποιητάς, οἷον, gen Himmel, πρὸς οὐρανὸν, gen Osten πρὸς ἀνατολάς.

ohne, sonder } ἄνευ, δηλοῖ ἔλλειψιν, ἀπουσίαν, ἀπόκλεισιν, οἷον, Was ist das Leben ohne einen Freund? Τί εἶναι ἡ ζωὴ ἄνευ φίλου;

Sonder ἀπαντᾶται μᾶλλον εἰς ποιητάς, οἷον, sonder Zweifel ἄνευ ἀμφιβολίας.

um περὶ, ἀνὰ δηλοῖ κίνησιν ἢ στάσιν ἐν εἴδει κύκλου, ἀλλαγὴν, σύγκρισιν ἀριθμοῦ, μέτρου, ἁπλοῦν χρόνον, σκοπὸν, στέρησιν, οἷον, um die Kirche gehen, περὶ τὴν ἐκκλησίαν βαδίζειν, um den Tisch sitzen, κάθεσθαι περὶ τὴν τράπεζαν, um den andern Tag ἀνὰ δευτέραν ἡμέραν, um zwei Tage zu spät, δύο ἡμέρας ἀργότερα, morgen um sechs Uhr, αὔριον τὴν ἕκτην ὥραν, sich um eine Sache bemühen, κοπιάζειν περὶ πράγματός τινος, um das Leben bringen, τὴν ζωὴν ἀφαιρεῖν, φονεύειν.

Προθέσεις μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

Εἶναι αἱ ἑξῆς.

an, εἰς, πλησίον.	über, ὑπὲρ ὑπεράνω.
auf, εἰς ἐπὶ	unter, μεταξὺ (πολλῶν ἀντικειμένων)
hinter, ὄπισθεν	vor, πρὸ, ἀπὸ,
neben, πλησίον	zwischen, μεταξὺ (δύο ἀντικειμένων.)
in, εἰς ἢ ἐν.	

Μετὰ δοτικῆς συντάσσονται αἱ ἄνω προθέσεις ἐπὶ στάσεως, ἡσυχίας, μετὰ αἰτιατικῆς δὲ ἐπὶ κινήσεως, οἷον, auf dem Dache stehen, ἵστασθαι ἐπὶ τῆς στέγης, auf das Dach steigen, ἀναβαίνειν εἰς τὴν στέγην.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν προθέσεων.

1) Ἐὰν εἰς πρότασίν τινα ὑπάρχωσι πλειότερα ὀνόματα μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν, ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς εἶναι περιττὴ, ὡσαύτως ἐὰν τὰ ὀνόματα συνδέωνται μὲ τοὺς συνδέσμους und

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

καὶ, oder ἢ, οἷον, Der Kaufmann brachte für den Vater (für) die Mutter und (für) die Kinder neue Kleider ὁ ἔμπορος ἔφερε διὰ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ τὰ παιδία νέα φορέματα.— Μετὰ τοὺς ἄλλους συνδέσμους, ἢ ἐὰν τὸ ὄνομα ἔχῃ διάφορα κατηγορούμενα, ἡ πρόθεσις ἐπαναλαμβάνεται, οἷον, er hat es entweder von dir oder von deinem Bruder gehört, τὸ ἤκουσεν ἢ ἀπὸ σὲ ἢ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου. Mit zwanzig Jahren bist du noch Jüngling, mit dreissig ein Mann, mit achtzig ein Greis. Μὲ εἴκοσι ἔτη εἶσαι ἀκόμη νεανίας, μὲ τριάκοντα ἀνὴρ, μὲ ὀγδοήκοντα γέρων.

2) Δύο προθέσεις δὲν τίθενται κατὰ συνέχειαν ἕνεκα κακοφωνίας καὶ ἀσαφείας, ἀλλὰ παρεμβάλλεται κατάλληλός τις λέξις, ἢ ἡ πρότασις περιγράφεται δι' ἀντωνυμίας, οἷον, ἀντὶ Für von dem Kaufmanne gelieferte Waaren, λέγομεν κάλλιον. Für die von dem Kaufmanne gelieferten Waaren, ἢ für die Waaren, welche der Kaufmann geliefert hat, διὰ τὰς παρὰ τοῦ ἐμπόρου χορηγηθείσας πραγματείας, ἢ διὰ τὰς πραγματείας, ἃς ὁ ἔμπορος ἐχορήγησε.

3) Αἱ προθέσεις τίθενται καὶ εἰς ἐπιῤῥήματα τόπου, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἄκλιτα, οἷον, er warf es von oben herab. Τὸ ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἐπάνω, ich sehe dich von fern, σὲ βλέπω μακρόθεν, für jetzt, πρὸς τὸ παρόν.

4) Προθέσεις τινες ἀπαιτοῦσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας δευτέραν πρόθεσιν ἢ ἐπιῤῥῆμα, διὰ τῶν ὁποίων δηλοῦται ἡ σχέσις τῆς ἀρχῆς, διαρκείας, κινήσεως κτλ. αὐτὴ ἡ δευτέρα πρόθεσις ἢ τὸ προστεθὲν ἐπιῤῥῆμα τίθεται πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον, von heute an, ἀπὸ τὴν σήμερον, von Jugend auf, ἐκ νεότητος von oben her, ἀπὸ ἄνω (πρὸς ἐμέ.)

Ἐὰν ἤδη διὰ τῶν πλαγίων πτώσεων ἐκφράζηται ἡ σχέσις τῶν ὀνομάτων, πλεονάζει ἡ πρόθεσις, οἷον, die Mutter sagte es (zu) der Schwester ἡ μήτηρ τὸ ἔλεγεν εἰς τὴν θυγατέρα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

6) Μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος δύναται νὰ τεθῇ ἡ γενικὴ ἄλλου τινος ὀνόματος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χάνει τὸ μετὰ τῆς προθέσεως συνταχθὲν ὄνομα τὸ ἄρθρον, οἷον, **Mit dem Fleisse Jhres Sohnes bin ich zufrieden** ἢ **Mit Jhres Sohnes Fleisse bin ich zufrieden**, μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὑμετέρου υἱοῦ εἶμαι εὐχαριστημένος.

7) Μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος ὀνόματος δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἄλλη πλαγία πτῶσις μετὰ προθέσεως ἐκτὸς ἐὰν συνδέεται τὸ πρῶτον ὄνομα μὲ μίαν τῶν μετοχῶν, οἷον· χάριν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, **Wegen der gegen Sie (bestehenden . . .) Freundschaft** ἕνεκα τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπαρχούσης φιλίας.

8) Ἐὰν συντάσσωνται αἱ προθέσεις μετὰ ἀπαρεμφάτου ἢ ἄλλης ἐγκλίσεως τοῦ ῥήματος, θεωροῦνται ὡς σύνδεσμοι, οἷον **Er ging weg, ohne mir etwas zu sagen**· ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ μοὶ εἴπῃ τι. **Er verliess mich, ungeachtet ich ihn bat.** Μὲ ἐγκατέλειψε, ἂν καὶ τὸν παρεκάλεσα.

9) Αἱ προθέσεις **an, bei, in, von, zu** συναιροῦνται μετὰ τῆς δοτικῆς **dem**, εἰς **am, beim, im, vom, zum**· αἱ προθέσεις **an, auf, durch, für, in, vor** συναιροῦνται μὲ τὴν αἰτιατικὴν **das**, εἰς **ans, aufs, fürs, ins, vors**, ἡ πρόθεσις **zu**, μὲ τὴν δοτικὴν **der**, εἰς **zur**.

Διὰ τῆς συναιρέσεως ταύτης χάνει τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον τὴν ὁριστικότητα καὶ ἡ συναίρεσις δηλοῖ γενικῶς τὴν ἰδέαν, οἷον, **ins Wasser** fallen εἰς ὕδωρ πίστειν (εἰς τὸ ὕδωρ πίπτειν).

10. Διὰ τῆς συνθέσεως προθέσεων μετὰ τῶν πλαγίων πτώσεων τῶν ἀντωνυμιῶν **der** καὶ **wer**, γίνονται ἐπιῤῥήματα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσι καὶ ὡς σύνδεσμοι, οἷον, **indess**, ἐνῷ, ἐντούτοις **vordem** πρότερον, **nachdem** ἀφοῦ κτλ.

§. 20.

Περὶ συνδέσμων.

Οἱ σύνδεσμοι κατάγονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐπιῤῥημά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

των καὶ πολλοὶ αὐτῶν εἰσέτι εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐπιῤῥήματα, οἷον, da, denn, so· ἐξ ἀντωνυμιῶν, οἷον, dass, weder, ἢ ἐκ ῥιζῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, οἷον auch, weil, endlich, ferner κτλ. καὶ τούτου ἕνεκα διαιροῦνται εἰς

ά) πρωτοτύπους, οἷον, auch, dann, denn, so, wie,

β′) παραγώγους, οἷον nämlich, ferner, erstens,

γ′) συνθέτους, οἷον, gleich wohl, obgleich, wenn schon.

Εἰς τοὺς συνθέτους συνδέσμους λογίζονται ἰδίως αἱ συνθέσεις ἐξ ἀντωνυμιῶν καὶ προθέσεων, οἷον, damit, darum, deshalb, demnach, somit κτλ.

Ὡς σύνδεσμοι εἶναι ἐν χρήσει.

aber, ἀλλὰ
allein, ἀλλὰ
als, ὡς
also, λοιπὸν
als ob, ὡς νὰ
als wenn, ὡς ἂν
als dass, παρὰ νὰ
anstatt, ἀντὶ
auch, καὶ
auf dass, ἵνα
ausser, ἐκτὸς
ausgenommen, ἐκτὸς
ausserdem, ἐκτὸς, πρὸς τούτοις.
bald-bald, ποτὲμὲν-ποτὲ δὲ
bevor, πρὸ τοῦ
besonders, ἰδίως
bis, ἕως
da, ὅτε
dagegen, ἀπ' ἐναντίας
daher, ὅθεν
damit, ἵνα
dann, ἔπειτα
darum, διὰ τοῦτο
dass, ὅτι, νὰ
demnach, ἑπομένως
denn, διότι
dennoch, μολαταῦτα
dessgleichen, ὡσαύτως
desshalb, διὰ τοῦτο
dessenungeachtet, μολαταῦτα.
desswegen, διὰ τοῦτο
doch ὅμως
ebenfalls, ὡσαύτως
ehe, πρὶν
ehe als, πρὶν ἢ
entweder-oder ἢ-ἢ
falls, ἐν περιπτώσει
ferner, ἐπίσης
fernerhin, εἰς τὸ ἑξῆς
folglich, ἑπομένως
geschweigedenn, μὴὅτι δὴ
gleichsam, οὕτως εἰπεῖν
gleichfalls, ὡσαύτως
gleichwohl, μάλιστα
hingegen, ἀπ' ἐναντίας
immerhin, ἐν πάσῃ περιπτώσει
indem, ἐνῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

indess, indessen, } ἐνῷ ἐντούτοις
ingleichen, ὡσαύτως
in so fern, καθόσον
in wie fern, ὁμ.
in wie weit, ὁμ.
inzwischen, ἐντούτοις
ja, μάλιστα
je-je, ὅσον-τόσον
je-desto, ὁμ.
jedoch, ἀλλ' ὅμως
je nachdem, καθ' ὅσον
kaum, μόλις, ἅμα
mithin, ἑπομένως
nachdem, ἀφοῦ
nicht allein-sondern auch, οὐχὶ μόνον-ἀλλὰ καὶ
nicht nur-sondern auch
nicht sobald, ἅμα
nun, νῦν ἐπειδὴ
nun, denn, λοιπὸν
nun denn, λοιπὸν
nur, μόνον
ob ἂν
ob auch, ἂν καὶ
obgleich, obschon, obwohl, } ἂν καὶ καίπερ
seit, ἀφοῦ
seitdem, ἀφοῦ
so, τότε, λοιπὸν
sobald, ἅμα
so dass ὥστε
sofern, ἐὰν
sogar, μάλιστα
so, (μετὰ ἐπιῤῥημάτων)
somit, ἑπομένως
sonach, ὁμ.
sodenn, λοιπὸν
sondern, ἀλλὰ
sonst, ἄλλως
sowohl-als auch, καὶ-καὶ
statt, ἀντὶ
theils-theils, ἐν μέρει μὲν ἐν μέρει δὲ
um, ἵνα
um dess willen, διὰ ταῦτα
um so mehr, τόσον μᾶλλον
und καὶ
ungeachtet, μολονότι
underdess, ἐνῷ
unterdessen, ἐν τούτοις
vielmehr, ἔτι μᾶλλον
vordem, πάλαι
während, διαρκοῦντος διαρκούσης
wann, πότε
warum, διατί
weder-noch, οὔτε-οὔτε
wenn, ἐὰν
wenn gleich, ἂν καὶ
wenn auch, ὁμ.
wenn nur, ἐὰν μόνον
wesshalb, wesswegen, } τούτουἕνεκα
weil, διότι
wie, πῶς
wiewohl, ἂν καὶ
wo, ὅπου
wodurch, δι' οὗ
womit, μὲ ὅτι
woraus, ἐξ οὗ
wovon, περὶ οὗ
wofern, ἐὰν
wohl, μάλιστα
zwar, μὲν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

zumal, τόσῳ μᾶλλον

Οἱ προηγούμενοι σύνδεσμοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις, οἷον.

Α') Εἰς συνδέσμους εἰς οὓς ἕπεται τὸ ὑποκείμενον, ἀπαιτοῦντας τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, τοὺς ἑξῆς.

als,	nachdem	wann,
als ob,	nicht allein,	warum,
als wenn,	nicht nur,	wenn,
anstatt,	nicht sobald	» gleich,
als dass,	nun—da	» schon,
auf dass,	ob	» auch
bevor,	ob auch,	» nur,
bis,	ob gleich	wesshalb,
da,	ob schon,	wesswegen,
damit,	ob wohl,	weil,
darum,	seit,	wie,
dass,	seitdem,	wie wohl,
ehe	so ἐὰν	wo,
ehe als,	so bald,	wodurch,
falls,	so dass,	womit,
indem,	so fern,	woraus,
indess,	so (μετὰ ἐπιῤῥ.)	wovon,
indessen,	statt	wofern
in so fern,	um	zumal,
in wie fern,	und	
in wie weit,	ungeachtet,	
je,	unterdess	
je nachdem	während,	

Β') Εἰς συνδέσμους μὲ σημασίαν ἐπιῤῥήματος, εἰς τοὺς ὁποίους ἕπεται ἀμέσως τὸ ῥῆμα εἶτα τὸ ὑποκείμενον.

also,	dann,	dessgleichen,
auch,	daher,	desshalb,
ausserdem,	desto,	dessenungeachtet,
besonders	darum.	desswegen,
bald	demnach,	doch,
dagegen,	dennoch	ebenfalls,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

entweder,	inzwischen,	sodenn,
ferner,	jedoch,	sonst,
fernerhin,	mithin,	theils,
folglich,	nun,	um deswillen,
gleichfalls,	nundenn,	unterdessen,
gleichwohl,	nur,	vielmehr ἔτι μᾶλλον,
hingegen,	so τότε,	vordem,
immerhin,	somit,	wohl,
ingleichen,	sonach,	

Γ′) Εἰς συνδέσμους, μετὰ τοὺς ὁποίους τίθεται ἀμέσως τὸ ὑποκείμενον καὶ εἶτα τὸ ῥῆμα, οἷον

aber,	geschweige,	weder-noch
allein,	ja,	zumal,
ausser,	sondern,	zwar,
ausgenommen,	sowohl-als auch,	
denn,	und,	

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν συνδέσμων.

aber, ἀλλὰ, πάλιν, (wieder), οἷον, abermals ἢ nochmals πάλιν, ἔτι, ἅπαξ.

allein, ἀλλὰ, φανερόνει ἀντίθεσιν, οἷον, wir hoffen, allein umsonst, ἐλπίζομεν, ἀλλὰ ματαίως.

als, ὡς, οἷον, ἤ, παρὰ, ὅτε, δηλοῖ ὁμοιότητα, παράδειγμα, σύγκρισιν, χρόνον παρελθόντα, οἷον, er handelte als Mensch, ἔπραξεν ὡς ἄνθρωπος. Die Hausthiere, als: Pferde, Schafe, τὰ οἰκιακὰ ζῶα, οἷον, ἵπποι, πρόβατα κτλ. Er arbeitet so viel, als ich, ἐργάζεται τόσον ἢ (ὅσον) ἐγώ. Als er in das Zimmer trat, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον.

also, λοιπὸν, ἑπομένως, οὕτω (ἐκ τοῦ all καὶ so), οἷον, du hast die Mittel, also gebrauche sie, ἔχεις τὰ μέσα, ἑπομένως μεταχειρίσου αὐτά. Also hat Gott die Welt geliebt, (οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησε) τὸν κόσμον, ὥστε...

anstatt, ἀντὶ νὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' ἀπαρεμφάτου, οἷον, Das Kind treibt sich herum, anstatt in die Schule

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

zu gehen, τὸ παιδίον περιφέρεται, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον.

auch. (ὅρα II μέρος)

darum, διὰ τοῦτο, φανερόνει πραγματικὸν ἀποτέλεσμα.

dass, ὅτι (ἐκ τοῦ das) ἡ πρότασις μετὰ τοῦ συνδέσμου τούτου δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς οὐσιαστικὸν, ἐκφράζον διὰ τῶν τεσσάρων πτώσεων τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, οἷον·

Ὀν. Dass du krank bist, ist die Folge ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι, εἶναι ἡ συνέπεια . . . dein Kranksein ist die Folge.

Γεν. Die Nachricht dass du krank bist, ἡ εἴδησις, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι· die Nachricht deines Krankseins.

Δοτ. Der Grund liegt darin, dass du krank bist, ἡ αἰτία εἰς τοῦτο κεῖται, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι. In deinem Kranksein liegt die Ursache.

Αἰτιατ. Ich habe erfahren. dass du krank bist, ἔμαθον, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι.

Ich habe dein Kranksein erfahren.

demnach, ἑπομένως, φανερόνει ἀποτέλεσμα λογικόν.

denn, ἐπειδὴ, παρὰ, ἢ, ἐκτὸς ἐὰν, δηλοῖ τὴν φυσικὴν αἰτίαν, οἷον. Mein Vater kann nicht kommen, denn er ist krank, ὁ πατήρ μου δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενής.

denn, μετὰ συγκριτικὸν βαθμὸν ἀντὶ als, οἷον Wer ist mächtiger, denn (als) Gott. Τίς εἶναι ἰσχυρότερος ἢ ὁ Θεός;

denn, ἀντὶ ausser wenn, ἐκτὸς ἐὰν, τίθεται μετὰ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ ῥήματος, οἷον, Ich verzeihe ihm, er müsste denn seinen Fehler leugnen. Τὸν συγχωρῶ, ἐκτὸς ἐὰν ἀρνῆται τὸ σφάλμα του.

dennoch, (ἐκ τοῦ dann καὶ noch, τότε ἀκόμη) διάφορον τοῦ doch, ὅμως (ἂν καὶ), οἷον, er betrog mich und dennoch bin ich sein Freund, μὲ ἠπάτησε καὶ μολαταῦτα (τότε ἀκόμη) εἶμαι φίλος του. Er betrog mich und doch bin ich sein Freund μὲ ἠπάτησε ἂν καὶ εἶμαι φίλος του.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

desshalb, desswegen φανερόνουσι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα.

falls, ἐν περιπτώσει **wenn,** οἷον· **falls** ἢ **wenn er kömmt,** ἐὰν ἔρχηται.

folglich, ἑπομένως, φανερόνει λογικὸν ἀποτέλεσμα.

indem, ἐπειδὴ, ἐνῷ, δηλοῖ μᾶλλον περίστασιν ἢ χρόνον, οἷον· **Ich muss noch um drei Tage Frist bitten, indem ich die Sache noch nicht beendigt habe.** Πρέπει νὰ ζητήσω ἀκόμη τρεῖς ἡμέρας προθεσμίαν, ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀπεπερατώθη.

je-je, ὅσον-τόσον, τὸ πρῶτον **je** ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος. Ὁ σύνδεσμος οὗτος εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεται πάντοτε συγκριτικὸς βαθμὸς ἐπιῤῥήματος τίθεται, ὅπου ἓν μόνον ῥῆμα συνδέει τὰς προτάσεις, οἷον· **der Unterricht wird mir je länger, je lieber.** Ἡ διδασκαλία ὅσον διαρκεστέρα τόσον ἀγαπητοτέρα μοὶ εἶναι.

je-desto ἢ **um so,** ὅσον-τόσον, τίθενται ἐὰν αἱ δι' αὐτῶν ἑνωμέναι προτάσεις ἔχουν διάφορα ῥήματα, οἷον· **Je grösser ein Schmerz ist, desto ruhiger muss man sich verhalten.** Ὅσῳ μεγαλήτερον τὸ ἄλγος, τόσῳ ἡσυχώτερον πρέπει τις νὰ φέρηται.

je nachdem, καθ' ὅσον, ἀναλόγως (**je nach dem Verhältnisse** πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν), οἷον, **Ich werde dich belohnen, je nachdem du fleissig bist** ἢ **je nach dem Verhältnisse deines Fleisses.** Θὰ σὲ ἀνταμείψω, καθ' ὅσον εἶσαι ἐπιμελὴς, ἢ ἀναλόγως τῆς ἐπιμελείας σου.

nachdem, ἀφοῦ, φανερόνει τετελεσμένην πρᾶξιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισε ἄλλη πρᾶξις, ὅθεν τὸ **nachdem** ἀπαιτεῖ τὸν ὑπερσυντελικὸν, ἡ δὲ ἑπομένη πρότασις τὸν παραταικὸν τοῦ ῥήματος χρόνον. **Nachdem ich meine Arbeit beendigt hatte, ging ich aus.** Ἀφοῦ ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου, ἐξῆλθον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἡ πρότασις μὲ τὸν σύνδεσμον nachdem συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὴν ἀπόλυτον γενικὴν παθητικοῦ ῥήματος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

nicht so bald, μόλις, ἅμα=kaum, καταχρηστικῶς ἀπαντᾶται μόνον εἰς τινας συγγραφεῖς.

ob, ἂν, ἐκφράζει ἀμφιβολίαν καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ ῥήματος, οἷον· ich weiss nicht, ob die Nachricht wahr sei, δὲν ἠξεύρω ἂν ἡ εἴδησις εἶναι ἀληθής.

obgleich, obwohl, obschon, ob auch, obzwar= ἂν καὶ, καίπερ· ἀντ' αὐτῶν, wenn gleich, wenn schon, wenn auch, wenn zwar, οἱ ὁποῖοι σύνδεσμοι λαμβάνουν τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν εἰς τὸ μέσον, καθὼς καὶ ὁ σύνδεσμος obgleich, οἷον, wenn er gleich, ob er gleich.

Ἀντὶ τοῦ obgleich καὶ obwohl λέγεται καὶ wiewohl ἢ ungeachtet, οἷον, er that es, obgleich (wiewohl, ungeachtet) es das Gesetz verbietet. Τὸ ἔπραξεν ἂν καὶ ὁ νόμος τὸ ἀπαγορεύει.

seit ἢ seitdem, ἀφ' ὅτου, δηλοῦσι χρόνον, καὶ διαφέρουσι τοῦ nachdem, ἐπειδὴ τὸ ῥῆμα τῆς ἑπομένης προτάσεως δύναται νὰ ἦναι ἢ ἐνεστῶτος ἢ παρατατικοῦ χρόνου, ἐνῷ μετὰ τὸ (nachdem) τὸ δεύτερον ῥῆμα πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι παρατατικοῦ, οἷον· seit (ἢ seitdem) ich in diesem Hause wohne, bin ich gesund, ἢ war ich nicht einmal unwohl, ἀφ' ὅτου κατοικῶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, εἶμαι ὑγιὴς ἢ οὐδὲ μίαν φορὰν ἤμην ἀσθενής. (ὅρα nachdem).

so, τότε, ὅσον-τόσον, ἐάν.

Ἡ πρότασις ἀρχομένη ἀπὸ wenn, ἀπαιτεῖ: νὰ ἀρχίζῃ ἡ ἑπομένη, ἐὰν ἦναι ἐκτεταμένη, μὲ so, οἷον, wenn du etwas lernen willst, so darfst du keine Mühe scheuen, ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τι, (τότε,) δὲν πρέπει νὰ φοβῆσαι μηδένα κόπον. Εἰς μικρὰς προτάσεις παραλείπεται τὸ so, wenn du willst, (so) schreibe . . . Ἐὰν θέλῃς, γράφε. So gelehrt er

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ist, so stolz ist er auch. Ὅσον πεπαιδευμένος, τόσον ἀλαζὼν εἶναι. So mich Jemand einer Lüge zeihen kann, Ἐὰν δύναταί τις νὰ μὲ κατηγορήσῃ ψεύδους.

sondern, ἀλλὰ, τίθεται μετὰ προηγουμένην ἄρνησιν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, οἷον· Verliere nicht die Zeit, sondern gebrauche sie als ein Geschenk Gottes. Μὴ χάνῃς τὸν καιρὸν, ἀλλὰ μεταχειρίζου αὐτὸν ὡς δῶρον θεοῦ.

um ἵνα, ὁ μόνος σύνδεσμος ὁ ἀπαιτῶν τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ῥήματος μὲ zu, οἷον· er hat nicht die Kräfte, um zu arbeiten, δὲν ἔχει τὰς δυνάμεις ἵνα ἐργάζηται.

und, καὶ, ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἣν κατέχει τὸ ῥῆμα τῆς προηγουμένης προτάσεως, οἷον· Die Zeit vergeht so schnell und kömmt nicht wieder, ὁ χρόνος παρέρχεται τόσον ταχέως καὶ δὲν ἐπανέρχεται πλέον.

Weil die Zeit so schnell vergeht und nicht wieder kömmt, ἐπειδὴ ὁ χρόνος κτλ.

während, ἐνῷ, (ἐνεργητικὴ μετοχὴ τοῦ währen, διαρκεῖν) τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ συνδέσμου indem, οἷον, Während ἢ indem ich schreibe fällt mir ein, ἐνῷ γράφω, μοὶ ἔρχεται ἡ ἰδέα.

Wenn, ἐὰν, μεταβάλλεται εἰς wo, ἐὰν ἀκολουθῇ ἐπίῤῥημα, wo nicht, ἀντὶ wenn nicht (wenn es nicht so ist) wo möglich, (wenn es möglich ist.)

weil διότι, δηλοῖ τὴν λογικὴν αἰτίαν, ἀπέναντι τοῦ denn (ὥρα denn), οἷον du bist unwissend, weil du nichts lernst, ἀμαθὴς εἶσαι ἐπειδὴ (διότι) τίποτε δὲν μανθάνεις.

zwar, μὲν, εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ἀπαιτεῖ aber ἢ doch εἰς τὴν ἑπομένην, οἷον Er ist zwar fleissig, aber (doch) macht er wenig Fortschritte. Εἶναι μὲν ἐπιμελὴς, ἀλλὰ κάμνει ὀλίγας προόδους.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

§. 21.

Περὶ ἐπιφωνημάτων (Empfindungswort).

Τὰ ἐπιφωνήματα δὲν εἶναι πραγματικαὶ λέξεις, ἀλλὰ μόνον φωναί, δι' ὧν φανεροῦται ἡ κατάστασις τοῦ αἰσθήματος, καὶ χρησιμεύουν πρὸς ἔμφασιν τῆς δηλώσεως αὐτοῦ. Ἡ θέσις των εἶναι ποτὲ μὲν ἐν ἀρχῇ, ποτὲ δὲ ἐν τέλει, ἢ μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς προτάσεως.

Μόνον κατ' ἐξαίρεσιν σχηματίζονται ἐξ ὀλίγων τινῶν ἐπιφωνημάτων λέξεις, οἷον ἀπὸ τὸ **ach**, **ächzen**, στενάζειν, ἀπὸ **juch**, **jauchzen** ἀλλαλάζειν, ἀπὸ **puff**, **puffen**, κροτεῖν, ἀπὸ **weh**, τὸ ὄνομα **das Weh**, λύπη, ἄλγος.

Τύποι τινες ῥημάτων, ὀνομάτων, ἐπιθέτων, ἐπιῤῥημάτων, καὶ προθέσεις τινες ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον **brav**, καλῶς! **fort** ἐμπρός! **auf** ἐπάνω! **halt**, στάσου! **Heil** χαῖρε! **Glückauf**! εὐτύχει (χαιρετισμὸς τῶν μεταλλευτῶν).

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν διαιροῦνται τὰ ἐπιφωνήματα·

1. Εἰς ἐπιφωνήματα δηλοῦντα σωματικὸν ἢ ψυχικὸν αἴσθημα, οἷον **O**! **Ὦ**! προσάπτεται εἰς τὴν κλητικὴν καὶ τὴν προστακτικὴν, οἷον **O Freund**! ὦ φίλε, **o komm**! **weh**! **ach**! **o weh**! **au, au weh, leider** ἐπὶ πόνου καὶ λύπης (**leider** εἶναι ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς τοῦ **leid**, οἷον **es thut mir leid** λυποῦμαι).

ah, ha, ei, juch, juchhei, juchhe, heisa! ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἀπροσδοκήτου εὐχαρίστου συμβάντος.

ah, ei, ih, hoho, oho, potz, potztausend! ἐπὶ θαυμασμοῦ, συγκατανεύσεως.

pfui, huhu, brr! ἐπὶ ἀποστροφῆς, ἀγανακτήσεως, φόβου.

hm! **haha** ἢ **aha**! ἐπὶ ἀμφιβολίας ἢ βεβαιότητος· **atsch**! ἐπὶ χλευασμοῦ.

2. Εἰς ἐπιφωνήματα δηλοῦντα τὴν μίμησιν διαφόρων ἤχων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

καὶ φωνῶν τῶν ζώων, οἷον bauz, piff paff puff! κρότος τουφεκίου, klipp, klapp! κρότος διὰ ξύλου γινόμενος, bim, bam, bum, ἦχος κώδωνος, husch, κρότος φεύγοντος, miau! quak quak! φωναὶ ζώων· hahaha! hihi φωναὶ γέλωτος.

3) Εἰς ἐπιφωνήματα, δι' ὧν φανερόνομεν ἢ διατάττομέν τινι τι, οἷον he! heda! holla! νὰ πλησιάσῃ τις. St! sch! pst! νὰ σιωπήσῃ τις, topp! ἐὰν συγκατανεύωμεν.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐπιφωνημάτων μόνον τὸ wohl καὶ Heil! συνδέονται μετὰ δοτικῆς, καὶ τότε ἐννοεῖται τὸ ῥῆμα sei, οἷον Heil dir! (Heil sei dir!) εἰρήνη σοι! o, ach, pfui! μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τῆς κλητικῆς, οἷον o der Schande! ὦ ἐντροπή!

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Συντάξεως.

§. 22.

Α. *Σύνταξις ἁπλοῦ λόγου.*

Ἡ ἁπλῆ πρότασις, ἥτις ἐμπεριέχει, ἐκτὸς τοῦ ὑποκειμένου, κατηγορουμένου καὶ τῶν διαφόρων προσδιορισμῶν, ἐπίῤῥημα καὶ πλαγίας πτώσεις, δύναται νὰ ἐκφρασθῇ κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους, οἷον·

α') Τρόπος. 1) Τὸ ὑποκείμενον μετὰ τῶν προσδιορισμῶν. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Αἱ λοιπαὶ πλάγιαι πτώσεις μετὰ ἢ ἄνευ προθέσεων, τὰ ἐπιῤῥήματα, οἷον Der Wind wehte vor drei Tagen sehr heftig. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε πρὸ τριῶν ἡμερῶν λίαν σφοδρῶς.

β') Τρόπος. 1) Ἡ πλαγία πτῶσις. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Τὸ ὑποκείμενον. 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον Vor drei Tagen wehte der Wind sehr heftig.

γ') Τρόπος. 1) Τὸ ἐπίῤῥημα. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Τὸ ὑποκεί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

μενον. 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον Sehr heftig wehte der Wind vor drei Tagen.

δ') Τρόπος (μεταβληθέντος τοῦ οὐδετέρου ῥήματος εἰς ἀπρόσωπον) 1) ἡ ἀντωνυμία es· 2) τὸ ῥῆμα· 3) τὸ ὑποκείμενον· 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον Es wehte der Wind vor drei Tagen sehr heftig ἢ es wehte der Wind sehr heftig vor drei Tagen ἢ (ἐὰν θεωρῆται τὸ ἐπίῤῥημα ὡς προσδιορίζον τὸ ῥῆμα) Es wehte sehr heftig der Wind vor drei Tagen· (ὅρα καὶ τὸν γ' τρόπον).

Σημειώσεις. 1) Ἐκ τῶν ἄνω τεσσάρων τρόπων τοῦ σχηματισμοῦ ἁπλῆς προτάσεως ἐξάγεται, ὅτι τὸ ῥῆμα κατέχει πάντοτε τὴν δευτέραν θέσιν.

2) Ἐὰν τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως ἦναι σύνθετον ἐκ προθέσεων, ἐπιῤῥημάτων, κτλ. ἑπομένως χωριστέον καὶ ἐνεστῶτος ἢ παρατατικοῦ χρόνου, τότε τίθεται τὸ ἀπὸ τὸ ῥῆμα χωρισθὲν μέρος τῆς συνθέσεως εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον Der Vater reiset (ἢ reisete) heute nach Venedig ab. Ὁ πατὴρ ἀναχωρεῖ, (ἢ ἀνεχώρησε) σήμερον διὰ τὴν Βενετίαν·

3) Εἰς ἐρώτησιν καὶ προσταγὴν ὡσαύτως χωρίζεται τὸ πρῶτον τῆς συνθέσεως μέρος καὶ τίθεται εἰς τὸ τέλος, οἷον Vater! reisest du ab? Vater! reise ab. Μόνον τὸ σύνθετον ῥῆμα anfangen, ἐὰν χωρίζηται, ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν an πλησίον τοῦ ῥήματος, τόσῳ μᾶλλον εἰς σύνθετον πρότασιν, οἷον Ich fange an, es zu begreifen ἀρχίζω νὰ τὸ ἐννοῶ, ὄχι ich fange es zu begreifen an.

4) Ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι σύνθετον καὶ παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελικοῦ χρόνου, τίθεται ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἰς τὸ τέλος, οἷον Der Vater ist (ἢ war) nach Venedig abgereist.

5) Ἐὰν τὸ σύνθετον ῥῆμα ἦναι μέλλοντος χρόνου, τίθεται τὸ ἀπαρέμφατον εἰς τὸ τέλος, οἷον Der Vater wird heute nach Venedig abreisen.

6) Ἐὰν τὸ ῥῆμα συντάσσηται μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τοῦ ὀνόματος, τίθεται ἡ δοτικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, ἐὰν δὲ ἡ αἰτιατικὴ ἦναι προσωπικὴ ἀντωνυμία, τίθεται ἡ αἰτιατικὴ πρὸ τῆς δοτικῆς, οἷον ich gebe meinem Freunde einen Rath, δίδω τῷ φίλῳ μου συμβουλήν. Ich widme mich den Wissenschaften, ἀφιερόνω ἐμαυτὸν εἰς τὰς ἐπιστήμας.

8) Ἡ αἰτιατικὴ προσώπου τίθεται πρὸ τῆς γενικῆς πράγματος. Man zeiht den Verbrecher verschiedener Missethaten. Κατηγοροῦσι τὸν κακοῦργον ἐπὶ διαφόροις κακουργήμασιν.

Προσδιορισμοὶ τόπου ἢ χρόνου τίθενται πρὸ τῆς παρὰ τοῦ ῥήματος αἰτουμένης πτώσεως, οἷον· das machte an jenem Tage einen tiefen Eindruck auf unsere Seele. Τοῦτο ἔκαμε κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν κτλ.

Ἡ πλαγία πτῶσις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἕπεται ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα, οἷον· Ich sah ihn vor drei Tagen in der Kirche. Τὸν εἶδον πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

8) Ἐὰν ὑπάρχωσι πλειότεραι πλάγιαι πτώσεις μὲ προθέσεις εἰς τὴν πρότασιν, τότε τίθεται ἡ πτῶσις ἡ ἔχουσα τὴν μεγαλειτέραν ἔμφασιν εἰς τὸ τέλος· ὡσαύτως ἐὰν ἀντὶ ὀνομάτων ἦναι ἐπιῤῥήματα, οἷον· Der Wind wehte vor drei Tagen an diesen Orte mit unbeschreiblicher Heftigkeit. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς τοῦτον τὸν τόπον μὲ ἀπερίγραπτον σφοδρότητα.— ἢ der Wind wehte gestern Abends hier überaus heftig Ὁ ἄνεμος ἔπνεε χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐνταῦθα λίαν σφοδρῶς.

9) Τὸ ἀρνητικὸν ἐπίῤῥημα, nicht, προσδιορίζον τὸ ῥῆμα, τίθεται εἰς ἁπλῆν πρότασιν, τοῦ ῥήματος ὄντος εἰς ἐνεστῶτα ἢ παρατατικὸν χρόνον, εἰς τὸ τέλος, οἷον· Ich kenne den Menschen nicht, δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν ὅμως τὸ ῥῆμα ἦναι παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελικοῦ χρόνου τίθεται τὸ nicht πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ ἐὰν ἦναι μέλλοντος χρόνου πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον· ich habe

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

(hatte) den Menschen nicht gekannt—ich werde den Menschen nicht kennen, δὲν ἐγνώρισα τὸν ἄνθρωπον, δὲν θὰ γνωρίσω τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν τὸ nicht προσδιορίζῃ ἄλλην λέξιν, τίθεται πρὸ αὐτῆς. Ich habe nicht Zeit (keine Zeit.)

§. 23.

Σύνταξις ἐρωτηματικῆς προτάσεως.

1) Ἡ ἁπλῆ ἐρώτησις περιέχουσα μόνον τὸ ῥῆμα, τὸ ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὸ ὁποῖον ἕπεται τὸ ὑποκείμενον, οἷον· Ist der Herr im Hause? Εἶναι ὁ κύριος ἐν τῷ οἴκῳ;

2) Ἐὰν περιέχῃ ἡ ἁπλῆ ἐρώτησις ἐπιῤῥήματα, τόπου, χρόνου, ἰδιότητος, μέτρου, ποσότητος, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων, τότε ἡ σύνταξις γίνεται κατὰ τὸν γ′ τρόπον ἁπλοῦ λόγου, οἷον· α) Τὰ τὴν ἐρώτησιν προσδιορίζοντα ἐπιῤῥήματα, καὶ ὀνόματα ἐὰν ὑπάρχωσι, β) τὸ ῥῆμα, γ′) τὸ ὑποκείμενον, δ′) τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, π. χ. woher kömmst du? πόθεν ἔρχεσαι; Wie viele Brüder hat dein Freund? πόσους ἀδελφοὺς ἔχει ὁ φίλος σου;

3) Καὶ ἡ ἀντωνυμία welcher, e, es, μετὰ ὀνόματος προσδιορίζει τὴν ἐρώτησιν, καὶ ἡ πρότασις συντάσσεται κατὰ τὸν β′ τρόπον τοῦ ἁπλοῦ λόγου, οἷον· α) ἡ ἀντωνυμία welcher, e, es, μὲ τὴν πλαγίαν πτῶσιν, β′) τὸ ῥῆμα, γ′) τὸ ὑποκείμενον, δ′) τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, π. χ. Welches Buch hast du gestern in der Stadt gekauft? Ποῖον βιβλίον ἠγόρασες χθὲς ἐν τῇ πόλει;

4) Ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς τὴν ἁπλῆν ἐρώτησιν κλητικὴ ὀνόματος, τίθεται αὕτη ὡς μὴ ἔχουσα ἐπιῤῥοὴν ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τέλει, οἷον Vater, gibst du mir die Erlaubniss? ἢ gibst du Vater mir die Erlaubniss? ἢ Gibst du mir die Erlaubniss Vater? Πάτερ, μοὶ δίδεις τὴν ἄδειαν;

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

5) Ἡ πρότασις ἡ ἐκφράζουσα θαυμασμὸν καὶ περιέχουσα τὸ ἐπίρρημα wie, μετ᾽ ἄλλου ἐπιρρήματος, ἢ τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας was für ἢ welch ein συντάσσεται κατὰ τὸν ἄνω ὑπ᾽ ἀρ. 2 τρόπον, οἷον· Wie reich ist mein Nachbar! πόσον πλούσιος εἶναι ὁ γείτων μου! Welch ein Laster ist der Müssiggang, ὁποῖον κακὸν εἶναι ἡ ἀργία!

§. 24.

Σύνταξις προστακτικῆς προτάσεως.

Ἡ προστακτικὴ πρότασις ἐκφράζεται καθὼς ἡ ἐρωτηματικὴ, δηλαδὴ, τὸ ῥῆμα κατέχει τὴν πρώτην θέσιν· ἡ κλητικὴ ἐὰν ἦναι ὄνομα, τίθεται κατὰ διάθεσιν, ὡς εἰς τὴν ἐρώτησιν, (ὅρα ἀρ. 4.)

Ἐὰν δὲ ἡ κλητικὴ πτῶσις ἦναι ἀντωνυμία β᾽ προσώπου, παραλείπεται, ἐκτὸς ἐὰν φανεροῦται δι᾽ αὐτῆς ἔμφασις, τότε τίθεται ἢ ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα, ἢ περιστατικῶς πρὸ αὐτοῦ, οἷον o Vater, sende deinen Geist! ἢ sende, o Vater, deinen Geist, ἢ sende deinen Geist, o Vater, πέμψον, ὦ πάτερ, τὸ πνεῦμά σου!

Ἐὰν ἦναι ἡ κλητικὴ πτῶσις ἀντωνυμία γ᾽) προσ. ἑνικ. ἢ πληθ. ἀριθ. τίθεται αὕτη ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα οἷον· Glaube er (sie) mir! πίστευε ἐμοί· ἢ Glauben Sie mir! πιστεύετέ μοι!

§. 25.

Σύνταξις εὐκτικῆς προτάσεως.

Ἡ εὐχὴ ἐκφράζεται κατὰ τρεῖς τρόπους οἷον·

α) Διὰ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ῥήματος, μεθ᾽ ἣν ἕπεται τὸ ὑποκείμενον μὲ τὸ ἐπίρρημα, doch, καὶ τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον· Hätte ich doch die Mittel, εἴθε νὰ εἶχον τὰ μέσα· (ὅρα §. 26. ἀρ. 5.)

β᾽) Ὡς ὑποθετικὴ πρότασις διὰ τοῦ συνδέσμου, wenn,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἑπομένου τοῦ ὑποκειμένου μετὰ τοῦ doch, οἷον· wenn ich doch die Mittel hätte!

γ') Διὰ τῆς ὑποτακτικῆς παρατατικοῦ χρόνου τῶν ἐλλειπῶν ῥημάτων, mögen, wollen, dürfen, können καὶ τοῦ βοηθητικοῦ: werden, κατὰ τὴν σημασίαν των, ἑπομένου τοῦ doch, τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ συμπληρώματος, οἷον· Möchte doch der Vater noch heute kommen. Εἴθε νὰ ἔλθῃ ὁ πατὴρ ἔτι σήμερον.

§. 26.

Β'. *Σύνταξις συνθέτου λόγου.*

Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν περιόδου εἶναι ἐν γένει ἡ αὐτὴ τῇ τοῦ ἁπλοῦ λόγου, ἐκτὸς ὅτι οἱ σύνδεσμοι καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι ἔχουσιν ἐπιῤῥοήν τινα ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ῥήματος, οἷον.

1) Οἱ ὑπ' Α' §. 20· σύνδεσμοι ἀπαιτοῦσι τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως π. χ. Als wir zu der Brücke kamen, warteten wir, bis das Boot anlangte. Ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γέφυραν, περιεμείναμεν ἕως οὗ φθάσῃ ἡ λέμβος.

2) Ὡςαύτως τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας der, die, das, welcher, welche, welches, wer καὶ was, μετὰ τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας, μετὰ τὰ μόρια τὰ ἐρωτηματικά, τὰ ἐπιῤῥήματα wie, πῶς, wann πότε, wo ποῦ, καὶ μετὰ τὰς συνθέσεις ἐκ τοῦ was (woher πόθεν, wohin διὰ ποῦ, womit, μὲ ὅ,τι κτλ.) ἅπαντα ἐὰν δὲν ἀποτελῶσι ἐρώτησιν, οἷον· Es ist derselbe, welchen (den) ich gesehen habe. Εἶναι ὁ ἴδιος τὸν ὁποῖον εἶδα. Ich weiss nicht, wo er geblieben ist, ἀγνοῶ, ποῦ ἔμεινε, sage, womit ich dir helfen kann, λέγε μὲ τί δύναμαι νὰ σὲ βοηθήσω.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

3) Ὁ σύνδεσμος damit ἐπὶ ταυτοπροσωπίας πολλάκις εὐφωνίας χάριν ἀνταλλάσσεται διὰ τοῦ συνδέσμου um, ἀπαιτοῦντος τὸ ἀπαρέμφατον οἷον· ich schenke dir das Buch, damit ich dir eine Freude mache. Σοὶ χαρίζω τὸ βιβλίον, ἵνα σοὶ κάμω χαρὰν (um dir eine Freude zu machen).

4) Ὁ σύνδεσμος dass, ὅτι, ἵνα, δύναται νὰ παραλειφθῇ.

ά) ἐπὶ ταυτοπροσωπίας μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, τὸ δὲ ῥῆμα τίθεται εἰς ἀπαρέμφατον. Ich habe die Absicht, dass ich in das Schauspiel gehe, ἔχω τὸν σκοπὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον, in das Schauspiel zu gehen.

β') Ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ῥήματος ἀμέσως μετὰ τὸ δεύτερον ὑποκείμενον, οἷον Ich lese in den Zeitungen, dass Friede herrscht, Ich lese in den Zeitungen, Friede herrsche. Ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰρήνη.

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν δύναται ἡ δευτέρα πρότασις νὰ συνταχθῇ κατὰ τὸν δ' τρόπον τῆς συντάξεως ἁπλοῦ λόγου μὲ τὴν ἀντωνυμίαν es, οἷον es herrsche Friede.

5) Ὁ σύνδεσμος wenn παραλείπεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐὰν ἀποτελῇ ἡ πρότασις τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιόδου, καὶ τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ wenn· οἷον Wenn der Vater heute noch ankömmt, so . . . . . Kömmt der Vater heute noch an, so.

6) Ἐὰν ἀποτελῇ ἡ κυρία πρότασις ἐπόμενον μέρος συνθέτου λόγου, ἔχει αὕτη τὸ ῥῆμα ἐν ἀρχῇ, οἷον Unsere Truppen fassten neuen Muth, nachdem sie. Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἐνεθαῤῥύνθησαν ἐκ νέου ἀφοῦ. Nachdem . . . fassten unsere Truppen neuen Muth.

Σημειώσεις. ά) Δύο προτάσεις ὧν ἡ μὲν συνίσταται ἐκ τοῦ συνδέσμου dass, damit καὶ ἐκ μόνου τοῦ ῥήματος συναιροῦνται εἰς σχῆμα μιᾶς προτάσεως, ἀποβληθέντος τοῦ συνδέσμου καὶ μεταβληθέντος τοῦ ῥήματος εἰς ἀπαρέμφατον· οἷον Ich

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

habe dir befohlen, dass du heute kömmst. Σὲ διέταξα, σήμερον νὰ ἔλθῃς. Ich habe dir heute zu kommen befohlen.

6′) Ἐὰν εἰς πρότασίν τινα ὑπάρχῃ σύνδεσμος, ἀπαιτῶν τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος, καὶ ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι ἐλλειπὲς καὶ παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελικοῦ χρόνου, ὥστε δύο ἀπαρέμφατα ῥημάτων νὰ ἀκολουθῶσιν ἄλληλα, τίθεται τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων, οἷον Weil du mir deine Ankunft hast melden lassen, ὄχι, Weil du mir deine Ankunft melden lassen hast, ἐπειδὴ ἄφησες νὰ μοὶ ἀναφέρωσι τὴν ἔλευσίν σου.

γ′) Ἐὰν ἀναφέρηται εἰς σύνθετον πρότασιν ὁ λόγος τοῦ ὑποκειμένου ἢ ἄλλου τινὸς, ἡ κυρία πρότασις δύναται νὰ παρεντεθῇ μετὰ δύο ἢ τρεῖς λέξεις, καὶ τὸ ὑποκείμενον ἕπεται τοῦ ῥήματος· οἷον Ich sprach: du Thor, du betriegst dich! du Thor, sprach ich, du betriegst dich. Ἔλεγον, ὦ μωρὲ, ἀπατᾶσαι.

δ′) Ἐν προτάσει, ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ πληθ. (ὁμοιόφωνοι πτώσεις) ἡ μὲν πτῶσις πρὸ τοῦ ῥήματος εἶναι ἡ ὀνομαστικὴ, ἡ δὲ μετὰ τὸ ῥῆμα ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ἡ μετάθεσις τῶν πτώσεων ἤθελε προξενήσει ἀσάφειαν, οἷον die Russen schlugen die Türken, οἱ Ῥῶσσοι ἐκτύπησαν τοὺς Τούρκους· die Türken schlugen die Russen. Οἱ Τοῦρκοι ἐκτύπησαν τοὺς Ῥώσσους.

Ἐὰν ἡ ἔμφασις ἀπαιτῇ τὴν μετάθεσιν τῶν πτώσεων, μεταβάλλεται κάλλιον τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα εἰς παθητικὸν, οἷον die Türken wurden von den Russen geschlagen.

Συναίρεσις προτάσεων.

Αἱ προτάσεις συναιροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ ῥήματος, τινῶν συνδεσμῶν καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν welcher, e, es, ἢ der, die, das.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

1) Δι' ἀποβολῆς τοῦ ῥήματος, καὶ ἑπομένως καὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἐὰν αἱ προτάσεις ἔχωσιν ἓν κοινὸν ῥῆμα, ὃ τίθεται ἅπαξ εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, οἷον **Früh ereilte ihn der Tod, zu früh (ereilte er ihn) für Seine Familie und viel zu früh (ereilte er ihn) für seine grossen Entwürfe.** Ἐνωρὶς τὸν ἁρπάρασεν ὁ θάνατος, πολὺ ἐνωρὶς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του καὶ λίαν ἐνωρὶς διὰ τὰ μεγάλα του σχέδια.

2) Δι' ἀποβολῆς τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος **sein.**

ά) Ὁμοῦ μὲ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν, οἷον **dann ist des Menschen Leben ein Sitz des Trostes, (es ist) reich an Ruhe und Erinnerung.** Τότε ἡ τοῦ ἀνθρώπου ζωὴ εἶναι ἡ ἕδρα παρηγορίας, πλουσία ἡσυχίας καὶ ἀναμνήσεως.

3) Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, **der, welcher,** οἷον **O Anschlag (welcher) deiner werth und so gross (ist) wie du selbst.** Ὦ σχέδιον, ἄξιον σοῦ καὶ μέγα, ὡς σὺ ὁ ἴδιος εἶσαι!

γ') Ὁμοῦ μὲ τὸν σύνδεσμον **und,** καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ κυρία πρότασις ἀναφαίνεται εἰς σχῆμα ἐπιῤῥήματος καὶ ἡ δευτερεύουσα μεταβάλλεται εἰς πρωτεύουσαν, οἷον **Ich war zufrieden, dass ich nicht Alles verlor und nahm das Geld. Zufrieden, dass ich nicht Alles verlor, nahm ich das Geld.** Εὐχαριστημένος ὅτι δὲν ἔχασα τὰ πάντα, ἔλαβον τὰ χρήματα.

δ') Ὁμοῦ μὲ τὸν σύνδεσμον **weil** ἢ **da,** οἷον **Weil er zu schüchtern war, verschloss er sich in sein Haus. = Zu schüchtern verschloss er sich in sein Haus.** Λίαν δειλὸς (ὢν) ἐκλείσθη εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΤΜΗΜΑ Γ'.

§. 28.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Οἱ γενικοὶ κανόνες τῆς ὀρθογραφίας στηρίζονται·

1) εἰς τὴν γενικὴν καλλίστην προφοράν,

2) εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν λέξεων,

3) εἰς τὸν γενικὸν τρόπον τοῦ γράφειν τὰς λέξεις.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καλὴν καὶ καθαρὰν προφορὰν ὁ πρῶτος ὁδηγὸς εἶναι ὁ διδάσκαλος, ὁ δεύτερος ἡ ἀκρόασις δημοσίων λόγων (ἐκκλησιαστικῶν) καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδασκάλου ἡ μεγαλόφωνος ἀνάγνωσις διαφόρων χωρίων·

Ὡς πρὸς τὸν γενικὸν τρόπον τοῦ γράφειν παρστηρεῖται.

1) Τινὲς παράγωγοι λέξεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ διατηρῶσι ἃ γράφονται ὅμως μὲ e, οἷον· behende, edel, Mehl, Vetter ἐκ τοῦ Hand, Adel, mahlen, Vater.

2) Ὁμοιόφωνοι λέξεις πρέπει νὰ διακριθῶσι καὶ διὰ τῆς γραφῆς, οἷον. Ton ὁ τόνος, Thon πηλὸς, Tod θάνατος, todt νεκρὸς, Aas ψοφίμιον, ass ἔφαγα.

3) Αἱ ξέναι λέξεις γράφονται μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα γράφονται εἰς τὴν γλῶσσαν των, οἷον· Journal, Christ, Katechismus.

4) Ἅπαντα τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ὡς ὀνόματα ἐν χρήσει λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, γράφονται μὲ κεφαλαῖον ἀρχικὸν στοιχεῖον, οἷον· der Mensch, die Liebe, das Schreiben, der Weise· εἰς ἐπιστολὰς αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι β' καὶ γ' πρόσ. καὶ ἡ τῶν αὐτοπαθῶν ῥημ. δοτ. ἢ αἰτιατ. sich, uns, ἀφορῶσα ἀνώτατα πρόσωπα οἷον, τὸν αὐτοκράτορα, βασιλέα, ἡγεμόνα. Εἰς βασιλικὰ διατάγματα τὸ ά) προσ πληθ. Wir.

Σημεῖα μακρῶν καὶ βραχέων συλλαβῶν.

Ἁπλοῦν σύμφωνον μετὰ τὰ φωνήεντα, a, e, i, o, u, φα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

νερόνει, ὅτι ἡ συλλαβὴ εἶναι μακρὰ, τὸ δὲ διπλοῦν, ὅτι εἶναι βραχεῖα, οἷον· der Schlaf, die Nase, διάφορα τοῦ schlaff, nasse.

Ὡς διπλᾶ σύμφωνα ὑπάρχουν b, d, f, g, k, (ὡς ck) l, m, n, p, r, s, t, tz (ἀντὶ zz), τὰ ch, sch, καὶ x δὲν διπλασιάζονται καὶ θεωροῦνται ὡς ἁπλαὶ φωναί.

Αἱ δίφθογγοι ai, au, äu, ei, eu ὡς μακραὶ ἀποτελοῦσι καὶ μακρὰν συλλαβὴν καὶ δὲν δύναται νὰ τὰς ἀκολουθῇ διπλοῦν σύμφωνον, οἷον· laichen, kaufen, Käufer, leiten, Leute, Geiz.

Δύο ἢ περισσότερα σύμφωνα, ἀλλὰ διάφορα, εἰς μίαν συλλαβὴν, τὴν κάμνουν βραχεῖαν καὶ ὁ διπλασιασμὸς τοῦ συμφώνου εἶναι περιττὸς, οἷον· Sand, hart, ἀλλ' ὄχι Sannd, harrt.

Τούτου τοῦ κανόνος ἐξαιροῦνται αἱ παράγωγοι πολυσύλλαβοι λέξεις, οἷον· Bekanntschaft, ἀπὸ kennen.

Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται καὶ γράφονται μόνον μὲ ἓν τελικὸν σύμφωνον αἱ λέξεις καὶ συλλαβαὶ, μολονότι εἶναι βραχεῖαι, αἵτινες δὲν ἐκτείνονται, οἷον, an, in, hin, bis, der, des, ob, um, von, man, was, weg, zer, ver, un, κτλ.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω δύο σημείων μακροῦ φωνήεντος, εἶναι καὶ τρία ἄλλα σημεῖα, δι' ὧν τὸ φωνῆεν γίνεται μακρόν.

α) Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ a, e, o, οἷον· Aal, Meer, Moos.

β) Ἡ προσθήκη τοῦ e μετὰ τὸ i (ἀντὶ ii), οἷον Spiel, viel.

γ) Ἡ προσθήκη τοῦ h (ἀφώνου) πρὸ τῶν λεγομένων ὑγρῶν συμφώνων l, m, n, r, οἷον· Mahl, lahm, Lohn, sehr.

Συλλαβαὶ μὲ δύο ἢ περισσότερα σύμφωνα ἢ qu (ἐκτὸς τῶν st καὶ ph) πρὸ τοῦ φωνήεντος ἐν γένει δὲν δέχονται τὸ h, οἷον· Flur, klar, Schwan, Strom, Thor.

Εἴς τινας περιστάσεις χρησιμεύει τὸ h πρὸς διάκρισιν ὁμοιοφώνων λέξεων, οἷον· mahlen ἀλέθειν, malen ζωγραφίζειν, Mahl γεῦμα, Mal φορὰ, holen φέρειν, hohl κοῖλος.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Χρῆσις τῶν φωνηέντων.

a, aa, ah.

a γράφεται εἰς τὰς πλείστας γερμανικὰς λέξεις καὶ πάντοτε εἰς τὰς καταλήξεις bar, sal, sam, οἷον· Art, langsam, wunderbar, Trübsal.

aa ὑπάρχει μόνον εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, οἷον· Aar, Aal, Aas, Haar, Paar, Saal, Saat, Schaar, Staar, Staat, Waare.

Ah εἰς Ahle, Ahm, ahmen, Ahnen, ahnden ἢ ahnen, Bahn, Bahre—dahlen, Draht—fahl, Fahne, Fahre, fahren—Hahn, kahl, Kahm, Kahn Krahn—mahlen, Mahl, Mahd (Schwaden) mahnen—nah, Nahme (Name), Nahrung Naht—Pfahl, prahlen, Prahm—Rahe, Rahm Rahmen—Sahne, Stahr, Wahl, wahn, wahr.

ä, äh, e, ee, eh.

ä (τρεπτὸν ä) ἀνήκει κυρίως μόνον εἰς τὰς παραγομένας ἀπὸ πρωτοτύπους μὲ a γεγραμμένας λέξεις, οἷον, ändern, Bäcker, ἀπὸ anders, backen,

Τὸ ä δὲν διπλασιάζεται καὶ τότε ἀκόμη ἐὰν ἔγινε ἐξ aa, οἷον· Aeser, Härchen, Säle ἀπὸ Aas, Haar, Saal.

Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ παρατατικοῦ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων, ἅτινα εἰς τὴν ὁριστικὴν ἔχουσι τὸ a, γράφεται μὲ ä, οἷον· lag-läge, gab-gäbe, that-thäte.

äh γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς, ἀπὸ πρωτοτύπους μὲ ah γεγραμμένας λέξεις, οἷον· ähnlich, Aehre, allmählig, bewähren, gähnen, Gefährte, gewähren, Mähre, Zähre.

e γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, ἐξ ὧν τινες ἔπρεπε, ὡς παραγόμεναι ἐκ πρωτοτύπων ἐχόντων τὸ φωνῆεν α, νὰ γραφῶσι μὲ ä οἷον·

ausmerzen, auswendig, Becher, behende, (Hand) Belt, Besen, beten — echt, edel, (Adel) Elster, emsig, Esche, essen — Feder, Fell, gehen, Geberde, (gebaren) Gebel,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Genesung, gellen, gerben, gerecht, Gletscher, Grenze — hell, hegen, henken — (hangen) Henne, (Hahn) her, Herd — Keller, Kelter — leben, legen, Metze, Mewe — pressen — Schelle, (Schall) Scherflein, Segen, selig, schweben, schwenken, schwer, Stempel, Stengel — verwegen, (wagen) Vetter, (Vater) wegen — Welt, werth, — Zelt.

ee γράφεται εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις· Allee, Armee, Beere, Beet, Heer, Heerde, Idee, Klee, leer, Meer, scheel, Schmeer, See, Seele, Speer, (Spree, ὄνομα ποταμοῦ) Theer.

Μὲ eh γράφονται αἱ ἑξῆς λέξεις·

angenehm, befehlen, begehren, dehnen, Ehre, empfehlen, entbehren, fehlen, hehlen, hehr, Kehle, kehren, Lehm, Lehn, lehren, mehr, sehnen, wehren, zehn, zehren.

i, ie, ih, ieh, g.

i γράφεται ἁπλοῦν καὶ θεωρεῖται βραχὺ ἂν ἔπωνται δύο ἢ περισσότερα σύμφωνα, οἷον sing, wirklich.

Ὡσαύτως εἰς τὰς καταληκτικὰς συλλαβάς· ig, ich, icht, licht, isch, rich, zig.

Τὸ i ἐν ἀρχῇ ὀλίγων τινων ὀνομάτων, προφέρεται μακρὸν χωρὶς νὰ λάβῃ σημεῖόν τι, οἷον Jgel, ἀκανθόχοιρος.

Ὡσαύτως προφέρεται τὸ i μακρὸν χωρὶς σημεῖον (δηλ. τοῦ e ἢ h) εἰς Anis, Bibel, Biber, dir, mir, Emil, Elisabeth, Bibel, Tiber, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς ine τῶν γυναικῶν, οἷον Wilhelmine, εἰς τὰ ῥήματα ἐκ ξένης γλώσσης λήγοντα εἰς iren, οἷον buchstabiren, studiren κτλ. ἐξαιρουμένων spazieren καὶ regieren· καὶ εἰς τὰ ὀνόματα πόλεων, λήγοντα εἰς in, οἷον Berlin, Dublin κ.τ.λ.

Ὁ παρατατικὸς χρόνος ἐκείνων τῶν ῥημάτων, ἅτινα ἔχουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον ei μὲ ἀκολουθοῦν, διπλασιασμοῦ ἐπιδεκτικὸν σύμφωνον, γράφεται μὲ i βραχὺ, οἷον gleiten glitt, greifen griff.

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Μὲ μακρὸν ie γράφονται·

Abschied, ansiedeln, aufwiegeln — begierig, bieder, biegen, Biene, Bier, bieten, Brief, Dieb, Dietrich, Diele, Dienst — ergiebig — Fieber, Fiedel, Flieder, fliegen, fliehen, fliessen, Frieden, frieren, Fries, Friesel — gediegen, Gefieder, geniessen, Giebel, giessen, Glied, Grieche, Gries — hienieden, hier, hiesig — Kiefer, Kiel, Kieme, Kienholz, Kies, Knie, kriechen, Krieg — langwierig, lieb, Lied, liederlich, liefern, liegen — Mieder, Miene, Miethe — nie, nieder, niedlich, niesen, Niessbrauch, Niete — Papier, Paradies, Pfrieme, Portugiese, possierlich, Priester — Rappier, Revier, regieren, Rehziemer, riechen, Ried, Rietgras, Riegel, Riese, rieseln — Schiedsrichter, schief, Schiefer, schielen, Schienbein, schier, Schirling, schiessen, schliessen, Schmiede, schmiegen, schmieren, schnieben, schniegeln, Schwiegersohn, Schwiele, schwierig, Sieb, sieben, siech, sieden, Sieg, Siegel, spazieren, Spiegel, Spiel, Spiess, spriessen, stieben, Stiefel, Stiefvater, Stiege, Stieglitz, Stiel, Stier, striegeln, Strieme — Thier, tief, Tiegel, Trieb, triefen, Turnier — Ungeziefer, Unterschied — verdienen, verdriessen, verlieren, Verliess, verschieden, versiegen, viel, vier, Visier, Vliess — Wiedehopf, wieder, Wiege, Wiese, Wiesel — Ziege, Ziegel, ziehen, Ziel, ziemen, zieren, Zwieback, Zwiebel, zwie (zwei), zwiefach, Zwietracht, zufrieden.

Μὲ ie γράφεται ὁ παρατατικὸς χρόνος τῶν ῥημάτων μὲ ei εἰς τὸ ἀπαρέμφατον μὲ ἑπόμενον σύμφωνον, τὸ ὁποῖον δὲν διπλασιάζεται, οἷον bleiben, blieb, scheiden, schied. Ὡσαύτως ἡ προστακτικὴ τῶν εἰς τὸ β′ καὶ γ′ προσ. ἐνεστ. χρόν. εἰς ie ἀνωμάλων ῥημάτων, οἷον du liesest, προστακτικὴ lies, du giebst, προστ. gieb.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ie εὑρίσκεται καὶ ὡς κατάληξις ὀνομάτων τινῶν ἐκ ξένων γλωσσῶν, ἀντὶ τῆς ἑλληνικῆς ἢ λατινικῆς καταλήξεως ia καὶ τῆς γαλλικῆς ie, οἷον Geographie, Familie, Harmonie, Genie.

ieh ἀνήκει εἰς πάσας τὰς παραγώγους λέξεις ὧν τὰ πρωτότυπα ἤδη ἔχουσι τὸ h, οἷον stiehlst ἀπὸ stehlen, κ.τ.λ.

ih γράφεται μόνον εἰς τὰς ἀντωνυμίας ihm, ihn, ihnen, ihrer καὶ εἰς τὰ παράγωγα ihrige.

o, oo, oh.

o γράφεται σχεδὸν γενικῶς, πρὸ πάντων ἐὰν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχωσι δύο σύμφωνα, ἢ ἐὰν ἕπεται εἰς τὸ o, l, m, n, r, οἷον Brod, Bote, fror, gehorsam, Strom, Thor, Thron.

oo γράφεται μόνον εἰς τὰ ἐξῆς ὀνόματα, οἷον Boot, Loos, Lootse, Moor, Moos, Soole (στρῶμα).

oh γράφεται εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις, οἷον·

Bohle, Bohne, bohren — Dohle, Dohne, Drohne — hohe, hohl, Hohn — Kohl, Kohle — loh, Lohle, Lohn — Mohn, Mohr — Ohm, Ohm, ohne, Ohr — Pohle — roh, Rohr — Stroh, Sohn, Sohlen — Wohl, wohnen.

ö, öh

ö γράφεται α') εἰς τὰς παραγώγους λέξεις, ὧν τὰ πρωτότυπα ἔχουν o, οἷον Oefen, Förster, ἀπὸ Ofen, Forst.

β') öeg εἰς τὰς πρωτοτύπους λέξεις blöde, blöcken, Gekröse, Höcker, hören, Köder, König, Kröte, löschen, mögen, Nössel, Oel, Pöbel, Pökelfleisch, stöbern, stören, ergötzen, Löwe, schwören, zwölf.

γ') Εἰς τὰς λέξεις argwöhnen, Böhmen, dröhnen, fröhnen, Höhle, Möhre, Oehr, stöhnen, versöhnen.

u, uh, ü, üb.

u γράφεται εἰς τὰς πλείστας λέξεις ἄνευ h, εἰς τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν un, ur, καὶ εἰς τὴν καταληκτικὴν thum, οἷον· Blume, unbekannt, uralt, Bisthum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

uh γράφεται εἰς Aufruhr, buhlen, Muhme, Pfuhl, Ruhm, Ruhr, Schuh, Stuhl, Uhr.

ü ὡς καὶ üh γράφεται εἰς τὰς τῆς τροπῆς τούτου τοῦ φωνήεντος ἱκανὰς λέξεις, οἷον· Brüder, Stühle, ἀπὸ Bruder Stuhl.

Μὲ ü γράφονται ὡς πρωτότυποι λέξεις.

Brücke, brüllen, Bürge, Drüse, dünken, düster, für, Gelübde, Gemüse, Geschwür, grün, gültig, Hülfe, hüllen, Hülse, Hürde, Kübel, Küste, Lücke, lügen, Sünde, müde, nüchtern, rügen, schwül, spülen, Stüber, Stück, Süden, Sünde, Thür, trübe, trügen, ungestüm, Würde, würgen, Wüste.

Μὲ üh Bühne, früh, Frühling, fühlen, Gefühl, führen, Gebühr, kühl, kühn, Mühle, Pfühl, rühmen, rühren, wühlen.

ai, ei, äu, eu,

ai (πρώην ay) ὑπάρχει εἰς τινα κύρια ὀνόματα καὶ εἰς τινας γερμανικὰς λέξεις πρὸς διάκρισιν ἄλλων τινῶν ὁμοιοφώνων λέξεων, αἵτινες γράφονται μὲ ei, οἷον·

Bai, (bei) Baiern, Hai, (Heu) Hain, Kaiser, Laie, Lakai, Laib, (Leib), Mai, Mais, Main (mein), Mainz, Rain (rein), Saite (Seite) Waid, Waise (weise).

ei πάλαι ey, γράφεται εἰς τὰς πλείστας γερμανικὰς λέξεις, οἷον· bei, heilen, leihen, Leib, mein, rein, Seite, weiden, weise καὶ εἰς τὰς καταλήξεις ei, lei, lein.

äu (τροπὴ τοῦ au) γράφεται εἰς παραγώγους λέξεις, οἷον· äussern, bäumen, Fäulniss, ἐκ τοῦ aus, Baum.

eu γράφεται εἰς Abenteuer, beuchen, beugen, Beule, Eule, Euter, freuen, Freund, Heu, heucheln, heute, Keule, keusch, Leuchte, Leumund, Leute, meucheln, neu, neun, Preussen, Reue, Scheu, scheuern, Scheuer, Scheune, Schleuder, Schleusse, schneuzen, Seuche, Spreu,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Steuer, streuen, treu, vergeuden, verleumden, Zeugen.

Σημείωσις· eu γράφεται ἀντὶ ev εἰς τὰς ἑλληνικὰς λέξεις οἷον· Euphonie, rheumatisch κτλ. ἀλλὰ προφέρεται ὡς eu.

Περὶ τῶν συμφώνων.

b. p. Τὰ σύμφωνα b καὶ p εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως σχεδὸν ὁμοιόφωνα, ἀλλ' ἐπειδὴ μόνον ὀλίγαι Γερμανικαὶ λέξεις λήγουσιν εἰς p, ἑπομένως εἶναι τὸ b εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως εὐχρηστότερον, καὶ ἡ παράτασις τῶν λέξεων διὰ τῶν συλλαβῶν e, en, er, ὁδηγεῖ πρὸς διάκρισιν, οἷον· bleib, derb, Dieb, Rübsame σύγκρινε· bleiben, derbe, Diebe, Rüben κτλ.

bb γράφεται μόνον εἰς τὰς λέξεις. Abba, Ebbe, Krabbe, labbern, Sabberdan, Robbe.

Τὸ σύμφωνον p γράφεται διπλοῦν μόνον εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις, οἷον·

doppelt, Gerippe, Hippe, Klapper, Knappe, Krapp, Krippe, Kuppel, Lappe, Lippe, Luppe, Quappe, Rappe, Rippe, schnappen, Schnapps, Schnippchen, tappen, Treppe, Wappen, wappnen.

d, t, dt, tt, th.

d γράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως μετὰ προηγούμενον n, οἷον· Jemand, Sand, Kind, Mund, wund κτλ.

Καὶ εἰς τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, οἷον· essend, gehend, trinkend, hoffend.

Πρὸ τῆς καταλήξεως lich, εὐφωνίας ἕνεκα γράφεται nt ἀντὶ nd, οἷον· namentlich, wesentlich κτλ.

Ὡσαύτως κατ' ἐξαίρεσιν γράφονται μὲ t ἀντὶ d αἱ λέξεις Flint, Splint, Stind, bunt.

t, γράφεται εἰς τὰς ἀρχικὰς συλλαβὰς ant, ent, εἰς τὰς καταληκτικὰς et, te, heit, keit, icht, εἰς τὸ ἐπίῤῥημα fort

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

j γράφεται μόνον ἐν ἀρχῇ λέξεως πρωτοτύπου καὶ ἐν τῷ μέσῳ παραγώγων καὶ συνθέτων λέξεων, οἷον ja, jagen, jähe, Joch, jüngst, Vierteljahr, verjüngen.

k ἐγράφετο διπλοῦν μετὰ φωνῆεν, νῦν γράφεται ck καὶ τὸ προηγούμενον φωνῆεν εἶναι βραχύ· οἷον Backe, wecken, stocken, Lücke.

Μετὰ τὴν δίφθογγον au γράφεται μόνον k ὡς καὶ εἰς Ekel, Gukuk, Spuk.

Διπλοῦν k ἀπαντᾶται μόνον εἰς συνθέσεις, οἷον Dickkopf, Druckkosten κ.α.

q πάντοτε μετὰ τοῦ u ἑνωμένον, οἷον bequem, quälen, Qualm, Quelle, quetschen, Quitte, Quirl, quer.

l, m, n, r.

Γράφονται μετὰ βραχὺ φωνῆεν διπλᾶ, μετὰ μακρὸν ἢ δίφθογγον ἁπλᾶ· viel, dem, den, der, denn, Damm, Herr, voll.

Κυρίως γράφονται διπλᾶ εἰς τὰς διαφόρους ἐγκλίσεις τῶν ῥημάτων, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον ἔχει ἓν τῶν ἄνω συμφώνων διπλοῦν, οἷον bellen, bellte, gebellt, können, konnte, kann.

Τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων παράγωγα ὀνόματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γράφονται μὲ ἁπλοῦν σύμφωνον, οἷον Gestalt, ἐκ τοῦ stellen, Brand, ἐκ τοῦ brennen.

z, tz.

Τὸ σύμφωνον z ἔχει τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ k, οἷον μετὰ φωνῆεν προστίθεται ἀντὶ δευτέρου z, τὸ t, μετὰ δὲ τὰς διφθόγγους ei, eu, au, γράφεται μόνον z, οἷον Nutzen, trotzen, reizen, Kreuz.

Περὶ χωρισμοῦ τῶν συλλαβῶν.

ά) ἁπλαῖ λέξεις.

1) Μονοσύλλαβος λέξις δὲν χωρίζεται ποτὲ, οἷον· Schmerz Frau οὐχὶ Schme—rz ἢ Fra-u.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

2) Ἐὰν ὑπάρχῃ μεταξὺ δύο φωνηέντων ἢ μεταξὺ διφθόγγου καὶ φωνήεντος ἓν σύμφωνον, λαμβάνεται τοῦτο εἰς τὴν ἑπομένην συλλαβήν, οἷον· **Böse Buben meide. Bö-se Bu-ben mei-de.**

3) Ἐὰν εὑρίσκωνται μεταξὺ δύο φωνηέντων δύο ἢ τρία σύμφωνα, ἀνήκει τὸ τελευταῖον σύμφωνον εἰς τὴν ἑπομένην συλλαβήν, οἷον· **Städte, Erb-se.**

4) **ch, gr, pf, ph, sch, sz, st, ck, tz, th,** θεωροῦνται ὡς ἀχώριστα σύμφωνα, καὶ ἀνήκουν, ἐὰν ἕπεται φωνῆεν, εἰς τὴν ἑπομένην συλλαβήν.

6′) Σύνθετοι καὶ παράγωγοι λέξεις χωρίζονται κατὰ τὰ μέρη τῆς συνθέσεως ἢ τὰς συλλαβὰς τῆς παραγωγῆς· οἷον **ab-sen-den, wo-mit.**

Συγκοπὴ Γερμανικῶν λέξεων.

Ἡ συγκοπὴ λέξεων δὲν γίνεται ἑκουσίως ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐν χρήσει ἔθιμον τοῦ γράφειν.

1) Γράφεται ἢ μόνον τὸ πρῶτον στοιχεῖον γενικῶς γνωστῆς λέξεως, ἢ ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς λέξεως εἰς τὴν ὁποίαν προστίθεται τὸ σύμφωνον, (ἢ τὰ σύμφωνα), μὲ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἡ δευτέρα συλλαβή· οἷον· **O, W, N. S.** ἀντὶ **Osten, Westen, Norden, Süden.**

Antw· entw. **Antwort,** entweder.

2) Γράφονται μόνον τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον στοιχεῖον τῆς λέξεως, οἷον· **Hr, Hrn,** ἀντὶ **Herr, Herrn.**

Αἱ μᾶλλον εἰς χρῆσιν συγκοπαὶ Γερμανικῶν λέξεων εἶναι αἱ ἑξῆς.

Abschn, Abschnitt, Τμῆμα.

Anm, ἢ **Anmerk** } **Anmerkung,** παρατηρήσεις·

Antw, Antwort, ἀπόκρισις.

Ausg, Ausgabe, ἔκδοσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

u. s. w. und so weiter, κ.τ.λ.
V. Vers, στίχος.
Verf. Verfasser συγγραφεύς.
vergl. vergleiche, παράβαλε.
v. o. von oben, ἀπ' ἐπάνω.
v. u. von unten, ἀπὸ κάτω.
Vorb. Vorbericht, πρόλογος.
Vorr. Vorrede, πρόλογος.
W. Westen, δύσις.
Z. B. ἢ Zum Beispiel,
Z. E. Zum Exempel, } παραδείγματος χάριν.

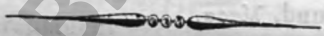

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Καλὴν ἡμέραν (σας).	Guten Morgen. Guten Tag.
Καλὴν ἑσπέραν. »	Guten Abend.
Καλὴν νύκτα »	Gute Nacht.
Καλῶς ὁρίσατε.	Seien Sie willkommen.
Καλῶς ὅρισας.	Willkommen. Sei willkommen
Δοῦλός σας.	Ihr Diener.
Σᾶς προσκυνῶ.	Ich empfehle mich.
Πῶς ἔχετε ἡ εὐγενεία σας.	Wie befinden Sie sich? (wie geht es?)
Σᾶς εὐχαριστῶ.	Ich danke Jhnen.
Σᾶς εἶμαι ὑπόχρεος.	Ich bin Jhnen verbunden.
Ὑγεία σας!	Ihre Gesundheit, Jhr Wohlsein!
Ὑγιαίνετε!	Zum Wohlsein, zur Genesung.
Σᾶς εὔχομαι καλὴν ὄρεξιν!	Ich wünsche guten Appetit, (ich wünsche wohl zu speisen.)
Μὲ τὴν ἄδειάν σας.	Mit Jhrer Erlaubniss.
Συγχωρήσατέ μοι.	Verzeihen Sie mir.
Ἐπιτρέψατέ μοι.	Erlauben Sie mir.
Νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω.	Dass ich Sie nicht belästige.
Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω περισσότερον τὴν τιμὴν τῆς συναναστροφῆς σας.	Es thut mir leid, dass ich nicht länger die Ehre Ihrer Gesellschaft habe.
Παρακαλῶ, κοπιάσατε πάλιν (εἰς ἐμέ).	Ich bitte, bemühen sie sich wieder zu mir.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Παρακαλῶ νὰ καθήσητε.	Ich bitte, setzen Sie sich.
Τολμῶ νὰ σᾶς παρακαλέσω.	Ich wage es, sie zu bitten.
Προστάξατέ με ἐλευθέρως.	Befehlen sie frei.
Τί προστάζετε;	Was befehlen sie?
Τί ἀγαπᾶτε;	Was belieben sie? (was beliebt.)
Εἶμαι ἕτοιμος εἰς τὰς διαταγάς σας.	Ich bin bereit zu ihren Befehlen.
Εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς ὑπηρετήσω.	Ich bin bereit, Jhnen zudienen· (zu Jhren Diensten.)
Μὲ τί δύναμαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω;	Womit kann ich Jhnen dienen?
Κάμετέ μοι τὴν χάριν.	Erzeigen sie mir die Gefälligkeit· (sind sie so gefällig.)
Θέλετε πολὺ μὲ ὑποχρεώσει.	Sie werden mich sehr verbinden.
Λάβετε τὴν καλοσύνην.	Haben sie die Güte.
Λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς παρακαλέσω.	Jch nehme mir die Freiheit sie zu bitten.
Μὴ τὸ ἐκλάβετε κακὸν ὅτι ...	Nehmen sie es nicht übel, dass. . . .
Θὰ σᾶς εἶμαι πάντοτε εὐγνώμων.	Ich werde Jhnen stets dankbar sein.

Ἔστω! καλῶς!	Sei es! gut, wohl!
Συμφωνῶ.	Jch gehe es ein! (Ich bin es zufrieden.)
Δὲν ἐναντιοῦμαι.	Jch bin nicht dagegen (Jch habe nichts dawider).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Μὲ εὐχαρίστησιν· διὰ τί ὄχι;	Mit Vergnügen (sehr gern). warum nicht?
Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν.	Mit vielem Vergnügen.
Μοὶ κάμνετε μεγάλην τιμήν.	Sie erzeigen mir grosse Ehre.
Δὲν σημαίνει τίποτε.	Es bedeutet nichts.
Χαίρω ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς εἶμαι ὠφέλιμος.	Es freut mich, Jhnen nützlich sein zu können.
Ἐστὲ βέβαιος.	Seien Sie gewiss.

Δὲν γίνεται τοῦτο.	Das kann nicht sein.
Μοὶ εἶναι ἀδύνατον τοῦτο.	Dieses ist mir unmöglich.
Μοὶ κακοφαίνεται ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω.	Es thut mir leid, dass ich nicht dienen kann.
Δὲν δύναμαι ἂν καὶ ἤθελα.	Jch kann nicht, wenn ich auch wollte.
Μὴ θυμώνετε.	Seien Sie nicht böse, (Zürnen Sie nicht).
Προσκυνήσατε ἐκ μέρους μου τὸν Κύριον . . .	Empfehlen Sie mich meinerseits dem Herrn . . .
Βεβαιώσατέ τον περὶ τῆς φιλίας μου.	Versichern Sie ihn meiner Freundschaft.
Δὲν θέλω λείψει νὰ τὸ κάμω.	Jch werde nicht verfehlen, es zu thun.
Χαίρετε, καλὴν ἐντάμωσιν.	Leben sie wohl! Auf Wiedersehn!

Τί λέγετε;	Was sagen Sie?
Τί λέγετε μὲ αὐτό;	Was sagen Sie damit (Was verstehen Sie darunter)?
Πῶς ἐκαταλάβατε τοῦτο;	Wie haben Sie das verstanden?

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τί ζητεῖτε;	Was verlangen Sie?
Διὰ τί λέγετε τοῦτο;	Warum sagen Sie das?
Τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἐδῶ;	Was sollen wir hier thun? (was ist hier zu thun?)
Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάμω;	Was rathen Sie mir zu thun?
Ποῖον μέσον πρέπει νὰ λάβω;	Welches Mittel soll ich ergreifen?
Δὲν ἤθελεν εἶσθαι καλλίτερον νὰ κάμωμεν οὕτως;	Wäre es nicht besser, es so zu machen?

Αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Das ist wahr.
Ναὶ, ἀληθῶς, πραγματικῶς. Ja, wahrlich, wirklich.
Ἠμπορεῖτε νὰ μοὶ τὸ πιςεύσητε. Sie können mir es glauben.
Ἀναμφιβόλως. Ohne Zweifel (unstreitig).
Ἔχετε δίκαιον. Sie haben Recht.
Ἔχετε ἄδικον. Sie haben Unrecht.
Σᾶς ἐγγυῶμαι δι' αὐτὸ Jch bürge Jhnen dafür.
Δὲν εἶναι ἀμφιβολία εἰς τοῦτο. Daran ist kein Zweifel.
Μὰ τὴν τιμήν μου, ἠμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω. Bei meiner Ehre, ich kann Jhnen versichern.
Δὲν τὸ πιστεύω, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ πιστεύσω. Jch glaube es nicht. Jch kann es nicht glauben.
Τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸ πιστεύσῃ; Wer kann das glauben?
Δὲν τὸ δέχομαι. Das nehme ich nicht an.
Δὲν εἶναι τρόπος. Es ist keine Art (Es geht nicht.)
Λανθάνεσθε. Sie irren sich.
Ἀμφιβάλω μεγάλως. Jch zweifle sehr.
Ὁμιλεῖτε μὲ τὰ σωστά σας; Sprechen Sie ernstlich?
Χωρατεύετε (ἀςειεύεσθε) ἴσως; Scherzen (spassen) Sie vielleicht?

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἶναι διὰ νὰ χάσῃ τις τὸν νοῦν του.	Es ist zum närrisch werden.
Εἶμαι πάντῃ ἀπαρηγόρητος.	Ich bin ganz trostlos.
Ὅλα εἶναι χαμένα.	Alles ist verloren.
Χρειάζεται ὑπομονή.	Man muss Geduld haben.
Πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει γενῆ καλλίτερον.	Man muss hoffen, dass es besser geht.
Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἦσθε ἀπελπισμένος.	Sie müssen darum nicht verzweifeln ἢ verzagen.
Λάβετε θάῤῥος!	Fassen Sie Muth!

Τί καιρὸς εἶναι;	Was ist für Wetter?
Εἶναι εὔμορφος, εὐμορφώτατος καιρός.	Es ist schönes, sehr schönes Wetter.
Εἶναι ἀχαμνὸς, ἀχρειέστατος καιρός.	Es ist schlechtes, abscheuliches Wetter.
Φαίνεται ὅτι θέλει ἀλλάξει ὁ καιρός.	Es scheint, dass sich das Wetter ändern werde ἢ dass das Wetter umschlagen werde.
Κάμνει πολλὴν ζέστην.	Es ist sehr warm.
Εἶναι μεγάλη καῦσις.	Es ist eine grosse Hitze.
Στοχάζομαι ὅτι θέλομεν ἔχει βροντὰς σήμερον.	Ich denke, wir werden heute Gewitter bekommen.
Ἐκεῖ πέρα φαίνονται πολλὰ μαῦρα σύννεφα.	Dort sieht man viele schwarze Wolken.
Κάμνει ἀέρα.	Es ist windig.
Κάμνει μεγάλην ἀνεμοζάλην.	Es ist ein starker Sturmwind.
Ἀκούεται ἤδη βροντὴ μακρόθεν.	Man hört den Donner schon von Ferne.

ΑΠΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Θὰ φάγωμεν βροχὴν, ἂς καθήσωμεν ὑποκάτω τοῦ δένδρου.	Wir bekommen Regen. Setzen wir uns unter diesen Baum.
Μὴ κάμητε τοῦτο. Κινδυνῶδες εἶναι νὰ σταθῇ τις ὑποκάτω εἰς τὰ δένδρα, ὅταν εἶναι βρονταί.	Thun Sie das nicht. Es ist gefährlich unter den Bäumen zu stehen, wenn ein Gewitter ist.
Ὁ κεραυνὸς πίπτει πολλάκις εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρα.	Der Blitz schlägt oft in die hohen Bäume ein.
Τώρα βρέχει. Τί φοβερὰ βροχὴ εἶναι αὕτη.	Jetzt regnet es. Was für ein schrecklicher Regen.
Εἶναι ῥαγδαία βροχή.	Es ist ein Platzregen.
Αὐτὸ εἶναι σημεῖον ὅτι πλησίον εἶναι ἡ βροντή.	Das ist ein Zeichen, dass das Gewitter nahe ist.
Ἐπέρασεν ἡ βροχὴ, ἐπέρασαν αἱ βρονταί.	Der Regen ist vorbei, das Gewitter ist vorüber.
Ὁ ἥλιος φαίνεται πάλιν. . .	Die Sonne zeigt sich wieder.
Τί ἐξαίρετος εὐωδία εἶναι τώρα, ἀφοῦ ἐπέρασεν ἡ βροχή.	Was für ein herrlicher Geruch ist jetzt, nachdem der Regen vorbei ist.
Ὁ καιρὸς ἄνοιξε.	Das Wetter hat sich aufgeheitert.
Βλέπω τὴν ἶριδα.	Ich sehe den Regenbogen.
Αὐτὸ εἶναι σημεῖον καλοῦ καιροῦ.	Es bedeutet gutes Wetter.
Βρέχει ῥαγδαίως.	Es regnet heftig, (es giesst).
Αὐτὴ ἡ βροχὴ εἶναι περαστική.	Es ist ein Strichregen.
Βλέπετε τὴν δροσιὰν ἐκεῖ εἰς τὰ λιβάδια;	Sehen Sie den Thau dort auf den Wiesen?
Κάμνει ὀλίγην ψύχραν.	Es ist etwas kühl.
Εἶναι ψυχρὸς ἄνεμος.	Der Wind ist kalt.
Ὁ ἄνεμος ἤλλαξε.	Der Wind hat sich geändert.
Χιονίζει.	Es schneit.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ελληνική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἶναι παγωνία.	Es hat einen Reif.
Κρυόνω, εἶμαι ὅλος παγωμένος.	Es friert mich, ich bin ganz erfroren.
Ἔπεσε πάχνη τὴν νύκτα.	Es hat gereift die Nacht.
Τὰ δένδρα ἄσπρισαν ἀπὸ τὴν πάχνην.	Die Bäume sind weiss von Reif.
Ἔγινε μεγάλη καταχνιά.	Es ist ein starker Nebel.
Φαίνεται ὅτι καταπίπτει ἡ καταχνιὰ, αὐτὸ μᾶς δίδει ἐλπίδα ὅτι θέλομεν ἔχει καλὸν καιρόν.	Es scheint, dass der Nebel fällt, das gibt uns Hoffnung dass wir gutes Wetter bekommen werden.
Ἰδοὺ ὁποῦ ἡ καταχνιὰ σηκόνεται.	Siehe, der Nebel steigt.
Ἐπέρασεν ἡ κρυάδα.	Die Kälte ist vorbei.
Ξεπαγόνει. Ὁ ποταμὸς ἐξεπάγωσε.	Es thaut. Der Fluss ist aufgethaut.
Τὸ χιόνι ἀνέλυσε, πολλαὶ λάσπαι εἶναι ἔξω.	Der Schnee ist geschmolzen. Es ist viel Koth, es ist kothig.

Τί ὥρα εἶναι; δὲν θέλετε νὰ μοὶ τὸ εἴπητε; — Wie viel Uhr ist? Möchten Sie es mir nicht sagen?

Εἶναι ἀκόμη πρωΐ. Κατὰ τὸ ἰδικόν μου ὡρολόγιον εἶναι δέκα καὶ ἥμισυ. — Es ist noch früh. Nach meiner Uhr ist es zehn und ein halb (halb eilf Uhr).

Ἐστοχαζόμην ὅτι δὲν εἶναι τόσον ἀργά. Πόσον ταχέως περνᾷ ὁ καιρός! Ἦτο μία ἡ ὥρα, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν οἰκίαν. — Ich dachte, es sei nicht so spät. Wie doch die Zeit vergeht! Es war ein Uhr, als ich vom Hause wegging.

Ἐπέρασεν ἡμίσεια ὥρα ἕως ἔλθω ἐδῶ. — Ich brauchte eine halbe Stunde um hierher zu kommen.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἀκριβῶς εἰς τὰς δύο πρέπει νὰ ἤμαι εἰς τὸ προάστειον καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μὴ φθάσω ἐκεῖ ἀργά.

Schlag zwei Uhr soll ich in der Vorstadt sein und ich möchte nicht zu spät dort ankommen.

Ἐὰν ἦναι οὕτως, δὲν θέλω νὰ σᾶς ἐμποδίσω.

Wenn das ist, so will ich Sie nicht hindern.

Σήκω! Εἶναι καιρὸς νὰ σηκωθῇς.

Stehe auf! Es ist Zeit zum Aufstehen.

Ἄφησέ με, ἀκόμη εἶναι σκότος.

Lass mich, es ist noch finster.

Ἄνοιξε μόνον τὰ ὀμμάτια καὶ θέλεις ἰδεῖ ὅτι φέγγει.

Oeffne nur die Augen und du wirst sehen, dass es hell ist.

Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε.

Die Sonne ist aufgegangen!

Ἐκτύπησε ἤδη ἑπτά.

Es hat schon sieben geschlagen.

Ἄφησέ με νὰ κοιμηθῶ ἀκόμη μίαν ὥραν, ἐπειδὴ πολλὰ ἀργὰ ἐπλάγιασα.

Lass mich noch eine Stunde schlafen, denn ich habe mich sehr spät niedergelegt.

Ποίαν ὥραν ἐπλάγιασες;

Wann bist du zu Bette gegangen?

Οἱ ἰατροὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ πλαγιάζῃ ἐνωρὶς καὶ νὰ σηκόνηται ἐνωρίς.

Die Aerzte sagen, dass man sich zeitlich niederlegen und früh aufstehen soll.

Αὐτὸ εἶναι καλὸν διὰ τὴν ὑγείαν.

Dies ist der Gesundheit gut, (zuträglich.)

Βλέπω ὅτι δὲν μὲ ἀφίνεις νὰ κοιμηθῶ περισσότερον.

Ich sehe du lässt mich nicht länger schlafen.

Δὲν θέλεις μετανοήσει.

Du wirst es nicht bereuen.

Ἂς ὑπάγωμεν ὀλίγον εἰς περίπατον.

Gehen wir ein wenig spazieren.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἔχεις δίκαιον.	Du hast Recht!
Πάρε τὸ κουδοῦνι καὶ κουδούνισε διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ δούλα καὶ νὰ μοὶ φέρῃ νερόν.	Nimm die Klingel und klingle, damit die Magd komme und mir Wasser bringe.
Ὁποῖον νερὸν ἀγαπᾶτε, κρύον ἢ ζεστόν;	Was für Wasser belieben Sie, kaltes oder warmes?
Δὲν θέλω ζεστὸν νερόν.	Ich will kein warmes Wasser.
Βάλε ἐδῶ τὴν λεκάνην καὶ δόσε μοι τὸ σαποῦνι.	Setze das Waschbecken hierher und gieb mir die Seife.
Ποῦ εἶναι τὸ χειρομάνδυλον;	Wo ist das Handtuch?
Πάστρευσε τώρα τὰ ὑποδήματά μου καὶ τὸ φόρεμά μου. Κάμε γρήγορα.	Putze jetzt meine Stiefel und meinen Rock. Mache geschwind.
Δόσε μοι τὸ κτένι καὶ φέρε μοι τὸ κάτροπτον.	Gieb mir den Kamm und bringe mir den Spiegel.
Μοὶ φαίνεται ὅτι εἶμαι ὀλίγον κίτρινος εἰς τὸ πρόσωπον.	Mir scheint, dass ich etwas blass im Gesichte bin.
Αὐτὸ προέρχεται ἐκ τῆς ἀταξίας σου, ἐπειδὴ δὲν κοιμᾶσαι τὴν νύκτα ἀλλὰ περιφέρεσαι.	Dies kommt von deiner Unordnung her, weil du die Nacht nicht schläfst, sondern dich herumtreibst.
Τώρα εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑπάγω μαζύ σου!	Jetzt bin ich bereit mit dir zu gehen.
Λοιπὸν ἔλα, πάρε τὸν πίλον σου.	Also komm! nimm deinen Hut.
Ὅπως ἀγαπᾷς. Κάμε μόνον νὰ τελειώσῃς.	Wie du willst, mache nur, dass du fertig wirst.
Πολλὰ ἀνυπόμενος εἶσαι.	Du bist sehr ungeduldig.
Ἐὰν δὲν ἐκβῶμεν τώρα, καλλίτερα νὰ μείνωμεν εἰς τὴν οἰκίαν.	Wenn wir jetzt nicht ausgehen, so wäre es besser, wir blieben zu Hause.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κοινοχρηστη Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Διὰ τί;	Warum?
Τώρα ἀκόμη δὲν εἶναι πολλὴ ζέστη. Μετὰ μίαν ὥραν ὅμως θέλει αὐξήσει ἡ ζέστη καὶ τότε δὲν εἶναι καλὸν νὰ πηγαίνῃ τις εἰς περίπατον.	Jetzt ist es noch nicht sehr heiss. Nach einer Stunde aber wird die Hitze zunehmen, und dann ist es nicht mehr gut spazieren zu gehen.
Ἂς ὑπάγωμεν λοιπόν.	Gehen wir also.
Ποῦ νὰ ὑπάγωμεν τώρα;	Wo wollen wir jetzt hingehen?
Ἂς ὑπάγωμεν εἰς αὐτὸν τὸν κῆπον.	Gehen wir in diesen Garten.
Ἔχει ἐξαιρέτους περιπάτους.	Er hat vortreffiche Spaziergänge.
Καλὰ λέγεις· ἂς ἐμβῶμεν.	Du hast Recht, gehen wir hinein!
Τί θέλει αὐτὸ τὸ μικρὸν κοράσιον ἐδῶ;	Was will dieses kleine Mädchen da?
Δὲν βλέπεις; ἔχει λουλούδια διὰ πούλημα.	Siehst du nicht? Es hat Blumen zum verkaufen.
Ἄκουσε, κόρη μου, πρέπει νὰ μοὶ δέσῃς ἕνα καλὸν δεμάτι λουλούδια.	Höre Mädchen! du musst mir einen schönen Strauss binden.
Βέβαια σήμερον εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς φίλης σας.	Gewiss ist heute das Fest Jhrer Freundin.
Καλὰ τὸ ἐστοχάσθης.	Du hast es errathen!
Θέλω λοιπὸν νὰ σᾶς κάμω ἓν δεμάτι, μὲ τὸ ὁποῖον νὰ εὐδοκιμήσητε.	Jch will Jhnen einen Strauss machen, mit dem Sie sich einschmeicheln.
Αὐτὸ εἶναι νόστιμον.	Das ist sehr artig (geschmackvoll.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ γεύματος καὶ ἔχω πολλὴν ὄρεξιν.
Es ist Essenszeit (es ist Zeit zum Essen) und ich habe viel Appetit.

Ἔχω καὶ ἐγώ.
Auch ich.

Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.
Gehen wir ins Wirthshaus.

Λοιπὸν τρώγεις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὄχι εἰς τὴν οἰκίαν σου;
Du speisest also im Gasthaus, nicht zu Hause?

Μάλιστα. Ἐγὼ εἶμαι ξένος ἐδῶ καὶ ἀγαπῶ καλλίτερα νὰ τρώγω μὲ ἄλλους καὶ νὰ συνομιλῶ, παρὰ νὰ κάθημαι μόνος μου εἰς τὴν οἰκίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μανθάνω καλλίτερα τὴν γλῶσσαν.
Allerdings. (Ja wohl) Ich bin fremd hier und speise lieber mit andern und unterhalte mich, als dass ich allein zu Hause sitze. So (auf diese Art) lerne ich die Sprache besser.

Τί φαγητὰ ἔχετε σήμερον;
Was für Speisen haben Sie heute?

Ἔχομεν διάφορα φαγητά. Ἔχομεν πέρδικας, περιστέρια, ὀρνίθια, χῆνας, πάπιας, ἐλάφιον, ἄγριον χοῖρον, λαγόν.
Wir haben verschiedene Speisen, Rebhühner, Tauben, Hühner, Gänse, Enten, Hirsch, Wildschwein, Hasen.

Ἢ ἀγαπᾶτε καλλίτερα βωδινὸν, μοσχαρίσιον, πρόβιον, χοιρινὸν ἢ ἀρνίον ψητὸν, γουρουνόπουλον;
Oder belieben (wünschen) Sie Rindsbraten, Kalbsbraten Schweinsbraten oder Lammsbraten, Spanferkel?

Ἢ ἀγαπᾶτε καλήτερα βραστόν;
Oder wollen Sie lieber Gekochtes?

Τί λαχανικὰ ἢ ὄσπρια ἔχετε;
Was für Gemüse oder Hülsenfrüchte haben Sie?

Ἔχομεν ἀσπρολάχανα, σπανά-
Wir haben Weisskraut,

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ανοικτές Βιβλιοθήκες
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κια, σπαράγγια, φασούλια, ῥίζι, ἐρεβήθια, φακκαῖς.	Spinat, Spargel, Bohnen, Reis, Erbsen, Linsen.
Δὲν ἀγαπᾶτε ζωμόν ;	Belieben Sie keine Suppe? (Brühe.)
Ἀγαπᾶτε ἴσως ψάρια ;	Belieben Sie vielleicht Fische?
Ἔχομεν καραβίδας, ἀστακὸν, ὀκταπόδι, καλαμάρι, ὀστρείδια.	Wir haben Krebse, Hummer, Polypen (Krabben) Dintenfisch, Austern.
Ἀγαπᾶτε οἶνον ;	Belieben Sie Wein ;
Ἄσπρον ἢ μαῦρον ;	Weissen oder rothen ?
Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν πίνομεν ζύθον ἐν γένει.	In Griechenland trinkt man im Allgemeinen kein Bier.
Δόσατέ μοι μίαν φιάλην κρασὶ ἀπὸ τὸ πλέον καλλίτερον ὁποῦ ἔχετε.	Geben Sie mir eine Flasche Wein von dem besten, den (wo) Sie haben.
Μὲ χρειάζεται καὶ ἓν ποτήριον.	Ich brauche auch ein Glas.
Φέρε μοι ἓν ποτήριον νερόν.	Bringe mir ein Glas Wasser.
Ἐδῶ λείπει ἀκόμη μαχαίριον, πηρούνιον καὶ χουλιάριον.	Hier fehlt noch ein Messer, eine Gabel und ein Löffel.
Ποῦ εἶναι τὸ ἅλας καὶ τὸ πιπέρι.	Wo ist das Salz und der Pfeffer ?
Θέλω καὶ ξύδι καὶ λάδι.	Ich will auch Essig und Oel.
Ἀγαπᾶτε σινάπι ;	Belieben Sie Senf ?
Κατὰ τὸ παρὸν δὲν θέλω σινάπι.	Für jetzt will ich keinen Senf.
Ἀγαπᾶτε ἀκόμη τυρὶ καὶ βούτυρον.	Belieben Sie noch Käse und Butter ?
Ἔχετε καὶ ὀπωρικά ;	Haben Sie auch Obst ?
Ἔχομεν πολλά. Ἠμπορεῖτε νὰ	Wir haben viel. Sie kön-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

πάρητε ὅποια ἀγαπᾶτε.	nen nehmen, was Jhnen beliebt.
Δὲν ἀγαπᾶτε ἓν κομμάτιον τῆς πήτας;	Belieben Sie nicht ein Stück Kuchen?
Ὄχι, εὐχαριστῶ, ἐχόρτασα, δὲν ἠμπορῶ νὰ φάγω περισσότερον.	Nein, ich danke, ich bin satt, ich kann nicht mehr essen.
Κάμετε τώρα τὸν λογαριασμόν μου.	Machen Sie jetzt meine Rechnung.
Ὁ λογαριασμός σας κάμνει ἕνα φιορίνιον καὶ τριάκοντα —	Jhre Rechnung macht einen Gulden und dreissig Kreuzer.

Αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον πίνω τὸν καφφέν μου καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ πίετε μαζύ μου. Καθήσατε! — Das ist die Zeit, wo ich meinen Kaffeh trinke und ich lade Sie ein mit mir zu trinken; setzen Sie sich (Nehmen sie Platz.)

Φοβοῦμαι νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω. — Jch fürchte Sie zu belästigen.

Δι' ὅλου, ἐξ ἐναντίας θέλετε μοὶ κάμῃ μεγάλην χάριν. — Durchaus nicht (keineswegs, gar nicht) im Gegentheil, Sie werden mir eine grosse Gefälligkeit erzeigen.

Ἰδοὺ μᾶς φέρει ἡ δοῦλα τὸν καφφέν. — Hier bringt uns das Dienstmädchen den Kaffeh.

Δὲν ἐξέπλυνες καλὰ τὰ φλιντζάνια. Πλύνε τα πάλιν. — Du hast die Tassen (Kaffeh-Schalen) nicht gut ausgespühlt. Spühle sie noch einmal aus.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Πῶς ἀγαπᾶτε τὸν καφφὲ, μαῦρον ἢ μὲ γάλα;	Wie belieben (trinken) Sie den Kaffeh, schwarz oder mit Milch? (weiss).
Καλλίτερα ἀγαπῶ μαῦρον.	Lieber trinke ich ihn schwarz.
Οἱ Τοῦρκοι τὸν πίνουσι χωρὶς γάλα καὶ ζάχαριν.	Die Türken trinken ihn ohne Milch und ohne Zucker.
Κάθε τόπος ἔχει τὴν συνήθειάν του.	Jedes Land hat seine Gewohnheit.
Χωρὶς ἀμφιβολίαν πίνετε καὶ καπνόν;	Ohne Zweifel rauchen Sie auch Tabak?
Μάλιστα, χωρὶς καπνὸν μοὶ φαίνεται ἄνοστος ὁ καφφές.	Ja, ohne Tabak scheint mir der Kaffeh unschmackhaft.
Καὶ εἰς ἐμὲ ὁμοίως.	Und mir ebenfalls.
Νὰ καὶ ὁ καπνός.	Hier ist auch Tabak.
Ἀγαπᾶτε νὰ σᾶς γεμίσω τὸ τζιμποῦκι;	Soll ich Jhnen die Pfeife stopfen?
Σᾶς εὐχαριστῶ, θέλω γεμίσει μόνος μου.	Jch danke, ich will mir sie selbst stopfen.
Ὅπως ἀγαπᾶτε.	Wie Sie belieben (wie Sie wollen! ἢ wie es beliebt, wie es Jhnen gefällig ist.
Ἰδοὺ καὶ φωτιά.	Hier ist auch Feuer.
Αὐτὸς ὁ καπνὸς εἶναι ἐξαίρετος, ἀπὸ ποῦ τὸν ἔχετε;	Dieser Tabak ist vortrefflich, woher haben Sie ihn?
Ἔμπορός τις ὅστις ὑπῆγε εἰς τὴν Τουρκίαν, μοὶ τὸν ἔδωκε χάρισμα.	Ein Kaufmann, der in die Türkei gereis't, hat mir ihn zum Geschenk gemacht.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Στιχηματίζω ὅ,τι θέλετε.	Ich wette was Sie wollen.
Αὐτὸ εἶναι ψευδές.	Das ist eine Lüge, das ist erlogen.

Διὰ θέλημα Θεοῦ.	Um Gottes Willen!
Νὰ δώσῃ ὁ Θεός!	Gott gebe es! gebe es der Himmel!
Δόξα τῷ Θεῷ!	Gott Lob.— Gott Lob und Dank!
Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ.	Gott bewahre! Gott sei vor!
Μὰ τὴν ζωήν μου.	So wahr ich lebe! Bei meinem Leben!
Ὑγιαίνετε!	Zum Wohlsein. Helfe Gott! Zur Gesundheit.

Ποῦ ὑπάγετε;	Wo gehen Sie hin? Wohin gehen Sie?
Πόθεν ἔρχεσθε;	Wo kommen Sie her? (Woher . . . .)
Πηγαίνω εἰς τὰς Ἀθήνας.	Ich gehe nach Athen.
Ἔρχομαι ἀπὸ τὸ Ναύπλιον.	Ich komme von Nauplia.
Ἔρχομαι τώρα ἀπὸ τὴν οἰκίαν σας.	Ich komme jetzt von Ihrem Hause her.
Ἐπιστρέφω εἰς τὴν οἰκίαν μου.	Ich gehe nach Hause. Ich kehre nach Hause zurück.
Μὴ κάμητε πολλὴν ὥραν.	Bleiben Sie nicht lange aus.
Ὑποχωρήσατε ὀλίγον.	Gehen Sie ein wenig zurück.
Ἀφήσατε νὰ περάσω.	Lassen Sie mich durchgehen.
Ὁμιλεῖτε δυνατά.	Sprechen Sie laut.
Ὁμιλεῖτε σιγά.	Sprechen Sie leise.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὁμιλεῖτε γερμανικά;	Sprechen Sie deutsch?
Ὁμιλῶ ὀλίγον.	Ich spreche ein wenig.
Ἰδοὺ δυνατὴ ὁμιλία.	Das heisst gesprochen ἢ geredet.
Ἂς φλυαρίσωμεν ὀλίγον.	Schwatzen wir ein wenig.
Σιωπᾶτε. Σιωπή!	Schweigt (schweigen Sie). Stille!

Θαυμάζω τοῦτο. Ich wundere mich darüber.

Αὐτὸ εἶναι ἀληθῶς θαυμαστόν. Das ist wirklich wunderbar.

Ἠμπορῶ νὰ πιστεύσω εἰς τὰ ὀμμάτιά μου; Kann ich meinen Augen trauen?

Αὐτὸ εἶναι θαυμασμοῦ ἄξιον. Das ist bewundernswerth.

Τί χαρά! Welche Freude!

Πόσον εἶμαι εὐχαριστημένος! Wie bin ich zufrieden!

Πόσον εἶμαι εὐτυχής! Wie glücklich bin ich!

Πόσον χαίρω! Wie freue ich mich!

Μεγάλη χαρὰ εἶναι αὐτή! Das ist eine grosse Freude.

Εἶμαι πολλὰ λυπημένος. Ich bin sehr betrübt.

Δὲν ἔχω διάθεσιν. Ich bin nicht bei Laune (ich bin nicht aufgelegt.)

Ἡ διάθεσίς μου εἶναι χαλασμένη. Ich bin übler Laune (ich bin schlecht aufgelegt.)

Ἔχω καλὴν διάθεσιν. Ich bin guter Laune (ich bin gut aufgelegt.)

Εἶμαι ὅλως συγχυσμένος. Ich bin ganz verwirrt.

Τί δυστυχία! Welch Unglück! Welcher Unfall!

Δὲν εἶναι ὑποφερτόν. Das ist nicht zu ertragen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἀγαπᾶτε ἴσως τζιγάῤῥον χάρτινον ; Wünschen (belieben, wollen) Sie eine Papier-Zigarre?

Εὐχαριστῶ, ἀγαπῶ καλλίτερα τὸ τζιμποῦκι. Ich danke, ich rauche lieber aus der Pfeife.

Ποῦ ἐπῆρες τὸν καπνὸν, εἶναι πολὺ ἐλαφρὸς, (δυνατός.) Wo hast du den Tabak geholt (genommen), er ist sehr leicht (schwer ἢ stark.)

Ὁποῦ τὸν πέρνω πάντα. Δὲν εἶναι καλός ; Wo ich ihn immer nehme, (hole) ist er nicht gut?

Καλὸς εἶναι, πλὴν φοβοῦμαι μήπως μὲ ζαλίσῃ. Gut ist er, aber ich fürchte dass er mich nicht etwa betäubt.

Τὸ δεῖπνον εἶναι ἕτοιμον. Das Abendessen ist fertig.

Τί μᾶς ἔφερες διὰ τὸ δεῖπνον ; Was hast du uns zum Abendessen gebracht?

Χοιρομέρι, τηγανισμένα αὐγὰ καὶ σαλάτα. Schinken, Eier in der Pfanne, (eingeschlagene Eier) und Salat.

Ὦ ! πόσα φαγητὰ, ποῖος νὰ τὰ φάγῃ ὅλα ; O wie viel Speisen ! Wer soll dies Alles essen ?

Λοιπὸν τοῦτο τὸ φαγητὸν δὲν θέλει κανεὶς, καθὼς φαίνεται. Also diese Speise will Niemand, wie es scheint.

Πάρε το ὀπίσω πάλιν, δὲν τὸ θέλομεν. Nimm das wieder zurück, wir wollen es nicht.

Ἐλησμόνησας ἀκόμη κἄτι τι. Du hast noch etwas vergessen.

Τί προστάζετε ἀκόμη ; Was befehlen Sie noch ?

Δὲν βλέπεις ; δὲν μᾶς ἔφερες κρασί. Siehst du nicht ? Du hast uns keinen Wein gebracht.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Εἶναι ἡ κλίνη μου εὐθειασμένη; Jst mein Bett bereitet? (gemacht.)

Θέλω τὴν εὐθειάσει εὐθύς. Jch will es gleich machen.

Νὰ μοὶ συγχωρήσητε, εἶχα τόσας δουλίας σήμερον καὶ τὸ ἐλησμόνησα. Verzeihen Sie mir, ich hatte heute so viel zu thun und habe es vergessen.

Τώρα νὰ μοὶ φέρῃς μίαν λεκάνην καὶ ἓν ἀναμμένον κηρίον. Jetzt bringe mir das Waschbecken und ein angezündetes Licht.

Φέρε μοι τὰς ἐμοδάδας. Bringe mir die Pantoffeln.

Πάρε τὰ φορέματά μου καὶ πάστρευσέ τα καλὰ αὔριον. Nimm meine Kleider und reinige sie gut morgen früh.

Πότε προστάζετε νὰ σᾶς ἐξυπνίσω τὸ πρωΐ; Wann befehlen Sie, dass ich Sie des Morgens wecken soll?

Νὰ μὲ ἐξυπνίσῃς εἰς τὰς πέντε χωρὶς ἄλλο. Wecke mich ohne weiters um fünf Uhr.

Ὁρισμός σας. Δὲν θέλω λησμονήσει. Wie Sie befehlen. Jch werde es nicht vergessen.

Ὑπεσχέθην εἰς φίλον τινα ὅτι θὰ ὑπάγωμεν ἔφιπποι αὔριον εἰς τὰς πέντε ἥμισυ εἰς τὴν ἐξοχήν. Jch habe einem Freunde versprochen, dass wir morgen zu Pferd auf das Land gehen.

Θέλομεν νὰ ἱππεύσωμεν σήμερον. Δὲν ἔχετε ἄλογα νὰ μᾶς μισθώσητε; Wir wollen heute reiten. Haben Sie keine Pferde zu vermiethen?

Ἔχω καλὰ ἄλογα. Ἐλᾶτε μαζὺ εἰς τὸν σταῦλον, θέλω σᾶς τὰ δείξει. Jch habe gute Pferde. Kommen Sie mit mir in den Stall, ich will sie Jhnen zeigen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Τί ἄλογον ἀγαπᾶτε; ἄσπρον ἢ μαῦρον; ἄτι ἢ φοράδαν, ἢ εὐνουχισμένον;	Was für ein Pferd ist Jhnen gefällig? Ein Schimmel oder ein Rappe, ein Hengst oder eine Stutte oder ein Wallach?
Μοὶ εἶναι ἀδιάφορον. Θέλω μόνον ἄλογον, ὁποῦ πηγαίνει καλὰ καὶ χωρὶς ἐλαττώματα.	Das ist mir einerlei. Jch will nur ein Pferd das gut geht und keine Fehler (Untugenden) hat.
Πάρετε λοιπὸν αὐτὰ τὰ δύω.	Nehmen Sie also diese zwei.
Αὐτὰ εἶναι τὰ πλέον καλλίτερα ὁποῦ ἔχω.	Es sind die besten die ich habe.
Ἂς εἶναι, θὰ τὰ πάρωμεν λοιπόν. Βάλετε μόνον τὸν χαλινὸν καὶ τὴν σέλλαν.	Gut, so nehmen wir sie. Zäumen und satteln Sie nur.
Εὐθὺς θέλει γενῆ τοῦτο.	Soll gleich geschehen.

Ἀγαποῦσα νὰ ἀγοράσω τινὰ πράγματα.	Jch wünschte einige Sachen zu kaufen.
Τί ὁρίζετε;	Was befehlen Sie?
Μοὶ χρειάζονται μερικοὶ πήχεις τζόχας. Παρακαλῶ δείξατέ μοι τὰ δείγματα.	Jch brauche einige Ellen Tuch. Jch bitte, zeigen Sie mir die Muster.
Ὁρίσατε. Αὐτὰ εἶναι τὰ δείγματα προτοίχων τζοχῶν, καὶ αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον καλλίτερα.	Hier (zu Befehl, belieben Sie). Dies sind die Muster der ordinären (groben) Tücher und diese von den besten.
Δὲν θέλω ἐκεῖνα.	Ich will jene nicht.
Πόσον πωλεῖτε τὸν πῆχυν ἀπὸ αὐτὴν τὴν τζόχαν;	Wie theuer verkaufen Sie die Elle von diesem Tuche?

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὁ πῆχυς τιμᾶται ἐννέα φιορίνια.	Die Elle kostet neun Gulden.
Εἶναι πολλὰ ἀκριβόν.	Das ist zu theuer.
Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς τὴν δώσω παρακάτω.	Ich kann es Ihnen nicht darunter geben ἢ lassen.
Μὲ ἕνα λόγον, σᾶς δίδω ὀκτὼ φιορίνια.	Mit einem Worte ich gebe Ihnen acht Gulden.
Ἂς εἶναι· θέλω σᾶς τὴν ἀφήσει εἰς ταύτην τὴν τιμὴν.	Es mag sein, (meinetwegen) ich will es Ihnen um diesen Preis lassen.
Λοιπὸν πόσους πήχεις νὰ κόψω;	Wie viele Ellen soll ich also abschneiden?
Ἀγαπᾶτε νὰ τὸ πάρητε μαζύ σας ἢ θέλετε νὰ τὸ στείλω εἰς τὴν οἰκίαν σας;	Wollen Sie es selbst mitnehmen oder belieben Sie, dass ich es ins Haus schicke?
Δὲν εἶναι πολὺ πρᾶγμα, τὸ πέρνω μαζύ μου.	Es ist nicht soviel, ich nehme es selbst mit.
Πόσα ἔχει τὸ μεταξοτόν;	Was kostet dieser Seidenzeug?
Αὐτὸ τὸ λινὸν εἶναι χονδρὸν θέλω ψιλὸν ὅμως δυνατὸν καὶ ὁμαλόν.	Diese Leinwand ist grob, ich will eine feine doch stark und gleich (mit gleichen Faden.)
Πάρετε ἀπ' αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἶναι λευκότατον καὶ ἐξαίρετον.	Nehmen Sie von dieser, die sehr weiss und vortrefflich ist.
Εἶναι ἀκριβὸν, διὰ τοῦτο μετρήσατε σωστὰ καὶ κυττάξατε νὰ μὴ κάμητε λάθος.	Sie ist theuer, darum messen Sie richtig (gut) und sehen Sie (geben Sie Acht) dass Sie sich nicht irren.
Μὴ φροντίζετε.	Seien Sie unbekümmert.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὁ λογαριασμός σας εἶναι σωστὸς ἰδοὺ τὸ ὑπόλοιπον. — Ihre Rechnung ist richtig, Hier ist der Rest.

Δὲν εἶμαι καλὰ, ἔχω κεφαλόπονον, μὲ πονεῖ τὸ στομάχι μου, ἔχω πυρετὸν — δὲν ἠμπορῶ. — Ich bin nicht wohl, ich habe Kopfschmerz, der Leib thut mir weh (ich habe Leibschmerz) ich habe Fieber — ich bin krank.

Ἐκρυώσατε, καὶ καλλίτερα νὰ πλαγιάσητε εἰς τὸ κρεββάτι. — Sie haben sich erkältet und es ist besser, Sie gehen zu Bette.

Ὁ σφυγμός σας εἶναι ἄτακτος καὶ σκληρός· πάρετε ἐκεῖνο ὁποῦ ὁ ἰατρὸς θὰ σᾶς διορίσῃ. — Ihr Puls ist unregelmässig und heftig, nehmen Sie was der Arzt Ihnen verordnen wird.

Χαίρω ὅτι ἤλθετε ἐξοχώτατε. — Ich freue mich, Herr Doctor, dass Sie gekommen sind.

Τί ἔχετε; τί ἐπάθετε; — Was fehlt Ihnen? Was ist Ihnen zugestossen?

Ἔχω πλέον τρεῖς ἡμέρας ὁποῦ δὲν ἔχω ὄρεξιν καὶ δὲν κοιμῶμαι καλὰ τὴν νύκτα. — Es sind schon drei Tage, dass ich keinen Appetit habe und die Nacht nicht gut schlafe.

Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐνθυμηθῆτε ἂν ἐχαλάσατε τὸν στόμαχον; — Können Sie sich nicht besinnen, ob Sie vielleicht den Magen verdorben haben?

Ὄχι, ἀλλ' ἠμπορεῖ νὰ ἐκρύωσα. — Nein, aber es kann sein, dass ich mich erkältet habe.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ὅλος βρεγμένος ἤμουν ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα. Ich war ganz durchnässt vom Schweisse.

Καὶ εὐθὺς ἐκβάλετε τὰ φορέματά σας ἀφ' οὗ ἐγυρίσατε εἰς τὴν οἰκίαν. Und Sie zogen sich gleich aus, als Sie nach Hause kamen.

Ἐξεδύθηκα εὐθὺς καὶ ἐπλαγίασα εἰς τὸ κρεββάτι, διότι ἤμην πολλὰ κουρασμένος καὶ ἐλησμόνησα νὰ κλείσω τὰ παράθυρα. Ich zog mich sogleich aus und legte mich nieder, denn ich war sehr müde und hatte vergessen, die Fenster zu schliessen (zuzumachen.)

Καὶ πῶς ἐκοιμήθητε ἐκείνην τὴν νύκτα; Und wie haben Sie in jener Nacht geschlafen?

Πολλὰ ὀλίγον ἐκοιμήθηκα καὶ εἶδα φοβερὰ ὄνειρα. Sehr wenig und ich sah (hatte) schreckliche Träume.

Εἴχετε καὶ κεφαλόπονον καὶ ἀνορεξίαν; Hatten Sie auch Kopfschmerzen und Ekel vor dem Essen?

Μερικὰς φορὰς μὲ ἔπιασεν ἀνατριχιασμὸς σφοδρός. Einige Mal ergriff mich ein schrecklicher Schauer.

Δώσετέ μοι τὴν χεῖρα σας νὰ ἐξετάσω τὸν σφυγμόν. Geben Sie mir Jhre Hand dass ich Jhren Puls fühle.

Ὁ σφυγμὸς εἶναι πολλὰ δυνατὸς καὶ ταχύς. Der Puls geht (schlägt) stark und schnell.

Ἔχετε θέρμην καὶ τὸ αἷμα σας εἶναι εἰς μεγάλην βράσιν. Sie haben Fieber und Jhr Blut ist in grosser Wallung.

Δείξατέ μοι τὴν γλῶσσάν σας. Zeigen Sie mir Jhre Zunge.

Ἡ γλῶσσά σας εἶναι πολλὰ ἄσπρη. Jhre Zunge ist stark belegt.

Αὐτὸ εἶναι σημεῖον ὅτι ὁ στό- Das ist ein Zeichen dass

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

μαχός σας εἶναι ὅλως χαλασμένος. — Ihr Magen ganz verdorben ist.

Κατὰ τὸ παρὸν ἀκόμη δὲν πρέπει νὰ σᾶς δώσω πολλὰ ἰατρικὰ, ἐὰν ὅμως δὲν παύσῃ ἡ βράσις τοῦ αἵματός σας πρέπει νὰ φλεβοτομηθῆτε. — Für jetzt darf ich Ihnen noch nicht viel Arzenei geben. Wenn aber die Wallung Ihres Blutes nicht aufhört, so müssen Sie zur Ader lassen.

Φοβοῦμαι τὴν φλεβοτομίαν· δὲν ἐφλεβοτομήθην ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου. — Ich fürchte den Aderlass. Ich habe noch nie in meinem Leben zur Ader gelassen.

Μὴ φοβῆσθε· θὰ σᾶς στείλω χειροῦργον πολλὰ ἐπιτήδειον. — Fürchten Sie sich nicht, ich werde Ihnen einen sehr geschickten Chirurgen (Bader) schicken.

Θέλω ἀκολουθήσει ὅλα, ὅσα μοὶ προστάζετε. — Ich werde Alles befolgen was Sie mir vorschreiben.

Πλαγιάσατε τώρα ἀμέσως, στείλετε τὴν συνταγὴν ταύτην εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ πάρετε τὸ ἰατρικὸν κατὰ τὸν διορισμόν. — Legen Sie sich sogleich zu Bette, schicken Sie das (dieses) Recept in die Apotheke und nehmen Sie die Arznei nach der Verordnung (Vorschrift.)

Δὲν ἠξεύρω τί ἔπαθα, εἶμαι πολλὰ ἀδύνατος. Σήμερον τὸ πρωὶ ἐλειποθύμησα καὶ ἐνίοτε μοὶ ἔρχεται ζάλη. — Ich weiss nicht, was mir zugestossen ist (was mir fehlt). Heute früh fiel ich in Ohnmacht (wurde ich ohnmächtig) und manchmal kommt mir ein

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κτήματα
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

	Schwindel, (wandelt mich ein Schwindel an, ἢ werde ich schwindlich.)
Ἡ κεφαλή μου εἶναι ὅλως ζαλισμένη.	Mein Kopf ist ganz betäubt.
Τὰ ὀδόντιά μου πονοῦν φοβερὰ μόλις ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω τὸν πόνον.	Meine Zähne schmerzen mich heftig (thun mir heftig weh) ich kann den Schmerz kaum ertragen (aushalten.)
Ὅλην τὴν νύκτα ἐπέρασα ἄϋπνος.	Ich habe die ganze Nacht schlaflos zugebracht.
Ἐδοκίμασα πολλὰ πράγματα ὅμως δὲν μὲ ὠφελεῖ τίποτε.	Ich habe vieles versucht, aber nichts will helfen.
Τὸ ἓν ὀδόντι εἶναι κούφιον καὶ σάπιον.	Der eine Zahn ist hohl und angefault (angefressen.)
Πρέπει νὰ τὸ ἐβγάλητε.	Sie müssen ihn herausreissen (herausnehmen) lassen.
Ἔχω συνάχι φοβερόν.	Ich habe einen fürchterlichen Schnupfen.
Εἶμαι βραχνὸς καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ὁμιλήσω.	Ich bin heiser und kann nicht sprechen.
Μὲ πονεῖ ὁ λαιμὸς, ἐφούσκωσε ὁ λαιμός μου. Δὲν ἠμπορῶ νὰ καταπιῶ τίποτε χωρὶς πολλὴν δυσκολίαν.	Ich habe Halsweh, mein Hals ist geschwollen. Ich kann nichts ohne Schmerz schlucken.
Ἔχω βῆχαν. Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ κοιμῶμαι τὴν νύκτα.	Ich habe den Husten. Er lässt mich die Nacht nicht schlafen.
Μὲ πονεῖ τὸ στῆθος ἀπὸ τὸν πολλὴν βῆχαν.	Die Brust thut mir weh von dem vielen Husten.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἐνίοτε πτύω καὶ αἷμα.	Bisweilen speie ich Blut aus (werfe ich Blut aus.)
Ἔχω μεγάλον φόβον νὰ μὴ μὲ πιάσῃ ἡ φθίσις.	Ich befürchte, dass ich nicht etwa die Auszehrung bekomme.
Ἔχω ῥευματισμὸν εἰς τὸν δεξιὸν πόδα, μόλις ἠμπορῶ νὰ τὸν κινήσω.	Ich habe einen Rheumatismus, (Fluss) im rechten Fusse, ich kann ihn kaum bewegen.
Οἱ ὀφθαλμοί μου πονοῦν, μοὶ φαίνεται ὡςὰν νὰ καίουν.	Meine Augen schmerzen mich, es ist mir als ob sie brenneten.
Λέγουσιν ὅτι τώρα πολλοὶ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ ἀποπληξίαν καὶ ὅτι ὁ καιρὸς τώρα εἶναι πολλὰ ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν ὑγείαν.	Man sagt, dass jetzt viele Menschen am Schlage sterben und dass die Witterung jetzt sehr nachtheilig für die Gesundheit ist.

Πόσον δρόμον ἐπεράσαμεν;	Wie viel Weg haben wir zurückgelegt (gemacht)?
Ἐκάμαμεν ἓξ ὥρας ταχυδρομείου.	Wir haben jetzt sechs Poststunden zurück gelegt.
Ἡ ὁδὸς ἐδῶ ἔχει πολλὰς πέτρας, διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορῶ νὰ πηγαίνω γρηγορώτερα.	Die Strasse hier ist voll Steine (sehr steinig) darum kann ich nicht schneller fahren.
Ἐδῶ ἐμπροστά μας πηγαίνει ἕνα βαρὺ ἁμάξι φορτωμένον.	Da vor uns fährt ein schwer beladener Wagen.
Κάμε νὰ τὸ περάσωμεν.	Mache, dass wir vorbeikommen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Δὲν εἶναι τρόπος νὰ περάσω ἀπὸ αὐτό. Ὁ δρόμος εἶναι στενός.

Es geht nicht, vorbeizukommen. Der Weg ist enge.

Δόξα τῷ Θεῷ! Τώρα ἐγλυτώσαμεν ἀπ' ἐκείνην τὴν δυσκολίαν.

Gott sei Dank! Jetzt haben wir diese Schwierigkeit überstanden.

Πρόσεχε νὰ μὴ μᾶς γυρίσῃς ἢ νὰ σπάσῃ τροχός τις.

Gib Acht, dass du nicht umwirfst oder ein Rad bricht.

Πήγαινε ἐδῶ ὀλίγον ἀργότερα, ἐπειδὴ τὰ ἄλογα σηκόνουσι πολὺν κονιορτόν.

Fahre hier etwas langsamer, denn die Pferde machen viel Staub.

Τώρα σᾶς παρακαλῶ νὰ καταβῆτε.

Jetzt ersuche (bitte) ich Sie abzusteigen.

Εἶναι ἀνωφερὴς ὁ δρόμος;

Jst der Weg steil?

Εἶναι πολλὰ ἀνωφερὴς καὶ πρέπει νὰ μισθώσω ἐδῶ ἓν ζεῦγος ἐπικουρικῶν.

Er ist sehr steil und ich muss hier ein Paar Vorspannpferde (ἡ Vorspann) nehmen.

Ἂς καταβῶμεν λοιπόν.

Steigen wir also aus.

Ἄνοιξε τὴν θυρίδα καὶ κατάβασε τὴν ἀναβάθραν.

Mache den Schlag auf und lass den Fusstritt herunter.

Ἠμπορῆτε ἂν ἀγαπᾶτε νὰ προχωρῆτε, θέλω σταθῆ ἐδῶ μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ὀλίγον τὰ ἄλογά μου.

Sie können vorausgehen, wenn Sie wollen, ich will hier einen Augenblick halten, damit meine Pferde ein wenig ausruhen.

Εἴμεθα ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν;

Sind wir noch weit von der Stadt?

Ὄχι, ἔχετε ἀκόμη μίαν ὥραν μόνον.

Nein, Sie haben noch eine Stunde.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον εἰς τὴν πόλιν;	Welches ist das beste Gasthaus (Wirthshaus ἢ der beste Gasthof) in dieser Stadt?
Ἠμπορεῖτε νὰ καταλύσητε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (εἰς τὸν ἀετὸν, εἰς τὴν πόλιν Λόνδραν, Παρισίους) θέλετε εἶσθαι εὐχαριστημένος.	Sie können in der Post, im Adler, in der Stadt London, Paris einkehren. Sie werden zufrieden sein.
Νὰ, ὁ ἁμαξᾶς!	Da ist der Kutscher wieder!
Ἠμποροῦμεν λοιπὸν νὰ ἀναβῶμεν πάλιν;	Können wir also wieder einsteigen?
Ναὶ, ἂν ἀγαπᾶτε.	Ja, wenn Sie wollen, (belieben.)
Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι κίνδυνος;	Jst aber keine Gefahr?
Ὁ δρόμος μοὶ φαίνεται ἀρκετὰ κατωφερής.	Der Weg scheint mir ziemlich steil zu sein.
Μένετε ἥσυχοι! / Μὴ φοβῆσθε!	Fürchten Sie nichts.
Θὰ πάγω ἀγάλλια.	Jch werde langsam fahren.
Πρόσεχε νὰ μὴ πλησιάσῃς τὸν κρημνὸν, ἐπειδὴ ἂν σφάλλουν τὰ ἄλογα, ἠθέλομεν εἶσθαι χαμένοι ὅλοι.	Gib acht, dass du dich nicht dem Rand näherst, wenn die Pferde einen Fehltritt thäten, wären wir alle verloren.

Διὰ ποῦ εἶναι τὸ πλοῖον;	Wohin geht das Schiff? (wohin ist das Schiff bestimmt.)
Διὰ τὴν Μασσαλίαν.	Nach Marseille.
Πόθεν ἔρχεται;	Woher kommt es?
Ἀπὸ τὴν μαύρην θάλασσαν.	Vom schwarzen Meere.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος "Μανούσεια"

Εἶναι ὑδριωτικὸν, ἐφόρτωσε σιτάρι εἰς Ὀδησσὸν καὶ τὸ πηγαίνει εἰς τὴν Γαλλίαν.	Es ist ein hydriotisches (Schiff) hat Getreide in Odessa geladen und bringt es nach Frankreich.
Νομίζεις ὅτι θέλει κάμει καλὰς δουλειάς;	Meinst (glaubst) du dass es gute Geschäfte machen wird?
Βέβαια, ἀνέβηκαν ἐκεῖ τὰ σιτάρια.	Gewiss, das Getreide ist dort gestiegen.
Πόσον καιρὸν εἶναι τὸ πλοῖον εἰς τὸ ταξείδιον;	Wie lange ist das Schiff auf der Reise (zur See)?
Τρεῖς μῆνας, κύριε.	Drei Monate, mein Herr.
Εἴχαμεν κακὸν ἄνεμον καὶ ἔπρεπε νὰ διακόψωμεν τὸν δρόμον μας πολὺν καιρόν.	Wir hatten schlechten Wind und mussten unsere Fahrt auf längere Zeit unterbrechen.
Εἴχατε πολλὰ νὰ πάθητε ἀπὸ τὰς τρικυμίας ἢ ἔπρεπε νὰ λοξοδρομήσητε μόνον πολὺν καιρόν;	Haben Sie viel Sturm (viele Stürme ἢ viel vom Sturm) auszustehen gehabt oder haben Sie nur lang laviren müssen?
Αἱ τρικυμίαι δὲν μᾶς ἔβλαψαν· ἤμεθα κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης.	Die Stürme haben uns nicht geschadet. Wir lagen gen zu dieser Zeit (wir lagen damals) im Hafen von Smyrna (καὶ wir lagen im Hafen vor Anker.)
Πόσους ναύτας ἔχει τὸ πλοῖον;	Wie viele (ἢ viel) Matrosen (ἢ wie viel Mannschaft) hat das Schiff?
Τὸ πλήρωμα συνίσταται ἀπὸ εἴκοσι ναύτας καὶ δύο πι-	Die Mannschaft besteht aus zwanzig Matrosen

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

λότους. und zwei Piloten.

Πόσον καιρὸν ἦσθαι ἀναγκασμένοι νὰ κάμητε τὴν κάθαρσιν. Wie lange haben Sie in der Quarantäne liegen müssen?

Τὸ πλοῖον κάμνει νερὰ ἀπὸ πολλὰ μέρη ὡς φαίνεται, πρέπει νὰ διορθωθῇ καλά. Das Schiff ist, wie es scheint an vielen Stellen leck, es muss wohl ausgebessert werden.

Παρακαλῶ δώσατέ μοι τὸ κονδυλομάχαιρόν σας νὰ διορθώσω τὸ κονδύλι μου. Ich bitte, geben Sie mir Ihr Federmesser damit ich meine Feder bessere (schneide.)

Ἰδοὺ, ἀλλὰ δὲν κόπτει καλά. Hier, aber es schneidet nicht gut (Es ist nicht scharf.)

Δὲν κόπτει διόλου. Ποῦ εἶναι τὸ ἀκόνι πρέπει νὰ τὸ ἀκονίσωμεν. Es schneidet gar nicht, wo ist der Schleifstein, wir müssen es schleifen.

Τώρα κόπτει καλλίτερα. Jetzt schneidet es besser.

Τὸ κονδύλι εἶναι χαλασμένον δὲν ἀξίζει τίποτε. Die Feder ist verdorben, sie taugt nichts.

Πρέπει νὰ κόψω ἄλλο κονδύλι. Ich muss eine andere Feder schneiden.

Ἡ μύτι τοῦ κονδυλίου εἶναι πολλὰ χονδρὴ, λεπτή. Die Spitze der Feder ist zu grob ἢ fein.

Ἂς ἰδῶ τώρα τὸ καλαμάρι ἂν ἔχει μελάνην μέσα. Ich will im Dintenfasse nachsehen ob Dinte darin ist.

Ἡ μελάνη ἐστέγνωσε, δὲν ἔχει μελάνην. Die Dinte ist vertrocknet, es ist keine Dinte darin.

Νὰ βάλωμεν ὀλίγον νερόν. Wir wollen etwas Wasser hineingiessen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἔβαλες παρὰ πολὺ νερόν. Du hast zu viel Wasser hinein gethan.

Ἡ μελάνη εἶναι ἄσπρη τώρα. Die Dinte ist jetzt blass.

Θέλω καλὸν χαρτὶ, ἔχω νὰ γράψω μερικὰ γράμματα. Ich will gutes Papier, ich habe einige Briefe zu schreiben.

Τὸ χαρτὶ δὲν εἶναι καλὸν, πίνει τὴν μελάνην. Das Papier ist nicht gut, die Dinte schlägt durch.

Πρέπει νὰ πάρω ἄλλην κόλλαν καλλιτέραν. Ich muss einen andern besern Bogen nehmen.

Εἰπὲ τὴν δούλαν νὰ μοὶ φέρῃ ἓν κηρίον. Sage der Magd, dass sie mir ein Licht bringe.

Φέρε καὶ τὸ βουλοκέριον καὶ τὴν σφραγίδα. Bringe auch das Siegellak und das Siegel (Petschaft.)

Δὲν θέλετε νὰ βάλητε ἄμμον πρῶτον; Wollen Sie nicht erst Sand streuen?

Ὄχι, δὲν ἀγαπῶ νὰ βάλλω ἄμμον. Καλλιτέρα νὰ προσμένω ἕως νὰ στεγνώσῃ Nein, ich streue nicht Sand. Ich will lieber warten bis es trocken ist.

Πότε ἀναχωρεῖ σήμερον τὸ ταχυδρομεῖον; Wann geht heute die Post ab?

Εἰς τὰς ἕνδεκα τὸ πρωΐ. Um eilf Uhr Vormittags.

Λοιπὸν εἶναι καιρὸς νὰ τελειώσω. Es ist also Zeit, dass ich fertig werde.

Εἶναι πλέον ἐννέα καὶ τρία τέταρτα. Es ist schon drei Viertel auf zehn Uhr.

Εὐθὺς θέλω διπλώσει τὸ γράμμά μου, ἔπειτα νὰ τὸ βουλώσω καὶ νὰ τὸ στείλω χωρὶς ἀργοπορίαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ich will meinen Brief sogleich zusammen legen, dann siegeln und ohne Verzug auf die Post schicken.

Ἰδοὺ πάρε τὸ γράμμα πήγαινέ Hier nimm den Brief, trage

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

το εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ μὴν ἀργῇς, διὰ νὰ προφθάσῃς ἀκόμη εἰς τὰς δέκα, ἐπειδὴ τὰ γράμματα πρέπει ν' ἀποδοθοῦν μίαν ὥραν ἀρχήτερα.

ihn auf die Post und halte dich nicht auf, dass du noch um zehn Uhr hinkommst, denn die Briefe müssen eine Stunde früher aufgegeben (ἢ abgegeben) werden.

Σᾶς ἔκραξα, διὰ νὰ μοὶ εὐθειάσητε νέον φόρεμα.

Ich habe Sie rufen lassen (ἀντὶ gerufen) dass Sie mir ein neues Kleid machen (ἢ anmessen)

Τί φόρεμα θέλετε; βελάδαν ἢ ἐπανωφόρεμα;

Was für ein Kleid wollen Sie? Einen Frack oder einen Ueberrock? (ἢ Oberrock.)

Θέλω καὶ τὰ δύο. Θέλω ὁμοίως μερικὰ ἱματίδια, ἕνα βρακὶ καὶ ἕνα μανδύαν.

Ich will beides. Ich will gleichfalls einige Westen, ein Beinkleid und einen Mantel.

Ἐπήρατε πλέον τὴν τζόχαν διὰ τὰ φορέματα;

Haben Sie das Tuch zu den Kleidern schon gekauft?

Προστάζετε ἴσως νὰ τὴν πάρω διὰ τὴν εὐγενείαν σας;

Befehlen Sie vielleicht dass ich es für Euer Gnaden nehme?

Μάλιστα. Εἴπετέ μοι μόνον πόσοι πήχεις μοὶ χρειάζονται.

Ja, Sagen Sie mir nur, wie viel Ellen ich brauche.

Μὲ τὴν ἄδειάν σας, νὰ σᾶς πάρω τὸ μέτρον προτήτερα, ἔπειτα ἠμπορῶ νὰ τὸ διορίσω καλήτερα.

Mit Jhrer Erlaubniss, dass ich Jhnen erst das Mass nehme, sonach kann ich es besser bestimmen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Πόσοι πήχεις χρειάζονται λοιπόν;	Wie viel Ellen sind also nothwendig?
Ἐὰν ἡ τζόχα ἔχῃ εἰς τὸ φάρδος μίαν καὶ ἡμισείαν πήχυν, σᾶς χρειάζονται πέντε πήχεις.	Wenn das Tuch anderthalb Ellen Breite hat (ἡ breit ist) brauchen Sie fünf Ellen.
Τί χρῶμα ἀγαπᾶτε;	Was für eine Farbe wünschen Sie?
Διὰ τὴν βελάδαν θέλω μαῦρον, διὰ τὸ ἐπανωφόριον κυανοῦν καὶ διὰ τὸν μανδύαν χρῶμα τῆς μόδας.	Zum Frack will ich schwarze, zum Oberrock blaue und zum Mantel eine Modefarbe.
Καὶ τί προστάζετε διὰ τὰ ἱματίδια (γελέκια).	Und was befehlen Sie zu den Westen?
Διὰ τὰ ἱματίδια ἔχω πλέον. Πῶς σᾶς ἀρέσκει;	Für die Westen habe ich schon. Wie gefällt es Ihnen?
Πολλὰ εὔμορφον εἶναι· λοιπὸν ἐπήρετε μεταξωτά.	Es ist sehr schön. Sie haben also Seidenzeug genommen?
Τί κομβία θέλετε;	Was für Knöpfe wollen Sie?
Δι' αὐτὰ δὲν σᾶς διορίζω τίποτε· νὰ πάρητε μετάλλινα ἢ μεταξοτά.	Darüber bestimme ich nichts. Nehmen Sie metallene oder seidene Knöpfe.
Καὶ πῶς θέλετε τὰ φορέματα, στενὰ ἢ φαρδυά;	Und wie wollen Sie die Kleider, eng oder weit?
Ἀγαπῶ καλλίτερα νὰ ἦναι μακρὰ καὶ φαρδυά.	Ich liebe sie (ich habe sie gern) lang und weit.
Πότε ἠμπορῶ νὰ λάβω τὰ φορέματά μου;	Wann kann ich meine Kleider haben?
Μετὰ μίαν ἑβδομάδα.	Nach einer Woche (ἡ in acht Tagen).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Θὰ εἶναι δύσκολον νὰ τελειώσω ὅλα ἕως τότε.
Es wird schwer sein (ἡ halten) alles bis dahin fertig zu machen.

Φθάνει νὰ μοὶ φέρητε τὴν κυριακὴν μόνον τὴν βελάδα καὶ τὸ βρακὶ, καὶ ἕνα ἱματίδιον, διὰ τὸ ἐπανωφόριον καὶ τὸν μανδύαν ἔχει ἀκόμη καιρόν.
Es ist genug, wenn Sie mir Sonntag den Frack und die Beinkleinder (ἡ das Beinkleid) bringen; mit den Oberrock und den Mantel hat es noch Zeit.

Θέλετε τὰ λάβει τὴν κυριακὴν ἂν μοὶ ἀφήσητε ἀκόμη καιρὸν διὰ τὰ ἄλλα φορέματα.
Sie sollen sie am Sonntag bekommen, wenn Sie mir für die andern Kleider Zeit lassen.

Ὅμως πρέπει νὰ κρατήσητε τὸν λόγον Σας.
Aber Sie müssen auch Jhr Wort halten.

Ἦλθεν ὁ παπουτζής;
Jst der Schuhmacher gekommen?

Δὲν ἦλθεν ἀκόμη.
Es ist noch nicht gekommen.

Πήγαινε λοιπὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰπὲ τῷ νὰ μοὶ φέρῃ τὰ παπούτζιά μου.
So gehe hin und sage ihm dass er mir meine Schuhe bringe.

Ἰδοὺ ἔρχεται.
Da kommt er.

Δοκίμασέ μοι τα, εἶναι πολλὰ στενὰ, μὲ σφίγγουν πολύ· βάλε τα εἰς τὸ καλαπόδι διὰ νὰ ἀνοίξωσι.
Probire Sie mir an, sie sind sehr eng, sie drücken mich sehr, schlage sie über den Leisten, dass sie weiter werden.

Θέλω ἕνα ζευγάρι ὑποδήματα καὶ ἕνα ζευγάρι παπούτζια.
Jch will ein Paar Stiefel und ein Paar Schuhe.

Τὰ ὑποδήματα πρέπει νὰ ἦναι καλὰ εὐθειασμένα νὰ ἁρμό-
Die Stiefeln müssen gut gemacht sein und gut an

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ζουν καλὰ εἰς τὸν πόδα μου, ὅμως νὰ μὴ μὲ θλίβωσι.

meinen Fuss passen und nicht drücken.

Ἀπὸ ποῖον πετζὶ τὰ θέλετε; Ἀπὸ μοσχαρήσιον ἢ ἀπὸ βόδιον;

Von welchem Leder wollen Sie selbe? Von Kalbs-oder Rindsleder?

Κάμετέ τα ἀπὸ λουστρίνιον (βερνικισμένον) πετζί.

Machen Sie dieselben von Glanzleder (ἢ von lakirten Leder.)

Πῶς προστάζετε τὰ παπούτζια, μὲ πόρπας ἢ μὲ γαϊτάνια;

Wie befehlen (ἢ wünschen belieben) Sie die Schuhe, mit Schnallen oder mit Schnüren?

Πῶς θέλετε τὰς πτέρνας, ὑψηλὰς ἢ χαμηλάς;

Wie wollen Sie die Absätze? hoch oder niedrig?

Θέλω τὰς πτέρνας χαμηλάς.

Ich will niedrige Absätze.

Ἔχω ἐδῶ ἕνα ζευγάρι ὑποδήματα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ βάλητε ἄλλους πάτους καὶ ἐδὼ ἕνα ἄλλο διὰ τὸ ὁποῖον θέλω καινούριας πτέρνας.

Ich habe hier ein anderes Paar Stiefeln, welche Sie besohlen müssen und hier ein anderes Paar, worauf ich neue Absätze will.

Θέλω καὶ ἕνα ζευγάρι ἐμβάδες ἀπὸ σαχτιάνι· ὅταν εἶμαι εἰς τὴν οἰκίαν, καλήτερα ἀγαπῶ νὰ τὰ φορῶ ἐπειδὴ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ μαλακά.

Ich will auch ein Paar Pantoffeln, wenn ich zu Hause bin trage ich lieber solche weil sie leicht und weich sind.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ, ΟΛΙΓΩΝ ΤΙΝΩΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ, ΣΥΝΘΕΤΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ
ΓΕΝΙΚΩΣ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΞΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἵνα βασίμως καὶ ταχέως ἐκμάθῃ τις οἱανδήποτε γλῶσσαν, τὰ μέγιστα συντελεῖ ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς γενέσεως καὶ μορφώσεως ἑκάστης λέξεως καὶ τῆς συγγενείας αὐτῆς μετ' ἄλλων γλωσσῶν.

Οὗτος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος Καταλόγου, ἐμπεριεχοντος κυρίως τὰς πρωτοτύπους λέξεις τῆς γερμανικῆς γλώσσης. Τὸ ταυτόηχον τῶν στοιχείων τοῦ Ἀλφαβήτου ἐν ταῖς πλείσταις γλώσσαις ὤφειλεν ἀναγκαίως νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἔρευναν τῆς πηγῆς τῆς τῶν λέξεων γενέσεως, ἥτις πλειστάκις εἶναι ἡ αὐτὴ διὰ μίαν λέξιν εἰς πολλὰς γλώσσας.

Ἡ γνῶσις τῆς πρωτοθέτου ῥίζης λέξεώς τινος παραβαλλομένης πρὸς τὴν αὐτὴν λέξιν ἄλλης γλώσσης παρέχει τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα εἰς τὸν σπουδαστὴν, ὅτι ἐγχαράττει τὴν λέξιν εἰς τὸ μνημονικόν του διὰ παντὸς, ὅτι κατανοεῖ ἀκριβῶς τὴν σημασίαν αὐτῆς καὶ δύναται τέλος εὐκόλως νὰ σχηματίζῃ ἐξ αὐτῆς, συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Ἀ. μέρους τοῦ συγγράμματος τούτου, τὰς παραγώγους καὶ συνθέτους λέξεις, ἐξ ὧν διὰ τοῦτο ὀλίγισται ὑπάρχουσι εἰς τοῦτο τὸ Β΄ μέρος.

Ὅ,τι δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν λέξεις κατετάξαμεν ἐνταῦθα τὰς ὑπὸ τῶν περιφημοτέρων ἐτυμολόγων παραδεχθείσας, αἵτινες πρὸς παραγωγὴν καὶ ἄλλων λέξεων κατὰ τοὺς γερμανικοὺς κανόνας ἐχρησίμευσαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

A.

A. Εἰς τὴν ἀρχ. γερμαν. εὑρίσκεται ἀντ' αὐτοῦ ἐνίοτε **o**, **Odem**, ἀντὶ **Athem**. — Τὸ ἀρχ. στερητ. **a** μετεβλήθη εἰς **un**, **ver**, **ohn**, οἷον **teilig** μέτοχος, **ateilig**, **untheilhaft**, ἀμέτοχος, **amächtig**, **ohnmächtig**, ἀδύνατος. Εἰς τινὰς διαλέκτους καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν εὑρίσκεται ὡς ἀόριστον ἄρθρον, οἷον **a Fisch** (**ein Fisch**) ἀγγλιστὶ **a fish**, ἰχθύς.

Aal, der χέλι, ὑποκορ. **Aelchen**, ἐκ τοῦ ἀρχ. **Al** ἢ **El**, πᾶν ἐπίμηκες, λεπτὸν καὶ ὀξὺ σῶμα. (ὅρα **Ahle**.)

Aar, der, ἰδίως πᾶν ἁρπακτικὸν πτηνόν, ἀετός, ἐκ τοῦ ἱερὸς, βοιωτ. ἰαρὸς, παραβ. **aruspex** καὶ ἱέραξ.

Aas, das, ψωφίμιον ἐκ τοῦ ἀρχ. **asen**, ῥυπαρὰν ἐργασίαν ἐκτελεῖν, ὅθεν **asig** ἀντὶ **schmutzig**, ῥυπαρός.

ab, προθ. συμφ. μὲ τὴν ἑλλην. πρόθ. ἀπὸ, ἀφ, μὲ τὸ ἀρχ. γερμ. **af**, καὶ μὲ τὸ λατ. **ab-abs**.

aber, ἀλλά. Εἰς τοὺς ἀρχαίους μὲ τὴν σημασίαν πάλιν καὶ ἅπαξ (ὅρα **oft**,) ὅθεν **abern** ἢ **afern**, ἐπαναλαμβάνειν (ὅρα **Affe**).

Abend, der, ἑσπέρα. Ἀρχ. **abunt**, **habant**, τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἡμέρας, ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήματος **aben**, καταβαίνειν.

Abenteuer, das, τύχη, **Abenteurer** τυχοδιώκτης. Ἀρχ. **Awentäwer**, **Eventür**, **Aventyr** ἐκ τοῦ λατιν. **adventus** ἢ **eventus**, γαλλ. **aventure**. — Κατὰ ἄλλους ἀπὸ **Aba**, ἀνὴρ καὶ **dürren** τολμᾶν.

Abt, der, ἡγούμενος. Ἐκ τῆς Συριακ. γλωσ.=πατήρ.

Ach, φωνὴ στενοχωρίας, ἑλλ. ἄ! αἴ, αἴ, λατιν. **aha! ah!** εἰς τὴν Περσ. **ah**.

Ach, ἀρχ. γερμ. λεξ. δηλοῖ ὕδωρ ῥέον. Μετὰ ταῦτα **Ea**,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Acha, Ach, ἑλλην. ἄα, ἄχα, λατιν. aqua, γαλλ. eau.

Achen, ὄνομα πόλεως, γαλλ. Eau de Chapelle.

Achat, der, ἀχάτης.

Achse, die, ἄξων. ἑλλην. παραγωγῆς.

acht, ὀκτὼ ὅμ. ὅμ.

Acht, die, προσοχή. — Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ « ἄγειν » (τὸν νοῦν).

Acht, die, ἐξορία, ἐξορισμός. Ὡς τὸ προσημ. ἐκ τοῦ ἄγειν, ächten, ἐξορίζειν. Ἐπειδὴ εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὑπονοεῖται ἡ ἰδέα τοῦ μίσους, συμφωνεῖ μὲ ἔχθω, ἔχθος, ἐχθρός.

ächt, ὄρα echt.

ächzen. Ἐκ τοῦ ach καὶ zen, ἡ ὁποῖα κατάλ. δηλοῖ διάρκειαν καὶ ἐπανάληψιν ψυχικῆς καταστάσεως, συμφ. μὲ τὸ ἄχειν, ἄχθειν, ἀχθίζειν.

Acker, der, ἀγρός. Εἰς τὴν Περσικ. γλῶσ. achar ὀρύττω, ὡς καὶ εἰς τὴν ἑβραϊκήν.

Adel, der, εὐγένεια. Ἡ κατάλ. el γεν. σημ. πρᾶγμα, ἡ ἀρχ. συλλαβὴ ad ἢ od κτῆμα, ἰδιοκτησίαν, ὑποστατικόν. Εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους οἱ εὐγενεῖς εἶναι ἰδιοκτῆται κτημάτων ἐλευθέρων ἀπὸ φόρους· ἡ συλλαβὴ od ἀπαντᾶται εἰς τὰς λέξεις· allodial, Kleinod (ὄρα ταῦτα).

Ader, die, φλέψ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν Φράγγων καὶ Ἀλλεμάνων γλῶσσαν, Adara, Athara, λεπτὸς, καὶ μακρὸς σωλὴν, καὶ αἷμα, συμφ. μὲ « ἔαρ ».

Adler, der, ἀετός. Ἀρχ. Aar (ὄρα τοῦτο) μετὰ ταῦτα Adelare, μεγάλοι δυνατοὶ ἀετοὶ, ἐκ τοῦ Adel καὶ Aar, εὐγενεῖς ἀετοί.

Affe, der, πίθιξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. abern ἢ afern, ἐπαναλαμβάνειν (ὄρα aber) ὅθεν ἀρχ. Apa, Abe, Abekat, εἰς τὴν σλαϐ. Opice.

Afrika, Ἀφρική. Κατά τινας ἀπὸ τὸ ὄνομα Affe πίθιξ. Χώ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστας "Μανούσεια"

ραν τῶν πηθίκων, ὠνόμασαν ἤδη οἱ Φρύγες καὶ Κέλτοι τὴν Ἀφρικὴν, ἀπαντόντες ἐκεῖ ἐν ἀφθονίᾳ τοῦτο τὸ ζῶον.

After, ἀρχ. πρόθεσις=ὄπισθεν, μετά. — Εἰς ἄλλας διαλέκτ. **aefter, aptar, aptur**=αὐτάρ. **After**=**hinter**.

Age, die, κάρφος (εἰς τοὺς στάχεις τῶν γεννημ.). Ἀρχ. γερμ. **Agena, Ahena**, λατιν. **achne-acus**, ἀγγλο-σαξ. **Egle, Eglan**, ἄχνα, ἄχνη. (ὅρα **Aal**).

Agnes, βαπτιστικὸν ὄνομα γυναικῶν=ἁγνή.

Ahle, die, σουβλίον. Ἐργαλεῖον ὀξὺ ἐκ τοῦ **Age**. Εἰς τὴν Σαξων. διάλ. **Ort, Ortel, Souel, Suel, Subbel, Sugel**, λατιν. **Subula**, εἰς ἰταλ. **Sublia**, σούβλιον.

Ahm, die, (**Ahme**) μέτρον 40 ὀκάδων οἴνου. Ἀρχ. **Ohm** λατιν. **amphora**, φαίνεται παραγ. ἐκ τοῦ ἅμα=ἀγγεῖον.

ahnden, προαισθάνεσθαι. Ἐκ τῶν ἀρχ. γερμ. λεξ. **Ande, Aund, Aand, Ond**=πνεῦμα, ψυχὴ καὶ διάθεσις ψυχῆς, οἷον ὀργὴ, ἀγανάκτησις, ζῆλος.

Ahnen, die, πρόγονοι. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα **eanian**, γεννᾶν, τουρκ. **ana**, μήτηρ, λατιν. **anus**, γραῖα.

ähnlich, ὅμοιον. Ἀρχ. **anachilihho, angelich** καὶ **angleich**. Τὸ ἀρχ. **an**, (νῦν **lich**) δηλοῖ μικρὸν βαθμὸν ἰδιότητος, οἷον **anweiss**, (**weisslich**) ὑπόλευκος.

Aehre, die, στάχυς ἀπὸ **Age**.

Alaun, der, στύψι. Λατιν. **Alumen**, γαλλ. **Alun**, ἐκ τοῦ ἅλς, ἅλμη.

alber, albern, ἀπρεπὲς, μωρὸς, ἀνόητος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **al** ἢ **el**, ξένος, καὶ **bar**, σχῆμα (προσώπου).

Albert ἢ **Albrecht**, βαπτιστικὸν ὄνομα ἀνδρός. Ἡ κατάληξις **brecht** εἶναι εὐχρηστοτέρα τῆς **bert**, ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. **brechen**, λάμπειν, ἡ συλλαβὴ **Al** ἐλήφθη ἢ ἀπὸ **all**=πᾶν ἢ ὡς συγκοπὴ τοῦ **Adel** εὐγένεια, ὥστε **Albert** ἢ **Albrecht**=λαμπρὸς εὐγενής.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Alkoven, der, παράδωμα (διὰ κλίνην) ἀραϐ. **Elkanf** καὶ **Alcova,** δωμάτιον διὰ τὰ οἰκιακὰ εἴδωλα.

All, (aller, e, es)=ὅλος, **n, ον.**

Allenthalben, πανταχοῦ. Ἐκ τοῦ **all** καὶ **halben,** τὸ ὁποῖον σημαίνει ἥμισυ, μέρος, ἐπομένως ἀπ' ὅλα τὰ μέρη.

Allodial, ἐλεύθερον κτῆμα, ἐκ τοῦ **all,** οὗτινος ἡ σημασία μέχρι τοῦδε συγκεχυμένη καὶ τοῦ **od** κτῆμα (ὅρα **Adel**).

Almanach, der, ἡμερολόγιον. Τίτλος τῶν καθ' ἕκαστον νέον ἔτος ἐκδιδομένων βιϐλίων, ἐκ τοῦ ἀραϐ. **Elmenach.**

Almer, die=ἀρμάριον.

Almosen, das=ἐλεημοσύνη.

Alp, der, πνιγαλίων (ἐφιάλτης, ἐφάλλομαι) Ἀρχ. **Alfen, Elfen** μυθ. ὄνομα τῶν ὑποδεεστέρων δαιμόνων, τῶν ὁποίων διαμονὴ ἦσαν ἰδίως τὰ ὄρη, παράγεται ἀπὸ **Alpen.**

Alpen, die, αἱ Ἄλπεις. Ἀρχαιότατον ὄνομα ὀρέων ὑψηλῶν, τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ πάντοτε σκεπασμέναι ἀπὸ χιόνα, ὅθεν παράγουσι τινὲς τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ ἄλφος, λατιν. **albus.**

als, ὡς· συγκοπὴ ἐκ τοῦ **all** ὅλον, καὶ **so** οὕτος, ἀρχ. **as** καὶ **az,** ἀνάλογον μὲ ὡς.

also, λοιπὸν, οὕτω. Ἀπὸ **all** καὶ **so** (ὅρα **als**).

Aelster, die, Κίσσα. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ πτηνοῦ, συμφ. μὲ αἴγαστρα.

alt, παλαιὸς γέρων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **alen,** λατιν. **oleo, adultus,** ἀλδαίνω, ἄτινα σημαίνουσιν αὐξάνεσθαι. Εἰς πολλὰς διαλέκτους ο ἀντὶ a, οἷον ἀγγ. σαξων. **old.** Εἰς τὴν Ἀγγλοσαξ. **eald,** εἰς τὴν τῶν Ἀλλεμάνων **ald** καὶ **alt, de Ollen,** γέροντες, ὑπενθυμίζει τὸ ἔωλος.

Alt, der, εἰς τὴν μουσικὴν, « μέση φωνὴ » ἀπὸ τὸ λατιν. **altus.**

Altar, der, ϐωμὸς, σύνθεσις ἐκ τοῦ ἀρχ. **Alt** (ἢ **Elt** καὶ **Eald**) πῦρ καὶ **Ar,** ἑστία, λατ. **altar** καὶ **altare.**

Alter, das, ἡλικία. Ἐκ τοῦ **alt.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Amalia, ὄνομα βαπτιστ. γυναικῶν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **a**, νῦν **un** (χωρὶς) καὶ **Mal, Mail, Mackel**, κοιλὶς, ἑπομ.=**Agnes**, ἀγνή. (ὅρα **a.**)

Amboss, der, ἄκμων. Ἐκ τῆς προθέτεως **an** (εὐφωνίας χάριν μεταβληθέντος τοῦ **n** εἰς **m**) καὶ ἐκ τοῦ ἀρχ. **batten**, (γαλλ. **battre**) **bossen** (γαλλ. **pousser**) **botten**, τύπτειν, καθὼς τὸ λατιν, **incus**, ἀπὸ **in** καὶ **cudo**.

Ambra, der, ὄνομα διαφόρων εὐωδιῶν, ῥιτινωδῶν σωμάτων, ἐκ τῆς ἀραβ. γλώσ. **Ambar**.

Ameise, die, μύρμιξ. Ἀρχ. **Ambeiz, Anbeiz, Omeis** ὥστε τὸ **Meis** ῥητῶς εἶναι τὸ ὄνομα τούτου τοῦ ἐντόμου καὶ τὸ **a** δύναται νὰ θεωρῆται ὡς ἀόριστον ἄρθρον. (ὅρα τὸ **a.**). Εἰς ἄλλας γερμ. διαλ. **Miere, Myre, Mire, Myra, Maura** εἰς τὴν Περσικὴν γλῶσσαν **Mur** συμφ. μὲ μύρω, μυρέω, μύρμηξ.

Amelmehl, das. Ἐκ τοῦ ἄμυλον, λατ. **amidonum**, γαλλ. **amidon**.

Amethyst, der, πολύτιμος λίθος, ἀμέθυστος.

Amiant, der,=ἀμίαντος.

Amme, die, ἡ τροφός. Ἐκ τοῦ ἄμμα.

Amt, das, ὑπούργημα. Ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις **ambactus**, ἐξ οὗ τὸ ἀρχ γερμ. **Ambacht**, νῦν **Amt**.

an, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, συμφ. μὲ τὸ λατιν. **ad**, ἀνὰ, γαλλ. **en**.

andere, ἄλλος. Ἐκ τοῦ **ant** καὶ **ent** (ἀντὶ) (ὅρα **Antlitz, antworten**).

Anemone, die, Ἀνεμώνη. Ἀπὸ ἄνεμος (δηλ. τὸ ἄνθος δὲν ὑποφέρει τὸν ἄνεμον) γερμ. **Windröschen**, δηλ. **Wind** ἄνεμος, **Röschen** ῥόδον.

Angel, die, ἀγκύστριον, ἄγκυλος. Ἡ συλλαβὴ **an** ἀνήκει εἰς τὰ ὀνόματα **Agen, Aehre, Ahle, Igel**, κτλ, συμφωνεῖ μὲ ἀγκύστραν.

Anger, der, ἀγρὸς δημ. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἐπιῤῥ. **en**, ἐν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

νὸς, ἄγχι, λατιν. angustia. Ἐπειδὴ der Anger, σημαίνει καὶ τόπον πράσινον ἐντὸς χωρίου, συμφωνεῖ καὶ μὲ ἄγκος καὶ ἄγκιον.

Angst, die, ἀγωνία. Συμφωνεῖ μὲ ἄγχειν λατ. ango, anxi. (ὅρα Anger).

Angster, der, φιάλη μὲ στενὸν λαιμὸν, βούβυλος ἐσχημ. ὡς Anger καὶ Angst.

Aniess, der, ἄνισον, φυτὸν, λατ. anisum.

Aenkel, der, νῦν der Knöchel, ἀγκὼν καὶ ἄγκη (τοῦ ποδός).

Anker, der, ἄγκυρα, λατιν. ancora.

Ankunft, die, ἔλευσις, καταγωγὴ, κάλλιον Abkunft, ἀπὸ τὸ ῥῆμα kommen ἔρχεσθαι.

Anmuth, die, εὐαρέσκεια, εὐμένεια, συμφ. μὲ τὸ λατιν. amoenitas, (ὅρα Muth).

ans, συγκοπὴ ἐκ τοῦ an καὶ das.

anstatt, ἀντὶ, ἐκ τοῦ an, καὶ Stätte, ἡ Statt θέσις.

Aente, die, νήσσα, νῦττα, λατιν. anas, γεν. anatis. Ἐκ τοῦ νέω, λατιν. nato. Εἰς ἄλλας διαλέκτους Aneta, Anatra, (τὸ ἀρχικὸν a δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀορ. ἀρθ. ὅρα a) Eneta, Enti, anates, ἀρχ. γαλλ. anette (γράφεται καὶ Ente.)

Aenterich, der, νήσσα (τὸ ἀρσενικὸν) ἄλλως Anter, Antrich, Antvogel. Ἐκ τοῦ Aente καὶ rich. Ἡ κατάληξις rich σημαίνει τὸ ἀρσενικὸν γένος, οἷον Fähnrich σημαιοφόρος, καὶ εἶναι ἡ συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. Drake ἀνήρ.

Antlitz, das, πρόσωπον. Ἀρχ. Anthlutt, Anluzzi, Antluzze, Andlite. Ἐκ τοῦ ent, ἀντὶ, ἀπὸ, (entgelten ἀνταποδίδειν) καὶ ἀναυφιβόλως ἐκ τοῦ ῥήμ. λεύσσω, ὁρῶ (ὅρα andere).

Antworten, ἀποκρίνεσθαι. Ἐκ τοῦ ant (ὅρα andere) καὶ Wort, ἀρχ. wara, ὁρᾶν, φροντίζειν, ἀναγγέλειν, παραδίδειν, ὅθεν Wart, ἡ Warte φρουρὰ, λατιν. custodia, καὶ τὸ ῥῆμα warten. Τὸ w ἐγράφετο εἰς τὴν ἀρχαίαν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γλῶσσαν uu, οἷον antuuurtan, (antwurtan, antworten.)

Anwalt, der, εἰσαγγελεύς. Ἐκ τοῦ an ἀντὶ a νῦν ein, εἷς μόνος, (ὅρα A) καὶ **Walt** ἀπὸ walten Ἀρχ. **Anuald,** μοναρχία.

Apfel, der, μῆλον. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ τὸ ἄπιος.

Aprikose, die, βερίκωκον. Συμφ. μὲ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχ. Ρωμαίοις **mala praecocia,** ὡς ὡριμάζον πρωΐμως, ἢ **malum epiroticum,** ἀπὸ τὴν χώραν, ἐξ ἧς ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

April, der, Ἀπρίλιος. Τινὲς παράγουσι τοῦτο τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ λατινικὸν aperire ἀνοίγειν, ἄλλοι μᾶλλον ἀπὸ ἀφρός.

Arabeske, die, κόσμημα εἰς τὴν οἰκοδομικὴν καὶ γλυπτικὴν τέχνην, ἰδίως τῶν ἀράβων ἐν εἴδει κλάδων. Ἐκ τῆς ἀραβ. γλώσ.

Arbeit, die, ἐργασία. Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ ären, λατιν. arare, ἀροτριᾶν. Πρὸς δὲ καὶ νῦν σημαίνει **Arbeit,** πᾶν εἶδος κόπου.

Arche, die, κιβωτὸς, ἀρχ. κῖβώτιον, πλοῖον, σωλὴν, εἶδος κλειστῆς κόγχης. Ἡ σημασία πλοίου πάντοτε ἐννοεῖται ὑπὸ τὸ ὄνομα **Arche,** κιβωτὸς τοῦ Νῶε. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου ἡ Ἀργὼ καὶ τὸ **Arche** δεικνύουσι ἀρκετὰ τὴν ἀρχαιότητά των.

arg, κακῶς, συγκριτ. **ärger** χειρότερα, ὀκνηρὸς, φαῦλος. Ἂν καί τινες τὴν λέξιν ταύτην παράγουσι ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **arug,** ἀνάποδα, προτιμᾶται ἡ παραγωγὴ γενικῶς κάλλιον ἀπὸ ἄεργος, ἀργός.

Arglist, die, (ὅρα List.)

ärgern, πειράζειν, κακοφανεῖν, συμφωνεῖ μὲ ὀργίζειν ὅθεν **der Aerger** ὀργὴ, πειρασμὸς (παραβ. **arg.**)

Aerker, der, ἐξώστης (σκεπασμένος) παραγωγὴ ὡς **Arche** γράφεται καὶ **Erker.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

arm, πτωχῶς. Ἀρχ. δηλοῖ στέρησιν παντὸς, ἑπομένως ὁμοιάζει μὲ ἔρημος.

Arm, der, βραχίων. Συμφ. μὲ ἁρμός.

Armbrust, die, τόξον. Ἀναμφιβόλως ἀπὸ **Arm** ἀρχ. **Armb**, βραχίων καὶ **Rüstung**, ὁπλισμὸς, ὅθεν τὸ ἀρχ. **halbe Rüstung**, μικρὸν τόξον, **ganze Rüstung** ἢ **Rüstzeug**, μεγάλον τόξον· κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ **arf**, βέλος, καὶ **bersa** (νῦν **birschen, bürschen, pürschen**) ῥίπτειν, τοξεύειν. Εἰς τοὺς Ῥωμαίους **balistae a pectoribus** καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας χειροβάλιστρα.

Aermel, der, χειρὶς (ὅρα **Arm.**)

Armuth, die, πενία. Ἐκ τοῦ **arm**. Ἀρχ. **Yrmth, Yrmthe, Armida, Armuat, Armod, Aermde**, στέρησις, πενία. Ἡ κατάληξις **de**, (νῦν **th**) ἔχει περιληπτικὴν σημασίαν.

Aernte, der, θέρος, θέρησις· (ὅρα **Ernte.**)

Arsenik, der, δηλητήριον, λατιν. **arsenicum** ἀρσενικόν.

Art, die, τρόπος, εἶδος. Ἄνευ ἐπιθέτου, καλὸς τρόπος, ὅθεν **Artigkeit** φρόνησις· ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν συμφ. μὲ ἀρετὴ, μὲ σημασίαν εἶδος ἀναλογεῖ τὸ λατιν. **ars**, τέχνη.

Artikel, der, ἐκ τοῦ ἑλλην. ἄρθρον, λατ. **articulum.**

Artillerie, die, τὸ πυροβολικὸν, ἐκ τοῦ λατ. **ars** καὶ ἴσως **ignis**, πῦρ.

Artischocke, die, ἀγκινάρα, κινάρα, ἰταλ. **Articiocco** καὶ **carciocco**· ἐκ τοῦ λατιν. **carduus scolymus.**

Arzt, der, ἰατρός. Ἐκ τῆς μετοχῆς **arzend** ἰατρεύων, ἀπὸ τὸ λατιν. **ars** τέχνη.

Asch, der, ἀγγεῖον (κωνοειδὲς πρὸς τὸ κάτω μέρος) πρώϊν γεν. ἀγγεῖον, συμφ. μὲ ἄσκος.

Aesche, die, μελία, δένδρον τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον εἶναι στερεὸν καὶ δυνατὸν, ὁ σπόρος ἐδέσιμος, ὁμοιάζει μὲ ἰσχὺς, καὶ μὲ τὸ λατιν. **aesculus** ἢ **esculos**, ἀπὸ **esca**, φαγητόν.

Asche, die, τέφρα, συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀρχ. ἑλλ. λέξιν ἄζα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Aschermittwoche, die, ἡ καθαρὰ τετάρτη, ἀπὸ **Asche** τέφρα καὶ **Mittwoche,** (τετάρτη) καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἱερεὺς κάμνει σταυρὸν μὲ τέφραν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν χριστιανῶν.

Aspe ἢ **Aespe, die,** κερκὶς, δένδρον μὲ φύλλα ἐπὶ λεπτοτάτου μίσχου ὥστε αὐτὰ μὲ τὴν ἐλαχίστην αὔραν τρέμουσι, ὁμ. ἀσπαίρειν ἐξ οὗ εἰς τινὰ γερμ. μέρη τὸ äspern, πειράζειν, βασανίζειν.

Ass, das, ὁ ἀριθμὸς εἷς ἐπὶ κύβου. Ἀρχ. **einaz, aenc, een,** συμφωνεῖ μὲ εἷς, ἕν.

Assel, die, σαρανταπόδιον. Ἐκ τοῦ λατιν. **asellus.**

Ast, der, κλάδος καὶ τὸ σημεῖον ἢ ἴχνος, τὸ μένον μετὰ τὴν ἀποκοπὴν εἰς τὸ στέλεχος. Ἀρχ. **Oost, öst, Nast,** ὁμοιάζει μὲ ὄζος.

Aesterich ἢ **Aestrich, das.** Λιθόστρωμα ὁποίου δήποτε εἴδους εἰς αἴθουσαν ὅπου ὑπάρχει συγχρόνως ἑστία, μὲ τὸ ὁποῖον ὄνομα μᾶλλον συμφωνεῖ ἢ μὲ τὸ ὄστρεον, ὀστρακάριον.

Athem, der, πνοή. Ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ἄειν, ἀάζειν, ἀτμὸς, ἀτμίς.

Aether, der, ἀπὸ αἰθήρ.

Atlass, der, ἀτλάζιον, ὕφασμα μεταξωτὸν, ἐφευρεθὲν ὑπὸ Περσῶν ἑπομ. καὶ τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Περσ. γλώσσης.

ätzen, τρέφειν (πτηνὰ) καὶ ἀναλύειν στερεὰ σώματα δι' ὄξου. Ἀπὸ **azan, azan** λατιν. **edere, az, esca.** (ὅρα **beizen**)

auch, καὶ, προσέτι, ἀκόμη. Εἰς διαφόρους διαλέκτους **au, ouh, eake, oe, ook,** σημαιν. προσθήκην **auhhen, auhhon, aukan,** αὐξάνειν. Ἡ σύγκρισις τοῦ **auch** καὶ τῶν ἀρχ. λέξ. μὲ αὔγειν, αὔχειν, αὔξειν καὶ μὲ τὸ λατιν. **ac, etiam, augere** φανερώνει τὴν συγγένειάν των.

Aue, die, τόπος μᾶλλον ἐπίπεδος, διασχισμένος ἀπὸ ποτάμιον ἢ ῥύακας, καὶ ἑπομένως καρποφόρος, ἀπὸ τὸ **Ach** ὕδωρ (ὅρα **Ach**).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

auf, ἀρχ. uf, uff, uffan, uffe, up, upen. iup, op. Τὸ λατιν. super, ἐπὶ, εἶναι ἡ πηγὴ αὐτῶν.

Auge, das, ὀφθαλμός. Εἰς τὰς γερμ. διαλ. Eage, Oga, Oge, Ooghe, σλαβ. Oko, ἀγγλ. Eye, λατιν. oculus, ἀπὸ ὄκκος, αὔγαι.

August, der, ὁ μὴν Αὔγουστος. Οἱ γερμανοὶ λαοὶ ὠνόμασαν τὸ θέρος Host ἢ Hōst, Awst, Eawst, Oogst, γαλλ. Faoût, καὶ aoûter ὡριμάζειν. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καὶ ὁ μὴν καθ' ὃν γίνεται τὸ θέρος.

aus, ἐκ, ἐξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. us, ut, uta, uz, εἰς τὴν Περσικὴν ez, λατιν. ex.

aussen, ἔξωθεν, σύνθετον ἐκ τοῦ aus καὶ τῆς καταλήξεως en=an, ἀρχ. azan.

ausser, ἐκτὸς, σύνθετον ἐκ τοῦ aus καὶ er ἀντὶ her, ἀρχ. uz καὶ ar, uzar.

Auster, die, ἀπὸ ὄστρεον.

Axt, die, ἐκ τοῦ ἀξίνη.

B.

Bach, der, ῥύαξ. Ἀρχ. Beke, Baek, Bek, ῥέον ὕδωρ, συμφωνεῖ μὲ πηγὴ, δωρ. πάγα.

Bache, die, ἡ ἀγριόχοιρος. Πάλαι ὄνομα τινῶν ζώων, μᾶλλον θηλ. γένους. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. baca καὶ vacca ἀγελάς.

Bachstelze, die, σεισιπυγὶς, (πτηνόν). Ἀπὸ Bach ῥύαξ, καὶ Stelze, στήλη. Τὸ πτηνὸν δηλ. ἔχει ὑψηλοὺς πόδας καὶ διατρίβει πλησίον ὕδατος.

Backe, die, παρειά. Τὸ ἀρχ. Bach συμ. ὕψωμα, ῥάχιν, συμφ. μὲ πάγος=λόφος.

backen, ψήνειν, (φαγητὰ ἐξ ἀλεύρου). Εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν Bag πᾶν εἶδος τροφῆς, φάγω φαγή.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Bad, das, λουτρόν. Εἰς τὰς γερμαν. διαλέκτους, **Bad, Baeth, Bad, Baed,** ἑλλ. βαλάνειον, λατιν. **balneum.** Τὸ l μετεβλήθη εἰς d, τὸ ὁποῖον ἄλλαι γλῶσσαι ἐντελῶς ἀπέβαλον· οἷον γαλλ. **bain,** ἰταλ. **bagno.**

Bader, der, κουρεύς, (ὅρα **Bad**) εἰς κοινὴν γλῶσσαν εὔχρηστον.

bähen, ὀλίγον θερμαίνειν. Συμφ. μὲ βῶ καὶ τὸ λατιν. **Bajae,** θερμὰ λουτρά.

Bahn, die, δρόμος, στάδιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **bana** τύπτω (τὴν γῆν) συμφ. μὲ βαίνω (γαλλ. ὁδὸς διαβατὴ, **chemin battu**).

Bahre, die, φορεῖον, φέρετρον. Ἀρχ. **bairan, baera, bären, baeran**=φέρειν. Σύγκρινε καὶ βάρος.

Balkon, der, ἐξώστης. Κατὰ τινὰς ἀπὸ **Balken,** δοκοί. Παράγ. ἐκ τοῦ Περσικοῦ **bala-e-hanch,** ἐξώστης.

bald, πάραυτα, ταχέως, εὐθὺς, σχεδὸν, ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, εἰς τὴν ἀρχ. ἐσημ. τολμηρὸς, θαῤῥαλαῖος, εἰς τινὰς μέχρι τοῦδε διαλέκτους, δυνατός. Εἰς τὴν Σουηδικὴν **baella,** δύναμαι, ἀναφέρεται ἑπομένως εἰς τὸ λατιν. **validus, volo.**

Baldachin, der, τὸ ἄνω σκέπασμα θρόνου ἐκ πολυτίμου κεντητοῦ ὑφάσματος. Τινὲς παράγουσι τὴν λέξιν ταύτην ἀπὸ τὸ ἀρχ. **pali** μέταξα, καὶ **Dach** στέγη, ἀλλὰ φαίνεται μᾶλλον ξένον ὄνομα παραγώμενον ἀπὸ τὸ μεταγενέστερον ὄνομα τῆς πόλεως Βαβηλόνος, **Baldach.**

Balg, der. Τὸ ἀρχαῖον **Baelga** σημαίνει πᾶν κοῖλον μαλακὸν σῶμα, σάκκον δερμάτινον, νῦν δὲ σημαίνει 1) τὴν ἐπιδερμίδα μετὰ τριχῶν μικρῶν ζώων· 2) κοιλίαν (χυδ.)· 3) παιδίον (καταφρον.)· 4) πόρνην. Ἡ τελευταῖα σημασία συμφωνεῖ μὲ τὸ λατιν. **pellex** καὶ τὸ ἑλλ. παλλακίς.

Balgen, παλεύειν, ἀπὸ **Balg.**

Balken, der, δοκός. Κατὰ τινὰς ἀπὸ πελεκᾶν, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ **Pfahl** (ὅρα τοῦτο).

Ball, der, πᾶν στρογγυλὸν ἢ μὲ σφαῖραν ὅμοιον σῶμα· οἷον

Δημόσια Βιβλιοθήκη
Αριάδνη Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

σφαῖρα πρὸς παιγνίδιον παίδων, συμφ. μὲ πάλλα, βάλλω, πάλλω.

Ball, der, χορὸς, γαλλ. **bal,** ἰταλιστὶ **ballo,** ἀναμφ. ἀπὸ βαλλίζειν=χορεύειν.

Ballast, der, ἔρμα. Κατὰ τινὰς συνθ. ἐκ τοῦ **Bat,** πλοῖον, λέμβος καὶ **Last** βάρος· κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. **bag,** ὄπισθεν καὶ **Last** βάρος.

Ballen, der, δέμα στρογγύλον, (ὅρα **der Ball** σφαῖρα).

Band, das, ταινία. Εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν **Bend** ταινία, **banden** δένειν. (ὅρα **binden**)

Bandelier, das, ζωστὴρ στρατιωτῶν, ἀπὸ τὸ **Band** καὶ **Lees** (νῦν **Leder**) δέρμα.

bange, στενόχωρα, ἀγωνιωδῶς. Παράγ. ἐκ τοῦ **be** καὶ **Angst,** ἀγωνία.

Bängel, der, ῥόπαλον. Εἶναι τὸ ὑποκορ. τοῦ **Bang** ἢ **Bank** ἐκ τοῦ λατιν. **baculus.**

Bank, die, σκαμνίον, (μακρὸν ξύλινον κάθισμα). Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Beck** καὶ **Bake** πᾶν ὕψωμα, (ὅρα **Backe**) **Sandbank** ῥαχία ἄμμου.

Bann, der, ἐξωρισμός. Ἐκ τοῦ **bannen,** περιορίζειν, δένειν, παράγ. ἀπὸ τὸ **binden** (ὅρα τοῦτο).

bar, καταληκ. συλλ. συμ. ά. ἰδιότητα ἐκ τοῦ ἀρχ. **bären,** φέρειν (ὅρα **Bahre**) οἷον **fruchtbar,** καρποφόρος, λατιν. **frugifer**· β΄. στέρησιν, ἐνταῦθα=μὲ τὸ τῶν γερμ. διαλ. καὶ τῶν ἀνατολ. γλωσσῶν ἀρχ. **par,** παρὰ, γυμνὸς, ὄθεν, **barfuss,** γυμνόπους, **des Geldes bar,** ἄνευ χρημάτων· γ΄· ὕπαρξιν, ὑπὸ ταύτην σημ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **wara,** ὁρᾶν, οἷον **bares Geld,** μετρητὰ (φανερὰ) χρημ.

Bär, der, ἄρκτος. Ἀρχ. ὄνομα σημαῖνον ζῶον μᾶλλον ἄγριον· οἷον εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλωσσ. **Par,** βοῦς, **Pered** ἡμίονος, εἰς τὴν χαλδαϊκὴν, **Beira,** εἰς τὴν ἀρχ. λατιν. **barrus,** εἰς τὴν ἰνδικὴν **barre,** ἐλέφας, εἰς τὴν γερμανικὴν **Par** ἢ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Saupar, κάπρος, εἰς τὴν ἑλλην. φῆρ, ἄγριον ζῶον (ὅρα Eber, Farr, Pferd). Τὸ ἀρχ. baren=γογγίζειν.

Barbar, der, βάρβαρος.

Barbe, die, μπαρπούνιον, τρίγλη. Ὄνομα ἰχθύος μὲ νήματα ἐν εἴδει γενειάδος, ἐκ τοῦ λατ. barba.

Barbier, die, κουρεὺς, ἐκ τοῦ λατιν. barba.

Barde, der, τραγῳδός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. baren, γογγίζειν, φωνάζειν καὶ τραγῳδεῖν (ὅρα Bär.)

Barke, die, λέμβος. Ἀναμφ. ἐκ τοῦ βαρὶς (ἰδιαίτερον εἶδος πλοίων).

barmherzig, εὔσπλαγχνος. Ἀποτυχημένη μετάφρ. τοῦ λατιν. misericors, ἐκ τοῦ barm ἢ arm miser, (πτωχὸς) Herz, cors, καρδία.

Baron, der, βαρῶνος. Ἀπὸ τὸ bar, μὲ σημασίαν στερήσεως, Bar δηλοῖ καὶ ἄνδρα, ἐπομένως ἀνὴρ ἐλεύθερος φόρων. Νῦν ἁπλοῦς τίτλος,=Freiherr.

Barre, die, νῦν μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν, Silberbarre εὔχρηστον, ἄργυρος εἰς πετράγωνα ἐπιμήκη τεμάχια σχηματισθείς· ἀναμφ. ἀπὸ Vara, πάσσαλος.

barsch, ἐπίρρημα αὐστηρῶς, χονδρῶς (ὅρα Barbar).

Bart, der, γενειάς. Ἐκ τοῦ λατιν. barba, ἀναλογίαν τινα ἔχει μὲ τὸ ὄνομα Bar, ἀνὴρ (ὅρα Baron).

Basalt, der, εἶδος λίθου σιδηρούχου, (ἰδίως εἰς τὴν Αἴγυπτον). Ἐκ τῆς αἰθιοπικῆς γλώσ. Basal, σίδηρος.

Base, die, θεία, (ἀδελφὴ πατρὸς ἢ μητρὸς καὶ ἐν γένει συγγενής). Ἀρχ. λατιν. Pusa, φίλη, εἰς τὴν Σουηδικὴν γλῶσ. ἡ σύζυγος ὡς καὶ τὸ λατιν. sponsa, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. épouse, τὸ ἱσπανικὸν esposa, Bäs εἰς τὴν Ἀγγλο-σαξ. φίλος.

Bast, der, φλοιὸς λεπτὸς δένδρων ἐν εἴδει νημάτων, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν εἰς τὸ δένειν. Ἐκ τοῦ binden, δένειν, καθὼς τὸ Verlust ἀπώλεια, ἀπὸ τὸ verlieren χάνειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Σπήλιος Μανούσεια"

Bastart, der, νόθος. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ **bas,** κάτω, καὶ **ard** ἢ **art,** νῦν **er.**

Batzen, der, ὄνομα νομίσματος. Ἐκ τοῦ ἰταλ. **pezzo,** γαλλ. **pièce,** κομμάτιον, νόμισμα.

Bauch, der, κοιλία. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα **biegen,** κάμπτειν, ὅθεν παράγεται καὶ τὸ **Bug, Buckel.**

bauen, κτίζειν. Ἀρχ. **boo, bua, Bajita,** κατὰ συγκοπὴν **Beth, Baitha, Betha,** κτίζειν, τόπος κατοικήσιμος· εἰς τὴν περσικὴν γλῶσ. **Abat,** οἶκος, εἰς τὴν σλαβικὴν **Bauda, Buda,** καὶ εἰς τὴν νῦν γερμαν. **Bude,** οἰκίσκος, καλύβη.— Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ἔγκειται κυρίως ἡ ἰδέα τοῦ ὕψους, (ὅρα **Baum** δένδρον).

Baum, der, δένδρον. Εἰς διαφόρους διαλ. **Boum** ἢ **Poum, Boom** δένδρον καὶ ὕψος. — Εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν **Bam,** κορυφὴ ἑκάστου ὑψηλοῦ ἀντικειμένου. Δύναται νὰ παραβληθῇ ὅθεν καὶ μὲ βῆμι, βῆμα, βωμός.

baumeln, τὸ τρέμειν πράγματος εἰς τὸ ὕψος· συμφωνεῖ μὲ βαμβαίνειν, βαμβαλίζειν.

bäumen, εἰς τὸ ὕψος ἀνορθόνειν, ἀπὸ τὸ **Baum.**

be, ἀρχ. συλλ. ἐκ τοῦ **bei** ἢ **bey,,** πλησίον, παρὰ, οἷον **begleiten** συνοδεύειν, **berufen** συγκαλεῖν.

Beamte, der, ὑπάλληλος. (ὅρα **Amt.**) Ἐκ τῆς μετοχῆς **beamtete,** τοῦ ῥήμ. **amten, beamten.**

beben, σείειν, τρέμειν. Μὲ τὴν ἔννοιαν τούτου τοῦ ῥήματος ἐννοῦται στενῶς ἡ ἔννοια τοῦ φόβου, ὅστις εἶνε ἡ ἡ αἰτία ἢ ἡ ἐνέργεια τοῦ τρέμειν, ὅθεν παραβαλ. μὲ τὸ λατιν. **paveo** καὶ τὸ φοβεῖν.

Becher, der, ποτήριον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Back** ἢ **Bak,** κοῖλος· εἰς τὴν λατιν. **Picarium** καὶ **Picherium,** βίκος.

Becken, der, λεκάνη ἐκ τοῦ **Becher.**

Beere, die, ῥόγα. Ἀρχ. **Bere, Pere, Ber,** καρπὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιέχεται ὁ σπόρος. Εἰς τὸ **Bar** τῆς ἑβραϊκῆς, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιφνίου - Μυκόνου

τὸ πόρος γέννημα, δύναται τὸ Beere νὰ εὕρῃ τὴν συγγένειάν του.

Beet, das, πρασιὰ (ὅρα das Bett κλίνη).

befehlen, ἀνωμ. befahl, befohlen, διατάττειν. Ἐκ τῆς Γοτθικῆς γλώσ. anafilha, εἰς τὴν τῶν Ἀλλεμάνων pifelahan.

begegnen, ἀπαντᾷν, (ὅρα gegen.)

begehren, ζητεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. gehren ἢ giren, ἐπιθυμεῖν, ποθεῖν.

Begierde, die, ἐπιθυμία, πόθος (ὅρα begehren).

beginnen, ἀρχίζειν. Ἀπὸ ginnen, ῥῆμ. ἐπαναληπτ. τοῦ gehen, βαδίζειν, τοῦ ὁποίου τὸ σύνθετον angehen = ἀρχίζειν. — Εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ beginnen (παρατατ. begann) καὶ τοῦ gehen (μετοχὴ gegangen) ἀναφαίνεται ἡ αὐτὴ ῥίζα.

Behagen, das, αἴσθημα ἀσθενὲς εὐχαριστήσεως. Τὰ ἀρχ. Hugu, Hugga, Hag, hugian, gehygan, εὐάρεστος συμφ. μὲ ἡγέομαι.

behaupten, διϊσχυρίζεσθαι. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ Haupt, κεφαλή. Εἰς ἀρχ. συγγραφεῖς ἀπαντᾶται behaben καὶ beheben, ἐπιμένειν, στερεῶς κρατεῖν, ὅθεν μᾶλλον ἀπ' αὐτά.

behelligen, ἐνοχλεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. helligen, ἀποκάμνειν, behellen καταβάλλειν. Παραβ. ἕλκειν, καταβάλλειν δύναμιν.

behende, ταχέως. Ἀπὸ Hand χεῖρ· καθὼς τὸ λατιν. dexteritas ἀπὸ dexter.

Behörde, die, ἀρχὴ διοικητική. Ἐκ τοῦ ἀρχ. behören νῦν gehören ἀνήκειν, ἁρμόζειν.

Behuf, der, βοήθεια, ὄφελος, εὐκολία, προαγωγή. Ἐκ τῶν ἀρχ. Behoof, Behov, Behof, χρεία, ἀνάγκη, ὄφελος (ὅρα helfen).

bejahen, ἀποκρίνεσθαι μὲ ναὶ, μάλιστα. Ἀρχ. bejaka, bejan, bijehan, bijahin, gahan, jihan, gichten, ναὶ, ὁμολογεῖν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Beichte, die, ἐξομολόγησις. Συγκοπὴ ἐκ τοῦ ἀρχ. bijehan, (ὅρα bejahen).

Beil, das, πέλεκυς, (βίλος). Τὸ ἀρχ. Bill σημαίνει χάλυψ, Pijl, βέλος (ὅρα Pfeil).

Bein, das, σκέλος (τὸ ὀστοῦν ἀπὸ τῆς κνήμης μέχρι τοῦ ποδός). Τὰ ἀρχ. Pain, Baan, Been, ποῦς συμφ. μὲ τὸ βαίνω.

beissen, δάκνειν (ἀνωμ. biss, gebissen). Ἐκ τοῦ ἀρχ. bizzen, pizzen, biten, bitan, τρώγειν καὶ πληγώνειν, εἰς τὸ ἑβραϊκὸν pathath πάττω, τρώγειν (μικρὰ κομμάτια).

beitzen ἢ beizen, κυνηγᾶν (ζῶον διὰ ζώου) καὶ κατατρώγειν (μόνον ἐπὶ ὑλῶν, οἷον χρῶμα ἐπὶ ξύλου, ὄξος ἐπὶ μετάλλου) ἀπὸ beissen.

bekommen, λαμβάνειν. Ἀπὸ be=bei πλησίον, καὶ kommen ἔρχεσθαι.

bellen, ὑλακτεῖν. Τὸ ἀρχ. pillen ἢ bellin, σημ. γεν. ἦχον ὁμ. μὲ τὸ λατιν. appellare.

benedeihen, εὐλογεῖν, (μόνον ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι εὔχρηστος, gebenedeiht) ἀπὸ τὸ λατιν. benedicere.

bequem, ἀναπαυτικῶς, καταλλήλως. Ἐκ τοῦ ἀρχ. queman, ἔρχεσθαι, ἐξ οὗ τὸ νῦν kommen, ὅθεν sich bequemen, κοπιάζειν.

bereit, ἕτοιμος. Ἐκ τῶν ἀρχ. reit, redi, rath, rathe, ἀγγλ. ready, λατιν. paratus, εἰς τὴν σλαβικὴν rad εὐχαρίστως. Τὸ ῥῆμα ῥέδω φαίνεται βάσις τῆς παραγωγῆς τῶν ἄνω λέξεων.

bereits, ἤδη, ἀπὸ τὸ bereit.

Berg, der, ὄρος. Ἀρχ. Berch, Barg, Bairg, Beorg, Biarg, εἰς τὴν σλαβικὴν γλῶσσαν Wrch. Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα Berg καὶ εἰς διαφόρους φράσεις σημαίνει ὕψωμα, ἐμπόδιον, τὸ πολὺ, παράγεται φανερὰ ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα bären, ὑψώνειν, Pereg τῆς σλαβ. σημ. ὄχθη.

bergen, σώζειν. Παράγεται ἀπὸ τὸ σλαβικὸν Pereg· ἐπομέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ανοικτή Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

νω; **bergen**, = πράγματα ναυαγίου σώζειν εἰς τὴν ὄχθην, ἀσφαλίζειν.

Bernstein, der, ἤλεκτρον. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα **börnen** ἢ **bernen** ἀντὶ **brennen**, καίειν, καὶ **Stein** λίθος.

bersten, διαρηγνύεσθαι (ὅρα **brechen**).

berüchtigen, κακῶς φημίζειν (ὅρα **Gerücht** καὶ **ruchbar**).

bescheeren, δωρεῖν (ῥητῶς διανέμειν, ὅρα **Scheeren**).

Besen, der, σάρωθρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Wasen**, δέμα κλόνων, ἢ **Binse**, (ψάθα).

Besser, συγκριτικὸς βαθμὸς τοῦ **gut**. Ἡ ἀνωμαλία εἶναι ἀρχαιοτάτη, ἀρχ. γερμ. **beter**, **better**, **bedre**, εἰς τὴν περσικὴν **bihter**, εἰς τὴν ἑλλην. βέλτερος.

bestätigen, ἐπικυρόνειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **Stät** ἢ **Stet** στερεῶς, διαρκῶς.

bethen, προσεύχεσθαι. Ἀρχ. **been**, **beton**, **bethen**, παρακαλεῖν, τὸ ῥῆμα **bitten**, εἶναι τὸ ἐπαναληπτικὸν τοῦ **bethen**.

Bett, das, κλίνη. Ἡ ἀρχαιοτάτη λέξις **beiten** περιποιῆσθαι, φυλάττειν, εὑρίσκεται καὶ εἰς τὴν Ἀραβικὴν = διανυκτερεύειν· εἰς τὴν ἑβραϊκὴν = κατοικία, οἶκος.

Bettel, der, πρᾶγμα μικρὸν, ὅρα **betteln**.

betteln, ἐπαιτεῖν. Ἐκ τοῦ **bethen**, **Der Bettel** μικρὸν πρᾶγμα, παραγ. ἴσως ἐκ τοῦ ἀρχ. **Budtheil** μικρὰ κινητὴ περιουσία.

Bettler, der, ἐπαίτης. Ἐκ τοῦ **betteln**.

beuchen, ῥυπαρὰ λινὰ εἰς ἁλισίβαν βουτᾷν. Ἐκ τοῦ λατιν. **buere**, νῦν **imbuere**, ἀγγλ. **Buck**, γαλλ. **buee**, ἰταλ. **Bucata**, λατιν. **bugada**, = ἁλισίβα.

beugen, κλίνειν, κάμπτειν. Πάγειν, πηγνύειν, τὸ λατιν. **pangere**, θεωροῦνται ὡς πηγή.

Beule, die, ἐξόγγωμα (ἀπὸ κτύπον ἐπὶ ὀστεΐνων μερῶν τοῦ σώματος) ἀρχ. **Bule**, **Byle**, **Boil**, **Beal**, **Bugle**, ἀνήκει εἰς **Ball**, **Bollen**.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Beute, die, λεία λάφυρα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. batten, ὠφελοῦμαι, γαλλ. butin, ἀγγλ. bootij, ἰταλ. bottino=λάφυρα.

Beutel, der, βαλάντιον, σάκκος, εἰς τοὺς μύλους διὰ τοῦ ὁποίου κοσκινεῖται τὸ ἄλευρον. Ἀρχ. **Büdel, Buel**, σλαβ. **Pytel**, ἰταλ. **buratello**, σάκκος μύλου. Ἐπειδὴ ὁ σάκκος εἰς τοὺς μύλους διατηρεῖται διὰ τακτικῶν κτύπων εἰς κίνησιν, παράγεται **Beutel**, ἀπὸ **batten**, γαλλ. **battre**, τύπτειν, (ὅρα **Amboss**. παραβ. **Beutel** μὲ βαλάντιον).

bewahren, φυλάττειν. Ἐκ τοῦ **wahren** ἀρχ. **wardjan, uuara, uueran, beware**, εἰς τὴν σλαβικὴν **warowati**, φυλάττειν, διατηρεῖν, (**gewahren** ὁρᾷν).

bewegen, κινεῖν, παρακινεῖν. Ἐκ τοῦ **be** καὶ **wegen**, νῦν ἄχρηστον, **wackeln** κινεῖν, **wecken** ἐξυπνᾷν τινα, (ὅρα καὶ **Weg, Wagen, Wage, wiegen, Woge, wanken, winken**), ἀρχ. **vagjan, uuagon, wagan** καὶ **wegan**, συμφ. μὲ ἄγειν, λατιν. **agere, vehere**.

bey ἢ **bei**, πλησίον, παρά. Εἰς τοὺς ἀρχαίους **bi, by, po**, συγγενὲς μὲ ἐπί.

beide, ἀμφότεροι, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γερμανοῖς **pedo, bethe, lediu, butwo, batwo, both**. Ἡ λήγουσα **de** ἐσχημ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **twa** ἢ **two, twey** (νῦν **zwei**) δύο, ἡ συλλαβὴ **bei** ἐκ τοῦ ἀρχ. **boa, bo, bai**, δύο συμφ. μὲ τὸ λατιν. **bis, ambo**.

bezichtigen, ἐνοχοποιεῖν (ὅρα **Zeihen, Inzicht**).

Bibel, die, Ἱερὰ Γραφὴ, ἀπὸ βίβλος.

Bickelhaube, die, περικεφαλαία ἐκ μετάλλου ἐν εἴδει λεκάνης συνθετ. ἐκ τοῦ **Bickel** (ἀντὶ **Becken**) καὶ **Haube**.

bieder, ἐντίμως, πιστῶς, χρηστῶς. Ἀρχ. **biderve, bitherbe**, ἀπὸ **derb** στερεῶς.

biegen, κάμπτειν. Ἀπὸ τὸ **beugen**.

Biene, die, μέλισσα. Ἀρχαίως **Bin, Bie, Bi**, συμφ. μὲ τὸ λατιν. **apis**, γαλλ. **abeille**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Bier, das, ζύθος· Bere. Εἰς τὴν Ἀγγλοσαξ. κριθὴ, καὶ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλ. γέννημα. Τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα bewy σημαίνει βράζειν, τὸ λατινικὸν fervidus σημαίνει θερμὸς, ὥστε ἡ παραγωγὴ τούτου τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος ἀνήκει εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο ἐξ αὐτῶν.

biethen, προσφέρειν, προσκαλεῖν. Πιθανῶς ἐκ τοῦ λατ. vitare, invitare.

bigott ἢ **bigot,** εὐλαβὴς κατ' ὑπερβολὴν (ψευδοευλαβής). Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ὅρκου by Got (bei Gott) διὰ τὸν Θεόν.

Bild, das, εἰκών. Ἐκ τοῦ συνθέτου ὀνόματος Bilete (πρόθεσις bi καὶ lete πρόσωπον).

billig, δικαίως (φυσικῶς δικαίως, αὐτοδικαίως). Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Bill φυσικὸν δικαίωμα, ὅθεν Unbill καὶ Unbild τὸ ἄδικον, προσβολὴ, ἀγγλ. bill νόμος.

Bimstein, der, ἐλαφρόπετρα. Ἐκ τοῦ λατ. pumex.

binden, δένειν. Ἐσχημ. ἢ ἐκ τοῦ λατ. vincire ἢ ἐκ τοῦ σφίγγειν.

binnen, ἐντός. Ἐκ τοῦ bi (bei) καὶ innen, ἐντός.

Binse, die, φυτὸν φυόμενον εἰς τὰς ὄχθας λιμνῶν, ποταμῶν, λίαν εὔκαμπτον, ὅθεν χρησιμεύει εἰς τὸ δένειν καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν σαρώθρων ψαθῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἰδιότητος πιθανῶς παράγεται ἀπὸ τὸ ῥῆμα binden (ὅρα Besen).

Birke, die, σημύδα. Ἀρχαῖον ὄνομα ὅμοιον σχεδὸν εἰς πάσας τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἡ ὁποία περίστασις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξέτασιν τῆς παραγωγῆς του (ὅρα Borke).

Birne, die, ἀπίδιον. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὸ λατινικὸν pyrum ἐλήφθη εἰς τὰς λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας· δύναται νὰ ἀναφερθῇ καὶ εἰς τὸ ὄνομα Beere.

bis, ἕως, δηλοῖ τάσιν πρὸς τὸ τέλος, ὅθεν ἀπαντᾶται καὶ τὸ aenda, enda, (νῦν Ende=τέλος) εἴς τινας ἀρχαίους συγγραφεῖς ἀντὶ τοῦ bis, ἀναμφιβόλως ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ bi ἢ by καὶ zu.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Bischof, der, ἐπίσκοπος. Ἐσχηματίσθη ἐκ τῆς ληγούσης καὶ παραληγούσης τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος διὰ μεταβολῆς τοῦ κ εἰς ch, τοῦ δὲ π εἰς f.

Biss, der, δῆγμα, (ὅρα **beissen**).

Bischen, das, τὸ τεμάχιον (ἐπιῤῥημ. **bischen** ὀλίγον) παράγεται ἀπὸ τὸ λατιν. **pecia, pezia,** ἐξ οὗ τὸ γαλλ. **Pièce,** καὶ τὸ ἰταλ. **pezzo,** μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν.

Bissen, der, τεμάχιον (ἄρτου κ.τ.λ.) ἀπὸ **beissen.**

Bisthum, das, ἐπισκοπεία, συγκοπὴ τοῦ ὀνόματος **Bischofthum.**

bisweilen, ἐνίοτε. Σύνθετον ἐκ **bei** (**bi, by**) καὶ **Weile,** τὸ ὁποῖον σημαίνει μέρος χρόνου.

bitten, παρακαλεῖν. Ἐπαναληπτικὸν ῥῆμα ἀπὸ **bethen.**

bitter, πικρός. Λογίζεται εἰς τὰ παράγωγα ἀπὸ τὸ **beissen,** ὅθεν ἐξηγεῖται καὶ τὸ **bittere Worte,** ἀντὶ τὸ **beissende Worte,** πικροὶ λόγοι· πρὸς τούτοις ὁμοιάζει ἡ ῥίζα **bitter** καὶ πικρός.

blank, λευκῶς, γαλλ. **blanc.**

Blase, die, φοῦσκα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα **blasen** (παρατατικὸς χρόνος **blies**) καὶ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ ἄνω **blähen.**

Blähen, φουσκόνειν. Τὸ λατινικὸν **flare** φαίνεται ὅτι εἶναι μὲ τοῦτο τὸ ῥῆμα τῆς αὐτῆς παραγωγῆς.

blass, ὠχρῶς (ὅρα **bleich**).

Blatt, das, φύλλον. Ἀρχ. **plet,** ἀνήκει εἰς τὸ **platt Platte** θεωρεῖται κατὰ τὴν πρώτην ἰδιότητα τοῦ φύλλου (τὸ πλάτος) παραγόμενον ἀπὸ πλατύς.

Blatter, die, εὐλογία (νόσος) ἀνήκει εἰς τὸ **blähen, Blase.**

blau, κυανῶς. Ἀρχ. **bleo, blew, blauw,** συμφ. μὲ γλαυκός.

bläuen, κοπανίζειν. Ἀρχ. **bliuen, bligguan, plaga,** ἀρχ. λατιν. **plagare,** ἀναφέρεται συμφώνως εἰς βλῶ ἀντὶ φλάω καὶ πληγόνω.

Blech, das, πάφυλος. Ὅμοια ὀνόματα εὑρίσκονται εἰς διαφό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ρους γλώσσας, οἷον Plech, Bleck, plaque, συμφ. μὲ πλάξ· λογίζεται παρά τινων εἰς τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα blecken, λάμπειν, φαίνεσθαι (ὅρα blicken).

bleiben, μένειν. Ὑπὸ πολλῶν ἐκ τοῦ leben, ζῆν, ἡ Leib, σῶμα καὶ τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς be=bei.

bleich, ὠχρῶς. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα blecken, φαίνεσθαι.

blecken, ὅρα blicken, Blech.

blenden, τυφλώνειν, ὅρα blind.

Blei, das, μόλυβδος. Ἀρχ. Pliuue, Bly, Plum, Pluum, ἀπὸ τὸ λατ. plumbum ὅθεν καὶ bleuen, τύπτειν (ὅρα plump).

blicken, ὁρᾷν. Τὸ ἐπαναληπτικὸν τοῦ blecken (ὅρα bleich). Κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῆς συλλαβῆς be καὶ ἐκ τοῦ ῥήματος lugen ὁρᾷν (ὅρα blühen καὶ Licht).

blind, τυφλῶς. Λέξις ἀρχαιοτάτη, ἥτις ὑπάρχει ἀμετάβλητος εἰς πάντας τὰς διαλέκτους, καὶ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ bliga, blecken, blicken.

blincken, λάμπειν, στίλβειν ἐκ τοῦ blicken.

blinzen, βλεφαρίζειν, ὡσαύτως ἀπὸ blicken.

blitzen, ἀστράπτειν ὅμ. ὅμ.

Block, der, κορμός. 1) Μεγάλος ἀκατέργαστος ὄγγος ξύλου λίθου, μετάλλου, ἰδίως κορμὸς δένδρων· 2) φυλακή, ἀντὶ Block, Stock, ὅθεν καὶ Stockhaus, στρατιωτικὸν δεσμωτήριον· 3) εἰς τὰ πλοῖα, Block κύλινδρος ἐκ κορμοῦ δένδρου, πρὸς ἀναβίβασιν τοῦ φορτίου εἰς τὸ πλοῖον. Ἀπὸ τὸ γαλλ. bloc, ὅθεν bloquer, blocus κατοχή.

Blokade, die, κατοχή, (ὅρα Block).

blöde, ἀδύνατος, δειλὸς, ὀξὺς, οἷον blöde Augen, ἀδύνατοι ὀφθαλμοί, ein blöder Mensch, δειλὸς ἄνθρωπος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lat (νῦν lass) ἀδύνατος, ῥάθυμος.

blöken, βελάζειν, βληχάσθαι, γαλλ. bêler, ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

blond, ξανθός. Γαλλ. **blond** ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. **blondus** καὶ **blundus**.

Blonde, die, ὑπόξανθοι δαντέλλαι (ὅρα **blond**.

bloss, γυμνὸς, στερούμενος, μόνον, ἐκ τοῦ ἀρχ. **bloot**, **blot** ἢ **blott**, πτωχὸς, (ἡ μεταθ. τοῦ t εἰς s ὡς εἰς τὴν ἑλλην. Κατ' ἄλλους ἀπὸ **be** καὶ **las**, λάμψις.

blühen, ἀνθεῖν. (τῶν φυτῶν) μεταφορ. ζωηρὰ ἀντανάκλασις, οἷον **blühende, Gesundheit**, ἀνθηρὰ ὑγεία. Πρωτότυπος λέξις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν· **blicken, blitzen, Licht, blinken, blenden**, κ.τ.λ· τῶν ὁποίων ἡ γενικὴ σημασία εἶναι ἡ ζωηρὰ ἐμφάνησις εἰς τὸ φῶς· παράθ. βλύειν, βλύζειν.

Blume, die, ἄνθος. Τὰ ἀρχ. **Blast, Blust, Blosm, Blosma**, τὰ ἀγγλικὰ, **Blossom, Flower** ὁμοιάζουσι μὲ τὸ λατινικὸν **flos**, ἡ ῥίζα τοῦ ὀνόματος **Blume** ἀναφέρεται ὀρθῶς καὶ εἰς τὸ ῥῆμα **blühen**.

Blut, das, αἷμα. **Blut** ἀπὸ τὸ ῥῆμα **blühen** τόσον μᾶλλον, καθόσον τὸ ζωηρὸν χρῶμα τοῦ αἵματος εὑρίσκεται εἰς τὰ πλεῖστα ἄνθη (ὅρα **Blume**).

Bock, der, τράγος. Κατά τινας ἀπὸ **biegen** (παρατ. χρόνος **bog**) κάμπτειν, ὄντων τῶν κεράτων τῶν τράγων καὶ αἰγῶν καμπύλων, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὸ **bocken** ἢ **bochen** ἢ **pochen**, τύπτειν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ὄνομα πρώϊν ἦτο καὶ θηλυκοῦ γένους, ἀνήκει εἰς τὸ **Bache**.

Boden, der, ἔδαφος. Ἡ ῥίζα **bod** εὑρίσκεται εἰς τὰ ὀνόματα πασῶν τῶν γερμαν. πρὸς δὲ καὶ τῶν σλαβ. διαλέκ. οἷον **Bodem, Podem, Bodden**, (τῶν γερμ.) **Puda, Spod** (τῶν σλάβ.) παραθ. τὸ βύθος, βύθμος, πυθμὴν, βένθος.

Bogen, der, τόξον, πᾶν τοξοειδὲς πρᾶγμα, χάρτης, ἀπὸ **beugen**.

Bohle, die, σανὶς χονδρή. Παραθ. **Balken, Pfahl**.

Bohne, die, κύαμος. Θεωρεῖται παραγόμενον ἀπὸ πύανος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

bohren, τρυπᾶν. Συμφ. μὲ περᾶν, μὲ τὸ ἀραβικὸν **berren**, τὸ ἑβραϊκὸν **baar** καὶ μὲ τὸ λατινικὸν **forare**, ὀπὴν ἀνοίγειν.

Bollwerk, das, περιτείχισμα στρογγ. τῆς ὀχυρωμ. Γαλλ. **Boulevard**, ἀγγλ. **Bulwark**, σύνθετον ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Boll** ἢ **poll**, στρογγύλος (ὅθεν καὶ **Ball, Ballen, Beule**) καὶ **Werk** ἔργον.

Bolzen, der, εἶδος μικροῦ μοχλοῦ ἀπὸ σίδηρον ἢ ξύλον, ἢ μικρὸν βέλος διὰ τόξα, γαλλιστὶ **boulon** (ὅρα **Bollwerk**).

Boot, (ὅρα **Both**).

Bord, der, (ὅρα **Bort**).

Bordell, (ὅρα **Bort**).

bordiren, (ὅρα **Bort**).

borgen, δανείζεσθαι, ἀπὸ τὸ **bürgen**.

Born, der, (ὅρα **Brunnen**).

Börse, die, βαλάντιον, ἐκ τοῦ γαλλ. **bourse**.

Borste, die, ὕστρινξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Borre**, ἄκανθος.

Bort, der καὶ **das**, ἄκρα ἑκάστου πράγματος, ὅθεν **der Bord** ἄκρα ἢ χοῖλος πλοίου, **die Borte** ἢ **Bord** κράσπεδον φορέματος· γαλλ. **bord bordé**. Τοῦτο τὸ ὄνομα εἶναι ἀρχαιότατον ὑπὸ τὰς ἑξῆς σημασίας· 1) σανὶς π. χ. διὰ βιβλία· 2) τράπεζα· 3) οἶκος, ὅθεν **das Bordell**, πορνοστάσιον γαλλ. **bordel**· 4) ἄκρα ἐν γένει. Ἀπὸ **Ort** τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἀπαντᾶται ἀντὶ ἄκρα πράγματος ἢ ἀπὸ **bor** (νῦν **empor**), ἐξόχως.

Borte, die, κράσπεδον (ὅρα **Bort**).

böse, κακῶς. Συγγεν. μὲ τὸ ἑβραϊκὸν **Borsch**, καὶ μὲ τὸ λατ. **peus** (νῦν **malus**) κακῶς, συγκριτ. **peior**, ὑπερθετ. **pessimus**.

Bösewicht (ὅρα **Wicht**).

Both, das, λέμβος (καὶ **Boot**). Πάλαι ἐσημ. πᾶν κοῖλον ἀγγεῖον, καὶ εἶναι συγγεν. μὲ **Boden, Bett, Bottich, Butte**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κτλ. Εἰς τὴν περσικὴν Betif, εἰς τὴν λατ. batus, καὶ batellus σημαίνουσιν ὡσαύτως λέμβον.

Bothe, der, ἄγγελος. Θεωρῆται παραγώμενον τοῦ **biethen** προσφέρειν (ἀγγελίαν, εἴδησιν) ἔχει συγχρόνως βάσιν τινα εἰς τὸ ἑβραϊκὸν bata ὁμιλεῖν.

Bottich, der, κάδος. (ὅρα **Both Butte**).

brachen, ἀγρὸν μετὰ ἕνὸς ἔτους παῦσιν ἐκ νέου ἀροτριᾶν, ἀπὸ **brechen, (brach, gebrochen).**

Brachvogel, der, πτηνὸν μέτοικον, σύνθετον ἀπὸ **bringen** καὶ **Vogel.**

Brame, die, ἄκρα, περίβολος (κόσμημα ἐνδυμάτων) σύνθετον ἐκ τοῦ **be** καὶ **Rahm** (ὅρα τοῦτο).

Brand, der, πυρκαϊά. Ἀπὸ **brennen, brannte.**

braten, ψήνειν. Συμφ. μὲν μὲ πρήθειν, ἀναφέρεται εἰς τὸ **rösten,** γαλλιστὶ **rotir** καὶ τὸ **b** δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ συλλαβὴ **be.**

Bratsche, die, τετράχορδον μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν **viola da braccio.**

brauchen, μεταχειρίζεσθαι καὶ χρειάζεσθαι. Ἀρχ. **pruhhan, bruken.** Κατὰ τινὰς ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ λατ. **fruor, (fructus, fruges),** ἀπολαμβάνειν ἐν συγκρίσει μὲ βρύκω, τρώγειν.

brauen, βράζειν ζύθον. Ὅμοι. μὲ βράσσειν ἢ βράζειν ἀνήκει εἰς τὸ ῥῆμα **brausen.**

braun, φαιῶς. Ἀρχ. **brun, bruno,** γαλλ. **brun,** λατ. **brunus**· ἀπὸ **brennen** καίειν ἀπὸ τὸ ὁποῖον, μεταβλητ. τοῦ φωνήεντος **e** εἰς **u Brunst** ἢ **Feuersbrunst, braun,** χρῶμα ἀπὸ καῦσιν τοῦ ἡλίου ἢ πυρός.

brausen, δηλοῖ ἦχον προερχόμενον ἐκ σφοδροῦ κινήματος ἀπὸ ὕδατος, ἀναβρασμοῦ ἀνέμου. Συμφ. μὲ βρύττειν, βρύζειν, μὲ τὸ λατ. **bruitus.**

Braut, die, νύμφη, σημ. νῦν πρόσωπον ἀρραβωνισμένον ἢ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

στεφανωμένον (μόνον κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου) θηλ. γεν. Ἀρχ. **Brut, Bruyd, Bride,** νύμφη γαλλ. **Bru** σύζυγος ἀδελφοῦ, νύμφη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **prida,** κοσμεῖν, **prud,** κεκοσμημένος, ὅθεν καὶ νῦν εἰσέτι ἡ φράσις· **geschmückt wie eine Braut,** κεκοσμημένος-η, ον ὡς νύμφη. Ἄλλοι θεωροῦν ὡς βάσιν τὸ ῥῆμα **brüten,** κλοσσῶ. Εἰς δὲ τὰς δύο σημασίας καθυποβάλλεται ἡ ἐνέργεια τοῦ πυρὸς ὡς προξενοῦντος λάμψιν, λαμπρότητα, ἑπομένως καὶ κόσμημα, καὶ τὴν γέννησιν τῶν ὄντων, καὶ τότε εἶναι ἡ δευτέρα βάσις τῆς παραγωγῆς τὸ ῥῆμα **brennen.**

Bräutigam, der, νυμφίος. Σύνθετος λέξις ἀπὸ **Braut** καὶ ἓν τῶν ἀρχ. ὀνομ. **Comman, Gomo,** (λατ. homo) **gam,** συμφ. μὲ γάμος, τὰ ὁποῖα σημαίνουν ἐν γένει πρόσωπον ἀρσενικοῦ γένους.

brav, χρηστὸς, ἱκανὸς, πολὺ, ἄριστος, πιθανὸν ἀπὸ τὸ βραβεύω ἢ τὸ λατ. **probus.**

brechen, θραύειν, **brach, gebrochen,** συμφ. μὲ ῥηγνύω ἢ ῥηχνύω καὶ μὲ τὸ λατ. **frago, frango** (fregi, fractum) ἐκ τοῦ **rach** τὸ ὁποῖον σημαίνει ἦχον, κατὰ τὴν θραῦσιν πραγμάτων τινῶν.

breit, πλατὺν, λατ. **latus.** Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν συμφώνων **l** καὶ **r** ἀπαντᾶται λίαν συχνὰ εἰς τὰς ἀρχαίας διαλέκτους καὶ αἱ λέξεις **breit, platt Blatt** ἐξηγοῦνται ἑπομένως ἐκ τοῦ πλατύς.

Bremse, die, σφὺγξ, ἐργαλεῖον διὰ σφίξιμον. Ὡς πρὸς τὴν ά σημ. συμφωνεῖ μὲ βρέμειν, ὡς πρὸς τὴν β' σημ. συμφ. μὲ τὸ λατ. **premere,** σφίγγειν.

brennen, καίειν (brannte, gebrannt). Ἀρχ. **börnen** καὶ **bernen.** Ἡ ῥίζα εἶναι ἀναμφιβόλως πῦρ ὡς καὶ εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν οἷον **comburere.**

Bresche, die, (Wallbruch, Mauerbruch, der) ῥωγμὴ (εἰς τὴν ὀχυρωμ. τεχ.) κατὰ τὸ γαλλ. **brèche,** ἀπὸ τὸ **brechen.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Αρχείο
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Brei, das, σανίς. Κατά τινας ἀπὸ πρίζειν, ἀναλογ. μὲ **brechen**, καὶ μὲ τὸ **Bord**.

Brei ἢ **Brey**, der, πυκνῶς βραζμένον φαγητόν· ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ **brauen**, brühen.

Brief, der, ἐπιστολή. Ἀπὸ τὸ λατ. brevis, breve, δηλαδὴ σύντομος γραφή,

Brillant, der, κατεργασμένος ἀδάμας. Ἀπὸ τὸ γαλλ. briller, λάμπειν.

Brille, die, διόπτρον. Ἀπὸ **Beryll**, κυρίως ὄνομα ὑποπρασίνου πολυτίμου λίθου καὶ ἐν γένει ὄνομα κρυστάλλου, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν εἰς κατασκευὴν τῶν διόπτρων.

bringen, φέρειν (πρὸς ἐμὲ) Ἀρχ. ringen, ringa, rigga (παρατατ. rack) κινεῖν νῦν **brachte**. Τὸ ἀρχικὸν b εἶναι ὡς εἰς πολλὰ ἄλλα ἡ συλλαβὴ be. Τινὲς ἐτυμολόγοι θεωροῦν τὸ **bringen** ὡς σχηματισθὲν ἀπὸ τὸ παρέχειν.

Brocken, der, τεμάχιον, ἀπὸ τὸ **brechen**.

Brombeere, die, βατόμουρα. Σύνθετον ὄνομα ἀπὸ τὸ **Bram**, μετὰ ταῦτα **Brom**, ἄκανθος καὶ **beere** (ὅρα τοῦτο) γαλλ. framboise,

Brosame, die, ψίχαι ἄρτου. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. **brosen**, θραύειν, τρίβειν, γαλλ. briser.

Brot ἢ **Brod**, das, ἄρτος. Ἀρχ. **Brood**, **Brod**, **Brot**, Prot. Τινὲς παράγουσι ταύτην τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ ῥῆμα **brechen** ἀλλὰ πλειοτέραν βάσιν εὑρίσκει εἰς τὸ βρώθω καὶ βρώτης.

Bruch, der, θραῦμα. Ἀπὸ τὸ **brechen** παραβαλ. μὲ τὰ βρήγη ἀντὶ ῥήγη, βράκος ἀντὶ ῥάκος.

Brücke, die, γέφυρα. Ἀρχ. **Bro** ἢ **Bru**, ἀπὸ τὸ **bor**, ὑψηλὸς (ὅρα **Bord**).

Bruder, der, ἀδελφός. Ἀπὸ τὸ φράτωρ, ἐξ οὗ τὸ λατ. frater, εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν, **Berader**.

brühen, βράζειν. Ἀνήκει εἰς τὸ **brauen**, brausen.

brüllen, μυκᾶσθαι. Εἰς ἀρχαῖόν τι σύγγραμμα εὑρίσκεται

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

rüllen τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἐσχηματίσθη ἀπὸ τὸ λατινικὸν rugire.

brummen, μουρμουρίζειν, ἀρχ. premen. Ἀπὸ τὸ βρέμειν ἢ βριμοῦθαι, ἐξ οὗ τὸ λατ. fremere.

Brunnen, der, φρέαρ, πηγή. Εἰς τοὺς ποιητὰς Born καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἀρχ. Purn, ὕδωρ, ἀναφέρεται εἰς τὸ ῥῆμα βρύειν.

Brunst, die, κατανάλωμα φλογός. Ἀπὸ τὸ brennen.

Brust, die, στῆθος, μαστός. Πιθανῶς ὅτι παράγεται ἀπὸ πρόσθιος, μὲ τὴν ὁποίαν σημασίαν ἐνοῦται ἡ σημασία τοῦ ἐξέχειν, ὅθεν brüsten, ὑπερηφανεύεσθαι.

Brüten, κλοσσῶ. Ὅρα brennen καὶ Braut.

Bube, der, παῖς. Ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν οἷον παῖς, βούπαις, λατ. puper, puer, ἑβραϊστὶ Bob.

Buch, das, βιβλίον, γραφή. Ἀπὸ τὸ Büche, Buche ἢ Buchsbaum, φήγος, ἢ πύξος, λατινιστὶ buxus, δένδρον τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν εἰς κατασκευὴν λεπτῶν σανίδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι, ἢ εἰς τὰς ὁποίας ἐδένοντο τὰ βιβλία, ἢ κατ' ἄλλους ἀπὸ τὸ ῥῆμα biegen (παρατατ. bog) κάμπτω, διπλόνω.

Büche ἢ Buche, die, φήγος. Ἀπὸ τὸ λατ. buxus, πύξος.

Büchse, die, θήκη, συμφ. μὲ τὸ πυξίς.

Buchstab, der, στοιχεῖον τύπου, γραφῆς, σύνθετον ἀπὸ Buch καὶ Stab. Ὡς ἄνω ἐῤῥέθη, σημαίνει Buch καὶ ἐν γένει γραφήν· Stab σημ. ῥάβδον μὲ τὴν ὁποίαν τὰ ἀρχαῖα τῆς γραφῆς στοιχεῖα κατὰ τὴν ὀρθότητα ὡμοίασαν, ἢ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν στοιχεῖα ἐγκεχαραγμένα.

Bucht, die, κολπίσκος. Ἀπὸ biegen, beugen.

Buckel, der, ὕψωμα ῥάχης, κόμβος, πόρπη ἐκ μετάλλου εἰς τὴν ἱπποσκευήν. Ἀρχ. Buck, λοφίσκος, ἀπὸ τὸ ῥῆμα biegen, beugen.

bücken, κάμπτειν τὴν ῥάχην. Ἀπὸ beugen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταμάτης Μανούσεια

Bude, die, οἰκίσκος προσωρ. ἐκ σανίδων, (ὅρα **bauen**).

Büffel, der, βούβαλος. Σύνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Bu**, βοῦς, καὶ **al** (μετὰ ταῦτα **el**), ξένος.

Bug, der, καμπύλωμα, ἀπὸ **beugen**.

Bügel, der, ὑποκοριστικὸν τοῦ **Bug**.

bügeln, σιδηρόνειν, ἀπὸ **Bug**.

buxiren, ῥυμουλκεῖν, ἀπὸ **Bug**.

buhlen, ἐρᾶσθαι (νῦν ἄχρηστον) ἀρχαῖα λέξις ἀντὶ τοῦ **lieben**, ἔρωτα ζητεῖν, ἀγαπᾷν, ἀναφέρεται εἰς τὸ φιλεῖν.

Bühne, die, σκηνή. Ἐκ τοῦ γαλλ. **tribune** λατ. **tribunale**.

Bulle, der, ταῦρος. Ἀπὸ βοῦς (ὅρα **Büffel**).

Bulle, die, μεγάλη σφραγὶς ἐντὸς θήκης, ἰδίως ἔγγραφον μὲ μεγάλην σφραγίδα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **boll**, στρογγύλος (ὅρα **Bollwerk**).

Bund, der, δεσμός. Ἀπὸ **binden**.

Bund, das, δέμμα ὅμ.

Bündel, das, δεμμάτιον ὅμ.

bunt, ποικίλος (ἰδίως χρωμ. ζώων). Ἀπὸ τὸ λατ. **pontus**, θάλασσα, εἰς τὰ παράλια τῆς ὁποίας πλῆθος ποικιλοχρόων ζώων, ὅθεν καὶ τὸ **mus ponticus**.

Bürde, die, βάρος, φόρτωμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **bären**, φέρειν, (ὅρα **Bahre**).

Burg, die, φρούριον, παλάτιον, ὀχύρωμα. Κατά τινας ἀπὸ τὸ **Berg**, βουνόν, ἐπειδὴ εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐκτίζοντο τὰ ὀχυρὰ οἰκοδομήματα ἐπὶ βουνῶν. Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ πύργος.

Bürge, der, ἐγγυητὴς, ὅρα **bergen**.

Bürger, der, πολίτης ἀπὸ **Burg**.

Bursch, der, νέος, μειράκιον, σύντροφος. Ὅρα **Börse**, γαλλ. **Boursier** ὑπότροφος σχολίου.

Bürschen ἢ pürschen, πυροβολεῖν, τοξεύειν, ἢ ἐκ τοῦ λατ. **bersare**, κυνηγᾶν, ἢ ἐκ τοῦ πῦρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

Bürste, die, βοῦρτζα (ὅρα Borste).

Busch, der, ἄλσος, θάμνος, δεσμίς. Ἐκ τοῦ λατ. Boscus ἢ Buscus, ἄλσος.

Busen, der, κόλπος. Ἀπὸ biegen, (ὅρα Bucht).

büssen, 1) διορθόνειν, βελτιόνειν· 2) τιμωρεῖν· 3) τιμωρεῖσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. bass ἢ bat, καλλίτερος; (ὅρα besser).

Butte, die, ξύλινον ἀγγεῖον. Συμφ. μὲ τὸ βούττιον, πίθος, βύττις.

Butter, die, συγκοπὴ τοῦ ὀνόμ. βούτυρος.

C.

Cabale, die, ῥαδιουργία, ἐπιβουλή. Λέγουσιν, ὅτι τὸ περιβόητον Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον τοῦ 1670, συνιστάμενον ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς Clifford, Aschley, Buckingham, Arlington καὶ Landerdale, τῶν ὁποίων τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦσι Cabal ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν ταύτης τῆς λέξεως. Kabbala εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν μυστικόν τι βιβλίον.

Caffe, der, (ὅρα Kaffeh).

Camerad, der, σύντροφος, ἀπὸ Kammer-δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον συγκατοικοῦσι στρατιῶται, ἐργάται κτλ.

Canaster ἢ Knaster, der, εἶδος καπνοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὄνομα ληφθὲν ἀπὸ τὰ ἐκ καλάμων κατασκευασμένα κιβώτια, ἐντὸς τῶν ὁποίων φέρεται ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομαζομένα canestro, κάνιστρον.

Cannevass, der, ὕφασμα χονδρὸν, ἀπὸ κανάβιον.

Capelle, die, ἐξωκλήσιον. Capella τὸ ὑποκορηστικὸν τοῦ capa, κάππα. Ἡ ἱστορικὴ παραγωγὴ τῆς λέξεως ταύτης εἶναι ἡ ἑξῆς· Οἱ βασιλεῖς τῶν Φράγκων ἐθεώρουν τὴν κάππαν τοῦ ἁγίου Μαρτίνου ὡς ἱερὸν λείψανον, πρὸς φύλαξιν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστικής "Μανούσεια"

τοῦ ὁποίου ἐδιώρησαν πρόσωπα ὑπὸ τὸ ὄνομα Capellan, τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τὸ λείψανον ὠνομάσθη Capelle. Μετὰ ταῦτα ἐδόθη τὸ ὄνομα εἰς πᾶν ἐξωκλήσιον.

Caper ἢ Kaper, der πειράτης. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν capere, πιάνειν, συλλαμβάνειν.

Cent. Ἀπὸ τὸ λατ. centum, ἑκατὸν, εἰς τὴν φράσιν 5 pro cent ἢ Procent, 5 %.

Centner der, καντάριον. Ἀπὸ centum.

Charfreitag, der, μεγάλη παρασκευή. Σύντ. ἀπὸ Gara (νῦν gar) ἑτοιμασία, καὶ Freitag, παρασκευή.

Chrisam, der, χρίσμα.

Christ, der, Χριστὸς καὶ Χριστιανός.

Ghristoph, Χριστόφορος.

Chur, die. Ἐλευθέρα ἐκλογὴ, νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν μὲ ἄλλα ὀνόματα ἐν χρήσει, ἀπὸ τὸ ἀρχ. choren ἢ kören, ἐκλέγειν, ὅθεν. Churfürst, Ἐλέκτωρ, καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ erkoren ἐκλεχθείς.

Cisterzienser, der. Μέλος τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Βερνάρδου, εἰς Cistercium, πολ. τῆς Βουργουνδίας, ἐν Γαλλίᾳ.

Constabler, der. Στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ, ἀπὸ τὸ λατ. Constabularius στρατιώτης ὁ συγκατοικ. μὲ ἄλλους (ὅρα Camerad).

Corporal, der, δεκανεύς. Ἀντὶ caporal, ἀπὸ τὸ λατ. caput κεφαλή.

Corsar, der. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. corso, τρέξιμον, ἐκδρομή.

D.

da, ἐδῶ, ὅτε, τότε, ἐξ ὧν ἀναφαίνεται ἡ ὁμοιότης.

Dach, das, στέγη. Ἀπὸ decken, συμφ. μὲ τὸ λατ. tegere, tectum.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Dachs, der, μελίς. Ἐκ τοῦ λατ. **Taxo.**

Damhirsch, der, εἶδος ἐλάφου. Σύνθ. ἀπὸ **Dam,** εἶδος αἰγὸς, καὶ **Hirsch,** ἔλαφος.

Damm, der, πρόχωμα ἐν γένει. Εἰς τὸ δαμάειν ἢ δαμάζειν καὶ εἰς τὸ λατ. **domare** ἀναφαίνεται μὲν ἡ ῥίζα, ἀλλὰ, ἐπειδὴ τὰ διάφορα προχώματα συνίστανται κυρίως ἀπὸ ξύλα, στελέχη, δοκοὺς, χῶμα καὶ λίθους ἀναφέρεται εἰς τὸ **Stamm,** στέλεχος.

dämmern, λυκαυγές. Ἀρχ. **dimmer, timberi, betimbern,** ἡμίσκοτος, συμφ. μὲ τὸ λατ. **tenebrae,** σκότος.

Dampf, der, ἀτμός. Ἐκ τοῦ **dämmern,** ἕνεκα τῶν ἀτμῶν κατὰ τὸ λυκαυγές.

dämpfen, καταστέλλειν (τὸ πῦρ, τὸν καπνόν). Ἀναφέρεται εἰς τὸ **Damm** καὶ **Dampf.**

dängeln, ὅρα **dengeln.**

danken, εὐγνωμονεῖν, εὐχαριστεῖν, συγγ. μὲ **denken.** Εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εὐγνωμοσύνης ἐμπεριέχεται τὸ εὐχάριστον, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει τις παρ' ἄλλου τινος, ὅθεν συμφ. μὲ δέχομαι. Ἀρχ. **tigga (tinga),** ἀ·γλ. **take,** λαμβάνω, δέχομαι.

dann, τότε. Ὁμοιάζει τῷ λατινικῷ **tunc.**

dar, πρὸς, παρὰ, (μόνον εἰς σύνθεσιν μὲ ῥήματα). Ἐκ τοῦ **da,** μὲ εὐφων. **r.**

darben, στεροῦμαι. Ἀρχ. **tharban,** συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. **tarabe,** πτωχός.

Darm, der, ἔντερον. Θεωρ. ὡς συγκοπὴ τοῦ **darein** ἢ **darin,** ἐντὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. **intestinum.**

dass, ὅτι. Ἀρχ. **at** καὶ **dat,** ὅμ. μὲ τὰ λατ. **ut quod,** ὅτι. Ἐκ τοῦ **das,** ὡς ἀντωνυμίας, ὅστις.

Dattel, die, φοίνιξ (καρπός). Θεωρ. παραγ. ἀπὸ τὸ δάκτυλος.

däuchten, νομίζειν=**dünken,** συμφ. μὲ δοκεῖν, λατ. **ducere.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστα "Μανούσεια"

dauern, διαρκεῖν (ἀντὶ daueren). Ἀπὸ τὸ λατ. durus, (durare) στερεὸς, σκληρός.

dauern, λυποῦμαι, Ἀρχ. turen, tauren. Ἢ ἐκ τοῦ προηγ. σημ. διάρκειαν τῆς λύπης, ἢ ἀπὸ trauern.

Daumen, der, ἀντίχειρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tam, τὸ ὁποῖον παραγ. ἀπὸ Stamm στέλεχος, δυνατὸν, καθὼς τὸ λατ. pollex ἀπὸ polleo, δύναμαι, τὸ σλαβ. palec ἀπὸ pal (γαλλ. pal, γερμ. Pfahl) παλούκι, στέλεχος.

Daus, das, ὁ ἀριθ. δύο εἰς τὸ χαρτοπαίγ. ἀπὸ τὸ γαλλ. deux.

Decan, der, κοσμήτωρ (τῆς νομικῆς, ἰατρικῆς). Ἐκ τοῦ λατ. decanus, ἀπὸ δέκα.

Dechant, der, ἀρχιερεὺς, καθὼς Decan.

Degen, der, ξίφος. Γαλλ. dague, ξιφίδιον τῶν ὁποίων θεωρεῖται ὡς ῥίζα τὸ θήγω.

dehnen, ἐκτείνειν. Συμφ. μὲ τείνειν, λατ. tendere (tennere) ἀνήκει εἰς τὸ ῥῆμα ziehen, καθὼς τὸ sehnen εἰς sehen καὶ ὅμοια.

Deich, der, (Teich), πρόχωμα (εἰς ποταμοὺς, λίμνας, θάλασσαν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. dican, σκάπτειν, παραβ. δοχὴ καὶ τοῖχος, γαλλ. digue.

Deichsel, die, τιμώνιον ἁμάξης. Εἰς διαφορ. διαλεκ. Disl, Thixel, Dyssel, ἐκ τοῦ ἀρχ. Dak, Tak, ἢ Tyc, πάσσαλος, πασσαλίσκος, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα Stacken, Stange, Stoch, Stecken, καὶ τὸ σλαβ. tycka, κάμαξ, ῥάβδος.

Demuth, die, ταπεινότης. Σύνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. den ἢ don, χαμηλῶς, καὶ Muth (ὅρα τοῦτο). Ἀντὶ τοῦ den ἢ don μόνον od ἢ on (νῦν un, ohne, ἄνευ) ὅθεν τὸ de ἀναλογ. μὲ τὸ λατ. στερητ. de εἰς συνθέσεις.

dengeln, ἀκονίζειν (δρέπανα διὰ σφυροκοπημάτων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. daengla, σφυροκοπεῖν ἢ ἀπὸ dehnen.

denken, συλλογίζεσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. danka, πλανᾶσθαι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

βυθισμένος εἰς στοχασμοὺς (παραβ. δοκεῖν, δόνειν ἢ δίνειν).

der, die, das, ὁ, ἡ τό. Ἐκ τῶν προσωπ. ἀντωνυμ. **er, sie, es**, ὅθεν καὶ τὸ ἄρθρον εἰσέτι ὡς ἀντωνυμία εἰς χρῆσιν.

derb, χονδρὸς, ἱκανὸς, στερεός. Κατά τινας ἐκ τοῦ **dorren** (ὅρα **verdorren**) Darre, dürre, λατ. durus (ὅρα **dürfen** καὶ **dauern**).

Dero, ὑμῶν, εἶναι τοῦ **der** ὡς ἀντωνυμ. ἡ ἄχρηστος γενικὴ τῆς ἀντωνυμίας **ihre**.

derselbe, dieselbe, dasselbe, ὁ αὐτὸς σύνθ. ἀπὸ **der** καὶ **selbst**.

desto, τόσῳ μᾶλλον. Σύνθ. ἐκ τῆς γενικῆς **dessen** καὶ ἐκ τῆς ἀρχ. προθέσεως **to**, πρός.

deuten, δεικνύειν, ἐξηγεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **tihen**, ἐξ οὗ τὸ **zeihen**, κατηγορεῖν, **zeigen**, δεικνύειν.

deutsch, γερμανικός. Ἀπὸ **Deut**, καὶ τὴν κατάληξιν, **isch**, **Deut** ἐσήμ. πάλαι συγγενῆ, **Deot**, λαὸν, **Dot**, ἀνάδοχον. Εἰς τὸν Τάκιτον εὑρίσκεται τὸ ὄνομα **Germani**, ἀντὶ **Deutische**, ἀδελφοί.

Diamant, die, ἢ **Demant**. Ἀπὸ ἀδάμας.

dicht, πυκνῶς, πολὺ πλησίον, (ὅρα **dick**).

dichten, συλλογίζεσθαι, ποιεῖν. Ἀπὸ **denken**, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. **dihtan**, ὑπαγορεύειν, λατιν. dicere.

dick, χονδρὸς, πυκνὸς, φουσκωμένος. Κατά τινας ἀπὸ θέγω, λατιν. **tango, tetigi, tactum**, ἐγγίζειν, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὸ ἀρχ. **dijen**, φουσκώνειν, ἐξ οὗ **gedeihen**, αὐξάνεσθαι.

Dieb, der, κλέπτης. Ἀρχ. **Deef, Thiob, Dief, Dieb**, δοῦλος, (θὴς, θήσσα) σλαβ. **dewka**, δούλη. (Ἕνεκα τῆς ἀπιστίας τῶν δούλων ἴσως μετεφέρθη τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰς πάντας τοὺς ἀπίστους). Εἰς τὴν τῶν Γότθων γλωσ. **Thiubs**, δοῦλος, **Thius**, κλέπτης, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **thiuben**, κρύπτειν, ὑπηρετεῖν καὶ κλέπτειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Diebstahl, der, κλοπή. Σύνθ. ἀπὸ **Dieb**, καὶ **stahl**, τοῦ ῥήματος **stehlen**, κλέπτειν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ **hehlen**, κρύπτειν.

Diele, die, σανὶς χονδρά. Ἀπὸ **theilen**, χωρίζειν, σχίζειν. Συμφ. μὲ ταύλη, γαλλ. **Tillac**, λατ. **talea**, σλαβ. **Dil**, ἀγγ. **Deal**.

Diele, die, πρόδρομος (μὲ ἔδαφος ἀπὸ πηλόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. **daal**, χαμηλὸς, (ὅρα **Thal**).

dienen, ὑπηρετεῖν. Συμφ. μὲ θεῖναι, ἐργάζεσθαι, (ὅρα **Dieb**, θὴς) παραβ. τὸ ἀρχ. **Dyn**, ἀνὴρ.

Diensttag, (ὅρα **Dinstag**).

Dieser, **diese**, **dieses**, οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἄρθ. **thiez** (das) καὶ ἐκ τῆς προσωπ. ἀντωνυμ. **er**, **sie**, **es**.

Dieterich, der, ἢ **Derik**, **Theodoricus**, (ὄνομα) **Deot** ἢ **Deod**, λαὸς καὶ **rich** ἀντὶ **Reich**, κράτος, (ὅρα **deutsch**).

Dieterich, der, ἀντικλείδιον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ εὑρετοῦ οὕτως ὀνομαζομένου.

Ding, das, 1) ὁμιλία· 2) συνέδριον, Γοτφρέδου βιβλ. III Κεφ. 17. **Concilio populorum quod ab ispis Worph a nobis Thincvocatur**· 3) σκεῦος, ὅπλον· 4) ὑπόθεσιν· 5) πρᾶγμα· 6) ἄτομον· 7) ὄντα, πράγματα, πᾶν. Μόνον τὸ λατ. **ens** παρέχει ὀλίγην τινα βάσιν τῆς παραγωγῆς.

dingen, μισθεῖν, συμφωνεῖν, ἀπὸ **Ding**.

Dinstag, der, ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχ. **Ding** σημ. ὅπλον. Ὁ Ἄρης ἀρχ. **Tuu**, γενικὴ **Tuues**, καὶ **Erich**, ὅθεν καὶ **Tuesdaeg**, **Tuesday** καὶ **Erichstag**, (ὅρα **Ding**).

Dirne, die, κοράσιον, δούλη (τῶν χωρικῶν). **Lustdirne**, πόρνη. Συγκοπ. τοῦ ἢ **Diener**, δοῦλος, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. **Dyn** ἢ **Dyn** ἢ **Thyr** (ὅρα **dienen**).

Distel, die, ἄκανθος, ὅρα **Deichsel**.

doch, ὅμως, ἀπὸ **da** καὶ **auch**.

Docht, der, φυτίλιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **tehen**, νῦν **ziehen**, (**zog**, **gezogen**) σύρειν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Docke, die, ναύσταθμος, μὲ διώρυγα διὰ τῆς ὁποίας τὰ πλοῖα εἰσάγονται καὶ ἐξάγονται. — ἀπὸ τὸ ῥῆμα **dican,** ὀρύττειν (ὅρα **Deich**).

Dohle, die, κολοιὸς (πτηνόν). Τὸ ἀρχ. **Duhle,** ἰταλ. **tatula** (νῦν **laccola**) ἐκ τοῦ λατ. **Monedula.**

Dohne, die, θηλέα ἀπὸ εὔκαμπτον κλόνον, ἀπὸ **dehnen.**

Dolch, der, ξυφίδιον, ἐγχειρίδιον. Συμφ. μὲ δολοφονῶ.

dolmetschen, διερμηνεύειν. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **Tale** γλῶσσα, καὶ τὸ λατ. **miscere** μιγνύω.

Dom, der, μητρόπολις, ἀπὸ δῶμα.

Domäne, die, κτῆμα ἡγεμόνος, ἄρχοντος, ἀπὸ τὸ λατ. **Domanium.**

Domback, ἢ **Tomback, der,** μέταλλον σύνθετον **aurum sophisticum,** ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἄγγλου **Domback,** ὅστις ἔφερε τὸ μέταλλον τοῦτο εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἀπὸ τὸ Μαλαϊκὸν ὄνομα τοῦ χαλκοῦ **Tombago.**

Dompfaff, der, πύῤῥουλος (ὅρα **Gimpel** ἀπὸ **Dom** καὶ **Pfaff**).

donnern, βροντῶ. Ἀπὸ **tönen,** ἠχεῖν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **tonare.** Ἀρχ. **grommen** καὶ **grommeln** σλαβ. **Grom** καὶ **Hrom,** συμφ. μὲ βροντῶ.

Donnerstag, der, ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. Κατὰ τὸ λατ. **dies Jovis,** ἡμέρα τοῦ Διὸς τῆς βροντῆς.

doppeln, 1) παίζειν χαρτία ἢ κύβους. Ἀπὸ δύο ἢ ταύλη.

Dorf, das, χωρίον. Ἀπὸ **Trupp** πλύθος, λατ. **turba** (θόρυβος).

Dorn, der, κάρφος, ἄκανθος. Ἀρχ. **Thorn, Deorn,** σλαβ. **Tirne, Trn.** Ἐκ τοῦ **taeran,** σχίζειν (ὅρα **zerren**).

dörren, ξηραίνειν (ὅρα **dürre**).

dort, ἐκεῖ. Συγκοπὴ τοῦ **der** καὶ **Ort.**

Dose, die, θήκη (ταμβακοθήκη). Ἀπὸ δίδω, δόσις.

Dragoner, der, στρατιώτης ἔφιππος, ἐλαφρῶς ὁπλισμένος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Draconarium εἰς τὴν λατ. ἐσήμ. διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας ἐν εἴδει δράκοντος.

Draht ἢ **Drath**, der, σύρμα. Ἀπὸ **drehen** στρέφειν, πάλαι ἀνώμ. οἷον **drahte** ἀντὶ **drehte**, ὅθεν ὀρθότερα **Draht**, ἢ **Drath**.

drall, παχὺς, στρογγυλὸς, πυκνός. Ἀπὸ **drehen**.

Drang, der, ὁρμή. Ἀπὸ **dringen**, (παρατατ. **drang**) ὁρμᾶν.

drängen, ὠθεῖν, ἐνοχλεῖν. Ἀπὸ **dringen**, ἢ **drücken**.

draussen, ἔξωθεν. Ἀπὸ **dar** καὶ **aussen**.

drechseln, τορνεύειν. Ἐπαναληπτικὸν τοῦ **drehen**.

Dreck, der, κόπρος. Μετατεθέντων τῶν ψηφίων συμφ. μὲ τὸ λατ. **stercus**.

drehen, κινεῖν ἐν κύκλῳ, περιστρέφειν. Ἀρχ. **thrawan**, ἀγγλ. **to throw**, ἀναλογ. τροχὸς, καὶ τρέχειν.

dreist, εὔτολμος. Συμφ. μὲ θάρσος, θράσος, θαῤῥεῖν.

dreschen, ἀλονίζειν. Μίμησις ἤχου, ἀρχ. **döschen**, **dosken**, ἀπὸ **dos**, θόρυβος, συμφ. μὲ τὸ ἑβραϊκὸν **dos**, πατῶ ἀλονίζω.

drei, τρεῖς. Ὅμ. εἰς πολλ. γλωσσ.

dringen, ὁρμᾶν, (ἀνώμ. **drang**, **gedrungen**), ἀπὸ **drücken**.

drob, ἀπὸ **dar** καὶ **ob**, διὰ τοῦτο, ἕνεκα τούτου.

droben, ἐπάνω. Ἀπὸ **dar** καὶ **oben**.

drohen, ἀπειλῶ, (ἀντ' αὐτοῦ **drauen** ἢ **dräuen**). Ἀρχ. **dron** ἐκ τοῦ **truga**=**drücken**.

drollig, ἀστεῖος. Ἀρχ. **drullig** ἐξ οὗ τὸ γαλλ. **dróle**, ἀγγλ. **droll**.

Dromedar, das, κάμηλος (ζῶον ταχέως βαδίζον) ἀπὸ δρόμος.

drönen, ἦχος βροντῆς, (ὅρα **donnern**).

Drossel, die, τρυγόνιον. Τὰ διάφορα ὀνόματα **Thrush**, **Drozd**, ἀπὸ τὸ λατ. **Turdus**.

drücken, θλίβειν, πιέζειν, σφίγγειν (ὅρα **drucken**).

drucken, τυπόνειν. Παραγ. ἀπὸ τρύω, τρύχω.

Drud, der, **Drude**, die, ἐφιάλτης (δαίμων ταράττων τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ὕπνον) ὕπνον. Τὸ ἀρχ. **Drus**, σημ. εἴς τινα μέρη τὸν διάβολον.

Druide, die, ἱερεῖς τῆς πρώτης ἐθνικῆς Εὐρώπης, ἰδίως τῆς Γαλλίας. Ἀπὸ δρῦς, τότε ἅγιον δένδρον. Τὰ ἀρχ. **Dru, σλαβ. drewo,** ξύλον καὶ δένδρον.

Druse, die, νόσος τῶν ἵππων, (ἀποῤῥοὴ λευκῆς καὶ κιτρίνης ὕλης ἐκ τῆς ῥινός). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **drusen** πίπτειν, ἀποῤῥέειν.

Drüse, die, μαλακὸν ἐξόγγωμα ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ (ὅρα **Druse**).

du, συμφ. μὲ σὺ ἢ τὺ, λατιν. **tu.**

Ducaten, der, χρυσοῦν νόμισμα φλωρίον. Ὠνομάσθη οὕτω ἀπὸ τὸν δοῦκα τῆς Φεράρας, ὅστις ὁ πρῶτος διέταξε τὴν (ἐκκοπὴν) τούτου τοῦ νομίσματος.

Duft, der, εὐωδία, ὅρα **Dampf** καὶ **dumpfig.**

dulden, ὑπομόνως ὑποφέρειν, πάσχειν. Τὸ ἀρχ. **Dol,** πόνος ἐλήφθη πιθανῶς ἐκ τοῦ λατ. **tolerare, tuli, dolere, dolor, indulgere.**

dumm, ἀνόητος, μωρός. Παραβ. θάμβος ὅρα **dumpf, stumpf.**

dumpfig, ὅρα **Dampf.**

Dünger, der, κόπρος, (διὰ τοὺς ἀγρούς). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **dungan,** ἐξ οὗ **stinken** βρωμᾷν.

Dünkel, ὅρα **dünken.**

dunkel, σκοτεινὸς, ὑπόμαυρος, ἀσαφής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **du** ἢ **dun,** μέλας.

dünken, φαίνεσθαι, συμπεράνειν. Ἀπὸ **denken,** ὅρα καὶ **däuchten.**

dünn, λεπτός. Συμφ. μὲ τὸ Περσικ. **tend,** λατ. **tenuis,** σλαβ. **tenky,** καὶ μὲ τύννος. Ἀναλογ. μὲ **dehnen** τείνειν.

dunsen, φουσκόνειν, μόνον ἡ μετοχὴ **gedunsen** εὐχρηστ. ἀπὸ **dehnen.**

Dunst, der, ἀναθυμίασις. Ἀπὸ **dunsen.**

dünsten, ψήνειν (διὰ ἀτμοῦ) ἢ **dämpfen** ἀπὸ **dunsen.**

durch, διὰ (μέσου, οἷον διὰ χρημάτων, διὰ τῆς θύρας) ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τοῦ ἀρχ. thur, διὰ καὶ θύρα· ὅρα Thür, παραβ. τέρεω καὶ τὸ λατ. per.

Durchlaucht, die, ἐκλαμπρότης, σύνθ. ἀπὸ durch καὶ leuchten, λάμπειν. Κατὰ τὸ λατ. illustris, illustrissimus. Ἀρχ. Clarhait καὶ Lauterchait = Serenus, Serenissimus.

dürfen, τολμᾶν, ἄδειαν, ἀνάγκην, αἰτίαν ἔχειν, ἀναλογ. μὲ θαρρεῖν.

dürftig, ἐνδεὴς, πτωχός· ὅρα dürfen.

dürre, ξηρός Συμφ. μὲ τείρω, τέρρω, θέρω μὲ τὸ λατ. torrere.

Durst, der, δίψα. Ἀπὸ dürre, τὸ πάλαι ἐσήμ. τόλμην, (θάρσος, τάρσος) νῦν μεταφ. σφοδρὰν ἐπιθυμίαν.

düster, σκοτεινός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. du μέλας, ὅρα dunkel.

Dutzend, das, δωδεκάς. Ἐκ τοῦ λατ. duodecim.

E.

Ebbe, die, παλίρροια. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. aben, καταβαίνειν (ὅρα ab καὶ Abend).

eben, ἐπίπεδος, ὁμοίως, ἀκριβῶς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ebeno ἀκριβῶς, ἢ ebanon, ἐξωμαλίνειν, ὁμοιάζειν.

Ebenbild, das, εἰκὼν (ὁμοία μὲ τὸ πρωτότυπον). Σύνθ. ἀπὸ eben καὶ Bild.

Ebenholz, das, ἔβενος (δένδρον τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον εἶναι λίαν σκληρόν). Εἰς τὴν περσ. εἰς τὴν ἑβραϊκ. ebanos, λιθόξυλον.

Eber, der, κάπρος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. aper (ὅρα Bär).

echt, γνήσιος. Ἀρχ. e, ee, eh, Ehe, νόμος ἢ ὑποχρεωτικὴ συμφωνία, συνθήκη κατὰ τὸν νόμον.

Ecke, die, γωνία. Ἀναλογ. μὲ äxn, ἀκονίζειν, μὲ τὸ λατ. acies.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

edel, εὐγενής. Τὸ πάλαι συγγενὴς, ἀπὸ Aett, γένος (ὅρα Vater καὶ Adler).

Egge, die, σβάρνα (ἐργαλεῖον τῆς γεωργίας μὲ καρφία), ἀπὸ Ecke.

Egel, der, (Blutigel), ἀπὸ Aal.

Ehe, πρὶν, πρὸ τοῦ νά. Ἀρχ. aer, air, ἦρ, πρῶτος, ἀρχή).

ehe, die, μυστήριον τοῦ γάμου, ὅρα echt.

Ehern, μετάλλινος, στερεός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Ar ἢ Er (νῦν Erz) συμφ. μὲ τὸ λατ. aes, aeris.

Ehre, die, τιμή. Τὸ ἀρχ. Ar καὶ her σημ. ὑψηλὸς (παραβ. echt).

Eibe, die, σμίλαξ, (δένδρον). Ἀπὸ τὸ λατ. abies, σμίλαξ καὶ λεύκη.

Eibisch, der, ἀγριομολόχα, ἀλταία. Ἀπὸ ἔβισκος.

Eiche, die, δρῦς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Eick τὸ ὁποῖον εἰς ἀρχ. λατ. συγγρ. μεταφράζεται μὲ robur, τὸ ὁποῖον πολλάκις εὑρίσκεται ἀντὶ quercus (παραβ. ἄκυλος, ὅρα Eichel).

Eichel, die, βάλανος, ἀπὸ Eiche. (Παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἄκυλος).

Eichhorn, das, καὶ Eichkätzchen, σκίουρος. Ἀπὸ Eiche (δένδρον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ σκίουρος ἰδίως διατρίβει) καὶ horn, ἀντὶ τῆς καταλήξ. er.

Eid, der, ὅρκος. Ἀρχ. λατ. eitha, ὅρκος, εἰς τὴν ἑβραϊκὴν μαρτύριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. E, Ee, Eh, (ὅρα echt).

Eidechse, die, σαῦρα. Ἀπὸ αἴθαξ (τὸ ἀρχ. Aetter Ater, σημ. φάρμακον).

Eifer, der, ἀγανάκτησις, ζῆλος Ἐκ τοῦ ἀρχ. yfr, ὀργή.

eigen, ἴδιος. Ἀρχ. eigan καὶ oigan, συμφωνεῖ μὲ τὸ οἰκεῖον, Eigan σημαίνει καὶ ἔχειν.

Eiland, das, νῆσος ἀκατοίκητος. Αἱ εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν σημ. νῆσος.—Συνθ. ἐκ τοῦ Ach, Aich (ὅρα Ach καὶ Land).

eilen, σπεύδειν. Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ἔγκειται ἡ μίμησις τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀντ᾽ αὐτοῦ εὐχρηστον ba-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

sten, γαλλ. hater. Ἀρχ. ellen ἀντὶ τοῦ eilen, sputen, συμφ. μὲ σπεύδειν.

eilf, ἕνδεκα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. einilif ἢ endlyfa, ἀπὸ ein καὶ leiben (νῦν bleiben), ὑπολείπειν, οἷον ἐλλειπτ. ἓν ὑπὲρ τὰ δέκα.

Eimer, der, ἀγγεῖον ξύλινον (κουβᾶς) καὶ βαρέλιον, μέτρον ῥευστῶν. Ἀρχ. Amber, Aember, Aimer, Amper, ἀπὸ τὸ ἄμαρ, ἀμφορεύς, λατ. amphora.

Ein, ἀόριστον ἄρθρον, ἀντωνυμία, καὶ πρόθεσις ἀντὶ in συμφ. μὲ εἷς, ἕν, unus, un.

Eisen, das, σίδηρος. Τὰ ἀρχ. Jern, Jren συμφ. μὲ τὸ λατ. ferrum, τὸ δὲ ὄνομα Eisen μᾶλλον μὲ τὸ aes (ὅρα ehern).

eitel, ματαιόφρων, καινὸς, μικρός. Παραβ. εὐτελής.

Eiter, der, ἔμβιον. Ἀπὸ τὸ Aetter ἢ Ater, φάρμακον (ὅρα Eidechse).

Elbogen, ἢ Ellenbogen, der, ἄγκων. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. el καὶ al (ὅρα Aal, Elle) καὶ biegen (παρατατ. bog, παθ. μετοχὴ gebogen), ἑβραϊκ. ellen, δύναμις.

Elend, das, ἄλξ ἢ ἄλκη, λατ. alce, (ζῶον ταχύπουν). Ἀπὸ τὸ ellen σπεύδειν (ὅρα eilen καὶ Elbogen).

Elend, das, ξένη χώρα, ἐν ᾗ ἡ διαμονὴ θεωρεῖται ποινὴ, ὅθεν ἐξορία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. el, ξένος, ἄλλος, καὶ Land χώρα.

Elend, das, ἀθλιότης, ταλαιπωρία. Θεωρεῖται τὸ αὐτὸ μὲ τὸ προηγούμενον ὄνομα, εἰς μεταφορ. σημασίαν.

Elephant, der. Ἀπὸ ἐλέφας.

Elfenbein, das, ἐλεφάντινον ὀστοῦν, σύνθετον ἀπὸ Elfen ἀντὶ Elephant καὶ Bein ὀστοῦν.

Elle, die, 1) τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος μέχρι τῆς χειρός· 2) πῆχυς, συμφ. μὲ τὸ λατ. ulna, καὶ μὲ ὠλὴ, ὠλένη.

empfahen, λαμβάνειν, (ὅρα fahen) νῦν empfangen.

empfangen, λαμβάνειν. Σύνθετον ἐκ τοῦ ent καὶ fangen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

empfehlen, συσταίνειν, ὅρα befehlen.

empfinden, αἰσθάνεσθαι, ὅρα finden.

empor, ἀνὰ, ἄνω. Ἀπὸ em, in καὶ τὸ ἀρχ. bören, ὑψόνειν (ὅρα Bahre).

empören, ἀναστατόνειν. Ἀπὸ τὸ empor, ἄνω.

emsig καὶ ämsig, ἐπιμελής. Κατὰ τινὰς ἀπὸ unmüssig, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ Ameise, μύρμηξ, παραγ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. emmizzen, ἐπιμελής.

Ende, das, τέλος. Ὄνομα ὅμοιον σχεδὸν εἰς πάσας τὰς γερμανικὰς διαλέκτους, ὅθεν εἶνε λίαν ἀρχαῖον καὶ θεωρεῖται παραγόμενον ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν.

enge, στενός. Ἀπὸ τὸ λατ. angere, angustus, ἢ μᾶλλον ἀπὸ ἄγχι, ἄγχω.

Engel, der, ἀπὸ ἄγγελος.

Enke, der, δοῦλος (νέος τὴν ἡλικίαν). Συμφ. μὲ τὸ λατ. anculus, ancilla.

Enkel, der, ἔγγονος. Ἀπὸ Enke.

Er, der, ἀνὴρ, σύζυγος (νῦν ἄχρηστ.). Εἷς τινας διαλέκτ. εὔχρηστον πρὸς διάκρισιν τοῦ γένους τῶν πτηνῶν, (er διὰ τὰ ἀρσεν. sie διὰ τὰ θηλ.).— Ἡ πρώτη ὁμοιότης εὑρίσκεται εἰς τὸ ὄνομα ἀνήρ. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον παρὰ τοῖς Σκύθοις Aor, ἀνὴρ, συμφ. μὲ τὸ λατ. vir. Τὸ ὄνομα Er εἶναι ἑπομένως ἡ βάσις τῆι προσωπ. ἀντωνυμ. er καὶ πολλῶν οὐσιαστικῶν ληγ. εἰς er.

erbarmen, εὐσπλαγχνοῦμαι, ὅρα barmherzig.

Erbe, das, κληρονομία. Ἀρχ. Arbe καὶ Erbe ἑσημ. 1) γῆν, (Erde) συμφ. μὲ ἔρα, καὶ τὸ λατ. arvum· 2) ἰδιοκτησίαν· 3) ἐργασίαν, (ὅρα Arbeit)· 4) τὸ διὰ τῆς ἐργασίας ἀποκτηθὲν (ὅρα erwerben καὶ werben)· 5) κληρονομίαν.

erbleichen, ὅρα bleichen.

erbossen, ὅρα böse.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Erbse, die, ἀρακᾶς (ἐρέβινθος). Συμφ. μὲ ἐρέβινθος, καὶ μὲ τὸ λατινικὸν ervum, Σλαβ. Hrach.

Erde, die, γῆ. Ἀπὸ ἔρα (ὅρα **Erbe**).

ereignen, συμβαίνειν, φανερὸν γίγνεσθαι. Ἡ παραβολὴ τῆς λέξεως ταύτης μὲ τὰς ἀρχαίας **irougan**, **araugan**, **eaugen**, δεικνύει ὅτι τὸ ὄνομα **Auge**, ὀφθαλμὸς εἶναι ἡ ῥίζα αὐτῆς.

ergetzen ἢ **ergötzen** χαροποιεῖν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **gaudere**, καὶ μὲ γήθειν.

erhaben, ἐξόχως. Ἀρχ. παθητ. μετοχὴ τοῦ ῥήματος **erheben** ὑψόνειν, (ὅρα **heben**).

erinnern, ἀναμιμνήσκειν, ὅρα **innen**.

Erlaucht, ὅρα **Durchlaucht**.

erlauben, ὅρα **loben**.

Erle, die, κλήθρα (δένδρον). Ἀρχ. **Elira**, ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. **Alierius** νῦν **Alnus**.

ernst, σοβαρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **arnen**, ἐργάζεσθαι τὸ **st** εἶναι προσθήκη εὐφωνίας χάριν, καθὼς εἰς **Dienst**, **Gunst**, ἀπὸ **dienen**, **gönnen**.

Ernte, die, θέρος. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρνομαι καὶ τὸ λατ. **arare**.

erquicken, ὅρα **quick**.

erst, πρῶτον· ὅρα **ehe**.

Erzo, das, λίθος μεταλλοῦχος, μέταλλον. Ἀρχ. ἄνευ **z**, οἷον **Er**, **Aer**, **Ar**, ἐκ τοῦ λατ. **aes**, **aeris** (ὅρα **ehern**).

erz, εἰς σύνθεσιν μὲ ὀνόματα, οἷον **Erzbischof** ἀρχιεπίσκοπος, **Erzengel**, ἀρχάγγελος, ἀπὸ ἀρχ.

Esche, die, ὅρα **Aesche**.

Esel, der, ὄνος. Ἀπὸ τὸ λατ. **asellus**.

Esse, die, καπνοδόχος. Εἰς τὴν ἑβραϊκ. γλ. **Esch**, πῦρ, παραβ. ἑστία.

Essen, τρώγειν. Συμφωνεῖ μὲ ἔδειν, ἔθειν.

Essig, der, ὄξος. Ἀπὸ τὸ λατ. **acetum**, σλαβ. **ocet**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

etlich. τινες, τινα, κάλλιον einige.—Ἐσχηματίσθη ἀπὸ et ἢ idwas, καὶ lich κατὰ συγκοπὴ τοῦ welch, ὅθεν καὶ etwelcher-e, es.

etwa, μήπως. Σύνθ. ἀπὸ e ἀντὶ ein, καὶ wa ἀντὶ wo, wann, wie, ποῦ, πότε, πῶς.

etwas, τι, νῦν ἀντὶ etwelches, ὅρα etlich.

Eule, die, γλαῦξ. Ἐσχηματίσθη εἰς σχεδὸν πάσας τὰς γλώσσας κατὰ τὴν φωνὴν τούτου τοῦ πτηνοῦ (ὅρα heulen, Uhu).

Euter, das, μαστός. Ἀπὸ τὸ οὖθαρ.

ewig, αἰώνιος. Παράγωγος λέξις ἀπὸ aio ἢ ei ἢ eu = πάντοτε, καὶ τὴν κατάληξιν ig, συμφωνεῖ ἑπομένως μὲ ἀείποτε, αει-ων, αἰὼν, (aevum).

Ey, das. Τὰ ἀρχ. Ai, Oey, λατ. ovum, ἐκ τοῦ ὠόν.

F.

Fabel, die, μῦθος. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα Fabula.

Fach, das, τόπος κεχωρισμένος, κλάδος ἐπιστήμης. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. fahen, νῦν fangen ἢ fassen.

Fächeln, ῥιπίζειν, ὅρα Fach.

Fächer, der, ῥιπὶς, ὅρα Fach.

Fackel, die, ἀπὸ φάκελλος μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν.

Faden, der, νῆμα. Ἀπὸ fahen, ὅρα fassen, πιάνειν, καταλαμβάνειν.

Fagott, das, ὄργανον (τῆς μουσικῆς). Ἀπὸ τὸ γαλλ. Fagot.

Fahen, νῦν fassen, fangen.

fähig, ἱκανός. Ἀπὸ fahen, καθὼς τὸ λατ. capax ἀπὸ capere.

fahl, ὠχρός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. valius, pallidus.

Fahne, die, σημαία. Ἀπὸ πανίον, λατ. pannus.

Fähre, die, λέμβος, ὅρα fahren.

fahren, (ἀνωμ. fuhr, gefahren) πορεύεσθαι μετὰ πολλῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

μεταφορικῶν σημασιῶν, θεωρ. συγγ. μὲ τὸ ἑλλην. ῥῆμα.

falb ἢ fahl, ὠχρός. Ἐκ τοῦ λατ. flavus, πρώϊν falvus.

Falke, der, ἱέραξ. Ἐκ τοῦ λατ. Falco, ἱέραξ, falx, δρέπανον.

fallen, πίπτειν. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς, εἰς τὴν ἀρχ. λατ. falliare.

fällen, καταβάλλειν. Ἀπὸ fallen, καθὼς τὸ λατ. caedere ἀπὸ cadere.

falsch, νόθος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. falsus.

Falte, die, πτυχή, ὅρα falten.

falten, διπλόνειν. Ἀρχ. faldan, fealdan, ἀγγλ. to fold, ἰταλ. infaldare, ἐκ τοῦ λατ. faldare.

fangen, πιάνειν, συλλαμβάνειν, ἀρχαιοτάτη λέξις. Ἡ πηγὴ ἀγνωστ. τὸ ἰσλανδικὸν foa, λαμβάνειν.

Farbe, die, χρῶμα. Ἀρχ. Farauuvii, Fareuua, (το u εἶνε νῦν v) Warwe, σλαβ. Barwa, ἀναφέρ. ὁμοῦ εἰς τὸ λατ. varius.

Farre, der, βοῦς διετὴς, ὅρα Bär, Eber.

Fasan, der, φασιανός. Πτηνὸν τὸ ὁποῖον μετεφέρθη ἐκ τοῦ ποταμοῦ Φάσεως τῆς Κολχίδος ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Faschine, die, δέμμα κλαδίσκων. Ἐκ τὸ λατ. fascis.

Faser, die, ἄχρηστον λείψανον νημάτων, νήματα κρέατος, ὅρα Faden.

Fass, das, πίθος. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα fassen ἢ ἀπὸ τὸ λατ. vas.

fassen, πιάνειν, περιλαμβάνειν, ἀπὸ fangen.

fast, σχεδὸν, περὶ ποῦ, ἀντ' αὐτοῦ εὑρίσκεται fest.

Fasten, νηστεύειν. Ἀρχαῖος τις ἐτυμολόγος ἐξηγεῖ τὴν σημασίαν ὡς ἐκ τῆς προπαρασκευῆς διὰ τῆς νηστείας εἰς μεγάλας ἑορτὰς, ἐκ τοῦ ῥήματος fassen, ὅθεν sich gefasst machen, ἑαυτὸν ἕτοιμον ποιεῖν.

faul, σάπιος, ὀκνηρός. Συμφ. μὲ φαῦλος.

Faum ἀντὶ Schaum, ἀφρός. Ἴσως ἐκ τοῦ λατ. Spuma.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος "Μανούσεια"

Faust, die, πυγμή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Fust, Fist,** σλαβ. **pest,** συμφ. μὲ πὺξ καὶ τὸ λατ. **pugnus.**

Fechten, μάχεσθαι, φιλονικεῖν, ἐπαιτεῖν, ταχέως κινεῖν. Ἀναφέρ. εἰς τὸ **Faust,** πυγμὴ, εἰς τὸ **Fehde,** (παραγ. ἀπὸ **Wig**) πόλεμος, ἀπὸ **figan,** πολεμᾷν.

Feder, die, πτερόν. Σλαβ. **pero,** ἀναμφ. ἐκ τῆς ἑλλ. γλώσ.

Fee, die, ἡμίθεα ἢ μάγισσα. Ποιητ. ἐκ τοῦ λατ. **fatum.**

Fehde, die, μῖσος, ἔρις, πόλεμος, ὅρα **fechten.**

fehlen, λανθάνειν, συγγενὲς μὲ **falsch.** Ἐκ τοῦ λατ. **fallere, falsum.**

Fehm, die, πρώϊν μυστικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνόχους πάραυτα, ἅμα τὸ ἔγκλημά των ἐφημίζετο, ἐτιμώρει· **vehmen** ἀποκηρύττειν, προγράφειν· συμφωνεῖ καὶ μὲ τὸ φημίζειν.

feig, δειλός. Ἀρχ. **faig, feawa, few,** ὀλίγος, γαλλιστὶ **peu,** ἀναλογ. μὲ τὸ λατ. **paucus.**

Feiern, ὅρα **feyern.**

Feige, die, σῦκον. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ **Ficus.**

feil, πωλητέος. Τὸ πάλαι **veile, vail,** συμφ. μὲ τὸ λατ. **venale** καὶ πωλέω.

feilen, ξυνίζειν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ φαλύνειν, καὶ τὸ λατ. **polire,** γυαλίζειν.

fein, λεπτός. Συμφ κατὰ πάσας τὰς σημασίας του μὲ τὸ λατ. **finus.**

Feind, der, ἐχθρός. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ῥήματος **fian,** μισεῖν, (ὅρα **fechten**).

feist, παχύς. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ῥήματος **föden,** τρέφειν (ὅρα **Futtern** καὶ **Vater**).

Feld, das, πεδιὰς, ἀγρός. Ἡ ἀρχικὴ σημασία εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα. Κατὰ τὸν Ἡσύχιον, σημαίνει εἰς τοὺς Φρύγας βέλτη, χώραν, οἱ Ῥωμαῖοι μετέφρασαν τὰ ἀπὸ **Feld** σύνθετα ὀνόματα πόλεων, μὲ **villa,** οἷον **Fürstenfeld, villa principis.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Σταυρούπολης "Πανούσεια"

Feldmarschall, der, στρατάρχης. Ἀπὸ τὸ γαλλ. Mareschall de camp, campus, Feld.

Feldscherer, der, χειροῦργος στρατιωτικὸς, (ὅρα scheren).

Felgen, ἀνατρέπειν εἰς τὴν γεωργίαν, ἀροτριᾷν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ λατινικὸν volvere, ὅρα wälzen. Ἐκ τούτου τὸ ὄνομα **Felgen,** τὰ μέρη ἐξ ὧν συντίθεται ὁ τροχός.

Fels ἢ Felsen, der, βράχος. Ἀρχ. λατ. falesia, γαλλ. falaise.

Fenchel, der, μάλαθρον ἢ μάραθον (φυτόν). Ἐκ τοῦ λατ. foeniculum.

Fenster, das, παράθυρον, συμφ. μὲ τὸ λατ. fenestra (παράβ. φέγγω).

Ferkel, das, γουρουνόπουλον. Ἐκ τοῦ λατ. porcus, χοῖρος.

fern, μακράν. Παραβάλ. μὲ τὸ «πόῤῥω, porro».

Ferse, die. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα «πτέρνα» ἢ τὸ λατινικὸν perna.

fertig, ἕτοιμος. Ἐκ τοῦ ῥήματος fahren.

fesseln, δένειν. Ἐκ τοῦ fassen.

fest, στερεός. Ἐκ τοῦ fassen (συγκρ. manifestus).

Fest, das, ἑορτή. Ἐκ τοῦ λατιν. festum.

Fett, das, πάχος, ὅρα feist.

Fetzen, der, κομμάτιον. Ἐκ τοῦ λατ. Fioza, Fettucia.

feucht, ὑγρός. Ἀναφέρεται εἰς τὸ λατ. fucus, fucatus, ὅθεν aquam in fauces dare.

Feuer, das. Ἐκ τοῦ πῦρ.

feyern, ἑορτάζειν. Ἐκ τοῦ λατ. feriae, feriare.

Fiacker, der, ἅμαξα καὶ ἁμαξᾶς ἐνοικιαστοί. Τὸ ὄνομα ἐλήφθη ἐκ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Fiacre, ποτὲ βασιλέως τῶν Σκώτων, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ζωγραφισμένη ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ πρώτου ἐπιχειρηματίου τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ νὰ ἐνοικιάζῃ ἁμάξας.

Fibel, die, ἀλφαβητάριον. Ἐκ τοῦ βιβλίον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος "Μανούσεια"

Fichte, die, συμφωνεῖ μὲ τὰ πεύκη, πίτυς, πίττα, πίσσα μὲ τὸ λατιν. pix (ὅρα Pech).

Fieber, das, πυρετός. Ἐκ τοῦ λατ. febris, τοῦ ὁποίου ἡ ῥίζα πῦρ.

Filz, der, ὕλη ἐξ ἧς κατασκευάζονται πῖλοι. Ἀπὸ τὸ λατ. Pileus.

finden, εὑρίσκειν. Ἀρχ. λατ. fendere, (offendere) συμφ. μὲ venire, invenire.

Finger, der, δάκτυλος. Ἐκ τοῦ fangen (fing), καὶ τὴν κατάληξιν er.

Fink, der, φρυγίλος, πτηνόν, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς φωνῆς του ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν του.

Finster, σκοτεινός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. bister,, (ὅρα düster).

Finte, die, πανούργημα. Ἐκ τοῦ γαλλ. Feinte, προσποίησις.

Firmament, das, στερέωμα. Ἐκ τοῦ λατ. firmamentum.

firmeln ἢ firmen, μυρώνειν (μυστήριον). Ἐκ τοῦ λατ. confirmare.

Firner, der, ὄρος κεκαλυμμένον μὲ χιόνα καὶ πάγον. Ἡ ῥίζα εἶναι bar, bor (ber, byr) ὑψηλὸς (ὅρα Berg) ὅθεν καὶ Berner, Brenner, Pyrenaen, ὀνόματα ὀρέων.

Firniss, der, λατ. vernix, ἀπὸ βερνίκη.

Firste, die, κορυφὴ ὀρέων καὶ οἰκοδομημάτων. Ἐκ τοῦ Firner.

Fisch, der, ἰχθύς. Συμφ. μὲ τὸ λατ. piscis.

Fistel, die, σύριγξ καὶ ἀπόστημα (νόσος). Ἐκ τοῦ λατ. fistula.

Fittich, der, πτέρυξ. Ἀρχ. Fettach, Fedacha, ἀπὸ τὸ Feder.

flach, ἐπίπεδος. Ἴσον μὲ platt, συμφ. μὲ πλάξ.

Flachs, der, λινάριον. Ἐκ τοῦ λατ. filacium, γαλλ. filasse. Τὰ ἀρχαῖα Fleax, Flax, σλαβ. Wlas, σημ. κόμη, θρίξ.

flackern, κίνησις φλογός. Ἐκ τοῦ λατ. flagrare ἢ fliegen. (ὅρα Flagge, flattern.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Fladen, der, πλακούντιον λεπτὸν (κόπρος τῶν βόων). Ἐκ τοῦ λατινικοῦ flato, γαλλ. Flau.

Flagge, die, σημαία (τῶν πλοίων). Ἐκ τοῦ fliegen πετῶ.

Flamme, die, φλόξ. Λατινιστὶ flamma.

Flanell, der, ὕφασμα μάλλινον. Γαλλ. Flannelle, ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. Flamineum ἢ Flancha.

Flanke, die, πλευρὰ, φάλαγξ. Ἀρχ. lancha, πλευρὰ ἐν γένει, γαλλ. flanc, (ὅρα lang, Lende).

Flasche, die, φιάλη. Εἰς τὸν Ἡσύχιον, φλάσκων, λατ. flasca.

Flath, der, καθαριότης, κόσμημα (ἄχρηστ. ὅρα Unflath).

flattern, πτερυγίζειν. Ἀπὸ fliegen, μεταφορ. φλύδων.

flau, ἀδύνατος, ἄνοστος, ὅρα lau.

Flaum, der, χνοῦδι, πτίλον. Ἐκ τοῦ λατ. pluma.

flechten, λατ. plectere, plicare, ἀπὸ πλέκειν.

Fleck, der, μέρος ἐπιφανείας, θέσις, τεμάχιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. fläka, μοιράζειν.

Flecken, der, κώμη, ὅρα Fleck.

Fledermaus, die, νυκτερίς. Ἐκ τοῦ flattern καὶ Maus.

Flegel, der, κόπανον (ἐργαλεῖον τῶν γεωργῶν εἰς τὰ ἀλώνια). Συμφ. μὲ τὸ λατ. flagellum, καὶ μὲ fliegen.

flehen, ἱκετεύειν. Ἐκ τοῦ flechten, συμφ. μὲ τὸ λατ. supplicare (ὅρα flechten).

Fleisch, das, σάρξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Leik (ὅρα Leiche).

Fleiss, der, ἐπιμέλεια, σπουδὴ, ἐπιτηδιότης. Ἡ κίνησις εἶνε προφανῶς ἡ πρώτη ἰδέα, ἥτις ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἔννοιαν ταύτης τῆς λέξεως, καὶ ἀνήκει ἑπομένως εἰς τὸ πλῆθος τῶν λέξεων, αἵτινες δηλοῦσι κίνησιν (ὅρα fliessen).

flicken, διορθόνειν, μπαλόνειν. Ἐκ τοῦ Fleck.

fliegen, πετᾶν (ἀνώμ. floh geflohen). Ἐκ τοῦ ἀρχ. flio, flo, ταχέως, συμφ. μὲ τὸ λατ. volare.

fliehen, φεύγειν, ὅρα fliegen.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Fliessen, ῥέειν, (ἀνώμ. floss, geflossen). Ὅρα fliegen συμφ. μὲ τὸ λατ. fluere, καὶ μὲ τὸ βλύζειν.

flimmern, σπινθηροβολεῖν. Ἐκ τοῦ **Flamme**.

flink, ταχύς. Ἀπὸ **blinken**, λάμπειν (ὅρα fliegen).

Flinte, die, τουφέκιον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πυρολίθου **Flint**.

Flitter, der, φύλλον χρυσοῦ, μετάλλου, λεπτόν, ἐλαφρόν, πρᾶγμα λάμπον. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flitterwoche, die. Συνθ. ἐκ τοῦ **Flitter** καὶ **Woche**. Ἀπὸ τὸ ἔθος τοῦ στρώνειν διάφορα στιλπνὰ ἄνευ ἀξίας πράγματα πρὸ τῆς οἰκίας τῆς νύμφης (ὅρα **Flitter**).

Flocke, die, νιφᾶς (χιόνος). Ἀπὸ τὸ fliegen (ὅρα **Flitter**, **Locke**).

Floh, der, ψῆλος. Ἐκ τοῦ fliehen (floh, geflohen).

Flor, der, ἄνθος, ὕφασμα λεπτόν. Ἐκ τοῦ λατ. florere.

Floren, der, γαλλ. florin, ἰταλ. fiorino. Νόμισμα μετὰ ἐπιτυπομένου ἄνθους, τὸ ὁποῖον ἐκόπη πρῶτον εἰς τὴν πόλιν Φλορεντίαν (ὅρα **Flor**).

Floss, das, σχεδία. Ἐκ τοῦ fliessen.

flössen, κομίζειν διὰ σχεδίας. Ἐκ τοῦ **Floss**.

Flöte, die, αὐλός. Ἐκ τοῦ λατ. flare, φυσᾶν.

fluchen, βλασφημᾶν, ἤδη τὸ 790 fluachenne, ἡ πηγὴ ἄγνωστος.

Flucht, die, φυγή. Ἐκ τοῦ fliehen.

flüchten, καταφεύγειν. Ἐκ τοῦ **Flucht**.

Flug, der, πτῆσις. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flügel, der, ἢ **Fittich**, πτέρυξ. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flur, die, πεδιὰς πρασίνη, ἀγρός, πρόδομος. Ἐκ τοῦ **Flor**.

Fluss, der, ποταμός. Ἐκ τοῦ fliessen.

Fluth, die, παλίῤῥοια. Ἐκ τοῦ λατ. fluctus.

Focke, die, κεραία (τῶν πλοίων). Ἐκ τοῦ fügen, συνθέτειν.

Fohre ἢ **Föhre**, die, πεύκη, δένδρον, οὗτινος τὸ ξύλον περιέχει πίσσαν, ῥιτίνην, ὅθεν καὶ εὔκαυστον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Foraha**, **Fure**, **Feuer** (πῦρ).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

folgen, ἀκολουθεῖν. Ἡ πηγὴ τούτου τοῦ ῥήματος εἶνε ἄγνωστος. Ἀρχαῖος τις ἐτυμολόγος συγκρίνει τὸ folgen μὲ ὅλκος, ἕλκος (ὅρα wallen).

Folter, die, βάσανα. Ἡ μηχανὴ τῶν Ῥωμαίων, δι' ἧς ἐβασάνιζαν, ἐν εἴδει ἵππου ἢ πώλου ὀνομ. Equuleum, Puledrum, ἐξ οὗ Folter.

foppen, περιγελᾶν, περιπαίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Fob (ἀγγλ. to fob) μωρός.

fordern, ζητεῖν, ἀπαιτεῖν. Ἀρχ. λατ. foderare ἡ ἔννοια τοῦ καλεῖν ἐνώπιον ἑαυτοῦ, ἐπιτρέπει τὴν παραγ. ἐκ τοῦ vor, vorder, πρὸς, ἔμπροσθεν.

Forelle, die, θράσσα, (εἶδος ἰχθύος ποικιλοχρ.). Ἐκ τοῦ λατ. variolus ἢ Foria.

Form, die, σχῆμα. Συμφ. μὲ τὸ μορφή. Ἐκ τοῦ λατ. forma.

forschen, ἐρευνᾶν. Τινὲς ὑποθέτουσι τὸ ῥῆμα fragen, ἐρωτᾶν, ἄλλοι τὸ ῥῆμα fahren, (Erfahrung, ἐμπειρία) καὶ fordern. Τὸ ἀρχ. fargen, σημ. βιαίως ζητεῖν.

Forst, der, δάσος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. forestum, γαλλ. forêt, ἀγγλ. forest. Τὸ ἀρχ. Bor, σημ. δάσος, τὸ σλαβ. borowice, πεύκη καὶ δένδρον.

fort, ἐμπρὸς, μακράν. Ἀπὸ vor ἢ für, (παραβ. τὸ λατ. pro).

Fracht, die, φόρτωμα (πλοίου, ἁμάξης). Ἐκ τοῦ λατ. Fretta, Frectagium, γαλλ. fréter, ἢ ἐκ τοῦ fahren.

Fractur, εἶδος γραφῆς. Ἐκ τοῦ λατ. fractura.

fragen, ἐρωτᾶν. Ἂν καὶ ἦνε τὸ ῥῆμα ἀρχαιότατον καὶ θεωρῆται πρωτότυπον, ἀναφέρεται βασίμως εἰς τὸ λατινικὸν rogare, interrogare.

Fraiss, die, τρόμος, φόβος, πόνος, νόσος τῶν παιδίων. Ἐκ τοῦ φρυάσσομαι (φρύττω).

Franse ἢ Franze, κροσσός. Ἐκ τοῦ λατ. Frangia, γαλλ. Frange.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Franzband, der, δέσιμον βιβλίου (εἰς δέρμα, μὲ χρυσῆν ἐπιγραφὴν) ἀντὶ **französischer Einband.**

Frass, der, ὅρα **fressen.**

Fratze, die καὶ **Protz, der,** μωρόν τι εἰς πρᾶξιν καὶ λόγον. Τὸ πάλαι **Proat,** ἀγγλ. **prate** πιθανῶς ἐκ τοῦ φράζειν.

Frau, die, κυρία. Οἱ ἐτυμολόγοι πάντες συμφωνοῦσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος, ὅτι εἶναι τὸ πάλαι ἐπίθετον **frau, fraue, fraues** (frei, ἐλεύθερος) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμεινε μόνον τὸ τοῦ θηλυκοῦ γένους ἄνευ **e.**

Fräulein, das, κυρία ὑποκορ. τοῦ **Frau.**

frech, αὐθάδης, ἐκ **franc** ἢ **frei.** Ἀναλογ. μὲ τὸ λατ. **ferox,** γαλλ. **farouche.**

frei, ὅρα **frey.**

fremd, ξένος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **fram (fern** μακρὰν) ἀγγλ. **from.**

fressen, τρώγειν, (ἀνώμ. **frass gefressen).** Ἐκ τοῦ ἀρχ. **frezzen, fretten,** συμφ. μὲ βρύττειν.

Freude, die, χαρά. Ὅρα **freuen.**

Freuen, χαίρεσθαι. Συμφ. μὲ τὸ εὐφραίνειν.

Freund, der, φίλος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **frigon,** ἀγαπᾶν (**Freja Frigga,** ἡ Ἀφροδίτη), καθὼς τὸ λατ. **amicus** ἀπὸ **amare.**

Frevel, der, ἀνοσιούργημα. Ἡ ῥίζα **frev** φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ **frey,** παραβ. μὲ τὸ λατ. **frivolus.**

frey, ἐλεύθερος. Ἀρχ. **frau,** ὁ Ἡσύχιος μεταφράζει τὸ ὄνομα Φρύγες μὲ ἐλεύθεροι, παραβ. φρέειν, ἀφίνειν.

freyen, μνηστεύεσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **frigon,** ἀγαπᾶν (ὅρα **Freund, Frau).**

freilich, μάλιστα, τῷ ὄντι. Ἐκ τοῦ **frei.**

Friede, der, εἰρήνη. Ἐκ τοῦ **frei, frey.** Ἀρχ. **Freyth** σημ. ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην.

frieren, κρυόνειν, παγόνειν. Συμφ. μὲ τὸ φρύσσειν, μὲ τὸ λατ. **frigere** καὶ **rigere** (ῥίγος).

Friesel, das, νόσος τῶν τέκνων. Ὅρα **Fraiss** καὶ **frieren.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

frisch, δροσερὸς, νωπὸς, νέος ζωηρός. Ἀρχ. λατ. friscus, μᾶλλον ὅμως ἀναφερεται εἰς τὸ frieren.

Frist, die, προθεσμία, ἐκ τοῦ vor ἢ fort. Σημ. πρὸς διαφορὰν τοῦ fort, μόνον διάρκειαν.

froh, εὔθυμος, χαρούμενος. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου frou, ἢ fro ὅρα freuen.

Frohlocken, ὅρα locken.

Frohn, ἱερὸς, ἅγιος, κύριος. Ἐκ τοῦ der Frau, ἀνὴρ σύζυγος (ὅρα Frau).

fröhnen, ὑπηρετεῖν τινι. Ἐκ τοῦ Frohn.

fromm, φρόνιμος. Τὸ πάλαι δυνατὸς, σφοδρὸς, ἀνδρεῖος, εἰρηνικὸς, αἵτινες σημασίαι ἐπιτρέπουσι νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπίῤῥημα ram, δυνατὸς, ῥώμη (ὅρα fremd).

Frosch, der, βάτραχος. Ἐκ τοῦ λατ. Bruscus.

Frost, der, ῥίγος, ὅρα frieren.

Frucht, die, καρπός. Ἐκ τοῦ λατιν. ὀνόμ. fructus.

Früh, πρωΐ. Ἐκ τοῦ für (ἀντὶ vor, πρὸ) πρωΐ.

Frühling, der, ἔαρ. Ἀπὸ früh.

Fuchs, der, ἀλώπηξ. Τινὲς παράγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ἀρχ. Fahs, πολύτριξ, ἢ fews, γαλλ. fauve, φαιός.

Fuchtel, die, ξίφος (φάσγανον). Ἀπὸ fechten (focht).

Fuder, das, φόρτωμα φορτηγοῦς ἁμάξης. Ἀπὸ fahren (fuhr).

fügen, ἴδιος τρόπος τοῦ συνδέειν τὰ ξύλα. Συμφ. μὲ πήγειν, καὶ μὲ τὸ λατ. figere, Fug, καλὸς τρόπος, füglich καλῷ τῷ τρόπῳ,

fühlen, ἅπτεσθαι (αἰσθάνεσθαι). Ἀρχ. fualen, fölen, ἀντ' αὐτῶν empfinden.

Fuhre, die, φορτηγὸς ἅμαξα. Ἀπὸ fahren.

führen, ἄγειν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ῥῆμα φέρειν.

füllen, γεμίζειν. Ἐκ τοῦ voll, πλῆρες. Συγκρίνει πολὺς, βύλλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Füllen, das, πῶλος. Ἀρχ. Fohlen, λατιν. pullus, ἐκ τοῦ πῶλος (ὅρα Folter).

Fund, der, εὕρημα. Ἀπὸ finden (fand, gefunden).

Funke, der, σπινθήρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. fyr, πῦρ.

für (πρόθεσις) διά, πρός. Ἀντ' αὐτοῦ πολλάκις vor, συμφ. μὲ τὴν λατ. pro.

Furche, die, αὖλαξ, Ἀπὸ τὸ ῥῆμα fahren (fuhr).

Furcht, die, φόβος. Ἀπὸ fürchten.

Fürchten, φοβοῦμαι. Τὰ ἀρχ. frihtan, vruchten, frigte ἀναφέρονται εἰς τὸ ῥῆμα φρύττειν.

Furie, die, ἐριννύς. Ἀπὸ τὸ λατ. furia.

Fürst, der, ἡγεμών. Ἀπὸ für, ἀντὶ vor, ἤγουν fürderste ἀντὶ vorderste, συγκοπὴ Fürst, ἀγγλ. first, ὁ πρῶτος.

Furt, die, ἀβαθὲς μέρος ὕδατος, ἀπὸ fahren.

Fuss, der, συμφωνεῖ μὲ ποῦς.

Futter, das, νομὴ καὶ ὑπόστρωμα (ἀπὸ ὕφασμα, δέρμα). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. föden, τρέφειν. Τὸ λατ. Futrus, γαλλ. fourreau, ἰταλ. fodro, θήκη.

G.

Gabe, die, δόσις. Ἀπὸ geben (gab).

Gabel, die, πηρούνιον. Ἀρχ λατ. gabalus, εἴς τινας γερμαν. διαλέκτ. Forke, die, γαλλ. fourchette. Ὅρα Giebel, τὸ γαλλ. Javelot ἀκόντιον.

gackern, κακαρίζειν. Μίμησις τῆς φωνῆς τῶν ὀρνίθων.

Gaden, der, δῶμα, οἰκίσκος, πάτωμα. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ gades, τόπος περιφραγμένος, ὅρα Gatter,

gaffen, χάσκειν. Ἀπὸ τὴν συλλ. ge, καὶ τὸ ἐπίῤῥημα offen, ἀνοικτὸς geoffen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

gähnen, χασμᾶσθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. gane (Gaum) οὐρανίσκος. Συμφ. μὲ χαίνειν.

gähren, ἀναβράζειν. Ἀντ' αὐτοῦ aufgehen, ἀναβαίνειν, ἀναβράζειν, παραγ. ἀπὸ gehen.—Εἰς τὴν σλαβ. γλ. gor ἢ hor, ἐπάνω, Gora, ἢ hora, ὄρος.

Galéere, die, κάτεργον (πλοῖον). Ἐκ τοῦ λατ. Galera, γαυλός.

Galgen, der, ἀγχόνη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Gagl, κλάδος.

Galla, die, ἐπίσημος στολή. Ἱσπαν. gala, ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ. Challah, τῆς αὐτῆς σημασίας.

Gallapfel, der, κηκίδι, σύνθ. ἀπὸ gall χολή, καὶ Apfel, μῆλον.

Galle, die, χολή. Ἐκ τοῦ ἑλλ.

Gallosche, die, ξύλινα σανδάλια. Γαλλ. galoche, ἀπὸ καλόπους.

Galopp, der. Γαλλ. galop, ἀπὸ καλπάζειν.

Gang, der, βάδισμα ἀπὸ gehen (Μετοχ. gegangen).

Gans, die, χῆνα, (χὰν, χὴν) ἀπὸ τὸ λατ. anser.

Ganl, die, πλειοδοσία. Ἀπὸ τὸ λατ. quanti.

ganz, ὅλος, ὁλόκληρος, σῶος. Ἀνήκει εἰς τὸ ῥῆμα genesen, genas. Ἀντὶ τοῦ ganz πολλ. heil, σῶος.

gar, ἕτοιμος, ἐντελῶς, λίαν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. garo, ἢ karo παρασκευάζειν.

Garbe, die, δέμμα ἀσταχύων. Λατιν. garba, γαλλ. gerbe.

Gärben, βυρσεύειν, ἀπὸ gar.

Garn, das, νῆμα. Ἐκ βαμβάκιον ἢ λινάριον ἀπὸ gar.

Garten, der, κῆπος, διαλέκτ. Gardd, Garden, γαλλ. jardin ἐκ τοῦ gaden.

gäschen, ἀφρίζειν. Ἀπὸ gähren, τὸ ἑβραϊκ. Gasch, καταῤῥάκτης, γαλλ. Gascade.

Gasse, die, ὁδὸς (ἐντὸς πόλεως) ἀπὸ Gaden.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Gast, der, ξένος. Σλαβ. host, ἀπὸ τὸ λατ. hostis.

Gatte, der, σύζυγος, (ἀνὴρ κατὰ νόμον εἰς μίαν σύζυγον περιορισμένος). Ἀπὸ gaden.

Gatter, das, κιγκλὶς, κάλλιον Gitter, ἀπὸ Gaden.

Gattung, die, γένος, εἶδος. Ἀπὸ Gatte.

Gau, der, χῶρα, ἐπαρχία, ἐξοχή. Ἀπὸ γαία, γρὰ, γῆ.

Gaukeln, ταχέως κινεῖν, θαυματοποιεῖν. Ἀπὸ τὸ λατ. jocari.

Gaul, der, ἵππος. Συγκοπὴ τοῦ λατ. caballus.

Gaumen, der, οὐρανίσκος. Τὸ πάλαι gane (ὅρα gähnen), παραβ. γευματίζειν.

Gauner, der, ἀπατεών. Ἀπὸ Gau.

gebaren, φέρεσθαι, (ἠθικῶς), Ἀπὸ bären, φέρειν.

gebären, γεννᾶν. Ἐκ τῆς ἑβραϊκ. καὶ τὸ λατ. parere.

geben, δίδειν, (ἀνώμ. gab). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Gaff, φούχτα, παραβ. ἐγγεύω.

Geck, der, ἄνθρωπος μωρὸς, καλ. Gauch. Ἀπὸ gaukeln.

gedeihen, εὐδοκιμεῖν (gedieh, gediehen). Τὸ πάλαι deihen, diggen, ἀπὸ dicht ἢ dick, πυκνός.

gediegen, γνήσιος, καθαρὸς (εἰς μέταλλα). Ἐκ τοῦ gedeihen.

gefallen, ἀρέσκειν, (παρατατ. gefiel). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Kevallen, ἁρμόζειν, συμφέρειν, vallen ἢ fallen, ἀρέσκειν, παραβ. φιλεῖν.

gegen, πρὸς, ἀντὶ, κατὰ (τοῦ, τῆς). Ἀρχ. gan (gen) δηλοῖ, κίνησιν, τάσιν, ἀπὸ τὸ gehen.

Gegend, die, τόπος, χώρα. Ἀπὸ τὴν πρόθεσιν, gegen.

Gegenwart, die, παρουσία. Συνθ. ἀπὸ gegen καὶ war.

geheim, μυστικῶς, οἰκίως. Ὅρα heimlich.

gehen, βαδίζειν (ἀνώμ. ging, gegangen) gan, gaen, παραβ. κίω καὶ τὸ λατ. eo.

Gehirn, das, ἢ Hirn, ἐγκέφαλον. Πιθ. ἀπὸ κρανίον.

Geifer, der, σίελος. Ἀναφ. εἰς Eifer.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Geige, die, μουσικὸν ὄργανον τετράχορδον. Παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἤδη **Chelys** καὶ **giga.**

Geil, παχὺς, ἀσελγής. Ἀπὸ χυλὸς, παραβ. γάλα.

Geisse, die, αἴξ ἀπὸ γίθα. Κατά τινας διὰ μεταθέσεως τῶν στοιχείων, ἀπὸ **Ziege.**

Geissel, der, αἰχμάλωτος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. **Gisilis.**

Geissel, die, μάστιξ. Ἐκ τῆς Σουϊδ. γλ. **gisl,** ἀκτίς.

Geist, der, πνεῦμα. Εἰς βίβλον τοῦ 1483 εὑρίσκεται τὸ χωρίον· **Gott geistete in sein Antlitz den Geist des Lebens,** ὁ Θεὸς ἔπνευσε εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ (ἀνθρώπου) τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς· εἰς ἄλλην βίβλον **Gott blies** κ τ λ. ἐξ οὗ εἶναι δῆλον, ὅτι τὸ ὄνομα **Geist** καθὼς καὶ πνεῦμα εἶναι μίμησις τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς.

Geiz, der, φιλαργυρία, ζωηρὰ ἐπιθυμία. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **gehren** (νῦν **begehren**) ζητεῖν.

Gekröse, das, περιτραχήλιον, ἐνδόστια (ὅρα **kraus**). Συμφ. μὲ κροσσός.

Geländer, das, περίφραγμα ἐκ στυλιδίων. Ἀρχ. λατ. **glandis,** ὅρα **Latte, Lende.**

gelb, κίτρινος. Ἀρχ. **gul,** ἰταλ. **giallo.**

Geld, das, χρήματα. Ἀπὸ **gelten,** ἀξίζειν.

Geleit, das, συνοδία, ὅρα **leiten, Glied.**

Gelinde, ὅρα **linde.**

Gelingen, ἐπιτυγχάνειν. Ἀντὶ τοῦ ἀρχ. **lingen,** (ἀνωμ. **lang gelungen**) **misslingen,** ἀποτυγχάνειν.

Gelten, ἀξίζειν, (ἀνώμ. **galt, gegolten**). Ἀρχ. **gelda** ἢ **gella** ἡ ὁποία λέξις κατὰ τὸν ἐτυμολόγον Οὐάχτερον ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης ὑπὸ σημασίαν ἰσχὺς, ἰσχύειν.

Gelübde, das, τάξιμον, ὅρκος. Ἀπὸ **loben.**

gemach, μαλακῶς, ἀργῶς, ἀναπαυτικῶς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **gimah,** σύνθετον ἀπὸ **gi** (νῦν **ge**) καὶ **mah** (νῦν **mach**) τὸ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ὁποῖον τελευταῖον εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς allmählig, ἀργά, τὸ λατ. mollis, θεωρεῖται ὡς πηγή.

Gemach, das, θάλαμος, (δι' ἀνάπαυσιν), ὅρα τὸ προηγούμενον.

Gemahl, der, ὁ σύζυγος. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα machen, ὑπὸ τὴν σημασίαν ἐννόνειν, μιγνύειν.

Gemein, κοινῶς. Ἀπὸ Meen καὶ mein, λογίζεται εἰς τὸ manch, Menge, παραβ. communis.

Gemse, die, ἡ Gämse, ἀγριόαιξ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kam (νῦν krumm) καμπήλος, ἕνεκα τῶν καμπήλων κεράτων τούτου τοῦ ζώου.

Gemüse, das, ὄσπρια, λαχανικά, ὅρα Muss.

genau, πλησίον, στενός, ἀκριβός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. nau, νῦν nahe.

genesen, ἀναῤῥώνεσθαι. ὅρα geniessen.

geniessen, ἀπολαμβάνειν, (ἀνώμ. genoss, genossen). Ἀρχ. nieton, neten, geneten, njuta (Eten ἀντὶ essen, τρώγω). Κατά τινας ἀπὸ essen, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὸ λατ. utor.

Genoss, der, σύντροφος. Ἀπὸ geniessen.

genug, ἀρκετά. Ἀρχ. genoch, noog, ὅρα noch.

Genuss, der, ἀπόλαυσις. Ἀπὸ geniessen.

gerade, κατ' εὐθείαν, ἀκριβῶς. Ἀπὸ ge καὶ rade (rae, räf) συμφ. μὲ τὸ λατ. rectus.

Geräth, das, σκεύη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. reiten, ἑτοιμάζειν, νῦν bereiten.

gerathen, καταντᾷν, ὅρα rathen.

geringe, ὀλίγος, μικρός. Τὸ ἀρχ. ring, ἐλαφρὸς, παραβ. τὸ γαλλ. rien.

gern, εὐχαρίστως, ἀγαπῶ νὰ . . . Ἐκ τοῦ ἀρχ. gehren, νῦν begehren.

Gerste, die, ἐκ τοῦ ὀνόματος κριθή.

Geruch, der, ὄσφρυσις, ὅρα riechen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Gerücht, das, φήμη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. rügen, φημίζειν, ἐπειδὴ εὑρίσκεται εἷς τινας ἀρχαίους συγγραφεῖς, Gerüft ἀντὶ Gerücht, μαλλ. ἀπὸ rufen.

Gerülle, das, χώματα καταπεσμένα. Ἀπὸ rollen.

Gerüst, das, παράπηγμα, ὅρα rüsten.

Gesandte, die, ἀπεσταλμένος, πρέσβυς. Ἀπὸ senden, πέμπειν.

Geschehen, συμβαίνειν (ἀνώμ. geschah geschehen). Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαίου ἐτυμολόγου Οὐάχτερ ἀπὸ τὸ λατ. cadere καὶ accidere, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη τὸ ἀρχ. γαλλ. escheoir.

Geschichte, die, ἱστορία. Ἀπὸ geschehen.

Geschirr, das, σκεῦος. Ἀρχ. Kiscirre, Kar καὶ Kas, εἰς ταῦτα ἀναγνωρίζουσιν οἱ πλεῖστοι ἐτυμολόγοι τὸ λατ. Vas.

Geschlacht, καλὸς, καλοῦ εἴδους, ὅρα Geschlecht.

Geschlecht, das, γένος. Ἀρχ. Slahta, Schlacht Schlecht, Slag, εἶδος καὶ οἰκογένεια, ἀπὸ schlagen, schlachten· ὅθεν Schlag εἶδος, γένος, ἀντὶ Geschlecht.

Geschmeide, das, στολίδια ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα schmieden, σφυρηλαττεῖν.

Geschmeiss, das, σκὼρ, μεταφορ. ἔντομα ζῶα, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι. Ἀπὸ schmeissen, κοπρίζειν.

Geschöpf, das, πλάσμα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα Schöpfen, πρώην ἀντὶ τοῦ Schaffen, πλάττειν.

Geschwader, das, ἴλη ἱππικοῦ, μέρος στόλου. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. squadra, σωρὸς, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ λατ. quatuor.

Gesell, der, σύντροφος, βοηθός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα sellen, συναθροίζεσθαι, τὸ ὁποῖον παράγ. ἀπὸ Sal ἢ Saal.

Gesicht, das, πρόσωπον. Ἀπὸ sehen, ὁρᾶν.

Gesims, das, ῥᾶφή. Ἀρχ. Sims νῦν Saum.

Gesinde, das, ὑπηρέται καὶ ὑπηρέτριαι μιᾶς οἰκίας, Gesindel, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι. Ἀπὸ senden πέμπειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Gespanschaft, ὄνομα τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ὁ ἔπαρχος Gespan. Ἀπὸ τὸ σλαβ. Ban ἢ Pan, κύριος.

Gespenst, das, φάντασμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. spanen, πείθειν, πλανᾶν.

Gestade, das, παράλιον. Ἀπὸ Statt θέσις, τόπος στερεὸς, λατ. statio.

Gestalt, die, μορφή. Ἀπὸ stellen, stellte, gestellt, θέττειν.

gestern, χθές. Ἀπὸ τὸ λατ. hesternus.

Gestirn, ἄστρα, ἀστερισμός. Ἀπὸ Stern.

Gestüte, das, ἱπποφορβεῖον, Ἀπὸ Stute.

gesund, ὑγιής. Ἀρχ. sund, συμφ. μὲ τὸ λατ. sanus.

Getreide, das, γεννήματα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα tragen, φέρειν, ἀρχ. Traid, Trad, getraid.

Gewand, das, φόρεμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Wad, ἐξ οὗ Waeda, Weed, Vastja, Weste, λατ. vestis.

Geweih, das, κέρατα ἐλάφων. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. weichen, wigen (ἐξ οὗ Wakn, Waffe ὅπλον) μάχομαι.

gewinnen, κερδίζειν. Τὸ ἀρχ. Winnan, giwinnan, ἀποκτᾶν, μάχεσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. vinco, νικῶ.

gewiss, βέβαιος. Παράγεται μᾶλλον ἀπὸ fest, στερεὸς, ἢ ἀπὸ wissen.

Gewürz, das, ἀρώματα. Ἀπὸ Wurzel καὶ würzen.

Geyer ἢ Geier, der. Ἐκ τοῦ ἱέραξ.

geziemen, πρέπειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα Time, ἀγγλ. Time, λατ. tempus, χρόνος ἢ ἀπὸ τὸ ῥῆμα Siemen (ἐξ οὗ τὸ ὄνομα Time) φαίνεσθαι, γαλλ. Sembler, παραβ. σεμνός.

Gicht, die, παράλυσις (νόσος). Ἀπὸ τὸ ῥῆμα gehen, βαδίζειν (ὅρα Jacht, Jagd).

Giebel, der, ἀνωτάτη ἄκρα, ἰδίως τῶν οἰκοδομημάτων, λατ. frontispicium. Ἀντ' αὐτοῦ εἰς ἀρχ. συγγράμ. Gebel, κορυφὴ, κεφαλὴ, μὲ τὸ ὁποῖον τελευτ. συμφωνεῖ.

Giessen, χύνειν, (ἀνώμ. goss, gegossen). Ἀρχ. geten,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριθμός Κεντρικής Βιβλιοθήκης Σιατίστας "Μανούσεια"

geotan, giutan, θεωρ. παραγ. ἀπὸ χύειν, παραβ. τὸ λατ. gutta, τὸ γαλλ. jeter.

Gift, die, δόσις, νῦν Mitgift, προῖξ ἀπὸ geben.

Gift, das, φάρμακον. Ἀπὸ geben.

gilben, κιτρινίζειν, ἀντὶ gelb werden.

Gilde, die, ἑταιρία (συντεχνιῶν). Ἀπὸ τὸ ῥῆμα gelten ἢ τὸ ὄνομα Geld (ἀπὸ τὴν κατάθεσιν χρημάτων παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἑταιρείας).

Gipfel, der, κορυφή. Ἀπὸ Giebel.

girren, γουργουρίζειν, γαλλ. gemir, (τῶν περιστερῶν) μίμησις φωνῆς.

Gitter, das, κιγκλίδες. Ἀπὸ Gatter, ὅρα Gaden.

Glanz, der, λάμψις. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα Glo, Lo, ἢ τὸ ῥῆμα gloa, λάμπειν, παραβ. τὸ λατ. gloria, τὸ ὄνομα γλῆνος, γληνέω.

Glas, das, ὕαλος. Ἀπὸ Glanz.

glatt, γυαλιστός. Ἀπὸ Glanz.

Glatze, die, ἢ Glatzkopf, der, πολιὰ κεφαλή. Ἀπὸ Glanz.

glauben, πιστεύειν, νομίζειν. Ἀπὸ τὰ ἀρχ. ὀνόματα Laf, Lob, Laub, χεῖρ. Glauben σημαίνει ἑπομένως, διὰ χειρὸς δίδειν, δέχεσθαι ὑπόσχεσιν, ὡς ἀληθῆ πιστεύειν.

Gleich, ὅμοιος, ὁμαλὸς, ὡσαύτως, ἀμέσως. Ἀρχ. διαλέκτους leiks, lik, gelick, gilich. Τὸ g=ge, lik, lick εἶναι ἡ καταληκτ. συλλ. πολλῶν λέξεων lich, ling, ἡ ὁποία δηλοῖ ὁμοιότητα, οἷον fürstlich, ἡγεμονικὸς, weltlich, κοσμικός.

gleissen, φέγγειν, λάμπειν, φαίνεσθαι. Ἐκ τοῦ Glanz.

Gleissner, der, προσποιούμενος ἄνθρωπος, ὑποκριτὴς, ὅρα gleissen.

gleiten, ὀλισθαίνειν, γαλλ. glisser. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα leiten πορεύομαι, ὁδηγῶ, ἐξ οὗ geleiten συνοδεύω.

Gletscher, der, ὄρος σκεπασμένον ἀπὸ πάγον καὶ χιόνα, ἀπὸ τὸ λατ. ὄνομα glacies, πάγος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Glied, das, μέλος, ἁρμός. Ἀρχ. Lid, ἀπὸ leiten (ὅρα Kleid).

glimmen, ὑποκαίειν, ἀγγλ. to gleam. Ἀνήκει εἰς τὸ ὄνομα Glanz παραβ. τὸ λατ. lumen.

Glimpf, der, γλυκύτης, πραότης. Ἀπὸ linde, gelinde, λατ. lenis.

Glocke, die, κώδων. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. klochen, νῦν klopfen, κτυπᾶν, γαλλ. cloche.

Glorie, die, λάμψις. Ἀπὸ τὸ λατ. gloria, ὅρα Glanz.

glotzen, ὁρᾶν μὲ πολὺ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμούς. Ἀπὸ Glanz.

Glück, das, εὐτυχία. Ἀρχ. lingiso, ἀπὸ τὸ ἀρχ. lingen, ὅρα gelingen.

glucken, κλωσσᾶν. Μίμησις φωνῆς, λατ. glocire, χλώζειν.

glühen, πυρόνειν. Ἀρχ. glouen, ἀπὸ τὸ ἀρχ. gloa, ὅρα Glanz παραβ. blühen.

Gnade, die, χάρις, κλίσις ἐν γένει, ὡς ἀναφαίνεται ἔκ τινος ἀρχ. συγγράμ. Die Sonne geht zu Gnaden ἢ Naden, ὁ ἥλιος δύει, ἀπὸ nahe ἢ nahen, πλησιάζειν.

Gold, das, χρυσός. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα gelten, ἀξίζω, πληρόνω.

Golf, der, ἀπὸ κόλπος (θαλάσσης).

gönnen, εὐνοεῖν. Ἀρχ. onnan, unnen καὶ gonnan καὶ gunnen. Συμφ. μὲ εὐνοεῖν.

Göpel, der, μηχανή. Ἀπὸ heben (hob).

Gott, der, Θεός. Ἀρχ. Gud, God, (ἤδη τὸ ἔτος 900 Godan). Κατὰ τὸν Λουθῆρον ἀπὸ gut καλὸς, καλλίων ἐκ τοῦ ὀνόμ. Odin, ὁ Ζεὺς τῶν ἀρχ. γερμ. ἐξ οὗ Wodan.

Götze, der, εἴδωλον. Εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. Gud, Θεός· God, Godit, εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀπὸ giessen (goss) χωνεύειν.

graben, ὀρύττειν, (ἀνώμ. grub, gegraben), σκάπτειν, χαράττειν. Ἀρχ. graban, graven, γαλλ. graver. Συμφ. μὲ γράφειν καὶ τρίβειν.

Grad, der, βαθμὶς, βαθμός. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα gradus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστα "Μανούσεια"

Graf, der, κόμης Εἰς συνθ. διοικητής. Ἀρχ. λεξ. ἤδη 900 greve, kriwe.

Gram, der, λύπη. Ἀρχαιοτάτη λέξις, εἰς τὴν περσ. γλωσ. groa ἢ gram, δυσμένεια καὶ λύπη (ὅρα Harm).

Gran, der, κόκκος (εἰς τὴν ἰατρικήν). Ἀπὸ τὸ λατ. granum.

Granat, der, γρανάτος (λίθος πολύτ.). Ἐκ τοῦ λατ. granum, granatum, κόκκος.

Granate, die, γρανάτα. Σφαῖρα γεμιστὴ μὲ πυρίτιδα, εἰς μέγεθος ροϊδίου, ἥτις ἀναμμένη διὰ χειρὸς ἐρίπτετο.

Granatier, ἢ Grenadier, der, στρατιώτης, ὅστις ρίπτει γρανάτας, ὅρα Granate.

Granit, der, γρανήτις (λίθος), ὅρα Granat.

Gränze, die, ὅριον. Ἀρχ. Granitz, Gränitz, λατ. granicies, ὅρα Rain, Rand.

Grapp, der, ριζάρι, (φυτὸν ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται χρῶμα ἐρυθροῦν). Ἀπὸ reiben ἢ τὸ γαλλ. râper, ρινίζω, τρίβω.

Gras, das, χόρτον. Ἀρχ. growan, φυτρόνειν, ἐκ τοῦ λατιν. crescere.

grass, καλ. grässlich, φρικώδης. Ἀπὸ τὸ λατ. crassus.

Grăthe, die, ψαροκόκκαλον (λεπτὸν) γαλλ. arête. Ἀπὸ τὸ λατιν. radius, ἀκτίς.

grau, λευκόφαιος. Λατ. ravus, γαλλ. gris, παράγεται ἀπὸ γεραῖος ἢ γρεοῦμαι.

Gräuel, der, φρίκη. Ἀπὸ grauen.

grauen, φρίττειν. Ἀπὸ grass.

Graupe, die, φάρος (κριθή). Ἀπὸ reiben, τρίβειν.

grausam, σκληρὸς, ὠμός. Ἀπὸ grauen.

Grausen, φρίττειν. Ἀπὸ grauen.

greifen, πιάνειν, (ἀνώμ. griff, gegriffen), ἁρπάζειν, συμφ. μὲ γριπεύειν, γριπίζειν, μὲ τὸ γαλλ. gripper.

Greis, der, γέρων, (ὅρα grau).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σταύρος Μανούσεια

Gries, der, ἄμμος (σιμυγδάλιον). Ἀπὸ reiben.
Grimm, der, ὀργή. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Grima, προσωπὶς ἄσχημος.
Grind, der, κάσα, ψώρα, γαλλ. croûte, ἐκ τοῦ rauh (ὅρα Räude).
grob, χονδρός. Ἐκ τοῦ rauh, roh, λατ. rudis, crudus.
Groll, der, δυσμένεια. Ἀπὸ gram.
Groschen, der, νόμισμα χάλκ. Ἐκ τοῦ λατιν. grossus.
gross, μεγάλος. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. crassus, grossus (ὅρα Gras).
Grotesk, γαλλ. grotesque, μὴ φυσικὸν, ἀλλόκοτον, ἀπὸ Grotten, ἐρείπια τοῦ παλατίου τοῦ Τίτου.
Grotte, die, σπήλαιον (ἔντεχνον) λατ. Grota, κρυπτὴ, κρυπτῆ.
Gruft, die, λάκκος, τάφος. Ἀπὸ κρυπτὴ, ὅρα Grotte.
grün, πράσινον. Ἀπὸ growan, ὅρα Gras.
Grund der, ἔδαφος, βάσις, αἰτία. Ἀρχαιοτάτη λέξις, ἀναφέρεται εἰς χωρίον.
grunzen, συμφ. μὲ γρουνίζειν, γουρούνιον.
Gruppe, die, παράστασις (ζωγραφ. καὶ γλυπτ.), σύστημα. Ἐκ τοῦ γαλλ. grouper.
Grüssen, χαιρετᾶν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Grid ἢ Grud, εἰρήνη, εὐχὴ τῆς εἰρήνης, ἀρχαιότατος χαιρετισμός.
Grütze, die=Graupe.
gucken, ὑποβλέπειν. Ἀπὸ sehen (sah), διαλεκ. keken, gaa.
Gulden, der, φιορίνιον (νόμισμα). Ἀπὸ Gold.
Gunst, die, εὔνοια. Ἀπὸ gönnen (gunnen).
Gurgel, die, λάριγξ. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατιν. gargalia.
Gurke, die, λατινιστὶ, anguria, ἀγγούριον, σλαβ. Wokurka.
Gurt, der, ζώνη, ἄλλως Girth, ἀπὸ γύρος.
Gut, καλὸς, ὅρα Gott.
Gyps, der, γύψος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

H.

Haar, das, θρὶξ, κόμη. Διάφοροι ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ὄνομα ἀπὸ κοῦρα ἢ εἴρω.

haben, ἔχειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. **habeo** καὶ **capio**.

Habicht, der, ἱέραξ. Ἀπὸ **haben**, ἴσον **capio**, ὅθεν **accipiter**.

hacken, σκάπτειν. Ἀπὸ **hauen** τύπτειν, κόπτειν, σκάπτειν.

Häckerling, der, κομμένον ἄχυρον. Ἀπὸ **hacken**.

Hader, der, παλαιόπανα ἀντὶ **Lumpen**. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα (νῦν ἄχρηστον) **hadern**, περιπλέκειν.

Hader, der, ἔρις, διαλεκτ. **hatr**. **hata**, **hatian**, γαλλ. **haïr**, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **hattan**, νῦν **hassen**, μισῶ.

hadern, φιλονικεῖν. Ἀπὸ **Hader** ἔρις.

Hafen, der, χῦτρα, λιμήν. Ἐκ τοῦ **haben**, ἔχειν περιέχειν.

Hafer, der, βρόμι. Ἀπὸ τὸ λατιν. **avena**, γαλλ. **avoine**.

Haft, die, προσωπικὴ κράτησις. Ἀπὸ **haften**.

haften, προσκολλῶ καὶ προσκολλῶμαι. Ἀπὸ **haben**.

Hag, der, φραγμὸς ἐν γένει, οἶκος, ἄλσος, τόπος, νῦν **Gehäge**. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατιν. **Haga**, **Haycium**, σλαϐ. **heyn**, δάσος καὶ **heynj**, δασονόμος.

Hagebutte, die, κυνάκανθα, σύνθ. Ἐκ τοῦ **Hag** καὶ **butte**, κόμϐος.

Hagel, der, ἀπὸ χάλαζα.

hägen, περιφράττειν. Ἀπὸ **Hag**.

hager, ληγνὸς, ἀντὶ **mager**.

Hagestolz, der, ἀνὴρ ἄνυμφος, 50 ἐτῶν, σύνθ. Ἐκ τοῦ **Hag**, φραγμὸς, οἶκος, καὶ **stoa** νῦν **stehen**.

Hahn, der, ἀλέκτωρ. Κατά τινας ἀπὸ τὸ περσ. **han**, αὐτὸς (ὅρα **er**) κατ' ἄλλους ἀπὸ χάνειν, ἢ τὸ **cantare**.

Hahnrei, der, κερατίας. Μετάπλασις τοῦ ἰταλ. **cornaro**.

Hain, der, ἄλσος, ὅρα **Hag**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Haken, der, ἀγκύστριον. Ἐκ τοῦ λατιν. **acus** ἢ **uncus**.

Halbe, die. Ἀρχαιοτάτη λέξις, σημ. μέρος, πλευρά, νῦν **das Halbe**, τὸ ἥμισυ.

Halde, die, πλευρὰ ὄρους. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **ha**, ὑψηλός.

Hälfte, die, τὸ ἥμισυ. Ἀπὸ **Halbe**.

Halfter, die, καπίστριον, ἀντὶ **Halter**. Ἀπὸ **halten** κρατεῖν, περιλαμβάνειν.

Hall, der, ἦχος, ἑβραϊκ. **hal**, ὅρα **Schall**, διαλ. **Gall**, ὅθεν καὶ **gällen**, καὶ **kallen**, ὅμ. μὲ καλεῖν.

Halle, die, στοά. Κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἐκ τοῦ γαλλ. **galerie**, καὶ τοῦτο ἀπὸ **aller**, περιπατεῖν.

Häller, der, ἀντὶ **Heller**, νόμισμα (λεπτὸν), λατ. **Hallensis**. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως **Halle**.

Halm, der, λατ. **calamus, culmus**, ἐκ κάλαμος.

Hals, der, λαιμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. **collum**.

Halten, κρατεῖν. Ἀναλογ. μὲ τὸ ῥῆμα **haben**.

Hamen, der, σαγήνη τῶν ἁλιέων καὶ κυνηγῶν, λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα **haben**.

Hämisch, ἐπίβουλος, εἰς μεταφορ. σημ. ἀπὸ **Hamen**.

Hammel, der, κριός. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα **hammen** καὶ **hammeln**, τέμνειν. ἀκρωτηριάζειν, συντρίβειν.

Hammer, der, σφυρίον. Ἀπὸ **hammen** ὅρα **Hammel**.

Hand, die, χεῖρ. Συγκοπὴ τῆς μετοχῆς **habend**.

Handel, der, ἐπάγγελμα, ὑπόθεσις, ἐμπόριον, ἔρις, (μόνον εἰς πληθ. ἀρ. **Händel**), ἀπὸ **Hand**.

Hanf, der, ἐκ τοῦ κανναβίς. Εἰς τὴν περσ. γλ. **kannab**.

Hang, der, κλίσις. Ἀπὸ **hangen**.

hangen ἢ **hängen**, κρεμᾶσθαι, (ἀνώμ. **hing gehangen**). Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **ha** (νῦν **hoch**) ὑψηλός.

Hansa, die, ἑταιρία τῶν 85 πόλεων τῆς κάτω Γερμανίας ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀσφαλείας των. Ἀρχαῖον

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ὄνομα τὸ ὁποῖον πιθανῶς παράγεται ἀπὸ eins (ein) ἓν einen, ἑνοῦν.

Hänseln, περιπαίζειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hänsen, παραδέχεσθαι εἰς ἑταιρίαν τινα, ἥτις παραδοχὴ ἐγένετο διὰ γελοίων σκηνῶν (ὅρα Hansa).

Harfe, die, βάρβιτον. Ἀπὸ ἅρπη.

Harke, die, κτένιον (ἐργαλ. τῆς κηπουρ.) διὰ μεταθεσ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ Rechen.

Harlekin, der, κωμικός. Ἐκ τοῦ γαλλ. harlequin, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ὄνομα τινὸς διὰ τὴν ἀστειότητά του γνωστοῦ ἐφημερίου Piovano Arlotto.

Harm, der, λύπη. Διὰ μεταθέσ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ Gram.

Harn, der, οὐρός. Ἐσχημ. ἐκ τοῦ Urin.

Harnisch, der, πανοπλία. Ἐκ τοῦ γαλλ. harnais, garnir.

Harpune, die, κάμαξ διὰ σύλληψιν ἰχθύων, ἀπὸ ἁρπάζειν.

Harrass, der, ὕφασμα χονδρὸν, ἀντὶ Rasch, ὅρα τοῦτο.

harren, περιμένειν. Συμφ. μὲ καρτερᾶν.

harsch, ἀντὶ hart, σκληρός.

hart, σκληρὸς, στερεὸς, πολὺ πλησίον. Συμφ. μὲ καρτερός.

Harz, der, ῥητίνη. Φαίνεται παραχθὲν ἀπὸ ῥητίνη, καὶ παραβάλλεται μὲ hart.

haschen, συλλαμβάνειν, πιάνειν (ταχέως) ἢ ἐκ τοῦ ἐπιφων. husch, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. has, hast, ταχέως, ταχύτης.

Hase, der, λαγωός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. has, ταχύτης, καθὼς τὸ λατ. lepus ἐκ τοῦ levis, pes.

Haselstaude, die, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ Hasel, λεπτοκάρυον, διὰ μεταβολλ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ λατ. Corylus, καὶ τοῦτο ἀπὸ κάρυον.

Haspel, der, τροχαλία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Harfwel καὶ τοῦτο ἀπὸ ἁρπεδόνη.

hassen, μισεῖν. Ἀπὸ ὀδύσσειν, λατιν. odisse γαλλ. haine, haïr.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Hässlich, μισητὸς, ἄσχημος. Ἀπὸ hassen.

hastig, ταχέως. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hat ἢ hast, ταχύτης, γαλλ. hâte.

Hatschier, der, σωματοφύλαξ ἔφιππος. Ἐκ τοῦ ἰταλ. arciere (arcus τόξον) τοξότης.

Hatz ἢ Hatze, die, κυνήγιον. Ἀπὸ hetzen.

Haube, die, σκούφια, κάλυμμα κεφαλῆς, λοφίσκος τινῶν πτηνῶν. Ἀρχ. coif, λατ. coiffa καὶ cuphia, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. coiffe καὶ τὸ ἰταλικὸν scuffia, ὅρα Haufe, Haupt.

Haubitze, die, ὀβουζόβολον. Ἕνεκα τῆς ὁμοιότητος μὲ σκούφιαν ἀπὸ Haube.

hauchen, πνέειν. Μίμησις τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς.

hauen, τύπτειν (μὲ κοπτερὸν ὄργανον) τέμνειν (ἀνώμ. hieb, gehauen). Πολὺ ἀρχαῖα λέξις, ἀρχ. λατιν. houare, σχίζειν, κόπτειν.

Haufe, der, σωρός. Τὰ ἀρχ. houfe, huffo, heape, hope, ὁμ. μὲ τὸ λατ. copia.

Haupt, das, κεφαλή. Ἐσχημ. ἐκ τοῦ λατιν. caput.

Haus, das, οἶκος. Πάλαι, hus, συμφ. μὲ τὸ λατιν. casa.

Hausen, der, ἀντακαῖος (ἰχθύς). Ἀπὸ τὴν τουρκ. λέξιν usun, μακρύς.

Haut, die, δέρμα. Ἀρχ. hut, hiute, huit, συμφ. μὲ τὸ λατ. cutis, σκύτος. Κατά τινας ἀπὸ hüthen, καλύπτειν.

Hebamme, die, μαῖα. Ἀπὸ heben καὶ Amme.

Hebel, der, μοχλός. Ἀπὸ heben.

Heben, ἀνάγειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ha ὑψηλὸς, ὅρα Halde.

Hechel, die, ξάνιον. Ἀπὸ Haken, der.

Hecht, der, λύκος (ἰχθύς). Ἀπὸ Haken, ἕνεκα τῶν ὀδόντων τοῦ ζώου.

Hecke, die, φραγμὸς ἐκ θάμνων, θάμνος. Ἀπὸ Hag παραβ. hecken.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Hecken, προάγειν, γεννᾶν, μεταφυτεύειν (ἰδίως πτηνά) ἢ ἀπὸ Aeg ἢ Aig (νῦν Ei) ᾠόν, ἢ ἀπὸ Hecke, θάμνος.

Heer, das, στρατὸς, πλῆθος. Εἰς τὴν λατιν. Hara καὶ Haracium ἀγέλη, Exercitus, πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Hefen, die, τρύξ. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα heben.

Heft, das, λαβὴ ἐργαλείων. Ἀπὸ τὸ haben, (ἐξ οὗ haft).

heftig, σφοδρός. Ἀπὸ heben.

hehlen, κρύπτειν, καλύπτειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. celare καὶ velare.

hehr, ἅγιος, ἱερός. Παραβ. Er, Ehre, Herr, συμφ. μὲ ἱερός.

Heide, die, πεδιὰς ἄκαρπος, δάσος, χῶρα, ἀγρός. Εἰς τὰς ἀνατολ. γλ. ἀπαντᾶται Heta, ἐρημία, ἐξ οὗ τὰ ἀρχ. γερμ. Haeth, Heath, Heede.

Heide, der, ἐθνικὸς=die Heide, πεδιάς. Ἱστορικὸν εἶναι, ὅτι, οἱ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἐξωρισμένοι εἰδωλολάτραι, καπέφυγαν εἰς τὰς χώρας, ὅθεν καὶ τὸ λατιν. paganus, ἀπὸ pagus.

heil, σῶος, εὐδαίμων, ὁλόκληρος, εἰς τὰς διαφόρ. διαλέκτ. heel, hel, oll, παραβάλλεται μὲ ὅλος, οὖλος.

Heiland, der, σωτήρ. Ἐνεργ. μετοχ. τοῦ ἀρχ. ῥήμ. heilan, νῦν heilen.

heilen, ἰατρεύειν, ἐλευθερόνειν. Ἀπὸ heil.

heilig, ἅγιος. Ἀπὸ heil.

Heim, das, τὰ πάλαι φραγμὸς, δῆμος. σκηνὴ, χωρίον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα hemen, καλύπτειν (ὅρα Hemd, Himmel) ὡς ὄνομα εἶναι ἐκτὸς χρήσεως.

Heime, die, Heimchen das, τέττυξ. Ἀπὸ heim.

Heirath, die, γάμος. Ἐκ τῶν ἀρχ. hiu, hew, οἰκογένεια, οἶκος, καὶ raten, ἐνόνειν, παρασκευάζειν, ἢ ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα heuern, ἀγοράζειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. ἔθος ἀγοράζειν σύζυγον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

heischen, ζητεῖν, παρακαλεῖν, ἀπαιτεῖν. Ἀρχ **haitan**, συμφ. μὲ αἰτεῖν.

heiser, βραχνασμένος. Μίμησις ἤχου.

Heiss, θερμός. Ἀρχ. **heet**, **heed**, παραβ. μὲ αἴθος, τὸ ἀρχ. **Eit**, πῦρ.

heissen, ὀνομάζεσθαι, (ἀνώμ. **hiess geheissen**), διατάττειν. Ἀρχ. **chedan**, φαίνεται σχημ. κατὰ τὸ ἀρχ. λατιν. **citare**, **cedere**.

heiter, φαιδρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Eit**, ὅρα **heiss**.

heizen, θερμαίνειν. Ἀπὸ **Eit** ὅρα **heiss**.

Held, **der**, ἥρως. Λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα **halten**, παραβ. μὲ τὸ λατιν. **validus**.

helfen, βοηθεῖν. Ἀπὸ τὸ ἐπίῤῥημα **heil** ὅθεν τὸ ἀρχ. **heilpen**, **heilben**, παραβαλ. μὲ ἕλβος.

hell, λαμπρὸς, καθαρὸς, φωτεινός. Ἡ ἀρχαία σημασία ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὴν ἀκοὴν, δηλ. φωνὴν, ὅθεν τὸ ἀρχ. **hellen** (νῦν **hallen**) ἠχεῖν, ὅρα **gällen**, **schallen**, μεταφορικῶς δὲ τώρα συμφωνεῖ μὲ ἥλιος (**Helios**).

Hellebarde, **die**, λόγχη. Συνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. **hellen**, ἠχεῖν καὶ μάχεσθαι, καὶ **Barte**, πέλεκυς.

Helm, **der**, περικεφαλαία. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα **hehlen**, καλύπτειν, παράβ. ἑλμός.

Hemd, **das**, χιτώνιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **hemen** (**hehlen**) καλύπτειν (ὅρα **heim**) παραβ. ἱμάτιον.

hemmen, καταστέλλειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **hammen**, περιτέμνειν.

Hengst, **der**, ὁ ἵππος. Ἀπὸ τὸ λατ. **hinnire**, χρεμετίζειν.

henken, κρεμᾶν. Ἀπὸ **hängen**.

Henne, **die**, ὄρνις. Πάλαι **Häne**, ἀπὸ **Hahn**.

Her, ἐπίῤῥημα. Σημ. κίνησιν πρὸς ἡμᾶς. Ἀπὸ **hier**.

Herbe, καὶ **herb**, στρυφνός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **acerbus**.

Herberge, **die**, κατάλυμα. Σύνθ. ἀπὸ **Heer**, πλῆθος, καὶ **bergen**.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Herbst, der, φθινόπωρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. aerſwa, ἀποκτᾶν, συλλέγειν.

Herd, der, ἑστία, ἐσχάρα. Ἀπὸ Erde, γῆ, ἀρχ. Herta, θεὰ τῆς γῆς.

Herde, die, ἀγέλη. Ἀπὸ Heer, πλῆθος.

Herold, der, κήρυξ. Ἀπὸ Heer, στρατὸς καὶ Ald δοῦλος ἀπεσταλμένος.

Herr, der, κύριος. Παραβ. μὲ κύριος, λατιν. herus.

Herz, das, καρδία, μεταφ. θάρρος. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. cor, καρδία.

Herzog, der, δοῦξ. Σύνθ. ἐκ τοῦ Heer, στρατὸς καὶ ziehen (zog) πορεύεσθαι, διοικεῖν.

hetzen, διώκειν, θηρᾶν. Ἀπὸ hast, hazza.

Heu, das, ξηρὰ χόρτα. Ἀπὸ hauen, δρέπειν, παραβ. μὲ εἶα.

heucheln, ὑποκρίνεσθαι, πάλαι, κολακεύειν, ἢ ἀπὸ εἴκελος, λατιν. simulare ἀπὸ similis, ἢ ἀπὸ αἴκαλλω, ὅρα schmeicheln.

heuer, ἐφέτος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμαν. ἢ ἑβραϊκ. he, ha, hi, οὗτος καὶ Jahr ἔτος.

heulen, ὠλολύζειν, κλαίειν. Κατὰ τὸ λατ. ululare.

Heuschrecke, die, ἀκρίς. Σύνθ. ἀπὸ Heu, καὶ τὸ ἀρχ. schrecken, πιθᾶν.

heute, σήμερον. Ἀπὸ he, οὗτος καὶ Tag, ἡμέρα (ὅρα heuer).

Hexe, die, φαρμακίς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. ἢ ἀραβ. hagur, ἔμπειρος, ἀρχ. hacgesse.

Hieb, κτύπημα. Ἀπὸ hauen (hieb, gehauen).

Hief, der, ἦχος μακρὺς κεράτου θηρατικοῦ.

Hiefhorn, das, κέρας θηρατικὸν (ὅρα Hief).

hier, ἐδῶ. Ἐκ τοῦ hi καὶ ar, λατιν. area τόπος (ὅρα heuer).

Himbeere, die, βάθον ἰδαῖον. Σύνθ. ἀπὸ Heim, φραγμὸς καὶ Beere.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Himmel, der, οὐρανός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hemen ἢ heimen, καλύπτειν (ὅρα Hemd, παραβ. ὕμην).

Hin, ἐκεῖ, ἐπὶ κινήσεως. Ἐκ τοῦ ἀρχ. hi (ὅρα her, heuer).

Hindin, die, ἔλαφος θηλυκή. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. εἶδος ζώων Hind, τὸ λατ. hinnus, δόρκος, τὸ ἀρχ. ἑλλ. ὕννας καὶ ὕννη, αἴξ (ὅρα Hund).

hindern, ἐμποδίζειν. Ἀπὸ hinter, ὄπισθεν.

hinken, χωλαίνειν. Ἀπὸ wanken.

hinten, ὄπισθεν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hin καὶ an (ὅρα heuer).

hinter, ὄπισθεν. Ἐκ τοῦ hin καὶ ar, (area) (ὅρα hier).

Hippe, die, δρέπανον. Ἀπὸ hauen (hieb).

Hirsch, der, ἔλαφος. Ἐκ τοῦ λατ. cervus, (ἀπὸ κέρας). Τὸ ἀρχ. hurten, γαλλ. heurter, τύπτειν, ὠθεῖν.

Hirse, die, ἐκ τοῦ κέγχρος.

Hirt, der, ποιμήν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hirten, φυλάττειν γαλλ. garder, (ὅρα warten).

hissen, ἀναβιβάζειν, (εἰς πλοῖα). Ἐκ τοῦ hoch, ὑψηλὸς, γαλλ. hausser.

Hobel, der, ξυκάνιον. Ἀπὸ hauen κόπτειν ἢ heben σηκόνειν.

hoch, ὑψηλός. Ἑβραϊκ. och, oh, ἀρχ. γερμ. ha καὶ ho.

hocken, καθίζεσθαι (ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἄλλου). Ἀπὸ hoch.

Höcker, der, ὕψωμα ἐπὶ τῆς ῥάχεως. Ἀπὸ hoch.

Hode, die, ὄρχις. Ἀπὸ hoch.

Hof, der, αὐλή. Ἀπὸ Hag παραβ. αὐλή.

Hoffart, die, ὑπερηφάνεια. Ἐκ τοῦ hoch, ὑψηλὸς, καὶ fahren.

hoffen, ἐλπίζειν. Οἱ πλεῖστοι ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ῥῆμα ἀπὸ ὀπεύειν, παραβ. spähen.

hohl, κοῖλος. Συμφ. μὲ κοῖλος, παράγ. τοῦ hoch.

Höhle, die, σπήλαιον. Ἀπὸ hohl.

hohlen, φέρειν πλησίον. Παράβ. ἕλκειν. λατ. chalare.

Hohn, der, χλεύασμα. Συμφ. μὲ ὄνειδος.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

hold, εὐμενὴς, ὅρα **Huld**.

Holfter, die, πιστολοθήκη. Ἀπὸ **halten**, ὅρα **Halfter**.

Hölle, die, ᾅδης. Ἀπὸ **hohl**.

Holz, das, ξύλον. Κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἀπὸ ὕλη ἢ ἅλσος.

Honig, der, μέλι. Κατά τινας ἀπὸ οἶνος.

Hopfen, der, εἶδος φυτοῦ. Ἀπὸ **hoch**, τὰ ἄνθη ὀνομ. **Häuptchen**, κεφαλάκια.

horchen, ἀκροάζεσθαι. Ἀπὸ **hören**.

Horde, die, πλῆθος, φυλή. Ἐκ τῆς ταρταρ. γλ. συμφ. μὲ **Heer** καὶ **Herde**.

hören, ἀκούειν. Ἐκ τοῦ ὀνόματος **Ohr**, οὖς.

Horn, das, κέρας. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **ho**, ὑψηλὸς καὶ συμφ. μὲ κέρας καὶ τὸ λατιν. **cornu**.

Hornung, der, ὁ μὴν Φεβρουάριος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα **Hor**, λάσπη, ἥτις κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα καλύπτει τὰς ὁδούς.

Horst, der, πλῆθος ἀνθρώπων, σωρὸς ἄμμου ἢ χόρτου, ἅλσος νῦν μόνον ὑπὸ τὴν σημασίαν φωλεὰ ἁρπακτικοῦ πτηνοῦ, εὔχρηστον, παράγωγον τοῦ **Heer**.

Hort, der, βράχος, ἀσφαλὴς τόπος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **ho**, ὑψηλὸς (ὅρα **Ort**).

Hose, die. Εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀγγεῖον κοῖλον, ἢ πᾶν κοῖλον, νῦν εἰς σύνθεσιν, οἷον **Wasserhose**, σύφων, **Windhose** στρόβυλος, εὔχρηστον. Παραβ. μὲ τὸ λατιν. **os**, στόμα καὶ μὲ τὸ ῥῆμα, **haurire, hausi, haustum**, ἀντλῶ, πνέω.

Hose, die, βρακίον. Τὰ ἀρχ. **Heyd, Huid**, σημ. βρακίον καὶ δέρμα, ὅρα **Haut**.

hübsch, κομψὸς, καλὸς, ὡραῖος. Πάλαι **höfwisk, hovisch, hofsam** εὐπρεπὴς, εὐάρεστος, παραγ. ἀπὸ **Hof**.

Huf, der, ὄνυξ (ἵππων, ὄνων). Συμφ. μὲ ὁπλή.

Hüfte, die, λαγών, (ἐξέχον μέρος τοῦ σώματος). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **ha, ho**, ὑψηλός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Hügel, der, λόφος. Ἀπὸ hoch, ὑψηλός.

Huld, die. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον huldig δικαιοῦχος.

Hüllen, καλύπτειν. Ἀπὸ hehlen.

Hülse, die, θήκη, λοβὸς περιβ. τὰ ὄσπρια, ἀπὸ hüllen.

Hummer, der, ἀστακός. Ἀπὸ κάμμαρος, γαλλ. homard λατιν. gammarus.

Humpe, die καὶ Humpen, der, ποτήριον μεγάλον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ha, ho, ὑψηλός.

Hund, der, κύων. Συμφ. μὲ κύων καὶ μὲ τὸ λατ. canis. Τὰ ἀρχ. huntian, hunten καὶ honity, θηρᾶν.

Hundert, ἑκατόν. Τὸ ἀρχ. hund, σημ. δέκα, ἡ κατάληξις ert (ἀρχ. red ἢ rath)=zig ἑπομ. 10×10.

Hundsfott, der, ἄνθρωπος ἄτιμος, δειλός. Ἐκ τοῦ Hund καὶ Vogt, ὑπηρέτης τῶν σκύλων (ὑπηρεσία ἀτιμωτάτη).

hungern, πεινᾶν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. hunjan, ἐπιθυμεῖν.

hüpfen, σκιρτᾶν. Ἐκ τοῦ heben, εἴς τινα διάλεκτον hoppa, ἵππος.

Hürde, die, φραγμὸς ἐξ ἰτέων, μάνδρα. Ἀπὸ τὸ λατιν. hurdicium, ἐκ τοῦ κορδύλη.

Hure, die, πόρνη. Κατά τινας ἀπὸ Hor, λάσπη, σκὼρ, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ κόρη, καθὼς εἰς τὴν λατιν. τὸ ὄνομα puella, εἰς τὴν γαλλ. maitresse, τὸ ἀρχ. heuren, huren, σημ. μισθόνειν, ἐνοικιάζειν.

hurtig, ταχέως. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hurten, σπρόχνειν, ἐπιταχύνειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. currere.

Husar, der, ὄνομα στρατιώτου τοῦ ἱππικοῦ, ἀπὸ τὴν Οὐγγαρικὴν λέξιν husz, εἰκοστὸς, διότι πάλαι εἴκοσι γεωργοὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ ἀποδόσωσι ἕνα ἱππέα.

husten, βήσσειν, λατιν. tussis, μίμησις ἤχου πνοῆς.

Hut, der, πῖλος ἢ κάλυμμα ἐν γένει. Ἀρχ. hutan καλύπτειν, λογ. εἰς τὸ Haut, λατ. cutis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Hüthen, προσέχειν ἐν γένει, βόσκειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. vitan, συμφ. μὲ τὸ λατιν. video.

Hütte, die, καλύβη, ὡς Hut.

I.

Ich, ἐγώ. Συμφ. σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Igel, der, ἀκανθόχοιρος. Ἀπὸ ἔχῖνος.

Iltiss, der ἢ das, νιφίτζα. Τὰ ἀρχ. Ilk, Ulk, Ilder, παραγ. ἀπὸ ilde, δυσοδία καὶ βλάβη.

Imbiss, der, γεῦμα, πρόγευμα. Ἀπὸ an καὶ beissen.

immer, πάντοτε. Ἀρχ. emer, jemer, συμφ. μὲ τὸ λατιν. semper.

impfen, ἐμβολιάζειν. Ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ ἐμφυτεύειν.

in, πρόθεσις. Συμφ. μὲ ἐν, εἰς, λατ. in.

Infanterie, die, πεζικὸς στρατός. Ἀπὸ τὸ λατιν. infans, παιδίον.

Infel, die, μίτρα, ἐπισκοπική. Ἀπὸ τὸ λατιν. infulare.

Ingwer, der, ἄρωμα. Ἐκ τῆς ἰνδικῆς γλ. ζιγγιβέρι.

Insel, die, νῆσος. Ἀπὸ τὸ λατ. insula.

Instinkt, der, λατ. instinctus, τὸ ἔνστικτον.

Inzicht, die, κατηγορία. Ἀπὸ in (ἢ ein) καὶ zeichnen.

Irden, πήλινος. Ἀπὸ Erde.

Irdisch, ἐπίγειος. Ἀπὸ Erde.

Irgend, κάπου. Ἀπὸ je καὶ τὴν πρόθεσιν gegen, ὅρα Gegend.

Irren, πλανᾶσθαι. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν errare.

Isegrimm, der, παρώνυμα λύκου. Σύνθ. ἀπὸ Ise τρομάζειν καὶ grimm, ὀργή, μανία.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

J.

Ja, ναί. Συμφ. μὲ καὶ, μὲ τὸ λατιν. **ita, etiam**, ἐξ αὐτοῦ τὸ ῥῆμα **jahon**, λατιν. **ajo**, λέγω.

jach, καλ. **jähe**, ταχύς.

Jacht, die, κέλης, πλοῖον ταχύπλουν. Ἀπὸ **Jagd** ἢ **Jach**.

Jacke, die, ἱμάτιον. Ἀρχ. λατιν. **jacca**, γαλλ. **jaquette**, (ἰώγη) ἰώγη.

jagen, κυνηγᾶν, πάλαι σπεύδειν. Κατά τινας ἀπὸ **jach**, ἢ ἀπὸ ἄγειν, λατιν. **agere**.

jähe, ἀπότομος, ταχύς. Ἀπὸ **jach**.

Jahr, das, ἔτος. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. **Aar**, ἢ **Ar**, θέρος συμφ. μὲ ἔαρ καὶ τὸ λατιν. **Aera**.

jammern, θρηνεῖν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. **gemere**.

Januar, der, ὁ μὴν Ἰανουάριος. Ἀπὸ τὸ λατ. **Janus**, τὸν Θεὸν πολέμου καὶ εἰρήνης.

jauchzen, ἀλλαλάζειν. Μίμησις φωνῆς, ἐκ τοῦ ἰάχειν.

je, ὅσον (**je—je** ὅσον—τόσον) ἀνά, πάλαι **ae, ee**, ἴσον μὲ αι, ει.

jeder, ἕκαστος. Σύνθετον ἀπὸ **je** καὶ **der**.

jemand, τις, πάλαι **jeman**. Ἀπὸ **je** καὶ **Mann**.

jener, ἐκεῖνος, ὅρα **derjenige**.

jetzt, τώρα. Ἀρχ. **jetzo, itzo, jetzund, itzund**, συγκοπὴ ἐκ τοῦ **je** καὶ **Stunde**, ὥρα.

Joch, das, στήριγμα, ζυγὸς, ζεῦγος. Ἐκ τοῦ λατιν. **jugum**.

Jubel, der, ἀλλαλαγμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. **jubilus**.

Jucken, κνίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **ecken** (νῦν **stechen**) κεντᾶν.

Jugend, die, νεότης. Ἀπὸ **jung**, νέος, πάλαι **Jungde**.

Jung, νέος. Ἐκ τοῦ λατ. **junis**, συγκριτ. **junior**.

Jungfrau, die, (χυδ. **Jungfer**) παρθένος. Σύνθ. ἀπὸ **jung** καὶ **Frau**, κυρία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Junker, der, νέος (εὐγενοῦς τάξεως) συγκοπὴ τοῦ **junng** καὶ **Herr,** κύριος.

Juwele, die, λίθος πολύτιμος, στολίδια, γαλλ. **joyau,** ἀραβ. **johar,** λίθος πολύτιμος.

K.

Kabale, die, ὅρα **Cabale.**

Kabel, die, σχοινίον χονδρὸν (τῶν πλοίων) ἑβραϊκ. **Kabel,** κάμηλος.

Kachel, die, ἀγγεῖον πήλινον, κέραμος διὰ πηλ. θερμάστρας. Συμφ. μὲ καῦκα, καυκίον.

Käfer, der, κάνταρος. Ἀπὸ **kauen,** μασσᾶν.

Käfich, der, κλωβίον. Ἐκ τοῦ λατιν. **cavus, gabia, cavea.**

kahl, φαλακρός. Λατιν. **calvus,** εἰς τὴν περσικὴν, **khal.**

Kahn, der, λέμβος, μονόξυλον. Ἐκ τοῦ λατιν. **canna.**

Kaiser, der, αὐτοκράτωρ. Ἐκ τοῦ λατιν. **caesar.**

Kajüte, die, δωμάτιον (εἰς πλοῖα). Σύνθ. ἀπὸ **Ka,** ἢ **Koje,** κιβώτιον, λατ. **cavus** καὶ **Hütte,** καλύβη.

Kalb, das, μοσχάριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **galb,** φωνὴ μικρῶν τὴν ἡλικίαν ζώων.

Kalender, der, ἡμερολόγιον. Ἀπὸ τὸ λατιν **calendae.**

Kalesche, die, ἅμαξα ἐλαφρά, Ἀπὸ τὸ σλαβ. **Kolossa,** τροχοὶ, γαλλ. **chaise roulante.**

kalfatern, ἐπισκευάζειν πλοῖα, καλεφάτειν, λατιν. **calafatare.**

Kalk, der, τίτανος. Ἀπὸ τὸ λατιν. **calx.**

Kalmäuser, der, ἄνθρωπος σκεπτικὸς ἐν μοναξίᾳ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **kalm,** ἥσυχος καὶ **musen,** (ὅρα **Musse**) σκέπτεσθαι.

kalt, ψυχρός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **gelidus,** εἰς τὴν ἑβραϊκ. ὁμοία λέξις, σημ. πόνον.

Kamille, die, φυτὸν, χαμόμηλον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταμάτας "Μανούσεια"

Kamisol, das, ἱματίδιον. Ἀπὸ τὸ λατιν. camisia.

Kamm, der, λίθος μεγάλος, (σλαβ. kamen), ὕψωμα, μέρος τοῦ λαιμοῦ τῶν ἵππων, κτένιον. Οἱ πλεῖστοι ἐτυμολόγοι τὸ παραγ. ἀπὸ κάμπτειν.

Kammertuch, das, λεπτὸν λινὸν ὕφασμα, ἀπὸ Kambray, (πόλιν τῶν Κάτω χωρῶν, ὅπου κατεσκευάσθη πρῶτον τὸ ὕφασμα) καὶ Tuch, πανίον.

Kempe, der, ἀνὴρ ἀνδρεῖος. Ἀπὸ kämpfen.

kämpfen, παλαίειν. Ἀπὸ τὸ λατιν. campus, ποτὲ πάλη.

Kanin, das, ὑποκορ. Kaninchen, κουνέλιον. Ἐκ τοῦ λατιν. cuniculus, canis, κύων.

Kanne, die, κάλπις, καθὼς Kahn, Kajütte. Ἐκ τοῦ λατιν. cavus.

Kanone, die, πυρόβολον μεγάλον. Ἐκ τῆς λατιν. canon, canonus, σωλήν.

Kante, die, ἄκρα. Ἐκ τοῦ κάνθος.

Kanzel, die, ἄμβων. Ἀπὸ τὸ λατιν. cancellus.

Kanzelley, die, γραφεῖον. Ἀπὸ τὸ λατιν. cancellaria.

Kapaun, πτηνὸν εὔνουχον. Ἰταλ. capone, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατιν. capus, παραβ. kappen.

kappen, ἀποτέμνειν. Ἀπὸ κόπτειν.

Kapsel, die, θήκη στερεά. Ἀπὸ τὸ λατιν. capsula.

Karat, das, ζύγιον μικρότατον διὰ χρυσὸν καὶ πολυτίμους λίθους. Ἀπὸ κεράτιον εἶδος ὀσπρίων.

Karavane, die, πλῆθος ὁδοιπόρων ἐν τῇ ἀνατολῇ. Ἀπὸ τὸ ἀραβ. Karavan.

Karbatsche, die, μάστιξ. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. kar ἢ kor, δέρμα, καὶ Batsche, (νῦν Peitsche).

Kärdatsche, die, βοῦρτσα. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. cardasso, λατιν. carduus, σκόλυμος, δίψακος, γαλλ. chardon.

karg, φειδωλός. Τὰ ἀρχ. Car, Care, kara, φροντὶς, ἐπιμέλεια, συμφ. μὲ τὸ λατ. cura.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Karnies, das, κόσμημα οἰκοδομ. ἀπὸ κορωνίς.

Karpfen, der. Ἐκ τοῦ λατιν. carpa, κύπρινος.

Karren, der, χειράμαξα, ἅμαξα, γαλλ. char, ἰταλ. carro, ἀπὸ τὸ λατιν. currus.

Karst, der, δίκελλα, ἀπὸ kehren, στρέφειν, ἢ ἀπὸ karen, κόπτειν.

Kartätsche, die, φυσέκιον κανονίου, μὲ μικρὰς σφαίρας, ἀπὸ τὸ γαλλ. cartouche, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατιν. charta.

Kartaune, die, κανόνιον κοντὸν, ἀπὸ τὸ λατ. quartana, δηλ. πυρόβολον τετάρτου μεγέθους.

Karte, die. Ἀπὸ τὸ λατ. charta, χάρτης, πίναξ.

Käse, der, τυρός. Ἀπὸ τὸ λατ. caseus.

Kastanie, die, κάστανον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Κα-στάνεα, ἐν Μαγνησίᾳ.

Kasten, der. Ἐκ τοῦ λατιν. cista, κίστη, κιβώτιον.

Kasteyen, μαστιγίζειν. Ἀπὸ τὸ λατιν. castigare.

Kater, der, αἴλουρος, ὅρα Katze.

Kattun, der, βύσσος. Ἐκ τοῦ τῆς συρικ. γλ. Cot, ἀραβ. Co-tum, Alcoton.

Katze, die, αἴλουρος. Ἐκ τοῦ λατ. catus ἢ gatus.

kauen, μασσᾶν. Ἀπὸ hauen.

kaufen, ἀγοράζειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. captare, accaptare, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. achepter, acheter.

kaum, μόλις. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. küm, ἀσθενὴς, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. λατ. cumida, ἀσθένεια καὶ κάμνειν.

Kauz, der, γλαύξ. Συγκοπὴ τοῦ Katzeule, γαλλ. chat-huant.

Kebsweib, das, παλλακίς. Ἐκ τοῦ ἰσλανδ. Kaeps ἢ Kebs, δοῦλος, δούλη καὶ Weib, γυνή· οἷον δούλη ὡς παλλακίς.

keck, θρασὺς, ζωηρός· ὅρα Quecksilber.

Kegel, der, κῶνος, ἐκ τοῦ ἰδίου.

Kekle, die, λάριγξ. Ἀπὸ τὸ λατιν. gula.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

kehren, σαρώνειν, στρέφειν. Συμφ. μὲ κόρειν, μὲ τὸ λατ. vertere, μαλ. μίμησις ἤχου.

keichen, ἀσθμένειν. Ἐκ τοῦ hauchen, πνέειν.

keifen, κακολογεῖν, φιλονικεῖν, πάλαι τρώγειν, ἀπὸ kauen.

Keil, der, σφήν. Συμφ. μὲ κῆλον, βέλος, ὅθεν Donnerkeil, κεραυνός.

Keim, der, βλαστός. Ἀρχ. Chim, Kiem, ἐκ τοῦ λατ. cyma, κῦμα.

Kelch, der, ἐκ τοῦ κάλυξ, κοῖλος ἢ κύλιξ.

Kelle, die, μήστριον, ὅρα Kelch.

Keller, der, ὑπόγειον. Ἀπὸ κελλίον, ὅρα Kelch.

Kelter, der, ληνός. Ἐκ τοῦ λατ. calcatorium (calcare πατᾶν).

kennen, (ἀνώμ. kannte, gekannt) γνωρίζειν, συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀρχ. (Hesychius) κόννειν, κόνειν.

kerben, ἐγχαράττειν. Ἀρχ. karen, ὅρα Karst.

Kerker, der, φυλακή. Ἀπὸ τὸ λατ. carcer, εἱρκτή.

Kerl, der, ἀνὴρ ἐν γένει, συνηθ. μὲ ἐπιθ. ἀπὸ τὸ λατ. Carolus, ὄνομα γενναίου ἀνδρός.

Kern, der, τὸ ἐνδότατον, τὸ κάλλιστον στερεοῦ σώματός τινος, πυρήν. Ἀπὸ τὸ λατ. cernere, γαλλ. cerne, cerneau.

Kerze, die, κηρίον. Ἀπὸ τὸ λατ. cerium, κηρός.

Kessel, der, λέβης. Τὸ ἀγγλ. Kettle, σλαϐ. Kotel, λατιν. Catinus, catillus, συμφ. μὲ κοτύλη.

Kette, die, ἅλυσος, σειρά. Συμφ. μὲ τὸ λατ. catena, ὅρα Gatte.

Ketzer, der, αἱρετικὸς ἀπὸ καθαρός. Αἱρετικοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα καθαροὶ, καὶ εἰς τὴν λατ. catharus, gazerus καὶ gazarus.

Keule, die, ῥόπαλον, μηρίον. Ἐκ τοῦ Keil, ἢ ἀπὸ Kaule ἀντὶ Kugel, σφαῖρα.

keusch, ἁγνός. Ἀρχ. kuisch, kysk, σλαϐ. cisty ἀπὸ τὸ λατ. castus.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Kichern, μίμησις τοῦ ἤχου, συμφ. μὲ κιχλίζειν.

Kiefer, die, πεύκη. Ἀπὸ Kien.

Kiefer, der, σαγιών. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kiefen, ἀντὶ kauen, μασσᾶν.

Kiel, der, τροπὶς (πλοίου). Ἀπὸ τὸ λατ. ceolae, ciulae, cyulae εἶδος πλοίου.

Kiel, der, κάλαμος. Συμφ. μὲ καυλός.

Kieme, die, βράγχια, ὅρα Kiefer, σιαγών.

Kien, der, δᾷς. Συμφ. μὲ καίειν.

Kies, der, ψάμμος, χάλιξ, πάλαι λίθος ἐν γένει. Συμφ. μὲ τὸ λατ. καὶ ἑβραϊκ. cos ἢ kos, ἀκόνιον, λίθος.

Kind, das, τέκνον, μετοχὴ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. kinnen, γεννᾶν, λατ. gignere.

Kinn, das, γένειον. Ἀπὸ kinnen ὅρα Kind.

kippen, παρακλίνειν. Παραβ. κύπτειν.

Kirche, die, ἐκκλησία. Ἀπὸ κύριος, κυριακή.

kirre, ἥμερος. Ἐκ τοῦ heuer, συμφ. μὲ τὸ λατ. cicur.

Kirsche, die, κεράσιον. Ἐκ τοῦ ἰδίου, παραβ. μὲ Kern, Korn.

Kiste, die, κιβώτιον, λατ. cista, περσ, Kastr κίστη.

Kitt, der, λιθοκόλλα, παραβ. Kette.

Kittel, der, ἐπανωφόριον λινόν. Ἀπὸ χιτών.

kitzeln, γαργαλίζειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα kiten νῦν sticken stechen.

klaffen, χαίνειν. Ἐκ τοῦ offen, ἀνοικτὸς (ὅρα Maulaffe).

kläffen, συχνογαυγίζειν, γαλλ. clabauder, ἀπὸ klaffen.

Klafter, die, ὀργυιά. Ἀπὸ klaffen.

klagen, θρηνεῖν, παραπονεῖσθαι, καταγγέλειν. Συμφ. μὲ κλαίειν, καὶ τὸ λατιν. clamare.

Klang, der, ἦχος. Ἀπὸ klingen, συμφ. μὲ κλαγγὴ, λατ. clangor.

klapp, ἐπιφώνημα, δηλοῦν ἦχον τὸν προερχόμενον ἐκ τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κτύπου, ἀγγλ. clap, γαλλ. coup, παραβ. κολάπτω, τὸ λατ. colaphus.

Klar, καθαρὸς, διαφανὴς, φανερός. Συμφ. μὲ γαλερὸς μὲ τὸ λατ. clarus, μὲ τὸ γαλλ. clair.

Klatsch, ἐπιφών. ἦχου, klatschen, κλάζειν, πολυλογεῖν.

klauben, ἐκλέγειν (διὰ τῶν δακτύλων). Ἀπὸ Klaue.

Klaue, die, ὄνυξ. Ἀπὸ klaffen ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. klieben (klob, gekloben) ἀνοίγειν, σχίζειν (ξύλα).

Klause, die, κελλίον. Ἐκ τοῦ λατ. clausa, (claudere clausi, clausum) κλείειν.

kleben, κολλᾷν. Συμφ. μὲ γλία, γλοιὸς, λατ. glus, gluten, γαλλ. glu.

Klee, der, τριφύλλιον. Ἀπὸ Klaue.

Kleid, das, ἔνδυμα. Κατά τινας ἀπὸ κλώθειν, ἢ ἀπὸ τὸ λατ. calidus, θερμός. Παραγ. μαλ. ἀπὸ Hlid, Lid, Lied, κάλυμμα, στολισμὸς, ἐκ τοῦ ἀρχ. laten μετοχὴ gelaten (lassen) στολίζειν.

klein, μικρός. Ἀρχ. klen καὶ leen, συμφ. μὲ λιτὸς, μὲ τὸ λατ. lenis, ἀγγλ. little.

Kleinod, das, κειμήλιον, σύνθ. ἀπὸ klein καὶ τὸ ἀρχ. od, πρᾶγμα ἐν γένει, λατιν. clenodium, κλεινώδειον.

Kleister, der, κόλλα (τῶν βιβλιοδετῶν) kleben.

Klempern, σφυροκοπεῖν (φύλλα μετάλλου ἐπὶ ἄκμωνος) μίμησις ἤχου.

Klepper, der, ἵππος (ταχυδρόμων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kleppen, lopen (laufen) τρέχειν, γαλλ. galopper.

Klette, die, ξάνθιον. Ἀπὸ kleben, συγγενὲς μὲ Klaue.

klettern, ἀναῤῥιχᾶσθαι. Ἀπὸ Klette.

Kleye, die, πίτυρα. Ἀπὸ klieben ὅρα Klaue.

klimmen ἀντὶ klettern, ἀναβαίνειν, παραβ. μὲ κλίμαξ.

klimpern, μίμησις ἤχου μετάλλων (mit Geld klimpern παίζειν μὲ νομίσματα) ὅμ. μὲ klempern.

Ανοικτή Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Klinge, die. λάμα. Ἀπὸ **klingen**, ἠχεῖν.

Klingen, (ἀνωμ. **klang, geklungen**) μίμησις ἤχου, κλάγγειν.

Klippe, die, ὕφαλος, λέπας. Ἀπὸ **klieben**, ὅρα **Klaue.**

klirren, ψωφεῖν, μίμησις ἤχου ποταρίων, ξίφων.

klopfen. κρούειν. Ἀπὸ **Klapp.**

Klöppel, der, τυπίς. Ἀπὸ **klopfen.**

Kloss, der, σφαῖρα, βῶλος, εἶδος φαγητοῦ. Ἀπὸ **kleben.**

Kloster, das, μοναστήριον. Ἐκ τοῦ λατιν. **claustrum.**

Klotz, der, ὄγγος, ἄμορφος, μέγας, (ξύλου). Παραβ. μὲ κολοσσὸς, ὅρα **Kloss.**

Kluft, die, χάσμα. Ἀπὸ **klieben**, ὅρα **Klaue.**

klug, φρόνιμος, σώφρων, προβλεπτικός. Ἀρχ. **klook, glog** —**glau,** ἰδίως μὲ σημασίαν καθαρὸς, ὀξυδερκὴς, διαφανὴς, παράγ. ἀπὸ **lugen,** ὁρᾶν, λάειν, ἀγγλ. **to look.**

Klumpen, der, ὄγκος. Ἀπὸ **kleben.**

Knabe, der, παῖς. Ἀρχ. γαλλ. **gnaba,** ἀρχ. γερμ. **Knape** καὶ **Knab,** συμφ. μὲ γναφεύς.

Knack ἢ **knacks,** ψωφεῖν. Μίμησις ἤχου, κανάχειν.

Knall, der, κρότος. Μίμησις ἤχου.

Knapp, στενὸς, φειδωλὸς, μάλις. Ἀπὸ **genau** ἢ **nahe.**

Knappe, der, ὁπλοφόρος, **Bergknappe,** μεταλλευτὴς, ἀπὸ **Knabe.**

Knarren, τριγμός. Μίμησις ἤχου.

Knäuel, der, κουβάριον, συγγ. μὲ **knapp** καὶ **kleben.**

Knauf, per, κόμβος. Ἐκ τοῦ **Knopf** ἢ **Knäuel.**

Knauser, der, φιλάργυρος: Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **knauen** νῦν **nagen** χναύειν.

Knebel, der, πάσσαλος. Ἀπὸ **klopfen, Knüppel, Knüttel** ἀπὸ **klopfen.**

Knecht, der, δοῦλος, ὑπηρέτης. Θεωρεῖται παραγόμενον ἀπὸ τὸ ῥῆμα **neigen** (μετοχὴ **geneigt**) παραβ. μὲ τὸ γαλλ. **naquer.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Kneif, der. σμίλη, (ἰδίως τῶν σανδαλοποιῶν). Ἀπὸ kneifen ἢ kneipen, κόπτειν, συμφ. μὲ κνάειν, κνίπειν, ἀγγλ. Knife, γαλλ. canif.

Kneipe, die, καπηλεῖον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. knapp, kneip, εὐτελὴς, μικρός.

kneten, ζυμόνειν (διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Kno, πυγμή.

knicken, θραύειν. Ἀπὸ Kneif, (κνάειν, κνίζειν).

Knie, das, γόνυ, λατ. genu.

Kniff, der, μηχάνισμα. Ἀπὸ Kneif.

Knirren, συμφ. μὲ κνίζειν, τρίζειν, κνοῦς, μιμ. ἦχου, knirschen, knistern, knittern.

Knöbel, der, ἀντὶ Knöchel, ἀρθρὸν δακτύλου, ὑποκορ. τοῦ Knob (νῦν Knopf) κόμβος, ὅρα kneten.

Knoblauch, der, σκόρδον. Σύνθ. ἀπὸ Knob, (ὅρα Knöbel) καὶ Lauch, λάχανον.

Knöchel, der, κόκκαλον, ὕψωμα κοκκάλου, ὅρα Knöbel.

Knochen, der, κόκκαλον. Ἀπὸ Knöbel.

Knödel, der, ἀντὶ Kloss, εἶδος φαγητοῦ. Ἀπὸ Kno, ἕνεκα τοῦ σχήματος, ὅρα kneten.

Knollen, der, ὄγκος ἄσχημος. Ἀπὸ Kno, ὅρα kneten.

Knopf, der, κόμβος, ἀντὶ Knob, ὅρα Knöbel.

Knorren, der, ὄγκος ξύλου ῥωζοδὴς ὅμ. μὲ Knollen.

Knospe, die, κόμβος ἀνθέων. Ἀπὸ Knopf.

Knoten, der, κόμβος. Συγγ. μὲ Knopf, Knollen, λατ. nodus, εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ganad, δένειν, νήθειν.

Knüpfen, καὶ Knöpfen, προσάπτειν, συνδένειν, ἀπὸ Knopf.

Knute, die, μάστιξ (ἐκ λορίων ἢ σχοινίων μὲ κόμβους). Ἀπὸ Knoten.

Knüttel, der, ῥόπαλον, ὅρα Knute, Knoten.

Kobel, der, οἰκίσκος, περιττερὼν, κάλυμμα κεφαλῆς, ὅρα Kobben.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Koben, der, οἰκίσκος, δωμάτιον, σταῦλος χοίρων. Ἐκ τοῦ λατ. gabia, cova.

Kober, der, κόφα, ὅρα Koben.

Kobold, der, δαιμόνιον. Ἀπὸ κόβαλος, παραβ. τὸ γαλλ. goblin (πάλαι gobelin).

kochen, βράζειν, μαγειρεύειν. Ἀπὸ τὸ λατ. coquere.

Köcher, der, φαρέτρα. Ἀπὸ κούκουρον, λατ. cocurra, cucurum, γαλλ. carquois.

Köder, der, τεμάχιον δέρματος, δέλεαρ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. katten, ἀγγλ. to cut, λατ. caedere, κόπτειν.

Koffer, der, κιβώτιον κλειστὸν, γαλλ. coffre, λογ. εἰς Koben.

Kohl, der, λάχανα φαγόσιμα, γαλλ. chaux, ἰταλ. cavolo, ἀπὸ τὸ λατ. caulis καὶ colis.

Kohle, die, ἄνθραξ. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. λέξιν Kol, πῦρ, συμφ. μὲ τὸ λατ. calor, calere.

köhren, (kohr, gekohren, νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν εὔχρηστον) ἐκλέγειν, παραβ. μὲ τὸ λατιν. curare, cernere.

Kolbe, die, ἢ Kolben, der, ῥόπαλον, κορδύλη. Ἀπὸ kolo, στρογγύλος, τῶν ἀνατολ. γλ. παραβ. κόλος, κολοβός.

Kolik, die, πάθος χολικόν. Ἀπὸ χολὴ, παραβ. κῶλον.

Koller, das, περιτραχήλιον, ἱματίδιον. Ἀπὸ τὸ λατ. collare.

Koller, der, χολικὴ νόσος ἵππων. Ἀπὸ kollern, κυλέω, ἀπὸ τὰ κινήματα τὰ ὁποῖα κάμνει ὁ ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην προσβληθεὶς ἵππος.

Kommen, ἔρχεσθαι (ἀνώμ. kam, gekommen). παραβάλλεται μὲ κόμειν, κομίζειν.

König, der, βασιλεύς. Ἀρχ. Chunink, Kuning, Cyning, εἰς τὴν ἀγγλ. King, παράγ. ἀπὸ können δύνασθαι.

können, δύνασθαι (konnte, gekonnt καὶ können). Ἀρχ. λέξις, παραγ. ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλ. παρὰ τοῖς Ταρτάροις Chan, γαλλ. Kan, χάνης, ἄρχων, ἡγεμὼν, δυνάστης.

Kopf, der, ἀγγεῖον βαθὺ, Schröpf ἢ Lasskopf, γαλλ. ven-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

touse, ἰταλ. coppetta, ποτήριον, μέτρον ῥευστῶν καὶ γεννημάτων, Cub, Cobba, λατ. cupa, cupellus, ἰταλ, coppa, γαλλ. coupe, κοῦφα, κοῦπα, κύββα.

Kopf, der. Συμφωνεῖ μὲ κεφαλὴ, τὸ λατ. caput, ἰταλ. capo.

Koppe, die ἢ Kuppe, κορυφὴ ὀρέων, γαλλ. coupeau, ἀπὸ Kopf.

Koppel, die καὶ Kuppel, σχοινίον ἢ λωρίον, ξιφιστὴρ, ἀριθμός τις δεδεμένων ὁμοίων ζώων, οἷον ἵππων, κ.τ.λ, λατ. copula, γαλλ. couple, ἰταλ. coppia, copia.

Korb, der, κάνιστρον. Παραβ. μὲ κόλπος, κορφος, μὲ τὸ λατ. corbis, μὲ τὸ γαλλ. corbeille, μὲ τὸ ἰταλ. corba.

Kork, der, φελλός. Ἀπὸ τὸ λατιν. cortex, φλοιός.

Korn, das, κόκκος (ἄμμου, χρυσοῦ, ἀργύρου, γεννημάτων) γεννήματα. Ἀπὸ Kern.

Körper, der, σῶμα. Ἀπὸ τὸ λατ. corpus.

kosen, λαλεῖν, φλυαρεῖν, ὅρα köhren, γαλλ. causer, κωτίλλειν.

kosten, ἀξίζειν, κωστίζειν, γαλλ. couster, couter, ἰταλ. costare, ἀγγλ. to cost, εἰς τὴν σλαβ. kosstowati, ἀπὸ τὸ λατ. constare.

kosten, δοκιμάζειν (φαγητὰ ἢ ποτὰ) λατ gustare γαλλ. goûter. Ἀπὸ kiesen (kos) ἐκλέγειν.

Koth, der, κόπρος, λάσπη. Συμφ. μὲ γοίτος, λατ. goetus.

Köther, der, κύων πολύτριξ τῶν χωρικῶν, ὅρα Kotze.

Kotze, die, σκέπασμα χονδρὸν πολύτριξ. Ἀπὸ τὸ λατ. cutis, δέρμα, σλαβ. kuze, δέρμα.

Krabbe, die, κάβουρας, ἀπὸ κάραβος, καρίς.

krabbeln, ἕρπειν, γαργαλίζειν, ὅρα kriechen.

krachen, κροτεῖν. Συμφ. μὲ κρέκειν, ἀγγλ. to krack, γαλλ. craquer.

krächzen, συμφ. μὲ κράζειν. Παραβ. μὲ ächzen.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Kraft, die, δύναμις. Ἐκ τοῦ greifen, καθὼς τὸ ἀρχ. kracht ἀπὸ kriegen, πιάνειν, λαμβάνειν, παραβ. κρατεῖν.

Kragen, der, περιλαίμιον. Ἀπὸ ragen, ἐξέχειν.

krähen, μίμησις φωνῆς, συμφ. μὲ κράζειν.

Krahn, der, μηχανὴ διὰ φόρτωσιν καὶ ξεφόρτωσιν. Ἀπὸ γέρανος.

Kralle, die, ὄνυξ, ἀντὶ Klaue, ὅρα Kräuel, krumm.

Kram, der, μικρεμπόριον. Κατά τινας ἀπὸ klampen, klempern, θορυβεῖν, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῆς διαστροφῆς τοῦ λατ. merx, ὤνιον, γαλλ. marchandise ἢ τοῦ ὀνόμ. Mark, πάλαι ἐμπόριον, νῦν ἀγορά.

Krammets ἢ Wachholder-Baum, ἄκρευθος. Σύνθ. ἀπὸ Krammet καὶ Baum, Krammet (μον. εἰς σύνθ. Krammetsvogel, κίχλη, εὔχρηστον) ἀντὶ Kranawet, ἐκ τοῦ ἀρχ. Krana, (grün), πράσινος, καὶ Wed, ἀγγλ. Wood, θάμνος.

Krampe, die, ξάνιον, περόνη (εἰς οἰκοδομὰς) γαλλ. crampon, ἰταλ. rampo, ἀπὸ krumm.

Krampf, per, σπασμός. Ἀπὸ krumm, λατ. crampa γαλλ. crampe.

Kranich, der, γέρανος, μηχανὴ (ὅρα Krahn).

krank, ἀσθενὴς, ἐκ τοῦ ringen, rang, gerungen, παλαίειν, εἰς τὸν Ἡσύχιον· ἄκραγγης, ἀσθενὴς, κράγγης, ὑγιής.

Kranz, der, στέφανος, ὅρα kreis, Krone, rund.

Krapf, der ἢ Krapfen, εἶδος φαγητοῦ, λατ. craphus, κρηπίδες.

Krätze, die, ψῶρα. Ἀπὸ kratzen, ξύειν.

kratzen, ξύειν. Μίμησις ἤχου, λατ. radere, γαλλ. gratter, ἰταλ. grattare, χαράττειν.

Krauen, ξένειν (ὀλίγον). Ἀπὸ kratzen.

kraus, κροσσωτός. Παραβ. μὲ Kreis.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Kraut, das, βότανον, φυτὸν, λάχανον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **growan, gro,** φυτρόνειν, παραβ. **creare, gras.**

Krebs, der, κάβουρας, ἀστακός. Ἀπὸ **kriechen** ἕρπειν, λατ. **repere.**

Kreide, die, κιμωλία, λατ. **creta,** γαλλ. **craie,** σλαβ. **Kreida** ἀπὸ Κρήτη (νῆσος).

Kreis, der, κύκλος. Συμφωνεῖ μὲ **γύρος.**

kreischen, μίμησις ἤχου, λατ. **cruscire,** κρίζειν.

Kresse, die, κάρδαμον. Ἀπὸ τὸ λατ. **crisonium,** γαλλ. **cresson,** ἰταλ. **crescione.**

Kreuz, das, σταυρὸς, ῥάχη, ὀσφὺς (ἀνθρωπ. ζώων). Ἀπὸ τὸ λατ. **crux,** γαλλ. **croix,** περσ. **crusc.**

Kriebeln, ἕρπειν καὶ ξύειν. Ἀπὸ **krauen,** ἢ **kriechen.**

kriechen, ἕρπειν, (ἀνώμ. **kroch, gekrochen**). Μίμησις ἤχου, συμφ. μὲ τὸ λατ. **repere,** ἀγγλ. **to creep.**

Krieg, der, πόλεμος, ἀρχ. κραυγὴ, γαλλ. **eri.** Ἐκ τοῦ **schreien** (**schrie**) κράζειν, καθὼς τὸ λατ. **bellum** ἀπὸ **bellare** (ὅρα **kraft**).

kriegen, λαμβάνειν, (ὅρα **kraft**).

Krippe, die, φάτνη. Κατὰ τὸ λατιν. **gruppia.**

Krone, die, στέφανος. Ἀπὸ τὸ λατιν. **corona.**

Kropf, der, γογγρώνη, πρόλοβος. Ἀπὸ τὸ λατιν. **scrophulus.**

Kröte, die, φρῦνος, φούσαλος, ζάμπα. Ἀπὸ **kriechen,** ἕρπειν.

Krücke, die, βακτηρία, γεν. ῥάβδος καμπτή. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατιν. **croca,** καὶ κρύκος.

Krug, der, ὑδρία, στάμνα. Ἀρχ. λατ. **cruga,** εἶτα **corcha.**

Krume, die, ψιξ, (ἄρτου). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **cruman** συντρίβειν, ἀρχ. λατ. **crumenia,** κόκκος χρυσοῦ.

krumm, καμπύλος, κυρτός. Παραβ. μὲ τὸ λατ. **camurus, curvus,** μὲ καμάρα ὅρα **Krücke.**

Krüppel, der, ἀκρωτηριασμένος (ἄνθρωπος). Ἀπὸ **krumm.**

Kruspel, der, ὅρα **Knorpel** καὶ **Kruste.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Kruste, die, φλοιὸς ξηρὸς σκληρὸς, λεπίς. Συμφ. μὲ τὸ λατ. crusta, γαλλ. croûte.

Kübel, der, κάδος. Συμφ. μὲ τὸ cubellus, κιβώτιον.

Küche, die, μαγειρεῖον. Ἀπὸ kochen, λατ. coquere.

Kuchen, der, πλακούντιον. Ἀπὸ kochen.

Kufe, die, κάδος (διαφόρων εἰδῶν) ὅρα Kübel.

Kugel, die, σφαῖρα. Τὰ ὀνόματα Kaul, Kula, Kaule ἀντὶ Kugel παράγ. ἀπὸ kollern ἢ kullern, κυλέειν, ὅρα kollern.

Kuh, die, δάμαλις. Ὄνομα ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ζώου, περσ. gao, βοῦς.

kühl, δροσερός. Ἀπὸ kalt.

kühn, τολμηρός. Ἀρχ. chuan, chon, cün, chuen, ἀπὸ können, παραβ. κάων, χαίνος.

Kummer, der, λύπη, μέριμνα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kumen, στενάζειν.

kund, γνωστός. Ἀπὸ kennen ἢ können.

künftig, μέλλων. Ἀπὸ kommen, ὅρα Abkunft.

Kunkel, die, ῥώκα, (διὰ γνέσιμον). Εἰς τὴν ἀρχ. λατ. concula, γαλλ. quenouille, ἀπὸ κῶνος.

Kunst, die, τύχη. Ἀπὸ können, καθὼς Abkunft ἀπὸ kommen.

Kupfer, das, χαλκός. Ἀπὸ τὸ λατ. cuprum (aes Cyprium, μέταλλον ἀπὸ τὴν νῆσον Κύπρον).

Kuppe, die, ἀντὶ Koppe.

Kürass, der, θώραξ. Ἀπὸ τὸ γαλλ. cuirasse, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατ. coriaceus. δερμάτινος.

Kurbe, die, λαβὴ (κυλίνδρων, τροχῶν). Ἀπὸ τὸ λατιν. curvus, ὅρα krumm.

Kürbiss, der, κολοκύνθη. Ἀπὸ τὸ λατιν. cucurbita.

Kürschner, der, γουνοποιός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kursen λατ. crusina, crosina, γοῦνα, συμφ. μὲ cutis καὶ corium.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

kurz, κοντὸς, βραχύς. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **curtis,** μὲ τὸ γαλλ. **court.** μὲ κυρτός.

Küssen, φιλεῖν. Μίμησις ἤχου.

Küssen (ἢ **kissen**) **das,** προσκέφαλον, λατ. **cussinus,** γαλλ. **coussin,** ἀπὸ τὸ λατιν. **cutis,** δέρμα ὡς γενικὸν κάλυμμα.

Küste, die, παράλιον, γαλλ. **coste, côte,** ἀπὸ τὸ λατ. **costa,** πλευρά.

Küster, der, ἱεροφύλαξ. Ἀπὸ τὸ λατ. **custos** φύλαξ.

Kutsche, die, ἅμαξα (σκεπασμένη). Φαίνεται ληφθὲν ἀπὸ τὸ γαλλ. **coche.**

Kutte, die, χλαῖνα. Ἀπὸ τὸ λατ. **cotta,** παραβ. **cutis.**

L.

Lab, das, 1) πυτία· 2) τὸ ὀξὺ καὶ πυκτὸν γάλα εἰς τὸν ϛόμαχον ἀρνίων κ.τ.λ, διαλέκτ. ἀντὶ **Lab-Renne, Rinne, Rinsel, Gerinsel** ἀπὸ **gerinnen,** ὅθεν **Lab** ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. **lapire gerinnen.**

laben, τέρπειν, εὐφραίνειν. Τὰ πάλαι τρώγειν, ἀπὸ **leben,** ζῆν.

Lache, die, συμφωνεῖ μὲ λάκκος.

lachen, γελᾶν. Ἀρχ. **lahhan, hlahan,** μίμησις φωνῆς, συμφ. μὲ τὸ ἑβραϊκὸν **hla,** γέλως, μὲ τὸ σλαβ. **hlas** φωνὴ, μὲ γελάειν.

Lack, der, βερνίκιον, κόμμιον. Ἀραβ. **Lach,** περσ. **Lak,** ὅθεν καὶ τὸ λατ. **laca,** τὸ γαλλ. **laque.**

lăcken, τρέχειν, πηδᾶν, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, συμφωνεῖ μὲ λὰξ λακτίζειν.

Lackey, der, δοῦλος, ὑπηρέτης (εὐγενοῦς) γαλλ. **laquais,** ἰταλ. **lacche,** παράγ. ἀπὸ **läcken,** νῦν **laufen.**

Lade, die, κιβώτιον ἐν γένει, (μὲ ἢ χωρὶς κάλυμμα), ἀρχ. λατ. **ladus** καὶ **ladula,** παραβ. τὸ λατ. **claudere.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Περιφερειακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

laden, (ἀνώμ. lud, geladen) φορτόνειν, πληροῦν ὅπλον, ὅρα Last.

laden, καλῶ, προσκαλῶ. Ἀπὸ laut.

Laffe, der, κεχηνὼς, μωρὸς, (νέος). Συμφ. μὲ lahw, παιδίον, τῆς ἀραβ. γλώσσης.

Laffete, die, κυλλίβας (διευθέτης) κανονίου. Ἀπὸ τὸ γαλλ. l'affût.

Lägel, das, ἀγγεῖον χαμηλὸν ξύλινον ἐν εἴδει βαρελίου. Ἐκ τοῦ λατ. lagena, lagenula, λαγήνος, legula ligula εἶδος ἀγγείου.

Lahm, χωλὸς, πάλαι βουβὸς, ἀνόητος, ἄσχημος, Leme, πληγὴ, Lem, Limb, Leome, μέλος σώματος.

Lahn, der, σύρμα χρυσοῦ, ἀργύρου. Ἀπὸ glänzen στίλβειν.

Laib, ὅρα Leib.

Laich, ὅρα Leich.

Lakritze, die, σχημ. ἀπὸ γλυκύῤῥιζα.

lallen, (μίμησις φωνῆς) ψελλίζειν. Συμφ. μὲ λάλειν, λατ. lallare.

Lamm, das, ἀρνίον. Συμφ. μὲ ἀμνός.

Lampe, die, λύχνος. Παραβ. λάμπειν.

Land, das, ἤπειρος, χέρσος, ξηρὰ, γῆ, ἐξοχὴ, κράτος. Ἀρχ. Lad, συμφ. μὲ τὸ λατιν. latus.

lang, μακρός. Παραβ. μὲ τὸ λατιν. longus καὶ Land.

Lanze, die, δόρυ, λόγχη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα lanca, γαλλ. lancer, ῥίπτειν, ἢ ἀπὸ lang.

Lappen, der, ῥάκος, τεμάχιον, λατ. lobus, ἀπὸ λοβός.

Lärche, die ἢ Lerche, ἀγριοπιτυὰ (δένδρον) λατ. pinus, larix, ἀπὸ λάριξ.

Larifari, das, κενολογία. Ἐσχημ. ἀπὸ τὸ λατ. fari καὶ Lärm, ψόφος.

Lärm, der, θόρυβος, ταραχὴ, ψόφος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lören,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Αρχείο
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ὡς μίμησις ἤχου, φωνῆς, κατά τινας ἀπὸ τὸ ἰταλ. al arme, γαλλ. alarme.

Larve, die, προσωπεῖον, προσωπὶς, κάμπη. Ἀπὸ leer, κενός.

lass, ἀδύνατος, ῥάθυμος, γαλλ. lache, ἀπὸ τὸ λατ. lassus, παραβ. μὲ lassen.

lassen, ἁρμόζειν, στολίζειν, ἀποφαίνειν. Πάλαι laten, λεύσσω ὅρα Antlitz, παραβ. Licht, Glas.

lassen, ἀφίνειν, ἐπιτρέπειν, (ἀνώμ. liess, gelassen), γαλλ. laisser, ἰταλ. lasciare, ἐκ τοῦ λατ. lassus, laxare.

Last, die, βάρος, φορτίον, ἠθικὸν, φυσικὸν ἐλλάτωμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lotter, τὸ κακὸν, Laust, Last, βάρος, παραβ. λαίστη καὶ λαίσθη, καὶ verletzen, βλάπτειν, λατ. laedere.

Laster, das, κακία. Ἀπὸ Last, die, ἐλλάτωμα.

Laterne, die, φανός. Ἀπὸ τὸ λατ. laterna.

Latte, die, κάμαξ, χάραξ, στρωτὴρ (εἰς στέγας). Ἀπὸ Lade, die, λατ. ladus, latus.

Lattich, der, θρίδαξ. Συμφ. μὲ τὸ λατ. lactuca, παραβ. μὲ latus καὶ Blatt.

Latwerge, die, ἔκλειγμα. Ἀπὸ τὸ λατ. electuarium.

Latz, der, περιστήθιον γυναικῶν, ἱματίδιον. Ἀπὸ lass.

lau, χλιαρός. Λογ. εἰς τὸ λατ. lavare.

Laub, das, φύλλα, φύλλωμα. Διαλέκτ. Laab, Lab, εἶναι τὸ ἴδιον μὲ Lab, πυτία, πυκνότης, ὅθεν Labkraut, φυτὸν τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα πυτιάζουν τὸ γάλα.

Laube, die, σκιάς. Ἀπὸ Laub φύλλα.

Lauch, der, πράσον. Πάλαι Lök, Leac, συμφ. μὲ λάχανον.

lauern, ἐνεδρεύειν, σκοπεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lauen, ὁρᾶν, νῦν lugen, ὅρα Luchs.

laufen, τρέχειν (ἀνώμ. lief, gelaufen). Ἀρχ. lofen, lopen (ὅρα Galopp) συμφ. μὲ λαφθάζειν.

Lauge, die, στακτὴ κονία, ἀλυσίβα, λατ. lixivium, γαλλ. lessive, λογ. εἰς ἅλας καὶ λούειν, λατ. lavare.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

laügnen, ἀρνεῖσθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. laugen, κρύπτειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. latere.

Laune, die, διάθεσις τῆς ψυχῆς. Κατὰ τὸν ἐτυμολόγον Οὐάχτερον ἀπὸ ἐλαύνεσθαι, ἄλλοι τὴν ἀναφέρουσιν εἰς luna, σελήνη.

Laus, die, φθείρ. Ἀρχ. Lus, Louse, καθὼς καὶ Laus, εἶναι ἡ κατάληξις τοῦ λατ. pediculus.

lauschen, ὠτακουστεῖν, παρατηρεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. luzen ἐξ οὗ losen.

Laut, μεγαλόφωνος, πάλαι hlaut περίφημος καθαρός. Τὰ ἀρχαῖα lut, lout, clust, hlyst, τὸ σλαβικὸν hlas, μὲ τὴν σημασίαν ἀκούειν, φωνάζειν, φωνὴ, ἀναφέρονται εἰς κλύειν, κλυτός.

Laute, die, λύρα, λιθάρα. Ἀπὸ laut, ἀραβ. alaud.

laviren, λοξοδρομῶ (πλοῖα). Ἐκ τοῦ γαλλ. louvoyer.

Lawine, die, χιονοστιβάς. Ἀπὸ τὸ λατιν. labi, πίπτειν.

leben, ζῆν. Ἀρχ. liban, leban, lyfian, ἀγγλ. to live, συμφ. μὲ τὸ λατιν. vivere.

Leber, die, ἧπαρ. Ἀρχ. Lever, Lyfer, Liver, ἀπὸ Leben.

lechzen, διψᾶν, χαίνειν, δεινῶς ποθεῖν. Ἀπὸ Leck, der.

Leck, der, ῥῆγμα. Διαλέκτ. Lecke, Leak, συμφ. μὲ λακὶς, λείχειν.

lecken, λείχειν. Ἀπὸ Leck, der, λατ. lingere.

Leder, das, σκῦτος. Ἀρχ. Leed, Lid, Läder, κάλυμμα, ὅρα Lied.

ledig, κενὸς, γυμνὸς, ἄγαμος, ἐλεύθερος. Ἀρχ. lädig, ἀπὸ Lade, die, κιβώτιον κενόν.

leer, κενός. Πάλαι lare, gelaer, lär, συγγ. μὲ ledig.

Lefze, die, χεῖλος ἀντὶ Lippe. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Leffa.

Leg, ἀρχ. ἐπίῤῥ. χαμηλὸς, νῦν ἐκτὸς χρήσεως.

legen, βάλλειν. Ἀπὸ leg.

Lehen, das, τιμάριον, λατ. feudum. Ἀπὸ leihen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Lehm, der, πηλός. Διαλέκτ. **Lam**, **Lim**, **Loam**, ἐκ τοῦ λατ. limus, λύμα.

lehnen, ἀνακλίνειν. Πάλαι **hlinen**, **linen**, ἀγγλ. to lean, λατ. clinare, συμφ. μὲ κλίνειν, παραβ. μὲ **legen**, **liegen**.

lehren, διδάσκειν. Ἀρχ. leeren, laegan, φωνάζειν, δίδειν, διδάσκειν, μανθάνειν, καθὼς τὸ γαλλ. apprendre.

Leib, der καὶ **Laib**, σχῆμα ἄρτου. Ἀρχ. Lab καὶ Laib, ἀρχ. libum, leibo, ἀγγλ. loaf, σουϊδ. lef, σλαβ. chleba, ἄρτος, ἀπὸ laben, leben.

Leib, der, κορμὸς, σῶμα. Ἀρχ. lip ζωὴ, lichenam, σῶμα, ἀγγλ. life, ζωὴ, παράγ. ἀπὸ **Leben**.

Leichdorn, der, ἧλος (ποδῶν). Σύνθ. ἀπὸ **Leich** (πάλαι **Leik** σὰρξ, (ὅρα **Leiche**) καὶ **Dorn** ἄκανθος.

Leich, das, ᾠὰ τῶν ἰχθύων, βατράχων, ὅρα **leichen**.

Leiche, die, πτῶμα, νεκρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Leik, σὰρξ, ὅρα **Fleisch** καὶ **Leichnam**.

leichen, ὠὰ τίκτειν (ἰχθύων). Ἀντ' αὐτοῦ εὑρίσκεται **streichen** ἢ **geten** (γαλλ. jeter) ἀναφέρ. εἰς **liegen** κεῖσθαι ἢ **legen** βάλλειν.

Leichnam, der, πτῶμα, νεκρός. Σύνθ. ἀπὸ **Leiche** καὶ **nam**, ἐκ τοῦ ἀρχ. **hama**, καλύπτειν (ὅρα **heim**), ὁ ἐτυμολογος Οὐάχτερ μεταφράζει τὸ **Leichnam**, **Sterbliche Hütte**, καλύβη (domicilium terrenum et corporale), ἀντ' αὐτοῦ **sterbliche Hülle**, κάλυμμα.

leicht, ἐλαφρὸς, εὔκολος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. leich, licho, εὑρίσκ. εἰς πολλὰς γλ. οἷον, εἰς τὴν λατ. lis (puerilis) εἰς τὴν ἀγγλ. ly.

Leid, das, λύπη, ἄλγος, πένθος. Ἀρχ. Alaet, Leed, Led, (προσβολὴ τῆς αἰσθήσεως) κατὰ τὸ λατ. ῥῆμα laedere.

leiden, (ἀνώμ. litt, gelitten) ὑποφέρειν, πάσχειν. Ἀρχ. lidan, lidin, liden, καθὼς τὸ ἀρχ. bären, φέρειν κατὰ τὸ λατ. ferre, ὡσαύτως **leiden**, κατὰ τὴν παθ. μετοχ. latum.

Ελληνική Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

leihen, δανείζειν. Ἑβραϊκ. lavah, δανείζειν, ἐγχειρίζειν, ἀρχ. leihvan, ἐκ τοῦ ἀρχ. Law, Laf χείρ.

Leim, der, κόλλα. Ἀπὸ Lehm.

Lein, der, λινὸν, λατιν. linum.

Leinwand, die, λινόν. Σύνθ. ἀπὸ Lein καὶ Wad, ὕφασμα.

leise, ἥσυχος. Ἀρχ. liso, lise, μίμησις ἤχου, ἀπὸ flistern.

Leiste, die, ἄκρα, κράσπεδον, ταινία, φραγμός. Ἐκ τοῦ λατ. licia, lista, γαλλ. lices, le, lez.

Leisten, der, πάλαι μορφὴ ἐν γένει, νῦν καλοπόδιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Last, πέλμα ἢ ἀπὸ laistgan βαδίζειν, πατᾶν.

leisten, παρέχειν, δύνασθαι. Ἀρχ. laestan καὶ laestgan, βαδίζειν, (κατὰ χρέος, δύναμιν), συνδράμειν.

leiten, ἄγειν, ὁδηγεῖν. Ἀρχ. leithan, laedden βαδίζειν (ὅρα Leisten).

Lende, die, ἰσχίον. Ἀρχ. lancho, λατ. lumbus, γαλλ. longe συμφ. μὲ τὸ λατ. latus.

lenken, εὐθύνειν, διευθύνειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Länk, ἁρμὸς (ὅρα Gelenk).

Lenz, der, ἔαρ. Ἀπὸ glanz, glänzen, λάμψις, λάμπειν.

Lerche die, κορυδαλός. Ἀπὸ leeren, lären, φωνάζειν, ὅρα Lärm καὶ lehren, εἰς τὴν ὁλλανδ. γλ. Lauwerik, ἀπὸ laut καὶ werden.

lernen, μανθάνειν. Ἀπὸ lehren.

lesen (ἀνώμ. las, gelesen) συλλέγειν, ἀναγινώσκειν, παραδίδειν (ἀντὶ lehren) πάλαι, μεγαλοφώνως ἀναγινώσκειν, ψάλλειν, ὅθεν Messe lesen, γαλλ. dire la messe, λειτουργεῖν, συμφ. μὲ τὸ λατ. legere, καὶ μὲ λέγειν.

Letten, der, πηλὸς (κεραμέων). Ἀπὸ Klette ὅρα kleben.

letzen, εὐφραίνεσθαι. Κατὰ τὸ λατιν. laetari, laetus καθὼς getzen (ergötzen) ἀπὸ gaudere.

letzt, τελευταῖος. Ὑπερθετ. βαθμ. τὸ ἀρχ. lat βραδέως, συγκριτ. latern, ὑπερθετ. latest, συμφ. μὲ λοίσθιος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Leu, der, ὅρα Löwe.

leuchten, φέγγειν, λάμπειν. Ἀπὸ Licht, παραβ. λυχνεύειν.

Leumund, der, φήμη καλή, τὸ καλὸν ὄνομα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. leumen, ἠχεῖν, φωνάζειν, Hliumur, φωνή, λατ. clamor.

Leute, die, ἄνθρωποι ἐν γένει, ὑποτεταγμένοι (δοῦλοι, ὑρατιῶται) λαός. Ἐκ τοῦ leumen, (ὅρα Leumund) ἢ ἐκ τῆς σουϊδ. γλ. lyda, ὑπακούειν, παραβ. λαὸς, λειτός.

Ley ἢ lei, νῦν μόνον εἰς σύνθ. οἷον allerlei, συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. Leige, die, ὁδὸς, εἶδος, γένος. Ἀντὶ ley, πάλαι hand, νῦν μόνον εἰς allerhand, εὔχρηστον.

Leyer, die, ἀπὸ λύρη, λατ. lyra.

Licht, das, φῶς. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. lux καὶ μὲ λύχνος.

lichten, ἐλαφρόνειν, ξεφορτόνειν (πλοῖα) ἀνασύρειν, αἴρειν (τὴν ἄγκυραν) κενοῦν (βαρέλια). Ἀπὸ leicht, ἐλαφρός.

Liebden, τίτλος εἰς ἀλληλογραφίαν ἀρχόντων μεταξύ των. Ἀπὸ Lieb.

lieben, ἀγαπᾶν, φιλεῖν, ἐρᾶν, στέργειν. Ἀρχ. θέλγειν, κολακεύειν, θωπεύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. Laf ἢ Llav, χεὶρ, ὅθεν leeven εἰς τὴν σαξων. διάλ. φιλεῖν, ἀγαπᾶν καὶ δίδειν.

Lied, das, ᾄσμα, μέλος σώματος, ἄτομον, ἀντὶ Glied, εἰς σύνθ. Augenlied, βλέφαρον.

liederlich, ἄκοσμος, ἀμελὴς, ἄσωτος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. liede νῦν leicht.

liefern, χορηγεῖν. Πάλαι δίδειν, προσφέρειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. leeven, ἐκ τοῦ Laf, χεὶρ, (ὅρα lieben).

liegen, κεῖσθαι, (ἀνώμ. lag, gelegen), ἀπὸ legen, παραβ. λέγεσθαι, λέχεσθαι, λέχος, τὸ λατιν. lectum.

Lilie, die, κρῖνος. Ἀπὸ τὸ λατιν. lilium καὶ τοῦτο ἀπὸ λείριον.

Limone, die, κίτρον. Ἐκ τοῦ περσικ. limon.

Linde, die, φίλυρα. Εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. linda, ταινία δένειν, κυλινδεῖν ὅρα linde.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

linde, πρᾷος, ἁπαλὸς, μέτριος, ἐλαφρός. Ἀρχ. lind, lindo, len, συμφ. μὲ τὸ λατιν. lenis, levis, νῦν gelinde.

Lindern, πραΰνειν. Ἀπὸ linde, λατ. lenire.

lingen, ἐπιτυγχάνειν (ἀνώμ. lang, gelungen) ἄχρηστ. νῦν gelingen, ὅρα lang.

lings, κατάληξις, ἀντὶ lich.

link, ἀριστερός. Ἀρχ. lingg, lenk, lätta, κατὰ τὸ λατιν. laevus, λαιὸς καὶ winistra, winstra, λατιν. sinister.

Linse, die, φακὸς, φακῆ. Ἐκ τοῦ λατιν. lens.

Lippe, die, χεῖλος. Διαλέκτ. Leffa, (ὅρα Lefze) Läpp, Lap, Lip, περσ. Lab, λατ. labium.

Lispeln, τραυλίζειν, ψελλίζειν, ψιθυρίζειν, μίμησις ἤχου. Παρὰ Ἀριστοφάνει λίσπη γλῶσση.

List, die, πανουργία, δόλος, μηχάνημα. Ἀρχ. τέχνη, σοφία, ὅθεν Listar, Listmester, τεχνίτης, Gotes List, θεολογία, καλ. Arglist, (ὅρα arg), ἀπὸ λεύσσειν (ὀξυδερκεῖν) (ὅρα Antlitz).

Liste, die, κατάλογος. Ἐκ τοῦ λατιν. lista, γαλλ. liste.

Litze, die, ταινία, ἄκρα. Ἐκ τοῦ λατ. licium, ὅρα Leiste.

Livree, die, ἱματισμὸς τῶν θεραπόντων. Ἐκ τοῦ λατιν. liberare, γαλλ. livrer, χορηγεῖν, (ἐνδύματα, τροφὴν καὶ μισθόν).

loben, ἐπαινεῖν. Ἀρχ. ἐσημ. 1) κράζειν, βοᾷν, ὅρα Löwe· 2) λέγειν, μνημονεύειν, οἷον belobte Sache, εἰρημένον πρᾶγμα· 3) συγκατανεύειν, ἐπιτρέπειν, ἀρχ. lofwa, laubjan, ἐξ οὗ εἰσέτι ἐν χρήσει erlauben, ἐπιτρέπειν· 4) πιστεύειν, ὅθεν glauben· 5) ὑπόσχεσθαι, νῦν geloben, ὑπόσχεσθαι. Ἀρχ. loban, lobon, lauen, laven, συμφ. μὲ τὸ λατιν. laudare, γαλλ. louer.

Loch, das, τρῆμα, ὀπὴ (μεταφορ. λάκκος, φυλακὴ, δωμάτιον σκοτεινὸν, ἀκάθαρτον). Παραβ. μὲ λάκκος μὲ τὸ λατ. lacus, lacuna, locus.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Locke, die, βόστρυξ, ὅρα **Llocke,** παραβ. τὸ λατιν **defloccatus,** φαλακρός.

locken, δελεάζειν (διὰ φωνῆς). Παραβ. **frohlocken,** ἐσχημ. κατὰ τὸ λατιν. **lacio, lacui,** ἑλκύω, ἢ **allectare,** γαλλ. **allécher.**

locker, χαῦνος, ἀραιὸς, χαλαρὸς, ῥάθυμος. Ἀπὸ **Loch.**

loden, φύειν, ἀναφύειν (ταχέως). Ἄχρηστ. νῦν **schiessen, aufschiessen,** ἀναβαίνειν.

lodern, ἀναφλέγεσθαι. Ἀπὸ **loden.**

Löffel, der, κοχλιάριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Lof,** σκεῦος, ἀγγεῖον, ἐξ οὗ **Laf** ἢ **Llav,** χεὶρ, παραβ. τὸ λατ. **labrum, labellum, lavellum,** κοῖλον ἀγγεῖον.

Lohe, die, φλόξ. Ἀπὸ **loden.**

Lohn, der, μισθός. Ἀπὸ **lehen.**

Lolch, der, ζιζάνιον (φυτόν). Ἐκ τοῦ λατιν. **lolium.**

Loos, ὅρα **Los.**

Lorber, der ἢ **Lorbeere, die,** δάφνη. Ἐκ τοῦ λατ. **laurus.**

Los, das, κλῆρος, λάχος, μοῖρα. Διαλεκτ. **Hlot, lot,** γαλλ. **lot, loto,** ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι γερμ. ἔγραψαν εἰς ῥάβδους, παράγ. ἀπὸ **Latte, Leiste.**

los, ὡς ἀρχ. συλλ = ἄγε, ἐμπρὸς, ὡς καταληκ. = (χέρησις). Ἀπὸ **lass** ἢ **lassen.**

löschen, σβαίνειν. Μίμησις ἤχου, προερχομένου ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος.

lösen, λύειν. Ἀπὸ **los.**

Loth, das, βάρος, (ὅρα **Bleiloth**), σταθμὸς, ἡμιούγγιον. Ἀρχ. **Laede, Leade,** ἀγγλ. **Lead,** βάρος καὶ μόλυβδος, ἀπὸ **laden** ἢ **Last.**

Lothse, der, ναύκληρος. Ἀπὸ **Loth,** βάρος (**Bleiloth**) μὲ τὸ ὁποῖον ἐξετάζει τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

Lotterbube, der, οὐδενὸς ἄξιος, κάκιστος, πονηρός. Σύνθ. ἐκ **Lotter** (**loter**) κακία (ὅρα **Laster**) καὶ **Bube.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Lotterie, die, λοταρία. Ἐκ τοῦ ἰταλ. lotteria ὅρα Los, das.

Löwe, der, λέων. Ἀπὸ laven, leuen, βρυχᾶσθαι ὅθεν καὶ Leu ἀντὶ Löwe, (ὅρα loben).

Luchs, der, συμφ. μὲ λύγξ. Παράγ. ἀπὸ lugen, ὑποβλέπειν, ὀξυδερκεῖν.

Lücke, die, ἀραίωμα, χωρίον κενὸν, ὀπή. Ἀπὸ lugen ὅρα Luchs, παραβ. Loch.

Luder, das, πτῶμα. Ἐκ τοῦ Lotter, ὅρα Lotterbube.

Luft, die, ἀήρ. Ἀρχ. Lucht, ἀὴρ, φῶς ἐκ τοῦ leicht.

lügen, ψεύδεσθαι (ἀνώμ. log, gelogen). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lauan, laugen, lechu, κρύπτειν, λατ. latere, ὅρα läugnen.

Luke, die, ὀπὴ (εἰς στέγας, εἰς τὸ κατάστρωμα πλοίου, μὲ ἐπίβλημα συρτὸν), ἀπὸ Lücke.

Lümmel, der, ἄνθρωπος (μᾶλλον νέος) ἀπαίδευτος, ἀγροῖκος, ἀπὸ Klumpen.

Lump, der, ἄνθρωπος κακοήθης, ἄτιμος, ἀνάξιος. Ἀπὸ Lumpen.

Lumpen, der, ῥάκος. Ἀπὸ Lappen.

Lunge, die, πνεύμων. Διαλέκτ. Lumpe, Lumpel, Lunt καὶ Plunne, ἀπὸ Lumpen.

Lunte, die, φιτίλι (ἐπὶ ῥάβδου διὰ κανόνια). Ἀπὸ Lumpen, ῥάκη.

Lust, die, ἐπιθυμία, τέρψις, χαρὰ, ἡδονή. Ἀρχ. lustida, ἀγγλ. Lust, φαίνεται ἐκ τοῦ λατ. laeticia, voluptas.

M.

machen, ποιεῖν. Ἀρχ. machen, gimachon, maken, macan, συμφ. μὲ μοχθεῖν, μηχανὴ, δορ. μάχανα, ἀρχ. ἀντ' αὐτοῦ wegen, κινεῖν, ποιεῖν, ὅθεν δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ λατ. facere καὶ movere.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Macht, die, ἐξουσία, δύναμις. Ἀπὸ **mögen**, δύνασθαι, συγγ. μὲ τὸ λατ. **Majestas, magister** καὶ μέγας.

Mädchen, das, κοράσιον, (ὅρα **Magd**).

Made, die, εὐλὴ, σκώληξ, ἕνεκα τῆς εὐκινησίας ἴσως ἀπὸ **machen**, ἢ ἀπὸ **Matte**, μέρος ὑγρὸν, λιβάδιον.

Magazin, das, ἀποθήκη. Ἀραβ. **Almazen**, περσ. **Magzen**, ἑβραϊκ. **Machzen**, τόπος ἢ οἶκος ἢ δῶμα διὰ ἐφόδια διαφόρων εἰδῶν.

Magd, die, θεράπαινα, συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. **Magad**, (ὑποκορ. **Maidchen, Mädchen**). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Magus** ἢ **Mage** ἢ **Mag**, τέκνον, μετὰ ταῦτα κοράσιον.

Magen, der, στόμαχος. Ἀπὸ **machen** ἀναλογ. μὲ **wegen, megen**, κινεῖν.

mager, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ἄσαρκος. Συμφ. μὲ μικρὸς, λατ. **macer**, παραβ. μακρός.

mähen, θερίζειν, κόπτειν, ἐκριζόνειν, ῥίπτειν. Συμφ. μὲ ἄμμααν, ἄπαμαν, ἄμη (δρέπανον) ἄμητος (θέρος) μὲ τὸ λατ. **messis** θέρος.

Mahl, das ἢ **Mal**, πάλαι ἕνωσις νῦν μόνον εἰς συνθ. οἷον **Gemahl** σύζυγος καὶ **Mahlschatz** προῖξ, **Grabmal**, ἐπιτάφιον, κ.τ.λ, ἀπὸ **machen**.

Mahl, das, γεῦμα. Διαλέκτ. **Males**, πᾶν εἶδος τροφῆς, πλακούντιον, ἀνήκει εἰς τὸ **mahlen**, ἀλέθειν.

mahlen, ζωγραφεῖν. Παράγεται σλαβ. **malowati**, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **meljan**, γράφειν.

mahlen, ἀλέθειν (παθ. μετοχὴ **gemahlen**). Συμφ. μὲ μύλλειν, ἡ ῥίζα **mah** εὑρίσ. εἰς τὰς ἀνατολ. καὶ εὐρωπ. γλωσ. πρὸς τούτοις παραβ. **machen**.

Mähne, die, χαίτη. Κατά τινας ἀπὸ μάννος ἢ μάνος, κόσμημα λαιμοῦ, **Manke**, εἰς τοὺς σουϊδ. λαιμὸς τοῦ ἵππου.

mahnen, νουθετεῖν, ὑπενθυμίζειν. Πάλαι ἐσημ. σύρειν, ὅθεν **Mahndochsen** καματεροὶ βῶες, κινεῖν εἰς τὸ ἔργον, ἐπο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριάδνη - Κρητική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

μένος ὁδηγεῖν λατ. minare, γαλλ. mener παρακινεῖν, παραβ. μὲ τὸ λατ. monere καὶ μνάειν.

Mährchen, das, μῦθος. Ὑποκορ. τοῦ Mähre, μῦθος.

Mähre, die, πάλαι ἵππος, ὡραῖος ἵππος, καὶ Mahr ἢ Mar, ὅθεν Marstall ἱπποστάσιον, νῦν ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος ἵππος, ἀρχ. ὄνομα εἰς τὸν Παυσανίαν μάρκαν ἵππος.

Mähre, die, μῦθος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. mer ἢ mahr, περίφημος, ἢ τοῦ merjan (ᾄδη τὸ ἔτος 380) ἀναγγέλειν.

Makel, der, κηλίς. Ἐκ τοῦ λατ. macula.

mäkeln, μεσιτεύειν. Ἀπὸ machen, ὑπὸ σημ. ἐνόνειν (ὅρα καὶ Gemahl) γαλλ. maquereau, μεσίτης.

maledeihen, (μόνον εἰς vermaledeihen) καταρῶμαι. Ἐκ τοῦ λατ. maledicere.

Malter, der, λάσπη, πηλὸς (τῶν κτιστῶν). Ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.

Malter, das, μέτρον γεννημάτων, ξύλων, καὶ ὁ ἀριθ. 15 (ὅρα Mandel). Ἀπὸ mahlen.

Malz, das, κριθὴ ἡ διὰ τὴν ζυθοποιΐαν βεβρεγμένη. Ἀπὸ mahlen, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ mollis, μαλακὸς, συμφ. μαλθόειν, μαλακένω.

Mamma, die, μήτηρ (ὅρα Amme) μάμμα.

Mämme, die, πάλαι μήτηρ, νῦν μετὰ ἐπιθέτου, οἷον feige Mämme ἀντ' αὐτοῦ, altes Weib γραῖα.

Mammon, der, πλοῦτος. Ἀπὸ μαιμόειν, σφοδρῶς ἐπιθυμεῖν, ὅθεν Mammonsknecht, δοῦλος χρημάτων.

Man, τις, γαλλ. on. Ἀπὸ Mann (πάλαι Man ἄνθρωπος, πολύς).

mancher, τις. Ἀπὸ Menge, πλῆθος, μὲ σημ. πληθ. ἀριθ. εἰς τὰς σλαβ. διαλέκτ. mnogo, mnohy, τινες. Τὸ ἀρχ. man σημαίνει πολὺ (ὅρα man) καὶ μὲ τὴν κατάληξιν ig ἢ ige, manig ἢ manige (ὅρα mannigfaltig) ἐξ οὗ κατὰ συγκοπὴν Menge, πλῆθος.

Mandel, die, ἀριθμὸς 15 (πραγμάτων διαφόρων). Ἀπὸ τὸ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

λατ. manus, χειρ, ἀρχ. ὅσα δύναταί τις νὰ λάβῃ εἰς τὴν χεῖρα, δράγμα, χοῦφτα.

Mandel, die, ἀμύγδαλον. Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ.

Mangel, στέρησις. Τὸ ἀρχ. mank σημαίνει ἀκρωτηριασμένος, χολὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. mancus μονόχειρ.

Mann, der, ἀνὴρ, πάλαι manno, ἀγγλ. Man. Κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. moa, νῦν mögen, δύνασθαι, συμφ. μὲ τὸ σλαβ. Muz ἀνὴρ, moc, δύναμις, moci, δύμαι. Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ mein, περσ. men ἐμὸς, ἐξ οὗ καὶ Mensch, ἄνθρωπος.

mannigfaltig, ποικίλος, ὅρα mancher.

Mantel, der, μανδύας. Ἀπὸ τὸ λατ. mantelium ἢ mantellum.

Marder, der, νηφίτζα. Ἐκ τοῦ λατ. martes.

Märgel, der, ἄργιλος. Ἐκ τοῦ ἰδίου.

Mark, das, μυελός. Ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ μαλακοῦ ἀνήκει εἰς Märgel, Mörtel.

Mark, die, σημεῖον, ὅριον, τὸ σημειωθὲν πρᾶγμα, ζύγιον (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου). Ἐκ τοῦ ἑβραϊκ. marak, ἢ τοῦ περσ. Marz, σημειόνειν, διὰ πυρρὸς, χρώματος ἢ ἄλλης ὕλης, ὅθεν Brandmark (ὅρα Brand).

Marketender, der, παντοπώλης στρατοπέδου. Ἀπὸ τὸ λατ. mercari, ἰταλ. mercantare, ἐμπορεύεσθαι.

Markgraf, der, συνθ. ἀπὸ Mark καὶ Graf, κόμης, διοικητὴς, νῦν τίτλος τὸ γαλλ. Marquis.

Markt, der, ἀγορὰ, ἐμπορικὴ πανήγυρις Ἀπὸ τὸ λατ. merx, ὅρα Kram.

Marter, die, βάσανος. Ἀπὸ μαρτυρῶ.

Maschine, die, μηχανὴ, λατ. machina, (ὅρα machen).

Maser, der, κηλίδες ἢ φλέβες τοῦ ξύλου, καὶ Maser, die, κηλίδες εἰς τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ ἀνθρώπου μετὰ νόσον τινα, οἷον τὰς εὐλογίας, ὅρα Mal.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Mass, das, μέτρον, ὅρα **messen**.

Mast, der, ἱστός. Ἀπὸ τὸ λατ. **malus** ἱστός.

Mast, die, σιτεία, κτηνοτροφία. Συμφ. μὲ μάσθειν, μαστός.

Matratze, die, στρῶμα. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. **materazzo**.

Matrose, der, ναύτης, γαλλ. **matelot**. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Mat** σύντροφος.

matt, ἀδύνατος, κατάκοπος, (ὅρα **müde**, **Mühe**) **Matt** ἐλλάτωσις τῶν δυνάμεων, παραγ. ἀπὸ **ma**, **mä**, χαμηλὸς, ὑγρὸς, παραβ. **Matte**, λιβάδιον, **Meer**, θάλασσα, **Moor** βάλτος.

Mauer, die, τοῖχος. Ἀπὸ τὸ λατ. **murus**, **mauern**, **murare**.

Maul, das, στόμα (ἰδίως τῶν τετραπόδων ζώων). Διαλέκτ. **Muul**, **Muhle**, **mulen**, ἀνήκει εἰς τὸ **mahlen**, μύλλειν.

Maulaffe, der, βλὰξ, χάσκαξ. Σύνθ. ἀπὸ **Maul** καὶ **offen**, ἀνοικτός.

Maulbeere, die, συκάμινον. Πάλαι **Mourbeere**, **Muulbere**, ἀπὸ μόρος.

Maulesel, der, ἡμίονος. Ἀπὸ τὸ λατ. **mulus** ζῷον, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς μύλους μετεχειρ. ἀντὶ ἵππων καὶ **Esel**, ὄνος, τὸ πρῶτον μέρος τῆς συνθ. ἀπὸ **mahlen**, ἀλέθειν.

Maulthier, das, ἡμίονος, ἀντὶ **Mahlthier**, **Maulesel**.

Maulwurf, der, ἀσπάλαξ. Σύνθ. ἀπὸ **Maul** καὶ **werfen** (**Wurf** ῥίψιμον) τουτέστι μὲ τὸ στόμα ἀνορύττειν, ἰδιότης τούτου τοῦ ζώου.

Maus, die, ἀπὸ μῦς.

mausen, ἁλάσσειν τὰ πτερά. Ἀναμφ. ἀπὸ τὸ λατ. **mutare**, (**pennas**).

Mauth, die, τελώνιον καὶ τέλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **muthen**, ζητεῖν, μισθοδοτεῖν, ἐξ οὗ **Miethe**.

Mai, der ἢ **Wonnemonath**, Μάϊος, ἀνθοδέσμις. Ἀπὸ τὸ λατ. **mago**, **ere**, **mactus**, **magnus**, ὅθεν **Deus majus**, **majus-a**, **um**, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν τοῦ Μαΐου λαμπρότητα, οἷον, κλάδοι, ἄνθη, κ.τ.λ, **Wonnemonath**, μὴν ἡδονῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛ. ΠΟΛΙΚΕΣ
Αρμενική Κοινότητα
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

meckern, φωνὴ τῶν αἰγῶν. Συμφ. μὲ μηκᾶσθαι.

Meer, das, θάλασσα. Συμφ. μὲ τὸ λατ. mare, σλαβ. môre.

Mehl, das, ἄλευρον. Ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.

mehr, περισσότερον, μείζων. Διαλέκτ. mer, meera, mera, more, mare, ὁ θετικὸς νῦν ἄχρηστος me (ἢ ma, mo), πολὺς (ὅρα Man) μέγας.

meiden, (ἀνώμ. mied, gemieden) ἀποφεύγειν, (πάλαι περιτέμνειν). Ἐκ τοῦ mähen, metere, νὰ παραβ. τὸ λατ. vitare.

Meier, der, οἰκονόμος, ἐπιστάτης. Συμφ. μὲ τὸ λατ. major γαλλ. Maire, ἡ ρίζα εἶναι me, (ὅρα mehr, Meister).

Meile die, μίλλιον. Ἀπὸ τὸ λατ. milliare, δηλ. μέτρον χιλίων βημάτων.

mein, ἐμὸς, meus, γαλλ. mon, mien, σλαβ. moy, συμφ. εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Meineid, der, ἐπιορκία. Σύνθ. ἀπὸ Mein (πάλαι maen, man, κακὸς, ἄπιστος, ψευδὲς) καὶ Eid, ὅρκος, παραβ. τὸ λατ. mendum, mendax καὶ μαίνομαι.

Meinen, νομίζειν, γνώμην δίδειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. mens.

Meister, ἄριστος, ὁ πρῶτος, διδάσκαλος. Συμφ. μὲν μὲ τὸ λατ. magister, παράγ. δὲ ἀπὸ τὸν ὑπερθετ. βαθμ. meist (ὅρα mehr).

melden, ἀναφέρειν, ὅρα Mal, ὑπὸ τὴν σημασίαν ὁμιλεῖν, μέλος.

melken, συμφ. μὲ τὸ λατ. mulgare καὶ ἀμέλγειν.

Melone, die, μηλόπεπον, πεπόνιον, ἰταλ. Melopepo. Κατά τινας ἀπὸ τὴν νῆσον Μῆλον, μᾶλλον ἐλήφθη ἀπὸ μέλι.

Memme, die, ὅρα Mämme.

Menge, die, πλῆθος, ὅρα mancher.

Mensch, der, ἄνθρωπος, ὅρα Mann.

merken, σημειόνειν, ὅρα Mark, σημεῖον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Messe, die, λειτουργία. Διαλέκτ. **Mette** ἀπὸ τὸ λατ. **Missa (mittere, misi, missum).**

messen, (ἀνώμ. **mass gemessen**) μετρεῖν, λατ. **metiri** ἐκ τῆς ἑλλ. ἢ λατ. γλώσσης.

Messer, das, ξίφος, μάχαιρα, ὅπλον, σλαβ. **Metsch,** ἁπλοῦν ἐργαλεῖον. Ἀπὸ **Messen.**

Messing, das, πάφυλος, μίγμα ἐκ χαλκοῦ καὶ τζίγκου ἀντὶ **Mischling.** Ἀπὸ **mischen,** μιγνύειν.

Messner, der, ἱεροφύλαξ. Ἀπὸ **Messe.**

Meth, der οἰνόμελι, ποτὸν τῶν σλαβ. λαῶν. Ἀπὸ **Med,** μέλι, τῆς σλαβ. γλώσσης.

Mette, die, λειτουργεία, ὄρθρος. Ἀπὸ τὸ λατ. **matutinus, cantus.**

Metze, die, πόρνη. Παλαι πρόσωπον ἀνύπανδρον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀγγλ. **Mis.**

metzeln, σφάζειν. Ἀπὸ **mähen,** τὸ ἀρχ. **Mett** κρέας.

Metzger, der, κρεοπώλης. Ἀπὸ **Mett,** κρέας, **Fleischer** ἀπὸ **Fleisch.**

Meute, die, ἀριθ. 50—60 κυνῶν κυνηγ. ἐκ τοῦ γαλλ. **Meute.**

Meuterei, die, στάσις, ταραχὴ, συνωμοσία, γαλλ. **Emeute.**

Miene, die, σχῆμα προσώπου. Ἀπὸ **meinen,** νομίζειν, γνωμοδοτεῖν.

Miethe, die, ἐνοίκιον. Συμφ. μὲ μισθός.

Milbe, die, σκόρος. πάλαι **Möl.** Ἀπὸ **mahlen,** τρίβειν.

Milch, die, γάλα. Ἐκ τῆς ἰδιότ. συμφ. μὲ μείλιχος, λατ. **mollis,** γερμ. **milde,** καὶ μὲ ἀμέλγειν, λατ. **mulgare.**

milde, πράως, ὄρα **Milch.**

Milz, die, σπλήν. Λογίζεται εἰς **milde,** ἀλβαν. μαλτζί.

minder, μεῖον, ἧττον. Συγκριτ. βαθμ. τοῦ ἀρχ. **min,** συμφ. μὲ τὸ λατ. **minor, minus,** μὲ τὸ γαλλ. **moindre.**

Minne, die, ἄχρηστος ἀντὶ **Liebe,** ἔρως. Ἀπὸ **meinen.**

Minute, die, λεπτὸν, (ὥρας). Ἀπὸ τὸ λατ. **minus, minutus.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

mischen, μιγνύειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. miscere.

Mispel, die, ἐκ τοῦ μέσπιλη, μέσπιλον.

Miss, εἰς συνθ. δυσ, μη, συμφ. μὲ τὸ λατ. dis, μὲ τὸ γαλλ. me ἢ mal.

missen, στεροῦμαι, ὅρα miss.

misslingen, ὅρα miss καὶ lingen.

Mist, der, κόπρος (ὅρα Dünger). Ἀπὸ mischen, μιγνύειν, ἀναλογ. μὲ mästen, σιτεύειν, τὸ ἀρχ. Mast, ὑπόλοιπον τροφῆς, νομῆς.

mit, πρόθεσις. Συμφ. μὲ μὲ, μετά.

Mittel, das, μέσον, λατ. medium, παραβ. mit.

Mode, die, τρόπος, ἔθος. Ἀπὸ τὸ λατ. modus, τρόπος.

Moder, der, σαπρότης. Συμφ. μὲ μυδάω, λατ. mador, madidus.

mögen, βούλομαι, δύναμαι (ἀνώμ. mochte, mögen). Ἀρχ. moa, συμφ. μὲ μέγας (ὅρα Mann).

Mohn, der, μήκων. Συμφ. μὲ ἑλλ. ὄνομα.

Mohr, der, ἄραψ. Ἀπὸ τὸ λατ. maurus.

Möhre, die, ἢ gelbe Rübe, δαῦλος, Mrkew, λογ. εἰς Mark, Moor, (γαλλ. carotte, ἐκ τοῦ ἀρχ. Kaerr, βάλτος, καὶ Rot ῥίζα).

Molch, der, σαλαμάνδρα. Ἕνεκα τοῦ πολυχρ. δέρμ. λογ. εἰς τὸ Mahl.

Molken, die, ὀρρός. Ἀπὸ melken, ἀλμέγω.

Monath, der, μήν. Ἀπὸ Mond, σελήνη.

Mönch, der, ἀπὸ μοναχός.

Mond, der, σελήνη, μήν. Ἀρχ. mana, mano, mona, ἐκ τοῦ moon, maon, μήνη, δορ. μάνα. Κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ λατ. movere, ἕνεκα τῶν διαφόρων φάσεων τῆς σελήνης.

Montag, der, ἡ δευτέρα (ἡμέρα τῆς ἑβδομ.). Σύνθ. ἐκ τοῦ Mond καὶ Tag, λατ. dies lunae.

Montur, die, ἱματισμὸς (στρατιωτ.). Ἀπὸ τὸ γαλλ. monture.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Moor, das, βάλτος. Λογ. εἰς τὰ παράγωγα τοῦ Meer, mehr.

Moos, das, βρύον. Ὡς τὸ Moor.

Mops, der, εἶδος σκύλου. Ἀπὸ τὸ ἀγγλ. Mop, δύσμορφος.

Morast, der, βάλτος, ἕλος, Moor.

Mord, der, φόνος. Ἀναφέρ. εἰς τὸ λατ. mors, θάνατος.

Morgen, der, αὐγὴ, ἀνατολή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. merran (νῦν mehren) αὐξάνειν, καθὼς τὸ λατ. cras ἀπὸ crescere.

Morgen, der, στρέμμα μέρος γῆς, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καλλιεργῇ τις εἰς ἡμίσειαν ἡμέραν.

morsch, σαθρός. Ἀπὸ Moder.

Mörser, der, γουδίον, ὅλμος. Διαλέκ. Mortel, Mordir, Mörtel, γαλλ. mortier, ἀπὸ τὸ λατ. mortare, συντρίβειν.

Mörtel, der, πηλὸς (τῶν κτιστῶν), ὅρα Mörser.

Most, der, τρὺξ (ἐκ μήλων κ.τ.λ.). Ἐκ τοῦ λατ. mustum.

Motte, die, σκόρος (ἀντ' αὐτοῦ Schaben). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. maten, καταβιβρώσκειν, mahlen (ὅρα Milbe).

Mücke, die, κώνωψ. Διαλέκτ. Mygga, Midge, Maucha, Mucha, ἀπὸ μυῖα, λατ. musca.

müde, κατάκοπος. Ἀρχ. muade, muode, muothe, modur, συμφ. μὲ μοχθηρὸς, ὅρα matt.

mühen, μοχθεῖν, μόγειν, ὅρα müde.

Mühle, die, συμφ. μὲ μῦλος, μύλη. Ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.

Muhme, die ἢ Base, θεία. Διαλέκτ. Mam, ἀπὸ Mama.

Mulde, die, σκάφη, ὅρα Malter.

Mumie, die, μούμια. Ἀπὸ τὸ ἀραβ. Muma, κυρός.

Mumme, die, προσωπίς. Ἀπὸ μιμοῦμαι, μορμῶ.

Mund, der, στόμα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. munen μασᾶν, παραβ. τὸ λατ. manducare.

Münster, der, μητρόπολις. Ἐκ τοῦ λατ. Monasterium, μοναστήριον.

munter, ἄγρυπνος. Ἀπὸ mähen ἢ mahnen.

Münze, die, νόμισμα. Ἐκ τοῦ λατ. moneta.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

mürbe, ἅπαλὸς, σαθρός. Τὰ ἀρχ. mar, mür, moer, τὸ γαλλ. meur, συμφ. μὲ τὸ λατ. marcidus.

Muschel, die, κόγχη (Mollusken). Ἀπὸ τὸ λατιν. mollesco, μαλακίζειν.

Muskel, der, μῦς.

Muskete, die, τουφέκιον τῶν πεζῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ γαλλ. musquet, ἰταλ. Moschetto, εἶδος ἱέρακος (τὸ πάλαι εἶχον τὰ πυρόβολα διαφ. ὀνομ. ζώων).

Musse, die, σχολὴ, ἀργία. Τὰ ἀρχ. muaze, muozu, συμφ. μὲ τὸ λατ. otium, ἀνάπαυσις, ἀναφερ. εἰς τὸ ἰταλ. musare, τὸ γαλλ. muser καὶ amuser, εἰς μοῦσα.

müssen, ὀφείλειν. Πάλαι δύνασθαι, παραγ. ἐκ τοῦ mögen.

Muster, das, δεῖγμα. Ἀπὸ τὸ λατ. monstrare.

Muth, der, διάθεσις τῆς ψυχῆς, θάῤῥος. Ἀναφερ. εἰς τὸ λατ. movere, motus, (animi).

Mutter, die, ἐκ τοῦ ὀνόμ. μήτηρ.

Mütze, die, κάλυμμα κεφαλῆς. Ἀπὸ μίτρα.

N.

Nabe, die, κοῖλος κύλινδρος τοῦ τροχοῦ, κόμβος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. nave, naf, navel, τὸ κοῖλον καὶ ἐξέχον (ὅρα Napf).

Nabel, der, ὀμφαλός. Ἀπὸ Nabe.

nach, πρὸς, περὶ, διὰ, κατά. Ἐκ τοῦ nahe, πλησίον.

nachäffen, πιθηκίζειν. Σύνθ. ἀπὸ nach καὶ äffen (Affe).

nachahmen, μιμοῦμαι. Τὸ ἐκτὸς χρησ. ahmen, συμφ. μὲ τὸ λατ. imari.

Nachbar, der, γείτων. Ἐκ τοῦ nahe, πλησίον, καὶ bauen κτίζειν, δηλ. Nahebauer, Nachba

Nacht, die, νὺξ, λατιν. nox, noctis.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Nachtigall, die, ἀηδών. Σύνθ. ἀπὸ **Nacht,** νὺξ καὶ **gällen,** ἠχεῖν.

Nacken, der, τράχηλος. Ἀπὸ **neigen** κλίνειν, ὅρα **Genick.**

Nacket ἢ **nackt,** καὶ **nackend,** γυμνός. Ἀρχ. **nag, nakot, nahhut,** λογ. μὲν εἰς τὸ λατ. **nudus** (νῆδος) ἀλλὰ παραγ. ἀπὸ **Nacken,** τὸ ἀρχ. **Nacke,** γυμνὸν δέρμα.

Nadel, die, βελόνη. Ἀναφέρ. εἰς τὸ ῥῆμα νύττειν.

Nagel, der, ὄνυξ (ὄνυχος), καρφίον λατ. **unguis,** εἰς ἃ εὑρίσκεται ὁμοιότ. ἡ ῥίζα **nag** παραγ. ἀπὸ **nagen,** νύγειν.

nagen, ροκανίζειν. Παραβ. μὲ κναίειν, χναύειν, νύγειν.

nahe, πλησίον. Ἀρχ. **nah, nau,** συγκριτ. **näger,** ὑπερθετ. **nägst,** ἀπὸ **nau** (ὅρα **genau**).

nähen, ῥάπτειν. Συμφ. μὲ νέειν, νήδειν, μὲ τὸ λατ. **nectere,** καὶ **nahe.**

Nahme, der, ὄνομα. Ἐκ τοῦ λατ. **nomen,** γραφ. **Name,** ἢ **Namen.**

nahmlich, ὁ αὐτὸς, οἷον, δηλαδὴ, λατ. **nempe.** Ἀπὸ τὸ ἀνώμ. ῥῆμα **nehmen** (**nahm, genommen,** λαμβάνειν).

nähren, τρέφειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **nutrire,** γαλλ. **nourrir.**

Naht, ἢ Nath, die, ῥαφή. Ἀπὸ **nähen.**

naïv, ἀφελὴς, αὐτοφυής. Συμφ. μὲ τὸ γαλλ. **naïv,** παράγ. ἀπὸ τὸ λατ. **nativus.**

Napf, der, πινάκιον. Ἀρχ. **Naff, Nabe,** συμφ. μὲ τὸ λατ. **navis.**

Narbe, die, οὐλή. Ἀρχ. **arr, Aer, Arve,** παραγ. ἀπὸ τὸ λατ. **arare.**

Narr, der, μωρός. Ἡ πηγὴ ἄγνωστος, κατά τινας ἀπὸ τὸ λατ. **narrare,** ἀλβαν. ἤμαρρα, τρελός.

naschen, λιχνεύειν. Ἀρχ. **nasen, natschen** καὶ **schmatzen,** εἶναι μίμησις ἤχου τὸν ὁποῖον ἡ γλῶσσα καὶ ἡ πνοὴ προξενοῦν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Nase, die, ῥὶς, γαλλ. nez, σλαϐ. nos, ἀπὸ τὸ λατ. nasus, ἢ nares, παραϐ. naschen.

nass, ὑγρός. Ἀρχ. nat, natt, συμφ. μὲ νότιος, νότος, καὶ τὸ λατ. natare.

Natter, die, ἔχιδνα, ἐνυδρίς. Ἀπὸ nass, ὅρα Otter.

Natur, die, φύσις. Ἀπὸ τὸ λατ. natura.

Nebel, der, ὁμίχλη. Συμφ. μὲ τὸ λατ. nuba, τὸ σλαϐ nebe, καὶ μὲ νεφέλη.

neben, πλησίον, σιμά. Συγκοπὴ τοῦ nahe bei, λατ. pene.

nebst, ὁμοῦ. Ἀπὸ neben.

necken, πειράζειν. Ἐκ τοῦ nagen.

Neffe, der, ἀνεψιὸς, λατ. nepos. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Nef, Neve, συγγενὴς ἐξ αἵματος.

Neger, der, ὁ μαῦρος, ἄραψ. Ἀπὸ τὸ λατ. niger.

nehmen, λαμϐάνειν. Ἀπὸ τὸ nahe, ἀρχ. ῥῆμα nahemen, συγκοπὴ nehmen.

Neid, der, φθόνος. Ἀρχ. nühtan ἐξ οὗ nöthen, ἐπιθυμῶ, παραϐ. τὸ λατ. odiens.

neigen, κλίνειν. Ὁμοιάζει μὲ νεύειν, ὅρα beugen.

Nein, οὐχί. Διαλέκτ. ne, ni, no, ἐκ τοῦ nicht.

Nelke, die, καρυόφυλλον. Συγκοπὴ τοῦ ὑποκορ. Nägelchen, ἀπὸ Nagel.

nennen, ὀνομάζειν (ἀνώμ. nannte, genannt). Ἀρχ. nahmen, benahmsen, nömen, ἐκ τοῦ λατ. nomen.

Nerve, der, ἀπὸ τὸ λατ. nervus, νεῦρον.

Nessel, der, κνόθη,=Nadel καὶ νύττειν.

Nest, das, φωλεά. Συμφ. μὲ νεοσσιὰ, νεοττία, λατ. nidus, γαλλ. nid.

nett, κομψὸς, καθαρὸς, ἀκριϐῶς, ἰταλ. netto, γαλλ. net, ἀπὸ τὸ λατ. nectus.

Netz, das, δίκτυον. Ἀπὸ νύττειν, ὅρα Nessel.

neu, ἐκ τοῦ νέος, λατ. novus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

neun, ἐννέα. Ἀπὸ τὸ λατ. novem.

nicht, δὲν, μή. Ἀρχ. nithan, nig, nich, nut, not, ἀναφέρ. εἰς τὸ λατ. non, nihil.

Nichte, die, ἀνεψιὰ, ἀντὶ Nifte, Niftel, ὅρα Neffe.

nichts, οὐδέν. Ἐκ τοῦ nicht etwas ἢ nicht es.

nicken, ἐκ τοῦ neigen, νεύειν.

nie, οὐδέποτε. Ἐκ τοῦ nicht.

nieder, χαμαὶ, χαμηλά. Ἐκ τοῦ nied καὶ her, πρὸς τὰ κάτω.

Niemand, οὐδείς. Σύνθ. ἀπὸ nie (ni) καὶ Mann, ὅρα καὶ jedermann συμφ. μὲ τὸ λατ. nemo.

Niere, die, νερρὸν λατ. ren. Ἐκ τῆς ἑλλην. γλώσσης.

niesen, πτάρνυσθαι, λατ. sternutare, μίμησις τοῦ ἤχου (ὅρα Nase).

niessen, (μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστ.) =essen, τρώγειν, Nutzniessen ἢ Niesbrauch, ἐπικαρπία, νῦν geniessen.

Niete, die, κενὸς κλῆρος, ὁλλανδ. nit, τίποτε, λατ. nihil, ὅρα nichts.

nieten, νῦν καθηλοῦντα, τὰ πάλαι κοπιάζειν, προσπαθεῖν, ὑπομένειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. nitor, niti.

nimmer, οὐδέποτε, ποτὲ δὲν, ἀντὶ nicht mehr, nicht wieder.

nippen, χειλοποτεῖν. Ἐκ τοῦ Lippe χεῖλος.

nirgend, οὐδαμοῦ. Συγκοπὴ ἀπὸ nicht καὶ irgend (ὅρα τοῦτο).

Nische, die, θύρωμα, τὸ κοῖλον. Ἐκ τοῦ γαλλ. Niche.

Nisse, die, κονίδες, (νεοσσιὰ ὅρα Nest).

nisten, φωλεύειν ὅρα Nest, λατ. nidificare.

Nix, der, δαίμων ὕδατος, θηλ. die Nixe, ἀπὸ necken.

noch, ἀκόμη, ἔτι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. nug, nog, νῦν genug.

Nonne, die, ἡ μοναχὴ, Nonnus καὶ nonna, τῆς ἀρχ. λατ. τίτλος καὶ ὄνομα τῶν μελῶν μοναστηρίου.

Nord, der, τὰ βόρεια. Ἀπὸ Niord ὄνομα τοῦ θεοῦ τῶν ἀνέμων παρὰ τοῖς ἀρχ. γερμανοῖς.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Noth, die, κόπος, ἀνάγκη. Ἀπὸ **nieten.**

Nothzucht, die, βιάζεσθαι. Ἀπὸ **Noth** καὶ **ziehen.**

nüchtern, νηστικὸς (ἀπὸ τῆς νυκτὸς μέχρι ὥρας τινος τῆς ἡμέρας). Ἀπὸ **Nacht,** νύξ.

nun, νῦν, λατ. **nunc.**

nur, μόνον. Συγκοπὴ τοῦ **nun mehr.**

Nuss, die, κάρυον, λατ. **nux.**

nutzen ἢ **nützen,** ὠφελεῖν, χρησιμεύειν. Παραβ. τὸ λατιν. **utor, uti.**

O.

ob, πρόθ. ἄνω, ὑπὲρ, (εἰς ποιητὰς), ὅρα **oben.**

ob, σύνδ. ἄν. Ἀρχ. **am,** λατ. **an.**

oben, ἐπίῤῥ. ἄνω. Παραβ. **über,** τὸ λατ. **supra** καὶ ὑπέρ.

Oblate, die, ἅγιος ἄρτος, βουλλίνιον. Ἀπὸ τὸ λατ. **offero, oblata,** προσφέρω, ὅρα **Opfer,** θυσία.

Obrigkeit, die, ἀρχή. Ἐκ τοῦ **oben** ἢ **obrig** καὶ τὴν κατάλ. **keit.**

Obst, das, ὀπωρικά. Ἀπὸ **oben.**

Ocher καὶ **Ocker, der,** ὤχρα, χῶμα μεταλλοῦχον, ἀπὸ ὠχρός.

Ochse ἢ **Ochs, der,** βοῦς. Κατά τινος ἀπὸ τὸ ἀρχ. **och** ἢ **ok,** ζυγὸς, κατ᾽ ἄλλους ἀπὸ ὀχέω.

oede, ἔρημος. Ἀπὸ **ohne,** ἄνευ (ἴχνων ἀνθρωπ.).

oder, ἤ. Ἀρχ. **athor, aithhan,** συμφ. μὲ τὸ λατ. **aut,** μὲ ἤτοι, ἤτε.

Ofen, der, θερμάστρα. Οἱ πλειστ. ἐτυμολ. ἀπὸ ἄυω, καίω.

offen, ἀνοικτός. Ἀπὸ **auf** (ὅρα **auf**).

oft, πολλάκις. Ἀντὶ τοῦ **ofta** καὶ **aptur** ἢ **aeptur,** ἐκ τοῦ ἄψ, (αὔθις) λατ. **saepe.**

Oheim, der, θεῖος. Ἀπὸ **Ahn,** ὅρα **Ahnen.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Oel, das,=ἔλαιον.

ohne, ἄνευ. Συμφ. μὲ ἄνευ, καὶ τὸ λατ. sine.

Oehr, das, βελονότρυπα. Ἀπὸ Ohr.

Ohr, das, οὖς,=λατ aures.

Ohrfeige, die, ῥάπισμα. Σύνθ. ἀπὸ Ohr καὶ feigen ἢ fegen, καθαίρειν.

Olive, die, ἐλαία. Ἀπὸ τὸ λατ. oliva.

Opfer, das, θυσία. Ἀπὸ τὸ λατ. offerre, ἐπιφέρειν (ὅρα Oblate).

Opium, das, μηκώνιον. Ἐκ τοῦ ἀραβ. afiun.

Orakel, das, χρησμός. Ἀπὸ τὸ λατ. Oraculum.

Orange, die, νεράντζιον. Εἰς τὴν περσ. Nareng.

Orchester, das, ὀρχήστρα.

Orden, der, τάγμα, παράσημον. Ἀπὸ τὸ λατ. ordo.

ordnen, τακτοποιεῖν. Ἀπὸ ordo, παραβ. ὀρθός.

Orgel, die, ὄργανον (μουσικὸν τῆς ἐκκλησίας).

Orkan, der, θύελλα. Ἐκ τῶν διαλέκτ. τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὅπου ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι Ὀκτωβρίου μαίνονται τρομεραὶ θύελλαι, Orca λατ. εἶδος μεγ. φαλένης.

Ort, der, τόπος. Ἐκ τοῦ λατ. orior (ortus).

Ost, der, ἀρχαιοτάτη λέξις ὑπὸ σημασίαν ἀνατολὴ καὶ ἀνάστασις.

Ostern, die, πάσχα, ὅρα Ost.

Otter, die, ἔχιδνα, (ἐνυδρίς). Ἀρχ. uddr, λατ. udus (unda κῦμα) ὑγρασία, ὕδωρ (Oder, die, ποταμὸς εἰς τὴν Πρωσσίαν).

Otto, ὄνομα (βαπτιστικόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Od, πλούσιος, ἀξιόλογος, καὶ Ud, κύριος, ὅθεν Udo καὶ Hatto, νῦν Otto.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

P.

Paar, das, ζεῦγος, ζυγός. Ἀπὸ τὸ λατ. par (impar μονός).

Pabst, ὅρα **Papst**.

Pacht καὶ **Pact**, der, συνθήκη, συμφωνία ἐπὶ ἐνοικιάσεως κτημάτων. Ἐκ τοῦ λατιν. paciscor, (pactus sum) καὶ συγχρ. συνθηκολογῶ καὶ pango (panxi, pactum) φυτεύειν, εἰς τὸν Κικέρ. pangere terminos.

Pack, der, φάκελλος, λατ. paccus, γαλλ. bague, μεταφορ. das **Pack**, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, γαλλ. bagage.

packen, πιάνειν, διπλώνειν, ἀπάγειν, ὅρα **Pack**, der.

Page, der, παῖς ὑπηρέτης βασιλέως. Τὸ γαλλ. page.—**Bag** παραγ. ἐκ τοῦ περσ. Bagoae=παῖς.

Pagode, die, ναὸς τῶν εἰδώλων (ἐν Κίνῃ) περσ. Putgeda.

Pallasch, der, ξίφος μὲ μίαν κοπήν. Ἀπὸ τὸ λατ. balasardus.

Pallast, der, ἀνάκτορον. Ἀπὸ τὸ λατ. palus, πάσσαλος, ὅθεν palitium, ὀχύρωμα (ἐκ πασσάλων).

Palmbaum, der, φοίνιξ. Ἐκ τοῦ λατ. palma, παράγ. ἀπὸ μίαν τῶν ἀνατολ. γλ. καὶ **Baum**, δένδρον.

Palme, die, μέτρον ξύλων (ἱστῶν). Ἀπὸ τὸ λατ. palma ἡ παλάμη.

Panier, das, σημαία. Ἀπὸ τὸ γαλλ. Banniere, λατ. bandum.

Pantoffel, der, ἐμβάδες. Ἡ συνήθεια τῆς χρήσεως ξυλίνων ἐμβάδων εἶναι ἀρχαῖα, ὅθεν ἡ παραγωγὴ ἀπὸ **Tafel**, πλὰξ καὶ **Bein**, ποῦς (τζόκαρα).

Panzer, der, θώραξ. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. panziera.

Pagagey, der, ἐκ τοῦ ἀραβ. Babagha, ψιττακός.

Papier, das, χαρτίον, ἀπὸ πάπυρος, ὄνομα φυτοῦ εἰς Αἴγυπτον.

Pappe, die, κόλλα (τῶν βιβλιοδετῶν) ἤδη εἰς τοὺς λατίνους Pappa.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Pappel, die, λεύκη. Ἀπὸ τὸ λατιν. populus.

Papst, der, πάπας. Ἀπὸ τὸ λατ. papa.

Pass, der, πάροδος, διαβατήριον. Κατὰ τὸ γαλλ. **passer** (τὸ ἀρχ. γερμ. padden, βαδίζειν).

Pathe, der, ἀνάδοχος, ἀπὸ πατὴρ, **Vater.**

Pauke, die, τύμπανον. Μίμησις ἤχου.

Pause, die, παῦσις, διαστολὴ, παῦλα. Ἐκ τοῦ παῦσις.

Pech, das, πίσσα. Ἀρχ. **Pig, Pic,** λατ. **pix,** ἀπὸ πίσσα.

Pedell, der, κλητὴρ (σχολείου). Ἀπὸ τὸ λατ. **pedellus** (pes, pedis).

Pein, die, βάσανος. Ἀρχ. **Pin, Pina,** ἀγγλ. **Pain,** γαλλ. **peine,** ἀναμφ. ἀπὸ πόνος ἢ ποινή.

Peitsche, die, μάστιξ. Ἀπὸ βίτζα, βίσσα.

Pelz, der, γοῦνα, ὅρα **Fell.**

Pergament, das, περγαμῆνή. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πέργαμος.

Perle, die, μαργαριτάριον. Ἐκ τοῦ ὑποκορ. **Beerlein,** κόκκος, ῥάξ.

Perrücke ἢ Perücke, die, φενάκη. Ἐκ τοῦ γαλλ. **Perruque.**

Person, die, πρόσωπον. Ἀπὸ τὸ λατιν. **persona.**

Pest, die, λοιμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. **pestis.**

Petersilie, die, λατιν. **petroselinum,** πετροσέλινον.

Petschaft, das, σφραγίς. Ἀπὸ τὸ σλαβ. **pêcet, petschet,** (Petschet) ψήνειν.

Pfad, der, μονοπάτιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **padden**=πατᾶν (ὅρα **Pass**).

Pfaffe, der, ἱερεὺς (χυδ), ἀπὸ **Papa** ἢ παπᾶς.

Pfahl, der, πάσσαλος εἰς τὴν λατιν. **palus.**

Pfalz, die, παλάτιον, νομὸς, γαλλ. **palatinat** (ὅρα **Pallast**).

Pfand, das, ἐνέχυρον, λατ. **bannum,** ἀπὸ **binden,** (ὅρα **Bann**).

Pfanne, die, τηγάνιον. Ἀρχ. λατ. **panna** (ὅρα **Wanne**).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Pfarre, die, ἐνορία (ἐκκλησ.). Συγκοπ. τοῦ λατ. Parochia, παροικία.

Pfau, der, ταὼς, λατ. pavo γαλλ. paon, (ἐκ τῆς φωνῆς pfa-u).

Pfeffer, der, πεπερίς. Συμφ. καὶ μὲ τὸ περσ. Pelpel, Pilpil Pilpil ἢ Pelpel.

Pfeifen, συρίζειν. Μίμησις ἤχου, λατ. pipere, πιπίζειν.

Pfeil, der, βέλος, ὅρα Keil.

Pfeiler, der, πιλάστρον. Ἀπὸ τὸ λατ. pila.

Pfennig, der, ὀβολὸς, ἀρχ. χρήματα, ἐν γένει. Ἀπὸ τὸ λατ. pecunia.

Pferch, der, κόπρος, pferchen, κοπρίζειν (μίμ. ἤχου).

Pferche, die, περίφραγμα, pferchen, περιφράττειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. farcire (παραβ. Pferch der).

Pferd, das, ἵππος. Κατά τινας ἐκ τοῦ ἀραβ. Faras ἵππος, ὅθεν Pharis, ἢ Pharistan, ἀντὶ Περσία, πατρὶς τῶν ἵππων. — Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ fahren, ταχέως πορεύεσθαι, καθὼς Ross ἵππος, ἀπὸ reisen ταξιδεύειν, τὸ ἀγγλ. horse, ἀπὸ hurtig ταχέως, τὸ σουϊδ. Haest, ἀπὸ hastig σπουδαῖος, τὸ λατ. equus, ἀπὸ ἄκυς (ταχύς).

Pfingsten, die, σχημ. ἐκ τοῦ πεντηκοστή.

Pfirsiche, die, ῥοδάκινον. Ἀπὸ τὸ λατ. persica (mala).

Pflanze, die, φυτὸν, pflanzen, φυτεύειν. Ἀπὸ τὸ λατιν. plantare.

Pflaster, das, ἀπὸ ἔμπλαστρον, λιθόστρωμα, ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ.

Pflaume, die, δαμάσκηνον λατ. prunum, ἀπὸ προύμνον ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη Prume, Pfraume, Pflaume.

pflegen, 1) διατάττειν, ἐπιβάλλειν, οἷον Auflage, φόρος, (ὅθεν Pflicht, χρέος)· 2) περιποιεῖσθαι, (βάλλειν φροντίδα)· 3) ἐθίζεσθαι. Ἐκ τοῦ legen (liegen) βάλλειν.

Pflicht, die, καθῆκον, ὅρα pflegen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Pflock, der, πασσαλίσκος. Συγγ. τοῦ Pfahl, πάσσαλος, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. placken, τύπτειν, ἐμπήγειν, λατ. fligere.

pflücken, δρέπειν (μετὰ δακτύλ.). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lücken κόπτειν, ἀνοίγειν (ὅρα Lücke).

Pflug, der, ἄροτρον, ὅρα pflücken.

Pforte, die, πύλη. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν porta.

Pfoste, die, χονδρὰ σανίς. Ἀπὸ τὸ λατ. postis.

Pfote, die, ποῦς, χεὶρ, (ζώων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. faten (νῦν fassen) πιάνειν, ἢ ἀπὸ πατᾶν, ὅρα Pfad.

Pfrieme, die, κεντητήριον, σοῦβλα (τῶν σανδαλοποιῶν). Συμφ. μὲ τὸ λατ. framea, ἀκόντιον, παραβ. περόνη.

pfropfen, ἐμβύειν, ἐμβολιάζειν, παραβ. μὲ προβύειν καὶ μὲ τὸ λατ. premere.

Pfründe, die, δωρεὰ, ἐπικαρπία, (ἐκκλησιῶν). Ἀπὸ τὸ λατ. praebenda.

Pfuhl, der, βόρβορος, ἕλος. Ἐκ τοῦ λατ. palus (ὅρα Pfütze).

Pfund, das, λίτρα. Ἐκ τοῦ λατ. Pondo, pondus.

Pfütze, die, τέλμα. Ἀρχ. Bad, Put, Pfut, βάθος, συμφ. μὲ τὸ λατ. puteus, μὲ βύθος, βάθος.

pichen, πισσοῦν, ἀπὸ Pech.

picken, κολάπτειν, γαλλ. piquer, (ὅρα packen).

Pilger, der, προσκυνητής. Ἀπὸ τὸ λατιν. peregrinus.

Pille, die, καταπότιον, χάπιον. Ἀπὸ τὸ λατιν. pilula, pila.

Pinsel, der, γραφὶς (τῶν ζωγράφων). Ἀπὸ τὸ λατ. peniculus.

pissen, οὐρεῖν. Μίμησις ἤχου.

Pistole, die, πιστόλιον, νόμισμα χρυσ.=5 ταλλ. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλ. Πιστοΐα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

placken, μοχθεῖν, ἀντὶ plagen.

plagen, θλίβειν, ἐνοχλεῖν, συμφ. μὲ πλήγειν, συγγενὲς τοῦ schlagen.

Plan, der, σχέδιον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. planus, planies.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Planke, die, σανὶς χονδρὰ, φράγμα, συμφ. μὲ πλὰξ, (ὅρα Platte).

plappern, λαλαγεῖν. Μίμησις ἤχου ἢ φωνῆς.

plärren, φωνάζειν, κλαίειν. Μίμησις φωνῆς, συμφ. μὲ τὸ λατ. plorare, μὲ τὸ γαλλ. pleurer.

plätschern, κυματίζειν. Μίμησις ἤχου ὕδατος.

platt, ὁμαλός. Συμφ. μὲ πλατύς.

Platte, die, ἀπὸ πλὰξ, ὅρα Planke.

Platz, der, τόπος, θέσις. Συμφ. μὲ πλατεῖα, πλατύς.

platzen, ῥήγνυσθαι. Συμφ. μὲ πλαταγεῖν.

plaudern, λαλαγεῖν, ὁμ. μὲ φλυαρεῖν. Μίμησις τῆς φωνῆς.

Plotz, der, μίμησις αἰφνιδίου ἤχου. Ἐκ τῆς πτωσ. στερ. σώμ. πλατοῦς.

plötzlich, αἰφνίδιος. Ἀπὸ Plotz.

Pluderhosen, die, βρακίον μακρόν. Ἀπὸ ploddern ἢ plodern ἀντὶ flattern, κυματίζειν.

plump, ἐπιφώνημα ἤχου, ὃν κάμνει σῶμα τι πιπτὸν εἰς τὸ ὕδωρ, μεταφορ. ἀδρὸς, ἀκόσμιος, παραβ. τὸ λατ. plumbum.

Plunder, der, ῥάκος. Ἀπὸ plodern, ὅρα Pluderhosen.

plündern, λεηλατεῖν. Ἀπὸ Plunder.

Pöbel, der, ὄχλος. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν populus.

pochen, κτυπᾶν, κρούειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. botten (ὅρα Amboss).

Pocke, die, εὐλογίαι (νόσος) ὅρα Buckel.

Pokal, der, ποτήριον (ἐκ μετάλλου). Ἀπὸ τὸ λατ. poculum.

Pökel, der, ἅλμη, τάριχος. Ἀπὸ beuchen (παραβ. πῆγος).

Pol, der, (ἀρκτικὸς καὶ ἀνταρκτ.), ἀπὸ πόλος.

Polster, der ἢ das, ἢ Pfühl, das, προσκέφαλον. Ἀπὸ boll, στρογγύλος.

poltern, θορυβεῖν. Μίμησις ἤχου, συμφ. μὲ τὸ λατ. pultare, νῦν pulsare.

Pomade, die, ἀλοιφή. Ἀπὸ pomum, μῆλον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Popanz, der, μορμολύκειαν, ἀντ' αὐτοῦ **Bubbul** καὶ **Mummel,** καλυμμένος, ἀπὸ πέπλος.

Posaune, die, σάλπιγξ. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ **buccina.**

Posse, die, παίγνιον, κωμῳδία. Ἀπὸ παίζειν.

Post, die, θέσις, σκοπὸς (στρατιωτ.) ποσότης χρημ. ταχυδρομεῖον. Ἐκ τοῦ λατ. **positus.**

Postille, die, βιβλίον θρησκευτικόν. Ἀπὸ τὸ λατ. **postilla,** δηλ. **post illa (verba).**

Pott, der, χύτρα (ἐκ σιδήρου) γαλλ. **pot,** ἴσως ἀπὸ ποτήριον.

Pottasche, die, νίτρον. Σύνθ. ἀπὸ **Pott** καὶ **Asche,** τέφρα.

Pracht, die, πολυτέλεια. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. **bragare,** ἀρχ. γαλλ. **braqeer, bragard,** ἢ ἀπὸ **prangen,** λάμπειν.

prägen, ἐκτυποῦν, ἐντυπόνειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **premere** (ὅρα **pressen**).

prahlen, καυχᾶσθαι. Ἀπὸ **Pracht,** γαλλ. **briller** καὶ **brailler.**

Prahm, der, σχεδία μεγάλη τετράγωνος. Ἀπὸ τὸ λατιν. **premere.**

Prälat, der, ἱεράρχης. Ἀπὸ τὸ λατ. **praeferre, praelatus,** προτιμῶ.

Prall, ἀντίτυπος, **prallen,** συγκρούειν, μίμ. ἤχου.

prangen, λάμπειν, ἐπιδείκνυσθαι, λογ. εἰς **Pracht.** Κατὰ τὴν ἀρχ. σημ. τὸ λατ. **rogare, praecare.**

prasseln, τρίζειν, σπινθηροβολεῖν. Μίμησις ἤχου, ἀπὸ **prassen.**

prassen, ἀσωτεύεσθαι, θορυβεῖν. Μίμησις τοῦ εἰς τὴν ἀσωτείαν γινομένου θορύβου.

predigen, ἐκφωνεῖν λόγον. Ἀπὸ τὸ λατ. **praedicare.**

Preis, der, βραβεῖον, ἀξία, τιμή, λόγος ἔπαινος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **praemium** καὶ ὀπωσοῦν μὲ βραβεῖον.

prellen, ἀνταναπετᾶν, ἀνταναπλᾶν, ἀπατᾶν, ἰταλ. **bricollare,** γαλλ. **bricoller,** συγγ. τοῦ λατ. **premere.**

pressen, πιέζειν, θλίβειν, συγκροτεῖν (ναύτας). Ἐκ τῆς λατ. **premere, pressi, pressum** ἢ **pressare.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Priester, der, ἱερεύς, γαλλ. prêtre. Ἐκ τοῦ πρεσβύτερος.

Prinz, der, πρίγγιψ. Ἐκ τοῦ λατ. princeps.

Prior, der, ἡγούμενος. Ἐκ τῆς λατ. γλώσσης.

probieren, δοκιμάζειν. Ἀπὸ τὸ λατ. probare.

Process, der, θήκη. Ἐκ τοῦ λατ. procedere.

Procession, die, λιτανεία. Ἐκ τοῦ λατ. processio.

Product, das, προϊόν. Ἐκ τοῦ λατ. producere, productus.

profan, βέβηλος Ἐκ τοῦ λατ. profanus.

Profefsion, die, ἐπάγγελμα, τέχνη. Ἀπὸ τὸ λατ. professio.

Profoss, der, δεσμοφύλαξ (στρατιωτ.). Κατὰ τὸ γαλλ. Prevost, Prevôt, ἐκ τοῦ λατ. propositus.

Propst, der, ἡγούμενος, μητροπολίτης. Ἀπὸ τὸ λατ. propositus.

Protestant, der, διαμαρτυρόμενος. Ἀπὸ τὸ λατ. protestari.

protzen, θρασύνεσθαι. Ἀπὸ trotzen.

Protze, die, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος ἁμάξης κανονίου. Ἀπὸ τὸ ἔτι εὔχρηστ. fretten ἢ frotten, καταβάλλειν πολὺν κόπον.

Provinz, die, χώρα, ἐπαρχία. Ἀπὸ τὸ λατ. provincia.

prüfen, ἐξετάζειν, ἢ ἀπὸ probieren, ἢ ἀπὸ berufen, συγκαλεῖν.

Prügel, der, ῥόπαλον, ῥάβδος, ῥαβδισμὸς, πληγή. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. peru, ἐξ οὗ pehren, συμφ. μὲ τὸ λατ. ferire, πληγώνειν.

prunken, λάμπειν, ἐκπρέπειν. Ἀπὸ prangen.

Puls, der, σφυγμός. Ἀπὸ παλμός.

Pulver, das, κόνις. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν pulvis.

pumpen, ἀντλεῖν. Μίμησις ἤχου.

Punsch, der, ποτὸν, συνιστάμενον ἐκ πέντε διαφόρων ὑλῶν. Ἀπὸ panscha, πέντε, τῆς ἰνδικ. γλώσσης.

Puppe, die, κοῦκλα. Ἀπὸ τὸ λατ. Pupa, Puppa.

pur, καθαρὸς, λατ. purus.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Purpur, der, πορφύρα. Ἀπὸ τὸ λατιν. purpura.

Putzen, στολίζειν. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν putus, κομψός.

Q.

Quacksalber, der, ἀγύρτης. Σύνθ. ἀπὸ τὸ (χυδ.) quacken, κοαξεῖν, καὶ Salbe, ἀλειφὴ, ἰατρικόν.

Quader, der, λίθος τετράγ. Ἀπὸ τὸ λατιν. quatuor.

Quaker ἢ **Quäker**, ἀκόλουθοι (θρησκ.) τοῦ Φὸξ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπὸ τὸ ἀγγλ. to quake, τρέμειν, ὅθεν καὶ Tremulanten, γαλλ. trembleur.

quälen, βασανίζειν. Ἀπὸ τὸ ἰσλανδ. Quöl, πόνος σφοδρός.

Qualm, der, ἀτμός. Ἀρχ. walm, νῦν wallen, κυματίζειν.

Quarantaine, die, κάθαρσις. Ἐκ τοῦ γαλλ. quarantaine (40).

Quark, der, πιτία. Λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα wirken.

Quaste, die, τίσσανος. Ἀπὸ τὸ λατ. Fascia, δέμα.

Quatember, der, τριμηνία (ἐκκλησ.). Ἀπὸ τὸ λατ. quatempora (quatuor tempora).

Quecke, die, ἄγρια, ἄχρηστα χόρτα, (ταχέως αὐξάνοντα). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. queck ἢ quick, ζωηρός.

Quecksilber, das, ὑδράργυρος. Σύνθ. ἀπὸ queck (ὅρα Quecke καὶ Silber, ἄργυρος.

quellen, πηγάζειν. Ἀπὸ wallen, κυματίζειν, (ὅρα Qualm, Welle).

quer, πλάγιος. Ἀρχ. dwer, zwerch, ἴσως ἐκ τοῦ λατ. transversum.

quetschen, πιέζειν. Ἀπὸ quetten, συμφ. μὲ τὸ λατ. quatare.

quick, ζωηρὸς, ταχὺς, συμφ. μὲ κικύειν, λατ. vivns.

quitt, ἐλεύθερος, (χυδ.). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. wit, στέρησις, συμφ. μὲ τὸ λατ. viduus (ὅρα Wittwe).

Quitte, die, κυθώνιον. Ἐκ τοῦ ἰδίου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

R.

Rabe, der, κόραξ. Διαλεκτ. Rapp, ἑβραϊκ. Oreb, ἀραβ. gourabon, μίμησις τῆς φωνῆς.

rächen, ἐκδικεῖν. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μὲ τὸ περσικὸν rachg, ὀργή.

Rachen, der, φάριγξ, ἀραβ. Harakon, φάριγξ, ἑβραϊκ. Rakia, σπήλαιον.

Rakete, die, πύραυλος. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. Raggetto, ἐκ τοῦ λατ. radius, ἀκτίς.

Rad, das, τροχός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. rota, παραβ. rund.

Radelsführer, der, ἀρχηγὸς στάσεως. Συνθ. ἀπὸ Rad καὶ führen, ὁδηγεῖν, δηλ. ἡ σημαία τῶν στασιαστῶν χωρικῶν ἦτο ποτὲ τροχὸς ἐπὶ ῥάβδου.

Radiess, der, ῥαφανίς, ἰταλ. radice, ἀπὸ τὸ λατ. radix ῥίζα.

raffen, ἁρπάζειν, ἀραβ. rafaa, λατ. rapere. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. rep (λατ. raptim) ταχέως.

ragen, ἐξέχειν. Ἀπὸ τὸ reichen, φθάνειν, ἐκτείνειν, ὅρα Rahe.

Rahe, die, κερέα (εἰς πλοῖα). Ἀπὸ ragen (reichen).

Rahm, der, τὸ παχὺ (ἄνθος), ἀφρὸς γάλακτος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. cremor, γαλλ. creme, ἀνήκει εἰς τὸ ragen.

Rahmen, der, περίβασις (εἰκόνων) (ὅρα Rahm).

Rain, der, ὅριον ἀγροῦ (ἀπὸ χλόην). Συγγ. τοῦ grün, χλωρὸς καὶ τοῦ ragen.

rammeln, θορυβεῖν, μίγνυσθαι (τῶν λαγωῶν), ὅρα rammen.

rammen, ἐμπήγειν, (πασσάλους εἰς τὴν γῆν διὰ σφυροκοπημάτων). Ἀπὸ ramen, φωνάζειν, ἡ ἐργασία τοῦ ἐμπήγειν γίγνεται εἰς τὸ σύνθημα τοῦ ἐπιστάτου καὶ ἐπαναλαμ. ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, παραβ. τὸ λατ. rumor.

Rand, der, ἄκρα, χεῖλος, περίβασις, ὅρα ragen.

Ranft, der, ἄκρα, ὅρα Rand.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Rang, der, βαθμὸς, σειρά. Ἀπὸ ragen, συμφ. μὲ τὸ γαλλ. rang.

Range, der, παιδίον, (σωματ. ηὐξημ.) κακοήθες, ἀπὸ ragen.

Rank, der, μηχανορᾳφία, συμφ. μὲ τὸ περσ. renk, ἀπάτη. Ἀρχ. ἐσημ. ἑλιγμὸς, ἀνήκει εἰς ragen.

Ranke, κλῆμα, ἀπὸ ragen.

Ranzen, der, δισσάκκιον, τουρβᾶς, κοιλία. Ἡ πηγὴ ἄγνωστ. εἰς τὴν περσ. γλ. Razamon.

ranzig, ταγγός. Ἀπὸ τὸ λατ. rancidus.

Ranzion, die, λύτρα. Κατὰ τὸ γαλλ. rancon, ἀπὸ τὸ ἀρχ. Ran (νῦν Raub λεῖα) κατὰ ἄλλους ἀπὸ τὸ λατ. redemtio.

Rapp, der, μίσχος τῶν σταφυλῶν. Ἀπὸ τὸ λατ. grappus, γαλλ. grappe.

Rappe, der, ἵππος μέλας. Ἀπὸ Rabe (ἕνεκα τοῦ χρώματος).

rappeln, κροτᾶν, παραφρονεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. rep (ὅρα raffen).

Rappier, das, ξίφος. Ἀπὸ τὸ γαλλ. rapier ἀναφ. εἰς ῥόμφη, ῥαφίον.

Rappuse, die, (χυδ.) ἁρπαγὴ, λεῖα, ἀντὶ Raub. Ἀπὸ τὸ λατ, Rapina.

rar, σπάνιος. Ἀπὸ τὸ λατ. rarus.

rasch, ταχὺς, ἀραβ. raaschan, μίμ. ἤχου.

Rasch, der, ὕφασμα χονδρὸν, (ῥάζιον, ῥάζα) ἀντὶ Arrasch. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Arras ἐν Γαλλίᾳ.

Rasen, der, χλόη. Ἀπὸ Gras, ὅρα τοῦτο.

rasen, μαίνεσθαι, ταράττειν, ταχέως κινῆσθαι, συριχ. Rasa, παραβ. rappeln.

raspeln, ῥινίζειν, ἰταλ. raspare, γαλλ. rasper, μίμησις ἤχου.

rasseln, κροτᾶν (μὲ σίδηρα). Μίμησις ἤχου, ἀπὸ rasen.

rasten, ἀναπαύεσθαι. Συμφ. μὲ τὸ λατ. restare, μὲ ῥάστειν, μὲ τὸ ἀραβ. rasaa.

Rath, der, 1) πλῆθος, οἷον Vorrath, ἐφόδια, ἀπὸ bereiten· 2) σκεῦος, μέσον, οἷον Hausrath, οἰκιακὰ σκεύη, παραβ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριάδνη Κυπριακή
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τὸ λατ. res· 3) τὰ πάλαι λόγος, ὁμιλία, νῦν συμβούλιον, συμβουλὴ, σύμβουλος, βουλὴ, γνώμη. Ἀπὸ reden, ὁμιλεῖν, ἢ τὸ λατ. ratio, reor, ratus.

rathen. Τὸ ἀρχ. raden ἢ raen, δηλ. κίνησιν ἀνησυχίαν ψυχ. καὶ σωμ. ὅθεν Räthsel, rechnen, gerathen, καταντᾷν, ἀποβαίνειν.

Räthsel, das, αἴνιγμα, ὅρα rathen.

Ratte ἢ Ratze, die, ποντικὸς μεγάλος. Ἐκ τοῦ λατ. radere, rodere.

rauben, ἁρπάζειν. Ἐκ τοῦ λατ. rapere, ἁρπάζειν.

Rauch, der, καπνὸς, ἀτμός. Φανερόνει τὴν βραδεῖαν ἐκφορὰν τῆς πνοῆς, ὅθεν ἐκ ταύτης ἰδιότητος ληφθὲν, εἰς τὰς πλείστ. ἀνατολ. γλ. rakak = πτητικὴ ὕλη, ἀτμὸς (μίμ. ἤχου πνοῆς).

Raude ἢ Räude, die, φλοιὸς ἐπὶ τῆς πληγῆς, ψώρα. Ἀπὸ rauh, τραχύς.

raufen, μαδάειν, ἐκβάλλειν, διαγωνίζεσθαι. Ἀπὸ raffen, ὅρα rauben.

rauh, τραχύς. Ἀπὸ τὸ λατ. rudis, raucus, ravus.

Raum, der, τόπος κενὸς, διάστημα. Παραβ. μὲ τὸ λατιν. spatium καὶ spatiari, ἀνήκει Raum (räumen κενόνειν) εἰς raffen.

raunen, τὰ πάλαι κόπτειν, ἐγχαράττειν. Παραβ. μὲ γράφειν, Rune, στοιχεῖον, γράμμα.

raunen, ψιθυρίζειν. Μίμησις ἤχου.

Raupe, die, κάμπη. Ἀπὸ τὸ λατ. repere ἢ ἀπὸ eruca.

Rausch, der, (νῦν Geräusch), das, θόρυβος, μέθη, (ὅρα rauschen).

rauschen, θορυβεῖν, berauschen, μεθύειν. Συμφ. μὲ τὸ ἑβραϊκ. raasch, τὸ ἀραβ. raascha, (ὅρα rasch).

räuspern, ξηροβήχειν. Μίμησις ἤχου, ἀπὸ τὸ ἀρχ. raspen (ὅρα Raspel).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Raute, die, ῥίγανον, πήγανον, ἀπὸ ῥύδη.

Raute, die, ῥόμβος, τὰ πάλαι ἐπιφάνεια ἐν γένει. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον **Raite,** αὐλή.

Rebe, die, κλῆμα. Ἀρχ. ὄνομα, ἀραβ. **Raefon,** κλῶνος καὶ κλῆμα.

Rebell, der, ἀποστάτης. Ἀπὸ τὸ λατιν. **rebellis.**

Rebhuhn, ὅρα **Repphuhn.**

Recept, das, συνταγή. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν **recipe.**

Rechen, der, κτένιον (κηπουρ.) λατιν. **rastrum,** γαλλ. **rateau,** μίμησις ἤχου.

Rechenschaft, die, ἀπολογία. Ἀπὸ **Rechnen.**

rechnen, λογίζεσθαι ἀριθμεῖν. Ἀρχ. σημασία **sagen,** λέγειν, **reden,** λαλεῖν, **sprechen,** ὁμιλεῖν, συμφ. μὲ λόγος, λογίζειν, ἀραβ. **Rackaem,** τὸ ἀρχ. **rechen,** (εἰς συνθ. **Rechenbuch, Rechenkunst,** κ.τ.λ.), συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. **Rackaem.**

recht, δεξιὸς, ὀρθὸς, καλὸς, δίκαιος, λίαν, (ὅρα **Recht, das**).

Recht, das, δίκαιον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **rectus,** παράγ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. **rechen** (ὅρα **rechnen**).

recken, ἐκτείνειν. Ἀπὸ **reichen.**

reden, λαλεῖν. Παραβ. μὲ τὸ ἀραβ. **ridaon,** συνομιλία, **Reed** ἔλεγχος, ἀντίῤῥησις, καὶ μὲ τὸ περσ. **Rede,** σειρὰ, τάξις· μὲ ῥέειν, καὶ μὲ τὸ λατιν. **ratio,** πάλαι **rednen** ὅθεν καὶ **Redner,** ῥήτωρ.

redlich, χρηστὸς, ἀντὶ **rechtlich** ὅρα **rechnen.**

reffen, μαζεύειν. Ἀπὸ **raffen.**

Regel, die, κανών. Ἀπὸ τὸ λατιν. **regula.**

regen, κινεῖσθαι, κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀραβ. **regg, regga, regd,** ὀλίγον κινεῖσθαι, τρέμειν, μίμησις ἤχου.

Regen, der, βροχή. Συμφ. μὲ ῥέειν, ῥαίνειν καὶ μὲ τὸ ἀραβ. **raegon** (μίμ. ἤχου).

regieren, κυβερνᾶν. Ἀπὸ τὸ λατιν. **regere, regnare.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Reh, das, δορκάς. Πιθανῶς διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὸν λεπτὸν κρότον τοῦ ζώου, ἀπὸ regen.

Rehde ἢ Rhede, die, ὅρμος, ὁρμητήριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Reede, ἀνάπαυσις.

reiben, (ἀνώμ. rieb, gerieben) συμφ. μὲ τρίβειν, μίμ. ἤχου.

reich, πλούσιος, ἄφθονος, δυνατός. Συγγ. μὲ rege, regen.

Reich, das, κράτος, βασίλειον. Ἀπὸ reichen.

reichen, ἐκτείνεσθαι, προτείνειν, ἀρχ. ῥῆμα, ἀραβ. rehaek, λατ. rigere, arrigere, porrigere, ὀρέγειν.

Reif, der, στεφάνιον, δακτυλίδιον, πάχνη, ἀραβ. Raeffon, ῥαίβος, τὸ καμπτὸν, ἔκτασις ἐν κύκλῳ.

Reigen, der, ᾄσμα, χορὸς, (ὅρα Reihen).

reif, ὥριμος, (ὅρα Reif der).

Reihe, die, σειρὰ, τάξις, στοῖχος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruaka, ἀριθμὸς, ἀγγλ. rew ἢ row ridge, σλαβ rad, ἀλβαν. rjesta, σειρὰ (παραβ. εἱρμός).

Reihen, der, ᾄσμα, χορός. Ἀπὸ Reihe.

Reiher, der, ἐρωδιὸς (πτηνόν). Ἀπὸ Reihe, σειρὰ κατὰ τὴν ὁποίαν πετοῦσι οἱ ἐρωδιοί.

Reim, der, ὁμοιοκατάληξις (ποιημάτων). Παραβ. μὲ ῥῆμα, ῥυθμὸς, ἀριθμὸς, Reim, παρὰ τοῖς ἀρχ. ποίημα, λέξις, λόγος, ἦχος.

rein, καθαρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. reinen (νῦν reinigen)=βίνειν, ῥινίζειν.

Reineke, der, ἐπωνυμία τῆς ἀλόπεκος. Ἀπὸ Rank, πανουργία.

Reis, das, κλῶνος, φρύγανα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. risen, (νῦν reisen) κίνησις κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Reis, der, ὄρυζον. Ἐκ τοῦ ἀραβ. aruz καὶ arisi, ὀρύζιον.

reisen, ὁδοιπορεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. risen ἢ resen (ὅρα Reis) περσ. rhasa, ὁδοιπόρος.

Reisig, das, φρύγανα. Ἀπὸ Reis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Reisige, der, στρατιώτης, δοῦλος (ἱππεύς). Ἀπὸ **reisen.**

reissen, (ἀνώμ. **riss, gerissen**) σχίζειν, διασπᾶν, ὁρμᾶν. Ἔκτινος τῶν ἀνατολ. γλ. οἷον χαλδαϊκ. **resas,** ἀραβ. **raetz,** ἑβραϊκ. **resisim,** σχίζειν, **ress,** τῆς ἀραβ. **ris,** τῆς περσ. πληγὴ καὶ σχίσμα, παραβ. ῥήσσειν.

reiten, ἱππεύειν. Ἀπὸ **reisen,** ἀρχ. κινεῖν.

reitern, κοσκινίζειν (ὅρα **reiten**).

reitzen, ἐρεθίζειν. Ἀνήκει εἰς **reiten.**

renken, διατείνειν, ὅρα **ringen.**

rennen, (ἀνώμ. **rantte, gerannt**) τρέχειν (ταχέως) καταβάλλειν, διαπερᾶν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **renen,** νῦν **rinnen.**

Rente, die, πρόσοδοι. Ἀπὸ τὸ γαλλ. **rendre.**

Repphuhn, das, πέρδιξ. Σύνθ. ἀπὸ **reppen,** τρέχειν καὶ **Huhn,** (ὅρα **Rebe**).

Rest, der, ὑπόλοιπον. Ἀπὸ τὸ λατιν. **restare.**

retten, σώζειν. Ἀρχ. **riten** καὶ **rya,** σύμφωνα μὲ ῥύωμαι, ῥύτηρ.

Rettig, der, ῥαφανίς. Διαλέκτ. **Ratich, Raedix,** ἀγγλ. **Radish,** ἀπὸ τὸ λατ. **radix,** ῥίζα.

reuen, μετανοεῖν. Τὸ ἀρχ. **riuan, hraiwan**=φωνὴ λυπηρά, στεναγμὸς, νῦν **schreien.**

reuten, ἐκριζόνειν (δένδρα). Ἀρχ. **urriutan, rüden,** συμφ. μὲ ὀρύττειν.

Revier, das, τόπος περιφραγμένος κυνηγίου. Ἀπὸ τὸ γαλλ. **rivière.**

Ribbe, ὅρα **Rippe.**

richten, διευθύνειν, κρίνειν, δικάζειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **richen,** συμφ. μὲ τὸ λατιν. **regere** (**rexi, rectum**).

riechen, ὄζειν, ἑβραϊκ. καὶ ἀραβ. **Rahha,** ὀσμὴ, ἀρχ. **rauchen** (ὅρα **Rauch**).

Riegel, der, μοχλὸς, σύρτης, ἀντ' αὐτοῦ καὶ **Regel,** ἀπὸ **richten.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Riemen, der, λουρίον, σχοινίον. Διαλέκτ. **Riumo**, **Reem**, **Ruoma**, σλαβ. **Remen**, συμφ. μὲ ῥύμα, σχοινίον, λατ. **remus**, κοπίον καὶ λουρίον, παραβ. ἱμάς.

Riese, der, γίγας, διαλέκτ. σωρὸς, λόγος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **riesen**=**reichen**, τείνειν, ἑβραϊκ. **Resch**, ἀραβ. **Rejjs**, τὸ ἀνώτατον, λατ. **rex**.

Riess, das, δεσμὶς (χαρτίου). Ἀπὸ **riesen**.

Rieth, das, κάννα, (χόρτα περὶ τὰ ἕλη) κάλαμος, ῥύαξ, νομή. Ἀπὸ **riesen**, (ὅρα **Riese**).

Riff, das, ὕφαλος, ῥαχία, λογ. εἰς τὰ λατ. **ripa**.

riffeln, κτενίζειν (λινάριον) αὐλακίζειν, τρίβειν. Ἀπὸ **raffen**, ἢ **reiben** (**rieb**, **gerieben**).

Rind, das, βοῦς. Ἀρχ. ὄνομα, παραγ. κατά τινας ἀπὸ τὸ ἀρχ. **rannen**, **reinen**, ὠρύεσθαι.

Rinde, die, φλοιός. Ἀπὸ **rauh** (ὅρα **Räude**).

Ring, der, δακτυλίδιον, κύκλος, κρίκος. Ἀρχ. εὐγενὴς, ἡγεμὼν, σύνοδος, συγγεν. τοῦ **rund**, **Rand**, **Kranz**.

rinnen, ῥέειν, ἀρχ. **renen** τρέχειν, **Runs**, ποταμὸς, ῥοῦς (**rünstig**) ἀπὸ ῥέειν.

Rippe, die, πλευρά. Ὅμοιον μὲ **Riff**.

rippeln, κινεῖσθαι, (ταχέως). Ἀπὸ **reppen** ὅρα **Repphuhn**.

Rist, der, τὸ ἄνω μέρος ποδὸς ἢ χειρὸς, (ἀνθρώπου) καὶ τοῦ λαιμοῦ ἵππου, (ὅρα **Riese**).

Ritter, der, ἱππεὺς, ἱππότης. Ἀπὸ **reiten** (**ritt**, **geritten**).

Ritz, die, ῥηγή Ἀπὸ **reissen**.

Robath, die, (χυδ.) ἄμισθος ἐργασία· σχημ. ἐκ τοῦ **Arbeit**.

röcheln, ψυχοραγεῖν. Μίμησις ἤχου πνοῆς, συμφ. μὲ ῥογχάζειν.

Rock, der, χιτών. Ἀρχ. λέξις· εἰς τὰς ἀνατολ. γλ. **Rakua**=ῥάκος

Rocken, der, ἠπίνητρον (ἐργαλεῖον). Ἀπὸ **recken**.

Rocken, der ἢ **Rogen** καὶ **Roggen**, σίκαλη, ζέα, ὡς τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἰχθύων, γεννήματα. Ἀπὸ τὸ λατ. fructus, καρπὸς, γέννημα, τὸ σλαϐ. ρῆμα roditi=γεννᾶν.

Roden=reuten.

Rogen, ὅρα Rocken.

roh, τραχὺς, ὠμός. Ἀπὸ rauh.

Rohr, das, κάλαμος, σωλήν. Ἀρχ. Raus, ἀραϐ. Racaraa, γαλλ. roscau, λατ. arundo.

Röhre, die, σωλήν. Ἀπὸ Rohr.

rollen, κυλίειν, κυλινδεῖν, ἀγγλ. to roll, γαλλ. rouler, ἀρχ. λατ. grollare, μίμησις ἤχου.

Roman, der, μυθιστόρημα. Παραγ. ἀπὸ lingua romana, τοῦ ιά αἰῶνος, τοῦ ὁποίου τὰ ποιήματα καὶ συγγράμματα ἐν γένει ὀνομ. Roman, Romans καὶ Romanze.

Rose, die, ῥόδον, ἐρυσίπελας (νόσος). Ἀπὸ roth, πάλαι ross, ros, λατινικὸν russus, ἰταλ. rosso, γαλλ. roux, rouge, ῥούσιος.

Rosine, die, σταφίς. Ἀπὸ τὸ γαλλ. raison, λατ. recemus.

Ross, das, ἵππος. Ἀρχ. Hors καὶ Ors, ἑβραϊκ. ruz, τρέχειν, roz, ὁ τρέχων, ἀγγλ. Horse.

Rost, der, ἰὸς, ἀπὸ ῥὺς, γαλλ. rouille, ἰταλ. ruggine, λατ. aerugo, ferugo, παραϐ. Rose.

Rost, der, ἐσχάρα. Ἀπὸ rösten.

rösten, φρύγειν. Ἀπὸ rosten, ἀγγλ. to rost, γαλλ. rotir, ἰταλ. rostire.

roth, ἐρυθρός. Ἀραϐ. iraeddon, ἐρυθρὸς, redon, αἷμα, λατ. russus, γαλλ. rouge, ἰταλ. rosso ῥούσιος.

Rotte, die, συνάθροισμα προσώπων ὄχλου. Ἀραϐ. rotuow, rataon καὶ rottaon.

Rotten, ἀφανίζειν, ὅρα Rost, ἰὸς, (μόνον εἰς σύνθ.).

Rotz, der, βλέννα. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατ. coriza, κόρυζα, λογ. εἰς τὰ παραγ. τοῦ fliessen, floss, rieseln, ῥέειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κοινόχρηστη
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Rübe, die, γογγύλη, λατ. rapa, γαλλ. rave, ἰταλ. rava καὶ rapa, ἀπὸ ῥάπυς.

Rubel, der, ῥούβλιον (νόμισμα). Ἀπὸ τὸ ῥωσ. rubiti, κόπτειν.

Rubin, der, λυχνίτης (λίθος πολύτ.) λατ. rubinus καὶ τοῦτο ἀπὸ rufus, ἐρυθρός.

ruchlos, ἀμελὴς, ἀνόσιος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruahha, ἐπιμέλεια, σέβας· ἑβραϊκ. ruach, πνεῦμα, φρόνησις.

ruchtbar, νῦν **ruchbar,** διαβόητος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruchi, φήμη, νῦν **Ruf.**

rücken, πλησιάζειν, κινεῖσθαι, διαδέχεσθαι. Ἀπὸ **regen,** κινεῖσθαι, ἀραβ. raekraka,

Rücken, der, ῥάχη, (ὄρα rücken).

Rudel, das, σωρὸς, πλῆθος. Ἀπὸ **rotten.**

Ruder, das, κώπη. Ἀρχ. Reem, ἀπὸ τὸ λατ. **remus,** ὅθεν καὶ **reemen** ἀντὶ **rudern,** ἐκ τοῦ λατ, remigare.

rufen, φωνάζειν, (ἀνώμ. **rief, gerufen**). Ἀρχ. ruofan, ἀραβ. rafan, φωνάζειν **Rufaet,** μεγάλη φωνή.

rügen, μέμφεσθαι, ἐλέγχειν. Ἀπὸ **reden.**

ruhen, παύειν, ἀναπαύεσθαι. Ἀραβ. raha, ἀρχ. ἑλλ. ἐρώαν, ἐρώη, ἀρχ. γερμ. **rauen** καὶ **rausen,** ἐξ οὗ **Rast,** ἀνάπαυσις, ἡσυχία.

Ruhm, der, δόξα, ὅρα rühmen.

Rühmen, δοξάζειν, ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν. Ἀρχ. ruomen, ruamen, μεγαλοφώνως κράζειν, παράβ. τὸ λατιν. **rumor.**

Ruhr, die, δυσεντερία (νόσος). Ἀπὸ **rühren.**

rühren, κινεῖν, κινεῖσθαι, συγκινεῖν, γίγνεσθαι. Ἀρχ. ruoren, rohen καὶ **ruhen,** ἀραβ. raraa, κινεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς, raca, κινεῖσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατιν. ruere, oriri, καὶ μὲ ὀρώρειν.

Ruin, der, φθορὰ, ὄλεθρος. Ἀπὸ τὸ λατιν. **ruina.**

Rülps, der, ἔρευγμα. Συμφ. μὲ ἐρεύγειν, μὲ τὸ λατιν. ructare (μίμ. ἦχου).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Rummel, der, ἄχρηστα πράγματα ἐν ἀταξίᾳ (ὅρα **rummeln**).

rummeln, θορυβεῖν. Μίμησις ἤχου, συμφ. μὲ τὸ λατινικὸν **rumor**.

rumpeln, θορυβεῖν. Ἀπὸ **rummeln**.

Rumpf, der, κορμὸς, στέλεχος. Ἀπὸ **rahmen**, ὅρα **Trumm**, παραβ. τὸ λατιν. **truncus**.

rümpfen, παραμορφόνειν (τὸ στόμα, τὴν ῥίνα, μάλιστα καὶ τὸ μέτωπον). Ἀπὸ **rahmen**, ὅρα **Rahe**, παραβ. **Runzel** ῥυτίς.

rund, στρογγύλος, μεταφορ. ἁπλῶς, συμφ. μὲ τὸ λατ. **rotundus**, γαλλ. **rond**.

Runkel, die ἢ **Runkelrübe**, γουλίον ἄσπρον ἢ κόκκινον, συγγ. τοῦ **Rumpf**, λατ. **truncus**.

Runzel, die, ῥυτίς. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. **ruga** μὲ τὸ γαλλ. **rider**, μὲ ῥυτιδοῦν.

rupfen, τίλλειν, ἐκτίλλειν. Ἀπὸ **raufen**.

Russ, der, καπνιά. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **riesen**, ὅρα **Riese**.

Rüssel, der, ῥύγχος, προβοσκίς. Συμφ. μὲ ὀρύσσειν, ῥίς.

rüsten, ἑτοιμάζειν, κινεῖν, ὁπλίζειν, θορυβεῖν. Ἀπὸ **reisen**, **reiten** (ὄθεν **bereiten**) **riesen**.

Rüster, der, πτελέα (δένδρον). Ἀπὸ **riesen**, ὅρα **Riese**.

rüstig, ῥωμαλέος, ἕτοιμος. Ἀπὸ **rüsten**.

Ruthe, die, ῥάβδος λεπτὴ, οὐρὰ τινῶν ζώων, ὀργυιὰ (ἔκτασις κατὰ μῆκος), ὅρα **Russ**.

rutschen, ὀλισθαίνειν. Ἀπὸ **reiten**, **reisen**.

rütteln, τινάσσειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **rutten**=**rüsten**.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

S.

Saal, der, αὔλειον, ἀνώγεον, αἴθουσα. Ἐκ τοῦ γαλλ. **Sale,** ἰταλ. **Sala,** ἀπὸ αὐλὴ λατ. **aula,** παρὰ ποιηταῖς, **Sternensaal,** στερέωμα, ἀρχ. **Saalmann,** ἀντὶ **Hofmann,** αὐλικός.

Saat, die, σπορά. Ἀπὸ **saeen.**

Sabbath, der, ἀπὸ σάββατον, ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς.

Sacbel, der, μάχαιρα, κυρτή. Ἀραβ. **Seif,** γαλλ. **Sable,** ἀπὸ τὸ λατιν. **Sabina,** καὶ τοῦτο ἀπὸ ζάβος, ζαβύνη, κυρτός.

Sache, die, 1) ἔρις, δίκη, ὅθεν **Rechtssache, Streitsache,** δίκη, **Sachwalter,** συνήγορος· 2) ὑπόθεσις, οἷον **Geldsache,** ὑπόθεσις χρηματικὴ, **Staatssache,** ὑπόθεσις πολιτική· 3) συμβάντα, περίστασις· 4) πρᾶγμα ἐν γένει, ἔργον, οἷον **Mass in allen Sachen,** μέτρον εἰς πᾶν ὅ,τι . . . . **zur Sache,** εἰς τὸ ἔργον· 5) αἰτία, οἷον **Ursache,** ἀπὸ **sagen.**

Sachse, der, Σάξων (κάτοικος τῆς Σαξωνίας). Ἀπὸ **sitzen** ὅρα **Sass.**

sachte, ἀπὸ **sanft.**

Sack, der, σάκκος, θύλαξ, λατ. **Saccus,** ἀγγλ. **Sack,** γαλλ. **sac,** παραβ. **sinken (sank, gesunken).**

saeen, σπείρειν, ἀρχ. λατιν. **sao** καὶ **seo,** ἐξ οὗ **sevi,** τοῦ ῥήμ. **serere,** μίμησις ἤχου.

Saffian, der, σαχτιάνιον (δέρμα λεπτὸν, μαλακὸν, εἰς τὴν Τουρκίαν κυρίως κιτρίνου χρώματος. Ἐκ τῆς τουρκ. γλ. (παραβ. **Saffran.**)

Saffran, der, κρόκος (φυτὸν κυρίως εἰς τὴν ἀνατολὴν) ἀραβ. **Sahafaran,** περσ. **Zafferon.**

Saft, der, χυμός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **sappen,** σταλάζειν, ἀρχ. λατ. **sapa (succus)** γαλλ. **seve.**

sägen, πριονίζειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **secare,** μίμησις ἤχου.

sagen, λέγειν. Ἀρχ. **sellan, sagan, seggen,** ἀγγλ. **to say**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

(εἰς τινὰς διαλέκτους sahte ἀντὶ sagte, seit ἀντὶ sagt) εἰς τὴν ἀρχ. λατ. seco καὶ sequor (ὅρα Seckte ἢ Sekte) μίμησις ἤχου, ὅρα Sahl.

Sago, das, μυελὸς φοίνικος (δένδρου) ἄρθρον ἐμπορίου τῶν Ἰνδιῶν, ἀπὸ Sego, Geas, τῆς ἰνδικ. γλώσσης.

Sahl, Saal, Sal. Ἀρχικὴ καὶ καταληκτ. συλλ. πολλ. λέξ. τῆς ἑλλ. λατ. καὶ γερμ. γλώσ. σημ. 1) φωνὴν, ἦχον, οἷον Schall, schellen· 2) ἀνθρωπ. φωνῆς, οἷον τὸ ἀρχ. sellan, λέγειν, zählen, ἀριθμεῖν, erzählen, διηγῆσθαι, Psalm, ψαλμός· 3) κίνησιν, οἷον τὸ ἀρχ. sal, ταχέως, τὸ λατιν. salire, saltare, τὸ ἑλλην. σαλεύειν.

Sahne, die, παχὺ τοῦ γάλακτος. Ἀπὸ τὸ λατιν. sanies, ἔμπυον.

Saite, die, χορδὴ, πάλαι κλωστὴ, ῥάμμα, σχοινίον. Ἀπὸ Seide.

Salat, der, τρώξιμα (σαλάτα). Ἐκ τοῦ ἰταλ. insalata, salata herba, τρώξιμα ἐν ὄξῳ βαπτόμενα.

Salbader, der, φαρμακεὺς, ἀγύρτης, μεταφορ. περιττολόγος, ἀδολέσχης. Σύνθ. ἐκ τοῦ Salbe, ἀλειφὴ καὶ Bader.

Salbe, die, ἀλειφὴ, ὅρα salben.

salben, ἀλείφειν, χρίειν. Συμφωνεῖ μὲ ἀλείφειν, πλεονάζοντος τοῦ s.

Salbey, der ἢ Salbei, σφάκος, φασκομηλιά. Ἐκ τοῦ λατιν, Salvia.

Salmiak, der, ἐκ τοῦ λατιν. Sal ammoniacus.

Salpeter, der, νίτρον. Ἐκ τοῦ λατ. Sal petrae.

Salz, das, ἅλς. Συμφωνεῖ εἰς τὰς πλείστας γλώσσας, οἷον λατ. sal, ἀγγλ. sal, γαλλ. sel, εἰς τὴν σλαϐ. sul, sol, ἀπὸ ἅλς, τὸ ἀρχ. λατ. Salum=θάλασσα.

sam, ἀρχαιοτάτη λέξις, νῦν μόνον ὡς κατάληξις εἰς συνθέσεις ἐν χρήσει, ὑπὸ σημασίαν ὁμοιότητος, καὶ πλήθους

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

συμφ. μὲ σχῆμα, ἅμα, λατ. similis, γαλλ. sembler φαίνεσθαι.

Same, der, σπόρος, λατ. semen, σλαβ. semeno, τουρκ. sembil ἀπὸ saeen.

sämisch, ἐπίθετον, μονον μὲ τὸ ὄνομα Leder, δέρμα, εὔχρηστον, οἷον sämisches Leder, ἢ Sämisleder, εἶδος δέρματος μαλακοῦ, ὑποξάντου χρώματος ἀναμφιβ. ἀπὸ τὸ γαλλ. chamois, ἀγριόαιξ.

sammeln, συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. samen, παραβ. τὸ γαλλ. sembler, assembler, τὸ λατ. simul, summa, τὸ ἑλλ. ἅμα, ὁμοῦ, ὅρα sam.

Sammet, der ἢ Samml, ἑξάμιτος, ἐξ οὗ τὸ ἀρχ. λατ. exametum, samitum καὶ sammitus, ὅθεν καὶ Samml, εἰς τὴν σλαβ. γλῶσσαν ὀρθῶς, axamit.

sammt, ὁμοῦ, ὅρα sam.

Samstag, der, σάββατον, ἀντὶ Sabbathstag, διὰ μεταβολῆς τοῦ b εἰς m καὶ συγκοπῆς.

Sand, der, ἄμμος, ψάμμος. Ὄνομα ληφθὲν ἀπὸ ἦχον, οὗ οἱ κόκκοι ἄμμου κάμνουσι.

Sandarach, der, σανδαράκη (εἶδος ῥητίνης ἀρκεύτου θάμνου). Ἐλήφθη ἐκ τινὸς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν.

Sandelholz, das, κοκκινόξυλον. Ἐκ τοῦ λατ. santalum, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ἰνδικῆς γλώσσης.

sanft, πρᾶος, μαλακὸς, ἥπιος, ἀγγλ. soft, ἰταλ. soffice. Ἐκ τῶν ἀρχ. γερμ. sef, sif, sib, ἑβραϊκ. sech, ἡσυχία.

Sänfte, die, φέρετρον. Ἐκ τοῦ sanft.

Sänger, der, ψάλτης. Ἀπὸ singen (ἀνώμ. sang) ψάλλειν.

Sardelle, die, σαρδίνη. Ἐκ τοῦ ἰταλ. sardella, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς νήσου Σαρδινίας.

Sarg, der, λάρναξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. sarculus, sarcus κιβώτιον, παραβ. σαρκοφάγος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sarsche, die, ὕφασμα μαλ. τὰ πάλαι μεταξ. γαλλ. **sarge,** ἀγγλ. **serge,** ἐκ τοῦ λατ. **sericum,** μέταξα (σηρικά).

Sass, der, μόνον εἰς συνθ. οἷον **Freisass,** κάτοικος ἐλευθ. ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. **sitzen, sass,** καθίσταται.

Satan, der, σατάν. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς.

satt, κορεστός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **satur, satis,** ἀγγλ. **sated,** συγγ. τοῦ **schütten,** ἐγχεῖν.

Sattel, der, ἐφίππιον, σάγη, ἀγγλ. **saddle,** ἰταλ. **sella,** γαλλ. **selle,** ἱσπαν. **silla,** ἐκ τοῦ **sitzen,** καθίζεσθαι, μὲ τὴν καταληξ. **el,** δηλ. πρᾶγμα.

sättigen, χορτάζειν. Ἀπὸ **satt** λατ. **satiare, saturare.**

Satz, der, πήδημα, ὑπόστημα, θέμα, θέσις, δόγμα, ἀξίωμα. Ἀπὸ **setzen.**

Sau, die, χοῖρος. Συμφ. μὲ σῦς, μίμησις ἤχου, καθὼς τὸ **ὗς.**

sauber, καθάριος, κομψός, κόσμιος, ἀρχ. **subro,** διαλέκτ. **suber, suver, sifer,** συμφ. μὲ τὸ λατ. **sobrius,** ἡ ῥίζα **saub** σημ. καὶ κίνησιν.

sauer, ὀξύς, χαλεπός, ἑβραϊκ. **sar,** ζύμη. Ἀρχ. **suar, sur,** ἀγγλ. **sour,** σλαβ. **surowy.**

saufen, (ἀνώμ. **soff, gesoffen**) ῥοφεῖν, λάπτειν. Μίμ. ἤχου.

saugen, θηλάζεσθαι (ἀνώμ. **sog, gesogen**), λατ. **sugere,** γαλλ. **sucer,** ἀγγλ. **to suck,** μίμ. ἤχου.

Säule, die, στῦλος, στύλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **sal, sul,** ὑψηλός.

Saum, κράσπεδον. Συγγ. τοῦ **Raum** καὶ **Rahm, Saum** παρὰ τοῖς ἀρχ. γερμ. βάρος, ποσότης, μέτρον, ὅθεν **säumen,** ἀργοπορεῖν, **Saumthier,** φορτηγὸν ζῶον, ἰταλ. **somaro,** γαλλ. **somier,** λατ. **somarius,** παραβ. σάγμα, σῶμαρ.

sausen, ῥαΐζειν. Μίμησις ἤχου.

Scapulier, das, ἐπανωφόριον κοντὸν τῶν μοναχῶν. Ἐκ τοῦ λατ. **scapula,** ὦμος.

Schaar, die, ὅρα **Schar.**

Schabe, die, σίλφη (ἔντομον). Ἀπὸ **schaben.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schaben, κνίζειν, ξύειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **scabere.**

Schabernak, der, πείραξις. Τοῦ ά τῆς συνθ. μέρους ἡ πηγὴ ἄγνωστ. τὸ **nack** παραγ. ἀπὸ **necken**, πειράζειν.

Schabrake, die, ὑπόστρωμα ἐφιππίου κομψόν. Ἐκ τοῦ τουρκ. Tschaprak, ciaprak.

Schach-spielen, ζατρικίζειν, **Schachspiel**, ζατρίκιον, γαλλ. Echec, ἰταλ. scaeco, ἀγγλ. chess, περσ. Setrenge = 1000 φροντίδες. Ἡ πρώτη ψῆφος τοῦ παιγνίου ἐνομάζεται Schach, περσ. Cha, βασιλεὺς, ἡγεμών.

Schächer, der, λῃστής, Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schachen**, γαλλ. **saccager**, λῃστεύειν.

schachern, ἐμπορεύεσθαι. Ἐκ τῆς χαλδ. καὶ ἑβραϊκ. = ἀγωράζειν, ἀπατᾶν.

Schach, der, σύριγξ, ἀρχ. λατ. Xafetus, συμφ. μὲ σκάπτειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **schachen** = κινεῖν, ὅθεν καὶ διαλέκτ. **schechten**, τρέχειν.

Schachtel, die, κιβώτιον, θήκη, ἰταλ. **scatola**, παραβάλ. **Schacht**, der.

Schade, der, βλάβη, ζημία, ἐλάττωμα. Ἀρχ. **Scadhe, scado**, ἀγγλ. **skada**, σλαβ. **scoda**, συμφ. μὲ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἀσχηθὴς, ἄβλαπτος.

Schaf, das, πρόβατον, **Schöps**, κριός. Τινὲς παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ **schaben**, ἄλλοι ἀπὸ τὴν φωνὴν, ἀγγλ. **ewe**, συγγ. τοῦ ὄϊς, λατ. **ovis.**

Schaff, das, ἀγγεῖον ξύλινον. Συμφ. σκάφος μὲ τὸ λατιν. **cavus.**

schaffen, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. **schuf, geschaffen**), φύειν, ποιεῖν, πορίζειν, διατάττειν. Ὀνοματοποιΐα κατὰ φωνὴν καὶ κίνησιν.

Schafott, das, πῆγμα. Ἐκ τοῦ γαλλ. **échafaud.**

schaft, καταληκ. συλλ. Ἐκ τοῦ **schaffen.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schaft, der, θήκη, ῥάβδος, ξυστὸν, κοντάκιον, καυλός. Ἐκ τοῦ schaffen.

Schakal, der, θὼς, περσ. καὶ ἑβραϊκ. Schugal.

schäckern, παίζειν, σκώπτειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. cachinnari, γαλλ. jocari, ἀγγλ. to joke.

schal, ἄνοστος, ἔωλος, ἀδύνατος Ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου schälen ἀντὶ spülen, ξεπλύνειν, schälig, ἀπρόσεκτος.

Schale, die, φλοιὸς, ὄστρακον, κούπα, πινάκιον. Ἐκ τοῦ σουϊδ. skyla, καλύπτειν, (ὅρα Schild).

schalen, καλύπτειν μὲ σανίδας ἢ ἄλλην ὕλην, (ὅρα Schale, die).

Schälen, ἀπολέπειν, ὅρα Schale, die).

Schalk, der, πανοῦργος. Ἀρχ. ἐσημ. ἀνώτερον ἢ κατώτερον ὑπηρετὴν, οἷον Marschalk, νῦν Marschall, Seneschalk, νῦν Seneschall, τίτλοι παρὰ βασ. αὐλαῖς, Gottschalk, χριστόδουλος, τὸ ἀρχ. skalkinon συμ. ὑπηρετεῖν.

schallen, ἠχεῖν. Ὀνοματοποιΐα, ἀρχ. schillen, skellen, συμφ. μὲ hallen, καλεῖν.

Schalmeye, die ἢ Schalmei, σύριγξ, αὐλός. Ἐκ τοῦ γαλλ. chalumeau, ἀπὸ κάλαμος.

Schalotte, die, πράσον (φυτὸν) λατ. allium ascalonium, γαλλ. escalotte, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀσκαλονία ἐν Παλαιστίνῃ

schalten, διαθέτειν, διοικεῖν, μεταχειρίζεσθαι. Ὀνοματοποιΐα δηλ. μίμ. ἦχου φωνῆς καὶ κινήσεως, ἀρχ. ὠθεῖν, ἐμβάλλειν.

Schalthier, das, ζῶον ὀστρακηρόν. Σύνθ. ἐκ τοῦ Schale, φλοιὸς, ὄστρακον, καὶ Thier, ζῶον.

Schaltjahr, das, ἔτος δίσεκτον. Συνθ. εἰς τὸ schalten, ἀρχ. ἐμβάλλειν (ἡμέραν) καὶ Jahr, ἔτος.

Scham, die, αἰδώς. Συμφ. μὲν μὲ αἰσχύνεσθαι, παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. Schämen ἢ Schemen, εἰκὼν (γυμνή;) λογ. εἰς Schatten, σκιὰ, Schein, φαινόμενον, σκιά.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριστοτέλειο Κέντρο
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schämel, der, ὑποπόδιον, ὑπόβαθρον (εἰς οἰκοδ.) ἀρχ. Scamal ἐκ τοῦ λατ. scamnun.

Schande, die, αἶσχος, ἐντροπὴ, ὄνειδος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schanen, φωνάζειν, κινεῖν, συμφ μὲ τὸ λατ. scandalum, ἀγγλοσαξ. scande, γαλλ. honte, σλαβ. hamba, παραβ. αἰσχίνη.

schänden, ἀτιμάζειν, διαφθείρειν. Ἀπὸ Schande.

Schank, der, (νῦν μόνον εἰς συνθ. οἷον Weinschank, οἰνοπώλιον). Ἀπὸ schenken, κερνάω.

Schanze, die, χαράκωμα (ὀχυρωμ.). Ἐκ τοῦ ἀρχ. schanen, φωνάζειν, κινεῖν, ὅθεν καὶ schanzen, ἐργάζεσθαι (ὅρα Schande).

Schar, ἀρχαιοτάτη λέξις, ἥτις ὑπὸ τὴν μορφὴν scher, schir, schor, schur, ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὰς πλείστας ζώσας γλ. (s, sch, z, θεωρ. ὡς ὅμοια σύμφωνα) καὶ σημ. 1) φωνὴν π. χ. surren, λατ. susurrare, sermo, serere· 2) μὲ τὴν φωνὴν τὴν κίνησιν, π. χ. γερμ. Schabe, λατ. scarabeus, σίλφη, τὸ λατ. serpere, ἕρπειν (ἄνευ σ)· 3) τὸ ῥευστὸν, γερμ. ἀρχ. schor, σκὼρ, τὸ λατ. serum, sordes· 4) ἕνωσιν οἷον sarcire, ῥάπτειν· 5) ἔκτασιν, π. χ. σειρὰ, λατ. scries, σωρός.

Schar, die, ἀγέλη, πλῆθος, ἀρχ. skara, σουϊδ. skare, συμφ. μὲ τὸ λατ. sciera, λατ. cohors.

Schar, die (Pflugschar) ὕννις, ἐχέτλη, ἰταλ. curetta καὶ caretta (ἄνευ s) συμφ. μὲ τὸ λατ. secare.

Schärben, die, ὄστρακα, θραῦσμα, ὅρα Schar, die.

Scharbock, der, στομοκάκη (νόσος) λατ. scorbutus, ἀγγλ. scurvy. Ἐκ τῆς ὁλλανδ. γλώσσης, Scheurbuik (buik γαστὴρ) νόσος κοιλίας, Scheurmond (mond γερμ. Mund στόμα) νόσος στόματος (Mundfäule) Scheurbeen (been γερμ. Bein ὀστοῦν) νόσος ὀστέων.

Scharf, ὀξὺς, ὀξύστομος, τραχὺς, ἀκριβὴς, ὅρα Schar, die.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Scharlach, der, ὀθόνη κόκκινη, εἰς συνθ. **S-beere,** κόκκος, **S-eiche,** πρῖνος, **S-farbe,** κόκκινον χρῶμα, **S-fieber,** πυρετὸς μετὰ ἐρυθρῶν ἐξανθημάτων. Ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. οἷον ἀραβ. **Yxquerlat,** τουρκ. **Iskerlet,** περσ. **sagallat.**

Scharmützel, das, χειραψία, συμπλοκή, ἰταλ. **scaramuccia,** γαλλ. **escarmouche,** συμφ. μὲ χαρμή, παραγ. ἀπὸ **Schar,** πλῆθος, καὶ **metzeln,** σφάζειν.

Schärpe, die καὶ **Feldbinde,** περίζωμα (τῶν ἀξιωματικῶν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Schar** (ὅρα **Schar, 4**) γαλλ. **écharpe,** ἀγγλ. **scarf.**

scharren, ξύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Schar,** ὅρα **Schar, die,** ὕννις, συμφ. μὲ σκαριφᾶσθαι, κάρφειν.

Scharte, die, διπλόη, χαραγματιά, **Schiess Scharte,** ὀπὴ προχωμάτων (ὀχυρ.). Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Schar** (ὅρα **Schar, die,** ὕννις).

Scharwache, die, περίπολοι, σύνθ. ἐκ τοῦ **Schar** πλῆθος καὶ **Wache,** φρουρά, (ὅρα **Schar, 5**)

Schatten, der, σκιά, μεταφ. ψυχή, ἀρχ. **skade, skato,** ἀγγλ. **shade,** ἰρλανδ. **ska,** συμφ. μὲ σκιά, σκότος.

Schatulle, die, κιβώτιον (διὰ χρήμ.). Ἐκ τοῦ λατ. **scatula.**

Schatz, der, θησαυρός, ταμεῖον, ἀρχ. **Scazz, skatt,** ἀργύριον τιμὴ (πραγμάτων) ὅθεν **schätzen,** τιμᾶν, περσ. **gaza,** δηνάριον, ἀργύριον.

Schauder, der, φρίκη, ῥῖγος. Ἀπὸ **schauer,** ὄμβρος.

schauen, θεωρεῖν, λεύσσειν, ἀνώτερ. βαθμὸς τοῦ ὁρᾶν, ἀπὸ **sehen.**

Schauer, der, μάντις. Ἐκ τοῦ **schauen.**

Schauer, der, σκέπη. Ἐκ τοῦ λατ. **scuria,** γαλλ. **écurie,** παραβ. σκιά.

Schauer, der, ὄμβρος, χάλαζα. Ὀνοματοποιία, δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

Schaufel, die, λίστρον. Ἡ ῥίζα **schauf,** παράγεται ἐκ τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schaffen ἐργάζεσθαι, ποιεῖν, ἡ καττάληξις el δηλ. τὸ ὄργανον.

schaukeln, αἰωρεῖν (ἐπὶ σανίδος) schau (ὅρα Schauer, ὄμβρος) δηλ. κίνησιν, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. schoken, ὠθεῖν, ἀγγλ. joggle, γαλλ. choquer, ἰταλ. cioccolare.

Schaum, der, ἀφρὸς, ἀγγλ. to scum, ἑβραϊκ. skim, ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον (ὅρα Schauer), παράβ. τὸ λατ. spuma, γαλλ. escume, écume.

Schecke, die, ζῶον ποικιλόδερμον (χυδ.). Ἐκ τῆς ἰσλανδ. γλ. skekia=ἀνόμοιος.

Schedel ἢ Schädel, der, κρανίον, (διάφορ. τοῦ Kopf, κεφαλή). Ἐκ τοῦ scheiden, χωρίζειν.

Scheffel, der, μέδιμνος, ὅρα Schaff, das, συμφ. μὲ σκεῦος, σκάφη. Ἀρχ. γερμ. (Κάρολος ὁ Μ.) scaphula.

Scheibe, die, κύκλος, πλάξ, δίσκος, τροχὸς, τεμάχιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. scheiben, νῦν drehen, στρέφειν, κυκλοφορεῖσθαι, ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον ἐν κύκλῳ.

scheiden, (ἀνώμ. schied, geschieden) χωρίζειν, χωρίζεσθαι, σχίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. skaidan, skeiden, συμφ. μὲ σχίζειν, λατ. scindo, τὰ πάλαι ἐσημ. καὶ ὁμιλεῖν, ὅθεν Bescheid, ἀπόκρισις, entscheiden, κρίνειν, ἐγράφ. καὶ scheiten, Scheit, σχίδαξ.

scheinen, (ἀνώμ. schien, geschienen) λάμπειν, φαίνεσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. scheinan, skinan, schinen, ἀγγλ. to shine, Skina, μαρτύριον, ἐξ οὗ νῦν, bescheinigen, διαμαρτυρεῖν.

scheissen, (ἀνώμ. schiss, geschissen) χέζειν. Ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον.

Scheit, das, σχίδαξ, ὅρα scheiden.

Scheitel, die, ἄκρον κεφαλῆς, scheiteln, διαιρεῖν τὴν κόμην. Ἀπὸ scheiden.

Scheitern, ναυαγεῖν, ἰταλ. scheggiare. Ἀπὸ Scheiden.

schel καὶ scheel, φθονερὸς, λοξός. Τὸ ἀρχ. Schele, σημ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ξρις, διχόνοια, ἀναφερ. εἰς schellen, schallen, ἠχεῖν, παραβ. τὸ λατ. scelus, τὸ γαλλ. jalousie, ἰταλ. gelosia.

Schelfe, die, χυδ. ἀντὶ Schale, φλοιὸς, συμφ. μὲ τζέφλιον, κέλυφος. Εἰς τὴν χαλδ. καὶ συριακ. γλ. λέπιον.

schellen, κωδωνίζειν. Ἀπὸ schallen.

Schellfisch, der, ἰχθὺς λευκὸς, ὅρα Schelfe.

Schellkraut, das, χελιδόνιον (φυτὸν) συνθ. ἐκ τοῦ Schell = χελ. (χελιδὼν) καὶ kraut, χόρτον, ὄνομ. καὶ Schwalbenkraut.

Schelm, der, πανοῦργος, ἀπατεὼν, ἀγγλ. skellum, σλαβ. schelma, παραβ. σκέλλος, (ὅρα schel).

Schelten, (ἀνώμ. schalt, gescholten) λοιδορεῖν. Ἀπὸ schallen.

Schemen, der, σκίασμα, φάντασμα, συγγ. τοῦ scheinen, συμφ. μὲ σχῆμα, σκιά.

Schenkel, der, σκέλος, μηρός. Ἔκ τινος τῶν ἀνατολ. γλ. εἰς τὴν χαλδ. καὶ ἑβραϊκ. schin, ἰταλ. schinca, κνήμη, εἰς ἀρχ. συγγράμ. schiuchum, μεταφρ. bases et tibiae = ποῦς, σκέλος.

schenken, χαρίζειν, κερνάειν, καπηλεύειν. Παρὰ τοῖς ἀρχ. schanken, δίδειν, scancan, κερνάειν, jangames, βαδίζειν, skangames, ἐξακολουθεῖν.

Scherbe, die, ὄστρακον, τεμάχιον. Ἐκ τοῦ scheren, χωρίζειν.

Schere, die, ψαλὶς, ψαλίδιον, σκόπελοι τῆς γερμ. θαλ. Ἡ ῥίζα εἶναι τὸ ἀρχ. schar (ὅρα τοῦτο) συμφ. μὲ σκύρα, ἱσπαν. sierra.

scheren, (ἀνώμ. schor, geschoren) διαλέκτ. kerben, ψαλιδίζειν, κείρειν, sich scheren, ἀπάγειν, ὅρα Schar.

Scherf, der, τὰ πάλαι ὀβολὸς, τεμάχιον, παραβ. κέρμα, κείρειν, ὅρα Schar.

Scherflein, das, ὑποκορ. τοῦ Scherf, κερμάτιον, 10 s. = 5 λεπτά.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Scherge, der, ὑπηρέτης δήμου, περίπολος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schergen**, περιέρχεσθαι, συμφ. μὲ τὸ ἀγγλ. **sherif**, γαλλ. **sergeant**, (ὅρα **Schar**).

Scherwenzel, der, κόλαξ πρόθυμος, πολυπράγμων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schar**, **scher**, δηλ. κίνησιν, καὶ **Wenzel**, ὄνομα βαπτιστ. ἢ παραγ. ἐκ τοῦ **wenden**, στρέφεσθαι.

scherzen, παίζειν, σκώπτειν, ἀστειεύεσθαι, ἰταλ. **scherzare**, ἀναφερ. εἰς τὸ **schar**, **scher**, δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

scheu, ἐπίῤῥ. δειλὸς, πτυρτικὸς (ἵππος) περίφοβος· ὄνομα **die Scheu**. Κατά τινας ἀπὸ **schauen**, **sehen**, ὁρᾶν, **geschehen**, συμβαίνειν, **scheinen**, φαίνεσθαι (ὅρα **Schemen**).

Scheuen ὅρα **scheu**.

Scheuer, die, σιτοβολὼν, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἀλώνιον ὅπου καθαρίζονται τὰ γεννήματα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (εἰς τοὺς σαλικοὺς νόμους) **scuria**, γαλλ. **escuria**, **ecurie** (ὅρα **Schauer**, der).

scheuern, καθαρίζειν, ἐκ τοῦ **Scheuer**.

Scheune, die, ἀντὶ **Schauer**.

Schicht, die, στρῶμα, ἐπιβολὴ, ὅρα **schichten**.

schichten, βάλλειν, χωρίζειν, (τακτοποιεῖν, νῦν **schliehten**,) ἐκ τῶν ἀρχ. **schihen**, **schehen** ἢ **schechen**, σημ. κόπον, κίνησιν, ἐπιτηδειότητα.

schicken, πέμπειν, ἐκ τοῦ **schichten**, ἐξ οὗ **geschickt**, ἐπιτήδειος.

Schicksal, das, τύχη, μοῖρα, ἐκ τὸ **schicken**.

schieben (ἀνώμ. **schob**, **geschoben**) κινεῖν, ὠθεῖν. Τὸ τῆς Ἑβραϊκ. **schob** = στρέφειν, ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

Schied, der, νῦν μόνον εἰς συνθ. εὔχρηστον, παραγ. ἀπὸ **scheiden**.

schief, πλάγιος, λοξὸς, ἀπὸ **schieben**. Ἀγγλ. **alkelw**, **skuc**, σύμφ. μὲ σκαίος, σκολιῶς.

Schiefer, der, σχίδη, ἐκ τοῦ ἀρχ. **skifta**, ἀγγλ. **shiver**, σχίζειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schielen, ἰλλίζειν, λοξὰ βλέπειν· συγγ. τοῦ schief, συμφ. μὲ σκολιῶς, σκολιοῦν. Ἀρχ. skylian, skäla.

Schienbein, das, κνήμη, ὅρα Schenkel.

Schiene, die, σανίδια λεπτὰ, φύλλα σιδήρου (χονδρὰ καὶ λεπτὰ) μακρὰ, συγγ. τοῦ scheiden.

Shier, σχεδὸν, παρὰ μικρὸν, συγγ. τοῦ schar δηλ. κίνησιν.

Schierling, der, κώνειον, (φυτὸν) ἀπὸ scheren, κείρειν, διὰ τὸ σχῆμα τῶν ὀδοντωτῶν τῶν φύλλων.

schiessen, (ἀνώμ. schoss, geschossen) σημ. ἐν γένει ταχυτάτην κίνησιν, οἷον, ὁρμᾷν, ἀκοντίζειν, τοξεύειν πυροβολεῖν. Ὀνοματοποιΐα, συγγ. τοῦ schar δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

Schiff, das, ἐργαλεῖον κοῖλον, συμ. μὲ σκεῦος, πλοῖον, συμφ. σκάφη. ὅρα Schaff, Scheffel.

schiften, ἀπὸ Schaft, κοντάκιον.

Schild, der, ἀσπὶς, Schild, das, σημεῖον, ἐπιγραφή· ἑβραϊκ. schiltch, ἀγγλ. schield, σουϊδ. sköld. Τινὲς; παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ἀρχ. schalen ἢ schilen, καλύπτειν.

schildern, χαρακτηρίζειν, περιγράφειν, ζωγραφίζειν. Ἐκ τοῦ schild, ἀπὸ τὰς εἰκόνας ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, schildern, φυλάττειν, νῦν ἄχρηστον.

Schildwache, die, σκοπὸς στρατιωτ. ὅρα schildern καὶ wachen.

Schilf, καὶ Schilfrohr, das, κάλαμος, δόναξ. Ἀρχ. sif, säf, ὄμ. ὄνομα καὶ εἰς τὴν Ἑβραϊκ. γλ. Ἄνευ τοῦ sch συμφ. μὲ Ἕλος, λατ. ulna.

Schilling, der, νόμισμα διαφ. ἀξ. κατὰ τόπους καὶ χρόνους. Οἱ ἐτυμολόγοι παραγ. τὸ ὄνομα 1) ἐκ τοῦ λατ. siligua, εἰς τοὺς Ῥωμαίους τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας· 2) ἐκ τοῦ schellen ἠχεῖν· 3) ἐκ τοῦ Schild, διὰ τὴν ἐπιγραφὴν, σύμφ. μὲ τὸ ἰταλ. scudo, γαλλ. ecu· 4) ἐκ τοῦ λατ. solidus, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. sol, ἰταλ. soldi· 5) ἐκ τοῦ ἀρχ. schellen (νῦν μόνον zerschellen) θραύειν, ἕνεκα τῆς ἐγκοπῆς ἐν εἴ-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

δει σταυροῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀνωτερ. ἀξ. δι' ἧς ἐθραυ. εἰς τέσσαρα μέρη.

Schimmel, der, ἵππος λευκότριχος, ἄζα (μούχλα). Ἐκ τοῦ ἀρχ. schiemen (scheinen) λάμπειν.

Schimmer, στίλβη, schimmern, στίλβειν, λάμπειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schiemen (scheinen) λάμπειν.

Schimpf, der, ὄνειδος, ὕβρις, λώβη, ἀτιμία. Ἀρχ. skämt, skymf, συμφ. μὲ σκώμμα, συγγ. τοῦ Schande.

Schindel, die, σχίδαξ (ξυλ.) λατ. scindula (σχινδάλαμος, σχινδαλμὸς); ὅρα scheiden, Scheit.

schinden, (ἀνώμ. schund, geschunden) ἀποδέρειν, sich schinden, μόχθειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schin, ἀγγλ. skin, δέρμα, συμφ. μὲ σκύτος.

Schinken, der, μηρὸς, ὅρα Schenkel.

Schirm, der, σκέπη, σκιάδιον. Ἀρχ. Skirm, συμφ. μὲ σκίρος.

Schlacht, die, μάχη. Ἀπὸ schlagen, (sich) μάχεσθαι καθὼς τὸ γαλλ. bataille ἀπὸ battre.

schlachten, σφάζειν, ἀντ' αὐτοῦ μόνον schlagen.

Schlächter, der, κρεοπώλης. Ἀπὸ schlachten.

Schlacke, die, σκωρία, κάθαρμα (εἰς τὰ ὀρυκτά). Ἀπὸ schlagen.

Schlaf, der καὶ Schläfe, die, κρόταφοι. Ἐκ τοῦ schlagen, πάλλειν, μεταβλ. τοῦ g εἰς f, οἱ παλμοὶ τῆς ἀρτηρίας εἶναι δρατοὶ, ὅθεν γαλλ. batant, τὸ ἀρχ. shlef, νῦν Schlägel = ῥόπτρον.

Schlaf, der, ὕπνος, ἀρχ. slaff, slep, ἀγγλ. Sleep, ἀναμφ. ἐκ τοῦ Schlaff, ἄτονος, χαλαρὸς, εἰς τὴν σοηϊδ. sömn, εἰς τὴν σλαβ. sen, σύμφ. μὲ τὸ λατ. Somnus.

schlaff, ἄτονος, χαλαρὸς, ἀδύνατος, διαλεκτ. schlapp καὶ slapp, ἀγγλ. slak, σλαβ. slaby, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος ἀναφ. εἰς Lappen, λατ. lobus, λοβός.

Schlag, der, ψόφος, φθόγγος, παλμὸς, εἶδος, γένος, πληγὴ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

σκεῦος, (Taubenschlag. περιστερὼν) κάθαρμα, (Hammerschlag ἀντὶ Schlacke). Ἐκ τοῦ schlagen.

Schlägel, der, ῥόπτρον. Ἀπὸ Schlag, ὅρα Schlaf.

schlagen (ἀνώμ. schlug, geschlagen). Ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον, κίνησιν, ταχύτητα, δύναμιν κ.τ.λ. καὶ τὴν ἐνέργειαν, τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν· ὅρα Schlag ἀρχ. slahan, slagan, παραβ. leg.

Schlamm, der, πηλὸς, βόρβορος. Ἀνήκει εἰς Lehm, Leim, λατ. limus, λύμος.

schlämmen, καθαρίζειν ἀπὸ πηλόν. Ἀπὸ Schlamm.

schlämmen ἢ schlemmen, ἀσωτεύεσθαι, συγγ. τοῦ schlampen, schlingen, καταπείνειν, κάπτειν (ὀνοματοποιΐα).

schlampen, (χυδ.) κάπτειν, ὅρα schlämmen.

Schlange, die, ὄφις. Ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. schlingen (παρατατ. schlang), τυλίγειν, περιπλέκειν.

schlank, εὐμήκης, συγγ. τοῦ schlingen, ὅρα Schlaff.

schlapp, ἀνετὸς, πλαδαρὸς, ὅρα schlaff.

Schlappe, die, ἧττα, συμφ. μὲ τὸ λατ. alapa, συγγ. τοῦ schlaff καὶ schlagen.

schlappen, συγγενὲς τοῦ schlampen. Ὀνοματοποιΐα, ὅρα schlämmen.

Schlaraffe, der, ἄνθρωπος ὀκνηρὸς, ἐπιθυμ. μόνον ἡδονὰς, συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. Schlar ἢ schlur, ἄσωτος, ἀκρατὴς, καὶ Affe, πίθηκος.

schlau, πανοῦργος, πολύτροπος, ἀγχίνους. Ἀρχ. (ἄνευ s) chlaulich καὶ claulich, glau, ὅρα klug.

Schlauch, der, ἀσκὸς συγγ. τοῦ schlaff. Κατά τινας ἀπὸ Schlag=σκεῦος· διαλέκτ. Schlaue ἀντὶ Schale, φλοιός.

schlecht, φαῦλος, κακὸς, πονηρός. Τὰ πάλαι ἐσήμ. εὐθὺς, ὀρθὸς, ἀφελὴς, χρηστὸς, (ὁμοῦ μὲ τὸ ἐπίῤῥ. recht) schlecht und recht, δικαίως, ἄνευ, χωρὶς, (οἷον schlechterdings, χωρὶς ἄλλο, παντελῶς) ἐν γένει, (ὅθεν schlechthin ἢ weg)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αρχαία Ελληνική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

στέρησιν τῶν καλῶν ἰδιοτήτων, φαῦλος, κακὸς, παραγ. ἐκ τοῦ schlagen.

schlechthin, ὅρα schlecht.

schlechtweg, ὅρα schlecht.

schlecken, λείχειν. Ἐκ τοῦ lecken.

Schlehe, die, ἀγριοκοκκύμηλον, ἀγγλ. sloe, σλαβ. sliwa, ἀπὸ τό τινων διαλέκ. slehe, στρυφνὸς, πικρὸς ἀντὶ herbe.

schleichen, (ἀνώμ. schleichen, schlich, geschlichen), ἕρπειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Schleier, der, ὅρα Schleyer.

Schleife, die, βρόχος, θηλειά. Ἐκ τοῦ ὁμαλ. ῥήμ. schleifen σύρειν.

schleifen, (ῥῆμ. ὁμαλ.) σύρειν, ἐδαφίζειν, schleifen (ἀνώμ. schliff, geschliffen) ἀκονίζειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Schleihe, die, τίλων (ἰχθύς). Ἀπὸ Schleim.

Schleim, der, φλέγμα, λέμφος. Ἀρχ. sloum, σλαβ. Ssleim, slina, συγγ. τοῦ Schlamm, Leim, Lehm.

schleissen (ἀνώμ. schliss, geschlissen) σχίζειν, διασχίζειν, καθαρίζειν (πτερά). Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον καὶ ταχύτητα (ὅρα schinden).

schlendern, περιπατεῖν σχολαίως. Ἀρχ. slentra, slens, ἀργὸς, ἄεργος, γαλλ. lanterner, συμφ. μὲ τὸ λατ. lentus.

Schlendrian, der, τρόπος ὁ συνήθης, ἔθος παλαιόν. Ἀπὸ τὸ schlendern καὶ Gang, βάδισμα ἢ μόνον ὁ λατιν. τρόπος εἰς ianus.

schlenkern, παρασείειν (τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας). Ἐκ τοῦ schlingen.

Schleppe, die, ἐπίσυρμα (φορέματος). Ἀπὸ schleppen.

schleppen, σύρειν, ἄγειν, μοχθεῖν. Ἐκ τοῦ schleifen (ὁμαλ. ῥῆμα).

Schleuder ἢ Schläuder, die, σφενδόνη. Ἐκ τοῦ schlenkern.

schleunig, ταχύς. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχύτητα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schleusse, die, καταῤῥάκτης, ῥακτήρ. Ἐκ τοῦ schliessen.

Schleyer, der, πέπλος, κάλυμμα, παράγ. ἢ ἐκ τοῦ schlaff ἢ schlagen.

schlicht, ἁφελὴς, ὅρα schlecht.

schlichten, ὁμαλίζειν, ὅρα schlecht, ὀρθὸς, χρηστός.

schliefen, (ἀνώμ. schloff, geschloffen) εἰσδύειν, ἀντὶ schlüpfen.

schliessen, (ἀνώμ. schloss, geschlossen). Ἀρχ. sliazan slitten, συμφ. μὲ τὸ λατ. claudere, cludere, κλειδοῦν, κλίσαι.

schlimm, πονηρὸς, κακὸς, ἄπορος, συγγ. τοῦ Schleim, lahm, schlecht.

Schlingel, der, (χυδ.) ἀγροῖκος, φορτικὸς, σουιδ. slyngel, διαλέκτ. Schliffel, schleef. Ἐκ τοῦ schlendern.

schlingen, (ἀνώμ. schlang, ἀρχ. schlung, geschlungen) καταπείνειν, ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἦχον· schlingen, πλέκειν στρέφειν, τὰ πάλαι, ἕρπειν, ὀνοματοποιῖα, δηλ. κίνησιν (ὅρα lang, schlank).

Schlitten, der, ἔλκηθρον. Ἀρχ. slädа, slye, ἀγγλ. sled, ἰταλ. schlitta. Ἐκ τοῦ gleiten, (παρατ. glitt) ἢ κατά τινας ἀπὸ schleifen, σύρειν, ἕλκειν.

schlitzen, σχίζειν (κατὰ μῆκος μαλακὸν σῶμα). Ἐκ τοῦ schleissen.

Schloss, das, κλεῖθρον, πύργος, παλάτιον. Ἀπὸ schliessen.

Schlosse, die, χάλαζα. Ὀνοματοποιῖα δηλ. ἦχον καὶ ταχύτητα, συγγ. τοῦ schiessen, (παρατ. schoss).

schlottern, τρέμειν. Ἐκ τοῦ schlaff.

Schlucht, die, φάραγξ, νάπη, συγγενὲς τοῦ Schlauch, Schlund.

schluchzen, στενάζειν. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἦχον, (ὅρα schlucken).

schlucken, συγγ. τοῦ schlingen, καταπείνειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schlummer, der, ὕπνος ἐλαφρὸς νύσταγμα, συγγ. τοῦ schlaff, Schlaf.

schlumpen, λελυμένον διαχεῖσθαι. Ἐκ τοῦ **Lumpen**, ῥάκος, παραβ. **Lappen**.

Schlund, der, λάρυγξ, χάσμα, βάραθρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schlinden** (**schlund**) νῦν **schlingen**.

schlüpfen, εἰσδύειν, ὀλισθαίνειν, συγγ. τοῦ **schleifen**, σύρειν καὶ **schliefen**, εἰσδύειν.

schlüpfrig, ὀλισθηρὸς, αἰσχρὸς (λόγος). Ἐκ τοῦ **schlüpfen**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **lubricus**, ἀπὸ **labor**, **labi**.

schlürfen, ῥοφεῖν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **sorbere**. Ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον.

Schluss, der, λῆξις, συλλογισμός. Ἐκ τοῦ **schliessen**.

Schlüssel, der, κλείς. Ἐκ τοῦ **schliessen**.

Schmach, die, ὄνειδος, ὕβρις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **sma**, **smade**, **smäde**, φαῦλος, οὐτιδανὸς, **schma**, μικρός.

schmachten, διψᾶν, πεινᾶν, πόθεῖν. Ὀνοματοποιΐα, παραβ. **ach**, **ächzen**.

schmächtig, ἰσχνὸς, ὅρα **Schmach**, die.

schmackhaft, εὔχυμος, ἡδής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Schmack**, νῦν **Geschmack**, γεῦσις, ὅρα **schmecken**.

schmähen, λοιδορεῖν, κακολογεῖν, ὑβρίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **sma**, **smäde**, ὅρα **Schmach**.

schmal, στενὸς, πενιχρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **sma**, ὅρα **Schmach**.

schmälen, ἐπιπλήττειν. Συγκοπὴ τοῦ **schmähelen**, ὅρα **schmähen**.

schmälern, μειοῦν, ἐλαττοῦν. Ἐκ τοῦ **schmal**.

Schmalte, die, ἐκ τοῦ ἰταλ. **smalto**, ὅρα **Schmelz**.

Schmalthier, das, ἐλαφίνης (ζῶον μικρὸν) συνθ. ἐκ τοῦ **schmal** (ὅρα **schmach**, μικρὸς) καὶ **Thier**, ζῶον.

Schmalz, das, πάχος, πιμελὴ, βούτυρον. Ἐκ τοῦ **Schmelzen**, τήκειν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schmarotzer, der, παράσιτος. Κατά τινας ἐκ τοῦ ἀρχ. **Snarrenzere,** συνθ. ἀπὸ **snare,** χορδὴ, καὶ **zere,** νῦν **zehren,** τρώγειν δηλ. μουσικὸς ἐν πορείᾳ, ζῶν ἀπὸ τὴν τράπεζαν ἄλλων.

Schmarre, die, οὐλή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schmaren,** κόπτειν (ὅρα **Schmerz**).

Schmauch, der, καπνὸς, συγγ. τοῦ ἀρχ. **Schmack** (ὅρα **schmackhaft**) καὶ τοῦ **Rauch, rauchen,** καπνὸς, καπνίζειν, (ὅρα **Schmdcken**), ἀρχ. **smec, smoec,** ἀγγλ. **smoke.**

schmauchen, καπνίζειν, ὅρα **Schmauch.**

schmausen, εὐωχεῖσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **mosen, musen,** τρώγειν, ὅμ. μὲ τὸ λατ. **comissari, comedo.**

schmecken, γεύεσθαι. Ἀρχ. **smekan,** ἀγγλ. **to smack,** σουϊδ. **smaka,** σλαβ. **ssmakowati,** ὀνοματοποιῖα δηλ. ἦχον.

schmeicheln, κολακεύειν, θωπεύειν. Κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολ. ἐκ τοῦ μείλιχος ἢ σμήχειν, συγγ. μὲ **schmiegen,** κάμπτεσθαι, ὑποπτήσσειν, παραβ. τὸ ἀγγλ. **to smile,** σλαβ. **schmeich, smiech,** ἀρχ. γερμ. **smielen,** μειδιᾷν.

schmeidig νῦν **geschmeidig,** εὐάγωγος, εὐμεταχείριστος, συγγ. τοῦ **schmieden.** (ὅρα **Geschmeide**) σφυρηλατεῖν καὶ **schmiegen** (ὅρα **schmeicheln**).

schmeissen, (ἀνώμ. **schmiss, geschmissen**), τύπτειν, ῥίπτειν, ἀρχ. **smeizan,** ἀγγλ. **to smite,** νῦν ἄχρηστον, ὀνοματοποιῖα δηλ. ἦχον (ὅρα **scheissen**).

Schmelz, der, ὕαλος χρωμ. κόκκοι ὑάλου, ποικιλία χρωμ. ὅρα **schmelzen.**

schmelzen, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. **schmolz, geschmolzen**) τήκειν, χωνεύειν, τήκεσθαι. Ἀρχ. **smilzen,** σουϊδ. **smälta,** σλαβ. **smelcowat,** ἀγγλοσαξ. **meltan,** ἀγγλ. **to melt** καὶ **smelt,**=μέλδειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **mollis,** μαλάττειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριθμός Κτητορικού
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schmer ἢ Schmeer, das, στέαρ, πιμελὴ, ὄρα schmièren.

Schmergel καὶ Schmirgel, der, ἀπὸ σμύρις, λατ. smiris, ἰταλ. smeriglio.

Schmerle, die, λωβίδιον (ἰχθύς). Ἐκ τοῦ λατ. merula.

Schmerz, der, ἄλγος, ὀδύνη, πάθος, λύπη Ἀρχ. smerza, ἀγγλοσαξ. smeorte, ἀγγλ. smart, ἐκ τοῦ ἀρχ. schmaren, κόπτειν, μείρειν, μερίζειν, συμφ. μὲ τὸ σλαβ. smert, smrt, λατ. mors, θάνατος (ὄρα Schmarre).

Schmetterling, der, ψυχὴ (ἔντομον). Ἀπὸ schmettern (ἐκ τοῦ schmeissen, ῥίπτειν δηλ. ὡὰ εἰς τὰ ἀντικείμενα).

schmettern, ῥίπτειν, κτυπεῖν. Ἐκ τοῦ schmeissen.

schmieden, σφυρηλατεῖν. Ἀρχ. smiten, τύπτειν, ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

schmiegen, κάμτειν, κάμπτεσθαι. Ἐκ τοῦ schmieden, ὄρα schmeidig.

schmieren, ἀλείφειν. Ἀρχ. smyran, ἀγγλ. to smear, συμφ. μὲ μυρίζειν.

schminken, βάπτειν, καλλωπίζειν (τὸ πρόσωπον). Ἐκ τοῦ schmieren.

Schmirgel, ὄρα Schmergel.

Schmitz, der, ῥάπισμα. Ἀπὸ schmeissen.

schmollen, σιωπᾶν μὲ ἀγανάκτησιν. Ἐκ τοῦ maulen, Maul, στόμα.

schmoren, ψήνειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Schmuck, der, σόσμημα. Ἀπὸ schmücken.

schmücken, κοσμεῖν. Τὸ ἀρχ. schmucken σημ. στίλβειν καὶ κοσμεῖν.

schmuggeln, παρεισκομίζειν, (λαθρεμπορίαν ποιεῖν) ὁλλανδ. smokkelen, ἀγγλ. to smuggle, ἐκ τοῦ ἀρχ. smugan, ἕρπειν, παραβ. schmiegen.

schmunzeln, μειδιᾷν. Ἀπὸ Mund, στόμα, καθὼς schmollen, ἀπὸ Maul.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schmutz, der, ῥύπος, συγγ. μὲ Schmer, Schmalz, ὁλλανδ. smuot, Schmalz.

Schnabel, der, ῥάμφος, στόμα. Ἐκ τοῦ schnauben, schnappen, ἡ ἀρχ. ῥίζα, schna καὶ schnau, σημ. καὶ τὸ ἐξέχον.

Schnake, die, κώνωψ, διαλέκτ. Gälse ἢ Gölse, λατ. culex, παραβ gällen, gellen. Ἀρχ. γαλλ. chnoque, ἀγγλ. gnat, παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. schnicka, κεντεῖν.

Schnake, die, γελοῖον τι, παίγνιον. Ἀπὸ necken.

schnakisch, ἀπὸ Schnake, ὅμ. μὲ τὸ λατ. nugae.

Schnalle, die, πόρπη, περόνη, (ὅρα schnallen).

schnallen, ἠχεῖν, ἀντὶ knallen.

schnalzen, ἐκ τοῦ schnallen, ἀντὶ knallen.

schnappen, χαίνειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον, ἀρχ. snappen, ἀγγλ. to snab καὶ nab, γαλλ. haper, ἰταλ. chiappare.

Schnapphahn, der, λῃστὴς, συνθ. ἐκ τοῦ schnappen, καὶ Hahn ἀντὶ Han, Hans (ἰωάννης ὑπὸ καταφρον. σημ.) ἀγγλ. snaphance, γαλλ. chenapan.

schnäppisch, θρασὺς, προπετής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. snapen, φλυαρεῖν.

Schnapps, der, ῥακή. Ἐκ τοῦ schnappen (Schnaps = βρόγχος).

Schnappsack, der, σακκοπήρα (διὰ ἐδέσματα) ἀγγλ. snapsack καὶ knapsack, γαλλ. canapsa, ἐκ τοῦ schnappen, Schnapp = ἔγκαφος (μπουκουνιὰ) ἢ ἀπὸ Knapp, φειδωλὸς, ὀλίγος. ὅρα Schnapps.

schnarchen, ῥέγχειν, διαλέκτ. snoren, snorken, ἀγγλ. to snore. Ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον.

schnarren, τρύζειν, ῥοιζεῖν. Ὀνομ. δηλ. ἦχον ἐκ τῆς κινήσεως στρογγ σώματος.

schnattern, κλαγγίζειν, τραυλίζειν. Ὀνομ. δηλ. ἦχον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schnauben,, φρυάττεσθαι. Ὀνομ. δηλ. ἦχον.

schnaufen, ἀσθμαίνειν. Ὀνομ. δηλ. ἦχον.

Schnauze, die, ῥύγχος. Ἐκ τοῦ schnauben.

schnäuzen, ἀπομύττειν, ξεμυξίζειν. Ἐκ τοῦ Schnauze.

Schnecke, die, κοχλίας, διαλέκτ. Snägel, ἀγγλ. Snail. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schnechen, ἕρπειν, ὁλλανδ. Slecke, ἐκ τοῦ sliken (schleichen) ἕρπειν.

Schnee, der, χιών. Ἀρχ. Neue, sneun, snio, σουϊδ. snö, ἰσλανδ. snio, σλαβ. snih, snieg, λατ. nix, (nivis) γαλλ. neige, ἰταλ. neve, nive, συμφ. μὲ νίφας, οἱ κυνηγοὶ τῆς γερμ. λέγουσι das Neue ἀντὶ Schnee, Neu, παρὰ τοῖς ἀρχ. ἐσήμ. κομψὸς, στιλπνὸς, ὅθεν schniegeln, κομψεύειν.

schneiden, (ἀνώμ. schnitt, geschnitten) τέμνειν, κόπτειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Schneider, der, ῥάπτης. Ἀπὸ schneiden.

schnell, ταχέως. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

schnellen, ἐξάττειν ἀπατᾷν. Ἐκ τοῦ Schnell.

Schnepfe, die, σκολόπαξ. Ἀπὸ Schnabel, ῥάμφος.

schnieben, (ἀνώμ. schnob, geschnoben) ἀσθμαίνειν, ἀπὸ schnauben.

schniegeln, κομψεύειν, ὅρα Schnee.

schnipp! ἐπιφώνημα ἤχου (ἰδίως διὰ δακτύλου).

Schnippchen, das, ἀποκρότημα (διὰ δακτύλ.). Ἀπὸ schnipp.

schnippen, κείρειν, ἀποκείρειν (μὲ ψαλίδιον) κινεῖν, (οὐρὰν τὰ πτηνά). Ἐκ τοῦ schnipp, δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

schnippisch, θρασὺς, προπετὴς, ὅρα schnäppisch.

Schnitt, der, τομὴ, σχῆμα (ἐνδυμ.) κέρδος. Ἀπὸ schneiden.

Schnitte, die, τεμάχιον (ἄρτου). Ἀπὸ schneiden.

Schnitter, der, θεριστής Ἀπὸ schneiden.

Schnittlauch, der, κρόμμυον καρτόν. Ἐκ τοῦ schneiden, κόπτειν, καὶ Lauch.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schnitzen, γλύφειν (ξύλα). Ἀπὸ schneiden.

schnöde, χλευαστικὸς, καταφρονητικὸς, θρασύς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. snöde (νῦν τῆς ἰσλανδ. γλ.) γυμνὸς, (συμφ. μὲ τὸ λατ. nudus) ματαιόφρων, εὐκαταφρόνητος, κακοήθης (εἰς ἀρχ. συγγράμ. snöda werld=schnöde Welt, μάταιος, εὐκαταφρόνητος κόσμος).

Schnörkel, der, σπεῖρα (τῆς οἰκοδομῆς, ζωγραφικῆς καὶ γραφῆς). Ἐκ τοῦ schnarren ἢ schnurren.

schnüffeln ἢ schnuffeln, ἀνιχνεύειν (διὰ τῆς ὀσφρήσεως). Ἀπὸ schnaufen.

schnupfen, ἕλκειν διὰ τῶν ῥινῶν. Ἐκ τοῦ schnaufen.

schnuppen, ἐκ τοῦ ἀρχ. snubbeln, πίπτειν, ὀλισθαίνειν, ὅθεν Sternschnuppe, ἀκοντισμὸς ἀστέρων.

Schnur, die, νύμφη. Ἐκ τοῦ λατ. nurus, ἰταλ. nuora, ἀρχ, γαλλ. nore, ἑβρ. naar (υἱός).

Schnur, die, σχοινίον. Ἐκ τοῦ schnurren.

schnüren, σφίγγειν, ὅρα Schnur.

Schnurre, die, τὸ γελοῖον. Ἐκ τοῦ schnurren=schnarren.

schnurren, ῥοιζεῖν, βρέμειν. Ὀνοματοποιΐα=schnarren.

Schober, der, σωρὸς (γεννημ. χόρτων). Ἐκ τοῦ Schaub, ἀγγλ. Scheaf, ὁλλαδ. Schoof, γαλλ. javelle, παραβ. μὲ schieben, ὠθεῖν.

Schock, das, ἑξήκοντα, συμφ. μὲ τὸ λατ. sexagena, παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. schocken, σωρεύειν, παραβ. Schober.

schofel, ἄθλιος, εὐτελής. Ἐκ τοῦ schaben, ξύειν.

Schöffe, der, πάρεδρος δικαστικὸς, ἀντὶ Schöppe. Ἐκ τοῦ schaffen.

Scholle, die, βῶλος. Ἐκ τοῦ schellen (νῦν zerschellen) συντρίβειν (παραβ. προσοκέλλειν τὴν ναῦν).

schon, ἤδη, ὀνοματοποιΐα δηλ. ταχύτητα. Ἀρχ. iu, giu, γαλλ. déjà, ἰταλ. gia, συγγ. τοῦ geschehen.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αρμοσία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

schön, καλὸς, ὡραῖος. Κατά τινας ἀπὸ schonen, φείδεσθαι, κατὰ δὲ ἄλλους, ἀπὸ scheinen, φαίνεσθαι.

Schooss, der, κόλπος (ὅρα Schüssel).

Schöppe, der, ὅρα Schöffe.

Schopf, der, λόφος, κορυφὴ (κόμης) συγγ. τοῦ Schober, Kopf.

schöpfen, ἀντλεῖν. Ἀρχ. skeffan, ἀγγλ. to scoop, ἀπὸ schaffen.

Schöpfer, der, κτίστης, δημιουργός. Ἀπὸ schaffen.

Schöppe ἢ Schöffe, der, πάρεδρος δικαστ. Ἀπὸ schaffen.

Schoppen καὶ Schuppen, der, σκηνὴ, σκέπη. Ἀρχ. λατ. eschopa, γαλλ. echope, ἀγγλ. shop, ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν ἐν τῇ Ἀνοβρίᾳ εὐχρήστ.) schuppen, καλύπτειν.

Schoppen, der, κοτύλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. chopina ἢ cuppina, γαλλ. chopine, συμφ. μὲ κούπα.

Schöpps ἢ Hammel, der, κριός. Ἐκ τοῦ kappen, (γαλλ. couper) τέμνειν, καθὼς Hammel ἀπὸ hammen, τέμνειν.

schorren, νῦν μόνον εἰς τὸ συνθ. Schor ἢ Schornstein καπνοδοχεῖον εὐχρ. ἀντὶ scharren, ξύειν.

Schorf, der, ἀχὼρ, ψῶρα, ἀγγλ. scurf, σουϊδ. scorf, ἐκ τοῦ schorren, ξύειν, καθὼς τὸ λατιν. scabies, ἐκ τοῦ scabere, scarrosus ἐκ τοῦ scarere (ὅρα schorren).

Schorstein ἢ Schornstein, der, καπνοδοχεῖον, ὅρα schorren.

Schoss, der, βλαστὸς, (καλ. Schössling,) πάτωμα (καλ. Geschoss) πυρόβολον (ποιητ. Geschoss,) ἀπὸ schiessen.

Schössling, der, ὅρα Schoss.

Schote, die, λοβός· συγγ. τοῦ schoss παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. cossae, γαλλ. ecoses, ἀγγλ. cod.

schraffiren (εἰς τὴν χαλκογραφ. καὶ ζωγραφ.) σκιὰν ποιεῖν, ἐκ τοῦ ἰταλ. sgrafiare, γαλλ. graver, (ἐκ τοῦ γράφειν.)

schräge, πλάγιος, λοξὸς, ἐκ τοῦ ἀρχ. schrecken, πιδᾶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schramme, die, οὐλή, (ἐπιμήκης,) ἀρχ. λέξις, συμφ. μὲ τὸ σουϊδ. **remma,** σχίζειν, ἐκ τοῦ λατ. **rima,** ῥωγή.

Schrank, der, σκευοθήκη· ἐκ τοῦ **schränken.**

Schranke, die, κιγκλίς, ὅρα **schränken.**

schränken, κολάζειν, περιορίζειν, περιφράττειν (μὲ πλαγίας κιγκλίδας ἐν εἴδη σταυροῦ), ἐκ τοῦ **schräge.**

Schranne, die, (μόνον εἴς τινας γερμ. χώρας) ἀγορὰ, ἰδίως τῶν γεννημάτων, ἐκ τοῦ **schränken.**

Schranz, der, νῦν μόνον εὐχρηστ. εἰς τὸ συνθ. **Hofschranzen,** αὐλικοὶ, ἄβροὶ, ἄσωτοι, ἐκ τοῦ ἀρχ. **schranzen,** σχίζειν, ἀσωτεύειν, τρώγειν.

Schraube, die, κοχλίας, ἐκ τοῦ **schrauben.**

schrauben, στρέφειν, συστρέφειν, ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

schrecken, φοβεῖν, καταπλήττειν, (διὰ φωνῆς, κρότου ἢ κινήσεως), ἐκ τοῦ **schreien** ἢ **schreiyen· schrecken** ἐσήμ. καὶ πιδᾶν, ὅρα **schräge.**

schreiben (ἀνώμ. **schrieb, geschrieben.**) συγγ. τοῦ λατ. **scribere** καὶ γράφειν. Παραγ. ἐκ τοῦ **reiben,** τρίβειν, ἢ **graben,** γλύφειν τ. ε. τοῦ ἀρχ. τρόπου τοῦ γράφειν.

schreien, ὅρα **schreyen.**

Schrein, der, σκευοθήκη, λατ. **crinium** καὶ **scrinium,** ἰταλ. **scrinio,** γαλλ. **escrin,** παραγ. ἐκ τοῦ **Schrank.**

schreiten, (ἀνώμ. **schritt, geschritten**) βαδίζειν, ὀνοματοποιΐα καθὼς **reiten,** ἱππεύειν ἀρχ. **schraiten,** ἄνευ τοῦ **s** σύμφ. μὲ τὸ λατ. **gradior, gradi.**

schreyen, (ἀνώμ. **schrie, geschrien**) ἀρχ. λατ. **chriare** γαλλ. **crier,** ἀγγλ. **to screek**=κηρύειν, κράζειν, ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον.

Schritt, der, βῆμα ἀπὸ **schreiten.**

schroff, ἀπότομος, περιπετὴς, τραχὺς, συγγ. τοῦ **roh,** ἰταλ. **ruyido.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schröpfen, σικυάζειν, ἐπιτέμνειν, (τὰ γεννήματα) ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἤχον.

Schrot, der, ἔρειγμα (γεννημάτων) σφαιρίδια ἐκ μολύβδου, ἀπὸ **schroten**.

schroten, νῦν μόνον ἐν χρήσει σημ. ἀλέθειν καὶ ἐρείκειν, ὀνοματοποιΐα δηλ. ἤχον (γεννημ.) τὰ πάλαι· θορυβεῖν, (συμφ. μὲ κρότος) χναύειν, (συμφ. μὲ τὸ λατ. **rodere**) ὠθεῖν.

schrumpfen, ῥυτιδοῦσθαι, ἀπομαραίνεσθαι· συγγ. τοῦ **schroff, rauh, rümpfen**.

Schrunde, die, ῥαγὴ, ῥηγὴ, συγγ. ἐκ τοῦ **schrunden**.

schrunden, ῥήγνυσθαι, ὀνοματοποιΐα δηλ. ἤχον, συγγ. τοῦ **schrumpfen**.

Schub, der, ὠθισμὸς, ἐκ τοῦ **schieben**, ὠθεῖν.

schüchtern, δειλὸς, ἔμφοβος, ἐκ τοῦ **scheu, scheuen**.

Schuft, der, πανοῦργος, πονηρὸς, ἐκ τοῦ σάζων· **schubbiack**, συνθ. ἐκ τοῦ **schubben** (**schieben, reiben,**) τρίβειν καὶ **Jacke**, ἱμάτιον, (ψειριστής.)

Schuh, der, ὑπόδημα, πέδιλον, ποῦς (μέτρον) θήκη. Ἀρχ. **sco, scuah**, ἀγγλ. **shoe** συμφ. μὲ σκῦτος, σκύθινος, παραγ. ἐκ τοῦ **schuppen**, καλύπτειν, ὅρα **Schuppen, der**.

Schuhu, der, ὅρα **Uhu**.

Schuld, die, αἰτία, ἁμάρτημα, χρέος. Ἴδη τὸ ἔ. 800 **sculd**, παράγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἑτυμολ. ἐκ τοῦ **sollen**, ὀφείλειν, εἰς ἀρχ. συγγράμ. εὑρίσκ. **Gelter** ἀντὶ **Schuldner**, ὀφειλέτης, ἐκ τοῦ **gelten**, τὰ πάλαι ὀφείλειν, ὅρα **Gilde**.

Schuldheiss ἢ **Schultheiss, der**, κωμάρχης, δήμαρχος, πρόεδρος χωρίου, συνθ. ἐκ τοῦ **Schuld**, χρέος, φόρος καὶ **heissen**, διατάττειν, ἢ **heischen**, ἀπαιτεῖν.

Schule, die, ἐκ τοῦ σχολὴ, λατ. **schola**, γαλλ. **ecole**.

Schüler, der, μαθητής. Ἀπὸ **Schule**.

Schulter, die, ὦμος, συγγ. τοῦ **Schild**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schulze, der, συγκοπὴ τοῦ **Schuldheiss.**

schummeln, κινεῖσθαι, ταχ. **beschummeln,** ἀπατᾷν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχ. κίνησιν.

Schund, der, κάθαρμα (εἰς τοὺς σκυτοδέψας). Ἐκ τοῦ **schinden** (παρατ. **schund**) ἀποδέρειν.

Schuppe, die, λέπιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **schuppen,** καλύπτειν, ὅρα **Schoppen.**

schuppen, ἀρχ. ῥῆμα, νῦν μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστ. οἷον **beschuppen,** καλύπτειν, **abschuppen,** ἀπολεπίζειν.

schuppen, ὠθεῖν, παράγ. ἀπὸ **schieben.**

Schur, die, κουρά. Ἐκ τοῦ **scheeren** ἢ **scheren** κείρειν.

schüren, ἀνεγείρειν, ἀνάπτειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

schürfen, (εἰς τὰ μεταλλεῖα) καινοτομεῖν. Ἐκ τοῦ **schärfen,** ὀξύνειν.

Schurke, der, πανοῦργος, κακοῦργος, κάκιστος. Ἐκ τοῦ λατ. **scurra.**

Schurz, der ἢ **Schürze, die,** περίζωμα. Κατά τινας ἀπὸ **Gurt,** ζώνη, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ **kurz,** βραχύς.

Schuss, der, ὁρμή, φορά, βολή, τόξευμα. Ἀπὸ **schiessen.**

Schüssel, die, λεκάνη. Αἱ ῥίζαι, **scho, schü, sko, ska,** δηλ. βάθος εἰς πολ. λεξ. ἀρχ. **scuzzila, scuzel,** φαίνεται παράγ. ἐκ τοῦ λατ. **scutella.**

Schuster, der, σανδαλοποιὸς, ὑποδηματοποιός. Ἀρχ. **suter,** λατ. **sutor,** εἰς ἀρχ. λεξικὸν **Schuhsuter,** ἐξ οὗ κατὰ συγκοπὴν **Schuster.**

Schüte, εἶδος πλοιαρίου, ἀγγλ. **scute,** ὁλλανδ. **Schuyte,** ὅρα **Schüssel,** παραβ. σχεδία, πλοιάρια τῶν ἀρχ. ἐθνῶν ἐκ δερμάτων, σκύτων.

Schutt, der, χῶμα. Ἀπὸ **schütten.**

schütteln, τινάσσειν. Ἀπὸ **schütten.**

schütten, χύειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αρχείο Κυκλάδων
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schüttern, σείεσθαι, τρέμειν, συγγ. τοῦ zittern, schaudern, ὀνοματοποιΐα δηλ. κίνησιν.

Schutz, der, σκέπη, προστασία, ἀπὸ schützen.

Schütze, der, τοξότης, ἀπὸ schiessen.

Schütze, der, εἰς συνθ. Feld — ἢ Flurschütze, ἀγροφύλαξ, ἀπὸ schützen, φυλάττειν.

schützen, σκεπάζειν, φυλάττειν, προστατεύειν, ἀμύνειν, ἐκ τοῦ hüthen, συγχρ. συγγ. τοῦ Haut, δέρμα, λατ. scutum.

Schwabe, der, εἶδος κανθάρων· ἀναμφβ. ἐκ τοῦ Schabe, σίλφη.

schwach, ἀσθενὴς, ἀδύνατος, ὀλίγος (ἀναφερ. εἰς ἀριθμὸν) ἄτονος· ἐκ τοῦ weich, μαλακὸς, ἀγγλ. weak μαλακὸς καὶ ἀδύνατος.

schwächen, ἐξασθενίζειν, συστέλλειν, ἀπὸ schwach.

Schwaden, der, ὀγμὸς, ἀτμὸς (εἰς τὰ μεταλλεῖα,) ὀνοματοποιΐα δηλ. ὅπὸ ὀγμὸν κίνησιν· ὑπὸ τὴν σημασίαν ἀτμὸς ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ schwinden.

Schwadrone, die, ἴλη ἱππικοῦ, ἐκ τοῦ ἰταλ. squadrone, γαλλ. escadron.

Schwager, der, γαμβρὸς, τὰ πάλαι, συγγενής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sosero, λατ. socer. Ἀντὶ τοῦ Schwager (ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς) Schwiegersohn, Schwiegertochter.

Schwalbe, die, χελιδὼν, ἐκ τοῦ wallen, πορεύεσθαι.

Schwall, der, πύκνωμα, πλῆθος, ὄγκος, ἐκ τοῦ wallen, βλύειν, βλύζειν.

Schwamm, der, μύκης, σπόγγος· ἐκ τοῦ schwemmen, ἐκπλύνειν, διαβρέχειν.

Schwan, der, κύκνος, ἀγγλ. ἀγγλοσαξ. σουϊδ. swan, ἐκ τοῦ ἀρχ. van, vän (νῦν schön) ὡραῖος.

schwanen, προαισθάνεσθαι, δοκεῖν, ἐκ τοῦ wähnen.

Schwang, der, κίνησις (ἐν ἀέρει) ἀπὸ schwingen.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schwängel, der, ὕπερον, ἀπὸ schwang (schwingen).

Schwanger, ἔγκυος· ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ schwer, βαρὺς, καθὼς εἰς τὴν λατ. gravis (δηλ. utero mulier.)

Schwang, der, σάλευσις, μεταφορ. γελοῖον, ἀπόφθεγμα, ἐκ τοῦ schwanken, σαλεύειν.

schwanken, σαλεύειν, ἐκ τοῦ wanken, σφάλλεσθαι.

Schwanz, der, οὐρὰ, ἐκ τοῦ schwingen, σείειν.

Schwär, der, ἐμπύημα, ἐκ τοῦ ἀρχ. (σουϊδ.) var, οὐγγ. war, ἀγγλοσαξ. Wyr, πῦον, σύμφ. μὲ τὸ λατ. virus, φάρμακον, ὕλη βλαβερά.

Schwarm, der, πλῆθος, σμῆνος, ὅρα schwärmen.

schwärmen, βομβεῖν, σμηνουργεῖν, μεταφορ. περιφέρεσθαι, ἡδυπαθεῖν, ὀνοματοποιῖα δηλ. ἦχον καὶ κίνησιν.

Schwarte, die, δέρμα παχὺ, φορίνη (χειρ. κρέατος,) ἐκ τοῦ wahren, φυλάττειν, (καλύπτειν).

schwarz, μέλας. Τὰ πάλαι σκοτεινὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. suasus, συγγ. τοῦ Schwarte, Schwarm.

schwatzen, φλυαρεῖν· ἐκ τοῦ ἀρχ. Schwaden, σύμφ. μὲ τὸ λατ. suadere, λαλεῖν, συμβουλεύειν. Ὀνοματ.

schweben, αἰωρεῖσθαι, κρέμασθαι, ἀρχ. sueben ἀπὸ weben, τὰ πάλαι, ἀνωρεῖν.

Schwefel, der, θεῖον, ἐκ τοῦ ἀρχ. (σουϊδ) sväla, ἀνάπτειν καὶ ufel, πῦρ.

Schweif, der, οὐρὰ (μακρὰ τριχωτὴ,) ὅρα schweifen.

schweifen, γυροῦν, κολποῦν, περιφέρεσθαι, ἀγγλ. to sweep, ἀπὸ schweben.

schweigen, σιωπᾷν, ἐκ τοῦ weichen, ἐνδίδειν· σουϊδ. tiga, συμφ. μὲ σιγᾷν, τὸ ἀρχ. γερμ. dagen, συμφ. μὲ τὸ λατ. taceo.

Schwein, das, χοῖρος, Ἀρχ. sweina, ἀγγλ. swine, σλαβ. swiné, ὅρα Sau. Ἴσως παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. wayn, wahn, ῥυπαρὸς, θολερός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Schweiss, der, ἱδρὼς, αἷμα (ζώων παρὰ κυνηγ.) ἀρχ. sueiz, ἀγγλ. sweat, ἀπὸ Wasser, ὕδωρ.

schwelen, ὑποκαίειν, ἀγγλ. to swale. Ἀρχ. ῥῆμα, νῦν ἄχρης.

schwelgen, ἀσωτεύεσθαι, ἀσελγεῖν, ἐκ τοῦ ἀρχ. schwalg, λάρυγξ, χάσμα, ἀγγλ. swallov.

Schwelle, die, κατώφλιον, βάσις, εἰς τὰς συγγ. γλ. ἄνευ ch, οἷον· sülle, syl, ἀγγλ. Sill, γαλλ. seuil, ἐκ τοῦ λατ. solea, solum, (ὅρα Sohle.)

schwellen, φουσκώνειν, παραβ. wallen, Welle.

schwemmen, νήχεσθαι, ἐκ τοῦ schwimmen.

schwenden, καταστρέφειν, νῦν μόνον verschwenden, καταδαπανᾷν.

Schwengel, der, ὅρα Schwängel.

schwenken, τινάσσειν, πάλλειν, στρέφειν, ἐκ τοῦ schwingen.

schwer, βαρὺς, συγγ. τοῦ βαρὺς, Schwarm, sehr, Wehr.

Schwert, das, ξίφος, ἐκ τοῦ wehren, ἀμύνειν.

Schwester, die, ἀδελφὴ, ἀγγλ. sister, λατ. soror, σλαβ. sestra, ἀδελφὴ καὶ συγγενὴς, ἐκ τοῦ ἀρχ. Wase, Base, (ὑποκορ. Bäs-chen.)

Schwibbogen, ἀψὶς, καμάρα, συνθ. ἐκ τοῦ schwib (ἀπὸ schweben ἀνωρεῖσθαι) καὶ Bogen, τόξον.

Schwieger=Schwager.

Schwiele, die, τύλη, μώλωψ, ἐκ τοῦ schwellen.

schwierig, δύσκολος, ἀπὸ schwer.

schwimmen, κολυμβᾷν (ἀνώμ. schwamm, geschwommen), ὀνοματ. δηλ. κίνησιν.

Schwindel, der, ζάλη, σκοτοδινία, ἀπὸ schwinden.

schwinden (ἀνώμ. schwand, geschwunden,) φθίνειν, φεύγειν, ὀνοματοποιΐα δηλ. τὴν ταχύτητα ἤχου, κινήσεως.

Schwindsucht, die, φθίσις, συνθ. ἐκ τοῦ schwinden καὶ siechen, ὅρα siech.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

schwingen, (ἀνώμ. schwang, geschwungen) τινάσσειν, σείειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

schwirren, συρίττειν, ροιζεῖν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον =wrr.

schwitzen, ἱδροῦν, ἀπὸ Schweiss.

schwören, (ἀνώμ. schwor, geschworen) ὀμνύειν, παραγ. ἐκ τοῦ Wort.

schwül, καυσώδης, ἐκ τοῦ ἀχρήστ. schwelen, ὑποκαίειν.

Schwulst, die, ὄγκος, ἀπὸ schwellen.

Schwung, der, κινηθμὸς, παλμὸς, ἀπὸ schwingen.

Schwur, der, ὅρκος, ἀπὸ schwören.

schwürig, ὅρα Schwär.

sechs, ἕξ, λατ. sex, ὅμ. εἰς τὰς πλείστ. γλ. περσ. schesch.

sechzig, ἑξήκοντα, ἀπὸ sechs καὶ zig=δεκὰς, ἀντὶ zehner.

Seckel, der, βάρος ἀρχαῖον, ἡμιούγγιον, (νόμισμα =1 δραχμὴ,) ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς, ὅθεν καὶ σίκλος, λατ. siclus, ποσὸν ἐν γένει, ἢ ἑξήκοντα· (ὅρα Schock.)

Seckel, der, βαλάντιον, ἀπὸ σάκκος, λατ. sacculos.

Sect, der, οἶνος γλυκὺς, ἐκ ξηρῶν σταφυλῶν, οἷον Canarien-Palm-Sect, ἀπὸ τὸ ἰταλ. secco, ξηρὸς, γαλλ. sec.

Secte, die, αἵρεσις, ἀπὸ τὸ λατ. sequi, ἀκολουθεῖν.

Secunde, die, δευτερόλεπτον, ἀπὸ τὸ λατ. secundus, δεύτερος.

See, die, θάλασσα, See, der, λίμνη, τὰ πάλαι saiws, seuue sea, sjö, εἰς τὴν ταρταρ. γλ. su, sui. Μίμησις ἦχου ροιζηδοῦ ὕδατος εἰς κίνησιν ὑπὸ ἀνέμου. (ὅρα sausen, sieden.)

Seele, die, ψυχὴ· κατὰ τοὺς πλείστ. ἀπὸ ζῆν. Καθὼς τὸ τὸ λατ. anima· δὲν εἶναι ἄλλο ἢ τὸ ἑλλ. ἄνεμος, (animal, ζῶον, δηλ. ἔμψυχον ὄν,) ὡσαύτως θεωρεῖται Seele ὀνοματοποιΐα, δηλ. τὴν ὑπὸ πνεύματος (ἀνέμου, anima, ψυχὴ,) γινομένην κίνησιν τοῦ σώματος.

Segel, das, ἱστίον, ἀπὸ τὸ λατ. sagum, κάλυμμα, πανίον·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Segen, der, εὐλογία, ἐκ τοῦ λατ. signum, σημεῖον (τοῦ ἁγίου σταυροῦ.)

segnen, εὐλογεῖν, ἀπὸ Segen.

sehen, ὁρᾶν (ἀνώμ. sah, gesehen,) τὰ πάλαι, sehan, saighan, συμφ. μὲ θεαεῖν, αἰολικῶς σεάειν.

Sehne, die, χορδὴ, νευρὸν, διαλεκτ. tau, tant, συμφ. μὲ τενίον, τείνειν, ἀπὸ dehnen.

sehnen, ποθεῖν, ἀπὸ sehen.

sehr, ἐπίῤῥ. λίαν· τὰ πάλαι, ser, soara, svoar, svoara= λίαν, ἀμέσως, βαρὺς, ἀπὸ schwer.

seicht, ἀβαθὴς, ἀπὸ siegen, (νῦν sinken).

Seide, die, μέταξα, ἐκ τοῦ λατ. seta, ἀγγλ. silk, ἀπὸ sericum, σηρικός.

Seidel, das, μέτρον διὰ ῥευστὰ καὶ ξηρὰ πράγματα, ὄνομα ὑποκοριστικὸν τοῦ ἀρχ. seid ἢ seit, ἐκ τοῦ λατ. situla.

Seife, die, σάπων, λατ. sapo, περσ. saboun, ἀραβ. cabun, ἀπὸ τὸ λατιν. sebum, στέαρ, λίπος.

seigen, ὅρα seihen.

seihen, ὑλίζειν, ἀφυλίζειν, (γαλλ. filtrer, στραγγίζειν) ἀπὸ siegen.

Seil, das, σχοινίον, κάλως. Παρὰ Ἡσυχίῳ σίλλος, παραβ. ziehen.

Seim, der, πυκτὸν ῥευστὸν, (μέλιτος) φλέγμα· ἀγγλ. seam γαλλ. sain (doux) ἀπὸ τὸ λατ. sebum, ὅρα Seife, παραβ. Schleim.

sein, ῥῆμα, ὅρα seyn.

sein, (ἀντων. κτητικὴ) ἀρχ. sieus, sin, συμφ. μὲ σος, ση, σον, λατ. suus, sua, suum.

seit, ἀπὸ (τοῦ, τῆς, χρον. προθ.) τὰ πάλαι sied ἢ sid, χαμηλὸς, τελευταῖος, (κατὰ τάξιν, χρόνον, ἀριθμὸν), συμφ. μὲ τὴν ἀρχ. συλλ. τοῦ λατ. sedere, τιθέναι. Ἡ κυρία σημασία εἶναι ἡ παῦσις, ἰδίως χρόνου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Seite, die, πλευρὰ, πλάγια. Ἀπὸ seit.

selb, ἀντὶ selbst, αὐτός. Παρὰ ποιηταῖς selbander, ἀντὶ er selbst mit einem andern (ὅρα selbst).

selbst, αὐτός. Ἀπὸ selb, sjel, sel, (ἑβραϊστ. ψυχὴ καὶ αὐτὸς) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐσήμ. ἄτωμον καὶ πρᾶγμα.

selig, εἰς σύνθεσιν, οἷον gottselig, θεοσεβὴς, feindselig, ἀπεχθὴς, armselig, κακοδαίμων, redselig, πολύλογος, σημαίνει πλῆθος, πλοῦτος, ἐκ τοῦ Sahl.

selten, σπάνιος. Ἀπὸ Sahl.

Semmel, die, ἄρτος σεμιγδαλίτης. Ἐκ τοῦ λατ. simila.

senden, πέμπειν, ἀποστέλλειν (ἀνώμ. sandte, gesandt). Ἐκ τοῦ ἀρχ. sinan, βαδίζειν.

Senf, der, σινάπι, λατ. sinapi.

sengen, καίειν, ἐπιζεῖν (τρίχας, πτερὰ ζώων, σπαρτὰ εἰς τοὺς ἀγροὺς) μίμησις ἦχου. Ἀντ' αὐτοῦ εἰς τινὰς διαλέκτους schroien (schreien κράζειν)· παραβ. μὲ singen, ψάλλειν.

senken, κλίνειν, καταβάλλειν. Ἐκ τοῦ sinken, καὶ τοῦτο ἀπὸ siegen.

Senne, die, ἀγέλη, (βόων, αἰγῶν, ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα sune, ἀγέλη, οἰκογένεια (ὅρα Sohn, Gesinde).

Sensal, der, τιμητὴς, μεσίτης ἐμπορίου. Ἐκ τοῦ λατ. censualis.

Sense, die, δρέπανον, κόσσα, διαλέκτ. Sagysen, Sagys, σύνθ. ἀπὸ Säge, πριώνιον καὶ ysen (Eisen) σίδηρος.

Serenate, die, (Serenade, Ständchen), μουσικὴ ἢ ἄσμα. Ἐκ τοῦ λατ. serenus, φαιδρὸς (οἷον οὐρανός).

Serschant, der, λοχίας ἢ ἐπιλοχίας τοῦ πεζικοῦ. Ἐκ τοῦ γαλλ. sergeant, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λατιν. servire, ὑπηρετεῖν.

Serviette, die, χειρόμακτρον. Ἐκ τοῦ γαλλ. serviette, λατ. servire.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sessel, der, κάθισμα. Εἰς τινὰς διαλ. **Setel, Sitl, Settle,** ἀπὸ **sitzen,** λατ. **sedere.**

setzen, (οὐδέτ.) μεταθέτειν, πηδᾶν (ἐνεργ.) βάλλειν, θέτειν (μέσον) καθίζειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **siet** (ὅρα **seit**) χαμηλός. Εἰς τινὰς διαλ. **satzte** ἀντὶ **setzte,** ὅθεν τὸ ὄνομα **Satz,** πήδημα (ὅρα **Satz**).

Seuche, die, ἐπιδημία. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα **suchten,** στενάζειν, ἐξ οὗ εἰσέτι τὸ ὄνομα **Sucht.**

seufzen, στενάζειν. Τὰ πάλαι **sufften, suchten, zuchten,** μίμησις ἤχου πνοῆς.

seyn, εἶναι (ἀνώμ. **war, gewesen**) παράγ. ἐξ ἑπτὰ διαφόρων ῥημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται εἰς τὰς ἀρχαίας γερμ. διαλέκτους, εἰς τὴν λατιν. καὶ ἑλλην. (ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν περσικὴν) γλῶσσαν.

1) **am, em,** ἀγγλ. **am,** εἰς τὴν ἰσλανδ. **em,** περσικὴν **em,** ἑλλην. εἶμαι.

2) **ar, er,** εἰς τὴν ἰσλανδ. **er** εἶμαι, εἰς τὴν ἀγγλ. **are,** εἴμεθα, εἰς τὴν λατ. **eram,** εἰς τὴν γερμ. **war** ἤμην.

3) **war, wer,** (ἐκ τοῦ **ar, er**) καὶ νῦν **war,** ἤμην.

4) **as, es,** εἰς τὴν λατ. **es, est, essem, esse,** εἰς τὴν ἑλλ. εἰσὶ, ἐστὶ, εση, εἰς τὴν γερμ. **ist.**

5) **was, wes,** (ἐκ τοῦ **as, es**) εἰς τινὰς γερμ. διαλ. **wesent,** εἶσθε, **wese,** ἦμαι, **was,** ἤμην, **Wesen,** ὄν.

6) **Bim, bin, bien,** τὰ πάλαι **pim, bim, pist,** (νῦν **bin**) **bist, ist,** εἶμαι, εἶσαι, εἶναι, **bin** εἴμεθα, **bint** (**sind**) εἶναι, ἀγγλ. **to be,** εἰς τὴν σλαβ. **byti,** εἶναι.

7) **seyn,** εἰς τὴν λατ. **sum, sim,** ἀρχ. **Sydd, sy,** (νῦν **sind, seyd** ἢ **seid** καὶ **sey** ἢ **sei.**

Sichel, die, δρέπανον, λατ. **secula,** διαλέκτ. **Sekel, Sicol, Sickle,** ἀπὸ **sägen,** λατ. **secare,** σλαβ. **secati.**

sicher, ἀσφαλὴς, παραβ. μὲ τὸ λατ. **securus,** ἰταλ. **sicuro,**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γαλλ. sûr, ἑλλην. ἔχυρος, ἐκ τοῦ ἀρχ. segga, δυνατὸς, ἀσφαλής.

Sicht, die, ἐμφάνησις (εἰς ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν γλῶσσαν) ἀπὸ sehen (sieht) ὁρᾶν.

sichten, χωρίζειν, ἀπὸ sichen (νῦν sieben) κοσκινίζειν, μίμησις ἤχου.

Sieb, das, κόσκινον, ἀντ' αὐτοῦ Räder, τροχὸς, συμφ. μὲ σείειν, σήθειν (ὅρα sichten).

sieben, ἑπτά. Ἐκ τοῦ λατ. septem.

siech, νοσηρός. Τὰ πάλαι siuch, ἀπὸ suchten (ὅρα Seuche καὶ seufzen).

Siedel, der, κάθισμα, ἔπαυλις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. seden (νῦν sitzen) λατ. sedere, μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν ansiedeln, ἀποικεῖν, καὶ Einsiedler, μοναχὸς, ἐν χρήσει.

sieden, βράζειν, (ἀνώμ. sott, gesotten), μίμησις ἤχου, ὡς τὸ ζέειν, ζύθος.

Sieg, der, νίκη, ὅρα siegen.

Siegel, das, σφραγίς. Ἐκ τοῦ λατ. sigillum, signum.

siegen, ἀρχ. δύεσθαι, καταδύεσθαι, καταπίπτειν (νῦν sinken) ἀποῤῥέειν, ξηραίνεσθαι (πηγαί). Μόνον εἰς versiegen εὔχρηστον.

siegen, νικᾶν. Εἶναι τὸ ἀρχ. siegen, καταπίπτειν, καταβάλλειν, εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. Sig, μάχη, siga, μάχεσθαι.

siegern, στάζειν, σταλάζειν. Ἀπὸ siegen (ὅρα siekern).

siekern, ἀντὶ siegern, στάζειν, σταλάζειν. Ἀπὸ siegen.

Silbe, die, συλλαβὴ, ὅρα Sylbe.

Silber, das, ἄργυρος. Τὰ πάλαι λευκὸς, ὅθεν καὶ αἱ συνθέσεις, (παρὰ ποιηταῖς) Silberwolken, νέφη λευκὰ, Silberquelle, πηγὴ ὡς ἄργυρος λευκή.

Sims, das, κορωνὶς, ῥαφή. Ἐκ τοῦ λατ. Cymatium.

singen, (ἀνώμ. sang gesungen) ᾄδειν, ψάλλειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sigguan, (singuan) λέγειν καὶ ψάλλειν, παραβ. τὸ λατ. canere, cecini, cantum.

sinken, ὅρα siegen.

Sinn, der, αἴσθησις. Συμφ. μὲ τὸ λατ. sensus, παράγ. ἀπὸ sehen, τὰ πάλαι sien, ὁρᾶν.

sinnen, συλλογίζεσθαι. Ἀπὸ sehen, καθὼς beginnen, ἀπὸ begehen (ἀνώμ. Sann, gesonnen).

Sippschaft, die, συγγένεια. Παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. sew, siwigan, safna, συναθροίζειν.

Sitte, die, ἦθος. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ὄνομα ἀπὸ ἔθος, ἰσλανδ. aete, τὸ ἀρχ. ῥῆμα sitoп, σημαίνει πράττειν, συνηθίζειν, παραβ. setzen, θέτειν, Gesetz, νόμος.

sitzen, κάθισθαι. Τὰ πάλαι sitzan, sitan, συμφ. μὲ τὸ λατ. sedere· ἐκ τοῦ ἀρχ. sied, χαμηλὸς, (ὅρα seil) (ἀνώμ. sass, gesessen).

Skizze, die, σχέδιον (τῆς ζωγραφικῆς). Ἐκ τοῦ ἰταλ schizzare, σχεδιάζειν, γαλλ. esquisser.

Smalte, die, ὅρα Schmalte.

Smaragd, der, σμάραγδος, περσ. Zemerud.

so, ὁ ὁποῖος, τόσον, οὕτως. Ἐκ τῆς ἀρχ. ἀναφωρ, ἀντωνυμ. sa, so, thata, ὁ ὁποῖος (παραβ. μὲ τὸ λατ. sic, ita, ὡς καὶ ὅς).

Socke, die, περιπόδιον. Ἀρχ. soke, γαλλ. socque ἐκ τοῦ λατ. soccus, παραβ. sack.

Sod, der, νῦν sodbrennen, das, καρδιαλγία, εἶναι εἰς τὸ ἀρχ. sod, saud, sot, νόσος, νῦν, sucht εἰς συνθ. οἷον, Gelbsucht, Schwindsucht, ἴκτερος, φθίσις.

Soda, die, ἡ Kali, das, καλιὰ (ἅλς) γαλλ. soude, ἐκ τῆς ἱσπαν. γλ. soda.

Sohle, die, ἁλμὴ, ἀπὸ Salz ἅλς.

Sohle, die, πέλμα, ἐκ τοῦ λατ. solea.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sohn, der, υἱὸς, ἀρχ. sunu, sun, sun, sunus, σλαϐ. syn. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sune, ἀγέλη, οἰκογένεια (ὅρα Senne).

söhnen, διαλάττειν, πραΰνειν, ἀπὸ Sohn, νῦν μόνον εἰς σύνθ. εὔχρηστ. οἷον, versöhnen.

solcher, τοιοῦτος, ἐκ τοῦ so, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκ τῆς καταλήξ. lich.

Sold, der, μισθὸς, ἐκ τοῦ ἀρχ. sellen, (νῦν zahlen) λατ. soluere (solvere) πληρώνειν.

Soldat, der, στρατιώτης, ἐκ τοῦ ἰταλ. soldato ἢ soldado, ὅρα Sold.

Söldner, der, ἀντὶ Soldat, ἀπὸ Sold.

sollen, πρέπει, ὀφείλειν, ἀρχ. solen, salen, schölen, ἐνεστ. ich schall, παρατατ. scholde, ἀγγλ. ἐνεστ. shall, παρατ. should, (ὅρα Schuld, χρέος.)

Söller, der, ἐξόστις, ἡλιακὸν, καὶ στέγη, ἐκ τοῦ λατιν. solarium, solerium (Plautus.)

Sommer, der, θέρος, (ὅρα, Sonne) ἀρχ. sumer, sumor, somar.

sömmern, σκιάζειν, ἡλιάζειν, (παραϐ. τὸ γαλλ. sombre, τὸ λατ. umbra,) ὅρα Sonne.

sonder, ἄνευ, ἀντὶ ohne, λατ. sine, γαλλ. sans, (ὅρα sondern.)

sondern, χωρίζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. son, νῦν ohne, λατ. sine, ἄνευ.

sondern, ἀλλὰ, ἐκ τοῦ sonder, ἄνευ.

Sonnabend, der, σάϐϐατον, ἀντὶ Sonntagsabend, σύνθ. ἐκ τοῦ Sonntag, κυριακὴ, καὶ Abend, ἀρχ. ἡμέρα.

Sonne, die, ἥλιος, ἀρχ. summi, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη Sommer θέρος,) sunnu, suna, sunne, ἀγγλ. sun, σλαϐ. sonze, slonze, παραϐ. τὸ λατ. sol.

sonst, ἄλλως, ἐκ τοῦ sonder, παραϐ. τὸ λατ. sine, τὸ ἰταλ. senza, τὸ γαλλ. sans.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sorge, die, φροντὶς, μέριμνα, λύπη, διαλεκτ. μόνον ser, ἄλγος, λύπη, (ὅρα sehr, sechwer.)

Sorte, die, εἶδος, ἐκ τοῦ γαλλ. sorte.

Sosse, die, ἄρτυμα, ἐκ τοῦ γαλλ. sauce.

Spagat, der, γλωστὴ χονδρὴ, ἐκ τοῦ ἰταλ. spago.

spähen, κατασκοπεῖν, ὁρᾶν, ὀξυδερκεῖν, ἀρχ. spichan λατ. expiare, ἰταλ. spiare, ἀγγλ. to spy καὶ espy, γαλλ. espionner.

Spallier, das, χαράκωμα (εἰς κήπους) ἐκ τοῦ ἰταλ. spalliere, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λατιν. palus, πάσσαλος, ὅρα Pfahl.

spalten, σχίζειν, ξυλοκοπεῖν. Μίμησις ἤχου.

Span, der, θραῦσμα, πελέκημα, ῥίνημα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. spanen, σπᾶν, ἀποσπᾶν, ὅρα spänen.

spänen, θηλάζειν, ἀπογαλακτίζειν, νῦν μόνον abspänen, ἀπογαλακτίζειν, συμφ. μὲ ἀποσπᾶν. Τὰ ἀρχ. spana, spena, spunne, σημ. μαστὸς, γάλα.

Spanferkel, das, χοιρίδιον, συνθ. ἐκ Span (ὅρα spänen) καὶ Ferkel, λατ. porcellus, χοιρίδιον.

Spange, die, πόρπη, περόνη, ψέλλιον, ἐκ τοῦ spaung ἢ spang, ἔλασμα μετάλλου, παραβ. Span, der.

Spännadel, die, κάρφος, ἀντὶ Spängelnadel (ὅρα Spange καὶ Nadel, βελόνη).

Spanne, die, σπιθαμὴ, λατιν. spannus, γαλλ. empan, ἰταλ. spanna, ἀπὸ spannen.

spannen, τείνειν, ἐκτείνειν, συζεύγειν, σφίγγειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. spanen, δένειν, κάμπτειν, ἐκτείνειν, εἰς τὴν σουηδικὴν γλῶσσαν spana, σύρειν, συμφ. μὲ σπᾶν.

sparen, φείδεσθαι, οἰκονομεῖν. Κατά τινας ἐκ τοῦ σπάρνος, (σπάνιος) κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ λατ. parcere, γαλλ. épargner, ἰταλ. sparagnare.

Spargel, der, ἀσφάραγος, λατ. asparagus, ἰταλ. sparago.

Sparren, der, στρωτὴρ, ἀπὸ sperren, ἀποκλείειν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Spass, der, παίγνιον, γελοῖον, ἰταλ. spasso, ἀπὸ **Posse.**

spät, ὄψιμος, βραδὺς, εἴς τινας διαλ. **spat,** παραβ. μὲ σπάειν.

Spatel, der, σπάθη, (τῶν φαρμακοποιῶν ἐργαλεῖον,) ἐκ τοῦ λατ. **spatula,** γαλλ. **spatule,** ἰταλ. **spatola.**

Spaten, der, σκαπάνη, σκαφίον, (ἀρχ. ξίφος) συμφ. μὲ σπάθη.

Spath, der, εἶδος λίθου διαφανοῦς, ἐκ τοῦ ῥημ. **spähen.**

Spatz, der, στρουθὸς πυργίτης, ἐκ τοῦ λατ. **passer.**

spazieren, περιπατεῖν, ἐκ τοῦ λατ. **spatiari.**

Specht, der, δενδροκολάπτης, (πτηνὸν) ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Beck,** ῥάμφος, ἰταλ. **becco,** γαλλ. **bec** (**bicken** γαλλ. **becqueter.**

Spech, der, λίπος, (ἰδίως τῶν χοίρων) ἐκ τοῦ ἀρχ. **weeh, vek,** νῦν **weich,** μαλακὸς, ἁπαλός.

Speer, der, λόγχη, δόρυ, ἀκόντιον, συμφ. μὲ τὸ λατιν. (**Virgilius,**) **sparus,** καὶ **sparum.**

Speiche, die, ἀκτὶς τροχοῦ. Ἡ συλλαβὴ **spi** ἢ **spie**=ἄκρα, ἀνήκει μάλλον εἰς τὴν λατ. γλ. οἷον· **spica, spiculum, spina, spinetum,** ἐξ ἧς μετεφέρ. εἰς τὴν γερμ. καὶ ἄλλας γλ. οἷον **Spitze, Spiess, Spille, Spindel, Speile, Speiler.**

Speichel, der, σίαλον, πτύαλον, ἀπὸ **speyen.**

Speicher, der, σιτοβολέων, ἐκ τοῦ ἀρχ. ὀνόμ. **Beig,** οἶκος.

speien, ὅρα **speyen.**

Speiler, der, κάρφος ξύλ. ὅρα **Speiche.**

Speise, die, ἔδεσμα, ὅρα **speisen.**

speisen, δειπνεῖν, τρώγειν, τρέφειν, ἀρχ. **spisen,** ἀναμφ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. **bizen, bizzen, peizen,** δάκνειν καὶ τρώγειν, (ὅρα **beissen.**)

Spelt, der, ζέα, (εἶδος σίτου) λατ. **Triticum spelta.**

Spenden, ἐκδίδειν, διανέμειν, συμφ. μὲ σπένδειν, σπένδεσθαι, λατ. εἰς συνθ. **dispendere, expendere, stipendium,** ἰταλ. **spendere, spensare,** ἀγγλ. **to spend.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sperber, der, ἱέραξ, σύνθετος λέξις ἐκ τοῦ ἀρχ. spar, spârb sperb, στρουθὸς (ὅρα Sperling) καὶ Aar, ἀετός.

Sperling, der, στρουθὸς, ἀπὸ τὸν ἀρχ. spirk, τερέτισμα, ὅθεν τὸ ἰταλ. sberlingare, sberlingacciare, φλυαρεῖν.

sperren, ἀραιεῖν, κλείειν, ἀντερείδειν, ἀνθίστασθαι. ἀρχ. speren (ὅρα Bare, λατ. varus).

speyen (ἀνώμ. spie, gespien,) ἐξεμεῖν, πτύειν, συμφων. μὲ σπείειν, πτύειν, λατ. spuere.

Spezerei, die, θυμίαμα, ἄρωμα. Ἐκ τοῦ λατ. species.

spicken, διαβάλλειν λίπει. Ἀπὸ Speck, λίπος.

Spiegel, der, κάτοπτρον. Ἀπὸ τὸ λατιν. speculum.

Spieke, die, ναρδόσταχυς. Ἐκ τοῦ λατ. spica nardi.

spielen, 1) φωνεῖν, φθέγγεσθαι, ἀρχ. spelen, συμφ. μὲ τὸ λατ. pellare εἰς appellare, interpellare, ἀγγλ. to spell, συλλαβίζειν· 2) τὰ πάλαι ἄδειν, συμφ. μὲ ψάλλειν, νῦν κρούειν ὄργανον μουσικὸν, συμφ. μὲ τὸ λατιν. pellere (Ovid. Nec pudeat pepulisse lyram)· 3) παίζειν (κινεῖν, ἅπτεσθαι) λατ. pellere (Cic. nulla me pepulit injuria).

Spiess, der, δόρυ, λόγχη, ἀκόντιον, ὅρα Speiche.

Spille, die, ἄτρακτος, κύλινδρος, (ὅρα Speile, Spindel).

Spinat, der, ἀτράφαξις (φυτόν). Ἐκ τοῦ ἰταλ. spinace, ἐκ τοῦ λατ. spina.

Spindel ἢ Spille, die, ἄτρακτος, κύλινδρος ὅρα Speiche, Spitze.

Spinne, die, ἀράχνη. Ἀπὸ spinnen.

spinnen, κλώθειν (ἀνώμ. Spann, gesponnen) ἐκτείνειν. Ἀπὸ Spannen, σπᾶν.

Spion, der, κατάσκοπος. Ἐκ τοῦ ἰταλ. spione, γαλλ. espion, ὅρα Spähen.

Spital, das, νοσοκομεῖον. Ἐκ τοῦ λατ. hospitale.

Spitzbube, der, πανοῦργος, λῃστής. Σύνθ. ἐκ τοῦ spitz, πανοῦργος (ὅρα Spitze) καὶ Bube, μειράκιον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Spitze, die, ἄκρα, μέρλα (dentelle). Εἰς σύνθ. ἐπίῤῥημα, λεπτὸς. πανοῦργος, σοφιστικός

spleissen, (ἀνώμ. spliss, gesplissen) κόπτειν ξύλα, σχίζειν, ἄλλως **spletten,** (ὅθεν Splitter) ἐκ τοῦ ἀρχ. letzen, lesten, (ὅρα verletzen) βλάπτειν, γαλλ. blesser, συμφ. μὲ τὸ λατ. laedere.

Splint, der, ξύλον μαλακὸν λευκὸν τῶν νέων δένδρων. Ἀπὸ lind, gelind, μαλακὸς, λατ. lenis.

Splitter, der, σκόλοψ, κάρφος. Ἀπὸ spletten νῦν spleissen.

Sporn, der, κέντρον, συγγ. τοῦ Speer καὶ bohren, συμφ. μὲ περόνη.

Sporteln, die, δωρεαὶ (τῶν δικαστῶν). Ἐκ τοῦ λατ. Sportula, κάλαθος, δι' οὗ προσεφέρθησαν αἱ δωρεαί.

spotten, σκόπτειν, ἢ ἐκ τοῦ λατ. spuere, sputum, πτύειν, ἢ ἐκ τοῦ Posse, Spass, παίζειν.

Sprache, die, γλῶσσα, ὅρα sprechen.

sprechen, (ἀνώμ. sprach, gesprochen) φωνεῖν, φθέγγεσθαι, λαλεῖν. Μίμησις ἤχου καθὼς τὸ ῥῆμα brechen· διαλέκτ. brechen ἀντὶ sprechen, ὅθεν anabrechen, ἀνακαλεῖν, παρακαλεῖν. Τὸ ἀρχαῖον swaeg σημ. ἦχος, τόνος, ἐξ οὗ τὸ ἀγγλ. to speak, λαλεῖν.

spreiten, διατείνειν, ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου ῥήμ. breiten.

spreitzen, ἢ **spreizen,** διατείνειν, ἀντίστασθαι, καυχᾶσθαι, ἐκ τοῦ spreiten.

Sprengel, der, εἰς σύνθ. Kirchsprengel, παροικία, λατ. parochia, ἐκ τοῦ Ring· παραβ. Gränze, Schranke, ὅροι.

sprengen, ῥαντίζειν, διαῤῥηγνύειν, τρέχειν, ὀνοματοποιΐα δηλ. ταχύτητα, ἦχον, παραβ. τὸ λατ. spargere, spergere, σπείρειν.

Sprenkel, der, παγὶς (διὰ πτηνὰ) ἐκ τοῦ springen.

sprenkeln, ποικίλλειν, ἀπὸ sprengen, ῥαντίζειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Spreu, die, ἄχυρον, κάρφος, ἐκ τοῦ spreiten, παραβ. σπείρειν.

spriessen, (ἀνώμ. spross, gesprossen) βλαστάνειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. sprotten ἢ sprutten· ὅθεν ἀγγ. sprout, ἰσλαδ. sprotta, γαλλ. brout.

Spriet, das, κάμαξ ἐν εἴδει περόνης, νῦν μόνον εὔχρηστον εἰς Bugspriet, ἐμπροσθ. κατάρτιον, γαλλ. beau-prè, ἀπὸ spreizen ἢ spreitzen.

springen, (ἀνώμ. sprang, gesprungen) πηδᾶν, ὅρα sprengen.

spritzen, ῥαντίζειν. Ἐκ τοῦ sprengen ἢ spreiten.

spröd, τραχὺς, θρυπτικός. Ἐκ τοῦ rauh, λατ. rudis.

Sprosse, die, βλαστὸς, βαθμίς. Ἐκ τοῦ spriessen.

sprossen, βλαστάνειν Ἐκ τοῦ spriessen.

Spruch, der, λόγος, λόγιον. Ἀπὸ sprechen.

sprudeln, ἀναβράζειν. Ἐκ τοῦ sprühen.

sprühen, διασπείρειν, σπινθηρίζειν. Μίμησις ἤχου.

spucken, πτύειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. spuere.

spuden ἢ sputen, σπεύδειν, συμφ. μὲ σπουδὴ· ἐκ τοῦ ἀρχ. pedden, πατεῖν, βαίνειν (λατ. pes, pedis, ποῦς).

Spuk, der, θόρυβος. Ἀπὸ pochen, κρούειν.

Spuk, der, φάντασμα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. puke, διάβολος.

Spule, die, πηνίον, σύριγξ, καυλὸς πτεροῦ, ἰταλ. spola, γαλλ. espaulée, poulie, ἀγγλ. spool, ἐκ τοῦ ἀρχ. bolen, κυλινδεῖν.

spülen, ἐκπλύνειν. Ἀπὸ bolen, ὅρα Spule.

Spund, der, ἔμβολον, ἀρχ. λατ bondonus, γαλλ. bondon, ἰταλ. sponda, σλαβ. Spunt, ὅρα spünden.

spünden, ἐμβύειν. Ἀπὸ binden (band, gebunden) συνάπτειν.

Spur, die, ἴχνος, ἀντ' αὐτοῦ Fährte ἢ Gang, ἀρχ. spor, συμφ. μὲ ποῦς, πορεία.

St! ἐπιφών. σιγῆς. Ἀρχικὴ συλλαβὴ διαφόρ. λέξ. οἷον still, stehlen, stehen, διαλεκτ. tuss, συμφ. μὲ τὸ λατ. tace.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Staar, der, ὑπόχυμα, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν (νόσος). Ἀπὸ starr, στερρὸς, ὅθεν starrblind, ἐσχάτως τυφλὸς (ὅρα stier).

Staar, der, ψὰρ, ὅρα Stahr.

Staat, der, μεγαλοπρέπεια, πολιτεία, κράτος. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ stehen (stand) κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ Theut, Thiot, Diet, λαὸς, κόσμος.

Stab, der, ῥάβδος, βακτηρία. Ἀπὸ steif, στερρὸς, συμφ. μὲ στύπος, λατ. stipes, τὸ ἀρχ. Staf, γραμμὴ, Stäve, γραφὴ, (ὅρα Buchstab)—Stab, (σκῆπτρον) σύμβολον τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας, οἷον Marschall — Commandostab, Stab, ἐπιτελεῖς, Stabsoffizier, ἀξιωματικὸς τῶν ἐπιτελῶν.

Stachel, der, κέντρον, ἄκανθα. Ἀπὸ stechen (stach) κεντῶ.

Stacket, das, χαράκωμα, περίφραγμα, γαλλ. estacade, ἰταλ. Stachetta, ἐκ τοῦ λατ. Staca, γαλλ. estache, (ὅρα Stecken, der).

Stadel, der, σιτοβολὼν, σλαβ. stodola, ἀπὸ stehen (stand).

Stadt, die, πόλις, ὅρα Statt, Stätte.

Stafette, die, ταχυδρόμος (ἐκτακ. ἐφιπ.). Ἐκ τοῦ ἰταλ. stafetta, ἀπὸ staffa, ἀναβάθρα.

Staffel, die, βαθμίς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. staffen, stapfen, βαδίζειν.

staffieren, ἐφοδιάζειν, κοσμεῖν. Ἐκ τοῦ γαλλ. éstoffer, étoffer, étoffe, ἰταλ. stoffa (ὅρα Stoff).

Stagnol, der, πέταλα κασσιτέρου. Ἐκ τοῦ ἰταλ. stagnuolo, stagno, κασσίτερος, λατ. stannum.

Stahl, der, χάλυψ. Ἀπὸ stechen, ὅρα Stachel, καθὼς τὸ λατ. acer, γαλλ. acier, χάλυψ, ἀπὸ acies, acus.

Stahr, der, ψάρ. Ἐκ τοῦ λατ. sturnus, κατ' ἄλλους ἀπὸ stören, ταράττειν, ἐνοχλεῖν, ἕνεκα τῆς ἀκαταπαύστου φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Stähr, der, κριός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. stähren ἢ stieren, γονοποιεῖν.

Stall, der, σταῦλος, συμφων. μὲ τὸ λατ. stabulum, ἰταλ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Στατιστας "Μανούσεια"

stalla, ἀγγλ. **stall** (Hesichius, στάλη) ἐκ τοῦ ῥήμ. **stellen** ἢ **stehen**, διαλεκτ. **Stall**, οὖρος ἵππου, **lautere**, **Stall**, νόσος ἵππου.

stallen, βάλλειν εἰς σταῦλον, οὐρεῖν, ἀπουρεῖν (ὅρα **Stall**).

Stamm, **der**, στέλεχος, γένος, γενεὰ, φυλή. Συμφ. μὲ στῆμα, στέμμα, λατ. **stamen**, **stemma**.

stammeln, ψελλίζειν, βατταρίζειν. Ἐκ τοῦ **stämmen** (ἀπὸ **Stamm**) στηρίζειν.

stämmen, στηρίζειν, πρός τι. Ἐκ τοῦ **Stamm**.

stammen, παράγεσθαι. Ἐκ τοῦ **Stamm**.

Stämpel, **der**, ὕπερος, χαρακτὴρ, σημεῖον, χαρτόσημον, ἀρχ. λατ. **stampilla**, ἰταλ. **stampa** γαλλ. **éstampe**, ἀπὸ **stampen**, **stampfen**.

stampfen, συντρίβειν, πατάσσειν, ἰταλ. **stampare**, γαλλ. **éstamper**, ἀγγλ. **to stamp** ἀπὸ **Stamm**.

Stand, **der**, στάσις, κατάστασις, θέσις· ἀπὸ **stehen** λατ. **statùs**, ἀπὸ **stare**.

Standarte, **die**, σημαία, ἐκ τοῦ ἰταλ. **standardo**, ἀρχ. λατ. **standardum**, ἀπὸ **extendere**.

Stange, **die**, κάμαξ ἰταλ. **stanga**, = ἀντὶ τοῦ ἀρχ. **stagen** νῦν **stacken** (ὅρα **Stock**,) τὸ ἀρχ. **stangen** = ἐκτείνειν.

Stängel, **der**, καυλὸς, μίσχος, ἀπὸ **Stange**.

Stänker, **der**, νεωτεροποιὸς, περίεργος, ἀπὸ **stänkern**.

stänkern, ὄθειν κακῶς, μεταφορ. σκευωρεῖσθαι, ἀπὸ **stinken**.

Stanniol, **der**, ὅρα **stagnol**.

Stapel, **der**, πάσσαλος, στήριγμα, σωρὸς, ὑπόστρωμα, τόπος, (ἀποθήκη), ναυπήγιον.— Ἐκ τοῦ λατ. **stipare**, σωρεύειν, **stipes**, πάσσαλος, **estapula**, γαλλ. **étape**, ἀγγλ. **staple**.

stapfen, πατᾶν (νῦν **stampfen mit den Füssen**, πατάσσειν τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας) **Fusstapfen**, ἴχνη ποδῶν.

stark, παχὺς, πολὺς, ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς, δεινὸς, ἀρχ. **starchi**, **sterke**, **stark**, συμ. μὲ στερεὸς, στήριγμα, (ὅρα **starr**.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Απόσπαση Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

starr, στερεὸς, στεῖρος, (λατ. sterilis), ναρκῶν. ἀρχ. star ἢ ster, διαλεκτ. rag, συμφ. μὲ ῥίγος, λατ. rigidus.

starren, ῥίγειν, ἀτενῶς ὁρᾶν, ἀπὸ starr.

stät, ἀπλανὴς, ἀδιάλειπτος, ἀρχ. stat, stet, λατ. stabilis, ἀπὸ stehen.

Statistik, die, στατιστικὴ.

Statt, die, τόπος, χῶρα, ἕδρα, ἀπὸ stehen.

Stätte, die, τόπος, θέσις, χῶρα, ἐκ τοῦ Statt.

stattlich, εὐπρεπὴς, κόσμιος, πολυτελὺς, ἀπὸ Staat μεγαλοπρέπεια.

Statue, die, ἄγαλμα, ἀνδριὰς, ἐκ τοῦ λατ. statua.

Statur, die, ἀνάστημα, ἐκ τοῦ λατ. statura.

Staub, der, κόνις. Ἀρχ. stubjus, stubbi, stybbe, κατὰ τοὺς ἀρχ. ἐτυμολόγους ἀπὸ στίβειν, (θλίβειν, τρίβειν τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας.)

stauchen, σπρόχνειν, στοιβάζειν, νῦν stauen, ἀπὸ stamm.

Staude, die, θάμνος, στύλη (εἰς μηχανὰς) ἀπὸ stehen, (παρατατ. stand καὶ stund.)

stauen, ὅρα stauchen.

staunen, θάμβειν, ἐκπλήττεσθαι· ἀπὸ stauenen γαλλ. éstonner etonner.

stäuben, ῥαδδίζειν, κολάζειν, ἀπὸ Stab.

stechen, (ἀνώμ. stach, gestochen) κεντᾶν, νύττειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. stigare, instigare, ἰταλ. istigare, καὶ μὲ στίγειν, στίζειν, ἀγγλ. to stich.

Stecken, der, ῥάβδος, ἀντὶ Stock, ἀπὸ τὸ ἀρχ. staken (ὅρα Stange.) ἰταλ. stecce καὶ stecca.

stecken, ἐμπήγειν, κρύπτεσθαι, ἀπὸ stechen.

Steg, der, γεφύριον (ξύλινον) ἐκ τοῦ steigen, βαίνειν.

Stegreif, der, ἀναβάθρα ἐφιππίου, σύνθετον ἀπὸ Steg (steigen, βαίνειν) καὶ Reif, κρίκος.

stehen (ἀνώμ. stand, gestanden,) ἵστασθαι, ἀρχ. staan,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αθηναϊκή Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστας "Μανούσεια"

standan, ἀπὸ στᾰ́ν, στῆναι, λατ. stare, ἀγγλ. to stand, σλαβ. stati.

stehlen, (ἀνώμ. stahl, gestohlen,) κλέπτειν, κρύπτειν, τὸ ἀρχ. stiäla, ἐκ τοῦ häla, κρύπτειν, stehlen, ἀπὸ hehlen.

steif, ἄκαμπτος, ἀρχ. stief, styf, ἀγγλ. stiff, διαλεκτ. stävig, παραγ. μᾶλλον, ἀπὸ Stab ἢ ἀπὸ stehen.

steifen, ἰσχυρὸν ποιεῖν, ἐπιμένειν, ἐκ τοῦ steif, συμφ. μὲ στύφειν.

steigen, (ἀνώμ. stieg, gestiegen,) βαίνειν, (ἀνὰ, κατὰ,) ἀρχ. steigan, stigan, συμφ. μὲ στοιχεῖν.

steil, ἀπότομος, ὄρθιος, ἐκ τοῦ steigen.

Stein, der, λίθος, ἀρχ. stans, ἀγγλ. stone, διαλ. sten, stan, εἰς συνθ. οἷον, steinalt, πολυετὴς, steinhart, σκληρότατος, steinreich, πλουσιότατος, θεωρεῖται ὡς ἡ κατάληξις τοῦ ὑπερθετ. βαθμοῦ ste, ἀρχ. stan, συμφ. μὲ τα ἢ στα εἰς τάτος ἢ στάτος.

Steis, der, ὀρρόπύγιον, πρωκτὸς, ἐκ τοῦ Stoss, σωρός.

Stelle, die, θέσις, τόπος, χωρίον, ἀπὸ stellen.

stellen, θέτειν, ἐκ τὸ stehen, συμφ. μὲ στέλλειν, λατ. sistere.

Steltze, die, καλόβαθρον, διαλεκτ. stelte-stylta, ἀγγλ. stilts, συμφ. μὲ στύλη, (ὅρα Stiel, stellen.)

Steppe, die, πεδίον ἔρημον, ἐκ τῆς Ῥωσσικῆς γλώσσης.

steppen, ποικίλλειν, μᾶλλον ἐκ τοῦ staffiren, ἢ ἐκ τοῦ stopfen, stoppen.

sterben (ἀνώμ. starb gestorben) θνήσκειν, τελευτᾶν, ἀρχ. starven, κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἐκ τοῦ darben, συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. taraba, ὀλιγοστεύειν, ἀποτέμνειν, παραβ. ἄτροπος. κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ verderben.

Stern, der, ἀστὴρ, ἀρχ. sterro, stairno, συμφ. μὲ ἀστὴρ, μὲ τὸ Περσικὸν stär, ἄστρον, σημεῖον ἔξοχον, ὑψηλὸν, ἀκίνητον, ὅθεν Stirn, μέτωπον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Sterze, die, καὶ **Sterz, der,** ἐχέτλη, ἀρότρου, ἀρχ. **Staart,** ἐκ τοῦ **starr,** στέῤῥος.

stets, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς· ἀπὸ **stehen,** (ὅρα **stät.**)

Steuer, das, πηδάλιον, ἐκ τοῦ **steuern.**

Steuer, die, δασμὸς, φόρος, ἐκ τοῦ **steuern.**

steuern, τελεῖν φόρον, κυβερνᾶν πλοῖον, ἐμποδίζειν, συνδράμειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **steren, sterzen,** ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ἦχον.

Stich, der, νεύτημα. Ἐκ τοῦ **stehen.**

sticken, κεντᾶν, ποικίλλειν. Ἐκ τοῦ **stechen.**

stieben, (ἀνώμ. **stob, gestoben**) ἀναπετᾶν, διασκορπίζειν. Ἐκ τοῦ **stauben.**

Stief, μόνον εἰς συνθ. οἷον **Stiefmutter,** μητρυιὰ, **Stiefvater,** μητρυιὸς, ἀπὸ **steif,** σκληρός.

Stiefel, der, ὑπόδημα. Ἐκ τοῦ **tief,** βαθὺς, **bota,** τῆς σουϊδ. καὶ ἱσπαν. **botte,** τῆς γαλλ. **boote,** τῆς ἀγγλ. γλ. σημ. ὑπόδημα καὶ ἀγγεῖον βαθύ.

Stiege, die ἀντὶ **Steige,** κλίμαξ. Ἐκ τοῦ **steigen.**

Stieglitz, der, ἀκανθὶς (πτηνὸν) ἡ πρώτη συλλ. ἐκ τοῦ **steigen** καὶ **litz** ἀντὶ **ling.**

Stiel, der, καυλὸς, μίσχος, συμφ. μὲ στύλος, στέλεχος. Ἀπὸ **stellen.**

Stier, der, ταῦρος, ἀρχ. **Tiur, Tjur, Tyr,** σύμφ. μὲ ταῦρος· εἰς τὴν ἑβραϊκ. **Tor.** Ἀπὸ **Thier,** θηρ. θηρίον.

stier, στερεός. Ἐκ τοῦ **starr.**

stieren, ὅρα **Stähr.**

Stift, der, στύλος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **stippen,** ὀξύνειν.

Stift, das, κατάστημα ἐκπαιδευτικὸν, μοναστήριον, ὅρα **stiften.**

stiften, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stifen,** τρέφειν, κτίζειν, ἱδρύειν, ποιεῖν, παρακινεῖν, ἐνοικιαζειν.

Stilett, das, ἐγχειρίδιον, ἐκ τοῦ ἰταλ. **stiletto,** στύλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Στατιστάς "Μανούσεια"

still, ἥσυχος, σιγαλός. Ὀνοματοποιία, δηλ. ἥσυχον ἦχον ἢ κίνησιν, παραβ. st, stehen, stellen, stehlen.

stimmen, φωνεῖν, συμφωνεῖν, ψηφίζεσθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. stimen, συμφ. μὲ τὸ λατ. stimulare.

stinken, (ἀνώμ. stank, gestunken) ὄζειν κακῶς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. stiggan, κεντᾶν, προσβάλλειν.

Stirn, die, μέτωπον, ὅρα Stern.

stöbern, νιφετὸς γίνεται, σκευωρεῖσθαι. Ἐκ τοῦ stieben.

stochern, γλύφειν. Ἐκ τοῦ stechen (stach, gestochen).

Stock, der, στέλεχος, (δένδρου ἢ φυτοῦ) οἷον Weinstock, κλῆμα, ῥάβδος, μέτρον = 8 ποδῶν, πάτωμα· ἐπίῤῥ. λίαν, οἷον stockdumm, λίαν μωρός. Ἐκ τοῦ stehen.

stocken, σταματᾶν, διακόπτειν. Ἐκ τοῦ stehen.

Stockfisch, der, τάριχος (ἰχθὺς) ὄνομα σύνθετον. Ἐκ τοῦ Stock ῥάβδος (ξηραίνεται ἐπὶ ῥάβδων) καὶ Fisch.

Stoff, der, ὕλη. Ἐκ τοῦ γαλλ. éstoffe νῦν étoffe.

stöhnen, στένειν, στενάζειν, συμφ. μὲ τὸ ἑλλ. ῥῆμα. Ἐκ τοῦ tönen.

Stolle, die, πλακούντιον (μακρὸν παχὺ) ὅρα τὸ ἀκόλουθον.

Stollen, der, στύλος, στήριγμα, ὑπόνομος. Ἐκ τοῦ stellen, ὅρα Stuhl, Stelze.

stolpern, προσκόπτειν. Μίμησις ἤχου, κρότου.

stolz, μεγαλόφρων, ὑπερήφανος. Συγγ. μὲ steil, Stelze· πάλαι λαμπρὸς, ἐπίσημος, παραβ. μὲ στολίζειν καὶ τὸ λατ. tollere.

stopfen, ἐμβύειν. Ἀρχ. stopen καὶ stoben, ἀρχ. λατ. stupare, ἰταλ. stoppare, ἀγγλ. to stop, συμφ. μὲ στύφειν, στύβειν, λατ. stipare.

Stoppel, die, καλάμη (τῶν γεννημάτων). Ἐκ τοῦ ἰταλ. stoppia, λατ. stipula, γαλλ. éstouble, ἀγγλ. stubble.

Stöpsel, der, ἔμβολον. Ἐκ τοῦ stopfen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Storch, der, πελαργός, Ἐκ τοῦ ἀρχ. stor, μέγας, ἢ **storen,** πορεύεσθαι.

stören, ταράττειν, διακόπτειν, ἐμποδίζειν, εἰς σύνθ. **zerstören,** καταστρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. storen, (ὅρα **Storch**) συμφ. μὲ στόρειν, λατ. sternere καὶ turbare.

störrig, δύστροπος, ἀνυπότακτος, ἀγγλ. **sturdy,** ἐκ τοῦ ἀρχ. **Sturr,** νῦν **Stock,** στέλεχος, παραβ. τὸ λατ. **austerus,** αὐστηρός.

stossen, (ἀνώμ. **stiess, gestossen**) ὠθεῖν, πλήττειν, τύπτειν, ἀγγλ. **toss,** κατὰ τὸ λατ. **tundere, tutudi, tunsum.** Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

stottern, τραυλίζειν, βατταρίζειν. Ἐκ τοῦ **stossen,** ὅθεν **anstossen,** ἀντὶ **stottern.**

stracks, εὐθύς. Ἐκ τοῦ ῥήμ. **strecken,** ἐκτείνειν.

strafen, τιμωρεῖν, ἀρχ. κολάζειν. Ἐκ τοῦ **streifen, streichen·** οἷον **mit Ruthen streichen,** μαστίζειν.

straff, ἀτενὴς, ἀντ' αὐτοῦ **stramm.** Ἐκ τοῦ ἀρχ. **sträf,** τραχύς.

Strahl, der, ἀκτίς. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχείαν καὶ εὐθείαν κίνησιν· **Strahl,** εὑρίσκεται πολλάκις ἀντὶ **Pfeil,** βέλος, ἰταλ, **strale,** σλαβ. **Strelitz,** τοξότης, **streliti,** τοξεύειν, πυροβολεῖν.

Strähne, die, δεσμὶς (νήματος, βελονῶν) ὅρα **Strang.**

stramm, ἀτενὶς, ἀντὶ **straff.**

strampfen, κρούειν (τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας). Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Strand, der, αἰγιαλὸς, ἀκτή. Ἐκ τοῦ **Rand,** ἄκρα.

Strang, der, σχοινίον χονδρὸν, βρόχος. Συμφ. μὲ στραγγάλη.

Strapaze, die, μόχθος, ταλαιπωρία. Ἐκ τοῦ ἰταλ. **strapazzare.**

Strasse, die, ὁδὸς, ἰταλ. **strada,** ἐκ τοῦ λατιν. **sternere,** (**stravi, stratum**) στρώνειν, ὅθεν **strata via.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

sträuben, ἀνθίστασθαι, ἀνορθοῦναι· ἀρχ. straupen, ἀγγλ. to strive. Ἐκ τοῦ streben.

Strauch, der, θάμνος. Ἐκ τοῦ rauch, δασὺς, λατ. (ἄνευ st) rubus, ἰταλ. rovo.

straucheln, ὀλισθαίνειν, σφάλλεσθαι. Ἐκ τοῦ strauchen, νῦν streichen.

Strauss, der, ἀγὼν, (μεταξὺ ὀλίγων). Ἐκ τοῦ streiten, ἀγωνίζεσθαι.

Strauss, der, στρουθοκάμηλος, στρουθὸς, ἐσχημάτ. ἐκ τοῦ ἰταλ. struzzo, συμφ. μὲ στρουθός.

Strauss, der, δέσμη (ἀνθέων)=Strauss, ἀγὼν (διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθέων).

streben, σπεύδειν. Συμφ. μὲ τὸ λστιν. strepere, ἀγγλ. to strive, σαξων. striven (schreiten) βαδίζειν, ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχ. κίνησιν.

strecken, τείνειν, ἀνατείνειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. trecken (νῦν recken), συμφ. μὲ τὸ λατ. trahere.

streichen (ἀνώμ. strich, gestrichen) ὁμαλίνειν, κρούειν ὄργανον, ἀλείφειν, διαλείφειν, καθαίρειν τὰ ἱστία, ἅπτεσθαι τινὸς, περιφέρεσθαι, διέρχεσθαι. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. εὐθείαν κίνησιν καὶ ἦχον αὐτῆς· παράβ. Strich, γραμμὴ, καὶ τὸ λατ. stringere καὶ trahere.

streifen,=streichen.

streiten, (ἀνώμ. stritt, gestritten) μάχεσθαι, ἐρίζειν. Συμφ. μὲ στρατεύειν, ἐρίζειν.

streng καὶ strenge, αὐστηρὸς, τραχὺς, ἀκριβής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. strengen, (νῦν anstrengen) τείνειν, λατ. stringere (strictus) συγγ. τοῦ strecken.

streuen, σπείρειν, διαχεῖν, συμφ. μὲ στρώνειν, λατ. sternere, (ὅρα Strasse). Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον.

Strick, der, σχοινίον, ἐκ τοῦ ῥήμ. drehen, στρέφειν, πλέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

κειν. Σύμφ. (ἄνευ s) μὲ τὸ λατ. trica, ἰταλ. triccare, γαλλ. tricoter.

stricken, ὅρα Strick.

Striegel, der, ξύστρα, λατ. strigilis, ἰταλ. striglia, γαλλ. étrille. Ἐκ τοῦ streichen, λατ. stringere.

Strieme, die, σμῶδιξ, (ἴχνος πληγώσεως). Ἐκ τοῦ Riemen.

Striez, der, ἄρτος ἢ πλακούντιον μακρόν. Ἐκ τοῦ Strieme.

Strippe, die, βρόχος, ἀγκύλη (ἐκ δέρματος). Ἀρχ. λατιν. struppus, (ὅθεν καὶ γερμ. Struppen καὶ Strupfen) ἰταλ. Stroppi, ἀγγλ. Strapp, συμφ. μὲ στρέφειν.

Stroh, das, κάλαμος, κάρφος, ἄχυρον. Ἐκ τοῦ streuen, συμφ. μὲ στρώνειν, μὲ τὸ λατ. stramen.

strömen, ῥέειν, μίμησις ἤχου ῥοῆς.

strotzen, ὀγκοῦσθαι, ἐκ τοῦ ἀρχ. stroten, ἀγγλ. strut, συγγ. τοῦ streiten, ὅρα Strauss, ἀγών.

Strudel, der, ἀρχ. strobel=στρόβιλος.

Strumpf, der, κνημὶς, ἐκ τοῦ Rumpf.

Strunk, der, στέλεχος, ἐκ τοῦ λατ. truncus, ἀγγλ. Trunk.

Struppe, die,=Strippe.

struppig, τραχὺς, δασὺς, ἐκ τοῦ Struppe.

Stube, die, θάλαμος, αἴθουσα, συγγ. τοῦ Stätte, stand, ἐκ τοῦ stehen, ἰταλ. stufa, γαλλ. étuve.

Stüber, der, τύψις (μὲ δάκτυλον) ἐκ τοῦ staüben.

Stüber, der, νόμισμα (μικρὸν τῆς Ὁλλανδίας=7 ½ λεπτὰ ἐκ τοῦ Stufe=τεμάχιον.

Stück, das, μέρος, τεμάχιον, ἐκ τοῦ ἀρχ. stucken, νῦν stechen.

Stufe, die, βαθμὶς, στρῶμα, τεμάχιον μετάλλου, ἐκ τοῦ ἀρχ. stufan, νῦν steigen, βαίνειν.

Stuhl, der, ἕδρα, βῆμα, κλιντὴρ, ἀπὸ stehen ἢ stellen.

stülpen, καλύπτειν, ἀνατρέπειν, ὀνοματοποιία δηλ. ἤχον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

stumm, κωφὸς, ἄλαλος, ἀρχ. **dumbs**, **dumb**, ἀγγλ. **dum**, διαλεκτ. **mud**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **mutus**.

Stümmel, der, ἀντὶ τεμάχιον, ὑπόλοιπον· ἐκ τοῦ ἀρχ ῥήμ. **stummen** ἢ **stunen**, κόπτειν, τύπτειν· παραβ. στύμος.

Stümper, der, ἄπειρος, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stummen**, (ὅρα **Stümmel**.)

stumpf, ἀμβλὺς, ἐκ τοῦ **stümpfen**.

stümpfen, ἀμβλύνειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stummen**, (ὅρα **Stümmel**.)

Stunde, die, ὥρα, ἀρχ. **stunta**, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stunen**, κόπτειν, διαρκεῖν, (ὅρα **Stümmel**.)

stupfen, ὠθεῖν, κεντᾷν· παραβ. τύπτειν.

Sturm, der, θύελλα, θόρυβος, ὀνοματοποιία, συμφ. μὲ θόρυβος, ὁρμὴ, λατ. **turbo**, ἰταλ. **stormo**, γαλλ. **trouble**, (ὅρα **stürzen**.)

stürmen, ἐκ τοῦ **Sturm**.

Sturz, der, καταφορὰ, πτῶσις, ἐκ τοῦ **stürzen**.

sturzen, ῥίπτειν, κατακρημνίζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **staren**, ἢ **sturen**, ῥίπτειν, ἀνατρέπειν, καλύπτειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **stordire**, (**storea**) γαλλ. **étourdir**, ἀγγλ. **start**.

Stute, die, ἡ ἵππος, ἀντ' αὐτοῦ εἴς τινα; διαλ **Täte**, πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. **Tada**, μήτηρ, παραβ. τίθηνη.

stutzen, ὠθεῖν, ἐκπλήττεσθαι, καλλωπίζεσθαι, ἐκ τοῦ **stehen**, ἀνώμ. **stand** καὶ **stund**.

stützen, στηρίζειν. Ἐκ τοῦ **stehen**, ὅρα **stutzen**, παραβ. ἵστασθαι καὶ τίθημι.

Stutzer, der, καλλωπιστὴς, ἐκ τοῦ **stutzen**.

suchen, ζητεῖν, ἐρευνᾷν, ἀρχ. **suaahan**, **secan**.

Sucht, die, νόσος, (εἰς σύνθ. **Schwindsucht** κτλ.) ἐπιθυμία, (εἰς συνθ. **Habsucht**, **Sehnsucht** κτλ.) ἐκ τοῦ ἀρχ. **suchten**, στενάζειν, συγγ τοῦ **siech**, **seuche**.

Süd ἢ **Süden, der**, μεσημβρία, νότος, παραγ. ἢ ἐκ τοῦ **sieden**, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. **sund**, **sunn**, (**Sonne**) ἥλιος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

sudeln, ῥυπαίνειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. sölen, διαλεκτ. sulwern, γαλλ. souiller, ἀγγλ. soil, sully.

sühnen, ὅρα versühnen, versöhnen.

Sulze, die, φαγητὸν πηκτὸν ἐκ ζωμοῦ κρέατος καὶ λιανισμένων κρεάτων, ἐκ τοῦ Salz, ἅλς.

Summe, die, ἐκ τοῦ λατ. summa, ἄθροισμα.

summen, βομβίζειν, μίμησις ἤχου.

Sumpf, der, ἕλος, ἀρχ. sunft, ἐκ τοῦ sinken, (sang, gesunken,) καθὼς kunft ἐκ τοῦ kommen.

Sund, der, πορθμὸς, νῦν Strasse, ὁδὸς, ἐκ τοῦ ἀρχ. sinan, sindan, (senden,) πορεύεσθαι.

Sünde, die, ἁμάρτημα, συμφ. μὲ τὸ λατ. sons=crimen, infirma, macula.

Suppe, die, ζωμὸς, γαλλ. soupe, ἰταλ. suppa, ἀγγλ. Soop, sup. Ἐκ τοῦ supfen, (ἐνοματοποιΐα) ῥοφᾷν, λατ. sorbere.

süss, γλυκὺς, ἡδύς. Ἀρχ. suazza, ἀγγλ. sweet, σχηματ. κατὰ τὸ λατ. suauis (svavis) παραβ. ἡδύς.

Sylbe, die, ἐκ τοῦ συλλαβή.

Syrup, der, σίραιον, γλεῦκος. Ἐκ τοῦ ἀραβ. serup, περσ. scherbet.

T.

Tabak, ὅρα Tobak.

Tabelle, die, πίναξ. Ἐκ τοῦ λατ. tabella, tabula.

Taberne, die, ἐργαστήριον, καπηλεῖον. Ἐκ τοῦ λατ. taberna, διαλεκτ. Zabern, οἷον Bergzabern, tabernae montanae.

Tabulet, das, ἢ Tabulat, σανίδωμα. Ἐκ τοῦ λατ. tabuleta.

Tact, der, ῥυθμός. Ἐκ τοῦ λατ. tactus (tango, tetigi, tactum).

Tadel, der, μέμψις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tad, ῥάκος, ῥύπος, κόπρος, ἀγγλ. tatter.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Tafel, die, πλὰξ, πίναξ, τράπεζα. Ἐκ τοῦ λατ. tabula.

Taffet, der, ὕφασμα μεταξ. ἐκ τοῦ περσικοῦ Tafteh.

Tag, der, ἡμέρα, ἀρχ. dagh, dag, σλαϐ. dan, den, λατ. dies, ἀγγλ. day. Ἐκ τῆς περσικῆς daa, φέγγειν, ἔφεξε.

Takel, das, τὰ διάφορα σχοινία τῶν ἱστῶν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tehen, σείρειν.

Talar, der, χοιτὼν, (παρατάξεως ἐπισήμων προσώπων). Ἐκ τοῦ λατ. vestis, talaris.

Talent, das, ἐκ τοῦ λατ. talentum.

Talg, der, στέαρ, λίπος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. telgan, ἀλείφειν.

Talpatsch, der, ὅρα Tollpatsch.

Tambour, der, τυμπανιστής. Ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. περσ. Tambourch, ἰνδ. Thanbura καὶ Tambura·

Tand, der, φλυαρία, πράγματα μάταια, ὅθεν καὶ tantern καὶ tandern, γαλλ. dandiner, φλυαρεῖν. Ἐκ τοῦ tönen, ἠχεῖν.

Tanne, die, πεύκη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ὀνόμ. Tan, πῦρ, ἐξ οὗ zünden, λατ. candere, cendere, ἀνάπτειν.

Tanz, der, χορὸς, ἀρχ. Tantz, ἀγγλ. Dance, γαλλ. danse, ἰταλ. danza, σλαϐ. Tanec, Tance, ἀραϐ. Tantza, ὅρα tanzen.

Tanzen, χορεύειν. Τὸ ἀρχ. danka=περιφέρεσθαι, ὅρα denken, ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

Tapete, die, ὅρα Teppich.

tapfer, ἀνδρεῖος, ἀγαθὸς, ἀρχ. tapper, ἀγγλ. dapper. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tabben (νῦν toben) γαλλ. battre, τύπτειν.

tappen, ψηλαφεῖν, ὅρα stapfen, συμφ. μὲ τὸ ἑϐραϊκὸν tappa, γαλλ. taper, tâter, λατ. tangere.

Tarantel, die, φαράγγιον (ἀράχνη). Ἐκ τοῦ ἰταλ. tarantola καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Taranto.

Tarif, der, κατάστιχον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων. Ἐκ τοῦ περσ. tarif.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Tartsche, ἀσπίς. Ἐκ τοῦ λατ. targia, γαλλ. targe, ἰταλ. targa, σλαβ. tarts, εἰς τὴν ἀραβ. καὶ ἑβραϊκὴν, tarka καὶ darka.

Tartüffel, ὅρα Trüffel.

Tasche, die, (εἰς σύνθεσιν Maultasche) ῥάπισμα. Ἐκ τοῦ taschen, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ tabben, ὅρα tapfer, διαλεκτ. dasken ἀντὶ drescher, ἀλωνίζειν.

Tasche, die, πήρα, κόλπος, λατιν. καὶ ἰταλ. tasca, σλαβ. tasska.

Tasse, die, φιαλίς. Ἐκ τῆς γαλλ. γλ. περσ. tas, ποτήριον.

tasten, ψηλαφεῖν, ὅρα tappen.

Tatze, die, ὄνυξ, ὁπλὴ, ποῦς (ἐμπρ. τῶν ἄρκτων, λεόντων κ. ὁμ.). Ἐκ τοῦ tasten.

Tau, das, κάλως, κάμιλος, διαλεκτ. tog, taug, ἀγγλ. tow. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tehen (νῦν ziehen, zog) σείρειν.

taub, κωφός. Ἀρχ. tob, ὅθεν Tobsucht, μανία, ἀπὸ toben, θορυβεῖν (θόρυβος ἡ αἰτία τῆς κωφότητος).

Taube, die, περιστερὰ, ἀρχ. duba, diuba, tuba. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. φωνήν.

tauchen, βάπτειν, δύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tunchen, νῦν διαλεκτ. tunken, ducken, ἀρχ. λατ. docare, ἰταλ. tuffare.

taufen, βαπτίζειν. Ἐκ τοῦ tauchen.

taugen, χρησιμεύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tügen, ὅθεν καὶ Tugend, ἀρετὴ, tüchtig, ἱκανὸς, ἀδρὸς, (παραβ. εὐδοκεῖν).

taumeln, σφάλλεσθαι, κραιπαλᾶν, παράφορον βαδίζειν, ἀγγλ. tumble, ἰταλ. tomare, tombolare, γαλλ. tomber, παραβ. τὸ λατ. tumultus. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ἦχον.

tauschen, ἀλλάσσειν. Ἐκ τοῦ Dauss ἀντὶ Ass, ἀσσάριον.

täuschen, ἀπατᾶν. Ἐκ τοῦ tauschen.

Tausend, der, εὔχρηστ. ὡς ἐπιφών. θαυμασμοῦ, γαλλ. diable. Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. duus, διάβολος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Tausend, χίλιοι. Ἐκ τοῦ λατ. des cent, (decies, centum) ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. tain ἢ duis, δέκα καὶ hunt (hend), ἑκατόν.

Teich, der, λίμνη τεχνικὴ, ὅρα Deich.

Teig, der, ζύμη, φύραμα. Ἐκ τοῦ deihen (gedeihen) εὐδοκιμεῖν, αὐξάνειν.

Teller, der, πινάκιον, ἀρχ. λατ. talierium, γαλλ. tailloir, ἰταλ. tagliere καὶ tagliero, σλαβ. talir, ἐκ τοῦ theilen, γαλλ. tailler, κόπτειν, χωρίζειν.

Tempel, der, ναός. Ἐκ τοῦ λατ. templum, τέμενος.

Tenne, die, ἁλώνιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Dehle, νῦν Diehle.

Teppich, der, τάπης, τάπις. Ἐκ τοῦ ἰδίου.

Teufel, der, διάβολος. Ἐκ τοῦ ἰδίου, λατ. diabolus, γαλλ. diable, ἰταλ. diabolo (ὅρα Tausend, der).

Text, der, κείμενον. Ἐκ τοῦ λατ. textus.

Thal, das, κοιλὰς, ἀρχ. Dal καὶ Tal. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dal, χαμηλὸς, σλαβ. dolu, dole, κάτω, ἀγγλ. dale.

Thaler, der, τάληρον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ioachimsthal, (κοιλὰς τοῦ Ἰωακείμ).

That, die, πρᾶξις, ὅρα thun.

Thau, der, δρόσος, ὅρα thauen.

thauen, δροσίζειν, δρόσος πίπτει. Ἀρχ. dauen, συμφ. μὲ δεύειν, (μαδεύειν).

Thee, der, τέϊ Προϊὸν καὶ ὄνομα ἐκ τῆς Κίνης.

Theer, der, πίσσα (κατράμιον). Ἐκ τοῦ ὁλλανδ. taer, μαλακὸς, ἑβραϊκ. tsari, πίσσα, βάλσαμος.

theitigen, ὅρα vertheitigen.

theilen, μερίζειν, χωρίζειν. Ἀρχ. tälja, κόπτειν, λατ. taliare, γαλλ. tailler, σλαβ. dèliti, dejlim.

theuer, ἀκριβὴς, πολυτελής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. diur, duir, μέγας, παραβ. θησαυρός.

Thier, das, ζῶον, συμφ. μὲ θὴρ, θηρίον. Τὸ ἀρχ. tor, dyr =μέγας (ὅρα theuer).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Thon, der, πηλὸς. κεραμίς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dahen νῦν dehnen, ἐκτείνειν, ὅρα Dohne.

Thor, das, πύλη. Ἐκ τοῦ Thür, ὅρα Thier.

Thor, der, μωρὸς, ἀρχ. door, tor, σλαϐ. durak. Ἐκ τοῦ ἀρχ. doa, ἀνοησία, ἀντ' αὐτοῦ däse, dämisch, (διαλέκτ. tamisch) ἀνόητος, συμφ. μὲ τὸ λατ. demens.

Thran, der, λίπος. Ἐκ τῆς ῥωσσ. γλώσσης.

Thräne, die, δάκρυον, ὅρα thränen.

thränen, δακρύειν, κλαίειν. Ἐκ τοῦ rinnen, ῥέειν, συμφ. μὲ θρῆνος.

Thorn, der, ἐκ τοῦ θρόνος.

thun, (ἀνώμ. that, gethan) ποιεῖν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ἦχον, ἀρχ. κινεῖσθαι, δίδειν, θορυϐεῖν, συμφ. μὲ θεῖναι, μὲ τὸ λατ. do, (dare) ἀγγλ. to do, ποιεῖν, the do, θόρυϐος.

Thunfisch, der, Thun, θύννος καὶ Fisch, ἰχθύς.

Thür, die, θύρα, περσ. Der, χαλδ. tera, ἀγγλ. door, ὅρα durch.

Thurm, der, πύργος, λατ. turris (τύῤῥις) γαλλ. tour, ἰταλ. torre, ἀγγλ. towr, ἑβραϊκ. trur. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tor, thor, ὑψηλὸς, μέγας (ὅρα Thier).

ticken, τύπτειν (μὲ τὸν δάκτυλον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. tekan, σύμφ. μὲ τὸ ἀρχ. λατ. tagere (tangere) tigere, γαλλ. toucher.

tief, βαθύς. Ἐκ τοῦ tauchen, δύειν, δύπτειν.

Tiegel, der, τήγανον. Ἐκ τοῦ λατ. tigillum, τήκειν.

Tiene, die, ἀγγεῖον ξύλινον—ἤδη εἰς τοὺς Ῥωμαίους, tina, δεῖνος, δέπας.

tilgen, ἀλείφειν, ἀφανίζειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. delere. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dilon ἢ dilan, ἀρχ. λατ. dala, καταστροφή.

Tinte, die, μελάνη. Ἐκ τοῦ λατ. tingo, tinxi, tinctum, βάπτειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Tisch, der, τράπεζα. Ἐκ τοῦ δίσκος.

Titel, der, τίτλος. Ἐκ τοῦ λατ. titulus.

Tobak, der, καπνὸς (φυτόν). Ἀπὸ tabaco, καπνοσύριγξ τῶν Ἀμερικανῶν.

toben, θορυβεῖν, μαίνεσθαι. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἤχον, = δούπειν.

Tochter, die, θυγάτηρ. Ἐκ τοῦ ἰδίου, περσ. Dochter, κατ' ἄλλους ἀπὸ τὸ ἀρχ. tügen γεννᾶν.

Tod, der, θάνατος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. doen ἢ toen, θνήσκειν, συμφ. μὲ θύειν, γαλλ. tuer.

toll, μανεὶς, ἄφρων, διαλέκτ. stoll, συμφ. μὲ τὸ λατ. stolidus καὶ μὲ τὸ ἀρχ. doa, ὄρα Thor, der.

Tollpatsch, der, μωρός. Ἐκ τῆς οὐγγαρ. γλ. στρατιώτης πεζὸς (ὄρα Tölpel).

Tölpel, der, ἀγροῖκος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dölp ἢ tolp, ἄσχημος.

Ton, der, τόνος.

Tonne, die, πίθος, διαλέκτ. tunne, tonna, γαλλ. tonneau. Ἐκ τοῦ Tiene.

Topf, der, χύτρα, διαλ. tup, dupf, ἐκ τοῦ tief.

Torf, der, γῆ καύσιμος, (τύρβη, πλῆθος) γαλλ. turbes, ἰταλ. torba, ἀγγλ. turf, συγγ. μὲ Dorf.

torkeln, ἀντὶ taumeln, ἐκ τοῦ λατ. torquere.

Tornister, der, σάκκος τῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ Tar, ἐφόδιον τῆς οὐγγαρ. γλώσσης, tarisznya, σάκκος διὰ ἐφόδιον.

Torte, die, εἶδος πλακουντίου, λατ. torta, γαλλ. tourte, ἀγγλ. tart. Ἐκ τοῦ λατ. torrere, ξηραίνειν.

Tortur, die, βάσανος, λατ. tortura, torquere.

Trabant, der, σωματοφύλαξ πεζός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. draga (νῦν tragen) φέρειν, κομίζειν καὶ fant, φορτίον, περσ. derbaan, satrapa, θεράποντες, ἰταλ. trabante.

traben, καλπάζειν, ἀγγλ. to trap, γαλλ. travailler, ἐργά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ζεσθαι, ἀγγλ. traveller, ὁδοιπόρος. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ἦχον.

Träber, der, καὶ **Treber**, **Trester**, ἀποπίεσμα, στέμφυλα, βρύτεα, διαλεκτ. draf, γαλλ. drague, ἀγγλ. dregs, λατιν. druseus. Ἐκ τοῦ **traben**.

Tracht, die, φορτίον, ἐνδυμασία, ἐθνική. Ἐκ τοῦ **tragen**, φορεῖν, καὶ φέρειν, καθὼς, **Schlacht**, μάχη, ἐκ τοῦ **schlagen**.

trachten, ἐπιθυμεῖν, στοχάζεσθαι, ἐκ τοῦ **tragen**.

trächtig, φορὰς, ἔγγυος, (εἰς ζῶα,) ἐκ τοῦ **Tracht**, **tragen**.

Traganth, der, ἐκ τοῦ τραγάκανθα.

träge, νωθρὸς, ῥάθυμος. Τὸ τῆς Σουϊδ. dröga, ἰσλανδ. trega, ἰταλ. tregare, λατιν. strigare ἢ tricare, ἀργοπορεῖν, παραγ. ἐκ τοῦ **tragea**, σείρειν, λατ. trahere, ὅθεν καὶ τὸ γαλλ. **trainer** (τὰ πάλαι, traigner).

tragen (ἀνώμ. trug, **getragen**,) φέρειν, φορεῖν, ἀρχ. σείρειν, ταξειδεύειν, ἀργοπορεῖν, ἀπατᾶν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **trahen**, λατ. trahere, (ὅρα **träge**.)

trällern, ψάλλειν. Ἐκ τῶν συλ. tra καὶ la, μίμησις φωνῆς χαρᾶς· συμφ. μὲ τὸ λατ. lalare, λαλεῖν·

Tram, der, δοκὸς, (ἀρχ. γερμ. δένδρον,) ἐκ τοῦ θράμβη, ἐξ οὗ τὸ λατ. trabs, σλαβ. tram.

tränken, ποτίζειν, ἐκ τοῦ **trinken**.

Trapp, der, μίσχοι τῶν σταφυλῶν, ἐκ τοῦ γαλλ. grape.

Trappe, die, ἴχνος ποδὸς, ἐκ τοῦ **trappen**.

Trappe, der, ὠτὶς (πτηνὸν) λατ. otis tarda, ἐκ τοῦ **trappen**, βαδίζειν μὲ βῆμα βαρὺ, (τράπειν) ἐκ τοῦ **traben**.

Traube, die, βότρυς, σταφυλὴ, διαλεκτ. trubo, drue, druga, συμφ. μὲ τρυγή, συγγ. τοῦ **treiben**.

trauen, πενθεῖν, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἐκ τοῦ ἀρχ. thruwen, πάσχειν, (ὅρ **trauern**.)

trauen, παλ. ἀγαπᾶν, συζεύγειν, στέφειν, πιστεύειν, ἀρχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταμάτας "Μανούσεια"

thravahn, trouen, ἀγγλ. to trow. Κατά τινας ἐκ τοῦ θαῤῥεῖν, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Ruhe.

Trauer, die, πένθος, ἀρχ. troor, ἐκ τοῦ trauen, πενθεῖν.

trauern, πενθεῖν, ἐκ τοῦ Trauer.

Traufe, die, ὑδροῤῥόα· ὅρα träufen.

träufeln, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.

träufen, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.

Traum, der, ἐνύπνιον, ἐκ τοῦ ἀρχ. dröm, ἀγγλ. dream, ὀπτασία, παραβ. μὲ τὸ λατ. dormire καὶ δράμα.

traun, ἐπιφων. θαυμασμοῦ, ἐκ τοῦ trauen, πιστεύειν.

Traut, ἀγαπητός, προσφιλής, ἐκ τοῦ trauen.

trecken, σείρειν, φέρειν, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἐκ τοῦ traben, νῦν τυγχάνειν, πλήττειν, περσ. darab, τύπτειν, μάχεσθαι, καὶ τὸ ἰταλ. trovare.

Treffen, das, μάχη, ὅρα τὸ προηγούμ.

treiben, (ἀνώμ. trieb, getrieben,) φλυαρεῖν, μετέρχεσθαι, ἐλαύνειν, διώκειν, ἐμπήγειν, κινεῖν, ἀναβλαστάνειν, χλοάζειν, ἀρχ. drieve, φλυαρεῖν, ὀνοματοποιΐα δηλ. κίνησιν, ἦχον, συμφ. μὲ τρίβειν καὶ μὲ τὸ λατ. trudere.

trennen, χωρίζειν, ἀρχ. μόνον ἡ μετοχὴ entrant, (getrennt), ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. rennen, rannte, gerannt, παραβ. τὸ γαλλ. trancher.

Trense, die, σχοινίον, νῦν ἡνία, ἐσχημ. ἐκ τοῦ Strähne.

Trepan, der ἢ das, ἐργαλεῖον τῶν ἰατρῶν, ἐκ τοῦ τρύπανον.

Treppe, die, κλίμαξ, ἐκ τοῦ trappen, βαδίζειν, καθὼς Stiege, κλίμαξ, ἐκ τοῦ steigen.

Tresse, die, κροσσὸς, γαλλ. Tresse, ἐκ τοῦ ἀρχ. trassen, σύρειν (ὅθεν Trasse, λεπτὸν σχοινίον) λατ. trahere.

Trester, die, στέμφυλα, (ὅρα Träber.)

treten, (ἀνώμ. trat, getreten, ἐνεστ. du trittst, er tritt,) πατεῖν, βαίνειν, τρίβειν, ἀρχ. dretan, tretton, tridden,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἰσλανδ. troda, ἀγγλ. to tread ἢ ἐκ τοῦ λατ. tero, trivi, tritum, ἢ ἐκ τοῦ traben.

treu, πιστὸς, ἐκ τοῦ trauen, ἀγαπᾷν.

Triangel, der ἐκ τοῦ λατ. triangulum, τρίγωνον.

Tribut, der, δασμὸς, ἐκ τοῦ λατ. tribuo, ui, utum.

Trichter, der, χώνη, ἐκ τοῦ ἀρχ. richan, ῥέειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. ruere, τρέχειν.

Trieb, der, ὁρμὴ, βλαστὸς, ἀγέλη, ἐκ τοῦ treiben.

triefen, (ἀνώμ. troff, getroffen, ἢ μετοχὴ ἄχρηστος) ῥέειν, στάζειν, σταλάζειν, ἐκ τοῦ treffen.

triegen, (ἀνώμ. trog, getrogen νῦν trügen) ἀπατᾷν, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. λατιν. trufare, ἰταλ. trufare, παράγ. ἐκ τοῦ regen, κινεῖν, κινεῖσθαι.

Trift, die, νομὴ, ἐκ τοῦ treiben, ὅρα Trieb.

Triller, der, τετέρισμα,—μίμησις ἤχου.

trinken, (ἀνώμ. trank, getrunken) πίνειν, ἀρχ. trinchen, drigghan, ἀγγλ. to drink, ἰσλανδ. drecka, ἐκ τοῦ ἀρχ. trecken, λατ. trahere, σύρειν, ἀντὶ ziehen, ἐξ οὗ Zug, πόσις, κατάποσις, γαλλ. trait.

Tripel, der, εἶδος χώματος, λατ. terra tripolitana, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πολ. Τρίπολις.

trippeln, ἀστατεῖν, ἀστατῶς βαδίζειν, ἐκ τοῦ trappen.

Tripper ἢ Trüpper, der, γονόῤῥοια, ἐκ τοῦ ἀρχ. druppen ἀντὶ triefen, στάζειν.

Tritt, der, βῆμα βάδισμα, ἐκ τοῦ treten, trittst, tritt.

Triumph, der, ἐκ τοῦ λατ. triumphus, θρίαμβος.

trocken, ξηρὸς, σκληρὸς, ψυχρὸς,—ἐκ τοῦ ἀρχ. drogen, συμφ. μὲ τὸ λατ. tergere, καὶ μὲ τρύγειν.

Troddel, die, κροστὸς, θύσανος, ἐκ τοῦ rütteln, τινάσσειν.

trödeln, παντοπωλεῖν, ὀκνεῖν. Πολλοὶ ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ trödeln ἐκ τοῦ ἀρχ. tragen, λατ. trahere, σύρειν.

Trog, der, σκάφη, πύελος, δεξαμενὴ, μάκτρα, ἀρχ. Troc,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἰσλανδ. Thro, ἀγγλ. Trough, ἰταλ. truogo truogolo, σλαβ. truky, ἐκ τοῦ λατ. trulla, ἀγγεῖον, σκεῦος, πλοῖον.

trollen, ἔρρειν, ἀστατεῖν, κυλίειν, συμφ. μὲ θρύλλος, μὲ τὸ γαλλ. rouler, ἐκ τοῦ rollen.

Trommel, die, τύμπανον, ἀρχ. Tamber, ὀνοματοποιία, δηλ. ἦχον.

Trompete, die, σάλπιγξ, γαλλ. trompette, ἐκ τοῦ γαλλ. trompe, κέρας κυνηγῶν, προβοσκίς.

Tropf, der, βλέννος, βλάξ, ἐκ τοῦ ἀρχ. throvian, πάσχειν, γῦν trüben, θολοῦν.

Tropfen, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.

Trophee, Trophäe, ἢ Tropäe, die, ἀπὸ τρόπαιον.

Tross, der, ὄχλος, σωρὸς (πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων) σκευοφόρα. Ἐκ τοῦ gross, ἀγγλ. to thruss, γαλλ. trousser, μαζόνειν, σωρεύειν.

Trost, der, παρηγορία, ἐκ τοῦ ἀρχ. Drost, Troost, Tröst, θρασὺς θαῤῥεῖν, ἐξ ὧν dreist.

trösten, θαῤῥεῖν, παρηγορεῖν. Ἐκ τοῦ Trost.

trotten, καλπάζειν. Ἐκ τοῦ treten.

trotzen, αὐθαδιάζεσθαι, θρασύνεσθαι, ἐπιμένειν, ἀρχ. trutzen. Ἐκ τοῦ Trost, παραβ. τὸ λατ. trux, atrox.

trüben, θολοῦν, συγγ. τοῦ treiben, ἀρχ. truabpen καὶ getruoben, συμφ. μὲ θορυβεῖν, λατ. turbare.

Truchsess, der, ἐδέατρος, τρίκλινος. Κατά τινας ἐκ τοῦ tragen (παρατ. trug) φέρειν, καὶ Essen, φαγὴ, συμφ. μὲ τὸ λατιν. dapifer· κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. Drott ἢ Druht, κύριος, καὶ set ἢ sez, θέτειν, διατάττειν. Τὸ ἀρχ. Trockezes καὶ Drottsät=διοικητής.

Trüffel, die, ὕδνον, ἄσχιον, ἀγγλ. Truff, Truffle, γαλλ. trüffle· ἐκ τοῦ ἀρχ. drüffel, βότρυς (ὄρα Traube).

Trug, der, ἀπάτη. Ἐκ τοῦ triegen.

Truhe, die, κιβώτιον. Ἐκ τοῦ Trog.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριάσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Trumm, das, τεμάχιον, ἐρείπιον, συμφ. μὲ θρύμμα.

Trumpf, der, εἰς τὰ χαρτοπαίγνια προσδιορισμένον χρῶμα, ἀγγλ. trump, γαλλ. triomphe, συμφ. μὲ τὸ λατ. triumphus· ἐκ τοῦ ἀρχ. trumpfen (τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ Trumm) τύπτειν, τέμνειν, κεντᾷν, ὅθεν καὶ stechen, εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, παραβ. τὸ λατ. truncare.

Trunk, der, πόσις. Ἐκ τοῦ trinken.

Trunkenbold, der, μεθυστής. Ἐκ τοῦ trinken καὶ τοῦ ἀρχ. bold (ἀγγλ. bold) δυνατὰ (ὅρα bald).

Trupp, der, πλῆθος. Ἐκ τοῦ Trab, συμφ. μὲ τὸ γαλλ. troupe, troupeau.

Truthahn, der, κοῦρκος Ἐκ τοῦ trut (μίμ. φων.) καὶ Hahn.

Tuch, das, ὀθόνη. Ἢ ἐκ τοῦ tegere, ἐξ οὗ toga, ἢ ἐκ τοῦ tunica.

tüchtig, ἱκανὸς, ἄδρὸς, δυνατός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tucht, ῥώμη, ἀρετὴ, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρχ. digen ἢ dihen, νῦν gedeihen, αὐξάνειν.

Tücke, die, κακοήθεια. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tougen, ἀραβ. dasscha, κρυφὰ, λάθρα, ἑβραϊκ. tuk, τύκτον, ἀπάτη.

Tugend, die, ἀρετή. Ἀπὸ taugen, (ὅρα tüchtig).

Tulpe, die, λαλὲς (ἄνθος). Ἐκ τοῦ τούρκικοῦ tulban (ὅρα Turban).

Tummel, der, ζάλη, κραιπάλη. Ἐκ τοῦ Taumel.

tummeln, σπεύδειν. Ἀρχ. tumen, tumben· συμφ. μὲ τὸ γαλλ. tomber, λατ. tumultuare.

tünchen, βάφειν. Ἐκ τοῦ λατ. tingere (παραβ. tunken).

tunken, ἀντὶ tauchen, ἐμβάπτειν.

Tüpfel, der, στίγμα, tupfen, στιγματίζειν· συμφ. μὲ τύπτειν.

Turban, der, τιάρα. Ἐκ τοῦ περσ. dylbent.

Türk, ἢ Türke, der, τοῦρκος. Ἐκ τοῦ τῶν ἀνατολ. γλ. tor, tyr, ὄρος, μέγας, δυνατός.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Türkiss, der, κάλαϊς (πολιτ. λίθος). Ἐκ τοῦ ἰταλ. **turchesa**, τουρκικός.

turnen, ἀσκεῖν τὸ σῶμα, **Turnir** ἢ **Turnen, das**, κατὰ τὸ γαλλ. **tourner**. Ἐκ τοῦ λατ. **tornare**.

Turteltaube, die, τρυγών. Ἐκ τοῦ γαλλ. **turtur** καὶ **Taube**, περιστερά.

Tusche, die, χρῶμα μέλαν (ἰνδικ.). Ἐκ τοῦ γαλλ. **tucher** ἀντὶ **laver**.

Tyrran, der, τύραννος, ὅρα **Türke**.

U.

übel, κακὸς, φαῦλος, πονηρός. Ἀρχαιοτ. λέξ. ἧς ἡ ῥίζα **ub, yf, ib**, εὑρίσκ. εἰς τὰς ἀρχ. γλ. οἷον **Iblis**, τῶν Μαλαβάρων=ἀλάστωρ.

üben, ἀσκεῖν. Ἀρχ. **uoben, uoberen**, συγγ. μὲ τὸ λατιν. **operari**.

über, συμφ. μὲ ὑπὲρ, λατ. **super**, γαλλ. **sur**, περσ. **aber** (ἐπιτρέπει **313** συνθέσεις).

überhand, ἀντὶ **oberhand** (μὲ **nehmen**) ὑπερβάλλειν, συνθ. ἐκ τοῦ **ober**=**über**, καὶ **Hand**, χεῖρ.

üblich, νόμιμος, συνήθης. Ἐκ τοῦ **üben**.

übrig, ἐπίλοιπος. Ἐκ τοῦ **über**.

Ufer, das, ὄχθη, ἀκτὴ, ἀρχ. **anfar, ofer**, ἐκ τοῦ **auf**, ἐπὶ, ἄνω, μὲ τὴν καταληξ. οὐσιαστ. **er**, καθὼς ἀκτὴ, ἐκ τοῦ ακ=ὑψηλὸς, καὶ τὴν καταξ. τη.

Uhr, die, ὡρολόγιον. Ἀρχ. **hure**, γαλλ. **heure**, ἐκ τοῦ λατ. **hora**.

Uhu, der, βύας, ὄνομα ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Ulme, die, πτελέα, ἀγγλ. **Elm**, ἰταλ. **olmo**, γαλλ. **orme**, λατ. **ulmus**, ἐκ τοῦ **ulna**, μῆκος, μέτρον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σταύρος "Μανούσεια"

um, (ἐπίβρ.) περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, μετὰ, διὰ, ἐπὶ, (σύνδεσμος) ἵνα, ὅπως· ἀρχ. umbi, συμφ. μὲ ἀμφὶ, λατ. amb (μὲ τὰ ῥήμ. bringen, geschehen, kommen καὶ thun, σημ. um στέρησιν).

Umbra, die ἡ Umber, der, εἶδος χώματος. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς χωρ. Ὀμβρία ἐν Ἰταλίᾳ.

umsonst, δωρεὰν, ἀμισθεί. Ἀρχ. ohnsonst, ἐκ τοῦ ἀρχ. sone καὶ sauns, ἀμοιβὴ, καὶ τοῦ στερητ. um (un), παραβ. τὸ γαλλ. sans, ἰταλ. sensa, λατ. sine.

un=στερητ. a (ὅρα σελ. 109 ά μερ.). Εἰς συνθ. τινὰς δηλ. τὸ δυσάρεστον, ἐναντίον, οἷον Unthat, ἔργον ἀνόσιον Unfall, συμφορά.

Unbilde, die ἡ Unbill, ἀδίκημα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Bill, ὅρα billig.

und, καὶ, ἀρχ. endi, enti, edo, συμφ. μὲ ἔτι, λατ. et.

Unfall, der, συμφορά. Ἐκ τοῦ fallen, πίπτειν, (ὅρα un).

Unflath, der, ῥύπος, σκώρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Flate, κόσμημα, καθαριότης, ἀγγλοσαξ. whliete (ὅρα Flitter).

Unfug, der, ἀταξία, ἀδικία. Ἀπὸ fügen.

ungefähr, σχεδὸν, περίπου, Ungefähr, das, τὸ ἀπροσδόκητον, τύχη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. gefähr, ὁρατὸς, ἀντὶ gewahr, (νῦν μετὰ τοῦ werden, παρατηρεῖν).

Ungebühr, die, ἀπρέπεια. Ἐκ τοῦ gebaren.

ungeheuer, ὑπερφυὴς, τερατώδης. Ἐκ τοῦ heuer, ἀρχ. συνήθης.

ungemach, κακὸν, ὅρα gemach.

ungeschlacht, τραχὺς, ἄγριος. Ἐκ τοῦ ἀχρηστ. geschlacht, νῦν Geschlecht, γένος, εἶδος.

Ungethüm, das, τέρας=ungestüm.

ungestüm, σφοδρὸς, ταραχώδης. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. stimma, Stym, θορυβεῖν, μαίνεσθαι, παραβ. Stimme, φωνή.

ΔΗΜΟΣΙΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνικής Κληρονομιάς "Ανάσυρση"

Ungewitter, ἡ **Gewitter**, **das**, χειμών, κακοκαιρία. Ἀπὸ **Wetter**.

Ungeziefer, **das**, ζωύφια. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (ἔτι ἐν Βαυαρίᾳ εὐχρηστ.) **Ziefer**, ἀντὶ **Zäfer** καὶ **Käfer**, κάνθαρος.

Unglimpf, **der**, ἀνεπιεικία, ὅρα **Glimpf**.

Unke, **die**, εἶδος ὄφεως, συμφ. μὲ τὸ λατ. **anguis**, ἔχιδνα.

Unkosten=**Kosten**, ἔξοδα. Ἀπὸ **kosten**, ἀξίζειν.

unpass, νῦν **unpässlich**, ἀῤῥωστος, συμφ. μὲ πάσχειν, λατ. **patior**.

Unrath, **der**, πράγματα ἄχρηστα, κόπρος, ὅρα **Rath**.

uns, ἡμῖν, ἡμᾶς, ἀρχ. καὶ ἡμεῖς, ὁλλανδ. **ons**, ἀγγλ. **us**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **nos**, **unser**, **noster**.

Unschlitt, **das**, στέαρ. Ἀρχ. **ungel**, ἐξ οὗ διαλέκτ. **Insil**, **Insel**, **Inschlicht**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **ungere**.

unstät=ἄστατος, ὅρα **Stätte**.

unten, κάτω, ἀρχ. **unt**=τὸ λατ. **inf** (**infra**), **int** (**inter**).

unter, ὑπό. Ἀπὸ **unten**.

Unterpfand, **das**,=**Pfand**, ἐνέχυρον.

Unterthan, **der**, ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. νῦν ἀχρήστου **unterthun**, (**thun**=δίδειν) συμφ. μὲ τὸ λατ. **subditus**.

üppig, τρυφερὸς, ἄσωτος. Κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἐκ τῆς προθ. **auf**, ἐπὶ, ἀρχ. **up**, παραβ. **über**, **oben**.

ur, ἀρχ. συλλ.=ἠρ, ἀρχὴ, διαλεκτ. **ar**, **er**, **ir**, **or**.

urbar, γεωργήσιμος. Ἐκ τοῦ **ur**=**er**, καὶ **bar**, ἀπὸ τὸ ἀρχ. **bären**, φέρειν. Παράβ. τὸ λατ. **urbarium**, κατάς. κτημάτων.

Urin, **der**, οὖρος. Ἐκ τοῦ λατ. **urina**.

Urkunde, **die**, δίπλωμα, μαρτύριον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **kunden** νῦν **kennen**, **bekennen**, ὁμολογεῖν.

Urlaub, **der**, ἄδεια, ἀντὶ **Erlaub**, νῦν **Erlaubniss**.

Urne, **die**, ἀμφορεύς. Ἐκ τοῦ λατ. **urna**.

Urtheil, **das**, κρίσις, ἀπόφασις (δικαστ.). Ἐκ τοῦ **ertheilen**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

V.

Vagabunde, der, πλάνος, πλάνης, ἐκ τοῦ λατ. vagare, περιφέρεσθαι.

Vasall, der, ὑποτελὴς, ἐκ τοῦ λατ. vassus, vasallus.

Vase, die, ἀμφορεὺς, γαλλ. vase, ἐκ τοῦ λατ. vas.

Vader, der, πατὴρ, λατ. pater, περσ. pader. Τὰ ἀρχ. föda, föden=τρέφειν, γεννᾶν.

Veilchen, das, (ἡ Viole, die,) ἴον, ἐκ τοῦ λατ. viola.

verblüfft, ἔκπληκτος, ἐκ τοῦ ἀρχ. bleffen,=πλήττειν.

Verdacht, der, ὑποψία ὅρα denken.

verdammen, καταρᾶσθαι, καταδικάζειν, λατ. damnare, condemnare, γαλλ. condamner, τὰ ἀρχ. doam, duom, σημ. τὸ ὑψηλὸν, ἐξουσίαν, δικαστήριον, παραβ. τὸ λατ. dominus, θέμις.

verderben, (ἀνωμ. verdarb, verdorben,) διαφθείρειν· ἐκ τοῦ ἀρχ. daron (βλάπτειν), συμφ. μὲ τὸ λατ. per-dere perire.

verdorren, ξηραίνεσθαι, ἀπὸ dürre.

verdriessen, (ἀνώμ. verdross, verdrosseu,) κακοφαίνεσθαι, λυπεῖν, ἐκ τοῦ ἀρχ. tryta, irdriezen.

Verdruss, der, λύπη, ἀγανάκτησις, ἐκ τοῦ verdriessen.

vergessen, (ἀνώμ. vergass, vergessen,) ἀρχ. förgöta, ἐκ τοῦ ἰσλανδ. gata, ἢ ἀγγλοσαξ. gytan, ἀναμιμνήσκειν,

vergeuden, κατασπαθᾶν, ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου, geuden, ζῆν φαιδρῶς, δαπανᾶν. Κατά τινας ἀπὸ τὸ λατ. gaudere.

vergnügen, τέρπειν, εὐφραίνειν, ἐκ τοῦ genug.

verletzen, τραυματίζειν, παραβαίνειν, βλάπτειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. lesen, lesten, συμφ. μὲ τὸ λατ. laedere.

verleumden, συκοφαντεῖν, κακολογεῖν, συγγ. τοῦ λατ. calumniari, (ὅρα Leumund.)

verlieren, (ἀνωμ. verlor, verloren,) χάνειν, ἀποβάλλειν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ἐκ τοῦ ἀρχ. lieren καὶ liesen, ἐξ οὗ νῦν los, ἄνευ, Verlust, ἀπώλεια.

Verlust, der, ἀπώλεια, ὅρα verlieren.

Vermächtniss, die, διαθήκη, ἀπὸ machen.

vermählen, νυμφεύειν, ὑπανδρεύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. mahlen, ὅρα Gemahl.

Vernunft, die, λογικὸν ἐκ τοῦ vernehmen, ὅρα nehmen.

verrecken, ἀποθνήσκειν, (ζῶα), παραγ. τοῦ strecken, ἐκτείνειν.

verrucht, ἀνόσιος, ἀσεβὴς, (ὅρα ruchlos.)

Vers, der, στίχος ἐκ τοῦ λατ. versus.

verschieden, διάφορος, ἐκ τοῦ scheiden.

verschmitzt, πανοῦργος, πολύτροπος, ἐκ τοῦ ἀρχ. schmeiden,, νῦν schmiegen, κάμπτεσθαι, κατακύπτειν, ὅθεν geschmeidig, εὔκαμπτος.

verschwenden, σπαταλᾶν, ἐκ τοῦ verschwinden, ἀφανίζεσθαι, (ὅρα schwinden.)

versehren, βλάπτειν, πληγόνειν, ὅρα zehren.

versöhnen, πραΰνειν, συνδιαλλάττειν, ὅρα Sohn.

Verstand, der, νοῦς, σύνεσις, ἀπὸ τὸ ἀνωμ. verstehen, verstand, verstanden, ἐννοεῖν, ἐπίσταμαι, (ὅρα stehen.)

versühnen, συνδιαλλάττειν, ὅρα versöhnen.

vertheidigen, ἀπολογεῖσθαι, συνηγορεῖν, ἀμύνεσθαι ἐκ τοῦ ἀρχ. Theidung ἢ Theiding, ἀντὶ Tagding, ὑπόθεσις τῆς ἡμέρας, (ὅρα Ding, δικαστήριον.)

verwandt, συγγενὴς ἐκ τοῦ ἀρχ. wine, φίλος, winen, ἀγαπᾶν, ὅθεν verwint, συγγενὴς, σουϊδ. vinatta, συγγένεια, φιλία· συμφ. μὲ τὸ λατ. affinis, affinitas.

verwegen, τολμηρὸς, ῥιψοκίνδυνος, ἐκ τοῦ wagen.

verwesen, σήπεσθαι, ἐκ τοῦ Wesen, ὄν (ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ ῥήμ. sein, gewesen,) καὶ ver ὑπὸ σημ. καταστροφῆς.

verwesen, διαχειρίζειν, ἐπιτροπεύειν, ἐκ τοῦ Wesen, ἀντὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

sein, εἶναι, καὶ ver, ἀντὶ vor πρὸ, συμφ. μὲ τὸ λατ. prae-esse.

verwiechen, νεωστὶ, ἀπὸ weichen, ὑποχωρεῖν.

Verzicht, der, ἄφεσις, παραίτησις, ἐκ τοῦ verzeihen, συγχωρεῖν.

Vesper, die, ἑσπερινὸς, V—brod, τὸ δειληνὸν, ἐκ τοῦ λατ. vespera.

Vettel, die, διαλεκ. Fiddel, γραῦς, γραΐδιον, συμφ. μὲ τὸ λατ. vetula, παραγ. ἐκ τοῦ χυδ. Fidel, ἐκ τοῦ λατ. fides (is) χορδὴ, τόξον βιολίου, fideln, κινεῖσθαι αἰσχρῷ τῷ τρόπῳ.

Vetter, der, ἀνεψιὸς, συγγενής. Κατά τινας ἀπὸ Vater, πατὴρ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. withan, vetten, ἐνόνειν.

vexiren, ἐνοχλεῖν, ἐμπαίζειν, ἐπισκώπτειν, ἐκ τοῦ λατ. vexare.

Vieh, das, κτήνη. Ἡ πρώτη καὶ ἀρχαιοτάτη ἰδέα τοῦ ὀνόμ. Vieh εἶναι ἡ ζωὴ, καθὼς εἰς τὸ λατ. animal, (anima) καὶ τὸ ζῶον (ζωὴ) παραγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἑτυμολ. ἀπὸ τὸ λατ. vivere.

viel, πολὺς, ἀρχ. fil, veel, fiol (ὅρα voll) συμφ. μὲ πολύς.

vier, τέσσαρα, ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. εἰς τοὺς σαλικ. νόμους, fitter, εἰς τὴν ταρταρ. fidar, ἀγγλ. four.

Viole, Violine, die, τετράχορδον βιολὶ, γαλλ. viole, ἰταλ. viola, ἐκ τοῦ λατ. fides, χορδὴ, (ὅρα Vettel,) Viole, die, ὄνομα φιαλίων, ἀπὸ τὸ σχῆμα τοῦ ὀργάνου. Viole, die, ἴον, ἐκ τοῦ λατ. viola.

Viper, die, ἔχιδνα, ἐκ τοῦ λατ. vipera, ἀντὶ vivipara, δηλ. vivus καὶ pario.

Visier, das, στόμα, θώραξ περικεφαλαίας, διόπτρον πυροβ. ἀπὸ τὸ γαλλ. visiere, ἐκ τοῦ λατ. videre, visus.

Visite, die, ἐπίσκεψις, γαλλ. visite, ἐκ τοῦ λατ. visitare.

Vitriol, das, χαλκίτις, ἐκ τοῦ λατ. vitriolum, vitrum.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Vlies, ἡ Fliess, das, χρυσοῦν δέρας, ἐκ τοῦ λατ. vellus, ἀγγλ. Fleece, ὁλλανδ. vlies, τὰ πάλαι ἐσήμ. ἔρειον.

Vocal, der, φωνῆεν, ἐκ τοῦ λατ. vocalis.

Vogel, der, πτηνόν· ἡ ῥίζα vog, ἀνήκει εἰς τὸ weg, ὀνομα-ὀνοματοποιΐαν, δηλ. ταχυτάτην κίνησιν, καθὼς Geflügel, εἰς τὸ fliegen, πετᾶν.

Vogt, der, προστάτης, δικαστὴς, ἁρμοστὴς, ἐκ τοῦ λατιν. vocatus, ὅρα Advocat.

Volk, das, λαὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. vulgus, λαὸς, μὲ Pulk, σωρὸς, τῆς ταρταρ. γλ. παραγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἐκ τοῦ folgen, ἀκολουθεῖν, (ὅρα Flocke καὶ Wolke.)

voll, πλήρης, γεμάτος, τέλειος, συμφ. μὲ πολὺς, βύλλος, ἐκ τοῦ viel.

vollends, παντελῶς, ἐκ τοῦ voll καὶ Ende, τέλος.

Völlerey, die, ἀσωτία, ἐκ τοῦ voll.

völlig,=vollends.

vollkommen, τέλειος, μετοχὴ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. vollocamen, volloquinan, φθάνειν, συμφ. μὲ λατ. pervenire, (ὅρα kommen.)

Vollmacht, die, πληρεξουσία, ἀντὶ volle Macht, πλήρης δύναμις.

vollständig=vollkommen, ἀπὸ voll καὶ stehen.

vollstrecken, ἐκτελεῖν, ἐκ τοῦ voll καὶ τοῦ ἀρχ. treken λατ. trahere, γερμ. ziehen, ὅθεν, vollstrecken=voll-ziehen.

vollziehen, ἐκτελεῖν, ὅρα vollstrecken.

Vollzug, der, ἐκτέλεσις, ἀπὸ voll καὶ ziehen.

von, ἀπὸ, ἐκ, περὶ, ἀρχ. fona, vone, (ὁλλανδ. van) προθ. μόνον πρὸ ὀνομάτων, καὶ ab, συμφ. μὲ τὸ λατ. ab, ἀπὸ, μόνον εἰς συνθέσεις εὔχρηστος.

vonnöthen, ἀνάγκη εἶναι, ἀνάγκην ἔχειν· συνθ. ἐκ τῆς προθ. von, μὲ τὴν δοτ. πληθ. τοῦ Noth, ἀνάγκη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Βιβλιοθήκη Σταύρος "Μανούσεια"

vor, πρὸ, ἀπό. Ἐκ τοῦ von, συγγ. τοῦ für.

voran, πρῶτος, ἔμπροσθεν. Ἐκ τοῦ vor καὶ an.

voraus, ἀντὶ zuvor καὶ voran, ἔμπροσθεν· ἐνίοτε ὡς ὄνομα μὲ τὰς προθ. im ἢ zum ἐν χρήσει = πρὸ εἰς συνθ. οἷον προπληρόνω.

vorbei=παρὰ, μόνον εἰς συνθ. εὔχρηστον· οἷον vorbeifahren, παρελαύνειν, vorbei (χυδ. verbei) ἀντὶ vorüber =πέρας· οἷον das Iahr ist vorbei, τὸ ἔτος ἐπέρασε.

vordem, πάλαι, κάλ. vor dem, ἐλλειπ. (οἷον Zeitpunct, χρόνος).

vorder, ἐμπρόσθιος (τόπος). Ἀρχ. fordroron, ἄνευ συγκριτ. βαθμοῦ, ὑπερθετ. vorderste, εὔχρηστον εἰς πολ. συνθ. ἀντὶ ἐπιθέτου, οἷον Vorderfuss ἀντὶ vordere Fuss, ποῦς ἐμπρόσθιος.

vorerst, κάλ. zuvörderst, πρῶτον· συγκοπὴ ἀντὶ für das erste, κατὰ πρῶτον.

vorig, πρότερος (χρον.). Ἐκ τοῦ vor, ὅρα vorder.

vorkehren, προπαρασκευάζειν· kehren ἀντὶ wenden, στρέφειν (ὅρα kehren).

Vormund, der, ἐπίτροπος. Σύνθ. ἐκ τοῦ vor ἀντὶ für, ὑπὲρ, διὰ, ἀντὶ, καὶ Mund, (νῦν στόμα), ἀρχ. προστασία· munden, προστατεύειν καὶ ὁμιλεῖν, ἀρχ. λατ. mundius ἀντὶ tutor, προστάτης, mundium, προστασία.

vorn, ἔμπροσθεν, συγκοπὴ ἐκ τοῦ voran, ἀπὸ vor.

vornehm, εὐγενὴς, ἔντιμος. Ἐκ τοῦ vor καὶ nehmen, ἐσχημ. κατὰ τὸ λατ. praecipuus ἐκ τοῦ prae καὶ cipio.

vorschiessen, προκαταβάλλειν, (χρημ. μεγαλ. ποσόν· διὰ μικρὸν ποσὸν λεγ. leihen). Ἐκ τοῦ schiessen.

vorschnell, προπετὴς, παράκαιρος. Συγκοπὴ ἐλλειπ. ἀντὶ vor der Zeit schnell.

Vorschub, der, βοήθεια, συνδρομή. Ἐκ τοῦ vor καὶ schieben, ὠθεῖν, σπρόχνειν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Vorschuss, der, προκαταβολή. Ἐκ τοῦ vorschiessen, ὅρα schiessen.

Vorsehung, die, Vorsicht, θεία πρόνοια. Ἐκ τοῦ vor καὶ sehen (συνήθ. μὲ τὸ ἐπίθ. göttliche, θεῖος).

Vorsicht, die, πρόβλεψις, προφύλαξις. Ἐκ τοῦ vor καὶ sehen.

vorstrecken, προβάλλειν, προτείνειν (ἐνίοτε ἀφορ. χρήματα ἀντὶ vorschiessen), ὅρα strecken.

Vortheil, der, ὠφέλεια, συμφέρον, ἐπιτηδειότης. Συγκοπὴ ἐλλεπτ. ἀντὶ ein Theil vor den andern, μέρος πρὸ τῶν ἄλλων, ἀρχ. ἐσήμ. κληρονομία· ἐκ τῆς σημασ. ἐπιτήδειος ἐσχημ. τὸ ῥῆμα bevortheilen, πλεονέκτειν, ἀδικεῖν, ἀπατᾶν.

Vortrab, der, προπορεία (στρατ.). Ἀπὸ traben ἢ Truppe· νῦν καλ. Vortruppen ἢ τὸ γαλλ. Avant—garde.

vortrefflich, ἄριστος, ἐξαίρετος=trefflich (ὅρα treffen).

vorüber, ἀντὶ vorbei.

Vorurtheil, das, πρόληψις. Ἐκ τοῦ vor καὶ urtheilen. Συγκοπὴ ἐλλειπ. καθὼς vorschnell, Vortheil.

vorwärts, πρόσω. Σύνθ. ἐκ τοῦ vor καὶ wärts, τόπος (ὅρα wärts) εὔχρηστ. ὡς ἐπιφώνημα, καὶ ὡς ἐπίῤῥ. προσδιορ. ῥήματα δηλ. κίνησιν.

Vorwitz, der, περιεργία, ἀκαιρία, προπέτεια. Συγκοπὴ ἐλλειπτ.=Witz vor der Zeit, ὅρα vorschnell, Vortheil, Vorurtheil.

Vorwurf, der, ὄνειδος, ἔλεγχος, μέμψις. Ἐκ τοῦ vor καὶ werfen, ῥίπτειν, καθὼς Zukunft, ἐκ τοῦ kommen.

Vorzug, der, προτίμησις, προτίμημα, ἐκ τοῦ vor, καὶ ziehen, (ὅρα Vorwurf.)

votiren, ψηφοφορεῖν, ἐκ τοῦ λατ. votum, vox.

Vulkan, der, ἡφαίστειον, ὄρος, ἐκ τοῦ λατ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

W.

Waage, die, σταστὴρ, ὅρα Wage.

Waare, die, ὤνια, πρᾶγμα, ἀγγλ. ware, ἰσλανδ. wara, πιθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν εἰσέτι εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. εὐχρήστ.) werja, πωλεῖν, σωλεῖν.

Wabe, die, κηρίον, μελικήριον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. favus, ἰταλ. favo, παραγ. ἐκ τοῦ weben, ἀρχ. σημ. ἐργάζεσθαι, νῦν ὑφαίνειν.

wach, ἐγρήγορος, ὁμοῦ μὲ τὰ παραγ. ἐκ τοῦ wegen, bewegen· οἷον wächeln, fackeln, wecken, wachen (ὅρα weg).

Wachholder, der, ἄκρευθος, (δένδρον, θάμνος· ὅρα Krammetsbaum). Σύνθ. ἐκ τοῦ wach, (ἀρχ. ζωηρός· τὰ φύλλα τοῦ θάμνου εἶναι πάντοτε πράσινα) καὶ holder, σύνθ. ἐκ τοῦ hohl, κοῖλος, καὶ τοῦ ἀρχ. dre, dru, ἀγγλ. tree, δένδρον.

Wachs, der, καρπία, νῦν μόνον εὔχρηστον εἰς Misswachs, ἀκαρπία, καὶ Zuwachs, ἐπαύξησις, ἀπὸ wachsen, αὐξάνεσθαι.

Wachs, das, κηρός· ἀρχ. vuahs, ἀγγλοσουῒδ. wax, ἐκ τοῦ σλαβ. wosk, (τὰ σλαβ. ἔθνη ἠσχολ. πρῶτα μὲ τὴν μελιττουργίαν).

wachsen, αὐξάνεσθαι, φύεσθαι, βλαστάνειν. Ἀρχ. uuahsan, ἀγγλοσαξ. weaxan, ἰσλανδ. waxa, συμφ μὲ αὔξειν, αὐξάνειν, μὲ τὸ λατ. auxi, (augeri) παραγ. ἐκ τοῦ wach.

Wachsthum, der, ἐπαύξησις, ὅρα Wachs, der.

Wachtel, die, ὄρτυξ, (πτηνόν). Κατά τινας ἐκ τοῦ wach, (τὸ πτηνὸν ᾄδει καὶ τὴν νύκτα) κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὴν φωνήν.

Wächter, der, φύλαξ. Ἀπὸ wachen (wach).

wacheln, ἀστατεῖν συμφ. μὲ τὸ λατ. vacillare, ἀγγλ. to wag· ἀπὸ wegen, bewegen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

wacker, καρτερὸς, ἀνδρικὸς, πάνυ· ἀπὸ wach.

Wade, die, κνήμη (τὸ ψαχνίον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν σουϊδ.) Vade, κνήμη καὶ πᾶν σαρκῶδες μέρος τοῦ σώματος, παραβ. waten.

Waffe, die, ὅπλον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wapen (νῦν Wappen) ἀσπὶς, (μὲ εἰκόνας, ὅρα Schild) πᾶν ὅπλον.

waffnen, ὁπλίζειν, ὅρα Wapen.

Wage, die, στατὴρ, (ἰσορροπία). Ἐκ τοῦ wach, (wegen, bewegen).

Wagehals, der, ριψοκίνδυνος· συνθ. ἀπὸ wagen, κινδυνεύειν, καὶ Hals, λαιμός.

Wagen, der, ἅμαξα. Ἐκ τοῦ wegen, bewegen, κινεῖσθαι, καθὼς (Hesychius) ἄγαννα, ἐκ τοῦ ἄγειν, τὸ λατ. currus, ἐκ τοῦ currere.

wagen, τολμᾶν, κινδυνεύειν. Ἀπὸ wegen, bewegen, κινεῖσθαι, ὅρα Wage, Wagen.

wägen, (ἀνώμ. wog, gewogen) ζυγιάζειν, ἀπὸ Wage.

Wahl, die, ἐκλογή. Ἀπὸ wählen.

wählen, ἐκλέγειν, ἀρχ. valjan, uuelan, σλαβ. woliti. Ἐκ τοῦ wollen, θέλειν, τὸ ἀρχ. kiuuellan σημ. ἐκλέγειν, niuuellan (u ἀντὶ v) μὴ θέλειν.

wahn, κενὸς, ἄνευ, μωρὸς, σφαλερὸς, νῦν μόνον εἰς σύνθ. εὔχρηστον, οἷον wahnsinnig, παράφρων. Ἀρχαιοτάτη λέξις, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ wenig, ὀλίγος· συγγ. τοῦ ohne, un, συμφ. μὲ τὸ λατ. vanus, ἀγγλ. to wane, ἀποστερεῖν, want, στέρησις (ὅρα wenig).

Wahn, der, δόξα, φαντασία. Ἀπὸ wähnen.

wähnen, δοξάζειν, δοκεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wahen, ἀναφέρειν, διηγεῖσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. fari, λέγειν, vates, προφήτης.

Wahnglaube, der, δόξα ψευδής. Σύνθ. ἐκ τοῦ wahn καὶ Glaube, δόξα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wahnsinn, der, παραφροσύνη. Ἐκ τοῦ **wahn** καὶ **Sinn,** αἴσθημα, νοῦς.

Wahnwitz, der, παραφροσύνη, ὅρα **Wahnsinn, Witz= Sinn.**

wahr, αἰσθητὸς, ὅρατος, νῦν **gewahr.** Ἐκ τοῦ **(werden)** παρατατ. **ward,** ὅρα **wahren,** (νῦν **wahrnehmen**) ὁρᾷν.

wahr, ἀληθὴς, μεταφορ. σημ. τοῦ **wahr,** αἰσθητὸς, ὁρατὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. **verus.**

wahren, τηρεῖν, φυλάττειν. Ἐκ τοῦ **wahr,** ὁρατός.

währen, διαρκεῖν. Ἀρχ. **uueren,** ἰσλανδ. **vera,** συγγ. μὲ **war,** παρατατ. τοῦ ῥήμ. **seyn** (νῦν **sein**).

während, ἐν ᾧ. Ἐκ τοῦ **währen,** διαρκεῖν.

wahrnehmen, αἰσθάνεσθαι, ὁρᾷν, ὅρα **wahr.**

Währung, die, ἀξία νομισμάτων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **werden,** ἐκτιμᾷν, ὅρα **Wardein.**

Währwolf, der, λυκάνθρωπος (εἰς ἄνθρωπον μεταμορφωθεὶς λύκος, κατὰ δεισιδαιμονίαν). Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **War,** λατ. **vir,** ἀνὴρ καὶ **Wolf,** λύκος.

Waibel, ὅρα **Webel.**

Waid, der, ἰσάτις (φυτόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. γαλλ. **guastum,** νῦν **guede** (Plinius **glastum**) ἀγγλ. **woad.**

Waidwerk, ὅρα **Weidwerk.**

Waise, der καὶ **die,** ὀρφανός. Συγγ. τοῦ λατ. **viduus,** στερούμενος.

Waizen, ὅρα **Weizen.**

Wald, der, δάσος Ἀρχ. **vuald, Wold,** ἀγγλ. **Wood, Wed,** δάσος καὶ δένδρον (ὅρα **Krammetsbaum**).

Waldenser, die, αἵρεσις θρησκευτ. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου της **Waldus** (1170).

walzen, κυλινδεῖν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν ἐν κύκλῳ (ὅρα **walzen.**)

Walke, die, κναφεῖον. Ἐκ τοῦ **walgen.**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

walken, κναφεύειν. Ἐκ τοῦ walgen.

Wall, der, πρόχωμα, περιτείχισμα. Συμφ. μὲ τὸ λατ. vallum, ἀγγλ. wall, τοῖχος, τεῖχος.

Wallach, der, Βλάχος, ἐκτομίας ἵππος. Οἱ ἀρχ. equus hunnicus, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς χώρας Βλαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρῶτον ἐξησκῆτο ἡ τέχνη τοῦ εὐνουχίζειν.

Wallachei, die, Βλαχία. Ἐκ τοῦ λατ. Wallachia, παραβ. τὸ ἀρχ. wall, ὅρα wallen.

wallen, βλύειν, βλύζειν, πορεύεσθαι. Ἀρχ. vealian, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. aller. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον· τὸ ἀρχ. wal ἢ wall σημ. καὶ ξένος.

Wallfahrt, die, ὁδοιπορία διὰ προσκύνησιν. Ἐκ τοῦ wallen καὶ fahren, πορεύεσθαι (ταυτολογία).

Wallfisch, der, κῆτος. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας (συμφ. μὲ φάλαινα) καὶ Fisch, ἰχθύς.

Wallnuss, die, κάρυον, (βασιλικὸν,) συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας, καὶ Nuss, κάρυον.

Wallrath, der, σπέρμα τοῦ κήτους. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας καὶ rath (ἀρχ. rhit) σπέρμα· ἀντὶ Wallfisch-rath, (ὅρα Wallfisch).

Wallross, das, ἵππος θαλάσσιος. Συνθ. ἐκ τοῦ wall, τεῖχος, ὄχθη, καὶ Ross, ἵππος.

wälsch, ξένος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wal ἢ wall, ὅρα wallen, ἡ λέξις wall εὑρίσκεται εἰς τὰ ὀνόματα Wallis, Wallachei.

Wälschland, das, Ἰταλία. Σύνθ. ἐκ τοῦ wälsch, ξένος καὶ Land, χώρα.

walten, κρατεῖν, διοικεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ualtan, συγγ. wollen (ὅρα wählen) σουηδ. valta, σλαβ. waldyti καὶ wladyti, διοικεῖν.

Walze, die, κύλινδρος, εἶδος χοροῦ, Walzer, der. Ἀπὸ walzen.

walzen, κυλέειν, χορεύειν. Ἐκ τοῦ walgen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

wälzen, κυλίειν, κυλινδεῖν. Ἐκ τοῦ walzen.

Wamme, die, (χυδ.) κοιλία, λαμυρὶς, ἀντὶ Wampe.

Wamms, das, χιτώνιον, λατ. bombasium, bombicina, ἐκ τοῦ bombyx, ἀναφέρ. συγχ. εἰς Wamme.

Wampe, die, κοιλία (χυδ.) ἀντὶ Bauch. Ἐκ τοῦ ἀρχ. uuamba, κοιλία.

Wand, das, ἔνδυμα, ὕφασμα, νῦν μόνον εἰς σύνθ. Gewand, ἔνδυμα καὶ Leinwand, λινὸν, εὔχρηστον. Τὸ ἀρχ. Watt ἢ Wad, σημ. ὕφασμα, ὅθεν uuattan (uu=w, wattan), ἐνδύεσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. vestis καὶ pannus.

Wand, die, τοῖχος, ἀρχαία λέξις, τῆς ὁποίας ἡ πηγὴ ἄγνωστος. Τινὲς παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ winden ἢ wenden, (παρατατ. wand), πιθανῶς ἐκ τοῦ τῆς Γοτθικῆς γλ. vaddus, πλευρά.

Wandel, der, καπηλεία, νῦν εὔχρηστον μόνον μὲ τὸ ὄνομα Handel, ἐμπόριον· οἷον Handel und Wandel. Ἐκ τοῦ wandeln, πορεύεσθαι.

Wandel, der, βίος, μὲ ἐπίθ. guter, übler, καλὸς, κακός. Ἐκ τοῦ wandeln.

wandeln, ἀνταλλάσσειν, (ὅρα Wandel, καπηλεία) μεταβάλλειν, (μόνον εἰς σύνθ. ver ἢ umwandeln) πορεύεσθαι· (ὅρα Wandel, βίος). Συμφ. μὲ βαίνειν, καὶ Bahn, στάδιον (τῆς ζωῆς), ὅρα wandern.

Wanderer, der, ὁδοιπόρος, ὅρα wandern.

wandern, ὁδοιπορεῖν. Ἀγγλ. to wander, σουϊδ. vandra, σλαβ. wandrowati, παράγ. ὡς τὸ wandeln. Ἡ ῥίζα wand, ἄνευ w, εὑρισκ. εἰς τὸ σουϊδ. andra, ἰταλ. andare, βαδίζειν· παραβ. τὸ λατ. vadere, γαλλ. aller.

Wange, die, παρειά. Ἀρχ. Uuang, σουϊδ. Vang, ἰσλανδ. Vange, ἰταλ. guancia, συγγ. τοῦ Wand, τοῖχος, παραβ. Wade.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wankelmuth, der, διψυχία, ἀστασία. Σύνθ. ἐκ τοῦ **wanken**, ἀστατεῖν καὶ **Muth**, διάθεσις τῆς ψυχῆς.

wanken, ὀλισθαίνειν, ἀστατεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wanen**, ἐκ τοῦ **wegen**, **bewegen** (ὅρα **schwanken**).

wann, πότε; = **wenn**, καθὼς **dann** = **denn**, σχηματθ. ἐκ τοῦ **das** καὶ **was**, διὰ τῶν ὁποίων κατὰ περίστασιν περιγράφονται.

Wanne, die, σκάφη, λουτήρ. Ἀρχ. **vanna**, λατ. **vannus** καὶ **panna**, ὅρα **Pfanne**.

wannen, πόθεν· ἀρχ. ἐπίῤῥημα ἀντὶ **woher** (**für wo**). Ἐκ τοῦ **wann**.

Wanst, der, κοιλία (χυδ.) συγγ. τοῦ **Wamme**.

Wanze, die, κόρις· συγκοπὴ ἐκ τοῦ **Wand**, τοῖχος καὶ **se** = **laus** (ὅρα **Laus**) φθεὶρ, ὅθεν ὀνομάζεται καὶ **Wandlaus**, ἀγγλ. **Wallouse**.

Wapen καὶ **Wappen**, das, ἀσπὶς (κεκοσμ. μὲ εἰκόνας) πᾶν εἶδος ὅπλων. Ἐκ τοῦ τῆς Γοτθικῆς γλ. **wepna**, ἀγγλ. **weapon**.

wapnen ἢ **wappnen** (νῦν **waffnen**, **bewaffnen**) ὁπλίζειν. Ἐκ τοῦ **Wapen**.

Wardein, der, ἀργυρογνώμων, ὁ νομισματικός. Ἐκ τοῦ λατ. **guardianus**, ἰταλ. **guardiano**, γαλλ. **guardier**, ὅθεν ἐγγραφ. καὶ **guardein**. Τὸ ἀρχ. **werden** σημ. ἐκτιμᾶν, παραβ. **bewahren**.

warm, θερμός. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μὲ τὸ αἰωλ. φερμὸς, (θερμὸς) τὸ ἀρχ. λατ. **formus**, περσ. **karm**.

Wärme, die, θερμότης, ὅρα **warm**.

warnen, νουθετεῖν, παραινεῖν, ἀποτρέπειν. Ἐκ τοῦ **wahren**.

Warte, die, σκοπὴ, φρούριον. Ἀπὸ **warten**, ὅρα **wahren**, **bewahren**, ἀρχ. **Uuarta**, ἀρχ. λατ. **guarda**.

warten, ἀρχ. σημ. ὁρᾶν, σκοπεῖν, (ὅρα **bewahren**) μένειν, περιμένειν, θεραπεύειν. Ἐκ τοῦ **wahren**, ὁρᾶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σταμάτας "Μανούσεια"

wärts, ἐπίῤῥημα τόπου, μόνον μὲ ῥήματα δηλ. κίνησιν, εὔχρηστον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (ἀγγλ.) ward, τόπος, συμφ. μὲ τὸ λατ. versus.

warum, διὰ τί; ἀντὶ um was; (ὅρα σελ. 15, ς.).

Warze, die, ἀκροχορδών, θηλή. Ἀρχ. woarta, ἀγγλ. wart, ὁλλανδ. weer, wier, ἐκ τοῦ λατ. verruca, γαλλ. verruë.

was, τί; Ἐκ τοῦ das.

waschen, (ἀνώμ. wusch, gewaschen) λούειν, νίπτειν, πλύνειν, μεταφ. ἀδολεσχεῖν, ἀραβ. washwascha, γογγύζειν, waschwa, λόγος πολύπλοκος, ἀγγλ. to wash. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ἦχον, παραβ. Wasser.

Wasen, der, χλόη, ἀντὶ Rasen. Ἐκ τοῦ wachsen, αὐξάνειν (ὅρα Gras).

Wasenmeister, der, ἀποδέρων, (νεκρὰ ζῶα) δήμιος. Συνθ. ἐκ τοῦ Wasen, χλόη, (ὁ ἀποδέρων κατοικεῖ συνήθως ἐκτὸς τῆς πόλεως ἢ χωρίου) καὶ Meister.

Wasser, das, ὕδωρ. Ἀρχ. uuazar, Water (νῦν ἀγγλ.) σλαβ. woda, σουΐδ. uat, γαλλ. eau, παράγ. ἀπὸ τὸ λατ. udus, ἐκ τοῦ ὕδωρ (ὅρα Ach).

Wasserhose, die, ὅρα Hose.

Wassersucht, die, ὑδρωψ. Σύνθ. ἀπὸ Wasser καὶ Sucht (ὅρα siech).

Wat, die, ἀντὶ Furt, διάβασις, λατ. vadum, ἰταλ. guado. Ἀπὸ waten.

waten, νῦν waden, διαβαίνειν, λατ. vadere, ἀγγλ. to wade, συμφ. μὲ βάδειν, βαδίζειν.

watscheln, σφάλλεσθαι, ἀστατεῖν. Ἐκ τοῦ waten.

Watte, die, ὑπόστρωμα, (ἐξ ἐρίου) ἀγγλ. Wad, Wadding. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wad, ὕφασμα (ὅρα Gewand, Leinwand).

Wau, der, εἶδος φυτοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζεται χρῶμα κίτρινον, λατ. reseda luteola, διαλέκτ. γερμ. Wied, ἀγγλ. Weld, συγγ. τοῦ ἀνόμ. Waid.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνική Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος
Βιβλιοθήκη Σταύρος Νιάρχος "Μανούσεια"

Webel, der, ἀρχ. **Waibel** ἢ **Weibel,** κλήτηρ· νῦν μόνον εἰς τὸ σύνθ. ὄνομα **Feldwebel,** ἐπιλοχίας, εὔχρηστον. Ἀπὸ **weben,** ὑφαίνειν.

weben, (ἀνώμ. **wob, gewoben,** καὶ ὁμαλόν). Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, παραβ. **leben,** λατ **vivere,** βίειν.

Wechselbalg, der, τέκνον ὑποβολιμαῖον, (κατὰ τὴν δεισιδαιμονίαν τοῦ ὄχλου). Ἐκ τοῦ **wechseln,** ἀλλάζειν καὶ **Balg** (ὅρα **Balg**).

wechseln, μεταβάλλειν, ἀλλάζειν. Ἐκ τοῦ **weg** (**bewegen**) δηλ. κίνησιν, παραβ. τὸ λατ. **vicis, vicissitudo.**

Weck ἢ **Wecken, der,** ἄρτος, **Butterweck,** βούτυρον (ἐν εἴδει σφηνὸς) διαλέκτ. **ein Keil** (σφὴν) **Brod, Butter.** Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ **weich,** ἁπαλὸς, **weichen,** ἐνδίδειν. Εἰς ἀρχ. λατ. συγγράμματα **Weck**=**cuneus,** οἷον **uno cuneo, h, e, albo pane, modicisque cibariis in hebdomada sustentabatur.**

wecken, ἐγείρειν, ἐξυπνίζειν. Συγγ. τοῦ **wachen,** ἐκ τοῦ **wegen, bewegen,** κινεῖν.

Wedel, der, ῥιπὶς, οὐρά. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wahen,** κινεῖσθαι, νῦν **wehen,** πνέειν.

weder, (—**noch**) οὔτε—οὔτε. Πάλαι ἐσήμ. ἕτερος, ὅθεν **eintweder,** νῦν **einer von beiden,** ἕτερος, **keintweder,** νῦν **keiner von beiden,** οὐδέτερος. Ἐκ τοῦ **wieder,** ἀνὰ, πάλιν.

weg, (τὸ **e** βραχὺ) ἐπίῤῥημα, εἰς σύνθ.=ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, ἀνὰ, ἐπιφώνημα=ἄπαγε. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχείαν κίνησιν.

Weg, der, ὁδὸς, (τὸ **e** μακρὸν) ὅρα **weg.**

Wegebreit, der, ὅρα **Wegerich.**

wegen, κινεῖν, κινεῖσθαι, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἀντ' αὐτοῦ **bewegen,** ἀπὸ **weg.**

wegen, ἕνεκα, χάριν. Ἀπὸ **weg.**

Wegerich ἢ **Wegebreit, der,** ἀρνόγλωσσον, λογχίτης, πεν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τάνευρον (φυτὸν). Ἀπὸ **Weg**, ὁδὸς, καὶ τὴν κατάληξιν **rich**, δηλ. ἀρσεν. γένος.

Wegezehrung, die, ἡ **Zehrgeld,** ἐφόδιον (χρημάτων). Ἀπὸ **Weg,** ὁδὸς καὶ **zehren,** ἀναλίσκειν. (Εἴς τινα τῆς Γερμανίας μέρη, **Wegezehrung**=ἄγιον δεῖπνον τοῦ ἀσθενοῦς).

weh ἡ **wehe!** ἐπιφώνημα πόνου. Ἀρχ **we, wai,** λατ. **vae,** ἀγγλ. **wo, woe,** συμφ. μὲ οὐαι! (εὔχρηστ. ὡς ἐπίῤῥημα μὲ **thun**).

Weh, das, ἄλγος, πόνος=**weh,** οὐαι!

wehen, πνέειν, ἀρχ. **wahen, waien,** κινεῖσθαι καὶ πνέειν, συμφ. μὲ ἀειν, ἀὴρ, λατ. **ventus,** σλαϐ. **vitr.** Ὀνοματοποιΐα, δηλ. τὴν κίνησιν τοῦ ἀέρος.

Wehr, die, ἄμυνα, ὅπλον. Ἀπὸ **wehren.**

Wehr, das, καταράκτης. Ἀπὸ **wehren.**

wehren, κωλύειν, ἐμποδίζειν, ἀμύνεσθαι, ἀνθίστασθαι, συγγ. τοῦ **wahren.** Ἐκ τοῦ **wehen,** κινεῖσθαι.

Wehrwolf, der, ὅρα **Wärwolf.**

Weib, das, γυνὴ, ἀρχ. **Wib, Wip,** ἀγγλ. **Wife,** σουϊδ. **Vif.** Ἀρχαιοτάτη λέξις, κατά τινας, ἀλλὰ ἐσφαλμένως, ἀπὸ **weben,** ὑφαίνειν, παραγ. μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀρχ. **waibjan,** δένειν, συζεύγειν, ἐξ οὗ τὸ ἀγγλ. **Wife,** ἡ σύζυγος, ἐν ἀντιθέσει τοῦ **woman,** γυνὴ ἐν γένει.

weich, ἁπαλὸς, μαλακός. Ἀρχαιοτάτη λέξ. ἁπαλὸς, ἀδύνατος, ὅρα **schwach.**

Weichbild, das, περικείμενα, περίχωμα (πόλεως) σύνθ. ἐκ τοῦ **weich** (ἀντὶ **weihen**) καθιερώνειν καὶ **Bild,** εἰκών. Ἀπὸ τὸ ἔθιμον τοῦ σημειώνειν τὰ ὅρια τῆς πόλεως δι' ἁγίων εἰκόνων, σταυρῶν.

weichen, (ἀνώμ. **wich, gewichen**) ἐνδίδειν, ὑποχωρεῖν, (ὁμαλ.) μαλακύνειν, βρέχεσθαι. Ἀπὸ **weich.**

Weichsel, die, κεράσιον ὀξὺ, βίσινον, ἰταλ. **vischiola,** σλαϐ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wissne, τουρκ. wischna. Φαίνεται ὅτι ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ὄνομα τόπου τινος.

Weichselzopf, der ἀχὼρ (νόσος ἀνθρώπων καὶ ἵππων, ἰδίως ἐν τῇ Πολωνίᾳ), λατ. plica polonica, διαλεκτ. γερμ. Wichtelzopf. Ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ Wicht, δαίμων καὶ Zopf, πλεκτάνη.

Weide, die, ἔντερα, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἀντ' αὐτοῦ Eingeweide. Weide, die, τροφὴ, νομὴ, ὅρα weidan.

Weide, die, ἰτέα· ἀπὸ τὸ ἀρχ. withan, νῦν binden, δένειν, ὅθεν διαλεκτ. καὶ Wiede.

Weide, die, κυνήγιον. Νῦν μόνον εἰς συνθ. εὔχρηστον, οἷον Weidemann, κυνηγὸς, Weidemesser, ἀγρευτικὴ μάχαιρα, Weidwerk, κυνήγιον (ὡς ἐπάγγελμα), ὅρα weiden.

weiden, νέμεσθαι, νέμειν, μεταφορ. τέρπεσθαι, ἐκ τοῦ ἀρχ. fedan, födan, τρέφειν, ὅρα Futter.

weidlich, ἱκανὸς, ἀδρὸς, ἀρχ. waihlich, ἄριστος, κράτιστος, ἐκ τοῦ ἔτι ἀρχ. hwate, ἀνδρεία.

Weidling, der, μονόξυλον, ἐκ τοῦ κορμοῦ ἰτέας κατασκευ. ὅρα Weide, (Weidling, διαλεκτ. σημ. καὶ ἀγγεῖον πηλ. βαθύ.)

Weife, die, ῥόμβος, στρόβος, ἐκ τοῦ schweben, ὅρα Schweif.

weigern, ἀρνεῖσθαι, ἐκ τοῦ wehren, ὅρα wehen.

Weih, κέρας ἐλάφων, ὅρα Geweih.

Weihe, die, ἢ der, ἱκτῖνος, (πτηνὸν) ἀπὸ wehen.

weihen, ἀφιερόνειν, ἁγιάζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιῤῥήματος wie, wei, wiha, ἅγιος.

Weiher, der, λίμνη τεχν. ἀντὶ Teich, ἐκ τοῦ λατ. vivarium.

Weihnachten, die, χριστούγεννα, ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ weihen, ἁγιάζειν, καὶ Nacht, νύξ.

weil, ἐπειδὴ, διότι, καθότι, ἀρχ. ἐσήμ. ἑνῷ, συγγ. τοῦ ὀνόματος Weile, ὀλίγον τι, χρόνου, στιγμὴ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

weiland, πάλαι, πρὶν, πρώην, μετοχὴ ἐνεργ. τοῦ ῥήμ. **weilen**, ἀναπαύεσθαι.

Weile, die, ὀλίγον τι χρόνου, ἐκ τοῦ ἀρχ. **hveila**, χρόνος ἐν γένει, **wilu, wila**, ὥρα, σλαβ. **chwila**, ἀγγλ. **while**, σουϊδ. **bile.**

weilen, χρονίζειν, διατρίβειν, ἀρχ. **hvila**, ἀναπαύεσθαι, διάγειν· ἐκ τοῦ **weile, die.**

Weiler, der ἢ **das**, χωρίον μικρὸν, ἐκ τοῦ λατ. **villare**, γαλλ. **villiers.** Εἰς συνθέσεις γράφ. μόνον **weil** ἢ **wil**, οἷον **Rothwil, Rappoltsweil.**

Wein, der, οἶνος, λατ. **vinum**, σλαβ. ἰταλ. **vino**, παράγ. ἀπὸ οἶνος.

weinen, κλαίειν, δακρύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **queinan**, οἰμώζειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον.

Weinlese, die, τρύγη, συνθ. ἐκ τοῦ **Wein**, οἶνος καὶ **lesen** συλλέγειν.

Weinschank der, οἰνοπώλιον· ὅρα **Wein** καὶ **schenken.**

weis, (weiss) νῦν μόνον μὲ τὸ ῥῆμα **machen** ἐν χρήσει, φενακίζειν τινά. Ἀρχ. ἐσήμ. γνωστοποιεῖν. Ἐκ τοῦ **weisen.**

weise, σοφὸς, χρηστὸς, σώφρων, ἐκ τοῦ **weis.**

Weise, die, τρόπος, σχῆμα, ἔθος, μελῳδία. Ἀρχ. **Vuiss Wis, Wisa**, ἀγγλ. **Wise**, γαλλ. **guise**, ἰταλ. **guisa**, ἐκ τοῦ **weisen.**

weisen, (ἀνώμ. wies, gewiesen) δεικνύειν, ἀποφαίνειν. Ἀρχ. **wison, wistan, wisan**, ὁρᾶν, δεικνύειν, ὅθεν **gan wison, (gehen sehen)** σύμφ. μὲ τὸ γαλλ. **aller voir**, ἐπισκέπτεσθαι, μὲ τὸ λατ. **videre, visus, visitare.** Τὸ ἀρχ. **wizan** =φωνεῖν, ἠχεῖν, ὅθεν **Weise, die**, μελῳδία, σουϊδ. **visa**, ἄσμα.

Weiser, der, γνώμων, δείκτης, ἀπὸ **weisen.**

weiss, λευκός. Ἀρχ. **hueits**, ἀγγλ. **white**, γερμ. διαλ. **biess.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ἀναφέρ. παρὰ τῶν ἐτυμολ. εἰς **byssus**, βύσσος, λινὸν, λευκὸν ὕφασμα τῶν Αἰγυπτίων.

weissagen, μαντεύεσθαι, προφητεύειν. Ἐκ τοῦ **weis**, **weise**, σοφὸς, καὶ **sagen**, λέγειν.

weit, μακρὰν, εὐρύχωρος· ἀρχ. **wito**, ἀγγλ. **wide**, σουϊδ. **vid**, συγγ. μὲ τὸ λατ. **viduus**, γαλλ. **vaide**, **vide**, κενός.

Weizen, **der**, σῖτος, ἐκ τοῦ **weiss**, λευκός.

welcher, **e**, **es**, ὅστις, ἥτις, ὅτι, ἐκ τοῦ ἀρχ. **wa**, (ῥίζα τοῦ **wer**, **was**) καὶ ἐκ τῆς καταλήξεως **lich**, οἷον **welicher**, συγκοπὴ **welcher**.

welk, μαρανθείς· ὅρα **welken**.

welken, μαραίνεσθαι, Ἀρχ. **welen**, καὶ **velven**, ἐκ τοῦ **wel**, ἢ **vel**, ὠχρὸς, (ὅρα **fahl**.)

Welle, **die**, κῦμα, κύλινδρ. φάκελλ. (φρυγάν), ἐκ τοῦ **wallen**.

Wels, **der**, σίλουρος, (ἰχθὺς) παραθ. **Wallfisch**.

Welt, **die**, κόσμος, τὸ πᾶν, συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. ὀνόματος **Werolt** (**Weralt**, **Worolt**,) ὁλλανδ. **Werld**, ἀγγλ. **World**· συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **wer** καὶ **olt**, **alt**. Ἡ ῥίζα **wer** (εἰς τὰ ἀρχ. **weren** **wiren**, νῦν **verwirren**) δηλ. πλῆθος, κίνησιν· (γυροῦν) **old**, **olt**, σημ. γῆρας.

Wendeltreppe, **die**, κλίμαξ ἑλικτὴ, συνθ. ἐκ τοῦ **winden**, στρέφειν, καὶ **Treppe**, κλίμαξ.

wenden, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. **wandte**, **gewandte**,) τρέπειν, στρέφειν, κλίνειν, συγγ. τοῦ **winden**, στρέφειν, (ὅρα **wendeltreppe**.)

wenig, ὀλίγος, ἀρχ. **weneck**, **weneg**, ὀλίγος, μικρὸς, ἐνδεὴς, ἄπορος, ἐκ τοῦ ἀρχ. **Wahn**, λατ. **vanus**, κενότης, ἔλλειψις.

wenn, ἐὰν, ἂν, ὅταν, ἀρχ. **huanda**, συμφ. μὲ τὸ λατιν. **quando**, (ὅρα **wann**.)

wer, τίς; ὅστις, ἥτις, ἀρχ. **hwe**, **hwer**, ἀγγλ. **who**, συγγ. τοῦ λατ. **quis**, **quae**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

werben, (ἀνώμ. **warb, geworben,**) μνηστεύεσθαι (γυναῖκα) συλλέγειν (στρατιώτας), ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

werden, (ἀνώμ. **wurde, geworden,**) γίγνεσθαι, ἀρχ. ἐσημ. πορεύεσθαι, κατὰ τὸ λατ. **exfieri, ἀντὶ exire, fuit, ἀντὶ ivit,** ἐκ τοῦ ἀρχ. **wara,** (ὅρα **seyn**).

Werder, der, νῆσος (εἰς ποταμὸν), εἰς συνθ. μὲ τινὰ ὀνόματα, οἷον, **Donauwerth, Kaiserwerth,** ἐκ τοῦ **Wehr, das.**

werfen, (ἀνώμ. **warf, geworfen,**) βάλλειν, ῥίπτειν, πλήττειν. συγγ. τοῦ **werben,** ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

Werft, das, ναυπηγεῖον, ἐκ τοῦ **Wehr,** καταῤῥάκτης, ὅρα **Werder.**

Werg, das, στύπη, στυπεῖον, ἐκ τοῦ ἀρχ. **Werrich,** ἀπὸ **weren,** νῦν **verwirren,** συγχεῖν.

Werk, das, ἔργον, πρᾶγμα, συγγραφή. Ἀγγλ. **Work,** συμφ. μὲ ἔργον, συγγ. τοῦ **wirken,** ἐνεργεῖν.

Wermuth, der, ἄψινθος, ἐκ τοῦ ἀγγλοσαξ, **Worm,** σκώληξ, καὶ **wood,** φυτὸν, (ἰατρικὸν κατὰ σκωλήκων.)

werth, ἄξιος, ἐκ τοῦ ἀρχ. **währ,** ἀξία νομισμάτων, ὅρα **Währung.**

wesen, νῦν **verwesen,** σήπεσθαι, ἐκ τοῦ **wesen,** ὄν, (ἀπὸ τὸ ῥῆμα **sein**) καὶ **ver,** δηλ. καταστροφήν.

Wesen, das, ὄν, ἀπὸ τὸ ῥῆμα **sein,** παθ. μετοχὴ, **gewesen,** καθὼς ὄν, (ων, ουσα, οὐσία) ἀπὸ εἶναι.

Wespe, die, σφήξ, ἐκ τοῦ λατ. **vespa,** ὀνοματοποιΐα δηλ. ἦχον.

West, der, ἄνεμος δυτικὸς, ὅρα **Westen.**

Weste, die, ἱμάτιον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **vestis.**

Westen, (ἐπίῤῥημα) δυσμαί. Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ λατ. **vespera,** ἑσπέρα.

wett, ἀρχ. ἐπίῤῥημα, νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν εὔχρηστον, **wetteifern,** φιλοτιμεῖσθαι, ὅρα **wetten.**

Wette, die, ῥήτρα, στίχημα, ὅρα **wetten.**

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνική Ιστορική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

wetten, στιχηματίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **weddian**, συμφωνεῖν, ἐνεχυριάζειν, ἐγγυᾶσθαι, τιμωρεῖσθαι, **wedan**, δίδειν.

Wetter, **das**, καιρός. Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ **wehen**, πνέειν, συγγ. τοῦ **Wind**, τοῦ λατ. **aether**, αἰθήρ.

wetzen, ἀκονίζειν. Ἐκ τῆς ἀρχ. ῥίζης, **wad**, **wet** (ὅρα **waten** ἢ **waden**, **wedel**, **Vettel**) δηλ. εἰς τὰς παραγ. λέξεις κίνησιν.

wichsen, κηρόνειν. Ἀπὸ **Wachs**, κηρός.

Wicht, **der**, νῦν μόνον μὲ ἐπίθετον ἢ ἐν συνθέσει εὔχρηστον, οἷον **armer Wicht**, πτωχός, **Bösewicht**, κακοῦργος. Ἀρχ. ἐσημ. πλάσμα, ἄνθρωπος, καὶ τὶ, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **eoweht**, νῦν **etwas**, τί.

Wichtelzopf, **der**, ὅρα **Weichselzopf**.

wichtig, ὀρθός, μὲ πλήρες βάρος, (νομίσματα) μεταφορ. σπουδαῖος, ἐπίσημος. Ἀπὸ **wiegen**, βάρος ἔχειν.

Wicke, **die**, βίκιον (φυτόν), λατ. **vicia**. Συμφ. μὲ φακῆ, βίκιον.

wickeln, τυλίγειν, σπαργανίζειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν, ὡς τὸ **wegen**, **wiegen**, **wackeln**, **wedeln**.

Widder, **der**, κριός. Εἰς ἀρχ. συγγρ. **der Leite der scaffo**, (**der Leiter der Schafe**) ὁδηγὸς τῶν προβάτων. Τὸ ὄνομα παραγ. ἑπομένως ἐκ τοῦ ἀρχ. **wedan**, ὁδηγεῖν, ποιμένειν, συμβουλεύειν.

wider, (πρόθεσις) ἀντὶ, κατὰ, πρὸς, ἐναντίον. Ἀρχ. **widhar**, **widar**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **versus**.

Widerpart, **der**, ἀντίδικος. Σύνθ: ἐκ τοῦ **wider** καὶ **part**, λατ. **pars**, μέρος.

Widersacher, **der**, ἐναντίος, ἀντίδικος. Σύνθ. ἐκ τοῦ **wider**, ἐναντίον καὶ **Sache**, ὑπόθεσις δικαστικὴ, ἔρις.

widmen, ἀφιερώνειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wedan**, δίδειν, ὅρα **Wette**.

wie, πῶς; ὡς. Ἀρχ. **huuco**, ἀγγλ. **how**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **qui** (εἰς **quomodo**).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wiedehopf, der, ἔποψ (πτηνόν). Ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ **Wied** (εἰς τοὺς κυνηγοὺς **Weide**, ἔνδερα, σκὼρ τῶν ζώων· ὅρα **weide**) καὶ **hopf**, ἀντὶ **Schopf**, λοφίσκος (ἢ ἐκ τοῦ **hopfen, hüpfen**, σκιρτᾷν) λατ. **upupa**, ἀγγλ. **hoopoop**, γαλλ. **huppe**.

wieder, πάλιν, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπό. Ἡ ῥίζα **wied** ἢ **wid** συμφ. μὲ τὴν τοῦ λατ. **iterum, iterare, idem, item**.

Wiege, die, κοιτὶς, αἰώρα, κούνια, λατ. **cunabulum**. Ἐκ τοῦ **wiegen**.

wiegen, (ἀνώμ. **wog, gewogen**) βάρος ἔχειν, καὶ **wiegen**, (ὁμαλὸν) αἰωρεῖν, εἶναι ὀνοματοποιΐαι, δηλ. ἐλαφρὰν κίνησιν. Ἐκ τοῦ **weg, bewegen**.

wiehern, χρεμετίζειν, λατ. **hinnire**. Ὀνοματοποιΐα δηλ. τὴν φωνὴν τοῦ ἵππου.

Wieke, die, μοτὸς ἢ μότος, ξύσμα λινοῦ, γαλλ. **charpie**. Ἀπὸ **weich**, μαλακὸς, ἁπαλός.

Wiesbaum, der, κάμαξ μακρὰ, πρὸς στερέωσιν τῶν γεννημάτων, χόρτων ἐπὶ τῆς ἀμάξης. Συνθ. ἀπὸ **Wies**, ἐκ τοῦ σλαβ. **weslo**, κάμαξ, (γερμ. **Stange**) κώπη, (γερμ. **Ruder**) καὶ **Baum**, δένδρον.

Wiese, die, λειμὼν, λιβάδιον. Ἐκ τοῦ ἀγγλοσαξ. **Waes**, ὑγρασία, συγγ. τοῦ **Wasser**, ὕδωρ.

Wiesel, das, ἰκτὶς, νυφίτζα, γαλλ. **fisseau**, ἀγγλ. **Weesel**. Ὀνοματοποιΐα δηλ. τὸν ἦχον πνοῆς τοῦ ζώου ἐρεθισμένου.

Wigand ἢ **Weigant, der,** στρατιώτης ἀνδρεῖος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ὀνόμ. **Wig**, πόλεμος μάχη, ὅρα **Geweih**.

wild, ἄγριος. Ἀρχαιοτάτη λέξις, εὑρισκ. ἀμετάβλητος εἰς τὰς γερμ. διαλεκτ. ἡ παραγ. ἄγνωστος, παραβ. μὲ **Wald**, δάσος. Φαίνεται τῆς αὐτῆς σημασίας τοῦ **rauh**, τραχὺς, ὠμὸς, ὅρα **Wildgraf**.

Wildbret καὶ **Wildpret, das,** θηρία, θήρεια κρέατα. Συνθ. ἀπὸ **wild**, καὶ **pret, bret**, ἐκ τοῦ λατ. **praeda**, λεία.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wildfang, der, 1) θήρα, ἄγρα, σύνθ. ἐκ τοῦ Wild, θηρία καὶ fangen, συλλαμβάνειν· 2) εἰς τὸ ἐν Γερμανίᾳ παλατινάτον (Pfalz) σημ. Wildfang, ξένος, ἄνευ προστασίας· ὅθεν καὶ Wildfangsrecht, δίκαιον κληρονομίας ξένου, γαλλ. aubain, aubaine· 3) χυδ. ἄνθρωπος ἀπερίσκεπτος.

Wildrgaf, der, ὄνομα τινων εὐγενῶν οἰκογενείων (κόμητες) παρὰ τῷ ποταμῷ Ῥήνῳ, μὲ προικοδότησιν, συνιστάμ. ἀπὸ γαίας ἀκαλλιεργήτους, ὅθεν ὄνομ. καὶ Rauhgraf, γαλλ. raugrave. Σύνθ. ἐκ τοῦ rauh, σκληρὸς, τραχὺς, ὠμὸς= wild.

Wildschur, die, διφθέρα, σισύρα, (ἐκ δέρματος λύκου). Ἐκ τοῦ σλαβ. wilczura, Wilk ἢ Wlk, λύκος.

Wille, der, θέλησις, ἤδη ἀρχ. Wille, ἀγγλ. Will, σλάβ. Wule, Wola, λατ. voluntas, συμφ. μὲ βούλησις, βούλημα.

willkommen, χαῖρε! (καλῶς ὁρίζετε). Ἀρχ. χαιρετισμὸς, σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. will, ἀρεστὸς, καλὸς, ἀσπαστὸς, καὶ kommen, ἔρχεσθαι.

Willkühr, ἢ Willkür, die, αὐτοπροαίρεσις. Σύνθ. ἐκ τοῦ Wille, θέλησις, καὶ Kur ἢ Kuhr, ἐκλογὴ, ὅρα Chur.

wimmeln, πλημμυρεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wimen, ὀνοματοποιία δηλ. βραδ. wimmeln, ταχ. κίνησιν καὶ ἦχον.

wimmern, ὀλολύζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wimen, ὅρα wimmeln.

Wimpel, der, σημεῖα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wimen, ὅρα wimmeln.

Wimper, die, βλεφαρίς. Ἐκ τοῦ wimen, ὅρα wimmeln.

Wind, der, ἄνεμος. Ἐκ τοῦ wehen, (ἐνεργ. μετοχὴ wehend) λατ. ventus.

Windbeutel, der, ἄνθρωπος φλύαρος, κενός. Σύνθ. ἐκ τοῦ Wind, ἄνεμος, καὶ Beutel, βαλάντιον (κενόν).

Winde, die, εἶδος ἀνθέων, τροχαλία (ἐργαλεῖον). Ἀπὸ winden, στρέφειν.

Windel, die, σπάργανον. Ἀπὸ winden, στρέφειν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιατίστας "Μανούσεια"

winden, (ἀνώμ. **wand**, **gewunden**) στρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wihen**, στρέφειν, δένειν.

Windhund, **der**, ϑαγωνικὸς κύων. Σύνθ. ἐκ τοῦ **Wind**, ἄνεμος (διὰ τὴν ταχύτητα τοῦ ζώου) καὶ **Hund**, κύων.

Windmacher, **der**=**Windbeutel**.

Windsbraut, **die**, τυφών. Σύνθ. ἐκ τοῦ **Wind**, ἄνεμος, καὶ **braut**, (γαλλ. **bruit**), ἀπὸ **brausen**, ϑορυβεῖν.

Winkel, **der**, γωνία. Ἐκ τοῦ **winken**, ἀρχ. κλίνειν, νῦν νεύειν.

winken, νεύειν (διὰ τῆς χειρὸς, τῶν βλεφαρίδων), ἀρχ. κλίνειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ταχ. μικρὰν κίνησιν.

winseln, μινυρίζειν. Ἀπὸ **weinen**, κλαίειν.

Winter, **der**, χειμών. Ἀπὸ **Wind**, ἄνεμος.

Winzer, **der**, ἀμπελουργός. Συγκοπὴ ἐκ τοῦ **Weinzieher** (**Wein**, οἶνος, **ziehen**, φυτεύειν, τρέφειν).

winzig, λεπτότατος, μικρότατος (χυδ.). Ἐκ τοῦ **wenig**.

Wipfel, **der**, κορυφὴ, ἄκρον. Ἐκ τοῦ **weben**, καθὼς **hüpfen**, σκιρτᾷν, ἀπὸ **heben**, αἴρειν.

Wir, ἡμεῖς. Τυπικὸς σχηματισμὸς ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου.

Wirbel, **der**, στρόβιλος (ὕδατος, ἀνέμου,) ἐκ τοῦ ἀρχ. **werben**, στρέφειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **vertere**, **vertex**.

wirbeln, στρέφειν, ἐκ τοῦ **wirbel**, ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

wirken, ποιεῖν, ἐνεργεῖν, ἀρχ. **werchon**, **werken**, **wirken**, καὶ (ἄνευ τοῦ w) **yrka**, συμφ. μὲ ἔργον, ἐνεργεῖν, ὅρα **Werk**.

wirren, ταράττειν· νῦν μόνον ὡς ὄνομα πληθ. ἀριθ. οἷον· **die**, **wirren**, ταραχαὶ, καὶ εἰς συνθ. οἷον· **verwirren**, συγχεῖν, ἐν χρήσει, ἐκ τοῦ ἀρχ. **wiren**, κινεῖσθαι ἐν κύκλῳ, συμφ. μὲ γυρίζειν, λατ. **gyrare**, ὀνοματοποιΐα δηλ. κίνησιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wirsing, der, εἶδος λαχάνου, παραγ. ἢ ἐκ τοῦ **wirren**, συγχεῖν, ἢ ἐκ τοῦ **wurz**, διαλεκ. **wirz**, ῥίζα.

Wirtel, der, σφονδύλιον, ἀτράκτου· ἐκ τοῦ **wirren**.

Wirth, der, οἰκονόμος, ξενοδόχος, πανδοχεὺς, κάπηλος, ἐκ τοῦ ῥήμ. **wahren**, φροντίζειν, φυλάττειν, θεραπεύειν, παραβ. **bewahren**, **warten**.

wischen, σμᾶν, σμήχειν, (ξεσκονίζειν, σφουγγίζειν.) ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον.

Wismuth, ὅρα **Wissmuth**.

Wispel, der, μέτρον γεννημάτων, ἐκ τοῦ λατ. **vicus** πολίχνιον, (μέτρον γεννημ. εἰς τὰς πόλεις εὔχρηστ. γερμ. **Stadtscheffel** ἢ **Wispel**.)

wissen, (ἀνωμ. **wusste**, **gewusst**,) γιγνώσκειν. Πᾶσα γνῶσις ἀποκτᾶται διὰ τῶν αἰσθήσεων, ἰδίως τῆς ὁράσεως· **wissen**, συμφ. μὲ τὸ λατ. **videre**, **visus**, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **weten**, ὁρᾶν, σλαβ. **wědeti**, γιγνώσκειν, **wideti**, ὁρᾶν.

Wissmuth, der, εἶδος ἡμιμετάλλου λευκοκιτρίνου, γαλλ. **bismuth**, ἀγγλ. **Tinglas**, ἔκ τινος ξένης γλ. παραγ. ἄγνωστος.

wittern, ὀσφραίνεσθαι, ὑποπτεύειν· ἀπὸ **wetter**, καιρός.

witterung, die, καιρὸς, ἀπὸ **wetter**.

Wittfrau, die, χήρα, συνθ. ἐκ τοῦ **Witwe**, χήρα καὶ **Frau**, κυρία.

Witthum, das, ἀποτίμημα, ἀγαθὰ εἰς τὴν χήρευσιν, ἐκκλησίαν, κτλ. δεδομένα, ἐκ τοῦ **widmen** ἀφιερώνειν.

Wittwe ἢ **Witwe**, χήρα, ἀρχ. **Widuwo**, ἀγγλ. **Widow**, σλαβ. **wdowa**, λατ. **vidua**, **viduus**, ἰταλ. **vedova**, γαλλ. **veuve**, εἴς τινας διαλεκτ. **Wittib**, **Wittibe**, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. (γλ. τῶν Ἐτρούσκων) **iduare**, χωρίζειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. **videre**, **dividere**.

Wittwer, ὅρα **Wittwe**.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Witz, der, ἀστειότης, εὐτραπελία, ἀπὸ **wissen.**

wo, ποῦ; ὅπου, τυπικὸς σχημ. τῆς λέξεως, (ὅρα τὰς συνθ. μετὰ προθέσεων, μέρ. ά, ἀντωνυμίαι.)

Woche, die, ἑβδομάς, ἀρχ. **Wehho, Wecha,** ἀγγλ. **Week,** ἐκ τοῦ ἔτι ἀρχ. **wiko,** σειρὰ, (ἑπτὰ ἡμερῶν) συμφ. μὲ τὸ λατ. **vices.**

Woge, die, κῦμα, ἀρχ. **Waeg, Vegs,** γαλλ. **vague** ἀγγλ. **Wage,** παραγ. ἐκ τοῦ **wegen, bewegen,** κινεῖσθαι.

wohl, καλῶς, ὀρθῶς, ἀρχ. **wola, wela,** ἀγγλ. **well,** σουϊδ. **wäl** συμφ. μὲ τὸ λατ. **bellus** ἀντὶ **bonus.**

Wohlfahrt, die, εὐδαιμονία. Ἐκ τοῦ **wohl,** καλῶς, καὶ **fahren,** πορεύεσθαι καὶ εὑρίσκεσθαι.

wohnen, κατοικεῖν, ἀρχ. **woen,** ἀγγλ. **to won.** Ἐκ τοῦ ἐπιῤῥ. **wo,** ποῦ, ὅπου.

wölben, καμαροῦν, κυρτοῦν. Ἀρχ. **wolven,** κινεῖσθαι ἐν κύκλῳ, συμφ. μὲ τὸ λατ. **volvere,** παραβ. **Welle, wälzen.**

Wolf, der, λύκος, ἀρχ. **Welf, Wulfs,** ἀγγλ. **Wolf,** σλαβ. **Wlk.** Ἐκ τοῦ ἀρχ. (τῆς Γοτθικῆς γλ.) **wilwen,** ἁρπάζειν, **Wilwan,** ἅρπαξ, γαλλ. **piller.**

Wolke, die, νέφος. Ἐκ τοῦ **wölben,** ἀρχ. **wolwen,** κινεῖσθαι ἐν κύκλῳ.

Wolle, die, ἔριον, ἀρχ. **Wolla,** ἀγγλ. **Woll,** σλαβ. **Wlna.** Ἐκ τοῦ ὀνόμ. **Fell,** δέρμα, λατ. **vellus** (ὅρα **Vliess**).

Wollen, θέλειν. Ἀρχ. **wellen, wolan, wiljan,** σλαβ. **Wola,** λατ. **velle,** συμφ. μὲ βούλεσθαι· τινὲς ἐτυμολόγοι προϋποθέτουσι ἀρχ. τινὰ ἄγνωστον λέξιν μὲ σημασίαν τοῦ φωνεῖν, καλεῖν, ἀναλόγως τῆς σλαβ. γλ. εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκ. **woliti,** θέλειν. **wolati,** φωνεῖν, (ὅρα **Wissen.**)

Wollust, die, ἀφροδίσια, ἀσέλγεια, σύνθεσις ἐκ τοῦ **wohl,** καλὸς, καὶ **Lust,** ἡδονή.

Wonne, die, ἡδονὴ, τέρψις, παραγ. ἔκ τινος τῶν ἀρχ. λέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ξεων, οἷον, wan, ὠραῖος, wen, φίλος καὶ ἐρωμένη, wenas, ἀγαπᾶν· παραβ. τὸ λατ. bonus καὶ Venus.

worgen, ὅρα würgen.

wort, das, λέξις, λόγος. Ἀρχ. ἤδη Waurd (au=o), Wort, ἀγγλ. Word. Ἡ πηγὴ ἄγνωστος, παραβ. τὸ λατ. verbum, ἔχει στενὴν λογ. συγγένεια μὲ Warz, ῥίζα (ὅρα würze).

Wrack, das, ναυάγιον (σκάφος ναυαγ. πλοίου) ἀντὶ τοῦ εἴς τινας διαλέκτους εὐχρήστου Brack, ἀπὸ brechen, (ἀνώμ. brach) συντρίβειν, Rek, τῆς ἰσλανδ. wagrek, τῆς σουϊδ. Warecum, τῆς ἀρχ. λατ.=ναυαγ. πλοῖον.

Wucher, der, τόκος, κέρδος, καρπὸς, ἀρχ. Wocher, Wuecher, καρπὸς ἐν γένει. Ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. wachsen, παρατατ. wuchs, αὐξάνειν, φυτρώνειν.

wuchern, ὅρα Wucher.

Wuchs, der, ἐπαύξησις Ἀπὸ wachsen.

Wucht, die, βάρος μέγα. Ἀπὸ wiegen, βάρος ἔχειν, Gewicht, βάρος ἐν γένει.

wühlen, ὀρύττειν. Ὀνοματοποιῖα δηλ. κίνησιν.

Wulst, der, ὄγκος, ἀντὶ Geschwulst, ἀπὸ schwellen, (schwoll) ὀγκοῦσθαι.

Wunde, die, πληγή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wuhne, ὀπή.

Wunder, das, θαῦμα, ὅρα wundern.

wundern, θαυμάζειν. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. φωνήν.

Wunsch, der, εὐχή. Ἀπὸ wünschen.

wünschen, εὔχεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Ἀρχ. wunsgan, ἀγγλ. to wish, σλαβ. winssowati. Ἡ ῥίζα wun, wün συμφ. μὲ τὴν ῥίζαν τοῦ ὀνόμ. Wonne.

Würde, die, ἀξία τιμή. Συγγ. τοῦ werth, ἄξιος.

Wurf, der, βολὴ, ῥιπή. Ἀπὸ werfen.

Würfel, der, κύβος. Ἀπὸ Wurf, βολὴ, ῥιπή.

würgen, πνίγειν. Ἀρχ. worchen, wurgen, ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἦχον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Wurm, der, σκώληξ. Ἐκ τοῦ λατ. vermis.

Wurst, die, χόρδευμα (λουκάνικον)=Wulst.

Wurz, die, νῦν Wurzel, ῥίζα· μόνον εἰς συνθ. εὔχρηστον, οἷον, Niesswurz, ἐλλέβορος.

Würze, die, ἄρτυμα. Ἀπὸ Wurz (ὅρα Wurzel).

Wurzel, die, ῥίζα, ἀρχ. Wurz. Ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ Wurm, διὰ τὸ σκωληκῶδες σχῆμα τῶν ῥιζῶν.

Wust, der, πλῆθος, εἰς τοὺς χαρτοποιοὺς Buscht, σωρὸς χαρτίου, συγγ. τοῦ Wulst. Τὸ ἀρχ. Wos, σημ. ὄρος, Wassi, κορυφή.

wüst, ἔρημος, (διαλέκτ. ῥυπαρὸς) σλαβ. pusti, οὐγγαρ. puszta, συμφ. μὲ τὸ λατ. vastus, vastare.

Wuth, die, μανία. Ἀπὸ wüthen.

wüthen, μαίνεσθαι. Ὀνοματοποιῖα δηλ. κίνησιν ἦχον. Παραβ. toben, toll.

Y.

Yacht, die, ὅρα Jacht, μονόξυλον.

Z.

Zach, ὅρα Zähe.

Zäcke, die, ὅρα Zecke.

Zäcken, der, ἢ Zacke, die, στόρθη, ὀδοῦς, ἀρχ. Tack, σουϊδ. Tagg, ἀγγλ. Tack, γαλλ. dague. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tacken, tecken, νῦν stechen, κεντεῖν, συμφ. μὲ δάκνειν.

zagen, ὀκνεῖν, ἀθυμεῖν, δειλιᾷν. Ἡ πηγὴ ἄγνωστος.

zähe, γλίσχρος, ὀξώδης, σκληρὸς μεταφ. φιλάργυρος. Ἀπὸ ziehen, ἀρχ. tehen, σύρειν.

Zahl, ὅρα zahlen.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

zählen, ἀριθμεῖν, ὅρα zahlen.

zahlen, πληρώνειν. Ἀρχ. tellen, ἀριθμεῖν, talen, πληρώνειν· συμφ. μὲ τελεῖν. Τὸ ἀγγλοσαξ. tellen, τὸ σουϊδ. täljia, τὸ ἀγγλ. tell σημ. ἀριθμεῖν καὶ λαλεῖν, ὅθεν Taal, ἰσλανδ. Thula, ἀγγλ. Tale, γλῶσσα καὶ τὸ γερμ. Erzählung, διήγησις, διήγημα.

zahm, ἥμερος, τιθασσὸς, ἀρχ. zam, tamm, γοτθ. καὶ σουϊδ. tam, ἀγγλ. tame. Ἀντ' αὐτοῦ heimlich, οἰκίως· συμφ. μὲ τὸ λατ. domare, (δαμάζειν), domus, dominus.

Zahn, der, ὀδοῦς. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μὲ τὸ περσ. dendon, λατ. dens, ἰσλανδ. Tan, ἀγγλ. Tine, ἑλλην. ὀδοῦς, ὀδόντος.

Zähre, die, ἀντὶ Thräne, δάκρυ· (λατ. lacryma ἀντὶ dacryma), ἀρχ. zaher, ἀγγλ. Tear, γοτθ. Tegar, γαλλ. διαλ. daigr. Συμφ. μὲ δάκρυ.

Zain, der, ῥάβδος μετάλλου. Ἐκ τοῦ Zahn.

Zampel, der, σχέδιον συνιστάμενον ἐκ διαφόρων νημάτων τῶν μεταξουργῶν. Ἐκ τοῦ ἀγγλ. samble, δεῖγμα, παράδειγμα, λατ. exemplum.

Zange, die, λαβὶς, (τζιμπίδιον), ἀρχ. Tang, ἀγγλ. Tongs, σουϊδ. Tang. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο ἔγκειται ἡ ἰδέα τοῦ κρατεῖν, ὅθεν ἀναφέρεται εἰς τὸ λατ. tenere, (ἢ tangere) γαλλ. tenaille, ἰταλ. tenaglia, ἀπὸ tenere.

Zank, der, ἔρις. Ἤδη εἰς τὴν ἑβραϊκ. ὁμοία λέξις, τῆς αὐτῆς σημ. Zanen, φιλονικεῖν, εἶναι ὀνοματοποιία δηλ. ἦχον, θόρυβον.

Zapfen, der, ἐπιστόμιον, ἔμβολον· διαλέκτ. Zapf, Tapp, γαλλ. tapon, σουϊδ. tapp, ἰταλ. zaffo, σλαβ. czep, συμφ. (διὰ τὸ σχῆμα) μὲ σίφων.

Zapfenstreich, der, μεταφορ. ἀναπαυστήριον σημεῖον διὰ τυμπάνων, (στρατιωτ.) κατὰ λέξιν, κτύπημα ἐπὶ τοῦ ἐπι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αρμοστεια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Σιατιστας "Μανσουσεια"

στομίου πίθους, σημεῖον ἐπιστροφῆς τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν στρατῶνα.

zappeln, σφαδάζειν· ἀρχ. zabeln, προσπαθεῖν, κινεῖσθαι. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. κίνησιν.

zart, τρυφερός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. teer, teder, ἀγγλ. tender, συμφ. μὲ τὸ λατ. tener.

Zaser, die,=Faser.

zaubern, μαγεύειν, γοητεύειν. Ἐκ τοῦ ἑβραϊκ. chov, γοητεύειν, choverim, μάγος.

zaudern, ὀκνεῖν, διστάζειν. Τὸ ἀρχ. νῦν εἰς τινας διαλέκτ. εὔχρηστον tempern (ἐκ τοῦ λατ. tempus) δηλοῖ τὴν παραγ. τοῦ zaudern ἀπὸ Zeit, χρόνος.

Zaum, der, χαλινός, ἡνία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Zoum, Tom, Täm, Taum, ἀγγλ. Team. Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ θώμιγξ, λατ. thomix ἢ tomix, σχοινίον. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ῥῆμα zähmen, δαμάζειν.

Zaun, der, φραγμός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tynan, περιφράττειν, ἐκτείνειν.

zausen, τίλλειν, σύρειν, (ἀπὸ τὴν κόμην). Ἀπὸ ziehen σύρειν.

zechen, πίνειν, συμπίνειν. Ἐκ τοῦ ziehen, σύρειν ὅθεν καὶ Zug, πόσις.

Zechine, die, νόμισμα χρυσοῦν. Ἐκ τοῦ ἰταλ. zecchino, zecca, νόμισμα ἐν γένει, νομισματοκοπεῖον.

Zecke, die, εἶδος ἐντόμου ζώου (τζιμπούριον)=Zacke.

Zehe, die, δάκτυλος τοῦ ποδὸς, συγγ. τοῦ Zacke, Zahn.

zehen, ἢ **zehn**, ἀριθ. δέκα. Τὰ ἀριθμ. ἀνήκουσι ἐν γένει εἰς τὰς ἀνατολ. γλώσσ.

zehren, ἀναλίσκειν (τρώγειν καὶ πίνειν) νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν εὔχρηστον. Ἡ ῥίζα τοῦ ῥήματος zehren εἶναι ἡ προτώτυπος συλλαβὴ zer, δηλ. καταστροφὴν, παράβ. τέρειν, τρίβειν, τὸ λατ. terrere.

Zeichen, das, σημεῖον. Ἀρχ. Teken, taku, ἀγγλ. Token,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

λατ. signum, σύμφ. μὲ τεκμήριον, συγγ. τοῦ zeigen καὶ zeihen.

zeichnen, σχεδιάζειν. Ἀπὸ Zeichen, σημεῖον.

zeideln, κόπτειν μέλι, λατ. mellicida, zeideln=μὲ τὸ λατ. caedere, cidere, κόπτειν.

zeigen, δεικνύειν, (διὰ σημείων). Ἀπὸ Zeichen, σημεῖον.

zeihen, (ἀνώμ. zieh, geziehen) καταμηνύειν, ἀναδεικνύειν (διὰ λόγου)=zeigen. Μόνον εἰς ποιητὰς εὔχρηστον, παραγ. τοῦ zeihen εἶναι verzeihen, συγχωρεῖν, Inzicht, die, κατηγορία.

Zeile, die, μονόξυλον, ὄρα Zille.

Zeile, die, στίχος, ἀράδα. Ἐκ τοῦ ziehen, σύρειν.

Zeisig, der, ἀσάραντος, (πτηνὸν) ἀγγλ. Siskin, σλαβ. Czyzyk, Tschischek. Ὄνομα σχημ. ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ πτηνοῦ.

Zeit, die, χρόνος. Ἐκ τινος τῶν ἀνατολικῶν γλ. ἄνευ τοῦ z συμφ. μὲ τὸ ἑβραϊκ. aith, ath, λατ. aetas, ἔτος.

Zelle, die, σκηνή, μελίττιον. Ἐκ τοῦ λατ. cella, συμφ. μὲ κοῖλον, κελλίον.

Zelt, der, βάδισμα ῥυθμικὸν ἵππου. Σχημ. ἐκ τοῦ λατ. tolutim incedere.

Zelt, das, σκηνή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. selida, κατοικία, παραβ. Siedel, διαλέκτ. Tent, ἀγγλ. Tent, γαλλ. tente, ἐκ τοῦ λατ. tendere, τείνειν.

Zelter, der, ἵππος. Ἀπὸ Zelt, der, βάδισμα ἵππου.

Zentner, der, λίτραι ἑκατὸν, (καντάριον). Ἐκ τοῦ λατ. centum, ἑκατόν.

Zepter, der, σκῆπτρον. Ἐκ τοῦ λατ. sceptrum.

zerren, σύρειν, ἀνθέλκειν, ἀντὶ zieheren. Ἐκ τοῦ ziehen, σύρειν.

Zeter, ἐπιφώνημα, οἰμωγῆς.

Zettel, der, γραμματίδιον. Ἐκ τοῦ λατ. schedula.

Zettel, der, στήμων, (τῆς ὑφαντικῆς, συνισταμ. ἐκ μικρῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

τεμαχίων τοῦ νήματος). Ἐκ τοῦ ἀρχ. zetan, τέμνειν, zetten, ἀφίνειν νὰ πίπτῃ, συμφ. μὲ τὸ λατ. caedere, cadere.

zetteln, νῦν εὔχρηστ. εἰς anzetteln, στήσασθαι, μηχανᾶσθαι, καὶ verzetteln, κατασπαθᾶν, ἐκ τῶν ἀρχ. zetan, τέμνειν, zetten, ἀφίνειν νὰ πίπτῃ, ὅρα Zettel, der, στήμων.

Zeug, der, ὕφασμα, ὕλη, ἐργαλεῖον, (πάλαι στρατὸς, ἀπόσπασμα στρατ.) ἀρχ. tüg, σουϊδ. tyg. Ἀπὸ zeugen, γεννᾶν.

Zeug, das, ἐργαλεῖον, σκεῦος, πρᾶγμα, ἀρχ. tüg, σουϊδ. tyg. Ἀπὸ zeugen, γεννᾶν.

Zeuge, der, μάρτυς, ἀρχ. tuggo, Tüge. Ἀπὸ zeugen, μαρτυρεῖν.

zeugen, γεννᾶν, τίκτειν, ἀρχ. ziugan, tügen, teen γεννᾶν, ποιεῖν ἐν γένει. Συμφ. μὲ τύχειν, τεύχειν, τίκτειν.

zeugen, μαρτυρεῖν, ἀρχ tügen, σουϊδ. tyga, ὅρα zeugen ποιεῖν, ἐν γένει, (μαρτυρίαν) παραβ. τὸ λατ. testis, μάρτυς, testiculus, γεννητικὸν μόριον, μὲ zeugen, μαρτυρεῖν, γεννᾶν.

Zibebe, die, σταφὶς (τῆς Σμύρνης) ἰταλ. cibibo. Ἐκ τοῦ τῆς συρικ. καὶ ἀραβ. γλ. alcibib.

Zibeth, der, (Bisam, Moschus) μόσχος, γαλλ. chivette, ἀγγλ. civet. Ἐκ τοῦ τῆς ἀραβ. γλ. zibet ἢ Zebed, ἀφρός.

Zicke, bie, χυδ. ἀντὶ Ziege, αἴξ.

Zickzack, der, γραμμὴ ἐν εἴδῃ τοῦ Z, ἀντὶ zackzack, ἀπὸ Zacke, ὄδους (ὁ διπλασιασμὸς μονοσυλλ. λέξεως ἰδίως εὔχρηστ. ἐν τῇ Σαξωνίᾳ. οἷον Mischmasch, Wirrwarr).

Zieche, die, (χυδ.) ἐπιπερικάλυμμα (κλινοστρωμνῆς) δὲν παραγ. ἀπὸ ziehen, überziehen, ἀλλ' ἀπὸ τὸ σλαβ. zicha, κάλυμμα, σκηνή.

Zieſer, διαλέκτ. ἀντὶ Käfer, κάνθαρος νῦν μόνον εἰς συνθ. εὔχρηστον, οἷον Geziefer, καλ. Ungeziefer, ζωῦφια.

Ziege, die, αἴξ, διαλέκτ. Geisse. Ἀρχ. Zege (τοῦ ὁποίου ἡ ἀναστροφὴ=αἴγες).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Ziegel, der, πλίνθος, κέραμος· ἀρχ. cigelo, σαξ. καὶ σουϊδ. Tegel, ἰταλ. tegola, γαλλ. tuile (tuillerie) ἀγγλ. Tile, ἀπὸ τὸ λατ. tegula, ἐκ τοῦ tegere, καλύπτειν.

ziehen, (ἀνώμ. zog, gezogen) ἕλκειν, ἄγειν, σύρειν, τρέφειν, ἀνατρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tiuhan, tehen καὶ teen, ἀγγλ, tug, tow, συμφ. μὲ τὸ λατ. ducere, διαλέκτ. züchen καὶ zeuchen, ὅθεν καὶ Zucht, τροφὴ, φύτευσις, παιδεία.

Ziel, das, τέρμα, τέλος, ὅρος, σκοπός. Ἀρχ. Zil, Tell, συμφ. μὲ τέλος, παραγ. ἀπὸ zielen.

zielen, σκοπεύειν. Ἐκ τοῦ sehelen, siehst, sieht, ἑπομ. siehelen, συγκοπὴ, sielen, zielen.

ziemen, ὅρα geziemen.

Ziemer, der, κίχλη, (πτηνόν). Ὄνομα σχηματισθ. ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Ziemer, der, ἡ ῥάχη διαμελισ. ἐλάφου, γεννητικὸν μόριον ξηραμένον βοὸς, βούνευρον. Ἐκ τοῦ ἰταλ. cima, τὸ ὑψηλὸν, γαλλ. cimier, ῥάχη, (ἐλάφου).

ziemlich, ὅρα geziemen.

Zier, die, κόσμημα, ὅρα Zierde.

Zierde, die, κόσμημα, zieren, κοσμεῖν. Ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης γερμ. λέξεως, cieri, πολύτιμοι λίθοι.

Ziffer, die, ψῆφος, (ἀριθμ.) γαλλ. chifre, σλαβ. ἰταλ. cifra. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης.

Zigeuner, der, αἴγυπτος, (γύφτος). Ἐκ τῆς περσ. γλ. zengi, τουρκ. tschingane.

Zille, die, μονόξυλον, ὑποκοριστ. τοῦ Zeile. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ciula.

Zimmer, das, οἴκημα, δῶμα, ὅρα zimmern.

zimmern, πελεκίζειν. Ἀρχ. timrjan, timmern, συμφ. μὲ τέμνειν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Zimmet, der, κίνναμον. Ἐκ τῆς ἑβραϊκ. γλ. kinnamon.

Zink, der, ψευδάργυρος. Ἐκ τοῦ λατ. stannum, ὅρα Zinn.

Zinke, die, ὀδοῦς=Zahn, Zacke.

Zinn, das, κασσίτερος, ἀγγλ. σουϊδ. Tinn, γαλλ. estain, étain. Ἐκ τοῦ λατ. stannum.

Zinne, die, ἔπαλξις, (μὲ ἐγκοπὰς ἐν εἴδη ὀδόντων)=Zahn, Zacke.

Zins, der ἢ Zinse, die, ἐνοίκιον, τόκος. Ἀρχ. Zinsa, σουϊδ. Tins, γαλλ. cens, ἐκ τοῦ λατ. census, (πληθ. ἀριθ. Zinse καὶ Zinsen).

Zipfel, der=Gipfel, Zopf.

Zipperlein, das, (χυδ.) ποδάγρα, χειράγρα. Ἐκ τοῦ εἰσέτι διαλέκτ. εὐχρήστου zippern ἀντὶ zucken, σπᾶσθαι.

Zirkel, der, κύκλος, διαβήτης. Ἐκ τοῦ λατ. circulus.

zirpen, τετερίζειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. φωνὴν πτηνῶν, ἐντόμων.

zischen, σίζειν, ψιθυρίζειν. Ὀνοματοποιΐα, δηλ. ἦχον λεπτόν.

Zither, die, κιθάρα, ἀρχ. Ziterun, ἰταλ. guitarra, γαλλ. guitarre, ἀραβ. kithar. Ἐκ τοῦ συνθ. τῆς περσ. γλ. ciar, τέσσαρα, καὶ tar, χορδή.

Zitrone, die,=κίτρον.

Zits, der, ὕφασμα λεπτόν. Ἐκ τοῦ chits, τῆς ἰνδικ. γλώσ.

zittern, τρέμειν, διαλέκτ. didder, ἀγγλ. twitter. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ziten, συγγ. τοῦ zucken, σπᾶσθαι.

Zitwer, der, φυτὸν ἀρωματικόν. Ἐκ τοῦ λατ. zedoaria, (ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ.).

Zitze, die, θηλὴ, μαστὸς (ῥώγα τοῦ βυζίου), ἀρχ. Titte, Tit, ἀγγλ. Teat, Tett, σουϊδ. Tisse, ἰταλ. ciccia καὶ tetta, γαλλ. Teton. Ἐκ τοῦ ἀρχ. daddjan, diden, σουϊδ. di, συμφ. μὲ τιτθεύειν, τιτθή.

Zobel, der, μῦς Πόντιος, (σαμούριον), ἀγγλ. sable, σλαβ. sobol. Ἐκ τοῦ λατ. sabelum.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Zober ἢ Zuber, der, κάδος, διαλέκτ. Dubbe, Tubbe, γαλλ. douve, λατ. dupia. Φαίνεται παραγ. ἐκ τοῦ tief, βαθύς.

Zofe, die, θεράπαινα, ἀκόλουθος. Ἀρχ. Zofmagd, ἀπὸ τὸ ἀρχ. Zofe, νῦν Schleppe, ἐπίσυρμα (φορέματος τῆς κυρίας) τὸ ὁποῖον ἡ ἀκόλουθος ἐκράτει. Παραβ. Zopf, Zipfel.

zögern, βραδύνειν, διστάζειν. Ἐκ τοῦ ziehen (παρατ. zog), σύρειν.

Zögling, der, ὑπότροφος. Ἀπὸ ziehen, ἀνατρέφειν.

Zoll, der, δάκτυλος (μέτρον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. zellen, tellen, ἐγχαράττειν, γαλλ. tailler, ὅρα τὸ ἀκόλουθον.

Zoll, der, φόρος, τέλος. Ἀρχ. γερμ. καὶ ἀγγλ. Toll, ἐκ τοῦ λατ. telonium, ἀπὸ τέλος. Κατὰ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. zellen, ἐγχαράττειν· Accise, φόρος ἐκ τοῦ λατ. accidere (caedere) περιτέμνειν, ὅρα Zoll, der, δάκτυλος.

zollen, τελεῖν, μεταφ. ἀπονέμειν. Ἐκ τοῦ Zoll, φόρος.

Zone, die, κλίμα. Ἀπὸ ζώνη.

Zopf, der, πλεκτάνη, πλεξούδιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. zaufen σύρειν, Zaufe, οὐρά, παραβ. Zofe.

Zorn, der, θυμός, ὀργή. Ἀρχ. torn, ἀγγλ. yrre, συμφ. μὲ ὀργή, λατ. ira (ὀνοματοποιΐα).

Zote, die, ἔριον ῥυπαρὸν, μεταφορ. αἰσχρολογία. Ἐκ τοῦ ziehen, σύρειν.

Zotte, die, ἔριον, μαλλὸς, ἀπὸ Zote.

zotteln, βραδίζειν, βραδέως. Ἐκ τοῦ Zote.

zu, ὀνοματ. δηλ. κίνησιν.

Zuber, der, κάδος, ὅρα Zober.

Zubusse, die, βελτίωσις, ὅρα büssen.

Zucht, die, τροφὴ (ζώων), φύτευσις, παιδεία. Ἀπὸ ziehen.

züchtigen, κολάζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tüchten, αὐστηρῶς, παιδεύειν.

zucken, σπᾶσθαι. Ἐκ τοῦ ziehen.

Zucker, der, ζάκχαρις, λατ. saccharum, ἀγγλ. sugar,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αρμόστη Κυκλαδών
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

γαλλ. sucre, ἰταλ. zuccaro, σλαβ. cukr, περσ. schakar. Ἐκ τοῦ τῆς μαλαϊκῆς. γλ. dschaggrie.

Zuflucht, die, καταφύγιον. Ἐκ τοῦ fliehen, φεύγειν.

zufrieden, εὔθυμος, αὐτάρκης. Σύνθεσις ἐλλειπ. ἐκ τοῦ zu καὶ Fricde, εἰρήνη.

Zug, der, φορὰ, πόσις, ἐκστρατεία, χαρακτῆρες σχῆμα (προσώπου), πομπὴ, ζεῦγος, ἀπὸ ziehen.

Zügel, der, ἡνίον. Ἀπὸ Zug, ziehen.

zugleich, συγχρόνως, συνθ. ἐλλειπ. ἐκ τοῦ zu gleicher Zeit, εἰς τὸν ἴσον καιρὸν, χρόνον.

zumal, τόσον μᾶλλον, καλ. um so mehr, als . . . . Συνθ. ἐλλειπ. ἐκ τοῦ zu καὶ Mal.

zumpfen, σεμνύνεσθαι ἀτόπως· νῦν ἐκτὸς χρήσεως παραγ. ἐκ τοῦ ziemen, ὅρα geziemen.

zümperlich, σεμνός. Ἀπὸ zumpfen.

zünden, ἀνάπτειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. cendere, accendere.

Zunder, der, ἔκκαυμα. Ἀπὸ zünden.

Zunft, die, συντεχνία, φατρία, συγκοπὴ τοῦ Zusammenkunft, συνέντευξις.

Zunge, die, γλῶσσα· ἀρχ. tuggo (gg=ng) tunge, ἀγγλ. tongue, ἰσλανδ. tunga, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. dingen, σουϊδ. tinga, λαλεῖν· συμφ. μὲ φθέγγεσθαι, φθόγγη.

zupfen, τίλλειν. Ἐκ τοῦ zaufen ἀντὶ ziehen, σύρειν, ὅρα Zopf.

zurecht, ἕτοιμος· ἐλλειπ. σύνθ. ἐκ τοῦ zu καὶ recht.

zürnen, ἀγανακτεῖν, ὀργίζεσθαι, ἀπὸ Zorn.

zurück, ὀπίσω. Συνθ. ἐκ τοῦ zu καὶ Rücken, ῥάχη.

Zuspruch, der, παραμυθία, ἐπίσκεψις. Ἐκ τοῦ sprechen.

zwacken, κνίζειν, ψαλάττειν, (χυδ.) ἀντὶ zwicken.

Zwang, der, βία, ἀνάγκη. Ἀπὸ zwingen.

zwanzig, εἴκοσι. Σύνθ. ἐκ τοῦ zwei, δύο, καὶ zig=zehn, δέκα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

zwar, μὲν, ἀρχ. tho war, zewaren, συγκοπὴ ἐκ τοῦ ist wahr, εἶναι ἀληθές.

Zweck, der, καρφίον, σημεῖον κέντρου σκοποῦ. Ἀπὸ zwicken, ψαλάττειν.

Zweifel, der, ἀμφιβολία. Ἐκ τοῦ zwei, δύο, καθὼς ἀμφιβολία ἐκ τοῦ ἀμφι καὶ βάλλειν.

Zweig, der, κλόνος. Ἐκ τοῦ zwei, δύο.

zwerch, διαλεκτ. χυδ. ἀντὶ quer, πλαγίως, λοξῶς.

Zwerchfell, das, διάφραγμα (ἐπιδερμὶς τῆς κοιλίας). Σύνθ. ἐκ τοῦ zwerch, πλαγίως καὶ Fell, δέρμα.

Zwerg, der, νάννος· ἀρχ. getwerg, ἀγγλ. dwarf, σουϊδ. dwerg, ἐκ τοῦ λατ. divergium (naturae) παρέκβασις.

Zwetsche, die, δαμάσκινον, χυδ. ἀντὶ Pflaume. Ὀνοματοποιία· παράβ. quetschen.

zwey, δύο, ἀρχ. zuo, zuei καὶ twa, twai, ἀγγλ. twe, λατ. duo, περσ. dou, ἰνδιστὶ du.

Zwickel, der, ἔμβολον (ἀπὸ ὕφασμα) τρίγωνον. Ἀπὸ zwicken, ψαλάττειν.

zwicken, ψαλάττειν. Ἐκ τοῦ zweigen, χωρίζειν· ὅρα Zweig.

zwie, εἰς συνθέσεις ἀντὶ zwei, δύο.

Zwieback, der, δίπυρος (ἄρτος). Ἐκ τοῦ zwei, δύο, καὶ backen, ψήνειν.

Zwiebel, die, κρόμμυον, ἰταλ. cipolla, γαλλ. ciboule, σλαβ. cibule. Ἐκ τοῦ λατ. cepula.

Zwillich, der, ὕφασμα λινὸν καὶ χονδρὸν ἐκ διπλοῦ νήματος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. twillen, διπλασιάζειν, ἀπὸ zwei, δύο, (Drillich, ὕφασμα ἐκ τριπλοῦ νήματος).

Zwilling, der, δίδυμος. Ἐκ τοῦ zwei δύο καὶ τῆς καταλ. ling (ὅρα σελ. 12 ling).

zwingen, (ἀνώμ. zwang, gezwungen) ἀναγκάζειν, ἀρχ. twingen, παραγ. ἄγνωστος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Zwirn, der, κλωστή. Ἐκ τοῦ **zwie** ἀντὶ **zwei**, δύο, οἷον διπλοῦν νῆμα.

zwischen, μεταξὺ (δύο πραγμ. ἀνθρώπων κ.τ.λ.). Ἀπὸ **zwie** ἀντὶ **zwei**, δύο.

Zwist, der, διαφορὰ (μεταξὺ δύο). Ἀπὸ **zwie** ἀντὶ **zwei**, δύο.

zwitschern, τερετίζειν. Ὀνοματοπ. δηλ. φωνὴν τῶν πτηνῶν.

zwitter, der, ἑρμαφρόδιτος. Ἀπὸ **zwie** ἀντὶ **zwei**, δύο.

zwölf, δώδεκα, ἀρχ. **zuelif**. Σύνθ. ἐκ τοὺ **zwie**, δύο καὶ **lyfan**, δέκα, ὅρα **eilf**.

ΤΕΛΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΤΜΗΜΑ Α.

Σελὶς

§. 1. Περὶ γραμμάτων. 5
§. 2. » φωνηέντων, διφθόγγων, συμφώνων. . . . 6
§. 3. Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων. 8
§. 4. Σχηματισμὸς τῶν λέξεων. 8
§. 5. Περὶ τόνου. 9
§. 6. Μέρη τοῦ λόγου. 10
§. 7. Περὶ τοῦ ὀνόματος 11
Σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων. 11
Τρόποι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων. . . . 13
§. 8. Περὶ τοῦ γένους τῶν ὀνομάτων. 14
Σημειώσεις περὶ τοῦ γένους. 16
§. 9. Περὶ ἀριθμοῦ. 18
Σχηματισμὸς καὶ χαρακτηριστικὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ. 19
§. 10. Περὶ πτώσεων. 20
§. 11. Περὶ κλίσεων. 20
Σχῆμα τῶν κλίσεων. 21
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν κλίσεων. . . . 22
Α'. Κλίσις. 23
Β'. » 25

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σελὶς

Γ'. Κλίσις. 26
Δ'. » 27
Ε'. » 28
Ϛ'. » 29
§. 12. Κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων. 30
§. 13. Περὶ τοῦ ἄρθρου. 32
Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου. 32
§. 14. Περὶ ἐπιθέτου. 35
§. 15. Περὶ ἀντωνυμιῶν. 39
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. 39
Κτητικαὶ » 40
Δεικτικαὶ » 42
Ἀναφορικαὶ » 44
Ἐρωτηματικαὶ » 46
Γενικαὶ παρατηρήσεις. 47
§. 16. Περὶ ἀριθμητικῶν. 48
Ἀπόλυτα. 48
Τακτικὰ ἀριθμητικά. 50
Πολλαπλασιαστικὰ ἀριθμητικά. 51
Ἀόριστα » 51
§. 17. Περὶ ῥήματος. 54
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων. 55
Εἴδη τῶν ῥημάτων. 58
Σχηματισμὸς τῶν ῥημάτων. 61
Συζυγία τῶν ῥημάτων. 68
Συστατικὰ μέρη τῆς συζυγίας. 72
Περὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων. 74
Συζυγ. » » » 76
Συζυγία ἐνεργ. καὶ παθητ. φωνῆς, ῥήματος ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου μετὰ τοῦ haben. 78

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Σελὶς

Συζυγία οὐδετ. ῥήματος sein, καὶ αὐτοπαθοῦς ῥήμ. μετὰ αἰτιατικῆς. 80
Συζυγία αὐτοπαθοῦς ῥήμ. μετὰ δοτικῆς καὶ ἀπροσώπου ῥήματος. 82
Περὶ χρήσεως τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς ζυζυγίας. 84
Σχηματισμὸς ῥημάτων μετὰ τῶν πτώσεων τοῦ ὀνόματος. 88
Πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων. 95
Πίναξ ὁμοιοφώνων ῥημάτων. 106
§. 18. Περὶ ἐπιῤῥήματος. 107
Εἴδη ἐπιῤῥημάτων. 109
Σύνθεσις » 111
Γενικαὶ παρατηρήσεις. 112
Περὶ ἀκριβοῦς σημασίας τῶν ἐπιῤῥημάτων. . . 114
§. 19. Περὶ προθέσεων. 116
Προθέσεις μετὰ γενικῆς. 118
» » δοτικῆς. 119
» » αἰτιατικῆς. 122
» » δοτικῆς καὶ αἰτιασικῆς. . . . 123
§. 20. Περὶ συνδέσμων. 125
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν συνδέσμων. . . 129
§. 21. Περὶ ἐπιφωνημάτων. 134

ΤΜΗΜΑ Β'.

Σύνταξις.

§. 22. Σύνταξις ἁπλοῦ λόγου. 135
§. 23. » ἐρωτηματικῆς προτάσεως. 138
§. 24. » προστακτικῆς » 139
§. 25. » εὐκτικῆς » 139
§. 26. » συνθέτου λόγου. 140
Συναίρεσις προτάσεων. 142

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

435
W02

Σελὶς

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὀρθογραφία.

Γενικοὶ κανόνες. 144
Συγκοπὴ γερμανικῶν λέξεων. 155

ΔΙΑΛΟΓΟΙ 159

ΜΕΡΟΣ Β'.

Κατάλογος τῶν γερμανικῶν πρωτοτύπων, ὀλίγων τινων παραγώγων, συνθέτων καὶ τῶν εἰς τὴν γερμ. γλ. γενικῶς παραδεδεγμένων ξένων λέξεων. 193

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιστιαίας-Αιδηψού

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA